

Tanacot

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS
și
PSALMII

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD



BUCURESTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICESTI
1937

Tanacot

Tamandi J. C.

EVANGHELIA DELA MATEI

*Neamul și Nasterea lui
Iisus Hristos.*

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Avraam a născut pe Isaae, iar Isaae a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.
3. Iar Iuda a născut pe Faras și pe Zara din Tamar, iar Faras a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram.
4. Iar Aram a născut pe Aminadav, iar Aminadav a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon.
5. Iar Salmon a născut pe Vooz, iar Rahav, iar Vooz a născut pe Oved din Rut, iar Oved a născut pe Iesse.
6. Iar Iesse a născut pe David regele, iar David regele a născut pe Solomon din femeia lui Urie.
7. Iar Solomon a născut pe Rovoan, iar Rovoan a născut pe Avis, iar Avis a născut pe Asa.
8. Iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia.
9. Iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a născut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia.
10. Iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia.
11. Iar Iosia a născut pe Iehoniu și pe frații lui, la mutarea în Babilon.
12. Iar după mutarea în Babilon, Iehoniu a născut pe Salatiil, iar Salatiil a născut pe Zorobabel.
13. Iar Zorobabel a născut pe Avind, iar Avind a născut pe Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor.
14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Ahim, iar Ahim a născut pe Eliud.
15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov.
16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.
17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patrușprezece; și dela David până la mutarea în Babilon, neamuri patrușprezece; și dela mutarea în Babilon până la Hristos, neamuri patrușprezece.

Noul Testament român
Ediție nouă revăzută și aprobată de Sfântul Sinod

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că lo-godită fiind mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a arătat având în pântecă din Duhul Sfânt,

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând să o vadăescă, a vrut să o lase în ascuns.

20. Si aceasta gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lui pe Maria, femeia ta, că ce s'a zâmblit în ea, din Duhul Sfânt este.

21. Si va naște fiu și vei chama numele lui IISUS, că aceasta va mânătui pe poporul său de păcatele sale;

22. Iar aceasta toate s'au făcut ca să se împlinășă ceea ce s'a zis de la Domnul prin proorocul, ce zice: «Iată, fecioara în pântecă va avea și va naște fiu și vor chama numele lui Emanuel, ce se tâlnește: eu noi Dumnezeu».

23. Si seculându-se Iosif din sunu, a făcut precum-i poruncit îngerul Domnului și a luat pe femeia sa.

24. Si n'a cunoșcut-o până ca a născut pe fiul său cel întâi născut și a che-mat numele lui IISUS.

Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea princi-pilor. Întoarcerea din Egipt în Nazaret

1. Iar dacă s'a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod rege-le, iată magii dela răsărit au venit în Ierusalim.

2. Zicând: Undă este regele Iudeilor, cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui în răsărit, și am venit să ne închinăm lui.

3. Si auzind Irod, rege-le, s'a turbarat și tot Ie-rusalimul cu el.

4. Si adunând pe toți mai marii preotilor și căr-turarii poporului, i-a mărturit: Undă este să se nască Hristos?

5. Iar ei i-au zis: In

Betleemul Iudei, că așa s'a scriș prim proorocul:

6. «Să tu, Betleeme, pă-mântul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic intre dom-nii lui Iuda, că din tine va ieși povățitor, care va pas-te pe poporul meu Israîl».

7. Atunci Irod în ascuns chemând pe magi, a cercat cu dezmânatul de vremea în care s'a arătat steaua.

8. Si trimisându-i în Be-tleem, le-a zis: Mergând, cercetați cu amânatul de spre prunc, și dacă-l veți a-fla, să-mi vestiți și mie, că și eu venind să mă în-chină lui.

9. Iar ei, ascultând pe

rege, s'a dus. Si iată steaua, pe care o văzuseră în răsărit, mergen înaintea lor, până a venit și a stă tut deasupra locului unde era pruncul.

10. Iar ei, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Si intrând în casă, au văzut pruncul cu Ma-ria, mama lui, și căzând s'oa închinat lui, și deschizându-și viștrierile i-au adus daruri: aur și tâmâie și smirnă.

12. Si luând instințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'a dus în fara lor.

13. Iar după ce s'a dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arăta lui Iosif, zicând: Seulându-te, ia pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt și fii acolo până îți vine zice, căci vrea Irod să caute pruncul să-i piardă.

14. Iar el seculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea și s'a dus în Egipt.

15. Si a fost acolo până la moartea lui Irod, că să se împlinășă ceea ce s'a zis de Domnul, prim pro-orocul, ce zice: «Din Egipt am chemat pe Fiul meu».

16. Atunci Irod, văzând că a fost amăgit de magi, s'a maniat foarte și trănitând, a ucis pe toți prinici din Betleem și din

Ioan Botezătorul în pustie.

Botezul lui Iisus.

17. Iar în zilele acelea

și a venit Ioan Boteză-

rul, propoveduind în pu-

stu Iudeii.

2. Sîcănd: Po căiti-vă,

că s'apropiat împărățiu

cerurilor.

3. Că acesta este despre

care zis Isus, proorocul:

«Glasul celui ce strigă în

pustie: Gătii calea Dom-

nului, drepte faceti cără-

riile lui».

4. Sîi acost Ioan avea

îmbrăcămînta din peri-

de cămilă și brâu de burea

împrejurul mijlocului lui,

iar brazi lui era leșnute și

miere sălbaticie.

5. Atunci ieșea la dânsul Ierusalimului și toată lu-

deia și toată latura dim-

prejurul Iordanului.

6. Sîi se botezau de el în

Iordan, mărturindu-și pă-

catele.

7. Sîi văzând pe mulți

din farisei și din saueci

venind către botezul lui,

lea zis: Pui de vîpere,

cine v'arătat să fugăti

de mânia ce va să fie!

8. Făceți dar roade vred-

nice de poecintă

9. Sîi nu vi se pară

că poteti zice în sine: Pa-

rinte avem pe Avraam, căci

zie vonă, că poate Dumne-

zeu și din pietrele acestea

să ridici filii Avraam.

10. Căci iată și se credea

la răducină pomilor zacca;

deci, tot pomul, care nu

făcea roadă bună, se taie

și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi

cu apă, spre poecintă, iar

cel ce va veni după mine

mai tare decât mine este,

cărula nu sunt vrednic să-i

duc încălțămintele. Acesta

vă va boteza cu Duh Sfânt

și eu înc.

12. A căru lopată este

în mâna lui și va curăța

aria și va aduna grăul

în jînita sa, iar pleava o

varde în foc nestins.

13. Atunci a venit Isus

din Galileea la Iordan că-

tre Ioan, ca să se boteze

de el.

14. Iar Ioan îl oprea, zi-

când: Eu am trebuință să

mă botesc de tine și tu vî-

la mine!

15. Sîi răspunzând Isus,

i-a zis: Lăsi acum, că așa

se cuvîne să împlinim toată

dreptatea. Atunci i-a lăsat.

16. Sîi botezându-se Isus,

înă i-a ieșit din apă și

i-a vizut pe Duhul lui

Dumnezeu coborîndu-se ca

un porumbel și venind pe-

ste el.

17. Sîi iată glas din ce-

ruri, zicând: Acesta este

Fiul meu cel iubit, intru-

carele am binevoit.

Postul și ispășirea lui Ii-

sus. Începeră propovедuire.

Cheamărea apostoilor.

4. Atunci a fost dus

Isus în pustie de Du-

hul, ca să se ispășească de

diavolul

MATEI 4.

7

2. Sîi postind patruzezi de zile și patruzezi de nopti, după aceea a flă-

mânzit

3. Sîi venind la el îspi-

titorul, a zis: De esti Fiul

lui Dumnezeu, zî ca pietre

le acestea să se facă pâ-

ni.

4. Iar el răspunzând, a

zis: Scrîs este: «Nu nu-

mai cu pâine va trăi omul,

ci cu tot cînvîntul ce ieșe

din gura lui Dumnezeu».

5. Atunci i-a dus dia-

volul în sfântă cetate și

i-a pus pe streașina tem-

plului;

6. Sîi i-a zis: De esti

Fiul lui Dumnezeu, arun-

că-te Jos, că seris este;

«Ingerilor săi va porunci

pentru tine și pe mâini te

vor ridica, ca să nu lovești

de piatră piciorul tău».

7. Sîi a zis Isus lui:

Iarăși scria este: «Să nu

ispășești pe Domnul, Dum-

nezeul tău».

8. Apoi i-a dus pe el dia-

volul pe un munte înalt

foarte și i-a arătat toate

împărății lumii și slave-

lor.

9. Sîi a zis: Acestea to-

te și le voi da, dacă vei

cădea și te voi închinde.

10. Atunci i-a zis Isus:

Mergi înapoi mea, Satano,

că scria este: «Domnului

Dumnezeului tău să te în-

chiini și numai lui să-i slu-

jești».

11. Atunci i-a lăsat dia-

volul și iată ingeri au ve-

nit la el și-i slujeau.

12. Iar auzind Isus că

Ioan a fost prins, s'a dus

în Galileea.

13. Sîi lăsând Nazaretul

a venit și a locuit în Ca-

pernauma, lângă mare, în

hotarele Zavulonului și ale

Neftalinului,

14. Ca să se împlinescă

cea ce s'a zis prin Isus,

proorocul, care zice:

15. «Pământul Zavulonu-

lui și pământul Neftali-

ului, spre mare dincolo

de Iordan, Galileea neam-

ului;

16. Poporul ce sădea în

întunerică a văzut lumină

mare și celor ce sădeau în

lăture și în umbra morții,

lumină le-a răsărit».

17. De atunci a început

Isus a propovedu și a zis

18. Sîi umblând pe lă-

gă mare, Galileei, a văzut

doi frați; pe Simon ce se

numește Petru și pe An-

dreie, fratele lui, aruncân-

du și mrejindu în mare, că

erau pescari.

19. Sîi a zis lor: Veniti

după mine și vă voi face

pescari de oameni.

20. Iar ci îndată lăsându-

si mrejile, au mers du-

ori.

21. Sîi de acolo mai în-

ainte mergînd, a văzut alti

doi frați; pe Iacob al lui

Zevedu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedu, tatăl lor, căpindu-și mrejile și i-a chemat să pe ei,

22. Iar ei îndată lăsând corabie, cu Zevedu, tatăl lor, au mers după el.

23. Si a străbătut Iisus totă Galileia, învățând în sinagogi și propovăduind Evanghelia împărătiei și vindicând toată boala și toată neputința în popor.

24. Si s'a dus vestea despre el în toată Siria și aduceau la el pe toți cei ce pătrineau de felurile boale și chinuri, și pe cei îndrăgiți și lunatici, și pe cei slabănoși și li vindecă.

25. Si au mers după el mulți muite din Galileia și din Decapole și din Ierusalim și din Iudea și de dincolo de Jordan.

Fericirile.
Apostolii sunt sare și lumană. Împlinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjășilor.

5. 1. Si vizând Iisus mulțimile, s'a suit pe munte și sezând, au venit la el ucenicii lui.

2. Si deschizându-și gura, îi invita, zicând:

3. Fericiti cel săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericiti cei ce plâng că aceia se vor mărgări.

5. Fericiti cei blâzni, că

aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiti cei ce flămânzesc și încetează de dreptate, că aceia se vor salva.

7. Fericiti cei milostivi, că aceia se vor mihi.

8. Fericiti cel curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiti făcătorii de pace, că aceia fiți lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiti cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericiti veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot euvențul rău împotriva voastră, minând din pricina mea.

12. Bucurati-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, căci așa au prigoni pe proorocii cei mai dinainte de voi.

13. Voi sunteți sareă pământului, iar dacă sareau se va strica, cu ce se va stră? De nimic nu mai este bună, decât să fie aruncată afară și călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetațea să se ascundă stând deasupra muntelui.

15. Nici aprind făcile și o pun sub obroe, căi în fășenie, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să luminoze lumină voastră înaintea omilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slavească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. Nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Căci amin grăsc voul: Până ce va trece celul și pământul, o iată sau o cîrtă nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci mai mici și va învăță așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăță, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Că zice vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât să cărturarări și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auziți ată că s'a zis celor de demult: Să nu uciți, că cine va ucide vine în urmă, că vine și judecății;

22. Iar eu zic vouă: Că oricine se mănie asupra fratului său în desos, vine în urmă și vine și tot trupul tău să fie aruncat în gheana.

23. Si dacă măna ta

dreptă te sminteste, scoate-l și arunce-l dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădurile tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheana.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău și atunci vezi, adu darul tău.

25. Împacă-te cu părțile tău degrad, până ești pe cale cu el, ea nu cumva părțile să te dea judecătorului și judecătorului său și să fii aruncat în temniță.

26. Amin grăsc tie: Nu vei ieși de acolo, până nu vei da cel mai de pe urmă ban.

27. Auziți ată că s'a zis celor de demult: Să nu precurvești,

28. Iar eu zic vouă: Că oricine căută la femeie spre a o pofti, a și precurvit cu ea în inima sa.

29. Si dacă ochiul tău drept te sminteste, scoate-l și arunce-o dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădurile tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheana.

30. Si dacă mâna ta

dreptă te sminteste, tăie-o și arunce-o dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădurile tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheana.

31. Iarăși s'a zis: Că cel ce și va lăsa femeia

MATEI 5, 6.

10

sa, să-i dea carte de despartenie,

32. Iar eu zic vouă: Că oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de desfrumare, o face să preaurească și cel ce va lăsa pe ea lăsată, precurvête.

33. Iar își atîi auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să tii înaintea Domnului jurămîntele tale.

34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidcum, nici pe cer, că este tronul lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este asternut al pioceilor lui, nici pe Ierusalim, că este cetatea a marelui Impărat,

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poti face un fiu de păr alb sau negru,

37. Că să fie cuvântul vostru: Da, da; Nu, nu; iar ce este mai mult decât aceasta, dela cel rău este.

38. Auzați-ă că s'a zis: Ochii pentru ochii și dințe pentru dințe,

39. Iar eu zic vouă: Să nu stăti impotrivă celui rău; că, de te va lovi cineva peste obrazul drept, înțoarcă-i și pe colălăit.

40. Să celui ce voiește să se judecă eu tine și să-ți ia haima, lăsă-i și cămasa

41. Să de te va săli cineva să mergi o milă de loc, spre să văzzi de dânsii,

mergi cu el două.

42. Celui ce-ți cere, dă-i și de cel ce voiește să se împrumute dela tine, nu înțoarește față.

43. Auzați-ă că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău,

44. Iar eu zic vouă: Înbiti pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe eci ce vă blestemă, faceti bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru căi ce vă supără și vă prigoñesc,

45. Că să fiți fiii Tatălui vostru cel din ceruri, care soarele său îrăsare peste eci răi și peste eci buni și plouă peste eci drepti și peste eci nedrepti.

46. Că de iubiti pe eci ce vă iubesc pe voi, ce plăti veți avea! Au nu și vameșii aceeași fac!

47. Să de veți îmbrătisa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult facăți! Au nu și vameșii fac aşa!

48. Fiți dar voi desăvârșiti, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

Milostenia. Rugătoarea Postul. Defăimarea celor lumești.

6. 1. Luăți aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor,

2. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 617. 618. 619. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 797. 798. 799. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 817. 818. 819. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 897. 898. 899. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 917. 918. 919. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 997. 998. 999. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1097. 1098. 1099. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1117. 1118. 1119. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1197. 1198. 1199. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1217. 1218. 1219. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1297. 1298. 1299. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1317. 1318. 1319. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1397. 1398. 1399. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1417. 1418. 1419. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1497. 1498. 1499. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1517. 1518. 1519. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1597. 1598. 1599. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1617. 1618. 1619. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1649. 1650. 1651. 1652.

20. Ci vă adunați comori
în cer, unde nici molile,
nici rugina nu le strică, și
unde furii nu le săpa, nici
nu le fură,

21. Că unde este conoara
voastră, acolo va fi și ini-
ma voastră.

22. Luminătorul trupului
este ochiul. Deci, de vă fi
ochiul tău curat, tot trupul
tău va fi lumină.

23. Iar de vă fi ochiul
tău râu, tot trupul tău va
fi întunecat. Deci, dacă lu-
minea care este în tine, este
întunecare, dar întunecerul
cu căt mai mult?

24. Nimeni nu poate să
slujească la doi domini, că
sau pe unul va ură și pe
alțul va iubi, sau de unul
se va lipi și pe alțul va
disprețui. Nu puteți sluji
lumii Dumnezeu și lui Ma-
mons.

25. Pentru aceasta zic
vouă: Nu vă îngrijiti pen-
tru sufletul vostru ce veți
mânaș și ce veți bea, nici cu
trupul vostru, cu co vă veți
îmbrăca. Au nu este su-
fletul mai mare decât bra-
na și trupul decât haină?

26. Căutați la pasările
cerului, că nici nu se amănă,
nici nu seceră, nici nu a-
dună în jîntă și Tatăl
vostru cel ceresa le hră-
neste. Au nu aveți voi mai
multă desobeire de ele?

27. Și cine din voi îngri-
jindu-se, poate să-și adau-
ge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă in-
grăji? Scocăți crinii căm-
pului cum cresc: nu se os-
tenese, nici torc.

29. Și zice vouă, că nici
Solomon, în totă mărarea
sau din ei, îmbrăcat ca

30. Decei, dacă iarbă căm-
pului, care astăzi este și
năină se aruncă în cupitor,
Dumnezeu săa o îmbrăca,

nu cu mult mai vârtoș pe
vol, putin credinciosilor?

31. Decei, nu vă îngri-
jiti, zicând: Ce vom mânaș?
sau: Ce vom bea? sau: Cu
ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea totușe pă-
gâni le căută, că stie Ta-
tăl vostru cel ceresa, că
aveți trebuință de toate

acestea,

33. Că căutați mai întâi
împăratia lui Dumnezeu și
dreptatea lui, și acestea
toate se vor adâunga vouă.

34. Drept aceea, nu vă
îngrijiji de ziua de mâine,
ca ziua de mâine va îngrijii
de ale sale. Ajunge zilei
rihutatei ei.

4. nu judeca pe alții. Cin-
stirea celor sfinte. Stăruin-
ta în rugăciune. Calea mân-
turii și a pierzării. Păz-
irea de prooroci minicioși.

7. 1. Nu judecati, ca să
nu fiți judecati.

2. Căci, en ce judecată
veți judeca, veți fi jude-
cați și en ce măsură veți

măsura, vi se va măsura.
3. Și ce vezi pașul din
strâmtă, că largă este usa
și lată calea ce duce în
pierzare și mulți suat cei
ce intră prin ea.

4. Sau cum zice fratelul
tău: Lăsa să scot pașul
din ochiul tău și iată bă-
ra este în ochiul tău?

5. Pătarnicie, seocote în-
tăță bărră din ochiul tău
și atunci vei vedea să scoti
pașul din ochiul fratelui
tău.

6. Nu dați cele sfinte
căminilor, nici nu aruncăți
mărgăritarele voastre în
întea porcilor, ca nu cumva
să le cațce în picioare și
întorcându-se, să vă sfângă.

7. Căreti și vi se va da
căutați și veți afla, batetii
și vi se va deschide,

8. Că oricine cere, ia
și cel ce căuta, află, și ce
lui ce bate, i se va des-
chide.

9. Sau, cine este omul
aceea dintră voi, dela car-
de va cere fiul său pâine,
el să-i dea piatră?

10. Sau de va cere peste,
el să-i dea sarpe?

11. Decei dacă voi, răi-
fiind, săti să dați daruri
bune fililor vostru, cu căt
mai vârtoș Tatăl vostru
cel din ceruri va da cele
bune color ce cer dela el.

12. Aşa dar, toate căte
voi să vă facă vouă oa-
menii, faceti și voi lor a-
semenea, că aceasta este
legea și proorocii.

13. Intrati prin usa cea
strâmtă, că largă este usa
și lată calea ce duce în
pierzare și mulți suat cei
ce intră prin ea.

14. Că strâmtă este ușa
și ingusta căle, care duce
în viață și puțini sunt
eci ce o afă.

15. Păziti-vă de prooroci
minicioși, care vin la voi
în haine de oî, iar înăun-
tru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor și
veti cunoaște. Au doară se-
culeg struguri din spini,

sau smochine din ciubini?

17. Aşa orice pom bun

face roade bune, iar pomul

râu, face roade rele.

18. Nu poate pomul bun

să facă roade rele, nici po-

mul râu să facă roade bu-

ne.

19. Orice pom care nu

fie roadă bună, se taie și

în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, după

roada lor și veți cunoaște.

21. Nu oricine fini zî-

ce mie: Doamne! Doam-

nel va intra în împăratia

cerurilor, ci cel ce face

voia Tatălui meu, carele

este în ceruri.

22. Mulți fini vor zice

în ziua aceea: Doamne!

Doamne! au nu cu numele

tău am proorocit? Si cu

numele tău draci am scos?

Si cu numele tău multe

minuni am făcut?

23. Si atunci le voi mă-
turisii: Niciodată nu v'am

eunoseant. Depărtați-vă dela mine eei ce lucrați fără-de legea.

24. De aceea, oricine audă aceste cuvinte ale mele și le face, asemănă-l voi cu bărbatului înțelept, care și-a zidit casa pe piatră.

25. Si a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și n'a căzut că era intemeneță pe piatră.

26. Si oricine audă aceste cuvinte ale mele și nu le face, asemănă-se cu bărbatului fără minte, care și-a zidit casa pe nisip,

27. Si a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut și a fost căderea ei mare.

28. Si a fost după ce a sfătărit Iisus cuvințele acesta, se mirau mulțimile de invitații lui.

29. Ca și învăță ca cel ce are putere, iar nu ca fi-vățății lor.

Vindecări de felurite boale. Îndepărțarea unui cărturări și chemarea celui ce avea să îngroape pe totul său. Potrivirea mării și vinderearea a doi îndrăcini.

8. 1. Si coborindu-se din munte, au mers după el mulțimi multe.

2. Si întă un lepros ve-nind, i se inchina, zicând:

Doamne, de vei vrea, poți să mă curățest.

3. Și întinzând Iisus mă-na, s'a atins de el, zicând:

Voiesc, curățeste-te. Si în-

dată s'a curățit de lepra lui.

4. Si i-a zis Iisus: Vezi,

nimănui să nu spui, ci mergi de te arată preotului

în casă acacea și n'a căzut

că era intemeneță pe piatră.

5. Si intrând Iisus în

Capernaum, s'a apropiat

de el un susțas, rugându-l

6. Si zicând: Doamne,

sluga mea zace în casă bol-

navă, cumplit chinuindu-

se.

7. Si i-a zis Iisus: Ve-

nind, il voiu vindeca.

8. Iar susțagn răspun-

zând, a zis: Doamne, nu

sunt vrednic să intri subt

acoperământul meu, ci mu-

mai zici cu cuvântul și se-

va tâmașui sluga mea.

9. Că și eu sunt om

subt stăpânire, având subt

mine slujitorii și zice aces-

tua: Du-te și se duce și

alțuin: Vino, și vine și

slugii mele: Fă aceasta și

face.

10. Iar Iisus auzind, a-

ceasta, s'a minunat și a

zis celor ce veneau după

el: Apă grăcesc voină, nici

in Israel n'am aflat astăzi

credință.

11. Si zie voină, că

multă dea răsărit și dela

apus vor veni și se vor o-

dihni cu Avraam și cu

Isaac și cu Iacob, în im-

părtăția cerurilor,

12. Iar fiili împăratiei

vor fi isignați în intune-

recul cel mai dinafără.

Acela va fi plâns și scrâ-

nirea dintilor.

13. Si a zis Iisus su-

bului: Du-te și cum ai cre-

zut, fie tie. Si s'a vindicat

sluga lui în acel casă.

14. Si venind Iisus în

casa lui Petru, a văzut pe

soacra lui zâcând, prinsă

de friguri.

15. Si s'a atins de mâna

ei și au lăsat-o frigurile

și s'a scutat și slujea lui.

16. Iar făcându-se scări,

au adus la el mulții îndra-

citi și a cos duburile nu-

mai cu cuvântul și pe toti

bolnavii i-a tâmașuit.

17. Cu să se impunăsească

ceea ce s'a zis prin prooroc

el Iaia, care zice:

«Acesta neputințele noa-

stre a luat și boala noa-

stre a purtat».

18. Si vazând Iisus mul-

ti mulțime împrejurul său

a poruncit uceniciilor să

treacă în cealaltă parte

19. Si apropiindu-se un-

cărtură, i-a zis: Învăță-

torule, voi să mă ducă după

tinere, ori unde vei merge.

20. Si i-a grătit Iisus:

Văbile cerului cuburi, iar

Fiul Omului n'are unde

să plece capul.

21. Iar altul din ucenicii

lui i-a zis: Doamne, dă-mi

voie întâi să merg să in-

grop pe tatăl meu;

22. Iar Iisus i-a zis:

Vino după mine și lasă

mortii să și îngroape pe

mortii lor.

23. Si intrând în cora-

bie, au mers după el uce-

nicii lui

24. Si întă, viitor mare

s'a fiut pe mare, înaintă

se acoperă corabia de va-

luri, iar el dormea.

25. Si venind ucenicii

lui și destuptă, zicând:

Doamne, mantuiește-ne, că

pierim.

26. Si lea grătit: Ce

suntemi înfricoșați, putin

credințiosilor? Atunci scu-

lându-se, a certat vânturile

și marea și s'a făcut li-

niste mare,

27. Iar oamenii se mi-

rau, zicând: Cine este a-

cesta, că și vânturile și

mareea ascultă de el?

28. Si treacând de cea-

lală parte, în latura Gher-

gheseilor, l-a întâmpin-

at doi îndraciti, ieșind

din morminte, foarte cum

plii, înaintă nu putea ni-

meni să treacă pe calea ni-

ceea.

29. Si întă, au strigat,

grăind: Ce ai cu noi Ii-

suse, Fiul lui Dumnezeu?

Ai venit aici mai înainte

de vreme să ne muncești?

30. Si era departe de ei

o turmă mare de porci,

păscând.

31. Iar dracii îl rugau,

zicând: De ne scoti, dă-ne voie să ne cuem în turma de porci!

32. Si le-a zis: Duceți-vă! Iar ei ieșind, s-au dus în turma de porci și îndată a sărit toată turma de porci de pe târmuri în mare și s-au huncat în apă.

33. Iar păzitorii au fugit și intrând în cetate, au spus toate și cele despărțiri.

34. Si iată toată cetatea a ieșit într-o întâmpinare lui Iisus și văzându-l, l-au rugat să treacă din hotările lor.

Însăndătoarea unui slabă-nog, Chemarea lui Matei, Învierea fiocoi mai marelui sinagogi, Femeia cei ourgă sănge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

9. 1. Si intrând în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa.

2. Si iată i-au adus un slabă-nog, care zacea în pat.

3. Si văzând Iisus creștină lor, a zis slabă-nogului: Îndrăznește, fiul! Lertate îți sunt păcatele!

4. Si iată, carecarea din cărturari au zis în sine: Aceasta husește!

5. Si cunoșcând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru cei cugetați cele reale în inimile voastre?

6. Că, ce este mai lemn! A zice: Iertate îți sunt pa-

cetele, sau a zice: Scăla-te și umbă!

7. Dar ea să stă că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatelor, a zis slabă-nogului: Scăla-te, io-tă paul și te du la casa ta.

8. Si seculându-se, și-a luat paul și s'a dus la casă sa; iar mulțimile văzând acasă, se mirau și slăbeau pe Dumnezeu, care le a dat putere ca aceasta sămeniilor.

9. Si trecând Iisus de acolo, a văzut pe un om ce se numea Matei, sezând la vama și i-a zis: Vino după mine! Si seculându-se, a mers după el.

10. Si când seudea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind sădean cu Iisus și cu ucenicii lui la masă.

11. Si văzând farisei, au zis uceniciilor lui: Pentru ce eu vameșii și eu păcătoșii mănanță și bun învățătorul vostru?

12. Iar Iisus auzind, le-a zis: N'au trebunță cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând învățătă-vă ce însemnează: «Mă voiesc, iar nu jertfă», că n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pochință.

14. Atunci au venit la el ucenicii lui Ioan, zicând: Pentru ce noi și fariseii

postim mult, iar ucenicii încă nu postesc?

15. Si le-a zis Iisus: Au doară pot să se jolescă fiii nuntăi, cătă vreme este cu ei mirele? Ci voi veni zile, când se va luce dela ei mirele și atunci vor posta.

16. Nimenei nu pune pețe de pânză nouă la balănă vecchie, căci plinitura trage din haină și mai rea spărțură se face.

17. Nici nu pun vin nou în burduri vecini; iar de pun, se sparg burdurile și vinul se varsă și burdurile se strică; ci pun vinul nou în burduri noi și amândouă se jină.

18. Acestea grăind către ei, iată, un dragător vine, și se inchină, zicând: Fieca mea acum a murit, ci vineind, pun-te-mă peste ea și va înviați.

19. Si seculându-se Iisus, au mers după el și ucenicii lui.

20. Si iată o femeie cu scurgere de sânge de doisprezece ani, venind dincolo, să aținsă de poala lui.

21. Că zicea în sine: Nu mai de mă voi atinge de haină lui, nu voi mă întâmpin.

22. Iar Iisus, întorcându-se și văzând-o, i-a zis: Indrăznește, fiecă, credința ta te-a măntuit. Si s'a tămadunit femeia din ceară.

23. Si venind Iisus în casa dragătorului și văzând căntările din flue și mulțimea turburată, a zis: Dețineți-vă, că fata n'a murit, ci doarme.

24. Si rădeau de el.

25. Iar dacă a scos afară multimea, înfrând, a lăsat de mână și s'a seu lat fata.

26. Si s'a dus vestea aceasta peste tot pământul acela.

27. Si trecând Iisus de acolo au mers după el doi orbi, strigând și grăind: Milice-ne-ne, Fiul lui Dumid!

28. Iar după ce au intrat în casă, au venit la el orbi și le-a zis lor Iisus: Credeti că pot să fac eu aceasta? Zis-ai lui: Da, Doamnel!

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: După credința voastră, fie voră!

Si s'a deschis ochii lor,

30. Si le-a poruncit Iisus,

zicând: Vedeti, nimenei să nu stie,

31. Iar ei ieșind, l-au vestit în tot pământul acela.

32. Si după ce au ieșit aceia, iată i-au adus la el un om mut îndrăznicit.

33. Si se cofându-se drăguț, a grăbit mutul și s'a mirat multimile, zicând,

că niciodată nu s'a arătat

asă în Israel.

34. Iar fariseii ziceau:

Cu domnul dracilor seotate pe draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagogaile lor și propovăduind Evanghelia împărătiei și vindecând toată boala și totuși neputința în popor.

36. Iar văzând el mulțimile, i s'a făcut mulă de ele, că erau necăjiți și rătăciți ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a zis uceniciilor săi: Iată secerișul este mult iar lucrătorii putini.

38. Deci, rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său.

Chemarea apostolilor și trimiterea lor la propovăduire.

10 **1.** Și chemând pe cel doișprezece ucenici ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boala și orice neputință.

2. Iar numele celor doișprezece apostoli sunt acestea: întâi Simion, ce se numește Petru și Andrei, fratele lui, Iacob al lui Zevedeu și Ioan, frațele lui.

3. Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vânător, Iacob al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tadeu,

4. Simon Canaanitul și

Iuda Iscariotul, cel care l-a și vândut.

5. Pe acesti doișprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea pagânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrati,

Ci mai vârtoș mergeți către oile pierdute ale cașei lui Israel.

7. Și umbărând, propovădui, zisând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pe cei bolnavi vindecăti, pe cei leproși curățiti, pe cei morți inviați, draci seocoști; în dar atât huat, în dar dăți.

9. Șă nu aveti aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre,

10. Nici traistă pecale, nici două haine, nici închântămintă, nici toiaj, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și în orice cetate sau sat veți intra, cereați cine este în el vrednic și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, urăti-i, zicând: Pace casei acesteia.

13. Și de vea fi casa aceea vrednică, va veni peasă voastră peste ea; iar de nu ya fi vrednică, peasă voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din

casa sau din cetatea aceea, scuturăți praful de pe pisecurile voastre.

MATEI 10.

19

când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenie mai presus de dascălul său, nici slugă mai presus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său. Dacă pe stăpânul casci l-ați numit Beclzebul, eu căt mai vârtoș pe casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este sezon de pericole și ascuns, care să nu se vădească.

27. Ceea ce grăiese vonă la intuneric, spuneți la lumină și ce auzită la ureche, propovăduți de pe case.

28. Și să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci temeți și vă mai vârtoș de cel ce poate să piardă și trupul și sufletul în ghiozna.

29. Au nu se vând două pasări de un ban? Și nici una din ele nu cade pe pământ fără stirea Tatălui vostru;

30. Iar vouă și peri capului vă sunt toti numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult numai de preț decât pasăriile.

32. Deci, oricine nu va mărturiști pe mine înaintea camenilor, il voiu mărturiști și eu pe el înaintea

Tatăl meu, carele este în nume de drept, plată de drept va luna.
33. Iar de cel ce se va lepta de mine înaintea omenilor, mă voi lepta și eu de el înaintea Tatălui meu, carele este în cureau.

34. Să nu socotiti că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Că am venit să desbin pe fiu de tatăl său și pe frică de mama sa și pe nord de soacra sa.

36. Să vărijușă omului, sunt casnicii lui.

37. Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Si cel ce iubește pe fiu sau pe frică mai mult decât de mine, nu este vrednic de mine.

38. Si cel ce nu și va lăruie și să vină după mine, nu este vrednic de mine.

39. Cel ce și-aflat viața, o va pierde și cel ce și-a pierdut viața pentru mine, o va afla.

40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce mă trăind de mine.

41. Cel ce primește prooroc în nume de prooroc, plată de prooroc va luna și cel ce primește pe drept

Trimis în Iisus, Asemănarea fariseilor și legiuitorilor cu copia ce se jucau în tărîg. Mistrare unor cetăți. Iisus lăudă pe Tatăl și chiamă la sine pe cei ostenți.

11. 1. Si când a sfărșit Iisus pe altul să ascopătă celor doi prezece neamici ai săi, s'a înuit de acolo, ca să invete și să propove deindein în cetățile lor,

2. Iar Ioan anzind din inîncasare de faptele lui Iisus, trimițând pe doi din uenicii săi, i-a zis:

3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să ascopătă?

4. Si răspunzând Iisus, le-a zis: Mergând spuneți lui Ioan, cele ce auziți și vedeti;

5. Orbii văd și schiorii umbă, leproșii se curățesc și surzii au, morții invăză și săracilor li se binevestește.

6. Si fericește cel ce nu se va sminti întru mina.

7. Si ducându-se ei, a început Iisus a grăbi mulțimii lor "despre Ioan: Ce ati ieșit în pustie să vedeti?

Au trestie cătinată de vânt?

8. Dar ce ati ieșit să vedeti? Om imbrăcat în haine moi! Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăratilor.

9. Atunci, cei ieșit să vedeti! Prooroci! Adevară grăiese vouă: Si mai mult decât prooroci,

10. Că acesta este de care este seria: clăfi, eu trimit fetii tale, care vor găsi oalea la înaintea ta.

11. Amin grăiese vouă: Nu s'ă ridicat între cei naști din femei mai mare decât Ioan. Botizaționul, iar cel mai mic în împărăția cerurilor, numă mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botizațorul până acum, împărăția cerurilor se înăbușe și cei silnici o răpescă.

13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit.

14. Si de voiți să primiți, el este Iie, cel ce va să vie.

15. Cel ce are urechi de auziți, să audă.

16. Cu cine voi ascunde na neamul acesta! Ascunse este copilul care săd în piețe și strigă către soții lor.

17. Si grăiese: Fluierăți vouă și năji jucat; de jale am cântat și nu ati plâns.

18. Că a venit Ioan, nici măncând, nici bând, și zic: Drac arc.

19. A venit și Piu Omului măncând și bând, și zic: Iată om, măncăcius și bător de vin, prietenul vameilor și al păcătoșilor. Si înțelepimea a fost socotită dreaptă de filii săi.

20. Atunci a început Iisus să mută cetățile în care se facuseră minunile sale cele mai multe, că nu s'au poești:

21. Vai tie, Horazinel! Vai tie, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tîi și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi poești.

22. Dar zic vouă: Ti rului și Sidonului mai usor te va să fi în ziua judecății decât vouă.

23. Si tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei cobori, că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut în tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Cu cine voi ascunde na neamul Sodomei, mai usor ii va fi în ziua judecății decât tie.

25. In acea vreme grăind Iisus, a zis: Te lăud pe tine, Părinte. Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea

de cei înțelepti și pricopii și leai descooperit prinților.

26. Da, Părinte, căci aşa a fost bunavoința înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date de la Tatăl meu și nimenei nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu cunoaște nimeni decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descooper.

28. Veniti la mine toti cei osteneți și impovărați și eu vă voi odihni.

29. Luati jugul meu și supra vostă și invățați-vă dela mine, că sunt bland și amarit cu înință și vătă afă olinhii sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun și povara mea este ușoară.

Ucenicii rupând spina sămbăta. Îndecarea omului cu mâna uscată, și a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iisus. Mama lui Iisus și frații săi.

12. 1. În vremuri aceste mergea Iisus sămbăta prin semănături, iar ucenicii lui au flămânat și an incopat să mulgă spică și să mânânce.

2. Iar fariseii văzând, i-au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se eade a face sămbăta.

3. Iar el le-a zis: Auntru n'ati citit ce a făcut David, când a flămânat și cei ce erau cu el?

4. Cam a intrat în casa lui Dumnezeu și a înăncăpătările punerii înainte, pe care nu se cădea să le înănușe, nici el nici cei care erau cu el, ci numai preotii.

5. Sau n'ati citit în lege, că preotii sămbăta în templu sporează sămbăta și nevinovății sunt?

6. Că grăiesc voină, că mai mare decât templul este aici.

7. Si de atunci și ai însemnată: «Milă voinesc, iar nici jertfa, n'ati fi osanțat pe ei nevinovății.

8. Că Domn este și al sămbătelor Fiul Omului.

9. Si treceând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Si iată că era hocol un om având mâna uscată. Si l-au întrebat, zicind, de ce curvine a vindecă sămbăta, ca să-l învinuiescă.

11. Iar el le-a zis: Cine este între voi, care va avea o oară și, de va cădea aceea sămbăta în gropă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Dar omul cu cătă se deosebește de oară? Pentru aceea se curvine a face bine sămbăta.

13. Atunci a zis omului: Intinde mâna ta. Si a întins-o și a venit la starea

cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii iosind, au făcut sfat asupra lui, ca să piardă.

15. Dar Iisus cunoșcând, săa dus de acolo. Si au mers după el mulțimi mulți și i-a vindecat pe toți,

16. Si le-a poruncit să nu facă arătat.

17. Ca să se impingănească cei ce s'a zis prin Isaiu, proorocul, ce zise:

18. «Iată Fiul meu, pe carele am ales, Iubitul meu, întru care a binevoit suflul meu. Pume-voină Duhul meu poste el și judecată neamurilor vor vesti.

19. Nu se va sfăti, nici nu striga, nici nu va anunța cineva pe uliți glasul lui.

20. Trestie sărbători nu va frângă și festiile caroie pălpăre nu va stinge, până ce se scoate judecata spre biruință.

21. Si în numele lui vor sădajdui neamurile».

22. Atunci an adus la el pe un îndrăzit orb și mut și l-a tămaduit, încât cel orb și mut grăla și vedea.

23. Si se mirau mulțimile și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar fariseii auzind, ziceau: Aceasta nu se poate drăci decât cu Beelzebul domnul drăcilor.

25. Iar Iisus cunoșcând gândurile lor, le-a zis: Ori-

ce împărătie desbinată în sine, se puștiște și orice cetate sau casă desbinată în sine, nu va dăini,

26. Si dacă Satana seocă pe pe Satana, cum va dăini împărăția lui?

27. Si dacă eu cu Beelzebul seot drăci, fețorii voștri cu cine și seot? Pentru aceasta ei vă vor fi jude-

cători.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu seot drăci, iată și ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poste cineva să intre în casă șiui tare și luerurile lui să le jefuiască, de no în legă întâi pe cel tare? Si atunci va jefui casa lui.

30. Cel ce nu este cu mine, împotriva mea este și cel ce nu adună cu mine, risipeste.

31. Pentru aceasta zice vom: Orice păcat și hulă se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului lui, nu se va ierta oamenilor.

32. Si oricui va zice eu că împotriva Fiului Omului, se va ierta lui, dar oricui va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui nici în venirea de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceti că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceti că pomul e râu și

roada lui rea, că după roade se enunță pomul.

34. Pui de vîpere, cum puteți grăbi cele bune, rău fiind? Că din prisosință înimiții grăște gura.

35. Omul bun, din conoșterea cea bună a înimiții seconate lucruri bune, iar oamenii rău din conoșterea cea rău seconate lucruri rele.

36. Și zic vînă: Că de orice cuvânt deșert, pe care-l vor grăbi oamenii, își vor da seamă în ziua judecății.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns unii dintre cărturari și fărizei, zicând: Învățătorul, voim să vedem de la tine seamă,

39. Iar el răspunzând, le-a zis: Neam viilean și preacurvar cere seamă și seamă nu își se va da decât seamul lui Iona proorocul,

40. Că, precum Iona a fost în pânătele chitului trei zile și trei nopți, aşa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbatii din Ninive se vor secula la judecăță cu neamul acesta și vor osândi, căci ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona. Și întăriți mult decât Iona este aici.

42. Împăratasa dela minuzazi se va secula la ju-

decată cu neamul acesta și-i va osândi, că a venit dela marginile pământului să audă intelecțunea lui Solomon. Și întăriți mult decât Solomon este aici

43. Iar când duhul necurat ieșe din om, umbrelă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit și venind, o astă gonă, maturată și împrodobbită.

45. Atunci se duce și în cu sine alte săpte duhuri mai rele decât el și intrând, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului acelui mai rele decât celu dinăstă. Așa va fi și cu acest neam viilean.

46. Și încă grăind el mulțimilor, întări, mama lui și frații lui stăteau afară, căutați să vorbească cu el.

47. Și a zis lui oarecum: Iată mama ta și frații tăi stau afară, vrând să vorbească cu tine.

48. Iar el răspunzând, a zis celui ce-i spuse: Cine este mama mea și cine sunt frații mei?

49. Și întinzând mâna spre ușenicii săi, a zis: Iată mama mea și frații mei.

50. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și mama mea.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

15. 1. In ziua aceea ioseb se săde înăgă mare.

2. Și s'au admăt la el mulțimi multe, încă întrând ședea în corabie și totă mulțimea sta pe tărăm.

3. Și le-a grăbit multe în pilde, zicând: Iată, a ieșit semănătorul să semoneze sământa sa.

4. Și semânând el, unele au căzut largă cale și au venit pasări și le-au mănecat.

5. Iar altele au căzut pe pietris, unde n'aveau pământ mult și îndată au răsărit, pentru că n'aveau pământ adănc.

6. Și răsăridin soarele, s'au pălit și, neavând rădăcini, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut între spinii și au crescut spinii și le-au înăbuluit.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat rădăci: una adecață o sută, iar alta gasezeci, iar alta treizeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

10. Și apropiindu-se ușenicii, iau zis: De ce în pilde le grăștești?

11. Iar el răspunzând, a zis: Pentru că vînă să te semănă înăgă cale.

12. Iar ca seminătă pe pietris, închipește pe cel

nelu împărăției cerurilor, iar acelora nu s'a dat.

13. Că celui ce are i se va da și fi va prisosi, iar celui ce n'are, și ceea ce are i se va lăsa.

14. Pentru aceasta le grăsește în pilde, că văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

15. Și se împlineste cu prorocea lui Isaiă, care zice: «Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și nu veți privi și nu veți vedea».

16. Iar ochii vostrii fericiți sunt că văd și urechile voastre că aud.

17. Căci amin grăicește: Multi prooroci și drepti au dorit să vădă ce vedetă voi și n'au văzut și să audă cele ce auziti și n'au auzit.

18. Voi deci ascultați pilda semănătorului;

19. Dela oricine audă învăntul împărăției și nu-l înțelege, vine violențul și răpește ceea ce este seminat în inimă lui. Acesta este închipuit prin sămânță semănătă înăgă cale.

20. Iar ca seminătă pe pietris, închipește pe cel

care aude cuvântul și în dată cu bucurie îl primește,

21. Dar n'are rădăcina în sine, ci este pămâna la o vreme, iar făcându-se ne caz, sau prigoniș pentru cuvânt, îndată se smintește.

22. Iar cea seminată între spini, închipuiește pe cel care aude cuvântul și înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul seasezeci, iar altul treizeci.

23. Iar cea seminată pe pămînt bun, închipuiește pe cel care aude cuvântul și înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul seasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemănătura impărăția cerurilor, omului care a seminat sămânță bună în tarina sa,

25. Dar dormind omenești, a venit vrăjînul lui și a seminat neghina prin tre grâu și s'a dus;

26. Iar dacă a crescut painii și a făcut rondă, atunci s'a arătat și neghina.

27. Si venind slugile stăpânului cinsăi, i-au zis: Doamne, an n'ai seminat sămânță bună în tarina ta! De unde dar are și ne ghina?

28. Iar el le-a zis: Ua om vrăjînus a făcut și cea cea. Iar slugile i-au zis:

Vrei deci să mergem să le plivim?

29. Iar el le-a zis: Nu, ca nu cumva plivind ne-

ghina, să sungeți și grâul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească a-

mândrușă împreună până la

secerișului, voi zice

seceritorilor: Plivîți întâi

neghina și legați-o în snop,

ca să o ardem, iar grâul

adunat-l îi jințita mea.

31. Altă pildă le-a pus

înainte, zicând: Asemenea

este impărăția cerurilor,

graumelui de mustar, pe

care luându-l omul, l-a se-

minat în tarina sa,

32. Care este mai mic de-

cât toate semințele, iar

dacă crește este mai mare

decât toate legumele și se

face pom, înălțat vin pasă-

rii corbului și se salășu-

re în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus:

Asemenea este impărăția

cerurilor alătului, pe care

luându-l o femeie, l-a as-

cuns în trei măsuri de fă-

ină, până ce s'a despică-

toată.

34. Acestea toute le-a

grăit Iisus multimilor în

pilde, și fără pilde nu le

grâia nimic.

35. Ca să se împlinescă

ce ce s'a grăit prin pro-

rocni, el zice: «Deschide-

voi în pilde gura mea,

sponde-văi cele ascunse de-

la începutul lunii».

36. Atunci lăsând Iisus multimile a venit în casă

37. Si s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Spune-ne pilda neghinei din tarină;

38. Iar el răspunzând, ie-a zis: Cel ce a seminat sămânță cea bună este Fiul Omului,

39. Iar tarina este lu mea, iar sămânța cea bună sunt fiii celui rău,

40. Iar vrăjînul, care a seminat-o, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului, iar seceritorii sunt fingerii. Deci, cum se adună neghina și se ard în foc, aşa va fi la sfârșitul veacului;

41. Va trimite Fiul Omului pe fingerii săi și vor aduna din impărăția lui toate semințele și pe cei ce fac fără-de-legă,

42. Si vor arunca în cuporul cel de foc; acolo va fi plangerere și scrâsnire diniților.

43. Atunci dreptii vor strădui ca soarele în impărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să an-

da.

44. Iarăși, asemenea este impărăția cerurilor en o comovă ascunsă în tarină,

pe care găsind-o un om, a înăunuit-o și de bucuria ei

s'a dus și totale căte au-

ea vândut și a cumpărat

tarina.

45. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor, en un neguțător, care cântă măr-

găritare bune

46. Si găsind un mărgă-

ritar de mult preț, men-

gând a vândut tot ce avea

în lăsuță,

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor en un năvod care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pesti,

48. Pe care, când s'a umplut, pescarii scoțându-

la mal și sorând, nu ales-

pe cei buni în vase, iar pe

cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: Vor ieși în-

gerii și vor despărți pe cei

răi din mijlocul celor

drepti

50. Si vor arunca în

cuporul cel de foc; acolo

va fi plangerere și scrâsnire

diniților.

51. Zis-lor Iisus: În-

tele-ati toate acestea?

Zis-ai lui: Da, Doamne.

52. Iar el le-a zis: Pen-

tru aceasta, orice cărturar,

care cunoaște celă despre

impărăția cerurilor, aseme-

na este omului stăpân de

casă, care scoate din vis-

teria sa noi și vecini.

53. Si după ce a sfârșit

Iisus pilda acestea, a tre-

cut de acolo

54. Si venind în patria

sa, și învița în sinagogă

lor, înăunuit se mirau toti și

ziceau: De unde are în-

lepeiumea aceasta și puterile?

55. Au nu este acestia fețiorul testarului? Au nu se numește mama lui, Maria, și frății lui: Iacob și Iosif și Simon și Iuda?

56. Si surorile lui, au sunt toate la noi? Deci, de unde are acestea toate?

57. Si se simteau de el, iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc dispăruț decât în patria sa și în casa sa.

58. Si n'u făcut acolo multe minuni, din pricina neerdinței lor.

Tâierea capului sf. Ioan Botezătorul. Minunea în mulțimi păinilor. Iisus umblând pe mare.

14. In vremea aceea s-a uitit Irod tetrarul vestes despre Iisus.

2. Si a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el a făviat din morți și pentru aceasta se fac minuni prin el.

3. Căci Irod prînzând pe Ioan, l-a legat și l-a pus în temniță, pentru Irodia, femeia lui Filip, fratele său,

4. Că îl zicea Ioan: Nu îți se cade g'o ai.

5. Si vrând să-l omoreze se temea de mulțime, căci drept prooroc il tinea;

6. Iar prîznuindu-și Irod

zina nasterii, a jucat fata Irodinei în mijloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea în jurul său i-a mărturisit să-i dea orice va cere;

8. Iar ea, îndemnată

făind de mama sa, a zis:

Dă-mi aici în târzie capul

lui Ioan Botezătorul.

9. Si s'a întristat regele,

dar, pentru juămantul

pentru onșpeti, a promis

să îl se dea.

10. Si trimijând a tăiat

capul lui Ioan în temniță.

11. Si a fost adus capul

lui în târzie și dat fetelor,

iar eu l-a dus la mama sa.

12. Si venind ucenicii

lui, au lăsat trupul și l-au

ingropat și venind au ves-

tit hui Iisus.

13. Si auzind Iisus, s'a

dat de acolo cu corabia în

loc pustiu, deosebi: Si au-

zind mulțimile sănădu-

re după el pe jos din ce

rati.

14. Si rezind Iisus, a vă-

zut mulțume mare și i s'a

făcut mișă de ei și a tă-

măduț pe bolnavii lor,

15. Iar făcându-se seara,

au venit la el ucenicii lui,

zicând: Locul este pustiu

și vremea îťăi a trecut; slo-

bozește mulțimea ca să se

aducă prin sat și să cum-

peră demânare,

16. Iar Iisus le-a zis:

Nu trebuie să meargă; da-

ți-le voi să mănage, -

17. Iar ei i-au zis: N'a-

venie nici de către cinci pâini și doi pesti.

18. Si el a zis: Aducete aici la mine,

i-a zis: Vino.

19. Si a poruncit mulțimii să vadă pe iarbă și luând cele cinci pâini și

cei doi pesti și căutând la cer, a binecuvântat și frân-

gând a dat uceniciilor pâinile,

20. Si nu măneat toti și

s'au saturat și au luat

rămăștele de fărămituri

domnești prezece cosuri pline,

21. Iar ei ce măneasera

erau bărbăti ca cinici mici,

afără de tenii și de copii.

22. Si indată a sărit

Iisus în mijloc și să mear-

ga înaintea sa de coalață

parte, până ce va slobozi

mulțimele.

23. Si slobozind mulțimi-

le, s'a săit la munte să se

rouge deosebi și făcându-se

seara, era acolo singur,

24. Iar corabia era în

mijlocul mării, învăluindu-

se de valuri, că era vîntul

impotriva.

25. Si intră patra stra-

jă a noptii a mera la el

Iisus, umbând pe mare

26. Si vîzându-și ucenicii

umbând pe mare, s'a

spăimântat, zicând că nă-

lucă este și de frica au-

strigat,

27. Dar Iisus indată le-a

grăbit, zicând: Indrăzniti,

sunți, nu vă temeti;

28. Iar Petru răspun-

15. 1. Atunci au venit la

Iisus cărturari și fa-

Obiceiuri omenești impotri-

na poruncările lui Dumnezeu.

Findocarea fizicii Ha-

naanoncei și a altor bolnavi.

Săturarea a patru mii de

oameni în pustie.

riseli din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenieii tăi calci asezământul bătrânilor? Că nu-i spăla mâinile când mânâncă pâine,

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Pentru ce și voi că ești poruncă lui Dumnezeu pentru datina voastră?

4. Că Dumnezeu a poruncit zicând: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta» și: «Că se va grăbi de râu pe tatăl său, sau pe mama sa, cu morare să se sfărăsească»;

5. Iar voi ziceți: Cel ce ar zice tatălui său sau mamiei sale: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce poate avea dela mine,

6. Nu este dator să ajute pe tatăl său, sau pe mamă sa. Deci nici stricătă poruncă lui Dumnezeu, pentru datina voastră.

7. Fătănicilor, bine a proorcet despre voi Isaiia zicând:

8. «Poporul acesta se apropie de mine cu gura și cu înzele mă cinștește, iar inima lui este departe de mine.

9. Si în zadar mă cinstoșeste învățătură și sunt porunci omenești.

10. Si chemând la sine multimea, le-a zis: Auzați și înțelegeți:

11. Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce ieșe din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se neienieii lui, i-a zis: Stă că fariseii auzind că ești cuvânt, s'au scandălat?

13. Iar el răspunzând, a zis: Orice săd, pe care nu-i săd Tatăl meu cel crește, se va desfăcăina.

14. Iisus-i: Sunt călăuze orabe orbilor și dacă orb pe orb va călăzu, amândoi vor cădea în groapă.

15. Si răspunzând Petru, a zis: Spune-ne pilda acasă,

16. Iar Iisus le-a zis: Iucă și voi sunteți neprieteni!

17. Iar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pantece și se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și același spurcă pe om.

19. Că din inimă ies gânduri rele, uideri, adultere, desfrâñare, furtaguri, mărturii minciinoase, hule.

20. Acestea sunt care spurcă pe om, iar mâna cu mâini nesăpălate nu spurcă pe om.

21. Si iesind Iisus de acolo, s'a dus în partile Tirului și ale Sidonului.

22. Si întă o femeie hănașoaneacă, ieșind în calăzu, strigă, zicând: Milu-

estemă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea râu se îndrăcește,

Milă-mi este de multime, că intă trei zile sunt de când așteaptă ișanga mină și n'au ce să mânânce și-a slobozii flămânzi nu voriose, ca să nu se istovească pe cale.

23. Iar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Si apropiindu-se ucenicii lui, îl rugă zicând: Slobozește-o, că strigă în urmă nostră.

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israîl.

25. Si ea venind, i-a închinat, zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând, a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o sări cu vâinilor.

27. Iar en a zis: Da, Doamne, dar și căinii nu sănătă din fărâmăturile ei, ca delă masă stăpânilor.

28. Atunci, răspunzând Iisus, i-a zis: O femeie mare este credință ta; fie preicum voiești. Si s'a întănduit fiica ei din acel casă.

29. Si trecând Iisus de acolo, a venit lângă marea Galilei și suindu-pe munte, a sezent acolo.

30. Si au venit la el mulți mulți, având cu sine săchepi, orbi, muti, ciumăgi și alii mulți și i-au aruncat la picioarele lui și i-a timăduți.

31. Înacă se mirau mulțimile vizând pe muti grăind, pe ciumăgi sănătoși, pe săchepi umflând și pe orbi văzând și slăveau pe Dumnezelui lui Iisus.

32. Iar Iisus chemând la sine pe ucenicii săi, a zis:

Iudeci cer semin. Aluatul frăsineilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea crucii. Mărturie lui Petru.

16. 1. Si apropiindu-se frăsinei și suducei, is-

pitindu-l, îl rugau să le arate semn din cer.

2. Iar el răspunzând, le-a zis:

Când se face seară zi-

cetă: Semin va fi, că se

rostește cerul.

3. Si dimineata ziceti:

Astăzi va fi furtuna, că

se rostește cerul posomorit.

Fătăriților, făta cerului

stă să o socotiti, iar sem-

nile vremilor nu poteti!

4. Neamul viețean și des-

frănat cere semn și sem-

nu îs se va da de căd sem-

nul lui Iona preoțești.

5. Si mergând uenicii

de cealaltă parte, uitaseră

să în paine.

6. Iar Iisus le-a zis: Că-

utăți și să păziiți de alu-

tul fariseilor și al sadu-

ceilor.

7. Iar ei cugetau în sine,

zicând: Pâine n'am luat,

8. Iar Iisus comandănd u-

ceasta, le-a zis: Ce cuge-

tăți în voi înșivă, puțin cre-

dinciosilor, că n'ati luat

pâine?

9. Dar nu înțelegeti, nici

nu vă aduceti aminte de

cele cinci pâini la cele

cinci mîi și căto cosuri atî

luat?

10. Nici de cele săpte

pâni la cele patru mîi și

căto cosuri atî luat?

11. Cum nu înțelegeti,

că nu despre pâine v'au

zis, ci să vă păziiți de alu-

tul fariseilor și al saducei-

lor?

12. Atunci au întes că nu de aluatul pâinii a zis lor că se păzească, că de invățătură fariseilor și a saduceilor.

13. Si venind Iisus în părțile Cezaroii lui Filip, a întrebat pe uenicii săi, zicând: Cine zice ca mea?

14. Iar ei au zis: Unii Ioan Botezătorul, alții Ilie,

iar alții Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dacă voi cine ziceti că sunt?

16. Si răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

17. Si răspunzând Iisus i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup

si sănghiu tău descooperit

tie aceasta, că Tatăl meu cel din ceruri.

18. Si cu îi zis tie, că tu ești Petru și pe această

pătră voiu zugrui Biserica mea și portile iadului nu o vor bîrnui.

19. Si-i veau da cheile

împărăției corurilor și ori-

ce vei lega pe păinat,

va fi legat și în ceruri și

orice vei deslega pe pă-

mânt va fi deslegat și în

ceruri.

20. Atunci a poruncit u-

eniciilor săi să nu spună

nimănui că el este Hris-

toare.

21. De atunci a început

Iisus să spune ueniciilor

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. Plata dajiei.

17. 1. Si după sase zile, a luat Iisus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, și i-a suiat pe un munte înalt deosebit.

2. Si s'a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au străbătut cu lumină.

3. Si iată, s'au arătat lor Moise și Ilie, vorbind cu el.

4. Si răspunzând Petru, a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă să fiu aici, de voiești, să facem aici trei colibi: Tie una și lui Moise una și lui Ilie una.

5. Si încă grăind el, iată, nor luminos î-a umbrat și înălță glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, într-o care am binevoit; de aceasta să ascultăți.

6. Si auzind uenicii, au căzut cu față la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Si apropiindu-se Iisus, s'a atins de el și a zis: Sechătiva și nu vă temeți.

8. Si ridicându-și ochii, pe nimenei n'au vazut, decât pe Iisus singur.

9. Si coborându-se din munte, le-a poruncit Iisus, zicând: Nimănui să nu spuneți vedenia aceasta

până când Fiul Omului va invia din morții.

10. Îl-a întrebat ușnicii, zicând: Dar ce zice cătărarii că trebuie să vină mai întâi Iisus?

11. Iar Iisus răspunzând le-a zis: Ilie aducă va veni mai 'nainte și va așeza toate,

12. Iar grăiese vrouă, că Ilie a și venit și nu l-a cunoscut, ci au făcut lui căte an voit. Așa și Fiul Omului va păti în locul său.

13. Atunci au înțeles ușnicii că despre Ioan Botezătorul le-a vorbit.

14. Si venind el la mul-

time, s'a apropiat de el un om, îngemunchind înaintea lui și zicând:

15. Domine, miluște pe fiul meu, că este hinnat și rău pătmestea, că de multe ori cade în foc și do multe ori în apă.

16. Si l-a adus la ușnicii săi și n'au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O neamă necredinciosă și îndărătnică! Până când voi fi cu voi? Până când voi suferi pe voi? Aduceți-l acela la mine.

18. Si l-a certat Iisus și a ieșit dracul din el și s'a tămadunit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ușnicii de Iisus deosebi, au zis: De ce noi n'am pu-

tut să-l scoatem!

20. Iar Iisus le-a zis: Din pricina necredinței voastre; că amint grăsește youă; De veți avea credință cărământele de muștar, veți zice munachei acestuiu: Mută-te de aici acolo și se va muta și nimic nu vă va fi cu neputință.

21. Că acest soiu nu iese decat cu rugăciune și cu post.

22. Si întorcându-se ei în Galileia, le-a zis Iisus: Va să se den Fiul Omului în măiniile oamenilor

23. Spîl vor omori și a treia zi va invia. Si s'au întristat ei foarte.

24. Si venind în Capernaum, s'a apropiat celor luanu dajdile de Petru și au zis: Invățătorul vostru nu dă dajdile? Zis-a: Da.

25. Si când a intrat în casă, a spuscat Iisus mai înainte de el, zicând: Ce îți se pare, Simone? Impăratii pământului de la cinea iau dajdile sau bir? Dela ființor, sau dela coi străini?

26. Zis-o Petru lui: Dela ei străini. Zis-a Iisus lui: Iată dar că fiili sunt săraci!

27. Dar ca să nu-i smintim, mergând la mare, au runcă undiță și pestele care vei primide întâi, izel și deschizându-i gura, vei aflu un statu; acela, luan-

dul, dăd lor pentru mine și pentru tine.

Intrebări despre intăritate. Despre scandal. Puterea de a legă și a deslegă. Certearea gresalii fratelor. Îrtarea gresalelor.

18. 1. In ceasul acela s'au apropiat ușnicii către Iisus, grăind: Cine este care mai mare în imperiul cerurilor?

2. Si clemând Iisus un prunc, l-a pus în mijlocul lor.

3. Si a zis: Amint grăiese vrouă: De nu vă veți înțonașe și nu veți fi cu primice, nu veți intra în împărația cerurilor.

4. Că cine se va smergi pe unul din nești mici, care eră în mine, mai de folos i-ar fi ca să-si atârnă o pînă de moră de gât și să fie aruncat în adâncul marii.

5. Si cine va primi pe un prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primige.

6. Iar colui ce va sminti pe unul din nești mici, care era în mine, mai de folos i-ar fi ca să-si atârnă o pînă de moră de gât și să fie aruncat în adâncul marii.

7. Vai lumii, din prietenie

smintelor! Ca smintele trebuie să vină, dar, vă de omul acela, prin care vine smintea!

8. Iar de te sminteste

mâna ta, sau piciorul tău,

taie-le și aruncă-le dela tine, că mai bine este să să intră în viață sănătate și decât amândouă mâinile sau amândouă picioarele având, să fi aruncat în focul cel vesnie.

9. Si dacă ochii tău te sminteste, scoate-i și aruncă-i dela tine; că mai bine este să cu un ochi să intră în viață, decât amândoi ochii având, să fi aruncat în gheea focului.

10. Căută să nu defălmăți pe vreunul dintră-cesti mai mici; că zice vrouă: Că singurii lor în ceruri purură văd fata Tatâlui meu, care este în ceruri,

11. Că a venit Fiul Omului să mantuiescă pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare? Dacă ar avea un om o sută de oi și s'ar rătăci una din ele, nu lasă pe cele nouăzece și nouă în munte și mergând, cauta pe ea rătăcită?

13. Si de i se va întâmpla s'io găsește, amint grăiese vrouă, că se bucură de că mai vârstos decât de cele nouăzece și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este vreudă înaintea Tatâlui vostru cel din ceruri, ca să se piardă vreunul din acestia miei.

15. Si de-ți va gresi

fratele tău, mergi și-l mu-

50
 stă între tine și el singur.
 De te va asculta, ai do-
 bândit pe fratele ten,
 16. Iar de un te va a-
 sculta, mai în sprijină cu
 tine lucu unul sau doi, ca
 prin gura a doi sau trei
 moritori să se stăormicea-
 seă orice cuvânt.
 17. Să de nu-i va asculta
 pe ei, spune-l Bisericii și
 de nu va asculta nici de
 Bisericii, să-ți fie ţie ca un
 păgân și vameș.
 18. Amin grăiese vrouă:
 Oricate veți lega pe pă-
 mânt, vor fi legate și în-
 cer și oricâte veți deslega
 pe pământ, vor fi deslega-
 te și în cer.
 19. Înăși amiu grăiese
 vrouă, că dacă doi dintre
 voi se vor invoi pe vîmânt
 pentru urice lueru ce vor
 cere, se va da lor dela Ta-
 rîl meu, carele este în ce-
 ruri.
 20. Că unde sunt doi sau
 trei adulatai în numele meu,
 acolo sunt și eu în mijlo-
 cul lor.
 21. Atunci apropiindu-se
 de el Petru, a zis: Doam-
 ne, de căte ori va gră-
 me fratele meu și eu și
 voi ierta lui? Până de
 săptăori?

22. Grăita Iisus lui:
 Nu-ți zic până de săpte ori,
 ci până de săptăzi de ori,
 căte săpte.

23. De aceea asemănătut
 s-a împărăția cerurilor unu-
 rui, care a vrut să ia

societela slugilor sale,
 24. Să începând, i s'a-
 dău în datorie cu zece
 mii de talanți,
 25. Dar ne având el să-i
 plătescă, și poruncit stă-
 pașul săn sâl văndă pe el
 și pe femeia lui și pe co-
 prii și toate căte avea și
 să plătescă.
 26. Deci căzând sluga a-
 ceea se inchina, zicând:
 Domine, mai ingăduște-mă
 să-ți veiu plăti tot
 27. Să milostivindu-se
 stăpașul slugii acelaia, și
 stăbozit-o și i-a iertat datorie.
 28. Iar ieșind sluga a-
 ceea, a aflat pe unul din
 cei ce slujesc eu ca careni-
 eri datorie o sută de dimări
 și apucându-l îl surgruna,
 zicând: Plăteste-mi ce-mi
 esti datorie.
 29. Deci căzând cel îm-
 preună slugă la picioarele
 ei, o rugă zicând: Mai in-
 graduște-mă și-ți voiin plă-
 ri,

30. Iar ea n'a vrut, ci
 ducându-să și a băgat-o în
 temniță până când va
 plăti datoria.
 31. Iar celealte slugi vă-
 zând cele ce s'au făcut,
 s'au întristat foarte și ve-
 toate cele întămpilate.

32. Atunci chemând-o pe
 ea stăpașul ei, i-a zis:
 Slugă vicleană, toată da-
 toria aceea și-am iertat-o
 pentru că m'ai rugat,

33. Dar tie nu și se că-
 den să-ți fie milă de cel
 impreună slugă cu tine,
 precum mie mi-a fost milă
 de tine?

34. Să mănuindu-se stăpă-
 nut, a dat-o chinitorilor,
 până ce va plăti toată da-
 torie.

35. Aș și Tatăl meu
 cel cărău se face voră, de
 nu veți ierta fiecare frate-

Despărțirea căsătoriei. Bi-
neîndurarea pruncitor.
Primejdile aruier. Vîoța
lori cea ca răspîntire urma-
torilor lui Hristos.

9. lar eu grăiese vrouă:
 Oricine va lăsa pe femeia
 sa, afară de căvânt de des-
 frâname și va lucu altă prea-
 curvenire și el ce va lăsa
 pe cel lăsată, preacurvenite.
 10. Zis-ai lui ucenicii:
 Dacă așa este priocina omu-
 lui cu femeia, nu este de
 folos a se insură,

11. Iar el lea zis: Nu
 toți priecip căvântul acesta,
 ci celor că a' dat.

12. Că sunt fameni, care
 din pântecele maiicii lor
 s'au născut așa și sunt

fameni, care s'au făcut de
 oameni, și sunt fameni,
 care singuri s'au făcut
 pentru împărăția cerurilor.
 Cine poate înțelege, să in-
 teleagă?

13. Atunci i s'a adus

copiii, și nu-i opriți
 să vină la mine, că a unora

ca aceștia este împărăția

cerurilor

14. Dar Iisus le-a zis:

Lăsați copiii și nu-i opriți

să vină la mine, că a unora

ca aceștia este împărăția

cerurilor

15. Să punându-și peste

ei măinile, să a dus de a răja lui Dumnezeu.
 16. Si întă un Tânăr ve s'au ingrozit, fearte, zis
 nind la el, ia zis: Invăță când: Dar cine poate să
 torule bun, ce bine voiu se mantuiască?
 face, ca să am viață de
 veet?
 17. Iar el i-a zis: Cine nu zici bun! Nimeni nu este la Dumnezeu toate sunt
 bun, decât numai unul
 Dumnezeu, dar de voiești
 să intre în viață, pînă
 poruncile.
 18. Zis-a lui: Care? Iar
 Iisus a zis: Să nu uciți,
 să nu facă desfrânare, să
 nu furi, să nu fi mărturie
 mininoasă;
 19. Cînstează pe tatăl tău
 și pe mama ta și să îm
 besti pe aproapele tău ca
 pe tine insuți;
 20. Zis-a lui Tânărui:
 Toate acestea le-am păzit
 din tinerețele mele, ce înca
 îmi lipsește?
 21. Zis-a Iisus lui: De
 voiești să fii deservit, să
 mergi, vine-de-ti a verile și lo
 dă săracilor și vei avea co
 moară în cer și vino, de
 urmă căză mie.
 22. Iar Tânărul auzind
 evântul, să a dus întristat,
 că avea avanții multe.
 23. Si Iisus a zis ne
 nicioi săi: Amin grăse
 voună, că anevoieva întra
 bogatul în Impăratia ce
 rurilor.
 24. Si înrăsuvi zic: Mai
 leane eate a trece cămăla
 pri urechile acului, decat
 să intre bogatul în Impă

Fida despre lucrătorii viei.

Iisus cesteste patimile sale.

Fiil lui Zevedeu iubitorii

de slavă. Vindecarea a

doi orbi.

20. 1. Căci asemenea eate
 împăratia cerului, o-

mului stăpân de casă, care
 a ieșit disedimedineată să
 tocmească lucrători la via
 sa.

2. Si tocmindu-se cu lu
 crătorii căte un dinar pe
 zi, i-a trimis în via sa.
 3. Si ieșind la al treilea
 ceras, a văzut pe alii stând
 în plată fără lucru.

4. Si a zis și acelora:
 Merovo, si voi în via și ce
 va fi eu dreptul, vă voi u
 da, iar ei s'au dus.

5. Isărîși ieșind în al sa
 selor și în al nouălea ceras,
 a flăcut asemenea;

6. Iar în al unsprezecelea
 ceras ieșind, aflat-a po alii
 stând fără lucru și le-a

zis: De ce ată stat aici toa
 tă zina fără lucru?

7. Zis-a lui: Nimeni nu
 ne-a tocmit. Zis-a lor: Mer
 geti și voi în via mea și
 ce va fi eu dreptul vă
 hua.

8. Iar dacă s'a fișat
 seara a zis stăpânul viei că
 îngrijitorul său: Chia
 mă pe lucrători și dă-le
 plata, începând delă cei de
 pe urmă pînă la cei din
 tău.

9. Deci venind cei dela
 al unsprezecelea ceras, au
 lăsat căte un dinar,

10. Iar venind cei dințăi,
 socoteau că vor lua mai
 mult, și au lăsat și ei căte
 un dinar.

11. Iar după ce au lăsat
 iertea împotriva stăpă
 nului de casă, zicând:

12. Această de pe urmă
 un cear, an lucrător și i-nă
 plătit deopotrivă cu noi,
 care am dus greutatea zi
 lei și zăduri,

13. Iar el răspunzând, a
 zis unuia dintre ei: Prie
 teme, nu-ți fac strămbă
 tate! Au bu un dinar te-ai
 tocmit cu mine?

14. Ia-ți al tău și ple
 că. Voiește acestuia de pe
 urmă să-i dau ca și tăc.

15. Au nu mi se cade să
 fie ce vrinu eu ale male? Sau ochiul tău este viclean,
 pentru că eu sunt bun?

16. Aşa vor fi cei de
 pe urmă întă și coi din
 tăi pe urmă, că mulți sunt
 chenati, dar puțini aleși.

17. Si suindu-se Iisus la
 Ierusalim, a lăsat pe cei
 doisprezece ucenici dicoșebi,
 pecale, și le-a zis:

18. Iată, ne sună în Ie
 rusalim și Fiul Omului se
 va da mai marilor preo
 tilor și cărturărilor și-l
 vor osândi la moarte.

19. Si-l vor da pagâni
 lor, ca să-l batjocorească
 și să-l bată și să-l răstig
 neșeș și a treia zi va în
 vin.

20. Atunci s'a apropiat
 de el mama filor lui Ze
 vedeu, împreună cu fiii sai,
 închinându-se și cerând ce
 va dela ei.

21. Iar el a zis ei: Ce
 voiești? Zis-a lui: Zi ca să
 sădă acești doi fii ai mei,
 unul de-a dreapta ta, iar al-

tul de-a-stânga ta, în im-
părtăția ta.
22. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Nu stiu ce ceretă.
Puteti să băti paharul, pe
care-l voi bea eu și cu
botezul cu care eu mă bo-
tez să vă botexat? Zis-
lui: Putem.

23. Si a zis lor: Paha-
rul meu cu adevarat il veți
bea și cu botezul cu care
eu mă boțez, vă veți bo-
teza; dar a sădela de-a-
dreapta mea și de-a-stânga
mea, nu este al meu a da,
ci celor ce s'au gătit de
Tatăl meu.

24. Si auzind că zice,
s'au mărit pe cei doi
fratii.

25. Iar Iisus chemându-
lă-zis: Stăpânii domi-
nitorilor păgânilor îi domneș-
se și ei mari și stâpâneș-

26. Iar între voi nu va
fi aşa, că, care dintre voi
va vrea să fie mai mare,
să fie slujitorul vostru?

27. Si care dintre voi va
vrea să fie întâi, să vă
fie vouă slugă.

28. Precum și Fiul Omului
nu a venit să i se slujească
el și să-i dea sufletul ras-
cumpărare pentru multi.

29. Si ieșind el din Ie-
rihon, a mers după el mul-
time mare.

30. Si intă, doi orbi se-
zând lângă căle, auzind că
Iisus trece, au strigat, zi-
când: Milostea-ne pe noi;

Doamne, Fiul lui David,
tat ca să tacă, dar ei moai-
tore strigau, zicând: Mi-
lostea-ne pe noi, Doamne,
Fiul lui David.

31. Iar multimea-i-a cor-
lu tine bland și sezând pe
lunete-ne pe noi, Doamne,
Fiul lui David.

32. Si stând Iisus, i-a

strigat și le-a zis: Ce voiti
să vă facă?
33. Zis-ai lui: Doamne,
să se deschidă ochii noștri.
34. Si făcându-i-se mișă-
lui Iisus, s'a atins de ochii
lor și îndată au văzut și
pe mera după el.

*Intrarea lui Hristos în
Ierusalim. Alungarea vân-
zătorilor din templu. Smo-
chinul usor. Botezul lui
Ioan. Pilda cu cei doi fi-
triunski în viață. Luterătorii
cei răi.*

21. 1. Si când s'au apro-
piat de Ierusalim și
au venit la Betfaghe, spre
muntele Măslinilor, auzinei
Iisus a trimis doi ucenici.

2. Zicându-le: Mergeți
în satul care este înaintea
voastră și îndată veți
găsi o asină legată și un
mânc cu ea; deslegăd-o,

aduceti-o la mine.

3. Si de va zice vouă ci-
neva ceva, veți zice, că a-
cesta Domnului trebuie
și numidescă le-vă tri-
mitate.

4. Iar acestea toate s'au
făcut, că să se înclinească
coș, ce s'a zis prin pro-

vă ată făcut-o peșteră de
tălharis.

14. Si au venit la el în
tempiu orbi și gehioși și
lei de subt jigni.

15. Iar văzând mai mari
preotilor și cărturarii mi-
nunile care a făcut și
pruncii strigând în templu
și zicând: Osana Fiul lui

David, s'au mărit.

16. Si i-au zis: Auzi ce
zice acestia? Iar Iisus le-a
zis: Da. Niciodată n'atii
citat, că din gura copiilor
și a celor ce sug și ai pre-
gătit lăudă!

17. Si lăsându-i, a ieșit
afara din cetate, la Beta-
nica și rămas acolo pe
noapte.

18. Iar a două zi intor-
cându-se în cetate, a flă-
mărit.

19. Si văzând un smo-
chin lângă căle, a venit la
el și n'aflat nimic în
el, decât frunze și a zis
lui: De acum să nu se mai
facă din tine rod în veci.
Si îndată s'a uscat smo-
chinul.

20. Si văzând ucenicul
s'au minunit, zicând: Cum
s'a uscat îndată smochi-
nul!

21. Si răspunzând Iisus, a
zis lor: Amin grăiese vouă,
de veți avea credință și nu
vă veți îndoia, nu numai că
s'a făcut cu smochinul veți
acesta: «Casa mea, casă de
înghețune se va chemea, iar

11. Iar multimele ziceau:
Acesta este Iisus, prooro-
cul din Nazaretul Galileei.

12. Si a intrat Iisus în
templul lui Dumnezeu și
a seos afară pe toți căi
ce vindeau și cumpărău în
templu și a răsturnat me-
sole schimbătorilor de bani
și sacanile celor ce vindeau
porumbel.

13. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

14. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

15. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

16. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

17. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

18. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

19. Si le-a zis: Scri-
scă: «Casa mea, casă de

înghețune se va chemea, iar

te și aruncă te în mare, așa
va fi.

22. Si toate căte veți ce-
re rugându-vă cu credință,
veți lua.

23. Si venind el în tem-
plu, au mers la el când în-
văță, mai multii preotilor
și bătrâni poporului, zi-
când: Cu ce putere fac a-
cestea? Si cine ti-a dat
puterea aceasta?

24. Si răspunzând Iisus,
lea zis: Vă întreb și eu
pe voi un evânt, pe care
de mi-l veți spune și eu
vă voi spune voi și cu ce
putere fac aceasta.

25. Botezul lui Ioan de
unde a fost? Din cer, sau
dela oameni? Iar ei engo-
tan în sine, zicând: De
vom zice să din cer, va zice
nonu: de ce dă năști cre-
zut lui?

26. Iar de vom zice: «de
la oamenii, ne temem de
popor, că toti tăi pe Ioan
drepți proorce.

27. Si răspunzând lui
Iisus, au zis: Nu știm.
Zisa lor și el: Nici eu nu
vă voi spune cu ce pu-
tore fac acestea.

28. Dar ce vă pare? Un
om avea doi feciori și me-
gând la cel dintâi, i-a zis:
Fiuile, du-te astăzi de la
crengăză în via mea.

29. Iar el răspunzând, a
zis: Nu vreau, iar mai pe
măsă căndinu-se a mers.

30. Si mergând la al
doilea, a zis asemenea. Iar

el răspunzând, a zis: Eu,
Domne, vă merge și nă
meres.

31. Care dintr-acești doi
a făcut voia tatălui său?
Zise-ai lui: Cel dintâi.
Zise-ai Iisus: Amîn grâ-
iese voi, că vănești și de-
sfrâmatele mele, înaintea
vostre, în împărăția lui
Dumnezeu.

32. Că a venit la voi
Ioan, în calen dreptății, și
n-a crezut lui, iar vănești
și desfrâmatele au crezut
lui, dar voi văzând nu văți
căci nici după aceea, en să
credești lui.

33. Ascențuți altă pildă:
Era un om, stăpân de casă,
care a sădit în și a în-
prejmuit-o cu gard și a
săpat în ea tese și a zidit
turn și a dat-o luerătorilor
și s'a dus departe.

34. Iar când s'a apropat
vremenea, rodolos a trimis
slugile sale la luerători, ca
să ia rodurile ei.

35. Dar luerătorii prin-
zând pe slugile lui, pe una
au bătut-o, pe alta au omot-
it-o, iar pe alta cu pietre
au uciș-o.

36. Iarăși a trimis alte
slugi mai multe decât cele
dintâi și a făcut și cu ele
tot asta.

37. Iar mai pe urmă a
trimis la ei pe fiul său,
zicând: Se vor rușina de
fiul meu.

38. Iar luerătorii văzând
pe fiul, au zis între ei:

Acesta este mostenitorul,
venit să-l ucidem și să
luăm noi moștenirea lui.

39. Si prințăndu-l, l-au
seos afară din vie și l-au
omorit.

40. Deci, când va veni
stăpânul viei, ce va face
luerătorilor acclora?

41. Zise-ai lui: Pe cei
răi cu rău îi va pierde și
via o va da altor luerători,
care îi vor da rodurile la
vremea lor.

42. Zise-ai Iisus: Nici
odinoare, n'ati cătă în
Scripturi: «Pînă pe care
nu o au băgat în seama zi-
ditorilor, aceasta și a făcut în
capul unghierului; de la Dom-
nul s'a facut aceasta și este
minunată în ochii no-
strilor».

43. Pentru aceea vă zic,
că se va lăda dea voii îm-
părată lui Dumnezeu și se
va da neamului care va
face rodurile ei.

44. Si cel ce va cădea
pe slugile lui, și-a bătut
pică de ele și le-a omorit.

45. Si aniazd mai mari
preotilor și fariseii pînăde-
lui, au înțeles că despu-
și grăiese.

46. Si căutând să-l prin-
dă, s'au temut de popor,
pentru că drept proroc il
cunoscuse.

47. Atunci a zis slugilor
să: Înțe lu nuntă este gata,
dar cei poftiți n'au fost
vrednici.

48. Deși mergeți la răs-
pîntile căilor și pe căi ve-
ti arbi, cunoscuți la nuntă.

49. Si legind slugile ace-

*Intrebarea legiuitorului
pentru poruncă cea mai
șanță din lege. Iisus între-
bă pe vîtrnari: al cui
fiu este Hristos.*

50. 1. Si răspunzând Ii-
sus, iarăși a grăbit lor
în pilde, zicând:

2. Asemănătu-să împă-
rată cerului, omul împă-
rat, care a făcut nuntă
fiului său.

3. Si a trimis slugile sa-
le nuntă, dar nu vreau să
vie.

4. Iarăși a mai trimis pe
alte slugi, zicând: Spuneți
celor cehani: Iafă, am
grăbit prânzul meu; juncii
mei și cele hrânite ale mele
s'au jucnit și toate sunt
gata; Veniti la nuntă,

5. Dar ei neînțând se-
mă, său dus: amul la ta-
rima sa, altul la neguțăto-
ria sa.

6. Iar ceilalți prințănd
pe slugile lui, și-a bătut
pică de ele și le-au omorit.

7. Si auzind împăratul,
s'au înaintat și trimițând
osteile sale, a pierdut pe
neigasii aceia și cetatea lor
a arso.

8. Atunci a zis slugilor
să: Înțe lu nuntă este gata,
dar cei poftiți n'au fost
vrednici.

9. Deși mergeți la răs-
pîntile căilor și pe căi ve-
ti arbi, cunoscuți la nuntă.

10. Si legind slugile ace-

MATEI 22.

44

lea la răspântii, au adunat este chipul acesta și scrip-
tura de pe el?

21. Iar împăratul intrând
să vadă pe ospăti, a vă-
zut acolo un om, care nu
era îmbrăcat în haină de
nunță.

12. Și i-a zis: Prieten,
cum să intrat aici, nea-
vând haină de nunță? Iar
el tacea.

13. Atunci împăratul a
zis slugilor: Legăndu-
măinile și picioarele, lăsă-
ți-i aruncati în întunericul
cel mai dinafară! Acolo va
fi plângerea și scăsuirea
dinților.

14. Că mulți sunt che-
mati, dar putini aleși.

15. Atunci mergând să-
rizeui, sări au făcut ca să-
prindă în covânt.

16. Și au trimis pe nec-
nicii lor împreună cu Iro-
dianii, zicând: Invățătoru-
le, stim că adevarat ești și
calea lui Dumnezeu în ade-
var inventi și nu-ți este
teamă de nimenei, că nu
cauți la fața oamenilor.

17. Deei spune nouă: Ce
ti se pare? Se cade și da
dajde Cezarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoșteau
violența lor, a zis: Ce nu
își pită fătarnicii? Ară-
tați-mi banul de dajde!

19. Iar ei au adus un
diuar

20. Și le-a zis: Al cui

MATEI 22.

45

ceea ce s'a spus vouă de
Dumnezeu, grăind:

32. «Eu sunt Dumnezeu
în Avraam, și Dumnezeul
în Isai și Dumnezeul lui
Iacov. Nu este Dumne-
zeu, Dumnezeul morților,
ci al viitor.

33. Si auzind mulțimile,
se mirau de invățătura lui;

34. Iar fariseii auzind că
a astupat gura saducilor,
s'an adunat împreună

35. Si la întrebătură de lege,
ispiindu-l și zicând:

36. Invățătorule, care po-
runchează este mai mare în
lege?

37. Iar Iisus a zis lui:
Sa iubesti pe Domnul Dum-
nezeul tău cu totă înina-
tu și cu totul tău tău și
cu tot cugetul tău. Aceasta
este întâia și cea mai mare
poruncă,

38. Iar la doua ascunsean-
necetea: Sa iubesti pe a-
proapele tău ca pe mine
insuți.

39. In aceste două pa-
rante se curănde totătă le-
gea și proroaciile.

40. Si fiind adunata fa-
riseii, i-a întrebat Iisus,

41. Ce vi se pare de
Hristos? Al cui fiu este?

Zis-au lui: Al lui David.

42. Zis-a lor: Dar cum
David eu duhul il numește

Domn? zicând:

43. «Zis-a Domnul Dom-
nului meu: Sezi de-a-dreap-

ta mea, până ce voi pune
pe vrăjnașii tăi asternut

picioarelor tale».

44. Deei dacă David îl
nuiese Domn, cum este
fiul lui?

45. Si nimeni nu putea
să-i răspundă curânt, nici
n'a mai judecănt cineva
din aceea ză să-l mai întrebe.

Mustrări cărturarilor și fariseilor.

23. Atunci a grăbit

iisus multimilor și
uceniciilor săi, zicând:

2. Pe seannul lui Moise
au sezon cătărarii și fari-

seii.

3. Deei toate căte via vor-
zice păzitii și faceți, iar

după faptele lor să nu fac-

că ei zic și nu fac.

4. Că leagă varcini grele
și cu anevole de curtat și
le pun pe unuri oamenilor,
iar ei nici cu degetul nu

vor să le minge.

5. Si toate faptele lor le
fac cu să fie văzuti de
oameni, că își lătesc filac-
teriile și și lungesc cinecurii
haineelor lor

6. Si le place să stea în
ospăt meseci la ospăt și în

băncile chintăi în sinagogi.

7. Si să li se plece hainea

de oameni: invățători.

8. Iar voi să nu vă nu-

mă invățători, că unul este

invățătorul vostru: Hri-

stos, iar voi toți frați sunteți.
 9. Să tăta al vostru să nu numiți pe pământ, căci unul este Tatăl vostru cel din ceruri.
 10. Nici povățitorii să rănumiți, că unul este povățitorul vostru, Iisus.
 11. Iar căcă este mai mare față voi, să fie voma slugă;
 12. Că cine se va înălța pe sine se va sfârși, și cine se va sfârși pe sine, se va înălța.
 13. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că închideți împărăția cerurilor trăiesc oamenilor, căci voi nu intrăți, nici pe cel ce vor să intră nu-i lasați.
 14. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că înconjurați marea și usecul, ca să faceti un ușeu și dacă se face, îl faceti fiu gheonei de două ori mult decât voi.
 15. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că înconjurați marea și usecul, căcă se faceți un ușeu și dacă se face, îl faceti fiu gheonei de două ori mult decât voi.
 16. Vai vouă, căkăuze oarbe, care ziceți: Că cel ce se va jura pe templu, nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe aurul templului, dator este.
 17. Nebuni și orbi! Căci că este mai mare? Aurul

sau templul, care sfînștește aurul?

18. Să: Cel ce se va jura pe altă nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra lui, dator este.

19. Nebuni și orbi! Căci că este mai mare? Darul sau altarul care sfînștește darul?

20. Deci cel ce se jură pe altă, se jură pe el și pe toate căte sunt pe el.

21. Să cel ce se jură pe templu, se jură pe el și pe cel ce locuiește în el.

22. Să cel ce se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce săde.

23. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că dată zecinuială din ismă, din mărat și din chimen și ati lăsat cele mai grele ale legii: Judecata dreaptă și miile și credința; acestea și se cădea să le faceti și acela să nu le lăsați.

24. Călăzuze oarbe, care străcurăți fățurari și înghițiti cămăi.

25. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că voi curățați partea dinafără a palmarului și a blidului, iar înăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

26. Fariseu orb! Curăță înăuntru partea dinăuntru a palmarului și a blidului, că să fie și ea dinafara curată.

27. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că vă asemănăți morimintelor văruite, care pe dinafară se avata frunzoase, iar înăuntru sunt pline de osse de morți și de toată necurătină.

28. Așa și voi: pe dinafară vă arătăți dreptii omeneilor, iar înăuntru sunteți plini de fățurnicie și de fără-de-lege.

29. Vai vouă, cărturari și farisei fățurnici! Că ziditii morimintele proorocilor și împodobiți pe ale dreptilor.

30. Si ziceti: De am fi fost noi în zilele părintilor noștri, n'am fi fost paroșii cu la sângere prorocilor.

31. Astfel dar mărturisiti voi înșivă, că sunteți și ai celor ce au nevoie pe prooroci.

32. Umpleți dar și voi măsura părintilor voștri.

33. Serpi, pui de vîpere! Cum veți scăpa de osândă ghenelei!

34. De aceea, iată eu trimis la voi prooroci și înțelepti și cărturari; dintre ei veți vedea și veți răstigni; dintre ci veți biești în sinagogi și veți urmări din cetate în cetate.

35. Ca să vîndă aspru vorstră tot sangele dreptă, vor să te pământ, deasânge dreptul Abel, până în sângere lui Zaharia, fiul

lui Varahie, pe care l-ați uciș între templu și altar.

36. Amin grăiese voulă:

Vor veni totușe acestea asupra neamului acestuia.

37. Ierusalime, Ierusalime, forusată, că omori pe prooroci și ucizi cu piatră pe cei trimiși la tine! Do cete ori am vrut să adin pe fiili tăi, precum adună cloșea puii săi subt aripă, și n-ați vrut!

38. Iată, se lasă puștie casa voastră.

39. Că zică vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până când veți zice: «Bine învățat este cel ce vine întru numele Domului».

Dărimarea Iernasalimului.
Sfărșitul lumii.

24 1. Să ieșind Iisus, se duces dela templu și s'au apropiat do el ucenicii lui că să-i arate cădirile templului.

2. Iar Iisus lăsa zis: Veți astea toate! Amin grăiese voulă. Nu va rămâne aici piatră pe piatră,

care să nu se risipească.

3. Să sezând pe muntele Măslinilor, s'au apropiat de el ucenicii lui deosebi, zicând: Spune-nomă, când vor fi acestea și care este momentul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Să răspunzând Iisus le-a zis: Vedeti că nu vă amâgașești cineva,

5. Căci mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sunt Iisus și pe mulți vor amâza.
 6. Și veți auzi de răzbunare și svornuri de războale. VeДЕti să nu va spăimânta, căci trebuie să fi toate, dar încă nu va fi sfârșitul.
 7. Căci se va secula neam peste neam și împăratie peste împăratie și va fi foame și ciudă și entremure pe aleouri.
 8. Dar acestea toate sunt inceputul durerilor.
 9. Atunci va vor da pe voi spre asuprirea și vă vor ucide și veți fi uriași de toate neamurile pentru mulțimea meu.
 10. Atunci mulți se vor sănăti și se vor vinde unii pe alții și se vor uria unii pe alții.
 11. Si mulți prooroci mininoși se vor secula și vor amâgi pe mulți.
 12. Si din pricina îmulțirii fără-de-legii, va răci dragostea multora.
 13. Dar cel ce va răbdă până la sfârșit, acela se va mușta.
 14. Si se va propovedui acesta Evanghelie a înțărăției în toată lumea spre mărturie la toate neamuri și atunci va veni sfârșitul.
 15. Deci, când veți vedea urcătura pastării, ea se zis prin Daniil prooro-

cul, stănd în locul cel sfânt și cine citește să înteleagă?

16. Atunci ei din Judeia să fugă la munti
 17. Și cel de pe acoperiș, să nu se pogore să în
 18. Alar cel din iarină să nu se intorcă înapoi, ca să-și
 19. Vai celor ce vor avea în pântece și celor ce vor alăptă în zilele acelea!

20. Rugăvă să nu fie ruga voastră iarna, nici sămbăta,

21. Că va fi atunci neaz mare, care n'a fost dela inceputul lumii până acum, nici nu va mai fi.

22. Și de nu s'ar fi seur-

tat zilele acelui, n'ar mai

scăpa niciun trup, dar pe-

tru ei aleși se vor seurta zilele acelea.

23. Atunci de vă va zice cineva: Iată Iisus aici este sau dincolo, să nu credeți.

24. Că se vor secula Iisus-

třii mininoși și prooroci

mininoși și vor da semne

mari și minuni, încât să

amâgoasă, de vă fi cu

putină, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus de

mai multe.

26. Deci, de vă vor zice:

Iată în pustie este, să nu

iesiți; iată în cămări, să

nu credeti,

27. Căci precum fulgerul

iese dela rasărit și se ară-

tă până la apus, aşa va fi și venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi sărvăru, acolo se vor aduna culturii.

29. Iar îndată după ne-
 cazu acelor zile, soarelle se
 va întuneca și luna nu și
 va mai da lumina ei și
 stelile vor cădea din cer
 și puterile cerului se vor elăma.

30. Atunci se va arăta pe cer sezonul Fiului Omului și se vor jodi toate se-
 munțile pământului și vor
 vedea pe Fiul Omului ve-
 nind pe norii cerurii cu pu-
 tre și cu slavă multă

31. Și va trimite pe in-
 gerii săi cu sunet mare de
 trambău și vor aduna pe
 ulesii lui din cele patru
 vînturi, deoarece marginile a
 cerului până la realitate.

32. Iar dela smochină în-
 vățăpi pildă: Când mădăta
 lui se face fragedă și în-
 frumete, cunoașteți că a
 proupe este vara.

33. Aș și voi, când veți
 vedea acestea toate, să
 știți că aproape este, lângă
 ușă.

34. Amin grăiese voulă:
 Nu va trece neamul acesta,
 până nu vor fi toate acestea,

35. Cerul și pământul
 vor trece, iar cuvintele mele
 nu vor trece,

36. Iar de ziua și de cea-
 mul acela nimănii nu știe,
 nei ingeri din ceruri, nici

Fiul, ci numai Tatăl.

37. Și precum în zilele

lui Noe, aşa va fi și veni-

rea Fiului Omului.

38. Căci, precum în zilele

dinainte de potop mân-

ean și beau, se înșurau și

se măritau, până în ziua

când a intrat Noe în co-

rabie.

39. Și n'au stiut până

ca a venit potopul și i-a

luat pe toti; aşa va fi și

venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi care-

vor fi în iarină, unul se va

luci și unul se va lăsa,

41. Din două care vor

macina la răsătită, una se

va luce și alta se va lăsa.

42. Deel priveghiați, că

nu știți în care zi vine

Domnul vostru.

43. Accea cunoașteți că

de ar ști stăpânul casei la

ce streajă din noapte va

veni furul, ar voghiă și

n'ar lăsa să i se spargă

casa.

44. De aceea și voi fiți

gata, că în ceasul în care

nu găditi va veni Fiul

Oranului.

45. Cine este oare sluga

credincioasă și înteleaptă,

pe care a pus-o stăpânul

peste slugile sale, ca să lo-

dea hrana la vreme?

46. Fericită este sluga a-

ceea, pe care venind domnul

său, o va afla făcând asta,

47. Amin grăiese voulă "o

peste toate averile sale" o

pe pene;

48. Iar dacă acea slugă

rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârziăză.

49. Să va începe să bâză pe celelalte slugi și să mănușe și să bea cu betrivi,

50. Veni-va stăpânul slăgii acelui în zina cănd nu se aşteaptă și în casul pe care nu-l cunoaște.

51. Să o va pedepsi aspru și parțea ei cu fătărieni o va punе. Acolo va fi planșera și scrășirea dintilor.

Pările cu cele zece fecioare și cu talanți. Judecata de apoi.

25. Atunci se va asemâna împărăția cerurilor cu zeele fecioare, care luându-și candelete, au ieșit într-o întărimparea mirului.

2. Să cinei dintr-ele erau înțelepte, iar cinei nebunie și candelele, n'au luat cu sine undelemnii;

3. Cele nebune luându-și candelete, n'au luat cu sine undelemnii;

4. Iar cele înțelepte au luat undelemnii în vase, odată cu candeletele lor.

5. Să zăbovind mirele, au atipit toate și au adormit.

6. Iar la miezul noptii s'a făcut strigare: Înălțarea vine, ieșiti într-o întărimparea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelui și au împodobit candeletele;

8. Iar cele nebune au zis călor înțelepte: Dați-ne din

untdelemnul vostru, că se sting candelete noastre.

9. Să aș răspuns cele înțelepte, zicând: Nu, ca nu cuniva să nu ne ajungă nici nouă nici vonă, ci mai bine mergeti la cei ce vănd și vă cumpărăti.

10. Deci mergând ele să cumpere, a venit mirele și cel ce erau gata au intrat cu el la munte și s'a închis ușa;

11. Iar mai pe urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă;

12. Iar el răspunzând, a zis: Amîn grădise vonă! Nu vă cunosc.

13. Drepătacea priveghită, că nu știi zin, nici casul în care Paul Omonul va veni,

14. Cinei precum un om plechind departe, a chemat slugile sale și le-a dat avutia sa.

15. Să unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecaruia după puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Mergând cel ce luase cinci talanți, a lăruit eu ei și a făcut alti cinci talanți.

17. Asemenea și cel en doi, a căstigat multă doi;

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului său;

19. Iar după multă vreme

me a venit domnul slugilor aelora și a făcut socoteala cu ele.

20. Să venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alti cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-am dat; iată alti cinci talanți am căstigat en ei.

21. Zis-a lui stăpânul său: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puțini ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră într-o bineurie domnului tău.

22. Venind și cel ce luase doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-am dat, alti doi am căstigat en ei.

23. Zis-a lui stăpânul său: Bine slugă bună și credincioasă, peste puțini ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră într-o bineurie domnului tău.

24. Să venind și cel ce luase un talant, a zis: Doamne, am știut că ești om aspru, care societatea n'ai semănât și aduni de unde n'ai împrăștiat.

25. Să temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ: Iată, ați ată.

26. Iar stăpânul său răspunzând, i-a zis: Slugă vileană și lenșă, stai că societatea n'ami semănât și adun de unde n'ami împrăștiat?

27. Trebuia să dai arătul meu la zarafi și

venind eu, aș fi luat și meu cu dobândă.

28. Lăuti deci, dela el talantul, și dat-i celul ce are zece talanți,

29. Că tot celu ce are i se va da și-i va prisoși, iar dela cel ce n'are și ceea-

ce are i se va lăua;

30. Iar pe sluga netrebnică aruncăto în întuneciu cel mai dinafără: Acole va fi plângere și scrășuirea dintilor.

31. Iar când va veni Fiul Omului într-o slava sa și toti sfintii îngeri en el, atunci va sedea pe tronul slavei sale.

32. Să se vor aduna înaintea lui toate neamurile și-i va despărții pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.

33. Să vi pune oile de-a dreapta sa, iar caprele de-a stânga.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a-dreapta lui: Veniți binecuvântați! Părintelui meu, moștenitorii împărația cea pregarită vonă dela intemeierea lumi.

35. Cinei am flămânzit și mi-am dat de am măneat, am făsetat și mi-am dat de am blâut, străin am fost și mi-am primit,

36. Gol și mi-am îmbrăcat, bolnav am fost și mi-am cercetat, în temniță am fost și mi-am venit la mine.

37. Atunci vor răspunde

lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrăniti! Sau însecat și ti-am dat să bei?

38. Când te-am văzut străin și te-am primisit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Să când te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la tine?

40. Să răspunzând Împăratului va zice lor: Amin grâiese vouă: Intru căt ati facut unuia dintr-acești frați ai mei prea mici, mie mi-ati făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a-stânga: Duceți-vă delu mino, blestemătorilor, în focul cel vesnic, care este pregătit diavolului și îngeriilor lui,

42. Căci am flămând și nu mi-ati dat să mămânc, am însecat și nu mi-ati dat să beai,

43. Străin am fost și nu m'ati primisit, gol și nu m'ati îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ati cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însecat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ti-am slujit?

45. Atunci le va răspunde, zisori: Amin grâiese vouă: Intru căt n-ai făcut unuia dintr-acești preamici, nici mie nu mi-ai făcut.

46. Si vor merge aceștia

la osândă vesnică, iar drăguți la viață vesnică.

Sfat impotriva lui Iisus, Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vînzarea lui. Răgăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caifa. Lepădarea lui Petru.

26. 1. Si a fost când a sfârșit Iisus toate cunțările acesteră, a zis neclilor săi:

2. Știi că după două zile va fi Paștele, și Fiul Omului se va da să se înstignească.

3. Atunci s-au adunat mai mari preotilor și cărturarilor și bătrâni poporului în curtea marelui preot, care se numea Caifa

4. Si sfat au făcut să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-l ucidă,

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, en să nu se facă turburare în popor.

6. Si fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7. Venită la el o femeie având un alabastru cu mir de mult preț și l-a turnat pe capul lui, pe când se dea la masă.

8. Iar ucenicii lui vizând, s'au înșinuit, zicând: De ce risipa aceasta?

9. Că se putea vinde scump acest mir și banii să se dea săracilor;

10. Iar Iisus întelegând lea zis: De ce faceti supărare femeiei? Căci bușni făptă a făcut eu mine,

11. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea,

12. Că vărsându-mi rul acesta pe trupul meu, spre îngroparea mea a făcut-o.

13. Amin grâiese vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia acesta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spore pomenirea ei.

14. Atunci umil din cel doisprezece, care se numea Iuda Iscariotul, ducându-se la mai mari preotilor, și zis lor:

15. Ce voiti să-mi dati și eu îi voi da vonă? Iar ei s'au învoioi eu în treizeci de arginti.

16. Si de atunci căutați potrivit ca să-l dea;

17. Iar în ziua cea dinăi a Azimilor au venit uenicii la Iisus zicându-i: Unde voegi să-ți gătim să mânânci Pastele?

18. Iar el a zis: Mergeti în cetate la cutare și spuneți: Invățătorul zice: Vremea mea este aproape. La tine voi să fac Pastele cu uenicii moi.

19. Si au făcut uenicii precum lea poruncit Iisus, și au pregătit Paștele,

20. Iar făcându-se seară s'a aşezat la masa cu cel

21. Si mânănd ei, a zis: Amin grâiese vouă, că unul din voi mă va vinde,

22. Iar întristându-se foarte, au început să-i zică fiecare dintr-ei: Nu eumva eu sunt, Doamne!

23. Iar el răspunzând, a zis: Cel că a intins cu mine mâna în blid, acela mă va vinde,

24. Si Fiul Omului va merge, precum este scris despre el, dar va acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela de nu se năștea,

25. Si răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut, a zis: Nu eumva sunt eu, Invățătorul? Zis-a Iui: Tu ai zis.

26. Deci mânănd ei, a lăsat Iisus pâinea și multumind le-a dat, zicând:

27. Băta dintr-acești toți, că acesta este sângele meu, al legii celei noi, carele pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

28. Si zile vouă, că nu voi mai bea de acum într-această roadă a vieții, până în ziua aceea când îl voi bea eu voi nou întru împărăția Tatălui meu.

29. Si zile vouă, că nu voi mai bea de acum într-această roadă a vieții, până în ziua aceea când îl voi bea eu voi nou întru împărăția Tatălui meu.

30. Si după ce au căntat laude, au ieșit la muntele Măslinilor.

31. Atunci le-a zis Iisus: Toti voi vă veți sunați întru mine în noaptea aceasta, că seris este: Bateți voii păstorul și se vor răspândi oile turmei,
32. Dar după invierea mea, voi merge mai înainte de voi în Galileia,
33. Iar Petru răspunzând i-a zis: Dacă toti se vor sământa între tine, eu nicio dată nu mă voi sunați.
34. Zis-a Iisus lui: Am minăgrăiesc și, că în noaptea aceasta, mai înainte de a canta coosul, de trei ori te voi lepăda de mine.
35. Iar Petru lui: Chiar de ar fi să mor împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea au zis și toți ucenicii.

36. Atunci a mers Iisus împreună cu el în locul ce se numește Ghetulmane și a zis ucenicilor: Sediți aici până voi merge să mă rog colo.

37. Si luând pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevadu, a început a se întrăsi și a se măhnui.

38. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Si mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu putință să treacă dela mine paharul acesta,

dar nu preaum voesc eu, ei preaum voiești tu.

40. Si a venit la ucenici: și i-a aflat dormind, și a zis lui Petru: Asa, n'ati putut veghea un ceas cu mine!

41. Priveghizîți și vă rugați, că să nu intrati în își, căci duhul este o sărăciitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăși, a doua oară duceându-se s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, că să nu-l bea, fie voia ta.

43. Si venind, i-a aflat iarăși dormind, căci erau ochii lor îngrijuiați.

44. Si lăsându-i, s'a des iarăși și s'a rugat a treia oară, același curvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenicii săi și le-a zis: Dormiti de acum și vă odihniți. Iată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătosilor.

46. Sculați-vă să mergeți; lată s'a apropiat cel de m'a vîndut.

47. Si încă vorbind el, iata Iuda, undin cei dezprezeve, și împreună cu el gheata multă, cu săbiu și cu bate, trimisă dela mai marii preotilor și dela bătrâni poporului.

48. Iar vânzătorul le dăduse un semn, zicând: Pe care voi săruta, acela este, prindeți.

49. Si indată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te, Invățătorule! Si l-a sărată,

50. Iar Iisus a zis lui: Prieten, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pe Iisus și l-au prins.

51. Si iata unul din cei ce erau cu Iisus întinzând mâna, a seos sabia și lovind pe slugă mai-marele preotă, iar sănat o ureche.

52. Atunci a zis Iisus lui: Intoarcere sabia la locul ei, că toți căci se șoc sabia de sabie vor murii.

53. Au și se pare că nu pot să rog po Tatăl meu și să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuini de înger!

54. Dar cum se vor împlini scripturile, că așa trebuie să fie?

55. In același ceas a zis Iisus gloatelor: Ca la un tâlhău atât iest cu săbiu și cu bate și să mă prindeți în toate zilele sedeanță în templu învățând și nu m'ati prins.

56. Dar toate acestea s'au făcut, ca să se împărească scripturile proorocilor. Atunci toți ucenicii lăsându-i, au fugit.

57. Iar eei care au prins pe Iisus l-au dus la Caifa, marele preot, unde erau adunați cărturari și bătrâni,

58. Iar Petru îl urma de

departe, până la curtea marelei preot și intrând înăuntru, a sezut cu slujile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar mai mulți preoți și bătrâni și toți sacerdii căntau martor mininoș impotriva lui Iisus, ca să-l omore.

60. Si n'au aflat, deși veniseră mulți martori mininoși, iar mai pe urmă venind doi, au zis:

61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc.

62. Si seculându-se mărele preot a zis lui: Nu răspunzi nimănii la ce mărvurisesc același impotriva ta?

63. Iar Iisus tăcea. Si răspunzând mărele preot, a zis lui: Te jur pe Dumnezeu căl viu, să ne spui, de esti tu Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Si vă spun fraci: Do acum veți vedea pe Fiul Omului sezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65. Atunci mărele preot și-a sfâșiat vesmintele, zicând: A hulit! Ce mai avem nevoie de alți martori? Iată, acum atî auzit hula lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis: Vinovat este de moarte.

67. Atunci l-au senipat în obraz și l-au bătut cu

pumii, iar unii îl dau palme, zicând:

68. Ghiceste, Hristosase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru sădește afară în curte și a venit la el o slujnică, zicând: „Înțeptor, erai cu Iisus Galileianul,

70. Dar el s'a lepădat înaintea lor, a tuturor, zicând: „Nu știu ce zici.”

71. „Să iedind el la porță, l-a văzut altă și a zis celor de acolo: „Să acestea erau cu Iisus Nazarineanul.”

72. „Să iarăși să le pătește cu jurământul: Nu cunoște pe Omul acesta.”

73. Iar după puțin, apropiindu-se cel ce stau în preajmă, au zis lui Petru: „Cu adeverat și tu ești dintr ei, cici și graful te vădese.”

74. Atunci el a început să se blesteze și să se jure: „Nu cunoște pe omul acesta. Să îndată a căntăcocosul.”

75. „Să și-a adus aminte Petru de curvantul lui Iisus, care-i zisește. Mai înainte de a căntăcocaș, de trei ori te voi lepăda de mine. Să ieșind afară, a plâns cu amar.”

Iisus înaintea lui Pilat. Căinta lui Iuda. Patimile Domului. Răstignirea, moarte și îngroparea. Pașa mormântului.

27. Iar dacă să facă, ziuă, sătăcăuți au făcut

toți mai marii preoților și bătrâni poporului asupra lui Iisus, ca săl omoare.

2. Să legându-l, l-au dus și l-au dat lui Pontiul Pilat, dregătorul.

3. Atunci văzând Iuda, cel ce l-a văndut, că a fost osândit la moarte, căndu-se, a intors cei treizeci de arginti mai marior preoților și bătrânilor, zicând:

4. „Greșit am, văzând sănge nevinovat. Iar ei au zis: „Ce ne priveste pe noi? Tu vei vedea.”

5. „Să aruncă argintii în templu, a plecat și căndu-se, să spânzură,

6. Iar mai marii preoților luând argintii, au zis: „Nu se cade să-i punem în vîstirea templului, deoarece preț de sânge smut.”

7. Atunci el a început să se blesteze și să se jure: „Nu cunoște pe omul acesta. Să îndată a Tarina Olarului, pentru îngroparea strâinilor.”

8. Pentru aceea să a numit tarina aceea, Tarina Singelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, care zice: „Să ai luat cei treizeci de arginti, prețul Cehui prețuit, pe care l-a prețuit fiul lui Isail.”

10. „Să iau dat pe Tarina Olarului, precum mi-a spus mie Domnul.”

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului și l-a în-

trebat dregătorul, zicând: „Tu esti împăratul Iudeilor! Dar Iisus a zis lui:

12. Iar când găiau împotrivă lui mai mari preoților și bătrânilor, nimic nu răspundeau.

13. Atunci a zis Pilat lui: „Nu suzi căte mărturișesc împotriva ta!”

14. „Să mi îi răspuna lui la niciun cuvânt, încât se miră dregătorul foarte.”

15. Iar la praznicul Paștelui avea obiceiul dregătorul să slobozească poporului un vinovat, pe care vreau el.”

16. „Să avenă atunci un vinovat vestit, ce se numește Baraba.”

17. Deci, adunătii fiind, le-a zis Pilat: „Pe care voi să va slobozești Pe Baraba, sau pe Iisus care se chină Hristos?”

18. „Că stă, că din urmă dat lui.”

19. „Să sezând el în scaunul de judecătă, a trimis la el femeia lui, zicând:

„Nimic să nu ai cu dreptul acela, că multe am suferit azi în vîs nentru el.”

20. Iar mai marii preoților și bătrânilor au îndepărtat gloatele să cearcă pe Baraba, iar pe Iisus să-l piină.

21. „Să răspunzând dregătorul, le-a zis: „Pe care voi din amândoi să vă slobozești.” Iar ei au zis:

„Pe Baraba.”

22. Zisa lor Pilat: „Dar ce să fac cu Iisus, ce se chină Hristos? Zisau toti: „Să să răstignescă!”

23. Iar el a zis: „Dar ce rău a făcut? Să ei mai vărtos strigan, zicând: Să să răstignescă!”

24. Deoarece văzând Pilat că nimic nu folosește, ei mai mare turburare se face, lăudând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: „Novinovat sunt de săngel Dreptului acestuia. Voi vări veion.”

25. „Să răspunzând tot poporul, a zis: „Sângel lui asupra noastră și asupra copiilor noștri.”

26. Atunci le-a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus îi ciundindu-l, la dat să fie răstignit.

27. Atunci ostasii dregătorului duceand pe Iisus în preitoriu, au adunat în jurul lui toată cohorta.

28. „Să desbrâändu-l, l-au înbrăcat cu blamidă roșie

29. „Să impletești cu unui na de spini, i-au pus-o pe cap și trestio în dreapta lui și în genunchi înaintea lui. Să băteau joc de el, zicând: „Bucură-te, împăratul Iudeilor!”

30. „Să scuipându-l, au luat trestia și lăteau pe cap.”

31. „Să după ce l-au batocorit, l-au desbrâcat de blamidă și l-au înbrăcat

eu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

32. Să ieșind afară, au aflat pe un om din Cirene, cu numele Simon. Pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Să venind la locul numit Golgota, care însemnată Locul Căpătării,

34. L-au dat să bea oțet amestecat cu fieri și gușând, nu a vrut să bea;

35. Iar după ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând sorti, ca să se împlinească ceea ce să'n zis de proorocul: «Împărțiti hainele mele loruși, și pentru cămașa mea ar aruncați sorti».

36. Să sezând, îl păzeau acolo.

37. Să au pus deasupra capului lui, vina lui serisă: Acesta este Iisus, împăratul Judeilor.

38. Atunci au răstignit împreundă cu el doi tâlhari, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga,

39. Iar cei ce treceau hineau, cătinându-și capete și zicând:

40. Cel ce dărâmi templul și în trei zile îl zidești, măntuiește-te pe tine însuți! De esti Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!

41. Asemenea și mai mari preoților batjocorindu-l, împreună cu cărturari și cu bătrâni și cu fari-

sei, ziceau:

42. Pe alții a măntuit, iar pe sine nu se poate măntui? De este împăratul lui Israhil, coboară-se acum de pe cruce și vom crede în el.

43. Nădăjduia în Dumnezeu. Să-l scape acum, dacă îl vrea, căci a zis: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea îl ocărău și tâlharii, căci răstigniți împreună cu el.

45. Iar deoarece al găseala ceas, întunerică s'a făcut peste tot pământul pământul său nouăla ceas;

46. Iar în al nouălea ceas a strigat Iisus cu glas mare, zicând: «Iis Iis, lamașavătanii! Adeacă: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m'ai părăsit?

47. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: Pe Iis strigă acesta;

48. Să îndată alergând unul din ei și luând un burete, l-a umplut de oțet și punându-l într-o trestie, i-a dat să bea.

49. Iar ceilalți ziceau: Lasa să vedem, veni-vă Iis să-l măntuiescă?

50. Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și-a dat dinșul.

51. Să ieșă catapeteasma templului și să sfășiat în două, de sus pământ jos, și pământul să se cutremură și pietrele să'u despiciat

52. Să mormintele să'u

deschis și multe trupuri de săfinți adormiți să'au scăpat

53. Să ieșind din mormânt, după invierea lui, au venit în sfânta cetate și s'a arătat multora,

54. Iar sotasul să'cei, ce

împreună cu el păzeau pe Iisus, vizând cutremurul și cel ce s'a făcut, s'a infriogat foarte, zicând: Cu adevarat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Să erau acolo și femei multe, de departe privind, care urmăsoară pe Iisus din Galileia, slujindu-i.

56. Întra care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacob și a lui Iosif și mama fililor lui Zevedeu.

57. Iar făcându-se seara, a venit un om bogat din Arimateia cu numele Iosif, care era și el ucenic al lui Iisus.

58. Acesta duceându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat poruncit să i se dea trupul.

59. Să luând Iosif trupul, l-a înfașurat în țigluri enrat.

60. Să l-a pus într-un mormânt nou al său, pe care îl săpase în stâncă, și a prăvălind o piatră mare la usă mormântului, să'nu duse.

61. Să erau acolo Maria Magdalena și ceilalți Marie, șezând în fața mormântului.

62. Iar a doua zi, care

este după vineri, s'au adunat mai mari preoților și farisei la Pilat,

63. Zicând: Doamne, neam adus aminte că amăgitorul audea a zis, încă fiind viu: După trei zile

mai vori scula.

64. Deci, poruncesc să fie păzit mormântul până la trei zile ca nu cinava, venind ucenicii lui noropeata, să-și fură și să zică poporului că s'a scădat din morți, căci va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, mergeți de întăriți cum sătă;

66. Iar ei mergând, au întărit mormântul cu strajă și au pocetuit piatra.

Invierea lui Hristos. Îngerați și femeile la mormânt. Adârările lui Hristos. Pomenirea botezului.

28. 1. Iar târziu sărbătoarea săpătă a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și ceilalți Marie să vadă mormântul.

2. Să intărește, căci îngerul Domnului, coborindu-se din cer și venind, a prăvălit piatra dela usă și șodea desaspră ei.

3. Să era înălțarea lui ea fulgerul și îmbrăcămintea lui alba ce zăpada.

4. Si de frica lui s'au cutremurat străjerii si s'au făcut ca morții.

5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci sun, că pe Iisus cel răstignit căutat.

6. Nu este aci, căci s'a seculat precum a zis. Veniți de vedetă locul unde fusese pus Domnul.

7. Si degrabă mergând, spuneți ueniciilor lui, că s'a seculat din morți și întărea merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea. Întă, am spus vouă.

8. Si ieșind degrabă dela mormânt, cu frică și cu bucurie marți au alergat să vestescă ueniciilor lui.

9. Si când mergean ele să vestescă ueniciilor, iată, Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurăți-vă! Iar ele apropindu-se și au cuprinse picioarele lui și i s'au închinat.

10. Atunci le-a zis Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, că să mergă în Galileia. Acolo îl veți vedea.

11. Iar mergând ele, iată unii din străjeri venind în cetate, au vestit mai mulți preoților toate cele ce să facuseră.

12. Si adunându-se în prenă cu bătrâni și tineri săraci, au dat ostașilor argintii multi, zicând:

13. Spuneti asta: Ucenicii lui, venind noaptea, l-au răsat, pe cănd noi dormiam.

14. Si de se va azi aceasta la dregătorul, noi îl vom îmbună și pe voi fără grija să vom face,

15. Iar ei luând argintii

au făcut precum i-au invă-

țat și s'a vestit cuvântul acesta între Iudei până în ziua de azi.

16. Iar eei unsprezece uenici au mers în Galileia, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Si văzându-l, s'au închinat lui, iar unii s'au întoartit.

18. Si apropiindu-se Iisus, le-a gratiat, zicând: Datu-

mi-să totă puterea în cer și pe pământ.

19. Drept aceea mergând,

invățătoare neamurile,

botezându-le în numele Ta-

tăhui și al Fiuhi și al

Sfântului Duh.

20. Invățându-le să pă-

zească toate căte am po-

runcit vouă. Si întă cu cu-

voi sunt în toate zilele,

până la sfârșitul veacului.

Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA MARCU

Ioan Botezătorul. Botezul și îspătirea lui Iisus. Che-

cărări de felurite boalte.

1. Incepătul Evanghe-

lici lui Iisus Hristos,

Fiu lui Dumnezeu.

2. Precum este seria în

prooroci: «Iată, eu trimi-

ști și înaintea Iudei pâna în

ziua de azi.

16. Iar eei unsprezece

uenici au mers în Galileia,

la muntele unde le-a porun-

cit lor Iisus.

17. Si văzându-l, s'au în-

chinat lui, iar unii s'au înto-

rtit.

18. Si apropiindu-se Iisus,

le-a gratiat, zicând: Datu-

mi-să totă puterea în cer

și pe pământ.

19. Drept aceea mergând,

invățătoare neamurile,

botezându-le în numele Ta-

tăhui și al Fiuhi și al

Sfântului Duh.

20. Invățându-le să pă-

zească toate căte am po-

runcit vouă. Si întă cu cu-

voi sunt în toate zilele,

până la sfârșitul veacului.

Amin.

9. Si în acele zile, a-

venit Iisus din Nazaretul

Galileei și s'a botezat dela

Ioan în Iordan

apă, a văzut cerurile des-

chise și Duhul ca un porum-

biel coborindu-se peste el.

10. Si indată ieșind din

ceruri și Duhul ca un porum-

biel coborindu-se peste el.

11. Si glas s'a făcut din

ceruri: Tu esti Fiul meu

cel iubit, intru tine așa

binevoit.

12. Si indată l-a mănat

duhul în pustie

13. Si a stat în pustie

patruzei de zile, îspătindu-

se de Satana. Si era îm-

preună cu fiarele și inge-

rii și stujoau.

14. Iar după ce a fost

prins Ioan, a venit Iisus

în Galileia, propovăduind E-

vangelie împăratiei lui

Dumnezeu.

15. Si zicând: S'a impli-

ni vremea și s'a apropiat

împăratia lui Dumnezeu.

Pochităvă și credeti în E-

vangelie.

16. Si umblând pe lângă

marea Galileei, a văzut pe

Simon și pe Andrei, frație

lui, aruncând mreagă în

mare, căci erau pescari

17. Si le-a zis Iisus: Ve-

niti după mine și să voi

face să fiți pescari de oa-

meni.

18. Si indată lăsându-și

boteza cu Duh sfânt,

urejile, au urmat lui.

19. Să mergând puțin mai înainte, a văzut pe Iacov și pe Ioan, a lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, dregându-și ei mrejile în corabie.
 20. Să indată i-a cheamăt. Să răsând pe tatăl lor Zevedeu în corabie, împreună cu simbrașii, s'au dus după el.
 21. Să au venit la Capernaum și indată, sămbăta, intrând în sinagogă, învăță.
 22. Să erau uimiti toti de învățătură lui, căci și învăță ca Cel ce are putere, iar nu în felul căturărilor.
 23. Să era în sinagogă lor un om cu duh necurat și a strigat, grâind:
 24. Ce n' cu noi, Iisus Năzarinen? Ai venit să ne pierzi? Te stiu cine este: Sântul lui Dumnezeu.
 25. Iar Iisus l-a certat, grâind: Taci și ieși din el.
 26. Să-l scuturăt duhul necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el.
 27. Să s'au spălămat toti, inclusiv se întrebau între ei, zicând: Ce este această învățătură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și dulurilor necurate și-a scutită.
 28. Să a ieșit vestea despre el pretuiașenii în toată împrejurința Galileei.
 29. Să indată ieșind din sinagogă, a venit în casa

lui Simon și a lui Andrei, lui Iacov și en Ioan.
 30. Iar soacra lui Simon zâica aprinsă de friguri și indată i-au spus despre ea.
 31. Să apropiindu-se, a ridicat-o, apucând-o de mănu, să indată su lăsat-o frigurile și le slujea.
 32. Iar făcându-se seara, aducând apusele soarele, aducând la ei pe toți bolnavii și îndracipă.
 33. Să toată cetatea era adunată la ușă.
 34. Să vine de către pe mulți, care pătimeau râu de feluțe boale și mulți draci a scoș și nu lăsa pe draci să grâiasesc, pentru că stiu că el este Hristos.
 35. Să a două zi foarte de noapte seculăndu-se, a ieșit și s'au dus într'un loc pustiu și su rugă acolo.
 36. Să au mers după el Simon și cei ce erau cu el.
 37. Să grăindu-l i-au zis: Toti te sănătă.
 38. Să el lea zis: Să mergem în cetățile și în satele ce sunt mai aproape, că să propovedești și acolo, că pentru acesta am venit.
 39. Să a propoveduit în sinagogile lor, în tântă Galileiei și draci scoțea.
 40. Să a venit la el un lepros, rugindu-l și îngemenehind înaintea lui și zicând: Daici vei vrea, poți să mă curățești.
 41. Să făcându-i se milă de el, a întins mana și s'a

atins de el, și i-a zis: Voi ieșe, curățește-te.
 42. Să zicând el, indată s'a depărtat dela acela le pră, și s'a curățit.
 43. Să răstindu-se la el, indată la soса afară.
 44. Să i-a zis: Vezi nimaiu nicio să nu spui, ci mergi și te arată preotului și du, pentru curățirea ta, cele ce a orânduit Moise, spre mărturie lor.
 45. Iar el ieșind, a început să spună multe și să vestească curvațul, încât nu mai putea Iisus să intre pe Iisus în cetate, ci sta afară, în locuri pustii, și veneau la el de pretutindeni.
Vîndocarea slabănoșului din Capernaum. Chirmarca lui Levi. Despre post. Ucenicii smulg spică sănătății.
2 1. Să ai intrat înrăși în Capernaum după cîteva zile și s'au azut că este în casă.
 2. Să indată s'au adunat mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii și le grăiau curvațul.
 3. Să ai venit la el, aducând un slabănoș, care se purta de patru însă.
 4. Să neputând să se apropie de el, din prietenă muștiumi, au descooperit casă unde era Iisus și spărgând ușă, cu coborit patul și care zicea slabănoșul:
 5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slabănoșului: Fiul iertate îți sunt păcatele tale.
 6. Să erau acolo unii din carturari, sezând și cugând în inimile lor:
 7. Ce găsește acesta asemenea huile? Cine poate ierta păcatele, decât numai unul Dumnezeu?
 8. Să indată cunoșcând Iisus cu dulul său, că așa cugetau acela în sine, le-a zis: De ce cugetați acestea în inimile voastră?
 9. Ce este mai ușor: A zice slabănoșului, iertate îți sunt păcatele? sau a zice: Seocală-te, ia-ți patul și umbra!
 10. Ci că să stăti că păturește Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slabănoșului:
 11. Tie zice: Seocală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.
 12. Să s'a seculat indată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și lăudau pe Dumnezeu, zicând: Niciodată n'au văzut asemenea lucru.
 13. Să a ieșit înrăși la mare și toată multimea venea la el și îi învăță.
 14. Să treceând, să a ieșit pe Levi al lui Alfeu, sezând la vama și i-a zis: Vino după mine. Si s'a lăudăse, la urmat.
 15. Să ești și sedea în

casa lui, mulți vameși și păcătoși se deosebă la masă cu Iisus și cu uenicii lui, ca erau mulți și morgani după el,

16. Iar cărturari și farisei văzându-l că măncă cu vameșii și cu păcătoși, ziceau ueniciilor lui: De ce măncă și bea învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoși?

17. Si auzind Iisus, le-a zis: N'au trebunță cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi, că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși.

18. Si uenicii lui Ioan și ai fariseilor posteașă și au venit și an zis: De ce uenicii lui Ioan și ai fariseilor posteașă, iar uenicii tăi nu posteașă?

19. Si le-a zis Iisus: Pot oare tăi numți să posteasă căt timp este mirore cu ei? Căt timp au pe mire cu ei, nu pot să posteasă?

20. Dar vor veni zile când se va lăua mirele dela ci și atunci voi posta în acelle zile.

21. Nimici nu coase poftec de pâine nouă la lună veche, iar de nu, petești nou trage din haine veche și mai rea ruptură se face.

22. Si nimică nu punești nou în burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile și vinul se varășă și burdufurile se strică, ci vinul nouă se cedează să punctă în burdufuri noi.

23. Si când mergea el sămbăta prin seara sătării, au început uenicii lui să facă drum smulgând spie,

24. Iar fariseii au zis: Vezi! De ce fac sămbăta ce au se cade?

25. Iar el le-a zis: Au nichiodată n'ăști cîșt co a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit el și cei ce erau cu el?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Avintar, marele preot, și măncat pâinile punerii înainte, care nu se cedează să le mănhance decât numai preotii și dat și celor ce erau cu el?

27. Si le zicea: Sămbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sămbăta.

28. Așa că Fiul Omului este Domn și al sămbetei.

Vindecare omului cu mâna uscată. Chemarea cator 12 apostoli. Huda împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.

3. 1. Si a intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om având mâna uscată.

2. Si îl păndeau pe Iisus, să vadă de il va vindica sămbăta, ca să-i găsească vină.

3. Si a zis omului care avea mâna uscată: Ridică-te în mijloc.

4. Si a zis lor: Se cedează

sâmbăta a face bine, sau a face râu? A măntui un suflăt sau a-l pierde? Iar ei

5. Si căutând spre ei cîmpia, întrestandu-se înimile lor,

a zis omului: Intindeți mâna. Si a întins-o și s'a făcut sănătoasă cu și cîndă.

6. Si ieșind fariseii, îndată au făcut sfat cu Iordanii împotriva lui, ca să-i parădă;

7. Iar Iisus s'a dus cu uenicii săi către mare și a mers după el multime multă din Galileia și din Iudeea.

8. Si din Ierusalim și din Idumea, și de dincolo de Iordan și din preajmăul Tiranului și al Sidonului, mulți me mari, care auzind căte făcea, veneau la el.

9. Si văzind atâtă multime, a zis ueniciilor să stea la îndemnul lui o cărăboiu, ca să nu-l îmbulzească,

10. Căci pe mulți a vindecat, înțătă năvălenu asupra lui, ca să se atingă de el toti cății erau în sufărinte.

11. Si duhurile necurate când îl vedean, cădeau înaintea lui și strigau, zîcând:

Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Si îl certa mult: ca să nu-l dea pe fată.

13. Si s'a suiat la multe și a chemat în sine pe cății să vînt și au venit la el.

14. Si a făcut pe doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască.

15. Si să aiă putere să vindece boala și să scoată draci.

16. Si a rănduit pe cei doisprezece: pe Simon, căruia i-a pus numele Petru.

17. Si pe Iacob al lui Zevedei și pe Ioan, fratele lui Iacob, și lea puțin numele de Voionerghes, adică: Fiii tunetului.

18. Si pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomeu și pe Matei și pe Toma și pe Iacob al lui Alfeu și pe Tadeu și pe Simon Cananitul.

19. Si pe Iuda Iscaritol, care l-a săvădut.

20. Si a venit în casă și iarăși s'a admărat multimea, înțătă nu puteau nici pâine să mănușe.

21. Si auzind ai săi, au ieșit și l-au prindă, căci și cîzu: Si a ieșit din fire.

22. Si cărturarii care cohorau dela Ierusalim zîneau, că are pe Beelzebul, și că, că domnul dracor se poate dracă.

23. Si chemându-i la sine, le grăbi și pînde: Cum poate Satana să scoată pe Satana?

24. Dacă o împărătie se va desbina în sine, acea împărătie nu poate să stea.

25. Si dacă o casă se va desbina în sine, casă aceea nu poate să stea.

26. Si dacă Satana s'a sculat însuși asupra să, s'a desbinat și nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celor care intrând în casă lui, de nu va lega întâi pe cel care și atunci va jefui casă lui.

28. Amin grăiese vouă: Toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor și hulele, căte vor huli,

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat de osânda voșnie.

30. Pentru că ziceau: Are duh neurat.

31. Atunci an venit mama lui și fratii și stând afară, an trimis la el, ca să-l cheme.

32. Si multimea sedea în prejurnal lui și-i au zis: Iată mama ta și frati tăi și surorile tale afară, te cauță.

33. Si le-a răspunsă, zicind: Cine este mama mea și fratrii mei?

34. Si privind pe cei ce sedeau în prejurnal său, a zis: Iată mama mea și fratribi mei,

35. Ca oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și soră mea și mama mea.

Pilda despre împărăția lui Dumnezeu. Potolirea furătuită de pe mare.

4. 1. Si înrăși a inceput

4 să înveță lângă mare

și s'a adunat la el multime multă, încât a intrat în corabie și sedea pe mare și totuși multimea sta pe uscat lângă mare.

2. Si învăță multe în pilde și le zicea în învățătură să:

3. Ascultați! Iată a ieșit semănătorul să semene.

4. Si când semăna el, o sămână a căzut lângă cale și an venit pasărele cerului și au măucat-o.

5. Si alta a căzut pe loc pietros, unde n'avea pământ mult și, indată a răsărit, căci n'avea pământ adânc.

6. Si răsăridin soarele, sănătatea și, neavând rădăcină, s'usecă.

7. Alta a căzut între spinii și au crescut spinii și au înmăbișit-o și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și înălțându-se și crescând, a dat rod și a adus: una treizeci, alta sasezeci, alta o sută.

9. Si le zicea: Cine are urechi de anuzit, să audă.

10. Iar când a fost singur, l-a întrăbat despre pilda, cei ce erau lângă el, împreună cu ei doisprezece.

11. Si le-a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți talentele împăratiei lui Dumnezeu, iar pentru cei de a-

vea care facă, ca să fie

pusă sub obroc sau sub pat? Nu ca să fie pusă în siguranță?

22. Căci nu este ceva ascuns care să nu se vadă, nici n'ă fost ceva răniuș, decât ca să vină la urătare.

23. De asemena urechi de anuzit, să audă.

24. Si le zicea: Luati seama la ce anuziți: Cu ce măsură măsurăți, vi se va măsura, și voiă celor ce ascultați vi se va da cu adevărat.

25. Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce n'are și cea ce are i se va lăsa.

26. Si zicea: Așa este împăratia lui Dumnezeu, ca omul care aruncă sămânța în pământ,

27. Si doarne și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum el nu stie.

28. Căci pământul dela sine rodeste: întâi paini, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic,

29. Iar când se conce rodul, indată trimită seceră, ca și a posăt secerișul.

30. Si zicea: Cum vom asemâna împăratiei lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?

31. Cu grăuntele de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ,

32. Iar după ce se seam-

mână, crește și se face mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, încât sub umbra lui pot să locuiască pasăriile cerului.

33. Si cu multe pilde ca acestea le grăiu cuvântul, după cum puteau să înțeleagă.

34. Si fără pilde nu le grăiu, iar uceniciilor săi le lăuntru toate în deosebi.

35. Si le-a zis în ziua aceea, când s'a inserat: Să treceam dincolo.

36. Si răsună multimea, l-au luat în corabie, aşa cum era, că erau și alte corăbi cu el.

37. Si s'a făcut furtonu mare de vânt și valuri se prăvăleau peste corabie, încât mai se umpleau.

38. Si el era în cărmă dormind pe căpătâi și l-au despetat și i-au zis: Invățătorule, nu-ți este grija că pierzi?

39. Si seculându-se, a cerut vântul și a zis mării: Taci! Înțeacău! Si s-a statut vântul și s'a făcut liniște mare;

40. Si le-a zis: Ce sunteți așa de fricosi? Cum de n'aveți credință?

41. Si i-a cuprins frică mare și zicea unul către altul: Oare, cine este acesta, că și vântul și mama rea ascultă de el?

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce-i curgea sânge. Învierea fiziei lui Iair.

5. 1. Si a venit de ceară la altă parte a mării, în timbru Gadarenilor.

2. Si ieșind din corabie, îndată la întâmpină din morîntu un om cu duh necurat.

3. Care avea locuință în morîntu și nimenei nu putea să-l lege nici cu lanțuri de fier.

4. Peatrucă de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, rupea lanțurile și obuzele pe sfârâma, și nimenei nu putea să-l domoiescă.

5. Si pururea, noaptea și ziua, prin munti și prin morîntu, strigând și tându-se de pietre.

6. În vîzând pe Iisus cu deosebită, a alergat și s'a inchinat lui.

7. Si strigând cu glas mare, a zis: Ce ai eu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

8. Căci și zicea: Iesu-

duh necurat, din omul acesta.

9. Si i-a întrebat: Care și este numele? Si a răspuns, grăind: Legiuine îmi este numele, căci suntem mulți.

10. Si îl rugau mult să

nu-i trimiță afară din acel fiu.

11. Si era acolo o turmă mare de porci păscând lângă munte.

12. Si i-ai rugat, zicând: Trimit-ne în porc, ca să intrăm în ei.

13. Si le-a îngăduit în data. Si ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Si s'a permis turma de pe fântâni în mare. Si erau ca la două mii și s'a încercat mai mult.

14. Iar cei care-i păsteau, au fugit și au venit în cetate și în sat, și au ieșit să vadă ce s'a întâmplat.

15. Si au venit la Iisus și au vîzut pe cel îndrăcat și sezând îmbrăcat și întreg la minute, pe cel ce avea legume, și s'au spălnătă.

16. Si le povestea coi ce văzuseră, ce s'a făcut cu îndrăcitul și despore porci.

17. Si i-ai rugat să plece din hotarele lor.

18. Si intrând în corabie, îl rugă cel ce fusese îndrăcit, ca să-l în eu el.

19. Iar Iisus nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi la casa ta, la ai tăi și spune-le căte și-a făcut Domnul și cum te-a miluit.

20. Si s'a dus și a început să vestească în Dêcapole căte i-a făcut Iisus lui și toți se minușau.

21. Si treceând Iisus cu

corabia iarăși de ceastă parte, s'a adunat multime mare la el și era lângă mare.

22. Si a venit unul din naiv-navii sinagogii, cu numele Iair, și vizându-l, a căzut la picioarele lui.

23. Si i-ai rugat zicând: Fericirea mea este pe moarte, ci venind punte-jă mănuile peste ea, ca să sepe și să trăiască.

24. Si a mers Iisus cu el și multimea mare și urma și-l îmbulzea.

25. Si era o femeie care avea curgere de sânge de doi-prezecete ani,

26. Si multe îndorase de multi doctori și cheltuiau tot ce avușe, și nimic nu folosise, ci mai vărtos spre mări râu morgea.

27. Au zind ea de Iisus și venind în multime pe la spate, s'a atins de haina lui.

28. Căci și zicea: Măcar de hainele lui de mă voiu atinge, mă voi vindeca.

29. Si îndată a secat izvorul săngului ei și a simțit în trup că s'a vindecat de boala.

30. Si simțind îndată Iisus în sine puterea iesită din el, întorceându-se către multime, a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Si i-ai zis ucenicii lui: Vezi, multimea îmbul-

zindă-te și zici: Cine s'a atins de mine!'

32. Și căuta împrejur să vadă pe ocaz ce săcuse a ceară.

33. Iar femeia infrișându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus tot aderînd.

34. Iar el i-a zis: Fieci, credința ta te-a măntuit, mergi în pace și fi sănătosă de bontă ta.

35. Iacă grândă el, au venit dela mai-mărcile sunagogii, zicând: Fiica ta a murit. Ce mai superi pe învățătorul?

36. Iar Iisus auzind în-dată cuvântul grântă, a zis mai-mărcelui sunagogii: Nu te teme. Credă numai.

37. Și n'a lăsat pe nimic să meargă după ei decât pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit la casa mai-mărcelui sunagogii și a văzut turburare și pe cei ce plângau și se tăanguau mult.

39. Și intrând, le-a zis: Ce vă turburăți și plângeți? Copila n'a murit, ci doarme. Și rădeau de el.

40. Iar el, seotând afară pe toți, a luat cu sine pe tatăl copiliei și pe mama ei și pe cei ce erau cu el și au intrat unde era copila zicând:

41. Și apucând pe co-

pilă de mână, se tălnește: Copila, te zic, secolăte.

42. Și îndată s'a scăpat copilă și umbă, căci era de disprezzere ană. Și s'a spăimântat cu spaimă mu-

re.

43. Și le-a poruncit eu stăruință, ca nimenei să nu afle de această. Și a zis să-i dea fetei să mărturice.

Proorocul este disprețuit în patria sa. Trimiterea apostolilor la propovîndirea Uciderea lui Ioan Botezătorul. Minunata înmulțire părintor. Iisus umbără pe mare.

6. 1. Și a ieșit de acolo și a venit în patria sa, și an mers ucenicii lui după el.

2. Și fiind sămbătă a început să învețe în sinagogă, dar mulți auzindu-l, se mirau zicând: De unde are el acesta? Și se este întolecunindă dată lui, că se fac nimici ca acesta prin mânăile lui?

3. Au nu este acesta tesarul, fiul Marii și fratele lui Iacob și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smindean întru el.

4. Iar Iisus le zicea: Nu este prooroc disprețuit de căt în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

5. Și n'a putut acolo să facă nimio minune, decât că punându-și mâinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredinta lor și umbă prima sa tele de primperej, învă-

tând.

7. Și a chemat la sine pe cei doi prezece și a început să-i trimită către doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.

8. Și le-a poruncit să nu ia nimic eu ci pe cale: nici pâine, nici traistă, nici banii la brâu;

9. Ci numai toiaz, să fie încălțat în sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zicea: Ori unde veți intra în casă, rămâneți acolo până ce veți ieși.

11. Și de nu vă vor asculta, nici nu vă vor asculta, ieșind de colo, seoturăți praful de sub picioarele voastre spre mărturie împotriva lor. Amin grăiese voulă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua judecății decât cetății ale celein.

12. Și ieșind ei, propoveau să se pocăiască.

13. Și draci mulți seotau și ungău eu undelele mele, căci mulți bolnavi și tâmaudau.

14. Și a auzit regele Irod, căci se săcuse cunoscut nu

mele lui Iisus, și zicea, că Ioan Botezătorul s'a scapat din morti și se aseza se fac același minuni prin el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că prooroc este, ca unul din prooroci.

16. Iar Irod auzind zicea: Este Ioan, căruia en am pus să-i tuie capul. El s'a scăpat din moarte.

17. Căci Irod trimisând, prinse pe Ioan și l-a legat în temniță, din prietenie Irodiadici, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție,

18. Că zicea Ioan lui Irod: Nu tu se cade să ai pe femeia fratelui tău.

19. Iar Irodiada și urănu se vrea să-l omoare, dar nu poate.

20. Că Irod se temea de Ioan, știind că om drept și sfant, și il oroca și auzindu-l, multe făcea și bucură și asculta.

21. Și fiind o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospăt, de ziua nașterii sale, celor mai mari ai săi și capeteților ostări și fruntașilor Galilei

22. Și intrând fiica Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce sedeați eu el, a zis fetei regole: Cere dela mine orice voi vrea și și voi da.

23. Și s'a jurat el, zicând: Orice vei cere dela

mine îți voi da, până la jumătate din regatul men-

24. Iar ea ieșind, a zis mamiei sale: Ce să cer? Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorul.

25. Si intrând îndată în grădă la rege, a cerut, zicind: Voiu să-mi dai acum pe tîpsiu capul lui Ioan Botezătorul.

26. Si regasie s-a întinat forță, dar pentru jurământ și pentru ospetă, n'a vrut să-l cale căvăntul.

27. Si trimițând îndată regele un paznic, a poruncit a-i aduce capul.

28. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în temniță și l-a adus pe tîpsiu și l-a dat fetei și fata l-a dat mamiei sale.

29. Si auzind ucenicii lui, au venit și au ridicat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30. Si s-au adunat apostoli la Iisus și i-au vestit toate căte făcuseră și căte învățaseră.

31. Si le-a zis: Veniti numai voi însivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin. Căci erau mulți care veneau și soțeau și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Si s'a dus cu corabia spre un loc pustiu deosebi.

33. Si i-au văzut plecând și mulți i-au înțelese și au s'au saturat

alergat acolo pe jos din toate ceteaile și au sosit înaintea lor și s'au adunat la el.

34. Si ieșind Iisus din corabie, a văzut multime mare și i s'a făcut multă de ei, pentru că erau în oile ce n'au pastor și a început să-i învețe multe.

35. Si târziu fiind, s'au apropiat de el ucenicii și i-a zis: Locul este pustiu și cesașul a trezent.

36. Slobozeste i, ca mernând în ceteaile dimprejur

și în sat, să și cumpere pâine, că n'au ce să mânânce,

37. Iar el i-a răspunzând, le-a zis: Datilo voi să mă-nânce. Si el au zis: Să merngom să cumpărăm pâine de domu sute de dinari, ca să le dâm să mânânce!

38. Iar el a zis: Către pâini aveți? Mergeti și vădă! Si affând, au zis: Cinci și doi pesti.

39. Si le-a poruncit să-i aseze în cete pe iarbă veră.

40. Si au sezut cete, cete, cete o sută și cete cincizeci

41. Si el luând cele cinci pâini și cei doi pesti, privind la cor a hinecovânat și a frânt pâinile și le-a dat uceniciilor, ca să le pună înainte și cei doi pesti i-a împărțit la toti.

42. Si au mâncaț toti și

43. Si au luat douăsprijne cu osuri pline de fărămituri și cu ce a rămas din pesti.

44. Si erau cei ce mâncașoră pâinile cu la cinci mii de lăruți.

45. Si îndată a sălit pe ucenici să intre în corabie și să neargă înainte, de cealaltă parte, la Betzaida, pâine ce el va slobozii mulțimea.

46. Si după ce i-a slobozit, s'a dus pe un munte să se roage.

47. Si făcându-se seară, era corabie în mijlocul mării și îl singur pe Iisus.

48. Si i-a văzut că se chinușe văslind, că le era văntul impotriva. Si către a patra strajă a noptii a venit la el, umblând pe mare, și vrea să treacă pe lângă el.

49. Iar el văzându-l umblând pe mare, li s'a părut că este năluca, și au strigat.

50. Căci i-a văzut toti și s'au turburat. Si el îndată a grăbit en ei și le-a zis: Îndrăsnită! Eu sunt Nu vă temeți.

51. Si s'a suit la el în corabie și a înecat văntul. Si ei peste măsură erau umiți în sine și se mințau.

52. Căci nu pricepuseră nimic dela pâini, că era impotriță înimă lor.

53. Si treceând au venit

în pământul Gherisaretului și au tras la jârm.

54. Si ieșind din corabie, îndată l-au cunoscut,

55. Si cîtreierând tot i-aiuntul acela, au început să aducă pe bolnavi pe paturi acolo unde auzeau că este el.

56. Si ori unde intra în sate sau în cotăji sau în targuri, puneau la răspândit pe ei bolnavi și-i rugau ca măcar de poalele vesmîntelor lui să se atingă. Si căpi și atingeau de el, se vindeau.

Fălărcica fariseilor. Fiica Hanaencelui. Vindecarea unui surd și mut.

1. Atunci s'au adunat la el fariseii și unii din cărturari, care veniseră din Ierusalim.

2. Si văzând pe unii din ucenicii lui mâncaând pâine cu mâinile necurate, adică nespuhăte, cărteneau.

3. Căci fariseii și toti Iudeii, dacă nu și spălă mâinile până în cot, nu mânâncă, îninând datina bătrânilor.

4. Si din târg venind, dacă nu se spălă, nu mânâncă, și alte multe sunt pe care au primit să le tină: spălarea paharelor și urciaoarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat fariseii și cărturari:

Pentru ce ucenicii tăi nu umbă după datina bătrănilor, ei mănușează pâine cu mâinile nespălate?

6. Iar el răspunzând, le-a zis: Bine a prorocuit Isaiu despre voi, fătărivilor, precum este scris: «Poporul acesta mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de mine,

7. Dar înzadar mă cinstește învățând învățătură sunătoruncii omenești.

8. Căci lăsând poruncă lui Dumnezeu, jineții datina oamenilor, cu spălarea urcioarelor și cu paharelor și alte multe ca acestea faceti.

9. Si lo zicea: Bine! Ati desfășurat poruncă lui Dumnezeu, ca să jineți rândul voastră!

10. Că Moise a zis: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», și: «Cel ce va grăbi de râu pe tatăl sau sau pe mama sa, cu moarte să se sfărsească».

11. Iar voi ziceți: De vă zice un om tatăl sau sau mamăi sale; Corban, adică: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce puteai avea dela mine.

12. Nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mamă.

13. Călcând astfel cuvântul lui Dumnezeu, cu răndul voastră pe care să guri ati dat-o. Si alto mul te ca acestea faceti.

14. Si chemând la sine toată mulțimea, le zicea: Asociați-nă toți și înțelegeti:

15. Nu este nimic din afară care intră în om să poată să-l spurce. Ci cel ce ies din om sunt care îl spurce.

16. De aci vineva urechi de auzit, să audă.

17. Si după ce a intrat în casă, dela mulțime, l-au întrebat ucenicii despre acastă pilda.

18. Si le-a zis: Si voi sunteți așa de neînțeleghitori? Nu pricopeți, că tot ce intră în om din afară nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inimă lui, ci în părțee, și ieș afară. Deci toate bucatele sunt curate?

20. Si zicea, că ceea ce ies din om aceea sporește pe om.

21. Căci dinăuntru, din inimă oamenilor, ieș gândurile rele, desfrânrile, adulterile, ucidерile.

22. Furtisagurile, asuprile, vicleșugurile, îngăcările, necumpătarea, pismă, hulă, trufă, usurătatea.

23. Toate aceste reale ies dinăuntru și sporesc pe om.

24. Si ridicându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului și intrând într-o casă, vrea să nu stie nimic de el, dar n'a putut să rămână sănătău.

25. Căci îndată auzind de el o femeie, a cărei fizică avea duți necurat, venind căzut la picioarele lui.

26. Si femeia era păgână de neam din Fenicia Sirei și-l rugă să gonescă dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus i-a zis: La să să se sature întâi copiii, că nu este bine să ieși pâinea copiilor și să o arune căinilor.

28. Iar ea răspunzând, i-a zis: Da, Doamne, dar și căinii sunt orasi mănușe din fărâmurile copiilor.

29. Si i-a zis: Pentru acest cuvânt, morgi. A ieșit dram din fiica ta.

30. Si dușându-se acasă, a aflat căciu i-ește și pe fiica culcată în pat.

31. Si îndrăgi legind din hotarele Tirului și ale Sidonului, a venit la marea Galilei, prin mijlocul tăcului Decapolei.

32. Si an adus la el un surd, grăind anevoie și l-au rugat să-si pună mâna pe ste el.

33. Si îndrăguile din mulțime doboși, și-a dus degetele în urechile lui, și scrupând să-i atinsă de limbă lui.

34. Si elutând la cer, a susținut și i-a zis: Effatta, ceea ce însemnează: Deschide-te.

35. Si îndată s'a deschis urechile lui și s'a deslegat legătura limbii lui și le-au pus înaintea mulțimii.

36. Si le-a poruncit să nu spună nimănui, dar eu că el îi oprea, cu atât mai vîrstos vestvan.

37. Si peste măsură se înrau, zicând: Tonte le-a făcut bine. Pe surzi i-a făcut să audă și pe mulți să vorbească.

Minunea cu cele sapte pâini. Iudei cercând semă din cer. Atuatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

8. 1. In zilele acelora fiind iarăși mulțime mare forane și neavând ce măca, chemând Iisus pe ucenici, le-a zis:

2. Milă-nu este de popor, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce măne.

3. Si de-i voin slobozi flămădizi la casele lor, se vor istori pe vale, că unii din ei au venit de departe,

4. Si i-au răspuns ucenicii săi: De unde ar putea cineașă să-i sature pe acesătia cu pâine aici nu pu-

5. Si el i-a întrebat: Cate pâini aveți? Iar el a zis: Sapte.

6. Si a poruncit mulțimii să sădă pe pământ și luând cele sapte pâini, multumind a frânt și a dat uceniciilor săi, că să le pună înainte mulțimii.

7. Si aveau si putini persoani si binecuvantandu-i a zis sa-i pună si pe aceia înaintea lor.

8. Si au mâncaat toți și s-au săturat și au luat rămasurile de fărămuri și găsi.

9. Si cei ce mâncașaseră erau ca patru mil. Si i-a slobozit.

10. Si îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Si au ieșit fariseii și au început a se sfâdi cu el, cerând dela el semnul de cer, îspitindu-l.

12. Si suspingând cu duhul, a zis: Pentru ce neamări acela care cere semnul? Am îngrăjiesc voină, că nu se va da semn acestui neam.

13. Si lăsându-i, a intrat întră în corabie și a trecură de oalătă parte.

14. Si ucenicii uitaseră că în pâine, că numai o pâine aveau cu ei în corabie.

15. Si le-a poruncit, zicând: Căutați de vă păzijă de alătul fariseilor și de alătul lui Irod,

16. Si eugetan în sine, unul către altul zicând: Ne zice aceasta, pentru că năvem pâine.

17. Iar Iisus înțelegând, le-a zis: Ce eugetăți, că năveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricereti! Tot impietrită este inima voastră!

18. Ochi având, nu vedeti și urechi având, nu auziți;

19. Si nu ră aduceți aminte, când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mulți, căte cosuri pline de fărămuri ati luat? Zis au lui: Douăsprezece.

20. Si când în cele sapte pâini la cei patru mulți, căte cosuri pline de fărămuri ati luat? Iar ei au zis:

21. Si le-a zis: Încă nu înțelegeți?

22. Si a venit la Betzaida, și i-au adunat pe orb și i-au rugat să se atingă de el.

23. Si apucând pe orb de mână, l-a scos afară din sat și scufundând pe ochii lui și punându-și mâinile pe el, l-a întrebăt de vede cova.

24. Si el ridicându-și ochii, zicea: Văd oamenii umbrai, și văd ca copaci!

25. După aceea iarăși a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut să vadă și să înțeleptă și vedea pe toti lămurit.

26. Si l-a trimis în casa sa zicând: Să nu intră în sat, nici să spui eniva din sat.

27. Si a ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Cezarei și lui Filip și pe cale a întrebat pe ucenicii săi, zicându-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns:

Ioan Botezătorul, iar altii Ilie, iar alții unul din prooroci.

29. Si el le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunți? Si răspunzând Petru i-a zis: Tu ești Hristos.

30. Si le-a poruncit să nu spună nimănului aceasta despre el.

31. Si a început să-i învețe, că Fiul Omului trebuie să pătinească multe și să fie defăumat de bâtrâni și de mai-marii preotilor și de cărturari și să fie omorât și după trei zile să învieze.

32. Si grăbiea pe față a fost curvând. Si înăuntru Petru do-o parte, și început să-l dojnească.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Mergi în apolia mea, Satano, că nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, că cele ale oamenilor.

34. Si chemând la sine multimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după mine, să se lepoce de sine, să-si încrenea și să-mi urmeze.

35. Că cine va vrea să-si mantuiască viață, o va pierde; iar cine să va pierde viață sa se pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va mărturii.

36. Că că va folosi omul de va dobândi înimea tortă, și să va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul sechimbur pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va ruina de mine și de evintiile mele, în acumul acesta desfrumări și piozătoasă, și Fiul Omului se va ruina de el, când va veni în mărire Tatălui său cu stinții îngeri.

Schimbarea la față a lui Hristos. Vindecarea lunaticului. Cuvânta uceniciilor pentru înțețătate. Ferirea de scandal.

9. 1. Si le zicea: Amin

grăiese roșu, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

2. Si după sase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan și i-a dus într-un muște îmălit, deosebi pe ei singuri și s-a schimbat la față înaintea lor.

3. Si vesmîntele lui s-au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpadă, cum nu ponte pe pământ să înlăubească năbitorii.

4. Si s-a arătat Ilie înpreună cu Moise și grăbinu Tisus.

5. Si răspunzând Petru zis lui Iisus: Invățătorule, bine este nouă să fiu aici și să facem trei colibe: Tie una și lui Moise una și lui Ilie una;

6. Căci nu stia ce să spună, că erau înfricoșați.

7. Si s'a făcut nor umbrelui și a venit glas din nou, grând: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultăți.

8. Si doadeați uitându-se împrejur, n'a mai văzut pe nimenei, ci numai pe Iisus singur cu ei.

9. Si coborindu-se din munte, se porunciră ca nimâni să nu spuna cele ce văzuseră, decât numai cănd Fiul Omului va fiuva din morți.

10. Si ei au păstrat cunțantul întrebându-se între ei: Ce însemnă zâna din morți?

11. Si-i întrebau pe el, zîcând: Pentru ce zice farisei și cătărarii, că trebuie să vină mai întâi Iisus?

12. Iar el răspunzând, le-a zis: Iisus venind întâi, va așeza toate. Si cum este scris despre Fiul Omului aşa va să pătmeească multe și să fie defăimat.

13. Dar zic vouă, că Iisus a venit și au făcut cu el toate căte au vrut, precum s'a scris despre el.

14. Si venind la ueniei, a văzut mulțime mare în prejurul lor, și cătărarii sfădindu-se cu el.

15. Si îndată totă mulțimea văzându-l, s'a spămânat și alergând s'a urmărit lui.

16. Si a întrebăt pe căr-

turi: Ce vă sfădăți între voi?

17. Si răspunzând unul din mulțime, a zis: Invățătorule, am adus pe fiul meu la tine, având duh bun.

18. Si orându il apucă și aruncă la pământ și face spume și searasne din dinți și înțepenete. Si am zis uenieilor tăi să-l scoată, dar n'a putut.

19. Iar el răspunzând, i-a zis: O neam incredinos! Până când voi fi eu voi? Până când vă voi surperi pe voi? Aduceți-l la mine!

20. Si l-a adus la el. Si văzându-l, la seurtură îndată duhul și căzând în pământ se svârcolea spumegând.

21. Si a întrebăt pe tatăl lui: Cătă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a zis: Din principe;

22. Si de multe ori l-a aruncat și în apă și în foc, ca să-l piardă, dar de poti ceva, ajută-ne, fiindcă tu mădile de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poti crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Si îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută redinței mele.

25. Iar Iisus văzând că mulțimea căzând, a cerut îndată duhul necurat, zîfându-i. Duh mut și surd, eu

iți poruncește: Ieși din ei și de acum să nu mai intri în el.

26. Si răcinad și eguidindu-i cu putere, a ieșit. Si copilul era ca mort, învățat multă ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l de mână, l-a ridicat și s'a secolat.

28. Si întrând în casă, ueniei lui l-a întrebat deosebi: De ce noi n'am putut să-l scoatem? Iar el le-a zis. Acest neam cu nimic nu poate fi scoas decât cu rugăciune și cu post.

29. Si ieșind de acolo, străbătău Galileia și Iisus nu vrea să stie cineva;

30. Că învăță pe ueniei săi și le zicea: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și vor omorî și după ce-l vor omori, a treia zi va invia.

31. Iar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe.

33. Si a venit în Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Ce vorbeați între voi pe cal?

34. Iar ci au răcut, căci se sfârăsere pe cal de unul cu altul, cincă dintră ei este mai mare.

35. Si sezând nă chemat pe cei doi prezezo și le-a zis: Cel ce voieste să fie întâin, să fie cel din urmă, între toți și tuturor slugă.

36. Si lăudă un copil, lăpus în mijlocul lor și lăudădu-l în brațe, le-a zis:

37. Oriaine va primi pe unul dintr'acești copii în numele meu pe mine mă primește. Si oricine mă primește pe mine, nu mă primește pe mine, ci pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Si l-a întrebat Ioan,

zicând: Învățătorule, am văzut pe cineva, care nu vine după noi, seofând draci în numele tău și l-am oprit, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l oprimi, că nu este nimenei care să facă nimici în numele meu și să poată degrabă să mă grăiască de rău.

40. Căci cine nu este împotriva noastră, este împotriva noii.

41. Si cine vă va da să befi un palur de apă în numele meu, că și lui Hristos sunteți, amîn grăiese vrouă, nu și va pierde plata sa.

42. Si cine va sminti pe unul din acești miei, care ered în mine, mai bine i-ar fi de săr legă de gât o piatră de monar și să aruncă în mare.

43. Si de te smintescu mănu ta, tăie-o, că mai bine iți este cunug să intri în vișină, decât amândouă mâinile având, să te duci în gheenă focului,

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Si de te sminteste prijorul tau, taei, că mai bine îți este să intre în viață săliop, decât amândouă picioarele având, să fi aruncat în gheama foelui.

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Si de te sminteste ochiul tau, scoate-l, că mai bine îți este cu un ochiu să intre în împărăția lui Dumnezeu, decât amândoi ochii având, să fi aruncat în gheama foelui,

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci fiecare cu foc se va sără și orice jertfă cu sare se va sără.

50. Bun lucru este sarei, dar dacă sarei își pierde puterea, cu ce o vătă drege! Aveți sare în voi și pace unii cu alții.

Despre despărțirea soților. Iisus binecuvîntăza pe copii. Tânărul hogat. A trica vestire a patimilor. Fiul lui Zevadea. Bartimeu orbul.

10. 1. Si seculandur-se de acolo, a venit în hotările Iudeei pe caleală parte de Iordan și iarăși s-au adunat mulțimile la el

și iarăși le invăță ca de obicei.

2. Si apropiindu-se farisei, îl întrebau, îspitindul, dacă se poate lăbutului să-i lasă femeia.

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Ce vă vorunci Moise!

4. Iar ei au zis: Moise a dat voie să-i scrie carte de despărțire și s'io lasc.

5. Si răspunzând Iisus le-a zis: După învățătoarea infinită voastră vă scrie poeșteasta;

6. Dar din începutul făpturii na bărbat și o femeie a făcut Dumnezeu.

7. De aceea va lăsa cununii pe tatăl sau și pe numai sa și se va alipi că femeia sa,

8. Si vor fi amândoi în trup, aşa că nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Si în casă iarăși l-a întrebat ueuenie despre a cugastă,

11. Si le-a zis: Oriunde își va lăsa femeia și va fi în alta, păcatește cu ea,

12. Si femeia deși va lăsa bărbatul și se va mări cu altul, păcatește.

13. Si nădeaua la el copiii, ca să se atingă de ei, iar ueuenie certau pe cei ce îl aduceau.

14. Iar Iisus văzând, s'a supărat și le-a zis: Lăsați

copiii să vină la mine și să-i opriți, că a unora că această este împărăția lui Dumnezeu!

15. Amin grăiesc voiă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu cu un copil, nu va intra în ea.

16. Si luându-i în brațe, i-a binecuvântat, punându-i în măinile peste el.

17. Si ieșind el în drum, a alergat la el unul și, îngeușindu-mântea lui, îl întreba, zicând: Invățătorule bun, eu să fac ea să moștenesc viață veșnică?

18. Iar Iisus i-a zis: Ce imi zici bini? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu.

19. Stiu poruncile! Să nu facă desfrânsări, să nu uciți, să nu furi, să nu mărturisesti strâmbă, să nu însoli, cincște pe tatăl tău și pe mama ta.

20. Iar el răspunzând, i-a zis: Înățătorule, toate a cesteia le-am păzit din tineretele mele.

21. Iar Iisus căntând la el, cu drag, i-a zis: Una însă îți lipsește: Mergi, vine de tot ce ai și dă săracilor, și veli avea comoră în cer, și luându-ți crucea, vino de-mi urmează mie.

22. Iar el întrebiindu-se de cuvântul acesta, s'a dus mănușit, porucă având buății multe.

23. Si Iisus uitându-se împrejur, a zis ueuenilor

săi: Că de greu vor intra cei avuți în împărăția lui Dumnezeu!

24. Iar ueueniei erau uităti de cuvântele lui. Dar Iisus, iarăși vorbind, le-a zis: Filor, că de greu este celor ce se ierăd în avutii să intre în împărăția lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este cămărei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se uitau, zicând unul către altul: Si cine poate să se mărtuisească?

27. Si Iisus căntând la ei, le-a zis: La oameni este căci buni? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu toate sunt eu puțină.

28. Si a început Petru să-i zică: Iată, noi am lăsat toate și tu am urmat.

29. Iar Iisus răspunzând, a zis: Amin grăiesc voiă: Nimeni nu este care să-lăsat casă, sau tată, sau mamă, sau frați sau surori sau copii, sau fărăne, pentru mine și pentru Evanghelie,

30. Si să nu ia insuflit acum în vremea accastă de prigojni caza și frați și surori și tată și mamă și copii și holde și fărăne, iar în veacul ce va să vină viață veșnică,

31. Si mulți dintăi vor

rî pe urmă și de pe urmă tezul cu care mă botez eu, întâi.
 32. Sîr erau pe cale sunindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Sîr ei erau nimitti și mergeând după el erau infricoșati.
 33. Si înăndi iarăși pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce erau să i se întâmple; lață, ne sună la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat nășinărilor preoților și cărturărilor și vor osândi la moarte și vor dări păgănilor.
 34. Sîr vor batjocori și vor biciuni și vor secupă și vor omori și a treia ză în invadă.
 35. Sîr au venit la el Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicind: Invățătorule, vom ca ceea ce-ți vom cere să ne faci.
 36. Iar el le-a zis: Ce voi și vă fac?
 37. Iar ei i-au zis: Dă-ne să sedem unul de-a-dreapta ta și altul de-a-stânga ta, întru slava ta.
 38. Iar Iisus le-a zis: Nu știi ce ceretă. Puteti să beți paharul pe care îl beau eu și cu botezul eu căre mă botez eu să vă botezăți?
 39. Iar ei au zis: Putem. Iar Iisus le-a zis: Paharul pe care eu îl beau, eu adică vărat îl veți bea și cu bo-

vă veți boteza,

40. Dar a ședea de-a-dreapta mea și de-a-stânga mea, nu este al meu să dau celor pentru care s'a pregătit.

41. Sîr auzind cei zece, au început să se mănia pe Iacob și pe Ioan,

42. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Stîrți că ei ce se socotește căpetenii ale poroarelor domnești peste ele și cei mari ai lor le stipănesc;

43. Dar între voi nu va fi aşa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să vă fie slugă,

44. Sîr care va vrea să fie între voi întâi, să fie tuturor slugă;

45. Ca și Fiul Omului nu a venit ca să se slujească, ci ca să slujească el și să și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

46. Sîr ai venit în Ierihon. Sîr ieșind din Ierihon, el și ucenicii lui și multimea destulă, Bartimeu orbul, fiul lui Timon, ședea lângă drum cerasind,

47. Sîr auzind că este Iisus Nazareanul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!

48. Sîr mulți îl certau, că să tacă, iar el cu mult mai

49. Sîr multi îl certau, că să tacă, iar el cu mult mai

vărsos striga: Fiul lui David, miluiește-mă!

50. Iar unii din cei ce

51. Iar stând Iisus, a zis:

Chemati-l. Sîr au chemat pe orb zicându-i: Îndrănește: Seoulă-te. Te obișnuiești?

52. Iar el lepădându-și lunina, s'a sedut și a venit la Iisus.

53. Sîr vorbindu-i Iisus, i-a zis: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul i-a zis: Iavăjătorile, să văd.

54. Iar Iisus i-a zis: Mergi. Credința ta te-a măntuit. Sîr îndată a văzut și urmă lui Iisus pe cale.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Cărdăcina templului. Puterea credinței. Botezul lui Ioan.

55. 1. Sîr când s'au apropiat piață de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, spre muntele Măslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi.

56. 2. Sîr le-a zis: Mergeti în satul dinantea vonstră și intrănd în el, imită vedîa aflată un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a se-zut. Deslegă-l, aducetă-l.

57. 3. Sîr de vă va zice cineva: De ce faceti aceasta, spuneți că Domnul are trebuință de el și numai de căt il va trimite aici.

58. 4. Deci am mers și au afiat mânz legat lângă ușă afară la răspântie, și l'am deslegat.

59. 5. Iar unii din cei ce

60. 6. Iar stând Iisus, a zis:

61. 7. Sîr au venit la Ierusalim și intrănd Iisus în tem-

plu, a început să dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu și mesele rau schimbătorilor de bani și securuile celor ce vindeau schimbătorii le-a răsturnat,

16. Si nu lăsa să treacă cineva vreun lucru prin templu,

17. Si-i învăță zicând: Nu este seris: «Casa mea, casă de rugăciune și schema la toate neamurile?» Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

18. Si au auzit mai-marii preotilor și cărturarii și căutau cum să-l piardă, căci se temeau de el, pentru că totuția multimea era uimită de învățătura lui.

19. Si când s'a făcut seara, a ieșit afară din catedrală,

20. Si a doua zi trecând apoi, a văzut smochinul uscat din rădăcina,

21. Si aducându-și aminte Petru, i-a zis: Învățătorule, iată smochinul pe care l-am blestemat, s'a uscat.

22. Si răspunzând Iisus, i-a zis: Aveți credință în Dumnezeu.

23. Căci amint grăiese voină, că cel ce ar zice muntelei acestuia: Ridică-te și urmărește în mare și nu te va îndoi în inimă sa, ei va crede că cele ce zice vor fi, va fi lui orice va zice.

24. De aceea vă zic: Toa-

te căte cereți, rugându-vă, credeti că veți lăsa și le veți răsuflare pe hucăratori, iar viața voastră va fi înălțată.

25. Si când stai de vă rugăti, iertăți orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte greșalele voastre;

26. Iar dacă voi nu ierătati, nici Tatăl vostru cel din ceruri, nu va ierta greșalele voastre.

27. Si au venit iarăși la Ierusalim și umblând el prin templu, mai-marii preotii au venit la el și cărturarii și bătrâni,

28. Si i-a zis: Cu ce puncte fac acestea? Si cine și-a dat puterea aceasta că să facă acestea?

29. Iar Iisus le-a zis: Vă voi întrebă și eu un evant, și să-ni răspundeuți și vă voi spune și eu eu ce putere fac acestea:

30. Boteful lui Ioan era din cer sau dela oamenii Răspunderii-mi.

31. Si chibzuiau între ei, zicând: De vom zice: Din cer, va zice: Peintru ce dar n'ăzi crezut lui?

32. De vom zice: Dică oameni, ne temem de popor, căci toți cred că Ioan a fost prooroc.

33. Si răspunzând, au zis lui Iisus: Nu știm. Si Iisus răspunzând, le-a zis: Nici eu nu vă spune cu certitudine ce zice vor fi.

34. De aceea vă zic: Toa-

Pilda cu luerătorii vici. | Pilda cu luerătorii vici. | Mortilor. Cea mai mare poruncă din lege. At cui fui este Hristos. Fătărenica a vărtăvarilor. Banul văzutului

9. Deci ce va face stăpânul vici? Va veni și va pierde pe luerători, iar viața voastră va fi înălțată.

10. Am nici scriptura aceasta n'ăzi citit? «Piatra

pe care n'au lăsat-o în semnă ziditorii, aceasta a venit în capul unghiușului;

11. De la Dorani s'a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri.

12. Si căutau să-l prindă, dar se temea de multime, căci au înțeles că împotriva lor zisește pilda și lăsându-l său să depare.

13. Si au trimis la el pe mulți din farisei și din Iordanianii, ca să-l prindă în curvă;

14. Iar ei venind, i-au zis: Invățătorile, știm că adevărat este și nu-ți este teamă de nimeni, că nu căută la fata oamenilor, ei într-adevăr căle lui Dumnezeu înveți. Se căde să dăm dajdie Cezarului, sau nu? Să dăm, ori să nu dăm?

15. Dar el știind fătărenica lor, a zis: Ce mă îspătiști? Aduești-mi un dinar să-l văd.

16. Si i-au adus. Si i-a întrebat Iisus: Al cui este acest chip și serisul de pe el? Si ei au zis: Ale Cezarului.

17. Si răspunzând Iisus, le-a zis: Dați Cezarului cele ale lui Dumnezeu și lui Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

zeu. **Si s'au minunat de el.**

18. Si au venit la el sa deicei, care zic ca nu este inviere si-l intrebau, zicand:

19. Invățătorule, Moise ne-a lăsat scris, că de va muri fratele cuiva și-i va răumineca femeia fără copii, să în fratele său pe femeia lui și să ridice fratele său urmări.

20. Au fost deci săpte frați și cel dințâi și-a lăsat femeie și murind n'a lăsat urmări.

21. Si a lăsat-o al doilea și a murit și nici acela n'a lăsat urmări. Tot așa și al treilea.

22. Si au lăsat-o toti săptă și n'a lăsat urmări. În urma tuturor a murit și femein.

23. Deci la inviere, când vor invia, a căruia dintre ei va fi femeia, căci toti săptă au avut-o de seofie.

24. Si răspunzând Iisus, le-a zis: Oare nu pentru aceasta rătăciți, că gresiti neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci când vor invia din morți, nici nu se lăsără nici nu se mărtă, ci vor fi ca ingeri din ceruri.

26. Iar despre morți, că inviazi, au n'ăt'i citit în cartea lui Moise, cum i-a grăbit Dumnezeu din rug, zicând:

27. «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumne-

zeul lui Isaia și Dumnezeul lui Iacov⁴.»

28. Dumezeu nu este al celor morți, ci al celor vii. Deci voi mult rătăciți.

29. Iar Iisus i-a răspuns, că întâia este: «Asculță, Israele! Domnul Dumnezeul nostru, este singurul Domn»

30. Si: «Să iubesc pe Domnul Dumnezeul tău din tota inimă ta și să din tot sufletul tău și din tot eugetul tău și din tota puterea ta». Aceasta este cea dintâi poruncă.

31. Iar a doua ascemenea, este aceasta: «Să iubesc pe aproapele tău ca pe mine însuți». Mai mare de căt aceasta, nu este altă poruncă.

32. Si i-a zis cărturarul: Bine, Invățătorule. Adevărat ai grăbit că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de el.

33. Si a-l iubit pe el din tota inimă și din tot eugetul și din tot sufletul și din tota puterea și a iubit pe aproapele ca pe sine însuți, este mai mult decât tot și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că înțelegea și răspuns, i-a

zis: Nu esti departe de în-

țirea lui Dumnezeu. Si

nimeni nu mai îndrănea

să-l întrebă.

35. Si învățând Iisus în

tempiu, i-a zis că

turarii că Hristos este Fiul

lui David⁵.

36. Căci însuși David a

zis însefulat de Dubul

Sfânt: «Zis-a Domnul Dom-

nului meu: Sezi de-a dreap-

ta mea, pâna ce voi pun

pe vrăjnașă tăi asternut

picioarelor tale».

37. Deci, însuși David il

numește pe el Domn. De

unde dar este fiul lui? Si

marea mulțime îl asculta

cu placere.

38. Si le zicea în învăța-

tura sa: Feriți-vă de că-

rtarii, cărora le place să

se plimbă în veșmintele lungi

și să li se plece lumea în

piete.

39. Si să stea în bâncile

dintâi în sinagogi și în ca-

pul mesei la ospete,

40. Cără mânăncă vădu-

velor casale și cu fățărnicie

îndelung se roagă. A-

ceasta mai grea o săndă vor

luna.

41. Si sezând Iisus în

fata cunției templului, pri-

vea cum aruncă mulțimea

bani în cutie. Si mulți bo-

gati aruncau mult.

42. Si venind o văduvă

săracă, a aruncat doi bani,

adică un codran.

43. Si chemând pe ne-

niei săi, le-a zis: Amu-

grăiesc vouă, că această vă-

duvă săracă a aruncat în

cutie mai mult decât toți

cei alții.

44. Căci toți au aruncat

din prisosul lor, iar eu din

sărăcie, a aruncat tot ce

avean, tot din ce trăia.

Dărămarea Ierusalimului.

Sfârșitul lumii.

15. 1. Si ieșind el din

tempiu, i-a zis unul

din ucenicii săi: Invăță-

toare, priveste ce fel de pie-

tre și de zidiri!

2. Si răspunzând Iisus,

i-a zis: Vezi aceste mari

zidiri! Nu va rămâneca din

ele piatră peste piatră, ca-

re să nu se risipească.

3. Si sezând pe muntele

Masihilor, în preajma tem-

plului, l-a întrebat pe el

deosebi Petru și Iacov și

Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor

fi acestea? Si care va fi

semenul, când va fi să se

impingească toate acestea?

5. Iar Iisus răspunzând,

început să le spună: Lan-

ătă seama să nu vă amă-

găscă cineva,

6. Că mulți vor veni în

numele meu, zicând: Eu

sunt Hristos și pe mulți

vor anăgi,

7. Iar când veți auzi de

război și de sveniri de

război, să nu vă spă-

mântăți, că trebuie să fie

acestea, dar încă nu va fi

sfârșitul,

8. Si se va ridica neamul peste neam și împăratie peste împăratie și vor fi extremitate pe alocuri și foame și furburări. Acestea sunt începutul durcerilor.

9. Luati seama la voi înșivă, căci vă vor da în sinedri și în sinagogi veții fi bătuți și îmântate domnilor și a împăratilor veți sta pentru nume, spre mărturie lor.

10. Că mai întâi trebuie să se propovăduiască Evangelhelia la toate neamurile.

11. Iar când vă vor duce să vă dea să nu vă îngrijuiți do mai înainte ce veți grăbi, cî ceea ce va se va da în acel ceas, acesa să răgiți: Că nu voi sunteți cei ce veți grăbi, ci Duhul Sfânt.

12. Atunci va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și se vor seculi copiii născuți părinților și vor omori.

13. Si veți fi urăni de toti perinții numele meu, dar cel ce va răbdă până în sfîrșit, aceea se va mărtui.

14. Si când veți vedea uricinuțe pastării, ceea prezisă de Daniel proorocul, stănd unde nu se cade (cine citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeea, și fugă la mărtă.

15. Si cel de pe acoper-

is să nu se coboare în casă, nici să intre ea să în cova din casa sa,

16. Si cel ce va fi în tarină să nu se întoarcă înapoi ca să și în haina,

17. Dar vă celor ce vor avea în păntece și celor ce vor alăptă în zilele a- celea!

18. Ci rugăti-vă să nu fie fuga voastră iarna,

19. Căci vă fi în zilele acelora necaz, cum n'a fost până acum de la începutul Răpturii, pe care a zidit-o Dumnezeu și nici nu va mai fi.

20. Si de năr fi securtat Dumnezeu zilele acelă, n'ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cel alărei, pe care i-a aleas, a seurat zilele acelă.

21. Atunci de vă va zice cineva: Iată aici este Hristos, sau nătă acolo, să nu credeti,

22. Căci se vor seculi Hristosi mininoși și prooreci mininoși și vor face semne și minuni, ca să însel, de vă fi cu putință, și pe cei alăsi,

23. Iar voi luati seama, lată mai înainte v'au spus tante.

24. Si în zilele acelă, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu și va mai da lumină și

25. Si stelele vor cădea din cer și puterile din ceruri se vor elătina,

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind în nori, cu putere multă și cu slavă,

27. Si atunci va trimite pe îngerii săi și va aduna pe aleșii săi din cele patru vînturi, dela marginea pământului până la margininea cerului.

28. Iar dela smochin în vînatia pildă: Când răsunării este tragedia și înfrângere, sătiri și aproape este vară.

29. Așa și voi, când veți vedea acestea împlinindu-se, să știți că el este aproape lângă ușă.

30. Amîn grăiese voi, cănu nu va trece neamul acesta, până nu vor fi toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cîvintele mele nu vor trece.

32. Iar do zîu sau de ceasul acela numeni nu stie, nici îngerii diu cor, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33. Lanții amintire, priveghiați și vă rugăți, căci nu știți când va fi vremea aceea.

34. Este ea un om plecat departe, care lăsându-și casă și dâni slugilor puterile și fiecărcin lucrul său, a poruncit portarului să vegeze.

35. Priveghiați dar, căci nu știți când va veni stăpânul casei: seara, ori la

miezul noptii, ori la eșantul covoșilor, ori dimineața,

36. Ca nu cuniva venind fără de vesto, să vă afle dormind.

37. Iar ceea ce zic voi, tuturor zic: Priveghiați!

Ungerea cu miu din Betania. Cine era de laini. Vînzarea. Ghetsemane. Prindevrea și decurenția lui Iisus la Crasta. Lepădarea lui Petru.

14 1. Si după două zile erau Pastele și Azimile și cîntau mat-marii preotilor și cărturării, cum să-l prindă cu vîlesung, ca să-l omoare.

2. Dar ziceau: Nu la praznic, ca să nu fie turburare în popor.

3. Si fiind el în Betania, în casă lui Simon leprosol și sezând la masă, venit o femeie având un alabestrin cu mir de nord curat, de mare pret, și spărgând vasul a turnat mirul pe capul lui.

4. Si erau muliniți în cîngulul lor, zicând: Peșterea? S'a făcut această risipă de mir?

5. Căci se putea vinde en mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Si murmurau împotriva lui.

6. Iar Iisus a zis: Lăsați-o. De ce îl faceti supă-

rare? Că bun lueru a făcut
cu mine,

7. Căci pe săraci pururea
nă aveți cu voi și oricând
voiți, puteți să le facă
căi bine, dar pe mine nu
nă aveți pururea.

8. Ea ce a avut de făcut,
a făcut; mai dinainte
a apucat să ungă trupul
meu spre îngropare.

9. Amin grăiese vouă;
Ori unde se va propove-
dui Evanghelia aceasta, în
toată lumea, se va povesti
ce a făcut ea, spre po-
menirea ei.

10. Iară Iscariotul,
unul din cei doisprezece,
să dus la mai-marii preo-
tilor, ca să vândă pe Iisus,

11. Iar ei auzind, s'au
bucurat și au răgăduit să-i
deba. Să el ciuta, vre-
mu cu prilej, să-i dea lor.

12. Să în ziua cea din-
tai a Azimilor, cand jefui-
au mielul de Paste, i-au
zis ucenicii săi: Unde vo-
iesti ca mergând, să gătim
să mânâncă Pastele?

13. Să a trimis doi din
ucenicii săi și le-a zis:
Duceti-vă în cetate și vă
va întâmpina un om du-
când un vas de lut cu apă.
Mergeți după el,

14. Să unde va intra, zice-
tei stăpânumii casei: În-
viătorul zice: Unde este
cameră în care să mânâncă
Pastele cu ucenicii mei?

15. Să el vă va arăta o
incăpere mare sus, astfel

aută, gata. Acolo pregă-
tită-l.

16. Să au ieșit ucenicii lui
și să veniți în cetate și să
afiat precum le zisește și să
pregătește Pastele.

17. Să făcându-se seară,
a venit eu cei doisprezece,

18. Să sezând ei și mân-
când, le-a zis Iisus: Amîn
grăiese vouă, că unul din
voi, care mânâncă cu mine,

vă să mă vândă;

19. Iar ei au început să
se întrețină și să zică unul
către unul: Nu cumva sunt
eu?

20. Iar el răspunzând,
le-a zis: Unul din cei doi-
sprezece, care întinge cu
mine în blid.

21. Ci Fiul Omului merge
precum este seria despre el,
dar vă omului accluia,

prin care Fiul Omului se
vinde! Bine ar fi fost de
omul acela, de nu s'ar fi
măscut.

22. Să mânănd ei, a luat
Iisus pâine și binecurân-
tând, a frânt și le-a dat și
a zis: Luati, mânăti, a-
cesta este trupul meu.

23. Să luând paharul,
mutumind, le-a dat și au-
băut din el toti.

24. Să le-a zis: Acesta
este sângele meu, al legii
celei noastre, care pentru
mulți se varsă.

25. Amin grăiese vouă,
că de acum nu voi mai
bea din rodul viței, până
în ziua aceea, când îl voi

bea nou în împărăția lui
Domnezeu.

26. Să după ce au cantică
laude, a ieșit la muntele
Măsliniilor,

27. Să a zis Iisus: Toti
vă veți lepta de minc în
noaptea aceasta, că seris-
te: «Bate-vouă păstorul
și se vor risipi oile»;

28. Dar după ce voi în-
via, voi merge mai înainte
de voi în Galileia,

29. Iar Petru i-a zis:
Chiar dacă toti se vor le-
păda, eu nu.

30. Să i-a zis Iisus: Amîn
grăiese tine, că tu astăzi, în
noaptea aceasta, mai în-
ainte de a canta cocoșul de
două ori, de trei ori te vei
lepta de mine.

31. Iar el cu mult mai
vârlos zicea: De ar fi să
ști mor eu tine, nu mă voi
lepta de tine. Asemenea
ziceau toti.

32. Să au venit la un loc
al căruia nume este Ghete-
mane, și a zis uceniciilor
săi: Sedetă aici până mă
voiu rugă.

33. Să i-a luat cu sine pe
Petru și pe Iacov și pe
Ioan și a început să se în-
spăimânte și să se turbu-
re.

34. Să le-a zis: Intrista
este sufletul meu până la
moarte. Rămâneti aici și
priveghiați.

35. Să mergând puțin mai
înainte, a căzut cu față în
pe carel voiu sărătu, ace-

ste cu putință, să treacă
dela el ceasul acela,

36. Să zicea: Părinte, to-
ate și sunt cu putință. De-
partea dela mine paharul
acesta, dar fie nu ce voiesc
eu, ci ce voiesti tu.

37. Să a venit și i-a gă-
sit dormind, și a zis lui
Petru: Simone, dormi? Nu
putuși să priveghezi un
cesal.

38. Priveghinăți și vă ru-
gați, că să nu intrăți în
ispita, căci duhul este ve-
ghetor, iar trupul neputiu-
cios.

39. Să iarrăși mergând să-n
rugă, același cuvânt zic-
cand.

40. Să intorechindu-se, i-a
aflat iarrăși dormind, căci
ochii lor erau fagănuiați și
nu știau ce să răspun-
dă.

41. Să a venit a treia oar-
ă și le-a zis: Dormiti de
acum și va odihniți! Destrul
este! A sosit ceasul: Iată,
Fiul Omului este dat în
mâinile păcătosilor.

42. Sculați-vă să mor-
geti: Iată, cel ce m'a vân-
dut s'a apropiat.

43. Să îndată, încă vor-
bind el, a venit Iuda, unul
din cei doisprezece, și cu
el gloață multă cu săbiu și
cu boțe, dela mai-marii
preoților și dela cărturari
și dela bâtrâni.

44. Iar cel cu il vându-
se, le dădușe semn, zicând:

Pe carel voiu sărătu, ace-

la este. Prindeți-l și duceți sub pață.

45. Să venind îndată și apropiindu-se de el, i-a zis: Invățătorule! Să-i săru-

tate.

46. Iar ei au pus mă-

nile pe el și l-au prin-

47. Să unul din cei ce

stau lângă el, se ștând sa-

bia, a lovit pe slugă na-

lui preot și i-a tăiat o ure-

che.

48. Să răspunzând Iisus,

le-a zis: Cu în un tallar

atî iosei cu săbi și cu bețe

să mai primești!

49. În toate zilele am

fost la voi în templu, în

vătănd și nu m'au prima-

Dacă acestora sunt ca să se

implinăsească Scripturile.

50. Să lăsându-l uemnicii,

au fugit toti,

51. Iar un tânăr mergea

după el, înfăsurat într-un

giulgin pe trupul gol, și

l-au prinse tinerii.

52. Iar el, lăsând giul-

gin, a fugit gol.

53. Să au dus pe Iisus

la marele preot și s'au adu-

mat la ei toți mai mari

preoților și bâtrâni și căr-

turi.

54. Iar Petru de departe

a mers după el, până în-

entrul în curtea marelui

preot și s'au adunat

la ei toți mai mari

preoților și bâtrâni și căr-

turi.

55. Iar mai-marii preo-

țiilor și tot sinedrii căntau

impotriva lui Iisus mărtu-

rie, ca să-l omoare și nu

aflan.

56. Căci mulți mărturi-

sean minciuni împotriva

lui și mărturie nu se po-

trivă.

57. Să ridicându-se unii,

mărturisesc strâmb împo-

triva lui, zicând:

58. Noi suntem auziți și

zicând: Daram-văd acost

tempul facut de mănu și

in trei zile altul, nefăcut

de mănu, voi zini.

59. Să nici aşa nu era la

fel mărturie lor.

60. Să seculându-se în mij-

loceni sinedriul marelui

preot, a întrebat pe Iisus,

zicând: Nu răspunzi nimio-

la ce mărturisesc această

împotriva ta?

61. Iar el i-a cîntec și nu

răspundea nimic. Iarăși l-a-

intrebăt marel preot și i-a

zis: Tu esti Hristos, Fiul

Celui binecuvântat?

62. Iar Iisus a zis: Eu

sunt și veți vedea pe Fiul

Omului șezând de-a dreap-

ta puternic și venind pe norii

cerului.

63. Iar marele preot ru-

pându-se și hainele, și zis: Ce

ce mai trebuie să mărtori

64. Atî auzit Iuda. Ce

vi se pare! Iar ei toți l-au

sociotii vineau să de moarte.

65. Să începutuți să-i

seuepe și să-i acoperă fața

și să-i dea punuri și să-i

zică: Ghiceste cine te-a lo-

vit? Să slujitorii îl băteau

cu palmele.

66. Să fiind Petru jos

în curte, a venit una din

slujnicile marelui preot:

67. Să vîzând pe Petru

încăzindu-se, a zis uită-

ușa la el: Să tu erai eu

Iisus Nazareneanul.

68. Iar el s'a lepădat,

zicând: Nu stiu, nici nu

princip ce zici. Să a ieșit

afără înaintea curții și a

împotriva ta.

69. Iar slujnicia văză-

du-l iarăși, a început să

zică celor de fată, că și a-

costa este dintr-el. Iar el

iarăși s'a lepădat.

70. Să peste puțin, cel

ce stau de fată au zis lui

Petru: Adevarat dintr-el

este, căci esti Galileean și

grinul tau se asemăna.

71. Iar el a început să

se blesteome și să se jure,

zicând: Nu cunoște pe omul

acesta de care ziceți.

72. Să îndată a cântă-

cocoșul a doua cară. Să și-a

adus aminte Petru de en-

văntul pe care i-l spusește

Iisus: Mai înainte de a

cântă cocoșul de două ori,

de trei ori te vei lepăda de

mine. Să aruncându-se cu

fata la pământ, a plânsa.

Iisus înaintea lui Pilat.

Judecarca, osândrea, ră-

stignirea și îngoparea sa.

15. 1. Să îndată diminea-

ta, mai-marii preo-

țiilor sătăcăndu-se bâtrâni

și cu cărturari și tot sine-

drui și legând pe Iisus.

1- au dus și l-au dat lui

Pilat.

2. Să îa întrebăt Pilat:

Tu ești împăratul Iude-

lor? Iar el răspunzând, i-a

zis: Tu zici.

3. Iar mai-marii preo-

țiilor îi invinzuieau de multe.

4. Să Pilat îl întreba,

zicând: Nu răspunzi ni-

micie! Înăță căte spuri im-

potrivă ta.

5. Iar Iisus nimic n'a

mai răspuns, încât se mira

Pilat.

6. Iar la praznicul Pa-

steacii le slobozeau un inten-

nitat, pe care îl cereau.

7. Să era unul numit Ba-

rabe, inclusiv împreună cu

niște răsculati, care în ras-

coala făcuseă ucidere.

8. Să glonța strigând, a

început să ceară să le dea

eum fizica, totideană.

9. Iar Pilat le-a răspuns,

zicând: Voioți să vă slobo-

zeze pe împăratul Iude-

lor?

10. Căci stia că din ură

il dădușeră mai-marii preo-

țiilor.

11. Iar mai-marii preo-

țiilor au îndemnat glonța,

ca mai vârtoș să ceară pe Ba-

rabe să-l slobozească.

12. Iar Pilat răspunzând,

înarăși le-a zis: Dar ce vo-

iti să fac eu cel pe care

îl numiști împăratul Iude-

lor?

13. El înarăși au strigat:

Răstigneste-l.

14. Iar Pilat le-a zis:

Dar ce rău a făcut! Iar ei mai vărsau striguri: Răstigneste-l!

15. Și Pilat vrând să facă pe voia gloatei, a sloboduit pe Barabă, iar pe Iisus biciindu-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au dus înaintul curții, adică în preitoriu și au chemat toată cohorte.

17. Și l-au îmbrăcat în porfiră și împietind cununa de spini, l-au pus pe cap.

18. Și au început să încinhe, zicând: Bucură-te, împăratul ludeilor,

19. Și l-a bătut peste cap cu o trestie și l-a scutpat, și cișind în genunchi își se inchinău.

20. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat cu hainele sale și l-au dus să se răstignească.

21. Și au sălit pe un treacător care venea din judecăta, Simon Cireneul, tatăl lui Alexandru și al lui Rufo, cu săi ducă crucea.

22. Și l-au dus la locul Golgota, care se întâlnăcește: Locul Căpuștănni.

23. Și i s-a băut vin amestecat cu smirnă, iar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l și an impărțit hainele lui, aruncând sorti pe ele, care ce să ia.

25. Și era ceasul al treilea și l-au răstignit.

26. Și era pricina vinii lui scrișă: Împăratul Iudeilor.

27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga lui.

28. Și s-a plinit Scriptura care zice: «*Și eu cei fără-de-lege s'a societă*».

29. Și cei ce treceau il hulcan, elătinându-și capetele și zicând: O! Cel ce

dărami templul și în trei zile il zidești,

30. Mănuște-te pe tine insuți și coboară-te de pe cruce!

31. Asemenea și mai mulți preotilor și cărturarilor, bătându-și joe, zicea unul către altul: Pe alii a măntuit, pe sine nu se poate măntui!

32. Hristos împăratul lui Israhil, coborâse acum de pe cruce, ca să vedem și să credem lui. Și cel împreună cu el răstignit, il oțărau.

33. Iar când a fost ceasul al şaselea, întuneric s'a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

34. Și în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloī Eloī, lama sabahani!* care se întâlnește: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit!

35. Iar unii din cei ce

stau de față auzind, ziceau: Iată, pe Iisie îl strigă.

36. Și alergând unul și împlând un burete de otet și punându-l într-o tristie, îi da să bea, zicând: Lăsuți să se velem, veni-vă Iisie să-l coboare de pe cruce?

37. Iar Iisus se cotând strigăt mare, și a dat duhul.

38. Și catapecasmis temporului s'a sfâșiat în două, de sus pînă jos.

39. Și văzând sutășul, care sta în fața lui, cănsa strigând și-a dat duhul, a zis: Ca adevarat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era.

40. Și erau de față și femei de departe privind, între care era și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel vîs și a lui Iosif și Salomi.

41. Care și când era el în Galileia morgeană după el și fi slujean și multe altele, care se suizeră cu el la Ierusalim.

42. Și făcându-se seară, intrără în casa sa, care era astăzi săptămînă.

43. Și în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloī Eloī, lama sabahani!* care se întâlnește: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit!

44. Iar Pilat s'a mirat că a murit așa curând și, chemând pe sutas, l-a întrebăt de a murit de mult

45. Și afănd delă suțas, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și el cumpărând giurgiu și coborindu-l pe cruce, l-a înfrasurat în giurgiu și l-a pus într-un mormânt, care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe usă mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui fiosis prijeau unde îl pun.

Invierca lui Hristos. Arătările sale. Porunca botecului. Îndărarea la cer.

16 1. Și trecând sămbăta, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, au cumpărat mărsuime, ca venind să-l urgă.

2. Și în ziua întâia a săptămînii, foarte de dimineață, când răsareau soarele, au venit la mormânt.

3. Și zicea una către alta: Cine ne va prăvăli piatra dela ușă mormântului?

4. Și ridicându-și ochii, au văzut piatra prăvălită, căci era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un Tânăr sezând în partea dreaptă, îmbrăcat în vesmânt alb, și s-au spăimântat.

6. Iar el le-a zis: Nu vă spăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A inviat! Nu este

aci. Iată locul unde fu
sese pus.

7. Ci mergeți de spuneți
uceniciilor lui și lui Petru,
că va merge mai înainte
de voi în Galileia. Acolo îl
veți vedea, precum vă
zis.

8. Si iegind, au fugit de
la mormânt, că erau au-
prinse de frică și de nimire
și nimănui nimic n'au spus,

9. Iar după ce a inviat
Iisus, dimineață, în ziua
dintâi a săptămânii (domi-
nicală), s'a arătat întâi
Marii Magdalena, din care
scosese săpte draci.

10. Aceea mergând, a
vestit pe cei ce fusese să
el, care plângau și se tân-
guau.

11. Si acela auzind că el
este vin și a fost văzut de
ea, n'au crezut.

12. După aceea s'a ară-
tat în altă infâșare la
doi din ei, care mergau la
o tarană.

13. Si acela mergând, au
spus celerilăți, dar nici a
celora n'au crezut.

14. Iar după aceea se

zând ei, eci unsprezece, li
s'a arătat și a imputat ne-
credinței și impietirii ini-
mii lor, că n'au crezut că
lor ce l-au văzut că a ţă-
zit.

15. Si le-a zis: Mergeți
în toată lumea și propo-
neți Evanghelia la toată
făptura;

16. Cel ce va crede și se
va boteca se va mărtuii,
iar cel ce nu va crede se
va osândi.

17. Iar celor ce vor crede,
aceste semne vor urma: în
numele meu draci vor seoc-
te, în limbi noi vor
grăbi.

18. Serpi vor luna în mă-
nă și chiar de vor bea ceva
de moarte, nu-i va vătăma,
peste boala măimale își
vor pună și se vor înșă-
nătoși.

19. Dece Domnul, după
ce a vorbit cu ei, s'a înăl-
tat la cer și a sezon de-a-
dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei iegind au pro-
povedit preținjeni, Dom-
nul ajutându-le și întărind
cuvântul prin semnele ce
urmău. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA LUCA

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Sf. fecioară Maria și Elisaveta. Nașterea lui Ioan Zaharia proorocete.

în rândul săptămânii sale,
înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preotiei,
a ieșit sorbul să tâmâieze,
intrând în templul Dom-
nului.

10. Si toată multimea

afrari în vremea tâmâierii.

11. Si s'a arătat îngerul

Domnului, stând de-a-

dreapta altărului săptămânii

12. Si s'a spăimântat

Zaharia văzându-l, și frieu

ci căzut peste el.

3. Mi s'a părut și mie,
urmând toate, cu deamă-
nuntul dela început, pe
rând să li te seriu, puter-
nica Teofile,

4. Ca să cunoști temein-
cia învățăturilor pe care
le-ai primi.

5. Fost-a în zilele lui
Iordan, regele Iudei, un preot
oarecare cu numele Zaharia,
din clasa preotească a lui
Avia, și femeia lui din fi-
icile lui Aron și numele ei
Elisaveta.

6. Si erau amândoi drept
fături lui Dumnezeu, um-
blând fără prihană în ton-
te poruncile și rânduile
Domnului.

7. Si n'aveau copii, pen-
tru că Elisaveta era stearpă
și amândoi erau înaintați
în zilele lor.

8. Si când a slujit el,

18. Si a zis Zaharia că
trenger: După ce voi
cunoaște aceasta? Că eu
sunt bătrân și femeia mea
trecută în zilele ei.

19. Si răspunzând îngerul,
i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel
ce să înaintești lui
Dumnezeu și sunt trimis să
grăiesc către tine și să-ți
vestesc acestea;

20. Si iată, vei fi mut și
nu vei putea vorbi până
în ziua când vor fi acesea,
pentru că n'ai crezut cuvin-
telor mele, care se vor im-
plini în vremea lor.

21. Si poporul aştepta pe

Zaharia și se mira că

trecuse în tempi.

22. Si ieșind el, nu pu-
ten să le vorbească și au
cunoscut că și vedenie a
văzut în templu, că le fă-
cea semn cu mâna și a
rămas mut.

23. Si când s-au înălțat
zilele slujbei lui, s'a dus

la casa sa.

24. În dură zilele a-
cestea, a rămas grec Elisave-
ta, femeia sa, și s'a lă-
nuit cinci luni, zicând:

25. Că sănătatea mea
Domnul în zilele în care
a socotit să ridice ocară
mea diantre oameni.

26. Iar în luna a sasea,
trimită fost îngerul Gav-
riil de Dumnezeu în ce-
tatea Galileei, al cărei nu-
me era Nazaret.

27. La o fecioră logod-
dită cu bărbat, al căruia

nume era Iosif, din casa

lui David. Si numele fe-
cioarei Maria.

28. Si intrând îngerul
la ea, a zis: Bucură-te, cea
plină de dar, Domnul este
cu tine, binecuvântă că ești
în trepte femei.

29. Iar ea văzând, s'a

spăimântă de cuvântul lui

și rugăta ce va fi însem-
nând urarea aceasta.

30. Si iată zis îngerul:

Nu te teme, Maria, că ai

aflat hăr la Dumnezeu.

31. Si iată vei lua în

pântece și vei naște fiu și

vei chama numele lui I-

sus.

32. Acesta va fi mare și

Fiul Celui prea înalt se va

chama și va da lui Dom-
nul Dumnezeu tronul lui

David, tatăl său.

33. Si va împărați peste

casa lui Iacob în veci și

împărați lui nu va avea

sfârșit.

34. Si a zis Maria către

înger: Cum va fi acesta,

dintră ce nu sună de

bărbat?

35. Si răspunzând îngerul,
i-a zis: Duhul Sfânt

se va cobori peste tine și

puterea Celui prea înalt

te va umbră; pentru a-

ceasta și sfântul ce se va

naște din tine, se va chama

Fiul lui Dumnezeu.

36. Si iată Elisaveta, ru-
denie ta, și ea a zâmbit

la bătrâncetei ei și a

aceasta este a șasea lună

pentru ea care se chemă
de acum mă vor ferici
toate noamurile;

37. Că la Dumnezeu nici-
un lucru nu este cu nepu-
tină.

38. Si a zis Maria: Iată
roabă Domnului sunt. Fie
mă după cuvântul tău. Si

s'a dus îngerul dela ea.

39. Si scuflându-se Maria
în zilele acelora, moara la
munte cu degradă, într-o
cetate a seminției lui Iuda.

40. Si a intrat în casa
lui Zaharia și a salutat pe
Elisaveta.

41. Si când a anuzit Eli-
saveta salutarea Mariei, a
săltat pruncul în pântecele
ei și s'a umplut de Duh
Sfânt Elisaveta.

42. Si a strigat cu glas
mare și a zis: Binecuvânta-
tă ești tu între femei și
binecuvântă este rodul
pântecelei tău.

43. Si de unde mie a-
ceasta, că să vină la mine
maica Domnului meu?

44. Că iată, cum veni gla-
sul salutării tale la urechile
mele, a săltat pruncul cu
bucuria în pântecele meu.

45. Si fericirea este ceea-
ce a crezut că se vor fin-
plini cele spuse ei de la
Domnul.

46. Si a zis Maria:

47. Măreste surbotul meu
pe Domnul și duhul meu
s'a bucurat de Dumnezeu,
Mântuitorul meu,

48. Că a cântat spre ghe-
renia roabei sale, că iată,

de acum mă vor ferici
toate noamurile;

49. Că mi-a făcut mie
mărire ei Puternic și sfânt
este numele lui

50. Si năla lui în neam

și în neam spre ce se

tem de el.

51. Arătată tăria bra-

tilor său, risipită pe coi

măndri în cugelul inimii

lor,

52. Coborâtă pe coi pu-

terniță pe tronuri și a

inalțat pe coi smurși,

53. Pe coi flămândi i-a

umplut de bunătăți și pe

coi bogății i-a scos afară

deserți,

54. Sprijinită pe Israel,

sluga sa, ca să pomenească

măsa,

55. Precum a grăbit că-

tre părintii noștri, lui Av-

rau și seminție lui până

în vecă,

56. Si a rămas Maria

împreună cu ea ca trei luni

și s'a întors la casa sa,

57. Iar Elisaveta i s'a

împlinită vrenea să nașe-

șă și a născut fiu.

58. Si au suțit cei ce

locuiau împrejur și rudo-

nile ei, că a mărit Dom-

nul mă să cu ea și se

bucurau împreună cu ea.

59. Si în ziua a opta, au

venit să taiă împrejur prun-

cul și l numeau Zaharia,

după numele tatălui său.

60. Si răspunzând mama

lui, a zis: Nu, ci se va che-

ma Ioan.

61. Si au zis către ea, că nimeni nu este în rudenia ta, caro să se scheme cu numele acesta
 62. Si au făcut semană tăului lui, cum ar vrea să-l scheme.
 63. Si cerând el o tăbliță, a scris, zicând: Ioan este numele lui. Si s'au mirat toți.
 64. Si îndată i s'a deslegat gura și limba și vorbea, lăudând pe Dumnezeu.
 65. Si a cuprins frica pe toți care locuiau împrejurul lor și în toată latura muntoasă a Iudeei său vesitătoare curîntele acestea.
 66. Si toți care auzenau au pus în inimă lor, zicând: Oare ce va fi pruncul acesta? Caci și mama Domnului era eu el.
 67. Si Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Dum Sfânt și a proorocit, zicând:
 68. Binecuvantat fie Domnul Dumnezeul lui Israël, că a ceretat și a făcut răscumpărare poporului său.
 69. Si ne-a ridicat Măntuitorul puternic din casa lui David, sluga sa,
 70. Precum a grăbit din veac prin gura sfintilor săi proorcei.
 71. Că ne-a măntuit de vrăjășii nostri și din mănușa tuturor celor ce nu răesc.
 72. Făcând milă cu părinții noștri și educându-și

aminte de legătura lui cu sfântă.
 73. De jurământul cu care s'a jurat către Avram părintele nostru,
 74. Ca izbăindu-ne din mănimile vrăjășilor noștri,
 75. Sa ne dea fără frică să-i slujim, în slinjenie și în dreptate, în toate zilele vietii noastre.
 76. Si tu, pruncule, procur al Celui prea înalt te vei chama, că vei merge înaintea feței Domnului să-ți teste căile sale,
 77. Sa dai cunoștință măntuirii poporului său pentru ierarcea păcatelor lui.
 78. Prin milostivirea milării Dumnezeului nostru, cu care ne-a ceretat Răsăritul cel de sus,
 79. Cu să lumineze pe cei ce sedeană în întuneric și în umbra morții și să îndeproze picioarele noastre în cală picii.
 80. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, și a fost în pustie până în ziua urării sale către Israël.

Năsterea lui Iisus. Îngerii și păstorii. Tăierea împrejur. Aducerea lui Iisus la templu. Simeon și Ana, Iisus în templu la 12 ani.

2. 1. Si în zilele acela a ieșit poruncă de la Cezarul August să se inscrie toată lumea.

semn: Vezi aflat un prunc înfăsat, culcat în ieșie.

13. Si deodată s'a văzut,

împreună cu ingerul, mul-

țime de oaste cucerită, lău-

dând pe Dumnezeu și zi-

când:

14. Slavă intru cei de

sus lui Dumnezeu și pe

pământ pace, între oameni

bunăvoie.

15. Si cum s'au dus dela

în ingerii la eor, păstorii cu

vei cărei altii: Să mer-

gem dar până la Betleem

și să velem harul acesta

ce s'a făcut, pe care Dom-

nul ni l-a descorepit.

16. Si au venit de grabă

și au aflat pe Maria și pe

Iosif și pruncul culcat în

în casă de ospătari.

17. Si văzând, au spus

ce li s'a grădit despre pruncul acesta.

18. Si toți care au auzit

s'au mirat de cele ce le au

spus păstorii,

19. Iar Maria păstra toa-

te curîntele acelea, punându-le în inimă sa.

20. Si s'au intorsă păsto-

ri, sălvină și lăudând pe

Dumnezeu pentru totușe ce

le ce auziseră și văzuseră,

precum li se spusește.

21. Si când s'au impli-

nit opt zile, ca să-l taiie

împrejur, i-a pus numele

Iisus, cum s'a spus de in-

ger mai înaintea de a se zh-

misi în pantece.

22. Si când s'au impli-

nit zilele curățirii lor, după

legea lui Moise, l'au dus la Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului,

23. Preconă este seris în legea Domnului: «Orice în-

tâu născut de parte bătrânească, să fie ineluat Dom-

nului»

24. Să ca să da jertă, — precum și-a zis în legea

Domnului — o porche de turturele, sau doi pui de porumbiel.

25. Să întărește om în Ierusalim en numele Simeon și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, astăptând măngâierea lui Israhil și Dumul Sfânt era peste dânsul.

26. Să și făgăduise de Duhul Sfânt să nu vadă moartea până ce nu va veni pe Hristosul Domnului.

27. Să a venit cu Duhul în templu, când au adus înaintea părinții pe pruncul Iisus, ca să facă cu el după rândulă legă.

28. Să acela l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace,

30. Că văzură ochii mei măntuirea ta,

31. Pe care ai gătit-o în fața tuturor popoarelor, ea să fie.

32. Lumină spre desco-

perire neamurilor și slavă

poporului tău Israhil.

33. Să se mirau Iosif și mama lui de cele ce se grăiuă despre el.

34. Să i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama lui: Iată, neasta este puș spre căderea și scădere multora în Is-

rail și spre semn de con-

trazicere, ca să descorepe

exogetele multor inimi

5. Să prin înșuflă-

tul tău va trece săbile.

36. Să era și Ana pro-

rocula, fiica lui Fanuil, din

semînătura lui Asper. Acea-

sta era înaintată în zile

multe și trăiește cu băba-

tul său săpte ani după fe-

cioria sa.

37. Să a fost văduvă ea

optizeci și patru de ani și

în se depărta dela templu,

slujind noaptea cu posturi

și cu rugăciuni.

38. Să venind și acesta

în acel sens, lăudă pe Dum-

nezeu și cuvânta despre el

tuturor celor ce așteptau

măntuire în Ierusalim.

39. Să cum au săvârșit

tutorele după legon Domnu-

ului, să au intors în Galileia,

în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea

și se întărea cu duhul, um-

pându-se de înțelepciune și

darul lui Dumnezeu era pe-

ste el.

41. Să se ducă părinții

lui în ficare an la Ierusa-

lim, de praznicul Paștelui.

42. Să când a fost el de

doisprezece ani, suindu-se

Ioan Botezătorul, predica, botezul și moartea lui. Botezul și spina măcamului lui Iisus.

ei la Ierusalim, după obi-

cei praznici, când s'a

zile de praznic, când s'a

intors el, a rămas copilul

Iisus în Ierusalim și n'au

stiu Iosif și mama lui.

44. Să socotind că este

în centă călătorilor, au ve-

nit cal de o zi și l-au cău-

tat printre ruenii și cuno-

noscuți.

45. Să neafăndu-l, să nu

intors la Ierusalim, cău-

ându-l.

2. În în anul al cincie-

sprezecelea al împăratiei

lui Tiberiu Cezarul, fiind

procurentor al Iudeei Pontiu

Pilot și tetrahr al Galileei

Irod, iar Filip, fratele lui,

tetrahr al Iturei și al ti-

nținutului Trahanita, și Li-

banie tetrahr al Abileniei,

2. În zile marilor preotă

Ana și Caiafa, foștă eu-

vântul lui Dumnezeu către

Ioan, fiul lui Zaharia în

pustie.

3. Să a venit acesta în

toată împrejurimea Iordanului,

propovăduind botezul

pentru cîntărirea

păcatelor.

4. Preconă este seris în

cartea environtelor lui Isaia

proorocul, care zice: «Gă-

teți călă Domnului, drepte

făciți cărăriile lui.

49. Să a zis către ei: De

ce nu cătăriți! Au n'ati

stiu că în cele ale Tată-

lui meu mi se căde să fiu?

50. Să ei n'au înțeles cu-

vântul ce le-a spus.

51. Să s'a coborât im-

preun cu ei și a venit în

Nazaret și le era supus.

Iar mama lui păstra tonte

cuvintele acestea în inimă-

sa.

52. Să Iisus sporea cu în-

țelepicină și cu vîrstă și

cu harul la Dumnezeu și la

oameni.

6. Să toată făptura va

vedea măntuirea lui Dum-

nezeu.

7. Deci zicea mulțimilor

deci se ducău să se bo-

teze de el: Pui de vîpere,

cine v'a arătat să fugă de

mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vred-

nice de pocăință și nu începeți a zice în voi: Avem tăta pe Avraam, că vă spun că Dumnezeu poate să din piatrile acestea să ridice fiu lui Avraam.

9. Iată și securea stă la rădăcina pomilor. Deci orice pom care nu face rozdă bună și trăie și în foc se aruncă.

10. Sîi întrebău mulțimile, zicând: Dar ce să facem?

11. Iar el răspunzând, le zicea: Cel ce are două haine să dă celui ce n'are și cel ce are bucate, asemenea să facă.

12. Sîi au venit și vameșii să se botizeze de el, și au zis către el: Învățărule, ce să facem?

13. Iar el a zis către ei: Nimic mai mult decât vă este rânduit să nu faceți.

14. Sîi întrebău și ostasii, zicând: Dar noi ce să facem? Sîi a zis către ei: Pe nimeni să nu asuprîti, nici să nu părîti și să vă multumîni cu lejlile voastre.

15. Iar astăptând poporul și toti cugelând în inițiu lor de Ioan, dacă nu vineva el este Iristos,

16. A răspuns Ioan tuturor, zicând: Eu vă botitez eu apă, dar vine Cei mai tare dezech mine, căruia nu sunt vrednic să-i desleg curuia încălțâinător.

Acela vă va botiza cu Duh Sfânt și cu foc.

17. A căruia lopată este în mâna lui și va curăța în su și va aduna grăul în jînita sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

18. Înță și alte multe binevestea poporului, mân-

gândindu-l.

19. Iar Irod tetrarhul, mutrast fiind de el, pentru Irodiana, femeia fratele său, și pontru toate retele pe care le făcea,

20. A adus și acacea la

toute: A închis pe Ioan

în temniță.

21. Sîi dacă s'a botezat tot poporul, botându-se

și Iisus și rugându-se, s'a

deschis cerul.

22. Sîi s'a coborât Duhul Sfânt peste el, în chip trupesc, cu un porumbel și găias din cer s'a aurit, zîcând: Tu esti Fiul meu cel iubit. În tine am binevoit.

23. Sîi Iisus însuși era ca de treizeci de ani când

a inceput, fiind precum se

socotea fiul lui Iosif, al lui

Elii.

24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melchi, al lui Iona, al lui Iosif.

25. Al lui Matatia, al lui Amos, al lui Namm, al lui Esti, al lui Nangai,

26. Al lui Maat, al lui

Matatia, al lui Semei, al

lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui

Risa, al lui Zorobabel, al

lui Salatiil, al lui Neru,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosan, al lui Elmodam, al lui Er,

29. Al lui Iosis, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Iona, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, al lui Maihan, al lui Matata, al lui Nathan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui Oved, al lui Voz, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Araam, al lui Esrom, al lui Faréa, al lui Iuda,

34. Al lui Iacob, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tava, al lui Nuhor,

35. Al lui Sarah, al lui Ragav, al lui Falac, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Jared, al lui Maleleil, al lui Cainan,

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Iisus. El învăță în Nazaret și este amenințat de Iudei. Vindere felurite boale.

4. Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'a întors dela Iordan și s'a dus de Duhul în pustie,

2. Patruzei de zile ispi-

tindu-se de diavolu. Sîi n'a măneat nimic în zilele să edea, iar când s'a sfăr-

șit a filmănat.

3. Sîi a zis diavolu: De

esti Fiul lui Dumnezeu,

pîstreac acesteia să se facă

păine.

4. Sîi a răspuns Iisus că

tre el, zicând: Seris este

că eu numai cu păine va

trăi omul, ci cu orice cu-

vant al lui Dumnezeu».

5. Sîi sunindu-l diavolu

pe un munte înalt, i-a ară-

iat într-o clipă toate în-

părăjile lumii.

6. Sîi a zis: Tie îți voi da stăpâniarea

aceasta totă și slava lor,

că mie îmi este dată și ori-

eu voi ieș o dau.

7. Deci, de te vei închîna

înaintea mea, va fi a ta

totă.

8. Sîi a răspunzând Tisus,

i-a zis: Mergi înapoi mea,

Satan, că scris este: «Dom-

numul Dumnezeului tău să

te închini și numai lui să-i

șojești».

9. Sîi a dus în Ierusa-

lim și i-a pus pe stremăna

tempulului și a zis: De

esti Fiul lui Dumnezeu,

arunca-te de aci jos,

10. Că scris este că «in-

gerilor săi va porunci pen-

tru tine, să te păzeșchi»

11. Sîi că «pe mâini te

vor ridica, pentru ea să

nu-ți lovesc de piatră pi-

ctorul tău».

12. Sîi răspunzând Iisus

ia zis: Zis este: «Să nu ișpiștești pe Domnul Dumnezeul răus.

13. Si stărgind diavolul toată ișpita, a fugit de el până la o vreme potrivită.

14. Si s'a întors Iisus în putere Duhului în Galileea și a ieșit vestea despre el în totă imprejurimea aceea.

15. Si invăță în sinagogile lor săvârșind de toti.

16. Si a venit în Nazaret, unde fusese crescut și a intrat, după obiceiul său, în zina sămbotei în sinagogă și s'a secolat să citească.

17. Si i s'a dat cartea lui Iisus prooracul. Si deschizând carteau, a aflat locul unde era scris:

18. «Duhul Domnului este mină, pentru că m'a însă binecuvântă săracilor. M'a trimis să vinea pe cei săraci la înimă, să propovăduiesc robilor ierarhie și orbilor vedere. Să slobozește pe cei apăsați.

19. Sa vătăsească anul miliei Domnului.

20. Si inchizând carteau a dat-o slujitorului și a sezut și ochii tuturor din sinagogă erau ajunși la el.

21. Si el a început a zice către ei: Astăzi s'a împlinit Scriptura aceasta în fața voastră.

22. Si toți il încredințau și se mirau de cuvîn-

tele harului care ieșeau din gura lui și ziceau: Au născut acesta feciorul lui Io-

sif?

23. Si a zis către ei: Cu adeverat imi veți spune pildă aceasta: Doctore, vin-decătă pe sine-ță. Fă și aici în patria ta căte am anuit că s'au făcut în Capernum.

24. Si a zis: Amin grăiese văoul, că niciun prooroc

nu este primit în patria sa.

25. Si adeverat vă spun: Multe văduve erau în zilele lui Iisus în Israel, când s-a închiis cerul trei ani și sase luni, încăt s'au făcut funerale mare peste tot păr-

natul.

26. Si către nișmă din ele n'au fost trimisi Iisus decât la Sancta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Si mulți leproși erau

în zilele lui Elisei prooro-

cil în Israel și niciunul

din ei nu s'a curățit de-

cătă Neemias Sirianul.

28. Si s'au umplut toți

de mânie în sinagogă, au-

zind aceasta.

29. Si seculându-se, lău-

sesc afară din cetate și

lău din până în sprin-

ceana muncelui pe care era

zidită cetatea lor, era să-i

aruncat jos.

30. Iar el trecând prin

mijlocul lor, s'a dus.

31. Si s'a coborât la Ca-

pernum, cetatea a Galileei

și era învățându-i sămbăta.

32. Si erau uimiri de din mulți, strigând și zâ-

când: Tu esti Hristos. Înă-

putere cuvântul lui. lui Dumnezeu. Si certan-

duri, nu-i lăsa să vorbească,

pentru că stăna și el este

Hristos.

33. Si în sinagogă era un om având dină de drac-

necurat și a strigat cu glas,

marcă.

34. Zicând: Lăsa, ce ai

cu noi, Iisuse Nazarinene?

Ai venit să ne pierzi? Te

știu cine ești: Sfântul lui

Dumnezeu.

35. Si în certat Iisus,

zieând: Taci și iesi din el.

Si aruncându-l dreacă în mijlocul sinagogii a ieșit

din el, nevătămandu-l.

36. Si s'a făcut friecă-

peste tot și se întrebuin-

ță sine, zicând: Ce este

cuvântul acesta? Căci cu

stăpâniște și cu putere po-

rungește duhurile necurate

și ies.

37. Si se ducă vestea

despre el în tot locul de

principiu.

38. Si seculându-se din

sinagogă, a intrat în casă

lui Simon, iar soareca lui

Simon era cuprinză de fri-

guri rele și l'a rugat pen-

tru ea.

39. Si stănd plecat asu-

pra ei, a certat frigurile

și au lăsat-o și îndată scu-

lându-se, le slujeau.

40. Si apuându soarele,

toti căti aveau bolnavi de

felurite boale i-au adu-

la el, iar el pe fiecare din

ei punându-și mâinile, i-a

vindecat.

41. Si ieșeau și draci

Fescușarea minunată. Vin-

decarea unui lepros și a

unei stăbânoag. Chemarea

tui Matei. Despre post.

5. 1. Si când il îmblizea

multimea ca să audă cu-

vântul în Dumnezeu, el

sta lângă lacul Genezaret

2. Si a vizat donă co-

ribi și stănd lângă lac, iar

pescarii ieșind din ele, spă-

lau mărcile.

3. Si intrând într-o co-

ralie, care era a lui Si-

mon, l-a rugat să depăr-

teze puțin dela uscat și se-

zând, învăță multimea din

corabie.

4. Iar când a ieșit să

vorbească, a zis către Si-

mon: Depărtează-o la a-

dane și aruncări mrejile

pentru pescuit.

5. Si răspunzând Simon,

1. A zis: Invățătorule, toată noaptea ostenindu-ne nimic n-am prins, dar după evântul tău, voi arunca înrejile.

6. Si aceasta făcând, au prins multime multă de pește încât se rupeau mrejile.

7. Si au făcut semn tvărășilor lor, care erau într-altă corabile, ca, venind, să le ajute. Si au venit și au umplut amândouă coribile, încât se afundau.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, căm păcătoș sunt, Domine.

9. Că-l cuprinsese spaima pe el și pe toți cei înpreună cu el, pentru pescuirea peștilor ce prinseaseră.

10. Asemenea și pe Iacob și pe Ioan fiil lui Zevedeu, care erau tovarăși lui Simon. Si a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei pescui oameni.

11. Si trăgând corabile la târn, lăsând tonta, au mers după ei.

12. Si odată când era într-oara din cetea, întâi un om era plin de lepră și văzând pe Iisus, a căzut pe fața sa și s-a rugat lui, zicând: Domne, de vîi vrea poti să mă curățesti.

13. Si întinzând Iisus

mâna, s'a atins de el, zicând: Veniște. Curățe-te. Si îndată lepra s'a dus dela el.

14. Si i-a poruncit nimănui să nu spună și-i zis: Mergi de te arată preotului și îi jertfă pentru curătirea ta, precum a poruncit Moise, spre incredere regilor lor.

15. Iar vestea despre el mai mult străbătește și se adunau mulțimi mari, ca să-l asculte și să se vindece de boala lor.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Si într-oara din zile, când învăță el și se ieau fariseii și invățătorii de lege, care veniseră din toate satelile Galileei și ale Iudeei și din Ierusalim și pînă înaintea Domnului era să-i vinea.

18. Iată, niște bărbați purtau în pat pe un om, care era slabăogn și cătușă și-l ducă înaintea lui și-l pură înaintea lui.

19. Si neafăland pe unde să-l duceă, din pricina mulțimii, sunindu-se pe acoperiș, printre căramizi l-au lăsat cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Si el văzând credința lor și-i zis: Omule, iertate și sunt păcatele tale.

21. Iar cărturarii și fariseii, an început să cugite, grăind: Cine este acesta ce grăiește hale? Cine poa-

te să ierte păcatele decât numai unul Dumnezeu?

22. Iar Iisus cunoșcând

gândurile lor, răspunzând

zis către ei: Ce gândiți în

înimele voastre?

23. Ce este mai lemn a

zice: Iertate și sunt păca-

tele tale, sau a zice: Secon-

lă și umbra!

24. Ci că să stăpîni, că pu-

tere are Fiul Omului pe

pământ și ierte păcatele,

a zis slăbăognului: Tie zice:

Scoală și luându-ți patul,

mergi la casa ta.

25. Si îndată sculandu-

se înaintea lui, a lăsat pa-

tal pe care zicea și s'a dus

la casa sa, slăvind pe Dum-

nezeu.

26. Si spăimări a cuprins

pe toti și slăveau pe Dum-

nezeu și s'au umplut de

frixi, zicând: Am văzut

lucruri minunate astăzi.

27. Si după acestea i-e-

sit și a văzut pe un vameș,

nume Levi, sezând la va-

mă, și-i zis: Vino după

mine.

28. Si lăsând toate, s'a

scutul și a mers după el.

29. Si i-a făcut Levi os-

păt mare în casa sa. Si era

multime mare de vameși și

alții, care sedeau cu ei.

30. Si cărtea cărturarii

lor și fariseii către uci-

cii lui, grăind: Pentru ce

eu vameșii și cu păcătoșii

mânești și bei?

31. Si răspunzând Iisus,

a zis către ei: Nu au tre-

bunătă doctor eci sănă-

toși, ci eci bolnavi.

32. Nu am venit să chem

pe eci drepti la pocăintă,

ei pe eci păcătoși.

33. Iar ei au zis către

el: Pentru ce ucișici lui

Ioan postese adesea și fac-

ringăciumi, asemenea și și

fariseilor, iar ai tăi mă-

nănci și beau!

34. Iar el a zis către

ei: Puteți oare să faceți

pe fiu nuntă să postensea,

căt timp este mirele eu

ei.

35. Dar vor veni zile

când se va lăsa mirele dela

ei și atunci, în acele zile,

vor posti.

36. Si grăia și pildă că-

tre ei: Nimeni nu pune pe-

te de haină nouă la haină

veche, iar de nu, și pe cea

nouă o strică și la cea ve-

che nu se potrivește peteoul

cui din cea nouă.

37. Nimeni nu pune vin

nou în burduf vechiu, iar

de nu, va sparge vinul nou

burduful și el se varsă,

și burduful se nimiceste.

38. Ci vinul nou se căde

și fie pus în burduf non

și amânându-se vor pă-

stra.

39. Si nimenei bând vin

vechiu, indată nu voiește de

cel nou, că zice, cel vechiu

este bun.

Ucenicii rup spice sămbăta. Omul cu mâna uscată. Cheamarea celor disprezece apostoli. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu jucau pe aproapele. Casa zidită pe temeteie bună.

6. 1. Si s'a întâmplat într-o sămbătă, a doua după cei dințai (a Pastei), să treacă prin seminături și ucenicii lui simulgeau spice și mâncau, freându-le în palme.

2. Iar unii din farisci le-au zis: De ce faceti ceea ce nu se cade a face sămbătă?

3. Si răspunzând Iisus, a zis către ei: Nici acenastă n'ati cîte ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinele pumerii însinute, pe care nu se cădea să le mânânce decât preotii și a mânecat și a dat și celor ce erau cu el.

5. Si le zicea: Că Fiul Omului este Domn și al sămbătei.

6. Si în altă sămbătă a intrat în sinagogă și iavăta. Si era acolo un om a căruia mâna dreaptă era uscată.

7. Si îl păndeau cărturari și farisei, delă va vindeca sămbăta, ca să-i găsească vină.

8. Dar el știa gândurile

lor și a zis omului care avea mâna uscată: Seoala-to și stă în mijloc. Si seculandu-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către ei: Vă vom întreba: Ce se cade sămbătă: a face bine sau a face rău? A năntui sau a pierde?

10. Si căntând spre toti i-a zis: Întinde-ți mâna, iar el a făcut așa. Si a venit mâna lui la starea cea dințai sănătoasă ca și cealaltă,

11. Iar ei s'au umplut

de mânie și vorbeau unul

cu altul, ce ar fi făcut en Iisus.

12. Si în zilele acestea

a ieșit la munte să se roagă și toată noaptea a

pe freant în rugăciune către Dumnezeu.

13. Si când s'a făcut

vină, a chemat pe ucenicii

căi și a alea dintre ci doi-

sprezice, pe care i-a numit

apostoli:

14. Pe Simon, pe care

l-a numit și Petru, și

pe Andrei, fratele lui,

pe Iacob și pe Ioan, pe

Filip și pe Bartolomeu,

15. Pe Matei și pe Toma,

pe Iacob al lui Alfeu și

pe Simon, ce se chiamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacob

și pe Iuda Iscariotul, care

se văzitor s'a făcut.

17. Si coborâduse cu ei,

a stătut în loc săs, ei și

multimea uceniciilor lui, și

multime mare de popor din bine, căci așa făceau pătătoată Iudeea și din Ierusalim și de pe țărâul Tiru-

lu și al Sidonului, care venea și ascultă și să se vine de boala lor

18. Si cei ce se chinuau de duhuri necurate și se vindicau.

19. Si toată multimea căuta să atingă de el, și ca putere ieșea din el și i-

vindeca pe toți.

20. Si el, ridicându-și ochii spre ucenicii săi, zilea: Fericiti sunetii, săracilor, că a voastră este im-

părăția lui Dumnezeu.

21. Fericiti sunetii care flămânză acum, că vă veți sătura. Fericiti sunetii care plângă acum, că veți ră-

de.

22. Fericiti veți fi când vă vor ură pe voi oamenii și când vă vor alunga și vă vor ocazi și vor lepăda numele vostru ca un râu din pricina Fiului Omului.

23. Bucurati-vă în a-

cea zi și vă veselui, că iată,

plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau părinții lor proorcei.

24. Dar vă vomă, bogă-

tilor că vă luati înă-

ierea voastră.

25. Vă vomă, celor ce sunetii sătui acum! că veți flămâzni. Vă vomă, celor ce rădeti acum! că veți plângi și vă veți tângi.

26. Vă vomă! când toți

oamenii vă vor vorbi de

bine, căci așa făceau pă-

rinții lor proorcei min-

cinosi.

27. Iar vă, celor ce

ascultă, vă zic: Iubiți pe

vețevoză voștri, faceti bi-

ne celor ce vă urăsc,

28. Binecuvântăți pe cei

ce vă blistemă și ruga-

ti-vă pentru cei ce vă ne-

căuze.

29. Colui ce te lovește

peste un oloraz, întoarcă-i

și pe celalăit și pe cel ce

îți îl hainea, nu-l opri să-ți

ia și cănușa.

30. Orieu cera dela tine,

dă-i și dela cel ce îți ia

ale tale, nu cere înapoi.

31. Si precum voiți să vă

făcu vă oamenii, faceti-le

și voi asemenei.

32. Si de iubiți pe cei ce

vă iubesc, ce multumire a-

veți! Că și păcateșii iubesc

pe cel ce îl iubesc pe ei.

33. Si de faceti bine ce-

lor ce vă fac bine, ce mul-

tumire aveți! Că și păcă-

toșii aveași fac.

34. Si de dată împrumut

celor dela care nădăduiți

să luati înapoi, ce mul-

tumire aveți! Că și păcătoșii

dau păcătoșilor împrumut,

ca să ia înapoi întocmai,

35. Că iubiți pe vrăjito-

ri și faceti bine și

dăți împrumut, nimic nă-

dăduind, și va fi plata

voastră multă și veți fi înn

Cehi Preaținți, că el este

tan cu cei nouătumitori

și cu cei răi,

36. Deci, fiți milostivi preună și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu osândiți și nu veți fi osânditi.

Ierbați și vi se va ierta.

38. Dati și vi se va da. Măsură bîmă, îndesătă, călită și cu vîrf se va vîrsa, în sănul vostru, cîtei cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura.

39. Să le-a spus și pîldă: Poate orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este uenit mai presus de dascălul său; dar orice uenit desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Să ce veză paul din ochiul fratelui tău, iar bărba din ochiul tău n'voi în seamă?

42. Sau cum poti zice fratelui tău: Frate, lase să scoți paul din ochiul tău, iar tu au vezî bărba din ochiul tău? Fătarnice, scoate întai bărba din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paul din ochiul fratelui tău.

43. Cîtei nu este pom bun, care să facă roadă reg, nici pom râu, care să facă roadă bună.

44. Că orice pom din roada sa se cunoaste, cîtei nu se admînă smochine din mărăcini, nici nu se enleg struguri din spini.

45. Omul bun din vîstie-

ria cea bună a inimii sale scoate cele bune și omul râu din vîstieria cea rea a inimii sale scoate cele rele, cîtei din prisosință inimi grădește gura lui.

46. Să ce nu ehenăti: Doamne, Doamne și nu faceti cele ce zic?

47. Vă voi arăta cui este asemenea oricine vine către mine și ande cuvintele mele și le facă.

48. Asemenea este omului, care zidindu-si casă, a săpat și a adâncit și a pus temelia pe piatră și vîrsandu-se apele, a lovit părăd în casă și n'a putut-o elatîn, cîci era înțemeiată de piatră.

49. Iar cel ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pămînt fără temelie, în care a lovit părău și îndată a căzut și căderei casei acelcea a fost mare.

Fîndecarea slugii sutsa-lui Iisus. Invierea fiului văduvei din Nain. Trimisii lui Ioan Botezătorul. Femeia păcătoasă urge pe Iisus. Pilda cu cei doi datornici.

5. Să dîmpă ce a sfărșit toate cuvintele sale în anul poporului, a intrat în Capernaum.

6. Iar sluga unui sutsă, care ora la el în cinste, fiind boala via, era să moară,

3. Să auzind sutsa-lui Iisus, îl trimis la el bătrâni ai Iudeilor, rugăndu-l să vină să vindecă pe sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau sătritor, zicând: Este vrednic să-i facă aceasta.

5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-zidit.

6. Iar Iisus mergea cu ei. Să nefiind departe de casă, a trimis sutsa-l la el prietenii, zicând: Doamne, nu o știență, că nu sunt vîndut în casă și n'a putut-o elatîn.

7. Do aceea nici pe mine nu m'am sociot vrednic să vin către tine, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.

8. Că și în sunt om sub stîpinire, având sub mitișorii și zic a-cestia: Mergi și merge, și altuină: Vino și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și intoreându-se, a zis mulțimii, care mergea după el: Zie vă, că nici în Israel n'au aflat stăta credință.

10. Să intoreandu-se trimisii acușă au aflat pe slugă sanatosă.

11. Să dîmpă acestei mergea într-o cetate ce se cheama Nain și împreună cu

el mergeau uenicii lui multi și mulțime mare,

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată seotem pe un mort, fiu unic al mamei sale și aceea era vîndavă și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Să văzână-o, și a făcut mișă de ea și i-a zis: Nu plângă.

14. Să apropiuندu-se, să atins de pat, iar cel ce îl duceau să stătește și el a zis: Tinere, pie și zic: Seculă-te!

15. Să s'a sculat mortul și a mreeput să vorbească și l-a dat mamei lui.

16. Să a cîprins frică pe toti și slăvește pe Dumnezeu, zicând: Proroc mare să a sculat între noi și: A cercetat Dumnezeu pe porțul său.

17. Să a ieșit cuvântul acesta despre el în toată Iudeea și în toată latura împrejur.

18. Să a vestit lui Ioan uenicii lui de toate acestea.

19. Să chemănd Ioan doi din uenicii săi, îl trimis către Iisus, zicând: Tu esti Cel ce vine, sau pe altul să aștepțăm?

20. Să venind către el bătrâni, acela, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către tine zicând: Tu esti Cel ce vine, sau pe altul să aștepțăm?

21. Să în acel ceas a vin-

decăt pe mulți de boala și de râni și de duhuri rele și a dat vedere multor orbi.

22. Si răspunzând Iisus, le-a zis: Mergeti și spuneți lui Ioan căle ce ati văzut și nti auzit, că orbii văd, schiopii umbili, leproșii se curățesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor se binevestește.

23. Si fericit este cel ce va crede în mine.

24. Iar după ce s'au dus trimișii lui Ioan, a început să vorbească mulțimilor de Ioan: Ce ati ieșit în pustie să vedeti? Trebuie elătită în vînt?

25. Sau ce ati ieșit să vedeti? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei în haine scumpe și care petrec în desfășări sunt în casă și împărătești.

26. Sau ce ati ieșit să vedeti? Prooroc? Adevăr zic: Si mai mult decât prooroc.

27. Aceasta este despre care este scris: «Iată eu trimiș ingerul meu înainte fotel tale, care va găti calea ta înaintea tău».

28. Ca vă zic: Intre cei născuți din femei nimeni nu este prooroc mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împăratia lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Si tot poporul și vameșii auzind, slăveau pe

Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și invățătorii de lege au lepădat voia lui Dumnezeu făță de ei, nebotezându-se de ei.

31. Deci cu cine voi asemăna pu oamenii neamului acestuia? Si cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce sed în piață și strigă unii către alții, zicând: V'am cântat din rău și n'au jucat, v'au cântat de jale și n'au plâns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mânănd nici vin și bănd, și ziceți: Are dracă.

34. A venit Fiul Omului mânănd și bănd, și ziceți: Iată om mânător și bător de vin, prieten vameșilor și păcătosilor.

35. Si s'a întrepușit întrepătușea de către toți fiili săi.

36. Si-l rugă unul din farisei, să mânânce cu el. Si intrând în casa fariseului a săzut.

37. Si iată o femeie, din cetate, care era păcătoasă, înțeleșând că sedă în casa fariseului, aducând un alabastru cu mir.

38. Si stănd la spate, lângă picioarele lui, plângând și început să-i ude picioarele cu lacrimi și se perdi capului și le ștergea

și-i sărătu picioarele și le ungrea cu mir.

39. Iar văzând fariseul care-l chemase, a zis în sine: Acesta de ar fi prooroc, ar sti cine și ce fel este femeia ce se atinge de el, că este păcătoasă?

40. Si răspunzând Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva: Iar el a zis: Invățătorule, spune.

41. Doi oameni erau datorii unui cămătar: unul era dator cinci sunte de dinari, iar celălău cincizeci.

42. Si neavând în ce plăti, i-a iertat pe amândoi de datorie. Deci care

cintre ei, spume-mi, il va iubi mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Socotesc că cel căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a zis: Drept

ai judecat.

44. Si întorcându-se către femeie a zis lui Simon: Vezi pe această femeie! Am intrat în casa ta și apă pe picioarele mele n'ai dat, iar ea cu lacrami mi-ai udat picioarele și eu părul capului ei le-a sters.

45. Sărutare nu mi-ai dat, iar ea de cănd am intrat, n'a inecat sărătându-mi picioarele.

46. Cu undeleun capul nu mi-ai una, iar ea cu mir mi-a uns picioarele.

47. De aceea îți zic: Ier-

tate sunt păcatele cele

multe, că a iubit mult. Iar

eni se iartă puțin, iubește puțin.

48. Si a zis ei: Iertate îți sunt păcatele.

49. Si ai facept ei ce

sedeau eu el să zice în sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Si a zis către femeie:

Credința ta te-a măntuit

mergi în pace.

Pilda semănătorului. Mama și frății lui Iisus. Certarea furtunii. Îndrăcîtul din Gadară. Invierea fiziei lui Iar. Femeia ce-i curgea sânge.

8. 1. Si după aceea umbla prin sată și prin sate, propovîndu înimpărăcia lui Dumnezeu, el și ei disprezeze

2. Si niste femei care fusese să vine de la du-

luri rele și de boale: Maria ce chesa Magdalena, din care ieșișera săpte draci,

3. Si Ioana, femeia lui Huză, îspravnicul lui Irod, și Susana și altele multe care-i slujeau din avutul lor.

4. Si adunându-se mulți me mare și cel de prin ce-

tăi venind către el, a zis

in pilă:

5. Iesit-semănătorul să semene sămânța sa. Si se-

mânând el, una a căzut

lângă oale și a fost călătă

și pasările cerului au mân-

cat-o.

6. Si alia a căzut pe pământ, și răsărind s'a uscat, pentru că n'avea unzezelă;

7. Si alia a căzut în mijlocul spinilor și crescând spini, au înnevetat-o;

8. Si alia a căzut pe pământ cel bun și crescând, a făcut rod înusit. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

9. Si l-au întrebat uenii lui, zicând: Ce însemnează pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Voiu vă este dat a ști tainele împăratului lui Dumnezeu, iar coloralati le grăioase în pilde, ca văzând să nu vadă și aziind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda aceasta însemnează: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu,

12. Iar ea de lângă cade închipuiește pe cei care ascultă, apoi vine diavolul și în cuvântul din inimă lor, ca nu cuniva crescând să se mănuiască;

13. Iar cea de pe pământ, închipuiește pe cei care cănd aud, ca bucurie primește cuvântul, dar ridăcina n'au, ci pânde la o vreme cred și în vreme de ispită se leaptă,

14. Iar cea căzută între spini închipuiește pe cei care au auzit, dar cu grijiile și cu bogățiile și cu dulcețurile vietii acesteia umblând, se înăbușesc și nu adue roadă,

15. Iar cea de pe pământul bun închipuiește pe ceia care, aziind cuvântul cu inimă bună și curată, îl ţin și fac roadă în răbdare.

16. Si nimeni aprinzând lumină nu o acoperă cu vas sau o pună sub pat, ci o pună în sfesnic, ca cei ce intră să vadă lumină,

17. Căci nu este lucru sănătuit care să nu fie dat pe față, nici lucru ascuns care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.

18. Deci luă seamă cum anziți, căci celui ce are, i se va da, celui ce n'are și ce i se pare că are, i se va luna.

19. Si au venit către ei: mama lui și frații lui și nu puteau să se apropije de el din pricina multimi;

20. Si i s'a spus, zicând: Mama ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă,

21. Iar el răspunzând, a zis către ei: Mama mea și frații mei sunt aceștia, căci ascultă cuvântul lui Dumnezeu și l'au.

22. Si într-ună din zile a intrat în corabie cu ueniții lui și a zis către ei: Să trecum de cealătă parte a lacului și au plecat,

23. Iar mergând ei cu corabia, el a adormit. Si s'a lasat pe lac o furtună de vînt și se acoperneau de valuri și erau în primejdie.

24. Si apropiindu-se, i au deschisă, zicând: Invățătorule! Pricinu!

Iar el seculându-se, a certat vântul și valul apoi și au înecat și s'a făcut liniste.

25. Si a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar el spăimântându-se, s'a mirat, zicând unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește și-l ascultă?

26. Iar au venit cu corabie în tunul Gadarenilor, care este în fata Galilei;

27. Si ieșind la uscat, l-a întâmpinat un om oarecare din cetate, având drăguș și de mult timp în hană nu se imbrăca și în casă nu petrecă, ci prin morminte,

28. Iar văzând pe Iisus și strigând a căzut înaintea lui și cu glas mare a zis: Ce ni în mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, celui prea înalt? Rogu-te, nu mă munci,

29. Căci poruncile diuhului necurat să iasă din omul acela, pe trupă de mulți ani, și săpănează și legau cu lanturi de fier și cu obză, păzindu-l, dar sfărâmand legăturile era gonit de dracul prin pustie.

30. Si l-a întrebat Iisus, zicând: Care fi este numele? Iar el a zis: Le-giuine, că draci mulți întrezăberă în el;

31. Si l rugau să nu poruncească să micărgă în adane.

32. Si era acolo o turmă de porci mulți păscând pe munte și l rugau să le dea voie să intre în ei și le-a dat voie.

33. Si ieșind dracii din om, au intrat în porci și s'a pornit turma de pe târmuri în lac și s'a înmormă.

34. Iar păzitorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sat.

35. Si au ieșit să vadă ce se făcuse și au venit la Iisus și au aflat pe omul din care ieșiseră draci, imbrăcați și întreg la minte, sezând lângă picioarele lui Iisus și s'au spăimântat.

36. Si le-au spus și cei ce văzuseră, cum s'a izbăvit îndrăcitul.

37. Si lrugat totă multimea jumătății corabienilor, să se ducă dela ei, că erau cuprinși de frica mare. Iar el întrând în corabie, s'a întors înapoi.

38. Si bărbatul din care ieșiseră draci îl ruga să fie cu el, dar Iisus l-a slobozit, zicând:

39. Întoarce-te la casa ta și povestește căte și-a făcut Dumnezeu. Si s'a dus propovedind prin toată cetatea căte i-a făcut Iisus.

40. Si când s'a întors

Iisus, l-a primit multimea, că totii îl așteptau.

41. Si întă, a venit un om, căruia îl era numele Iair, și acesta era mai-marele sinagogii, zicând la picioarele lui Iisus, îl rugă să intre în casa lui,

42. Că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, și aceea moră. Iar pe când mergea, îl impresurau mulțimile.

43. Si o femeie având surgere de sânge de doi-sprezece ani, care cheltuise cu doctori totă avutia sa, și do nici unul nu putuse să fie vindecată.

44. Apropindu-se pe dincolo, s'a atins de poală hainei lui și îndată s'opri, surgerea săngheli ei.

45. Si zis Iisus: Cine s'a atins de sănătate? Iar le-pădundu-se toti, a zis Petru și ceci ce erau eu el: Învățătorul, mulțimile te îmbulzează și te strântorează, și tu zici: Cine s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, că am simtit puterea ce a ieșit din mine.

47. Atunci femeia väzând că n'a rămas sănătate, a venit tremurând, și zicând înaintea lui, i-a spus, înaintea a tot poporul, pentru care precină s'a atins de el și cum s'a tămașuit îndată.

48. Iar el i-a zis: In-

drănește, fiică. Credința ta te-a măntuit. Mergi în pace.

49. Încă vorbind el, a venit cinerea dela mai-marele sinagogii, zicându-i: A murit fiica ta. Nu mai speră pe Invățătorul,

50. Iar Iisus auzind, a răspuns lui, zicând: Nu te teme. Cred în numele și se va izbaivi.

51. Iar intrând în casă n'a lăsat pe nimori să intre cu el, decât pe Petru și pe Iacob și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe mama ei.

52. Si plângereau toti și o jelenu, iar el a zis: Nu plângeti. N'a murit, ci dormă.

53. Si râdeau de el, stând că a murit.

54. Iar el se cotând pe toti afară, și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Si s'a intors duhul ei și a inviat îndată. Si a poruncit să-i dea să mănânce.

56. Si s'a spăimântat părintii ei; iar el lea poruncit să nu spună nimănui ceci ce se făcuse.

Trimiterea apostolilor la propovîndire. Săturarea celor cinci misi. Lepădarea așternută și luarea crucii. Schimbarea la față. Lunaticul. Cearca pentru întăritate.

9. 1. Si chemând pe cei doisprezece ucenici ai

săi, le-a dat putere și sătăpâne peste totii draci și să vindece boala-le;

2. Si i-a trimis sa pro-povoduiască împărătei lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.

3. Si a zis către ei: Ni-mic să nu luati pe căle: Nici toiaș, nici traistă, nici păine, nici argint, nici căte două haine să aveți.

4. Si în ori ce căse vătă intra, acolo să petreceti și de acolo să ieșeți.

5. Si căci nu vă vor pri-mi, ieșind din cetatea a-cea, și praful de pe pi-cioarele voastre securat, spre mărturie împotriva lor,

6. Si ieșind, umbra prin-sate binevestind și tămă-dind pretutindeni.

7. Si a auzit Irod te-trarhul toate cele ce se faceau și nu se dumeresa, că unii ziceau că Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar altii, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un pro-roc din cel de demult a în-viat,

9. Zis-a Irod: Lui Ioan en i-am sătăiat capul, dar acesta cine este, de care și-aunc era acestea? Si căuta să-l vadă.

10. Si întorcându-se a-postolii, i-au spus toate căte au făcut. Si luându-i, s'a dus deosebi în loc pu-stiu, aproape de cetatea ce se chiama Betzaida,

11. Iar mulțimile afând,

an

mers după el și primin-

de, le vorbea despre îm-

păratin lui Dumnezeu și

pe cei ce aveau trebuință

de vindecare, îi vindeca.

12. Iar zina începu-se a

se pleca și venind cei doi-

sprezece, i-an zis: Dă dru-

mul multimii, ca mergând

în satele și în cetățile de

primprejă să poposescă

păine, și să fie domânare, că

și să și afle domânare, că

suntene sunten în loc pustiu.

13. Iar el a zis către

dănsi: Dați-le, voi să

mănușe. Iar el au zis:

Nu avem mult decât

cinci păini și doi pești,

afără numai dacă ne vom

duce noi să cumpărăm la

tot poporul acestea bucate,

14. Că erau ca cinci mi-

de bărbăti. Si a zis către

ucenicii săi: Asezați-i în

cete de căte cincizeci.

15. Si au flăcut asa și

ian asezaț pe toți.

16. Deci luând cele cinci

păini și cel doi pești, că-

nând la cer, le-a binecu-

vânat și le-a frânt și le-a

dat uceniciilor să le pună

înaintea mulțimii.

17. Si au mânăcat și s'a-

saturat toti și an lat,

fără nimic să rămăse-

seră donăsprzeeze cosuri.

18. Si când se rugă deo-

soib, erau eu el ucenicii

lui și i-a întrebăbat, zicând:

Cine zice mulțimile că sunt

eui?

19. Iar el răspunzând,

au zis: Ioan Botezătorul,

iar alții Ilie, iar alții, că un prooroc oarecare din cei de demnit a invitat.

20. Si le-a zis: Dar voi, cine zice că sunts Iar Petru răspunzând, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându-i, le-a poruncit, nimănui să nu spună aceasta,

22. Zicând: Că trebuie Fiul Omului să pătinească multe și să fie defaimat de bâtrâni și de mai-mari preotilor și de cărturari și să fie omorât și a treia zi să invieze.

23. Si zicea către toți: Dacă cineva voiește să fie după mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea în fiecare zi și să-mi urmeze.

24. Căci cine voiește să-și scape viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața pentru mine, acesta o va scăpa.

25. Că ce folosește omul de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi!

26. Că de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta și Fiul Omului se va rușina când va veni într-o slava să si a Tătălui și a sfintilor îngeri.

27. Si vă zic eu adevărat: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Si după cuvintele acestora, ca la opt zile, luând pe Petru și pe Ioan și pe Iacob, s-a uit pe munte să se roagă.

29. Si s-a făcut, când se rugă, chipul feței lui altul și umbra cămășinei lui altă strălucesc.

30. Si întă doi bărbați vorbeau cu el, care erau Moise și Ilie.

31. Care arătându-se în slavă, vorbeau de sfârșitul care avea să se înclinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreutăți de sunn și despetându-se, au văzut slava lui și pe ei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Si când s-au despartiți ei de el, a zis Petru către Iisus: Invățătorule, bine este nouă să fim aiști și să facem trei colibi: una pie și una lui Moise și una lui Ilie, neîntînd ce spune.

34. Si acestea zicând el, s-a făcut nor și i-a umbrat și s-a spăimântat când au intrat în nor.

35. Si Iisus s-a făcut din nor, zicând: Aceasta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultati.

36. Si după ce s-a făcut glasul, s-a aflat Iisus singur. Si ei au căutat și nimănui n'au spus în zilele aceleia nimic din cele ce văzuseră.

inima lor: Cine dintre ei ar fi mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, luând un prun, l-a pus lângă sine.

48. Si a zis lor: Oricine va primi pruncul acesta în muncile mele, pe mine mă primește. Si oricine mă va primi pe mine, primește pe Cel ce m' trimis pe mine. Ca cel ce este mai mic intre voi toti, acesta este mare.

49. Iar Ioan răspunzând a zis: Invățătorule, am văzut pe oarecare seotănd draci în numele tău și l-am opriți, că nu îmi urmăzează cu.

50. Si a zis Iisus către el: Nu-l opriți, că cel ce nu este impotriva noastră, este pentru noi.

51. Si când s-au împlinit zilele înțihării sale, și-a îndreptat față că să meargă la Ierusalim.

52. Si a trimis vestitorii înaintea sa să mergănd au intrat într-un sat al Samaritanilor, că să-i gătească.

53. Si nu l-au primit, că fata lui era mergând spre Ierusalim.

54. Si văzând ucenicii lui, Iacob și Ioan, au zis:

Doarane, voiește să zici să te coboare foc din cer și să-ți mărtuieșc, cum a făcut și Iisus?

55. Iar Iisus întorcându-se, l-a certat și a zis:

Nu știi ai cărui duh suntești.

56. Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mantuiască. Si a mers într'alt sat.

57. Si el să mergeau ei pe cale, a zis oarecum către el: Doamne, voi să merg după tine, oriunde vei merge.

58. Si i-a zis Iisus: Vulpile au vizinii și pasările cerului cuiburii, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Si a zis către altul: Urmează-mi. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

60. Iar Iisus i-a zis: La să morții să și îngroape pe morții lor, iar tu mergi de vesteste împărația lui Dumnezeu.

61. Si a zis și altul: Voi să-ți urmez, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rânducre celu din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către el: Nimeni, care-și pună mâna pe plug și cantă înapoi, nu este potrivit pentru împărația lui Dumnezeu.

Cei săptezeci de apostoli. Legiuitorul doritor de viață de vară. Pilda Samarianului milos. Marta și Maria.

10. Iar după acestea a alergat Domnul pe alti

săptezeci și i-a trimis căte doi să mantuiască fețele sale, în toate cetățile și locul unde avea el să meargă.

2. Si zicea către ei: Secerișul este mult, iar luerătorii puțini; deci rugați pe Domnul secerișului, să scoată luerătorii la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimiț ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălăzinte și pe nimenei să nu salutăți încale.

5. Si în orice casă veți intra, întâi zicăți: Pace casiei acestei.

6. Si de va fi acolo fiul păcii, se va odihni peste el pacea voastră, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Si în acea casă petreceti, mâncați și băndăcole ce va vor da, că vrednic este luerătorul de plata sa. Sa nu vă mutați din casă în casă.

8. Si în orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați cele ce vi se vor pune înainte.

9. Si vindecați bolnavii care vor fi în ea și ziceți-le: Să apropiați de voi împărația lui Dumnezeu.

10. Iar în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în piețele ei, ziceți:

11. Si praful ce s'a lipit de noi din ceteata voa-

stră, vil sejură. Însă aceasta să știi, că s'a apropiat împărația lui Dumnezeu.

12. Zi-vouă: Că mai ușor va fi Sodomei, în ziua aceea, decât cetății aceleia.

13. Vai tăie, Iiarsine! Vai tăie, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult, în sac și în cenușă stând, s'ar fi pocăit.

14. Dar Tirul și Sidonul lui mai ușor va fi la judecată decât vonă.

15. Si tu, Capernaume, care pășă la cer te-ai înăltat, pășă la iad te vei cobori.

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și cel ce se leapădă de voi, de mine se leapădă. Iar cel ce se leapădă de mine, se leapădă de Cel ce m'a trimis pe mine.

17. Si s'au intors căte săptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se pleacă în numele tău.

18. Si le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată, v'ani dat stăpânișe să călătește serpi și peste scorpi și peste tontă puterea vrăjitoarelor și nimic nu vă va vătăma,

20. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați mai vărtos, că numele voa-

stre s'au scris în ceruri.

21. În acel casă s'a bucurat cu duhul Iisus și a zis: Multumescuți, Purinzi, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepti și priecinuți și le-ai descoperit prinților. Da, Parintă, că așa a fost bunăvoiinta ta.

22. Si întorcându-se către ucenicii săi, a zis: Tote fiini sunt date de Tatăl meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl și cine este Tatăl decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

23. Si întorcându-se către ucenicii deosebi, a zis: Fericiti ochii care văd cele ce vedetă voi,

24. Că zic vouă: Multi prooreci și împărați au voit să vadă cel ce vedetă voi, și n'au văzut și să audă cele ce auzit și n'au auzit.

25. Si întă, un învățător de legă s'a sculat, îspătindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viațea veșnică?

26. Iar el a zis: În legă ce este scris! Cum eitești!

27. Iar el răspunzând a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din totă inimă, să îi dai tot sufletul tău și din totă puterea ta și din tot eugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuți.

28. Zis a lui: Drept ai Iisus i-a zis: Mergi de făcăriș și tu ascunză și vei fi răspuns. Fă aceasta și vei fi învățat.

29. Iar el vrând să se îndreptătescă, a zis către Iisus: Să cîine este aproape meu?

30. Iar Iisus răspunzând, a zis: Un om careare se coboră din Ierusalim la Ierihon și a căzut între tulhari, care desbrăcăndu-l, s'au dus, lăsându-l abia viu.

31. Si din întâmplare se coboră pe calea aceea un preot și vizându-l a treceut pe alăturii.

32. Asemenei și un levit, ajungând la acel loc, venind și vizându-l a trecut pe alăturii.

33. Iar un Samarinen mergând pe cale, a venit la el și vizându-l, i s'a făcut mîlă.

34. Si apropiindu-se, i-a legat rănilă, turnându-nă delemn și vîn și punându-pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grija de el.

35. Si a două zi plecând, a seos doi dinari, a dat gazdei și-i-a zis: Povăzări și orice vei mai chehui, îți voi da când mă voi întoarcere.

36. Deci care din acei trei și se pare că a fost aproapele celui căzut între tulhari?

37. Iară el a zis: Cel ce a avut mîlă de el, Iar

Fugăciunea domnească.
Vîndicarea unui mut.
Femeile fericite pe Iisus.
Iudeii cer semn din oară.
Iisus invăță la un ospăt și instruiește în invățătorii de lege.

11. 1. Si a fost când era intr'un loc rugăndu-se, după ea a înzelat, a zis unul din uenicii săi către el: Doamne, invăță-ne să ne rugăm, precum și Ioan ne invăță pe uenicii săi.

2. Si le-a zis: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru, cariele ești în ceruri, sfîr-

peste și în loc de peste îi va da sarpe?

12. Sau do să cere ou,

îi va da scorpion?

13. Deci dacă voi fiind

răi, sătăi să dați daruri

bune voștri, cu căt

mai vîrtos Tatăl cel din

cer va da Duh Sfânt celor

ce cer dela cl!

14. Si a seos un drac și

aceela eră mut. Si după ce

a ieșit dracul, a vorbit mu-

tul și se mirau multimile.

15. Iar unu din ei zî-

ceau: Cu Beelzebul, dommul

dracilor, seoute draci

16. Si altu ișpitindu-l,

cereau dela el sămă din

cer

17. Iar el știind gându-

riile lor, le-a zis: Orice im-

părătie, ce se desbină în

sine, se puștește și casă

peste casă cade.

18. Deei și Satana dacă

s'a desbinăt în sine, cum

va sta împărăția lui? Că

ziceți că, eu cu Beelzebul

scot draci

19. Iar dacă eu cu Beel-

zebul scot draci, îți voștri

eu cine-i scot? De aceea ei

vă vor fi judecători

20. Iar dacă eu eu dege-

tuți lui Dumnezeu scot draci,

iată a ajuna la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmat

fiind, își păzește curtea,

în pace sunt averile lui;

22. Iar când va veni unul

mai tare decât el și-l va

bîrui, îi ia toate armele, în

care năjdjuia și împarte cele răpite dela el.

23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea și cei ce nu adună cu mine, risipesc.

24. Când duhul necurat ieșe din om, umbra prin locuri fără de apă, căutând odihnă și neaflând, zice: Mă voină întoarce în casa mea, de unde am ieșit

25. Să venim și afili măturată și împodobită.

26. Atunci merge și înalte săpte duhuri mai rele decât el și intrănd, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceluiu mai rele decât cele dintâi.

27. Să când zicea el a cestea, ridicând o femeie glas din multimea i-a zis: Fericit este pântecetele care tea purtat și pînătul la care ai supt,

28. Iar el a zis: Adevarat, fericiți cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-i păzesc.

29. Iar adunându-se mulțimile a început să zice: Neamul acesta este viclean. Cere semn și semin nu își va da decât semnul lui Iona proorocul.

30. Că, precum Iona a fost semn Ninevitenilor, astăzi fi și Fiul Omului neamului acesta.

31. O împăratășă dela minăzii se va scula la judecată cu bărbăti neamului lui acestuia și va osândi,

că a venit dela marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon și iată mai mult decât Solomon este aci.

32. Bărbătii Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și vor o săndi, că ei s-au pocăit la predica lui Iona și iată mai mult decât Iona este aci.

33. Nimenei aprinzând făclă n' o pună în ascuns, nici subt obroacă, ci în stennic, ca ei ce intră să vadă lumină.

34. Făclă trupului este ochiul. Când ochiul tău este curat și tot trupul tău este curat, iar când este bolnav și trupul tău să fi întunecat.

35. Îa seamă dar că lumină care este în tine să nu fie întunecată.

36. Deci dacă trupul tău este tot luminat, neavând nicio parte întunecată, va și luminat întreg, ca și când făclă te luminează cu surâduirea ei.

37. Să po când vorbea, un fariseu îl rugă să prânzească la el și intrănd, a săzut.

38. Iar fariseul, văzând, să-mirat că nu s'a spălat și intări, înainte de masă.

39. Si Domnul a zis căre el: Acum voi, farisei, artea din afară a paharurui și-i va bliduliu o curăță,

iar cea dinăuntru voastră este plină de răpire și de viciug.

40. Nesocotitorilor! Azi nu e cel ce a făcut pe cea din afară, a făcut și pe cea dinăuntru?

41. Dați milostenie cele ce sună îi voi și iată, tonta vă vor fi curate.

42. Dar voi vănu, farisei! Că dacă zecinăla din ișmă și din rută și din tonta verdeturile și trecoți eu vederca judecată dreaptă și dragosteia lui Dumnezeu. Acestea se cădea să le faceti și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vănu, invățătorilor! Că iubiti seacnade, dîrtă din sinagogi și închinăciunile prin pietre.

44. Vai vănu, cărturari și farisei fătarnici! Că sunăți ca morintele ce nu se văd și oamenii, care umbă pe deasupra lor, nu le stin.

45. Si răspunzând unul din invățătorii de legă, i-a zis: Invățătorule, acestea zicând și pe noi no mustri!

46. Iar el a zis: Vai și vănu, invățătorilor de legă! Că, punctă pe oameni sărăcini grele de purtat, iar voi nici eu un deget să vorbesc nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai vănu! Că ziditii morintele proorocilor și părintii vostră i-au ucis.

48. Deoarece mărturisiti și ineuvințați faptele părin-

tilor vostră, că ei i-au ucis, iar voi le zidită morintele.

49. De aceea și înțelepicinarea lui Dumnezeu a zis: «Voi trimite la ei prooroci și apostoli și dintră ei vor ucide și vor prigojni».

50. Ca să se ceră dela neamul acesta săngèle tuturor proorocilor, ce s'a vrîsăt dela începutul lumii,

51. Dela săngèle lui Ahel până la săngèle lui Zaharia, cără a pierit între altar și templu. Adeverat vă zice: Se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vănu, invățătorilor de legă! Că ati luate cheia cunoștinței. Voi n'ati intrat și pe cei ce vorau să intre i-ați oprit.

53. Si ieșind de acolo, au început cărturari și farisei să-l urască groznie și să-i dea pricina să vorbească de multe,

54. Pândindu-l și căutând să prinda ceva din gura lui, ca să-l învinuască.

Aluatul fariseilor. Hulă împotriva Duhului Sfânt. Sfaturi împotriva lăcomiei. Lepădarea de cele lumesti. Împăcarea cu protivnicul.

12. 1. Si adunându-se multime mare de oameni, incăt se călăru unii pe alții, a început să zică mai întâi uceniciilor săi:

Feriți-vă de aliațul farselilor, care este fățuria, că nimic nu este acoperit care să nu se descopte și ascuns, care să nu se cunoască.

3. De aceea cătă spus la întuneric, la lumenă se vor auza și ce atii vorbit la urechea și cămări, se va propovădui de pe acoperișul caselor.

4. Dar voiă prietenii mei, vă zic: Nu vă temeti de cei ce ucid trupul și după aceea nu pot să facă nimic mai mult.

5. Ci vă voi arăta de cine să vă temeti: De cel ce are putere, după ce a uis, să arunce în gheamă. Adevară zic voi: De acela să vă temeti.

6. Au nu se vând cinci vrăbi pe doi bani? Si nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toti sunt numărăți. Deci nu vă temeti. Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbi.

8. Si zice: Oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor și Fiul Omului îl va mărturisi pe el înaintea iagerilor lui Dumnezeu.

9. Jar cel ce se va lepta de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea iagerilor lui Dumnezeu.

10. Si oricine va zice că văd împotriva Fiului O-

mului, i se va ierta, dar celui ce va hulu împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.

11. Iar când vă vor duce în sinagogi și la dreagători și la stăpâni, nu vă îngrijiti, cum și cu veți răsăriti, său cu veți zice,

12. Căci Duhul Sfânt vă va învăța în acel casă ce trebuie să spuneti.

fratele meu să împărtășească: Învățătorule, zi fratele meu să împărtășească moștenirea cu mine,

14. Iar el i-a zis: Omule, cincisimă pus pe mine judecător sau împărtășitor în-

tre voi?

15. Si a zis către ei: Veșteți și vă feriți de lăcomie, căci viața cuiva nu stă în prisosină avutilor sale.

16. Si a spus o pildă către ei, zicând: Unui om bogat i-a rodit tarina

17. Si rugătu în sine, zînd: Ce să fac? Că nu am unde să-nădă adun roadele.

18. Si a zis: Acreata voi face: Voiu strică jînțile mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate roadele mele și buhățile mele.

19. Si voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe buhățări strânsă pîntru mulți ani, odihneste-te, mănușă, beră, veseleste-te.

20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune, în noaptea aceasta

ți se va lăsa sufletul, iar cele ce ai gătit, ale cui vor fi?

21. Așa este cel ce-și aduna comori, iar în Dumnezeu nu se îmbogățește.

22. Si a zis către unei nișă săi: De aceea vă zic: Nu vă îngrijiți cu sufletul vostru, cu veți mănești, nici eu trupul, cu ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul este mai mult dezechiran și trupul deosebit de baică.

24. Priviți la corbi, că nu seauăni, nici nu secură, nu au cămări, nici jidușe și Dumnezeu îi hrănește. Cu căt mai de preț sunteți voi deosebit pasări!

25. Si cine din voi îngrijindu-se, poate să adauge staturi sale un cot?

26. Deci dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, de ce vă îngrijiți de cehelde?

27. Priviți crinii cum cresc: Nu se ostenește, nici nu torc și vă zic, că nici Solomon în totă slava sa nu s-a îmbrăcat ca unul din acestia.

28. Si dacă iarbă, care astăzi este pe câmp și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu însă o îmbrăcă, cu căt mai vîrtoș pe voi, puțin credincioșilor!

29. Si voi nu căutați ce să mănești și ce să beți și nu fiți necumpăratăți,

30. Ca toate acestea pîn-

gânii lumii le cauță, iar Tatâl vostru știe că vă trebuesc acestea.

31. Ci răutății mai întâi împărăția lui și acesea toate vi se vor adăuga.

32. Turma mică, nu te teme, că a binevoit Tatâl vostru să vă dea împărăția.

33. Vindeci-vă averile și dați milostenie. Faceți-vă punuri care nu se învechesc. Strângeți concărca nescăpată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici moia nu strică.

34. Căci unde este comoră voastră, acolo va fi și înima voastră.

35. Să vă fie mijloacele incinse și făcările aprinse,

36. Iar voi asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpâni lor, când se va întoarce dela muntă, ca venindă bătând, îndată să-i deschidă.

37. Fericite sunt slugile acelora, pe care venind stăpâni, le va afla priveghind. Aminti zic voi, că se va îneci și le va pune la masa și apropiindu-se le va sluji.

38. Si de vă veni în două străji și în a treia să le va afla așa, fericite sunt slugile acelora.

39. Iar aceasta să știi, că de ar fi stăpâni casei în care ceas va veni furul, ar privelgi și nu ar lăsa să-i sape casa.

40. Deei și voi fiți gata,
că în ceasul în care nu
gândii vine Fiul Omului.

41. Și a zis Petru: Doamne,
către noi spui pilda u-

ceasta, săn și către toți?

42. Și a zis Domnul:
Cine este economul cre-

dincoș și înțelept, pe care

îl va punte stăpânum peste

singure sale, ca să le dea la

vreme măsură do gră?

43. Fericită este sluga

aceea, pe care venind să

pămul său, o va afla fă-

când eșa.

44. Adică și zic vouă, că

o va rume peste tote au-

tiile sale,

45. Iar de va zice sluga

aceea în inimă sa: Stăpă-

nul meu iufărzie să vină,

și va începe să bată pe

slugi și pe slujnice și să

minânce și să bea și să

se imbete;

46. Veni-va stăpânum slu-

gi și acelui în ziua în care

nu gădește și în ceasul în

care nu săn și o va pedepsi

aspru și partea ei cu ne-

credințiosi o va punce.

47. Si sluga aceea care

a săut voia stăpânumui săn

și nu a pregătit nimic, nici

n'a făcut după vorul lui, se

va bate mult.

48. Iar cea care nu a

stăut și a făcut faptă vred-

nice de bătaie, se va bate

puțin. Si oricări i s'a dat

protivnicul săn la stăpă-

nitor, să-n silintă să te

mult, mult i se va cere și

cui i s'a incredințat mult,

mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pământ și căt vor-
iose să fie aprins acum!

50. Și eu botez am să

mă boțez și căt sunt de

nevăhlător sănă se va să-

vârși!

51. Vi se pare că am

venit să dan pacă pe pă-

mântul? Vă zis, nu, ei des-

biniare.

52. Că de acum înainte

de vor fi cinea intr-o casă,

se vor împărți trei impotri-

avă a doi și doi împotriava

a trei.

53. Se va împărți tatăl

împotriava fiului și fiul

împotriava tatălui, mama

împotriava moșteni, soacra îm-

potriava norei și noră împotri-

avă soacrel.

54. Si zicea și mulți mi-

lor: Când vedeti norul ri-

dicându-se de la apus, îndu-

tă ziceți că ploaia mare

vine și aşa este.

55. Si când vedeti sun-

fland vântul de miazăzi,

ziceți că zăduf va fi și

astea.

56. Fătărniciilor, fătu ce-

reștilui și a pământului știi-

să ceretăți, dar vremea

aceasta cum n' o ceretăți?

57. De ce nu judecați și

dela voi însăși ce este

drept?

58. Si când mergi cu

știi voia stăpânumui săn

și nu a pregătit nimic, nici

n'a făcut după vorul lui, se

va bate mult.

59. Iar cea care nu a

ștăut și a făcut faptă vred-

nice de bătaie, se va bate

puțin. Si oricări i s'a dat

protivnicul săn la stăpă-

nitor, să-n silintă să te

mult, mult i se va cere și

cui i s'a incredințat mult,

mai mult i se va cere.

60. Si zicea pilda aceasta:

Cineva avea un smochin să-

dit în via sa și a venit cău-

cător și judecătorul să te dea temnicerului și temni-

cerul să te arunce în tem-

nță.

59. Iti spun: Nu vei ieși

de acolo, până nu vei plăti

în cel din urmă ban.

60. Iar el răspunzând, i-a

zis: Domone, lăsa-mă să

anunță volu săpă impre-

ju și să pun guneiu.

61. Poate va face rod în

anul viitor.

62. Iar învăță intr'una

din sinagogi sămbăta.

63. Și iată o femeie, care

avea dubai neputinței de

optspreeze am și era gâr-

bovă și nu putea să se ri-

dice în sus nicio decemur,

64. Și răspunzând Iisus,

le-a zis: Vi se pare că Ga-

lieienii acestia mai pă-

toți au fost decât toți Ga-

lieienii, că au patinat ac-

cestea?

65. Vă zis, nu, ei, de nu

vă veți pochi, toți aşa veți

pieri.

66. Sau acei optspreeze,

peste care a căzut turnul în

Siloam și i-a omorit, vi se

pare că aceștia au fost

mai păcitoși decât toți

omenești care locuiesc în Ie-

rusulim?

67. Vă zis, nu, De nu vă

veți pochi, toți aşa veți

pieri.

68. Si zicea pilda aceasta:

Cineva avea un smochin să-

dit în via sa și a venit cău-

tând roadă în el și n'a

aflat.

69. Și a zis către vier:

Iată, trei ani sunt de când

vin căutând rod în smo-

chiniu astăzi și nu aflu.

Taiel, pentru ce mai lu-

curci locul?

70. Iar el răspunzând, i-a

zis: Domone, lăsa-mă să

anunță volu săpă impre-

ju și i-a zis: Femeie,

te-ai izbăvit de sălbăticina

te.

71. Și și-a pus măimile

pe cu și îndată s'a îndrep-

itat și slăvea pe Dumnezeu,

72. Iar mai-marele sma-

gojii, mânindu-se că o

vindecare Iisus sămbăta,

răspunzând, zicea mulțimii:

Sase zile sunt în care se

eade a lucru. Deci în ace-

stea venind vindecări-vă,

iară nu în ziua sămbătel,

73. Iar Domne i-a ră-

spuns și a zis: Fătărnice,

licecare din voi sămbăta au

nu și desleagă boul său, ori

asim delă iesile și l duce

de-l adaptă!

74. Și zicea pilda aceasta:

Femeie avea un smochin să-

dit în via sa și a venit cău-

nu pot să-ți întoarcă, ci îți intre, ca să mi se umple se va întoarce la invierea casei.

15. Si auzind acestea, unul din ei ce sedea cu el, a zis: Fericit este cel ce va prăzni în împărăția lui Dumnezeu.

16. Jar el i-a zis: Un om careare a făcut cînd mare și a chemat pe mulți.

17. Si a trimis pe slugă sa în ceasuri casei să zice celor chemați: Veniți, căciata gata sunt toate.

18. Si au inceput toti a cere iertare mulă după situl. Cel dintâi i-a zis: Tăruim am cumpărat și am nevoie să ias să o văd. Rogu-te să mă iertă.

19. Si alțul a zis: Cinei porechi de bui am cumpărat și merg să-i incerc. Rogu-te să mă iertă.

20. Si alțul a zis: Femeie mi-am lăsat și de aceea nu pot veni.

21. Si întoreându-se slugă, a spus domnului său acestea. Atunci mănuindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: Iesi îndată la răspărținile și ultile etății și săracii și neputincioși și schiopii și orbi adul-i aiști.

22. Si a zis slugă: Domne, s'a făcut preaun ai poruncit și încă mai este loc.

23. Si a zis domnul către slugă: Iesi la drumuri tre slugă! Iesi la drumuri și la garduri și-i sălește să

24. Că vă zic, că niciunul din bărbătii aceia elemniți nu va gusta din cina noastră.

25. Si mergeau cu el multimiții multă și întorsându-se, le-a zis:

26. Deacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama și pe femeie și pe copii și pe frați și pe surori, încă și surful său, nu poate fi nevoie al meu.

27. Si cel ce nu și poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi uenie al meu.

28. Căci cine din voi vrând să zidescă un turn, nu stă mai întâi să-i socotească chețuiala, de aci ce îsprăvăș.

29. Ca nu cunava punând temelia și neputânlui îsprăvi, toți cei cel vor vedea, să zidească și n'a putut îsprăvi.

30. Acest om a inceput să zidescă și n'a putut îsprăvi.

31. Sau care împărat, mergând să se măsoare la razboiu eu alt împărat, nu va sta întâi să se sfătuiseă, de val putea cu zecii mii de ostașii să întâmpine pe cel ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind acela departe, trimițând solie, se roagă de pace.

33. Astfel deci, oricare din voi, care nu se leaptă din toate avutile sale, nu poate fi uenie al meu.

34. Bună este sareea, iar dacă și sareea se va strica, cu ce se va drege?

35. Nicăi în pământ, nici în gunoi nu mai este bună. Afără se aruncă. Cel care are urechi de auzit, să audă.

Pilda despre oaia și drahma pierdută. Fiul risipitor.

36. Si nouă de drepti cărora nu le trebuie pocăință.

37. Sau care femeie, zvând zece drahme, de pierdere o drahmă, nu aprinde făcia și mătură casa și căuta cu deadinsul până o găsește?

38. Si găsind-o, călamă prietenele și vecinile, zicând: Bucurăți-vă împreună cu mine, că am găsit drahma ce pierduse.

39. Zid vonă, aşa se fac bucurie împreună îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se po căste.

40. Si a spus: Un om a venit doi fii

41. Si a zis cel mai târ-

42. Iar tariseli și chetărari cărțeani, zicând: Ace-

43. Si primește po păcăto-

44. Si mănușă cu el

45. Si mănușă cu el

46. Si mănușă cu el

47. Si mănușă cu el

48. Si mănușă cu el

49. Si mănușă cu el

50. Si mănușă cu el

51. Si mănușă cu el

52. Si mănușă cu el

53. Si mănușă cu el

54. Si mănușă cu el

55. Si mănușă cu el

56. Si mănușă cu el

57. Si mănușă cu el

58. Si mănușă cu el

59. Si mănușă cu el

60. Si mănușă cu el

61. Si mănușă cu el

62. Si mănușă cu el

63. Si mănușă cu el

64. Si mănușă cu el

65. Si mănușă cu el

66. Si mănușă cu el

67. Si mănușă cu el

68. Si mănușă cu el

69. Si mănușă cu el

70. Si mănușă cu el

71. Si mănușă cu el

72. Si mănușă cu el

73. Si mănușă cu el

74. Si mănușă cu el

75. Si mănușă cu el

76. Si mănușă cu el

77. Si mănușă cu el

78. Si mănușă cu el

79. Si mănușă cu el

80. Si mănușă cu el

81. Si mănușă cu el

82. Si mănușă cu el

83. Si mănușă cu el

84. Si mănușă cu el

85. Si mănușă cu el

86. Si mănușă cu el

87. Si mănușă cu el

88. Si mănușă cu el

89. Si mănușă cu el

90. Si mănușă cu el

91. Si mănușă cu el

92. Si mănușă cu el

93. Si mănușă cu el

94. Si mănușă cu el

95. Si mănușă cu el

96. Si mănușă cu el

97. Si mănușă cu el

98. Si mănușă cu el

99. Si mănușă cu el

100. Si mănușă cu el

101. Si mănușă cu el

102. Si mănușă cu el

103. Si mănușă cu el

104. Si mănușă cu el

105. Si mănușă cu el

106. Si mănușă cu el

107. Si mănușă cu el

108. Si mănușă cu el

109. Si mănușă cu el

110. Si mănușă cu el

111. Si mănușă cu el

112. Si mănușă cu el

113. Si mănușă cu el

114. Si mănușă cu el

115. Si mănușă cu el

116. Si mănușă cu el

117. Si mănușă cu el

118. Si mănușă cu el

119. Si mănușă cu el

120. Si mănușă cu el

121. Si mănușă cu el

122. Si mănușă cu el

123. Si mănușă cu el

124. Si mănușă cu el

125. Si mănușă cu el

126. Si mănușă cu el

127. Si mănușă cu el

128. Si mănușă cu el

129. Si mănușă cu el

130. Si mănușă cu el

131. Si mănușă cu el

132. Si mănușă cu el

133. Si mănușă cu el

134. Si mănușă cu el

135. Si mănușă cu el

136. Si mănușă cu el

137. Si mănușă cu el

138. Si mănușă cu el

139. Si mănușă cu el

140. Si mănușă cu el

141. Si mănușă cu el

142. Si mănușă cu el

143. Si mănușă cu el

144. Si mănușă cu el

145. Si mănușă cu el

146. Si mănușă cu el

147. Si mănușă cu el

148. Si mănușă cu el

149. Si mănușă cu el

150. Si mănușă cu el

151. Si mănușă cu el

152. Si mănușă cu el

153. Si mănușă cu el

154. Si mănușă cu el

155. Si mănușă cu el

156. Si mănușă cu el

157. Si mănușă cu el

158. Si mănușă cu el

159. Si mănușă cu el

160. Si mănușă cu el

161. Si mănușă cu el

162. Si mănușă cu el

163. Si mănușă cu el

164. Si mănușă cu el

165. Si mănușă cu el

166. Si mănușă cu el

167. Si mănușă cu el

168. Si mănușă cu el

169. Si mănușă cu el

170. Si mănușă cu el

171. Si mănușă cu el

172. Si mănușă cu el

173. Si mănușă cu el

174. Si mănușă cu el

175. Si mănușă cu el

176. Si mănușă cu el

177. Si mănușă cu el

178. Si mănușă cu el

179. Si mănușă cu el

180. Si mănușă cu el

181. Si mănușă cu el

182. Si mănușă cu el

183. Si mănușă cu el

184. Si mănușă cu el

185. Si mănușă cu el

186. Si mănușă cu el

187. Si mănușă cu el

188. Si mănușă cu el

189. Si mănușă cu el

190. Si mănușă cu el

191. Si mănușă cu el

192. Si mănușă cu el

193. Si mănușă cu el

194. Si mănușă cu el

195. Si mănușă cu el

196. Si mănușă cu el

197. Si mănușă cu el

198. Si mănușă cu el

199. Si mănușă cu el

200. Si mănușă cu el

201. Si mănușă cu el

202. Si mănușă cu el

203. Si mănușă cu el

204. Si mănușă cu el

205. Si mănușă cu el

206. Si mănușă cu el

207. Si mănușă cu el

208. Si mănușă cu el

209. Si mănușă cu el

210. Si mănușă cu el

211. Si mănușă cu el

212. Si mănușă cu el

213. Si mănușă cu el

214. Si mănușă cu el

215. Si mănușă cu el

216. Si mănușă cu el

217. Si mănușă cu el

218. Si mănușă cu el

219. Si mănușă cu el

220. Si mănușă cu el

221. Si mănușă cu el

222. Si mănușă cu el

223. Si mănușă cu el

224. Si mănușă cu el

225. Si mănușă cu el

226. Si mănușă cu el

227. Si mănușă cu el

228. Si mănușă cu el

229. Si mănușă cu el

230. Si mănușă cu el

17. Iar venindu-și în sine a zis: Căți argăti ai tatălui meu sunt indesumări de pâine, iar eu pier aici de foame!

18. Seul-nă-voiu și mă voi duce la tatăl meu și-voin zice: Tată, am greșit la cer și înaintea ta

19. Și nu mai sunt credincioș să mă chem fiul tau. Pămă ca pe unul din arătii.

20. Și se lăndu-se a venit la tatăl său. Și înecă departe îndînd, l-a văzut pe el tatăl lui și i s-a flăcănat și alergând, a căzut pe grunzuri lui și l-a săruat.

21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt credincioș să mă chem fiul tau.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduoți băină cea dintă și-l îmbrăcați și dateți îndînă lui și în față în picioare.

23. Și aducând vitelul cel îngrijăsat, juncările și mânănd să ne veselim.

24. Că tu îndînă acesta mort era și s-a inviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselescă.

25. Iar fiul lui cel mare era la tărâmbă și cum a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântecul și jocuri.

26. Și chemând pe una din slugi, a întrebat: Ce sunt acestea?

27. Iar ea a zis: Frațele tăi a venit și a înjunghiat tatăl tău vitelul cel îngrijăsat, pentru că să-i dătesc la primire.

28. Și s-a mâniat acela și nu vrea să intre, iar tatăl lui iesind, il rugă,

29. Iar el răspundând, a zis tatălui său: Înălă, am atâtia ani îți slujesc și niciodată poruncă ta n'au căzut și mie niciodată nu mi-ai dat năcar mi-iel, ca să mi-ai veselesc eu prietenii mei.

30. Iar când veni acest fiu al tău, care îi-a măncat avuția cu desfrântările, îi înjunghiasă vitelul cel fugarăsat.

31. Iar el a zis: Fiule, tu în toată vremea ești eu număr și toate ale mele, ale tale sunt.

32. Dar se cădea să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta morț era și s-a inviat și pierdut era și s-a aflat.

Economul nedrept. Nimeni nu poate slujii la doi domini. Dispărtirea de femeie. Bogatul și Lazăr.

16. 1. Și zicea și către un cenușă său: Era un bogat, care avea un econom și acesta a fost părăsit de el că-i risipeste avuțile.

2. Și chemându-l, i-a zis: Ce este aceasta ce and de cunoscere? Dă semnă de econ-

mia tu, căci nu mai poți fi econom.

3. Iar economistul a zis în sine: Ce voiu face? Că domnul meu ia economia dela mine? Să sap nu pot, să cer îmi este rușine.

4. Stiu ce voi face: că dacă voi fi scos din economie, să mă primească altii în casile lor.

5. Și chemând căte unu pe fiecare din datorieci domului său, a zis celor dinții: Căci ești cel domnului meu?

6. Iar el a zis: O sută de măsuri de unt-lemn. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și se-zand, scrie repele: cincizeci.

7. După aceea a zis alturi: Dar tu căci ești dator! Iar el a zis: O sută de măsuri de grâu. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și scrie:

8. Și a rămadat stăpânum pe economist nedrept că înțelepește și spune: că fiul vecinei acestuia sunt mai inteligenți în neamul lor, decât fiul luminii.

9. Și eu vă zic: Faceti-vă prietenii cu bogăția ne-dreaptă, ca dacă veți să-rieci, să vă primească acesta în corturile vesnice.

10. Cel ce este credincios în foarte puțin și în mult este credincios și cel ce este nedrept în foarte puțin și în mult este ne-drept.

11. Deci dacă n'ati fost credinciosi față de bogăția nedreaptă, pe cea care să vine vă o va încrudița?

12. Și dacă în ce este străin n'ati fost credinciosi, cine vă va da ce este al vostru?

13. Niciodată nu poate să slujescă la doi domoni, pentru că sau pe unul va ură și pe altul va iubi, sau de unul se va întinge și pe altul va dispărea. Nu potu să slujească lui Dumnezeu și lui Mamona.

14. Și auzeau acestea toate și fariseii, care erau subitorii de argint și-l batocoreau.

15. Și le-a zis: Voi sunteți cei ce vă faceti pe voi drepti înaintea omenilor, iar Dumnezeu știe înimile voastre, că ce este între omenei înalt, urcătore este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și prooroci până la Ioan au fost, de atunci se binevestește împărătui lui Dumnezeu și fiecare spore să se slăbească.

17. Iar mai lesne este cercul și pământul să treacă, decât să cadă din legătura coră de literă.

18. Originea și lăsă femeia să și ia alta precurse, și cel ce ia pe cea lăsată de bărbat precurse.

19. Era un oarecare om bogat și se îmbrăca în

porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele strălușit.

20. Iar un sărac ocrește, nume Lazar, zicea înaintea porții lui plin de bube.

21. Si poftind să se sătare din fărămitările ecclideană de la masa bogatului, dar și căinii venind în linjean bubele.

22. Si a murit săracul și a fost duse de îngeri în sănul lui Avraam; și a murit și bogatul și s'a îngropat în iad în mormânt.

23. Si în iad rideau și ochi, fiind în mormânt, vede pe Avraam de departe și pe Lazar în sănul lui.

24. Si strigând, a zis:

Părinte Avraam, milueste-mă și trimită pe Lazar, să și înde vîrful dogetului lui în iad și să-mi răcorească lîmba, că nu chinușesc în vapău acesta.

25. Iar Avraam a zis: Fiule, aduți aminte că ai lăsat cele bune ale tale în viață ta și Lazar ascușenii cele reale, iar acum acesta se măngâie aici, iar tu te chinuști.

26. Si peste toate acestea, între noi și voi prăpasti mare s'a săpat, ca cei ce vor vrea să treacă de aci la voi să nu poată, nici cei de acolo la noi să nu treacă.

27. Si a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimită în casă tatălui meu,

28. Că am cinci frați.

Să le spună acestea, ca să au via și el la acest loc dechin.

29. Si i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci, să-i asculte pe ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avram, ei de văunge la dângii cineva din tre morți, se vor pozi.

31. Si i-a zis: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici de la înviu cineva din morți.

Despre sminteli. Iertarea greagilor și puterea credinței. Cei zece leproși. A doua venire a Domnului.

17. 1. Si a zis către ucenicii săi: Cu neputință este să nu vio smintelele, dar vă acelaia cu prior care vin!

2. Mai de folos i-ar fi de i s'ar legă o piatră de moară de gât și ar fi aruncat în mare, decât să suntească pe unul din acești niște.

3. Lanții aminte de voi înșivă: Deții va greși fratele tău, iartă-l și de se va pozi, iartă-l.

4. Si chiar de sapte ori pe zi de-ți va greși și de patru ori se va întoarce, zicând: Mi pozește, iartă-l.

5. Si au zis apostolii către Domnul: Adaugă-ne credință,

6. Iar Domnul a zis: De-

ati avea credință căt un grăunte de mustar, ati zice acestui sionor: Desrädăcinează-te și te sădese în mare și vă asculta.

7. Si cînd din voi având slujă la arat, sau la păsind vîtele și venind acela din camp, îi va zice: Vino în-dată de sezi la masă!

8. Si nu-i va zice: Căsuște-mi, ca să cînești și facăndu-te slujeste-ni, până vînă măncă și vînă bea și după aceea vînă măncă și vînă bea și tu.

9. Va mulțumi-oare slujă că a facut ce i s'a potruncit? Nu nu se pare.

10. Asa și voi, când veți face toate cele ce vîi s'au potruncit, să ziceti: Slugi potrembi suntem, că e nevoie să facem un fost dator și facem am răstă.

11. Si când mergea la Ierusalim și trecea prin mijlocul Samariei și al Galilei,

12. Intrând într-un sat, l-au întâmpinat zece bătrâni leproși, care au statut de departe.

13. Si au ridicat glasul zicând: Iisus! Invîță-ne, rule, milueste-ne.

14. Si Iisus văzându-i le-a zis: Mergoți și vă arătați preotilor. Si când mergean să-l curăță.

15. Iar unul din ei, văzând că s'a vindecat, s'a întors la glas mare, să-l vine pe Dumnezeu.

16. Si a căzut cu fața la picioarele lui, multumindu-i și acela era Samarinean.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: Oare nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'a aflat să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât acesta de alt neam?

19. Si i-a zis: Se călătești și dorești. Credința ta te-a înșuruit.

20. Si întrebăt fiind de farisei, când va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine pe vîzutele,

21. Niciodată nu vor zice: Iată este azi sau acolo, căci iată împărăția lui Dumnezeu este înăuntru-vosu.

22. Si a zis către ucenicii: Vor veni zile când veți dori să vedeti una din zilele Fiului Omului și nu veți vedea.

23. Si vă vor zice: Iată acolo, iată azi. Să nu vă duceti, nici să nu mergeți după ei.

24. Căci preecum fulgerul fulgorând dintr-o parte

de sub cer luminând pământul, la partea cealaltă de sub cer, aşa va fi și Fiul Omului în ziuă să,

25. Dar întâi trebuie să pătimescă multe și să fie lepadat de neamul acesta.

26. Si precum a fost in zilele lui Noe, asa va fi si in zilele Fiului Omului:

27. Mâncau, beau, se insurătu, se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie și a venit poporul și i-a pierdut pe toți.

28. Si cum a fost în zilele lui Lot; Mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau,

29. Ier în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma, s-a plonat foc și puicioasă din ezer și i-a pierdut pe toți.

30. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul Omului:

31. În acela zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia și cel ce va fi în țarină, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceti-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Cine va căuta să-și mărturiască sufletul, îl va pierde și cine îl va pierde, îl va învin.

34. Zic voiă: În acea noapte de vor fi doi într-un pat, unul se va lăsa și altul se va lăsa.

35. Din două care vor măcină impreună, una se va lăsa și alta se va lăsa.

36. Din doi care vor fi în țarină, unul se va lăsa, și altul se va lăsa.

37. Si răspunzând ușnicii, au zis lui: Unde

Doamne! Iar el le-a zis:

Unde va fi stârval, acolo se vor aduna și vulturii.

Judecătorul nedrept. Fariseul și vameșul, Iisus binecuvîntăza copiii. Băgatul care dorește viața de veci, Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierihon.

18. Si le spunea și pilădă, că trebuie să se roage și să nu se lenevească, zicând:

2. Intr-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rugina.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venea la el, zicând: Scăpa-mă de pariușul meu.

4. Si n'a vrut un timp după aceea a zis în sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu ma ruginez,

5. Dar pe treucă imi faco supărare văduva aceasta, o voiu izbăvi, ca nu pără la sfârșit venind să mă neacușescă.

6. Si a zis Domnul: Auziți ce zice judecătorul nedreptății?

7. Dar Dumnezeu nu va izbăvi pe alesii săi, căre strigă către el ziua și noaptea și va răbdă mult pentru ei?

8. Zic voiă, că și va izbăvi îndată. Dar când va

veni Fiul Omului, va afila oare credință pe pământ?

9. Si a zis și pilda aceasta către unii care credință în ei însăși că sunt drepti și dispăruau pe celalăți.

10. Doi oameni s-au uitat în templu și se roagă, unul fariseu și altul vameș.

11. Fariseul stând, săză rugă în sine: Dumnezeule, mulțumescu-ti, că nu sun ca cei alții oameni, răpitori, nedrepti, desfrânați, sau că și acest vameș,

12. Postese de două ori pe săptămînă, dău zece miliardi de toate căto căstig.

13. Iar vameșul depară stând, nu vrea nici ochii să-i ridice la cer, ci își bătă pieptul, zicând: Dumnezeule, milostiv fii mie, phătosul.

14. Zic voiă, să a coborât acesta mai îndrepătat la casa sa decât acela, că tot cel ce se înaltă pe sine se va simeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța.

15. Si aducem la el și pruncii, ca să se atingă de ei, iar ucenicii văzând, i-au certat.

16. Iar Iisus chemându-i la sine, a zis: Lăsați copiii să vine la mine și nu-i opriți, ca a umora că acestia este împărația lui Dumnezeu.

17. Amin grăiese voiă: Cine nu va primi împărația lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

18. Si l-a întrebăbat un fruntaș, zicând: Invățătorul bun, ce să fac că să moștenesc viață veșnică?

19. Iar Iisus i-a zis: De ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun decât unul Dumnezeu.

20. Stă poruncile. Să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii martor mincinos și cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. Iar el a zis: Acestea sunt le-ane păzit din tineretele mele.

22. Iar Iisus auzind aceasta, i-a zis: Înăcă una auzindă și se înălță pe sine se lipsește. Totu căză ai vindole și se împarte săracilor și vezi areea comoră în cer și vino de urmă ză mie.

23. Iar el auzind aceasta, s-a întristat, căci era foarte bogat.

24. Si văzându-l Iisus că s-a întristat, a zis: Că de ayevoio vor intra în împăratia lui Dumnezeu cel ce au avut!

25. Că mai lesne este a trece cămădu prin urechile neștiu, decât să intre bogatul în împăratia lui Dumnezeu.

26. Iar el ce a auzit aceasta au zis: Si cine poate să se mărtuiască?

27. Iar el a zis: Cele ce nu sunt cu putință la omeni sunt cu putință la Dumnezeu.

28. Si a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate și î-am urmat tine.

29. Iar el le a zis: Amin grâiose voră, că nimeneu nu este care a lăsat casă, sau părinte, sau frați sau ferme, sau copii pentru împărția lui Dumnezeu.

30. Si să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veacul viitor vîță, veșnică.

31. Si lăudă cu sine pe cei doi prezece, a zis către ei: Iată ne suim la Ierusalim și se vor împlini tot cele serii prin prooroci despre Fiul Omului.

32. Căci va fi dat păgănilor și va fi batjocorit și ocarilă și scripat.

33. Si bătându-l, il vor omori și a treia zi va învia.

34. Iar ei n'au înțeles nimio din acestea și erau răuțării acesta ascuns pe căruță și nu înțelegeau cale spuse.

35. Si cănd s'a apropiat de Ierihon, un orășed sădea lângă vale cersind.

36. Si auzind multinea trezănd, întreba: Ce este acesta?

37. Si i-a spus, că Iisus Nazareneanul trece.

38. Si el a strigat, zicând: Iisus, Fiul lui David, miluște-mă.

39. Si cei ce mergeau înainte îl certau să tacă dar el cu mult mai vîrtoș.

striga: Fiul lui David, miluște-mă.

40. Si stănd Iisus, a poruncit să-l aducă la sine și apropiindu-se de el, l-a întrebat, zicând:

41. Ce voiesti să-ți facă? Iar el a zis: Doamne, să văd.

42. Si Iisus i-a zis: Veti Credința ta te-a măntuit.

43. Si îndată a văzut și mergea după el, săvârd pe Dumnezeu și tot poporul văzând această a dat laudă lui Dumnezeu.

Zacheu. Pădua despre drăguții incredințării slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus pleânge Ierusalimul. Izgonirea văsătorilor din templu.

19. 1. Si intrând, trecea prin Ierihon.

2. Si întă un om cu numele Zacheu și acesta era mai mare vîmășilor și ora bogat.

3. Si căuta să vadă pe Iisus cine este și nu putea de multime, că era mult de stat.

4. Si alergând înainte, s'a suit într-un dud, ca să-l vadă, că pe acolo avea să treacă.

5. Si cănd a venit la locul acela, uitându-se în sus la Iisus, l-a văzut și a zis către el: Zacheu, grăbește de te coboară, că astăzi în casa ta trebuie să rămână.

6. Si grăbinindu-se, s'a co-

borât, și l-a primit bucurându-se.

7. Si văzând, toți cărțienii, zicând: Că la un om

platăos a intrat să găzduiască,

8. Iar Zacheu stănd, a zis către Domnul: Iată, je mitate din avuția mea, Domne, o dată sănătatea și de ani năpăstuit pe cineva ceva, întorei hăpătrit.

9. Si a zis Iisus către el: Astăzi s'a facut mănușa casei acestei, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că a venit Fiul Omului să caute și să mănușească pe cel pierdut.

11. Si ascultând ei acestea, a adăugat să spună o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și lăsa părca că îndată va să se arate împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci a zis: Un om de bun neam, s'a dus într-o țară departe să-și joace domnia și să se întoarcă și să se întoarcă,

13. Si chemând zece slugi ale sale, lea dat zece mină și a zis către ele: Neguțătorii pătu voi veni,

14. Iar cătărenii lui îl urau și an trimis sole să piă el, zicând: Nu vom ea acesta să domnească pe ste noi.

15. Si cănd s'a întors el, după ce luase domnia, a zis să-i cheame slugile a celea cărora le dăduse ar-

gintul, ca să știe cine ce a neguțători.

16. Si a venit ea dință zicând: Doamne, minna ta a adus căstig zecă mine.

17. Si a zis ei: Bine, slăgi bună, pentru că ai fost credincios peste foarte puțin și în stăpânire peste zecă cetăți.

18. Si a venit ea de a doua, zicând: Doamne, minna ta a adus căstig cinci mine.

19. Si a zis și acesteia: Si tu să ai stăpânire poste cinci cetăți.

20. Si alta a venit, zicând: Doamne, iată minna ta, pe care am întinut-le gata în stăpânire.

21. Si cănd n'am tenut de atine, pentru că era om astăzi, iei ce n'ai pus și se ceri ce n'hai semnat.

22. Si i-a zis: Dupa enărțul tău te voi judeca, slăgi vicleana. Ai stat că sunt om aspiru, lăudă ce n'au pus și secerând ce n'au semnat,

23. Pentru ce dar n'ai dat argintul meu la bană și venind mi, l-aș fi lăsat eu dobândă?

24. Si celor ce erau de fată le-a zis: Luati dela ce mină și dați-o celei ce are zecă mine.

25. Si i-a zis: Doamne, acela are zecă mine.

26. Zic voină, că oricui are și se va da, iar dela

cel ce n'are și ce are i se
va lăsa.

27. Iar pe acel vrăjimai
ai mei, care n'au voit să
domnese peste ei, adu-
eoți-i înconști și înținuhi-
ni înaintea mea.

28. Si zicând acestea,
mergeau înainte, suindu-se
la Ierusalim.

29. Si când s'a apropiat
de Betfaghe și de Bettu-
nia, către muntele ce se
chiamă și Măslinilor, a tri-
misa doi din uenieci săi,
zicând:

30. Mergeți în satul care
este înaintea voastră, în
care intrăți, veți găsi un
mâză legat, pe care nimici
din omenei n'ieodată n'au
seuat; deslegați-l și-l adu-
ceti;

31. Si de vă va întreba
cineva: Pentru ce îl desle-
gați? Așa să-i spuneți:
Pentru Domnul are tre
buință de el.

32. Si mergând trimisii,
au aflat cum le zisește

33. Si deslegând mâzăul,
au zis stăpânil lui către ei:
Ce deslegați mâză!

34. Iar ei au zis: Pen-
tru cel Domnul are trebuin-
tă de el.

35. Si l-au adus la Iisus
și aruncându-și vesminte-
le pe mâză, au pus pe Iisus
deasupra.

36. Si mergând el, și pe
asterneau vesmintele pe
cale.

37. Si apropiindu-se la

cohorțul muntelui Măslini-
lor, a început totă mul-
tumea uenieciilor, bucuran-
duse, să lăude pe Dumnezeu
cu glas mare pentru
toate minunile ce văzuse,

38. Zicând: Binecuvânta-
tor este împăratul Cel ce
vîne într-numele Domnului:
Pace în cer și slări
într-îei de sus.

39. Si unii dintre fai-
sei din mulțime au zis că
îl vede el: Învățătorul, cer-
tăji uenicii.

40. Si răspunzând, le-a
zis: Zie vănu, că de ver-
tățea acestia, pietrele vor
striga.

41. Si când s'a apro-
piat, vizând cetatea, a
pînă de ea.

42. Zicând: De aici și cu-
noasest și tu, măcar în ziua
aceasta, n'au, căde pentru
pacea ta! Dar acum să-ți
ascuns pentru ochii tăi.

43. Ca vor veni asupra
ta zile, când vrăjimai tăi
vor săpa sănt imprejurul
tău și te vor inconjura și
te vor strîngă de toate
părțile.

44. Si te vor face una
pe pământul, pe tine și pe
copiii tăi în tine și nu vor
lăsa în tine piatră pe piatră,
pentru că n'au cuno-
scut vremea cereșterii tale.

45. Si intrând în tem-
plu, a început să semnă
afară pe cei ce vindeau în
el și cumpărău, zicând:

46. Scriște este: Casa mea,

casă de rugăciune este, iar
voi ați făcut-o peșteră de
tâlhari.

47. Si era învățănd în
toate zilele în templu. Iar
mai-marii preotilor și căr-
turari și bătrâni poporu-
lui căutați să-l piardă.

48. Si nu găseau ce să-i
facă, fiindcă tot poporul
se ținea de el, ascuțindu-l.

*Judecă întrebă pe Iisus
despre puterea sa. Pilda
vici. Întrebarea despre daj-
de și despre invieră mor-
ților. Al cui fin este Hri-
stos. Îngâmătarea cărtu-
rilor. Lăcomia.*

20. Si într-ună din zi-
lele acelăi, învățănd
el poporul în templu și bi-
nevestind, au venit preoții
și cărturarii cu bătrâni.

2. Si l-au întrebat, zic-
ând: Spune-ne, cu ce pu-
tere faci acestia? Sau cine
este cel ce îi-a dat pu-
tere acestia?

3. Iar el răspunzând, a
zis către ei: Vă voi în-
treba și eu pe voi un cu-
vânt, și să-mi spuneți:

4. Botenul lui Ioan din
cer era sau dela oameni?

5. Iar ei cungetau în sine,
zicând: De vom zice, din
cer, va zice: Pentru ce dar
n'ati crezut lui?

6. Iar de vom zice, dela
oameni, tot poporul ne va
ucide cu pietre, căci este

încredințat că Ioan a fost

prooroc.

7. Si au răspuns, că nu
știu de unde

8. Si Iisus le-a zis: Nici
eu nu vă spun cu ce pu-
tere fac acestia.

Un om a sădit vie și a

depată multă vreme.

9. Si a început a zice
către popor pilda aceasta:

10. Si la vremea caleșu-
lui, a trimis către lucră-
tori o slugă, ca să-i dea
din rodul viei, însă lucră-
torii bătând-o, au trimis-o

deasă.

11. Si a adaus a trimite
altă slugă, însă ci și pe a-
ceea bătând-o și batjoco-
rind-o au trimis-o deasă.

12. Si a adaus a trimite
a treia, iar ei și pe a-
ceea răuind-o, au scos-o a-
fară.

13. Si a zis stăpânul viei:
Ce voi face? Voi trimite
pe fiul meu cel iubit, poate
văzându-l, se vor ruina,

14. Iar lucrătorii văzân-
du-l, s'au sfatuit între ei,
zicând: Acesta este moște-
nitorul. Veniti să-l ucidem,
ca moștenirea să fie a
noastră.

15. Si seotându-l afară
din via, l-au omorât. Deci,
ce le va face stăpânul viei?

16. Va veni și va pierde
pe lucrătorii aceștia și via
o va da altora. Iar ei au-
zind, au zis: Să nu fie!

17. El însu și privind la
ei, a zis: Ce însemneză
dar aceasta ce este aici:

«Piatra pe care n'au luat-o în seama ziditorii, aceasta s'a pus în capul unghiuui.

18. Oricine va cădea pe acea piatră se va sfârma, în peste care va cădea ca îl va sfrobi?»

19. Si căutau mai-marii proptorilor și cărturarii să pună mâna pe el în acel casă și să-l temet de porop, căci înțeleseră că pentru ei zisește pildinu necesașa.

20. Si pândindu-i, au trimis îscocde, care se prezăceau că sunt drepti, să-l prindă în cuvânt, ca să-l dea stăpânirii și puterii dreptătorului.

21. Si l-au întrebat, zicând: Invățătorule, stiu că drept vorbești și înveți și nu ești părtinitor, ci în adăvăr calea lui Dumnezeu înveți:

22. Se cade să dăm dajie Cezarului, sau nu?

23. Iar el priecinând viclezugul lor, a zis către ei: Ce mă ișpiți?

24. Arbiți-mi un dinar, al cui chip și scriere are el! Iar el răspunzând, pe zis: Ale Cezarului.

25. Si el lea zis: Datejdar Cezarului cele ale Cezarului și cele ale lui Dumnezeu și Dumnezeu.

26. Si nu l-au putut prinde în cîştigînaintea poropului și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Iar apropiindu-se unii

din saducci, care zice că nu este inviere, l-au întrebat, zicând:

28. Invățătorule, Moise ne-a scris: De va murii fratele cuiva, având femeie și acesta va mori fără copii, să ia fratele lui pe femeia aceea și să ridice urmări fratele său.

29. Deci erau sapte frați și cel dințâi, luând femeie, a murit fără copii.

30. Si a luat al doilea pe femeia aceea și acela a murit fără copii.

31. Apoi a luat-o al treilea și ascenuse căcă sapte în urmări lașă copii și au murit.

32. Iar în urma tuturor, a murit și femeia.

33. Deoică întrebat, căruia din ei va fi femeie, căci căcă sapte au avut-o de femeie.

34. Si răspunzând Iisus, le-a zis: Fiii venugului a-cestunse se însoță și se mărită,

35. Iar cei ce se învrednicește a dobândi acel veac și învierea din morți, nici nu se însoță, nici nu se mărită.

36. Că nici să moară nu mai pot, căci sunt ascenea cu ingeri și fii ai lui Dumnezeu sunt, fiind fi ai învierii.

37. Iar că morții înviază, și arătat Moise la rug, când numește Domn pe Dumnezeu lui Avraam și

Dumnezeul lui Isaac și runcând darurile lor în cua templelui.

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ei al viilor, că toti pețru el sunt viață.

39. Si răspunzând unii din cărturari, au zis: Invățătorule, bine ni zis.

40. Căci nu mai înținăneau să-l întrebe nimic.

41. Si a zis către ei: Cum zic că Hristos este fiul lui David?

42. Căci însăși David zice în cartea Psalmilor: «Zisă Domnul Domnului meu: Sezi de-a-drecpta mea,

43. Până ce voi pune pe vrăjinașii tăi asternut piciocarelor tale!»

44. Deci David, Domnul numește și cum este fiul al lui?

45. Si ascultând tot porțul, a zis ucincilor săi:

46. Păziti-vă de cărturari, cărora le place a umbla în haine lungi și închisă închirăciunile prin piețe și se anelnele cele mai de sus în sinagogi și locurile dintăi la ospețe.

47. Care casele văduvelor mănușă și se roagă cu fătăricie indelung. Aceștia vor lăsi multă osândă.

Banii văduvei. întrebare despre sfârșitul lumii. Pustiirea Ierusalimului. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

21. 1. Si căutând, a văzut pe cei bogăți a-

zie,

2. Si a văzut și o văduvă săracă aruncând acolo doi bani

3. Si a zis: Adevărat vă

zie, că această văduvă să-

racă a aruncat mai mult

decât toti,

4. Ca toti aceștia din

prizonul lor au aruncat la

darurile lui Dumnezeu, iar

aceasta din săracă sa, tot

ce avea pentru trai a ar-

uncat,

5. Si unii zicând despre

templu, că este impodobit

cu pietre frumoase și cu

podoabe, el a zis:

6. Acestea pe care le

vedeti, vor veni zile în care

nu va rămnăcea piatră pe

piatră, care să nu se ris-

peseză.

7. Si l-au întrebat, zi-

când: Invățătorule,

dar

când vor fi acestea și care

va fi semnul când au să

fie acestea?

8. Iar el a zis: Vedeti

să nu vă anăgăti, că multi

vor veni în numele meu,

zicând că eu sunt și vremea

să apropie. Să nu vă

luati după el.

9. Si când veți auzi de

răboie și de răsecole,

să nu vă sprijinătați, căci tre-

bue să fie acestea întâi,

dar sfârșitul nu va fi în-

dată.

10. Atunci le zicca: Se

va ridica neam peste neam

și împărătie peste împărătie

11. Si vor fi cutremure mari pe locuri si foamete si cu ei ciume si spaima si semne mari din cer vor fi.

12. Iar mai inainte de totate acestea, vor pune mainile pe voi si va vor

prizonii, dandu-vă in sinagogi si in temuite, oucându-vă la imparăti si la domeni vor numele meu.

13. Si veți fi silici să mărturisisti.

14. Puneti dar in inimile voastre, sa nu gănditi nici inainte ce veți raspunde.

15. Ca eu va voi da gură si intelepciune, căruia nu-i vor putea sta împotriva nici să-i raspunda toti care va vor sta împotriva voiei.

16. Si veți fi dati si de părinti si de frati si de rudeuni si de prieteni si vor omorbi dintr-o voi.

17. Si veți fi uriti de toti pentru numele meu.

18. Si păr din capul vostru va pieri.

19. Prin răbdarea voastră vă veți măntuhi sufletele.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de ostași, atunci să stii că eci din mijlocul lui să plece si cei de prin tărini să nu intre în el.

21. Atunci eci din India să fugă la munți si eci din mijlocul lui să plece si cei de prin tărini să nu intre în el.

22. Ca zilele răsbunării sunt acestea, ca să se im-

plinească toate cele scrise.

23. Dar vai, color ce vor avea in părante si celor ce vor alăptă in acelle zile!

Că va fi nevoie mare in

tară si mănie asupra porului acesta.

24. Si vor cădea de ascu-

tigul săbiei si vor fi dusi rebi la toate neamurile si Ierusalimul va fi călat de neamuri, până va vor implini vremile neamurilor.

25. Si vor fi semne in-

souare, in lună si in stelu-

si po pământ spaima si nedumerire neamurilor la acord suetului mării si al

vor se vor căta.

26. Si oamenii se vor

sfarsii de frica si de astrep-

tarea celor ce au sa vină

in lume, ca puterile coru-

rilor se vor căta.

27. Si atunci vor vedea

pe Iul Omului venind pe

norii cu putere si cu slavă

multă.

28. Si când vor incepe

sa fie acestea, sculati-vă si

va ridica capetele, ca se

apropie răscumpărarea ve-

strii.

29. Si le-a spus o pildă:

Vedeți smochinul și totii co-

paci.

30. Când ii vedeți, în-

frunzind, dela voi însvâr-

știți că de acum aproape

este vară.

31. Asa și voi, când veți

vedea acestea înțâmplădu-

se, să stii că aproape este

împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin grăiesc youă, că preotilor și cărturarui cum să-l omore, că se temeau până când vor fi toate a-

de popor.

33. Iar Satana a intrat în

Tuda, ce se chină Iscario-

cul, fiind din numărul ce-

lor doisprezece.

4. Si mergând el, a vor-

bit cu mai-marii preotilor

si en căpotenile onstei, cum

să-l dea în mâinile lor,

5. Si s'au bucurat aceia

si s'au temut cu el să-i dea

bani.

6. Si el s'a învoit si că-

uta vine cu prilejul să-l dea

lor fără stîrza multumii.

7. Si a venit ziua Azimene-

lor in care trebuia să se

ierfesescă mișul Pastelui

8. Si a trimis pe Petru

si pe Ioan, zicând: Mer-

geti de ne gătitii si mân-

căm Pastele.

9. Iar ei i-au zis: Unde

voiesti să cătim?

10. Si el le-a zis: Înă,

intrând in cetate, vă va

intâmpina un om ducând

un vas de lut cu apă. Mer-

geti după el în casă unde

va intra.

11. Si zicăti stăpânului

casei: Invățătorul zice:

Unde este încăperea în care

să mânânce Pastele cu u-

nicii meii?

12. Si el vă va arăta un

foisor mare, asternut. Aco-

lo gătit.

13. Si mergând ei, an-

găsit preotul le spusese si

au gătit Pastele

22. 1. Si se apropia praz-

nicul Azimenei care

se chină Paste

2. Si căutau mai-marii

sul, au sezut și cei doisprezece apostoli en el.

15. Si le-a zis: Mult am dorit să mănușe en voi, a

cest Paste, mai multe de patimă mea,

16. Căci vă spun, că de acum nu voi mai mânca din acestea, până când se vor împlini în Impărăția lui Dumnezeu.

17. Si lăudă paharul, multumind, a zis: Luati u-

cesto și împărății între

voi.

18. Căci zice vonă: Nu

vou mai bea din rodul vi-

tei, până când va veni im-

părăția lui Dumnezeu.

19. Si lăudă pâinea, mul-

tumind, a frânt și le-a dat

zicând: Aceasta este trupul

meu, carele se dă pentru

voi. Aceasta să faceti spre

pomenirea mea.

20. Asemenei și paharul

după ce au cinat, zicând:

Acest pahar este legea cea

nouă în sângele meu, care

se va răsări pentru voi.

21. Dar iată, măna vâ-

zătorului meu este la masă

eu mină.

22. Si Fiul Omului mer-

ge, precum este orănduit,

dar vai omului acelaia prin

care se vine!

23. Si ei au început să

întrebă între sine, cine să

fie acela dintre ei, care

va să facă aceasta?

24. Si s'a făcut și pri-

cire între ei, care dintre ei

se pare că este mai mare,

25. Iar el le-a zis: Îm-

părății pagânilor domesc

peste ei și cei ce-l stăpă-

nesc se chiamă făcători de

bine,

26. Dar între voi să nu fie

asa, căci cel mai mare din

tre voi să fie ca cel mai

mic și căpetenii ca cel ce

slujește,

27. Că cine este mai ma-

re: Cel ce săde sau cel ce

se găde? Iar eu sunt în

mijlocul vostru ca cel ce

slujește.

28. Si voi sunteți care

ata rămas împreună cu

mine în ispitele mele.

29. Si eu vă rănduiesc

împărăție, precum mi-a ră-

ndut mie Tatăl meu,

30. Ca să măncăți și să

beți la masa mea, în im-

părăția mea și să sedeti

pe tronuri, judecând cele

douăprezece seminții ale

lui Israhil.

31. Si a zis Domnul: Si-

mon, Simone, iată Satana

vă cerut să vă ecarne ca

grăful,

32. Iar eu m'am rugat

pentru tine, ca să nu piari

credința ta și tu întorean-

du-te, întrește pe Irațu

tăi.

33. Iar el i-a zis: Doam-

ne, cu tine sunt gata și în

ținută și la moarte să

merg.

34. Iar Iisus i-a zis: Zic

te, Petre, nu va cînta azi

în cer, întărindu-l

41. Si s'a depărtat dela

ei, că de o aruncătură de

piatră și în genunchind, se

ruga.

42. Zicând: Părinte, de

voi este treacă paharul

acesta dela mine, însă nu

voia mea, ci a ta să se

facă.

43. Si i s'a arătat inger

din cer, întărindu-l

44. Si fiind în agonie,

mai cu stăruință se ruga,

și i se făcuse sudoreau ca

ori te vei lepăda, că nu mă picăturile de sânge ce pică

cunoști.

35. Si le-a zis: Când v'am trimis fără pună și întrucât, venind către u-

cenici, i-a aflat dormind de

fără trăistă și fără încă-

lănită, avut-apt lipsă de

ceva? Iar ei au zis: De

nimic.

36. Zisa lor: Acum dar

cel ce are pună să o ia,

asemenei și trăista, iar cel

ce n're sabie, să-să vândă

haina și să-să cumpere,

37. Căci vă zic că trebu-

ne să împălniești cu

mine Scriptura această:

«Si eu cei fără-de-lege să

socotit, căci cele pentru

mine sunt gata să se în-

plinească».

38. Iar ei au zis: Doamne, întări aci donă săbiu,

și el a zis: Sunt de ajuns.

39. Si ieșind, a mers

după obiceiu la muntele

Masiniilor și l-a urmat

și ucenicii săi.

40. Si ieșind în acel loc,

le-a zis: Rugă-ți să nu

intrai în ispită

41. Si s'a depărtat dela

ei, că de o aruncătură de

piatră și în genunchind, se

ruga.

42. Zicând: Părinte, de

voi este treacă paharul

acesta dela mine, însă nu

voia mea, ci a ta să se

facă.

43. Si i s'a arătat inger

din cer, întărindu-l

44. Si fiind în agonie,

mai cu stăruință se ruga,

și i se făcuse sudoreau ca

ori te vei lepăda, că nu mă

picăturile de sânge ce pică

cunoști.

45. Si sculându-se dela

rugăciune, venind către u-

cenici, i-a aflat dormind de

fără trăistă și fără încă-

lănită, avut-apt lipsă de

ceva? Iar ei au zis: De

nimic.

46. Si le-a zis: Ce dor-

uți? Sculati-vă și vă ru-

găgi, ca să nu intrai în

ispită.

47. Si încep vorbind, întă-

revenire multime și cel ce se

chama Iuda, unul din cei

doiprezee, mergea înainte

lor și s-a apropiat de

Iisus ca să-l sărută. (En-

trucă acest semn le dăduse:

Pe care îl voiu sărută, ace-

la este).

48. Iar Iisus i-a zis:

Iuda, cu sărutare vinzi pe

fiu Omului?

49. Si văzând cel ce

crau pe lângă el, ce avea

să fie, i-a zis: Doamne

să lovim cu sabia?

50. Si unul din ei a lo-

vit pe shuga marcelui dreap-

ță.

51. Iar Iisus răspunzând,

a zis: Lăsați, până aici. Si

atingându-i urechea, l-a

vindecat.

52. Si a zis Iisus celor

ce venise să-l ia, mai-nă-

itorii preotilor și căpeteni-

lor templului și bătrânilor:

Ca la un tâlhări să ieșă cu

săbi și cu bete?

53. In toate zilele fiind

cu voi în templu, n'ati

intins mâinile asupra nen,

dar acesta este cesașul vo-

stru și stăpânirea întunecului.
 54. Si-prințându-l, Iau adus și l-au băgat în casa marelui preot, iar Petru mergea departe în urma lui.
 55. Si făcând foc în mijlocul curții și șezând în preună, a sezut și Petru în mijlocul lor.
 56. Si vizându-i o slujnică ședând la foc, și cănând spre el, a zis: Si aceasta a fost cu el.
 57. Iar Petru s'a lepădat de el, zicând: Femeie, nu-i cunoște.
 58. Si după puțin, văzându-l, altul i-a zis: Si tu ești dintr-ei, iar Petru a zis: Omule, nu sunt.
 59. Si trezând ca un eoas, altul adevărî, zicând: Adevărât, și aceasta a fost cu el, că Galileian este,
 60. Iar Petru a zis: O-mule, nu sun ce zici, și îndată încep vorbind el, și cănat cocosul.
 61. Si întorcându-se Dom-nul, a căutat spre Petru și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îzișese, că mai înainte de a chăta cocosul, de trei ori te vei lepăda de mine.
 62. Si ieșind afară, a plâns cu amar.
 63. Iar oamenii care șineau pe Iisus, îl batjocoreau, bătându-l.
 64. Si acoperindu-i fața, îl lojeau peste obraz și-l în-

trebau, zicând: Ghicește, cine este cel ce te-a lovit?
 65. Si multe altele ziceau, hulind împotriva lui.
 66. Si cum s'a făcut ziua, s'a adunat bătrâni poporului și mai-marii preoților și cărturarri și l-au dus în soborul lor, zicând:
 67. De ști tu Hristos, spune-ne nouă. Si le-a zis: De vă voi spune, nu veți crede.
 68. Si de vă voi întreba, nu veți răspunde, nici nu veți slobozi.
 69. De acum Fiul Omului va sedea de-a-dreapta puterii lui Dumnezeu.
 70. Si au zis toti: Dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi însă ziceti, că eu sunt.
 71. Iar ei au zis: Ce mai aveam trebuintă de mărturie, căci noi îngîne am auzit din gura lui.
Iisus înaintea lui Pilat și lui Irod. Răstignirea și tăharul pocălit. Îngroparea lui Iisus.
23. 1. Si scăldându-se totă multimea Ios, l-au dus la Pilat.
 2. Si au început a-l pări, zicând: Pe acesta l-am găsit răzvrătit, neamul nostru și opriindu-l da dajie Cezarului, zicând că este el Hristos, împărat.
 3. Iar Pilat l-a întrebat zicând: Tu ești împăratul

Iudeilor? Iar el răspunzând a zis lui: Tu zici.

4. Iar Pilat a zis către mai-marii preoților și către norod: Nu gasesc nicio vină în omul acesta.

5. Dar ei stăruau, zicând că întărită poporul, învățând prin toată Iudea, începând din Galilie până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileia, și întrebă, dacă Galileian este omul.

7. Si înțelegând că este din ținutul lui Irod, l-a trimis la Irod, fiind să el în Ierusalim în acele zile.

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte, că dorea de multă vreme să-l vadă, pentru că auzirile multe despre el și nădăjduin să vadă vreuo nume facută de el.

9. Si l-a întrebat cu evante multe, iar el numea nu-i-a risonu.

10. Si mai-marii preoții și cărturarri statu de față, învinuindu-l cu învergnare.

11. Iar Irod, împreună cu ostașii săi, batjocorindu-l și răzind de el, l-a îmbrăcat într-un vesmânt luminat și l-a trimis iarăși la Pilat.

12. Si s'nu făcut prietenii Pilat și Irod în același omul altul, căci mai înainte erau învățați între ei.

13. Iar Pilat chemând pe mai-marii preoților și pe căpetenii și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ati adus pe acest om, ca răzvrătim poporul și jachă, eu cerezându-l înaintea voastră, n'au găsit în acest om nicio vină din căte ridicăți împotriva lui.

15. Si nici Irod, căci l-a trimis la mine și iată, nici nici vrednic de moarte n'a făcut.

16. Deci pedepsindu-l și voiu slobozi.

17. Si trebuia să le slobozească de praznic un viuovat.

18. Si strigătă multimea, zicând: Ia-l pe acesta și slobozește-ne pe Barabă.

19. Caro, pentru o răsunătoare și ușoare ce se faceuse în cetate, ora aruncat în temniță.

20. Si iatăși a vorbit Pilat, vrând să slobozească pe Iisus.

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: Dar ce râu a făcut acesta? Nicio vină de moarte n'au găsit în el. Deci pedepsindu-l, îl voiu slobozi.

23. Iar ei stăruau strigând tare și cerând să fie răstignit. Si au biruit strigătelelor lor și ale mai-marii preoților.

24. Deci Pilat a hotărît să se facă cererea lor

25. Si lea slobozit pe cel aruncat în temniță pentru răscuială și neidere, pe care îl cerau ei, iar pe Iisus l-a dat în viață lor.

26. Si când îl duseau, prințând pe un oarecare Simon Cireneul, ce venea din târâia, au pus pe el crucea, ca s-o ducă după Iisus.

27. Si mergea după el multime multă de popor și de femei, care se tăgăduau și plângau.

28. Si întorcându-se către ele, a zis Iisus: Băieți Ierusalimului, nu mă plângeti pe mine, ci pe voi plângot-vă și pe copiii voștri,

29. Că înță vin zile, în care vor zice: Felicite sunt cele sterpe și pântecele care n'au născut și sănările care n'au alăptat.

30. Atunci vor începe a zice munților: Cădeți peste noi, și dealurile: A-coperiti-ne,

31. Că de fae acestea cu capacul verde, dar cu cel uscat ce va fi?

32. Si duseau împreună cu el și doi făcători de re, ca să-i răstignasească, re, ca să-i răstignasească împreună cu el.

33. Si dacă au grijas la locul că se chină al Căpătăni, acolo l-a răstignit pe el și pe făcătorii de

rele, unul de-a dreptă și unul de-a stânga,

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, cici nu stiu ce fac. Si împărtind hainele lui, au aruncat sorti.

35. Si sta poporul privind și căpetenile își băteau joc de el, zicând: Pe alii a măntuit, măntuiesc și pe sună, de este el Iisus, alesul lui Dumnezeu.

36. Si îl luau în râs și ostasău, apropiindu-se, adâncându-i ojet

37. Si zicând: Dacă tu esti împăratul Iudeilor, măntuiește-te pe mine însuți.

38. Si era și serio deasupra lui cu lătere elinesti și latinesti și evreiesti: Acesta este Împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din făcătorii de re răstignit îl buleau, zicând: De căci tu Iisus, măntuiește-te pe mine și pe noi

40. Si răspunzând colibalt, îl certă, zicând: Nu te temi de Dumnezeu, că într-acensi osândă esti!

41. Si noi după dreptate, căci primul celu cuvionte după faptele noastre, în acesta niciun râu n'a făcut

42. Si zicea lui Iisus: Po-meneste-mă, Doamne, când vei veni în împărăția ta.

43. Si i-a zis Iisus: A-

piatră, în care niciodată nimenei nu fusese pus.

34. Si ziua aceea era vineri și se lumina spre sămbăta.

35. Si urmându-i femeile care veneaseră cu el din Galileea, au văzut mormântul, și cum a fost pus trupul lui

36. Si Iisus strigând cu glas mare, a zis: Părinte, în mânile tale încredințez dubul meu, și acestoa zicând, și-a dat duhul.

37. Iar susașul răzăndea ce se făuse, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adeverat omul acesta drept a fost.

38. Si toate multimile ce veneiseră împreună la această priveliște, răzăndeau și se flăcărau, bătându-și pieptul, și intorceau

39. Si stau deparțe, privind acestea toți cunoșcuții lui și femeile care îl urmașă din Galileea,

40. Si intrând, n'au aflat cu numele Iosif, din Arimateia, cetate a Iudeilor, sfetnicul săibăd, săibăd bun și drept,

41. Care nu luase parte la statul și la fapta lor și care aştepta și el împărtășia lui Dumnezeu.

42. Venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

43. Si coborîndu-l, l-a înfăsurat în giurgiu și l-a pus în mormânt săpat în

24. 1. Iar în ziua întâia a săptămânii (duminică), foarte de dimineață au venit la mormânt împreună cu alții, aducând miresmole ce gătiseră

2. Si au găsit piatra răsturnată de pe mormânt

3. Si intrând, n'au afiat cu numele Domnului Iisus.

4. Si pe când se mirau ele de aceasta, iată, doi săibăduri au sătătit înaintea lor în vesminte strălucitoare.

5. Si înfricosându-se, ele, și plecându-și fetele la pământ, au zis aceia către ele: Ce căutați pe cel viu între cei morți?

6. Nu este aici, ci s'a scăpat.

Aducetă-vă aminte

cum v-a vorbit fiind încă iernigând și sunteți triste?

7. Zicând, că trebuie să aici nu era Cleopa, fie dat Fiul Omului în a zis către el: Tu singur măinile oamenilor păcătoși și să te răstignit și tu stii cele ce s-au întâmplat în el zilele acestor?

8. Si ele și-an alătus aminte de evințele lui Iisus.

9. Si întorceându-se de la mormânt, au spus toate acesea celor unsprezece și coloralți.

10. Si era Maria Magdalena și Iona și Maria lui Iacob și celelalte în prenumă cu ele, care spuneau acestea către apostoli.

11. Si s-au părut apostolilor că o poveste evință lor și nu le credeau,

12. Iar Petru seculându-se a alegat la mormânt și plecau-se, a vizitat numai iulgărurile grămadite și s-a dus de acolo, mirându-se în sine de ceea ce se făceau,

13. Si întăi doi din ei mergeau în aceeași zi la un sat, departe de Ierusalim cu la găzesceri de statui, al caru nume Emaus.

14. Si aceia vorbeau între ei de toate întâmplările acestea.

15. Si pe când vorbeau și se întrebau, înusui Iisus apropiindu-se, mergea în prenumă cu ei,

16. Iar ochii lor erau întăriți ca să nu-l cunoscă.

17. Si a zis către ei: Ce sunt evințele acestea pe care le schimbăți între voi

18. Si răspunzând ușor, ai căru nume era Cleopa,

a zis către el: Tu singur ești strău în Ierusalim și nu stii cele ce s-au întâmplat în el zilele acestor?

19. Si el le-a zis: Ce a-diează? Iar ei i-au zis: Cele despuse Iisus Nazareanul, care era bărbat prooroc, puternic în faptă și în cun-

vânt înaintea lui Dumnezeu și a tot poporului,

20. Cum l-au osândit la moarte nu-i mari preotilor și capeteștile noastre și l-au răstignit,

21. Iar noi nădăjuim că el este cel ce va izăvâni pe Israîl; dar cu toate acestea, a treia zi este astăzi de cănd s-au făcut acestea,

22. Ci și niste femei din tribale noastre ne-au spălnătuit, ducându-se de dimineață la mormânt

23. Si neștiind trupul lui, au venit zicând, că și arătare de îngeri au văzut, care zic că el este viu.

24. Si s-au dus anii din cei en noi la mormânt și au găsit așa precum nu zis femeile, dar pe el nu l-au văzut.

25. Si el a zis către ei: O nepriechupturi și zăbovenii en inimă a credere testătoare au spus proorocul

26. An nu trebuia să pătimească acestea Hristos și să intre în slava sa!

27. Si înspăimântându-

se și dela toți proorocii, le săraci din toate Scripturile cele despre el.

28. Si s-au apropiat de satul la care mergeau și el se făcea că merge mai de parte

29. Si au stârnuit de el, zicând: Rămâi cu noi, căci către seară este și s'a plecat zina. Si a intrat să rămână cu ei.

30. Si când a sezut la masa cu ei, luând pâinea și binecuvântând și frângând-o,

31. Si li s'au deschis ochii și l-au cunoscut de cănd s-a făcut nevăzut de ei.

32. Si a zis unu către altul: Au nu ardea înimă în noi, când nu vorbea pe căci și când ne săracim Scripturile?

33. Si seculându-se în același sat, s'au intors la Ierusalim și au aflat aduiați pe cei unsprezece și pe cel împreună cu ei.

34. Care zicean: S'a scutat Domnul cu adevarat și s'a arătat lui Simon.

35. Si ei povestea cele de pe cale și cum li s'a făcut cunoscut la frângere pâinei.

36. Si acestea vorbind ei, înusui Iisus a sărat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vănat!

37. Iar ei spăimântându-so și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Si le-a zis: Ce sunteți turburați și pentru ce se săcănduri în inimile voastre?

39. Vedeți măinile și picioarele mele, că eu însumi sunt. Pipăiti-mă și vedeți, că duhul carne și osse nu are precum mi-e vedeți pe mine că am.

40. Si acestea zicând, le-a arătat măinile și picioarele.

41. Si încă necrezând, ei de bucurie și mirându-se, le-a zis: Aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar ei i-au dat o butată de postă frisă și dintr-un răgar de miere

43. Si luând înaintea lor, a mânca.

44. Si le-a zis: Acestea sunt evințele pe care eu le-am vorbit încă fiind cu voi, că trebuie să se impănească toate cele serise în legea lui Moise și în prooroci și în psalmi despre mine.

45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

46. Si le-a zis: Așa este scrierile și aşa trebuia să patipească Hristos și a treia zi să înveze din morți.

47. Si să se propoveduă însemă în numele lui Iisus cărtarea păcatelor

pe toate neamurile, înțe-

pând doba Ierusalim,

48. Iar voi sunteți martorii acestora.

49. Si întă, eu trimiț făgăduința Tatălui meu peste voi, iar voi sădeți în cetatea Ierusalim, până vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Si i-a scos afară până în Betania și ridicându-și măinile, i-a binecuvântat

51. Si când ii binecuvânta s'a depărtat dela ei și s'a înălțat în cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s'a întors la Ierusalim cu bucurie mare.

53. Si erau în totă vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amen.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA IOAN

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan, Oamenia lui Andrei, a lui Petru, a lui Filip și a lui Natan.

1. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Aceasta era în început la Dumnezeu.

3. Toate prin el s'a făcut și fără el nimic nu s'a făcut din ce s'a făcut.

4. În el era viață, și viața era lumina omului.

5. Si lumina în întuneric luminează și întunericul nu a cuprins-o.

6. Fostă un om triunfător Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Aceasta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de Lumina, ca toti să credă prin el.

8. Nu era acela Lumina, că ea să mărturisească de Lumina.

9. Cuvântul era Lumina, ea adeverătă, care venind în lume, luminează pe tot omul.

10. Aceasta în lume era, și lumeni prin el s'a făcut, dar lumeni nu l-a cunoscut.

11. Intr'ale sale a venit,

si ai săi pe el nu l-au primit,

12. Iar la căți l-au permis, celor ce cred în numele lui, le-a dat putere, ca să se facă fii ai lui Dumnezeu,

13. Care nu din sânge, nici din porță trapească, ci dela Dumnezeu s'a născut.

14. Si Cuvântul trup s'a

făcut și s'a săkșuit între noi și am vizut slava lui, slavă ca a unuia-născut din Tatăl, plin de har și de aderevă.

15. Ioan mărturisea, despre el și striga, zicând:

Acesta era despre care am zis: Cel ce vine după mine, a ajuns să fie înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

16. Si din plinul lui noi toti am luat și har pentru har,

17. Că legea prin Moise s'a dat, iar harul și aderevul prin Iisus Hristos s'a făcut.

18. Pe Dumnezeu nimeni, niciodată nu l-a văzut. Cel unul-născut, Fiul, carele este în sănul Tatălui, acela a spus.

19. Si aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim

preot și levîti, ca să-l întrebă: Tu cine ești?

20. Si a mărturisit și nă tagădui și mărturisit: Nu sunt eu Hristosul.

21. Si l-au întrebat pe el: Ce dar? Ilie ești? Si a zis: Nu sunt. Proorocul ești? Si a răspuns: Nu.

22. Deci i-au zis: Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce neau trimis. Ce zici tu însuți despre tine?

23. Zis-a el: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Îndrepătă calea Domnului, precum a zis Iisus proorocul.

24. Si trimișii erau din farisei.

25. Si l-au întrebat și i-au zis: Pentru ce dar boteză, dacă nu ești tu Hristos, nici Ilie, nici proorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, zicind: „În botez cu apă, iar în mijlocul vostru să acel pe care voi nu-l știți,

27. Care vine după mine, dar care nu-mă înaintea mea a ajuns să fie, căruia nu sunt vrednic și desleg curenta inelățimintei.

28. Acestea s-au petrecut în Betabara dincolo de Iordan, unde botiza Ioan.

29. A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată mieul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Aceasta este pentru

care eu am zis: După mine vine bărbat, care înaintea mea a ajuns să fie, pentru că înainte de mine a fost

31. Si en-nu-l cunoșteam, că ea să fie arătat lui Israîl, pentru aceasta am venit eu, botezând eu apă.

32. Si a mărturisit Ioan, zicând: Am văzut Duhul ca un porumbel coborindu din cer și a rămas peste el.

33. Si eu nu-l cunoșteam, că Cel ce mă trimis să botez eu apă, acela mi-a zis: Pesto care vei vedea Duhul coborându-se și rămasând peste el, acela este care botoează eu Duh Sfânt.

34. Si eu am văzut și am mărturisit, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi înăși sta Ioan și doi din uenicii lui

36. Si văzând pe Iisus, care umbrează pe Iisus, iată mie-l lui Dumnezeu!

37. Si l-au întzit cei doi uenicii zicând aceasta și au mers după Iisus,

38. Iar Iisus întreănduse și văzându- că merge după el, a zis: Ce căutăți?

Iar ei i-au zis: Rabbi, adică Invățătorule, unde locuiesc?

39. Zis-a lor: Veniti și vedeti. Si s'au dus și au văzut unde locuia și au rămas la el în zină aceea. Si era ca la al zeclea ceas.

40. Si era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul

din cei doi care auziseră dela Ioan și merseaseră după el.

41. Acesta a aflat întâi pe fratele său Simon și-i-a zis: Am aflat pe Mesiș, adică pe Hristos.

42. Si l-a adus către Iisus. Si căutând Iisus la el a zis: Tu ești Simon, fiul lui Iona, tu te vei chema Chefa, adică Petru.

43. Iar a doua zi a vrut Iisus să meargă în Galileia și a aflat pe Filip, și-i-a zis: Urmenâză-mi.

44. Si era Filip din Bethsaïda, din etatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip a aflat pe Natanael și-i-a zis: Am aflat pe acela despre care a scris Moise în lege și prooroci, pe Iisus fiul lui Iosif, din Nazaret.

46. Si i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi.

47. A văzut Iisus pe Natanael venind către el și a zis despre el: Iată eu adăvărul Ierusalim, în care nu este vieslesug.

48. Zis-a Natanael lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Iisus și-i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, fiind sub smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanael și-i-a zis: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israîl.

50. Răspuns-a Iisus și-i-a zis: Înțelegă că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Si-i-a zis: Amin, am înțeles, văză, de asemenea veți vedea cerul deschizându-se și pe ingerii lui Dumnezeu sunindu-se și coborindu-se peste Fiul Omului.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din templu.

2. 1. Si a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galilei. Si era și mama lui Iisus acolo

2. Si a fost chemat și Iisus, și uenicii lui la nuntă.

3. Si sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către el: Vin nu mai este.

4. Zis-a Iisus: Ce am eu eu în tine, femeie! Încă nu'venă casoul meu.

5. Zis-a mama lui slugitor: Făceți orice vă va zice.

6. Si eru acolo gase vase de piatră, puse peintru curățarea Iudeilor, care lăsuă căte două sau trei vedere.

7. Zis-a lor Iisus: Umplăți vasele cu apă și le-au umplut până sus.

8. Si le-a zis: Seoatați acum și aduceți nunoului și lău adus.

9. Si după ce a gustat nunoul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, că

numai slugile care seoseseră apa știință, a strigat numul pe mire.

10. Și i-a zis: Orice om pune înălță vinul cel bun și când se amețese, po cel mai slab, iar tu îi tînuit vinul cel bun pînă acum.

11. Acest inceput al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileei și s-a arătat slava sa și au crezut în el ucenicii săi.

12. După aceasta s'a vorbit în Caperneum, el și mama sa și frații săi și ucenicii săi și acolo au rămas nu multe zile.

13. Și era aproape Paștele Iudeilor și s'a suit Iisus la Ierusalim.

14. Și a găsit seazănd în templu pe cei ce vindeau boi și pe porumbie și pe schimbătorii de bani.

15. Și făcând un bieud de strânguri, a scos din templu pe toți și oile și boii, și schimbătorilor le-a vîrnat banii și le-a răsturnat mesele.

16. Și celor ce vindeau porumbie, le-a zis: Înătă acestea de aici. Nu faceti casa Tatălui meu casă de negustorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: «Răvâna casei tale mă măstuește».

18. Răspuns-ai Iudeii și i-au zis: Ce semn ne arăți, că ai drept să faci aceasta?

19. Răspuns-a Iisus și

le-a zis: Stricăți acest templu și în trei zile il voi ridica.

20. Și au zis Iudeii: În patruzeci și sase de ani să zidesc templul acesta și tu în trei zile îl vei ridica?

21. Iar el zicea despre templul trupului său.

22. Deei când s'a seculat din morți și-au adus aminte ucenicii săi că accentua spusește și au crezut Scripturii și cuvântului, pe care-l spusește Iisus.

23. Și când era în Ierusalim la sărbătoarea Paștelui, mulți au crezut în numele lui, văzând minunile ce făcea.

24. Iar Iisus însuși nu se încredea în ei, pentru că îi cunoșteau pe toți.

25. Și avea trebuință ca cineva să-i dea mărturie despre om, căci el cunoștea că era în om.

Convoacarea lui Iisus cu Nicodim. Ioan și ucenicii săi.

3. 1. Și era, între farisei, un om cu numele Nicodim fruntaș al Iudeilor.

2. Aceasta a venit către Iisus nouătea și i-a zis: Rabbi, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, căci nimeni nu poate să facă aceste minuni, pe care le face, decât nu este Dumnezeu cu el.

3. Răspuns-a Iisus și

i-a zis: Amin, amin grăiesc te, de nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vîndă împărăția lui Dumnezeu.

4. Zis-a către el Nicodim: Cum poate omul să se naște fiind bătrân? Au poate a doua oară să intre în pantecele maticii sale și să naște?

5. Răspuns-a Iisus: Amin, amin grăiesc tă, do nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu,

6. Ce este nașterea din trup, trup este, și ce este nașterea din Duh, duh este.

7. Nu te miră că ti-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8. Vântul surânde voie și auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde merge. Așa este oricine este nașterea din Duh.

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis: Cum pot să fie ascunsă?

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști ascunsă?

11. Amin, amin grăiesc tă: Noi ce știm, știm și ce am văzut mărturism și mărturia noastră nu este.

12. Dacă v'am spus cele pînă în testă și nu credet, cum vezi credere de vă voi spune cele cerște?

13. Și nimeni nu s'a suiat în cer, decât Cel ce s'a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer.

14. Si precum Moise a înălțat sarpele în pustie, așa trebuie să se înalte Fiul Omului,

15. Ca tot cel ce crede în el să nu piară, că să năibă viață vesnică,

16. Pentru că a iubit Dumnezeu lumea încă și pe Fiul său, cel unic nașent, l-a dat, ca oricine crede în el să nu piară, că să năibă viață de veci.

17. Ca n'a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume, ca să judece lumea, că să se mantuiască lumea prin el.

18. Cel ce crede în el, nu se judecă, iar cel ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut în numele Celui unu-născut Fiul al lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că Lumina a venit și oamenii au iubit mai mult întunericul decât Lumina, că faptele lor erau rele.

20. Că oricine face rele, urăște Lumina și nu vine la Lumina, că să nu se vădăască faptele lui.

21. Iar cel ce face adevărat, vine la Lumina, că să

se arate faptele lui, că în

Dumnezeu sunt săvârșite.

22. După aceasta a venit

Iisus și ucenicii lui în pă-

mântul Iudeii și a rămas acolo en ei și boteza Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe și veneau mulți și se bozeau.

24. Că încă nu era Ioan aruncat în temniță.

25. Să fost neînțelegere între ucenicii lui Ioan și un Iudeu despre curățire,

26. Să ei au venit către Ioan și i-au zis: Rabbi, cei ce erau în tine dincolo de Iordan, pentru care tu ai mărturisit, încă botează și toți merg către el.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul să ia nimic, de nu-i va fi dat din cer.

28. Voi însvârbi mi mărturisti, că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

29. Cel ce are mireasa este mire, iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea s'a împlină.

30. Acela trebuie să crească, iar eu să mă nicoșez.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este, cel ce este de pe pământ, pământ este și de pe pământ grăiese. Cel ce vine din cer deasupra tuturor este.

32. Să ce a văzut și a

auzit mărturisête și mărturia lui nimenei nu o primește.

33. Cel ce primește mărturia lui, a întărit, că Dumnezeu udevară este.

34. Că cel pe care l-a trimis Dumnezeu, cunțile lui Dumnezeu rostește, căci nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubește pe Fiul și toate le-a dat în mâna lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul, nu va vedea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

Con vorbirea lui Iisus cu Samarinenca. Omul împăratesc.

4. Deci cum a întles Domnul, că au auzit fără încărcături, că Iisus botează și face mai mulți ucenici do căt Ioan,

2. Deși Iisus însuși nu botează, ci ucenicii lui,

3. A lăsat Iudeini și s'a dus întrăși în Galileia

4. Să trebuiască să treacă prin Samaria.

5. Dece a venit în cetatea Samariei, care se chiamă Sihar, aproape de locul unde se face Iacob din Iosif, fiul său.

6. Să era acolo puțul lui Iacob, iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s'a așe-

zat lângă puț. Să era ea apă, ca să nu mai însetezi la al săsoalea ceară.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Zisa ei Iisus:

8. Că ucenicii lui se duceseră în cetate să cumpere demăncare.

9. Dece i-a zis femeia sămarinenca: Cum tu, Iudeu, ceri să bei dela mine, femeie sămarinenca? Pentru că n'au amestec Iudeii cu Samarinenii.

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: De ai fi stănd darul lui Dumnezeu și cine este cel ce-ți zice: Dă-mi să beau, și fi cerut tu de el să-ți duc apă vie.

11. Zisa lui femeia: Doamne, nici ciutură n'ai și puțul este adânc, de unde să dai și apă cea vie?

12. Au doară mai mare esti tu decât Iacob, părintele nostru, care ne-a dat puțul acesta și el însuși a băut din el și fiul și dobrotoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta în-

creștere și va veni vremea, când nici în mun-

tele acestei, nici în Ierusalim nu vă veți închiina Tatălui.

14. Iar cel ce va bea din apă, pe care î-o voiu da eu, nu va înseta în vreme, căci apă, pe care eu î-o voi da, se va face în el izvor de apă care curge spre viață veșnică.

15. Zisa femeia către el: Doamne, dă-mi această

apă, ca să nu mai însetez, nici să nu mai vin aici să

scot. 16. Zisa ei Iisus: Du-te, chiamă pe hârbatul tău și vino aici.

17. Răspuns-a femeia și i-a zis: N'am bârbat. Zisa ei Iisus: Bine ai zis că n'ai bârbat.

18. Căci cinei bârbati ai avut și pe care il ai acum nici este bârbat. Aceasta adevarării ai spus.

19. Zisa lui femeia: Doamne, văd că prooroc esti.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat și voii ziceți, că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine.

21. Zisa ei Iisus: Femeie, credemă, că va veni vremea, când nici în muntele acestei, nici în Ierusalim nu vă veți închiina Tatălui.

22. Voi vă închiinați la omen ce nu stăti, noi nu închimb la ceea ce stim, că măntuirea din Iudei este,

23. Că vine vremea și a cunosti este, când udevarării închinători se vor închiine Tatălui cu duhul și cu adevărul, că Tatăl acest fel de închinători căză.

24. Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui, în duh și în adevăr trebuie să i se închine.

25. Zisa lui femeia: Stim că va veni Mesia,

care se chiamă Iisus. Când va veni acela, ne va spune toate.

26. Zis-a că Iisus: Eu sunt, cel ce vorbește cun-

tine. 27. Si atunci an venit u-

cenicii lui și se mirau că

stă de vorbă cu o femeie,

dar nimic nu i-a zis: Ce

intrebă? Sau: Ce grăiese

cu ea?

28. Iar femeia și-a lăsat

cintura și a mers în cetate

și a zis camenilor:

29. Veniți de vedeții un-

om, care mie mi-a spus

totuște că am făcut. Nu

eumva acesta, Iisost?

30. Deci au ieșit din ce-

tate și veneau către el.

31. Intre acestea ue-

nicii îl rugau, zicând: Rab-

bî, mănuină!

32. Iar el le-a zis: Eu

am să mănuască o mancare,

pe care voi n'știu.

33. Iar ucenicii ziceau

intre ei: Nu cunvs i-a a-

ducă cineva să mănuască?

34. Zisa Ior Iisus: Mă-

nucrea mea este să fac voia

Celui ce m'a trimis și să

săvârșesc lucrul lui.

35. Nu ziceți voi sare;

că mai sunt patru luni și

secerisul va veni? Iată vă

zic: Ridicați-vă ochii și

vedeți holdele, că sunt albe

sprijecori acum.

36. Si cel ce seceră,

pătă ia, și adună roadă

la vîcata vesnică, ca să se

bucure împreună și cel ce

seamănă și cel ce sece-

ră.

37. Că în această impre-

jurare este adevarat cuvântul,

că altul este cel ce

seamănă și altul cel ce se-

ceră.

38. Eu v'am trimis pe

voi să seceră unde nu

v'ati ostentă. Alții s'a-

ostentă și voi atunci intrat în

ostențea lor,

39. Iar din cetatea acces

multă din Samarineni au

crezut în el pentru cuvântul

femeiei, care mărturi-

ște: Mie n'au spus toate

câte am făcut.

40. Deçi după ce an ve-

nit în el din Samarineni, il

rugau să rămână la ei și

a rămas acolo domn zile.

41. Si mult mai mulți au

crezut pentru cuvântul lui.

42. Iar femeii îl ziceau:

Nu mai credem pentru vor-

ba ta, că însin am auza

si ștum, că acesta este cu

adevarat Iisost, Mărtu-

torul lumii.

43. Iar dără cele domă-

zile, a ieșit de acolo și a

mers în Galileia,

44. Că însuși Iisus a

mărturisit, că un prooroc

nu are cinste în patria

sa.

45. Si când a venit în

Galileia, l-a primit Galileienii, care văzuseră totu-

ște căte făcuse în Ierusalim

la praznic, căci și ei

veniseră la praznic.

Slăbănoșul dela Betzeda și cuvântul Domnului către Iudei despre puterea sa dumnezeiască.

46. Si a venit Iisus în-

teri și cuvântul Domnului că-

tre Iudei despre puterea

sa dumnezeiască.

47. Acesta auzind că Li-

sus a venit din Iudeia în

Galileia, a mers la el și l-

ugă să se coboare și să

vindece pe fiul lui, că era

moară.

48. Iar Iisus a zis că-

tre el: De nu veți vedea

menire și minuni, nu veți

crede.

49. Zisa către el omul

impăratesc: Domine, co-

boară-te mai multe de a

muri copilul meu.

50. Zisa Iisus lui: Dute-

te, fiul tău trăiește. Si a-

crezut omul în cuvântul pe

care i-a spus Iisus și s'a

duis.

51. Si iată coborindu-

slugile lui l-au întâmpinat

și i-au spus, zicând: Co-

pilul tău trăiește.

52. Deci îl întreba de

ceasul în care i-a fost mai

bine și i-au zis: Ieri în

ceasul al septulea l-au lă-

sut frigurile.

53. Deci a cunoșcut ta-

tău, că în ceasul acela a

fost, în care i-a zis Iisus a

fiul tău trăiește. Si a cre-

ut el și totușă casa lui.

54. Accesta este a doua

minună pe care a făcut-o

Iisus, venind din Iudeia în

Galileia.

7.

Răspuns-a lui bolnavul:

Domnime, om n'am, ca

mă bage în sealdătoare,

deci pâna când merg eu,

alții ținute mele se co-

boară.

8. Zisa Iisus lui: Seoca-

re, iată patul și um-

bilă.

9. Si indată s'a făcut

sănătos omul și s'a lugat

patul și umbila. Si era acea zi sămbăta.

10. Deci ziceau Iudeii celui vinecreat: Este sămbăta, nu-ți este iertat să-ți iezi patul.

11. Răspuns-a lor: Cel ce m'a făcut sănătos, a celu mi-a zis: Ia-ți patul și umbila.

12. Si l-au întrebat: Cine este omul acela care ti-a zis: Ia-ți patul și umbila?

13. Iar cel vinecreat nu stă cine este, că Iisus se dăduse în lăuturi, fiind multime în acel loc.

14. După aceea l-a întâlnit Iisus în templu și i-a zis: Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău.

15. Atunci s'a dus omul și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-a făcut sănătos.

16. De aceea prigoneau Iudeii pe Iisus și căutau să-l omore, că făcea aceste sămbăta.

17. Iar Iisus le-a răspuns: Tatăl meu până a cium lucreză și eu lucrez.

18. Deci pentru aseana mai vărtoz cătau Iudeii să-l omore, că nu numai desleag sămbăta, ei și pe Dumnezeu îl numea Tatăl său, făcându-se pe sine deopotrivă en Dumnezeu.

19. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Amin, amin, vă zic; Fiul nu poate să

făcă dela sine nimic, de nu va vedea pe Tatăl săcand. Că cele ce face el, acestea le face și Fiul asemenea,

20. Că Tatăl iubeste pe Fiul și arătă toate căte face el și-i va arăta lumerii mai mari decât acestea, cu să vă mirați.

21. Că predeum Tatăl scoară morții și-i invinăză, așa și Fiul, pe care voiește îi invinăză.

22. Că Tatăl nu judecă pe nimeni, ci totă judecata, a dat-o Fiului.

23. Că toți să cinstescă pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cei ce nu cinstesc pe Tatăl, care l-a cinstesc pe Fiul, nu cinstesc pe Fiul, care l-a trimis.

24. Amin, amin, grăiesc voi: Cel ce ascultă cuvintele mele și cred în cel ce m'a trimis pe mine, are viață veșnică și la judecata nu va veni, ci s'a murit din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăiesc voi: cu vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor invia.

26. Căci precum Tatăl are viață în sine, așa și a dat și Fiului să aibă viață în lumenii lui,

30. Iar eu am mărturie mai mare decât pe Ioan, căci lucrurile, pe care mi le-a dat Tatăl să le săvârsească, înseși aceste lucruri pe care eu le fac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'a trimis.

37. Si Tatăl care m'a trimis, acela a mărturisit pen-

care toți cei din morminte tru mine, iar voi nici gla-

sal lui nu l-ați auzit vreodată, nici chipul lui nu l-ați văzut

38. Si cuvântul lui nu-l aveți petrecând în voi, că

pe care l-a trimis el, în a-

cesta nu credeti.

39. Cercetați Scripturile, căci socotiti că în ele aveți viață veșnică și acela sunt care mărturisesc pen-

tru mine

40. Si nu voiți să veniți

către mine ca să aveți

vieță.

41. Slavă dela oameni nu

primesc.

42. Ci v'am cunoscut că

n'aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

43. Eu am venit în numele Tatălui meu și nu nă primiți. De va veni al-

tu în numele său, pe acela

il veți primi.

44. Cum puteți crede, când primiți slavă unul de-

la altul și slava delu uni-

cul Dumnezeu nu o cău-

tăți?

45. Să nu vi se pară, că

vă voi invina la Tatăl.

Este cine să vă invinăza-

că: Moise, spre care ați

nădăjduit,

46. Căci de ați fi cre-

zut și pe mine, căci acela

a scris despre mine,

47. Iar dacă scripturile

acelaia nu le credeți, cum

veți crede cuvintele mele!

Săturarea celor cinci mii
Umblarea pe more. Iisus
este pâinea care se coboară
din cer. Mărturisirea lui
Petru.

6. După acestea s'a dus
Iisus dincolo de marea
Galileei sănătatea Tiberiaiei.

7. Si a mers după el
multime mare, căci vedea
numunile ce făcea cu cel
bolnavi.

8. Si s'a suiat în munte
și a gezut acolo cu ucenicii
săi.

9. Si era aproape Pastele,
sărbătoarea Iudeilor.

10. Deci ridicându-și Iisus
occhi și văzind că mulțime
mare vine la el, a zis
către Filip: De unde să
cumpărăm pâine, ca să nă
mânească acestia?

11. Iar aceasta o zicea, și
pitindu-l, căci el știa ce a
vea să facă.

12. Răspunsu-i-a Filip:
Pâni de două sute de di
nari nu le vor ajunge, ca
fiecare din ei să ia câte
putin.

13. Zis-a lui unul din u
cenici, Andrei, fratele lui
Simon Petru:

14. Este un băiat, care
are cinci pâini de orz și
doi pesti. Dar ce sunt și
acestea la atâtia?

15. Si a zis Iisus: Fa
ceti pe oameni să sădă.
Si era iarbă multă în acel
loc. Deci au gezut bărbatii,
în număr ca la cinci mii.

16. Si a luat pâinile Ii
sus și multumind, a îm
părțit uceniciilor, iar u
cenicii celor ce sedeaui. Ase
meni și din pești cătă au
vrut ei.

17. Iar când s'a sătu
rat, a zis Iisus uceniciilor
săi: Adunați fărămiturile
ce au rămas, ca să nu se
piardă ceva.

18. Deci au adunat și
au umplut domăsprecoze
couri de fărămituri, care au
rămas dela cei ce au mân
cat din cele cinci pâini de
orz.

19. Iar odinioară acasă, vă
zând minunătia pe care o
făceau Iisus, ziceau: Ace
sta este eu adevarat pro
orocul ce va să vină în lume.

20. Deci Iisus cunoșcând,
că vor să vină și să-i ia cu
sila, ca să-l facă rege,
s'a dus iarăși la munte,
în singur.

21. Si când s'a făcut sea
ra, s'a coborât ucenicii lui
la mare.

22. Si intrând în corabie,
mergeau dincolo de mare,
la Capernaum. Si întă
ințuere s'a făcut și nu
venise către ei Iisus.

23. Si înflănd vănt tare
mare, se întărăta.

24. Deci venind ei ca la
douăzeci și cinci sau trei
de stădii, au văzut pe
Iisus umbărând pe mare și
apropindu-se de corabie și
s'a înfricoșat.

25. Iar el le-a zis: Eu
sun. Nu vă temeti!

26. Deci voian să-i ia în
corabie și îndată corabia
a sosit la pâmoșul lui Dumnezeu,

lucruriile lui Dumnezeu?

27. Răspuns-a Iisus și
le-a zis: Aceasta este lucrul

lui Dumnezeu, ca să cre
deri în cel ce-lă trimis el.

28. Deci i au zis: Dar ce

semen fac tu, ca să vedem

si să credem în tine? Ce

lucruri?

29. Părintii noștri mană
stă au mănușt în pustie, pre

cum este scris: «Pâine din

cer le-a dat de la mână

ei singuri ucenicii

în dus.

30. Si alte corabii au

venit dela Tiberiada aproape
de locul unde au mân
cat pâinea, multumind

Dumnezeu.

31. Deci le-a zis Iisus:

Amin, amin grăiese vomă:

Nu Moise v'a dat pâinea

din cer, ci Tatăl meu vă

ea din cer pâinea cea a-

devărătă.

32. Pentru că pâinea lui

Dumnezeu este crean, ce se

coboară din cer și dă via
ță lumii.

33. Deci au zis către el:

Doamne, dă-ne totdeauna

pâinea aceasta.

34. Si le-a zis Iisus: Eu

sunt pâinea vieții. Cel ce

vine la mine nu va flă
mâncă și cel ce crede în

mine nu va fișa nicio
dată.

35. Ci v'am zis: Ca

mă și văzut și nu cre
debi.

36. Tot ce fină dă Tatăl,

va veni la mine și pe cel

ce vine la mine nu vor

scănde afară.

37. Tot ce fină dă Tatăl,

va veni la mine și pe cel

ce vine la mine nu vor

scănde afară.

38. Că m'am coborât din

cer, nu ca să fac voia mea,

ci voia Celui ce m'a trimis.

39. Si aceasta este voia Tatâlui celui ce m'a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd, ci să-l invie în ziua cea de apoi.

40. Căci aceasta este voia Celui ce m'a trimis, ca oricine vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică și eu îl voi invia în ziua cea de apoi.

41. Deci cărtea Iudei contra lui, că zisește: Eu sunt pâinea ce s'a coborât din cer.

42. Si ziceau: Au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mama noia îl stăm? Cum dar zice: M'am coborât din cer?

43. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Nu murmurati între voi.

44. Nimeni nu poate să vină la mine, de nu-l va traage Tatâl, cel ce m'a trimis și eu îl voi invia în ziua cea de apoi.

45. Seris este în proo-roci: «Si vor fi toți invățați de Dumnezeu». Deci oricine a auzit pe Tatâl și a invățat dela el, vine la mine.

46. Nu doar că pe Tatâl î-i văzut cineva, decât cel ce este dela Dumnezeu, acela a văzut pe Tatâl.

47. Amin, amin grăiese vroui: Cel ce crede în mine, are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vie-

49. Părintii voștri nu mâncau manu în pustie și nu murit.

50. Aceasta este pâinea, care se coboară din cer, că cine va mânca din ea să nu moră.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a coborât din cer. De va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veac.

52. Deci se priveau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să ne dea trupul său să-l mânăceam?

53. Si le-a zis Iisus: A-min, amin, grăiese vroui:

De nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea săngelul lui, nu veți avea viață în voi.

54. Cel ce mânânce trupul meu și bea săngelul meu are viață veșnică și eu îl voi invia în ziua cea de apoi.

55. Că trupul meu este adeverătă mâncare și săngelul meu este adeverătă băutură.

56. Cel ce mânânce trupul meu și bea săngelul meu petrec în mine și eu în el.

57. Precum m'a trimis pe mine Tatâl cel viu și eu vine pentru Tatâl și cel ce nu mânânce pe mine și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care s'a coborât din cer.

Cel ce va mânca pâinea aceasta, va fi viu în veac, nu precum au mâncau nașa părintii voștri, și au murit.

59. Acestea a zis în sinagogă, invitând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au iș: Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?

61. Iar Iisus stând în sine că ucenicii săi cărțesc pentru aceasta, le-a zis: Aceasta vă smintește!

62. Dar de veți vedea pe Fiul Omului sunindu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este dătător de viață trupul nu folosește nimănire. Cuvintele pe care vi le-am spus eu dnu sunt și viață sunt,

64. Dar sunt unii din voi care nu cred. Că știa din început Iisus, cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce avea să-l vândă

65. Si zicea: De aceea vă sun zis, că nimeni nu poate să vină la mine, de nu-i va fi dat dela Tatâl meu.

66. De atunci mulți din ucenicii lui s-au departat și nu mai umbrau că el.

67. Deci a zis Iisus celor doioprezece: Oare și voi voi să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru: Domnule, la cine

să nu ducem? Tu ai eu în veacul vieții veșnice

69. Si noi am crezut și am cunoșteut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

70. Răspuns-a lor Iisus:

Oare nu v'am ales eu pe voi cei doioprezece? Si unul din voi este diavol.

71. Si zicea de Iuda al lui Simon Iscariotul, căci acela, unul din cei doioprezece fiind, avea să-l vândă,

Iisus învăță în templu la sărbătoarea corturilor.

7. 1. Si umbla Iisus după acestea prin Galileia, că nu voia să umble prin Iudeea, pentru că căuta Iudei să-l omore.

2. Si era aproape praznicul Iudeilor, înfăgorea corturilor.

3. Deci au zis către el frații săi: Trezi de aici și mergi în Iudeea, că să vadă și ucenicii tăi lucrurile pe care le faci,

4. Că nimeni nu face ceea ce în ascuns, că căută să fie la arătare. Dacă faci acestea, arătă te lumii.

5. Pentru că nici frații săi nu credeau în el.

6. Deci le-a zis Iisus: Vremea înăuntră nu sosit, iar vremea voastră rătăcăun este gata.

7. Pe voi nu poate lumenă să vă urască, dar pe mine nu urăște, pentru că eu

mărturisesc de ea, că lucrurile ei sunt rele.

8. Sufiți-vă voi la sărbătoarea aceasta, iar eu nu merg la această sărbătoare, pentru că vreamea mea încă nu s-a înălțat.

9. Si accestorie zicându-le, și rămas în Galileea.

10. Si după ce s-a dus fratei și atunci s-a dus și el la sărbătoare, dar nu pe față, ci cam pe ascuns,

11. Iar Iudei îl căutau la sărbătoare și ziceau: Unde este acela?

12. Si precize multă era despre el în multime, că unii ziceau: Bun este, iar alii ziceau: Nu, ci amăgiște multimes.

13. Dar pe față nimeni nu grădește de el, de frica Iudeilor.

14. Iar în jumătatea sărbătorii, s'a suit Iisus în templu și învăță.

15. Si se mirau Iudei, zicând: Cum stie acesta carte, fără să fi învățat?

16. Deci le-a răspuns Iisus și a zis: Învățătura mea nu este a meu, ci a celui cu m'a trimis.

17. De voii cineva să facă voia lui, va cunoaște despre învățătura acesta, dacă este de la Dumnezeu, sau eu dela mine v'io spun.

18. Cel ce grăiese de slava sa cauta, iar cel ce cauta slava celui ce-lă trimis, acesta ade-

vărat este și nedreptate nu este în el.

19. Oare nu Moise v'a dat legea? Si nimeni din voi nu tine legen. De că căntă și mă enorâz?

20. Răspuns-a mulțimea și a zis: Drac ai. Cine căntă să te omoare?

21. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Un lucru am făcut și toti vă mirați.

22. Moise v'a dat tărireni imprăjur, deși nu dea Moise este, ci dela părinți și sămbăta sădăci imprăjur pe om.

23. Dacă omul primește tărirea-imprăjur sămbăta, ca să nu se strice lega lui Moise, pe mine vă mențin că am făcut sămbăta un om întreg sănătos?

24. Nu judecată după înțelegere, ci judecată dreaptă să judecți.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimiteni: Oare nu este acesta, pe care îl căută să-l omoare?

26. Si iată pe față grăiese și nimic nu-i zice. Nu cunova cu cunoșcut cu adêvărăt căpetenile că acesta este Hristos?

27. Ci pe acesta îl stim de unde este, iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci striga Iisus în templu, învățând și zicând: Si pe mine mă sătă și de unde sunt săti, și de la mine n'am venit, ci adêvă-

rat este cel ce m'a trimis, pe care voi nu-l săti.

29. Iar eu îl stiu, că de la el sunt și el în'a trimis.

30. Deci îl căutau să-l sărindă și nimeni nu să-l sărindă pe el, că încă nu venise censul lui.

31. Si mulți din multime în crezut în el și ziceau: Cand va veni Hristos, oare să facă mai multe semne ca să-l poată să-mi vadă?

32. Au zis farisei mulțime vorbind despre el și ziceau: Si anii trimiș slugile farisei și mai-marii preoților, ca să-l prindă.

33. Deci le-a zis Iisus: Înca puțină vreme sunt eu voi și merge la col ce mă trimis.

34. Mă veți căuta și nu mă veți găsi și unde sunt eu, voi nu puteți veni.

35. Deci av zis Iudei intră sămătă: Unde are să se ducă acesta, ca noi să nu-l găsim? Nu cunova la cei imprăștiați între Elini vreă să meargă și să învețe pe Elini?

36. Ce este cuvântul acesta, pe care lă spus: Mă veți căuta și nu mă veți afla și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

37. Iar în cea din urmă zi mare a sărbătorii, a stăzit Iisus și a strigat, zicând: De înșelăză cineva, să vină la mine și să botez.

38. Din pântecele celui ce crede în mine, răuri de apă vie vor curge, precum a zis Scriptura.

39. Iar aceasta a zis despre Hristul, pe care aveau să-l primească cei ce cred în el, că încă nu era dat Huhul Sfânt, pentru că Iisus încă nu se proslăvise.

40. Deci mulți din multime au zis cuvântul, ziceau: Aceasta este cu adevărat proorocul.

41. Alții ziceau: Aceasta este Hristosul, iar alții ziceau: Oare din Galileia va vîna Hristos?

42. Au n'a zis Scriptura, că din sămătă lui David și din orașul Betleem, unde a fost David, va să vină Hristos?

43. Si s'a săcăt desbirare în multime pentru el.

44. Iar unu din ei voiau să-l prindă, dar nimeni nu să-l pusă mâinile pe el.

45. Deci au venit slugile către mai-marii preoților și către farisei, și le-au zis acela: Veniți ce nu-l-ați adus?

46. Răspuns-au slugile: Niciodată nu a vorbit un om, ca omul acesta.

47. Si le-au răspuns fariseii: Nu cunova și voi v'ati amângit?

48. A crezut oare în el cineva din căpetenii sau din farisei?

49. Ci multimea aceasta,

care nu cunoaște legea, este blestemată.

50. Zis-a către ei Nicodim, care venise noaptea la el, fiind unul dintre ei:

51. Au doară legea noastră osândește pe om, dacă nu-i ascultă înnai întâi și nu cunoște ce face!

52. Răspuns au și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileia? Cerețează și vezi, că prooroc din Galileia nu se ridică.

53. Să a mers fiecare la casa sa.

Iisus întrebăt despre Tatăl său Iisus făgăduiește următorilor săi slobozienio, Iisus amenință cu pierde.

8. 1. Iar Iisus s'a dus în muntele Măsliniilor,

2. Iar dimineață, iarăși a venit în templu și totă mulțimea a venit la el și el se zândă, o învăță.

3. Să ar adus la el cărurari și farisei pe o fermecie prinsă în preneurivie și punând-o în mijloc.

4. Au zis lui: Învățătorule, această femeie a fost prinsă preneurind.

5. Iar Moise în lege ne-a poruncit pe unde ca aceasta cu pierde să le ucidem. Deci tu ce zici?

6. Să aceasta zicean, îpitindul, ca să aiă de ce să-l învinuiesc. Iar Iisus plecându-se jos, scrie cu degetul pe pământ.

7. Si nefieciând să-l întrebe, el s'a ridicat și le-a zis: Cel fără de păcat într-vei să arunce întâi cu piatra în ea.

8. Si iarăși plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind și mulții fiind de cuneg, ieșeau unul către unul, începând dela cei bătrâni, până la cei din urmă și în râmas Iisus singur și femeia stând în mijloc.

10. Si ridicându-se Iisus și nevizând pe nimeni, de căt pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt părișii tăi? Nimeni nu te-a osândit?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Si i-a zis Iisus: Nici eu nu te osândesc. Dute și de acum să nu mai păcătuiști.

12. Decei iarăși le-a grăbit Iisus, zicând: Eu sunt lumina lumii. Cel ce-mi urmează mie, nu va umbra în întuneric, ci va avea lumenie.

13. Decei i-au zis fariseii: Tu însuți mărturisesti despre tine. Decei mărturia ta nu este adevarată.

14. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Deși en insuimi mărturisesc despre mine, este adevarată mărturia mea, pentru că stiu de unde am venit și unde merg, iar voi nu stiu de unde vin și unde merg.

15. Voi judecați după

trup, eu nu judec pe nimic.

16. Si chiar de as judecăt eu, judecata mea este adevarată, că nu sunt singur, ci suntem doi: Eu și Tatăl, cel ce m'a trimis.

17. Si în legea voastră este scris, că mărturia a doi oameni este adevarată.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc despre mine, însumi și mărturisesc de spire mine Tatăl, cel ce m'a trimis.

19. Decei îi zicean: Unde este Tatăl tau? Răspuns-a Iisus: Nici pe mine nu mă stiu, nici pe Tatăl meu. De m'ăt' și pe mine și pe Tatăl meu atăi stă.

20. Acestea cuvințe le-a rostit Iisus în vîstorie, învățând în templu, și nimeni nu-l-a prins, că închănuie venise consilul lui.

21. Si iarăși le-a zis Iisus: Eu nu duc și mă veți căuta și în păcatul vostru, că nu sunt singur Tatăl, că eu cele plăcute lui fac pururea.

22. Decei zicean Iudeii: Vrea oare să se omore, că nu potuți veni?

23. Decei i-a zis: Voi din cele de jos sunteți, eu din cele de sus sunt. Voi din lumea aceasta sunteți, eu nu sunt din lumenii acestei.

24. Decei v'am spus, că veți muri în păcatele voa-

stre, căci de nu veți crede că eu sunt, veți mori în păcatele voastră.

25. Decei îi zicean ei: Dar cine este tu? Si a zis lor Iisus: Ceea ce dele începă vă spun.

26. Multe an de zis și de judecat de voi, căi cel ce m'a trimis adevarat este și eu ce am auzit dela el, acestea grăiesc în lume.

27. Si n'au cunoscut că de Tatăl le vorbea.

28. Decei le-a zis Iisus: Când veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt și că dela mine insuimi nimic nu fac, căci cum m'a învățat Tatăl meu, aşa vorbeș.

29. Si cel ce m'a trimis pe mine, este cu mine.

Nu m'a lăsat singur Tatăl, că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea vorbind, mulți au crențut în el.

31. Decei zicean Iisus către Iudei, care crezuseră în el: Da veți rămâne în cuvântul meu, cu adevarat ucenicii mei sunteți.

32. Si veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozii.

33. Răspuns-en ei lui:

Urmași ai lui Avraam suntem, nimănui n'am fost robii niciodată. Cum zicead: Slobozi veți fi?

34. Răspuns-a Iisus lor:

Amin, amin grăiesc vouă:

Oricine face păcat, trebuie să păcatui. 35. Si robul nu rămâne în casă în veci, iar Fiul rămâne în veci.

36. Deci dacă vă va slobodi Fiul, cu adevărul slobozii veți fi.

37. Știu că urmași ai lui Avraam sunteți, dar căutați să mă omorîți, pentru că eu cunțul meu n'are loc în voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăiesc și voi ceea ce ati văzut la tatăl vostru faceti.

39. Răspuns-a și au zis lui: Tatăl nostru este Avraam. Zis-a lor Iisus: De ati fi fi ai lui Avraam, luerurile lui Avraam ati face,

40. Iar acum căutați să mă omorîți pe mine, omul care v'am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Aceasta n'ă face Avraam.

41. Voi faceți luerurile tatălui vostru. Zis-ai drept aceea lui: Noi nu suntem naștări din curie și un Tată avem: pe Dumnezeu.

42. Zis-a lor Iisus: De ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ati fi iubit, că eu delă Dumnezeu am ieșit și am venit, că n'ami venit dela mine însumi, că el m'ă trimis.

43. Pentru ce nu înțelegi vorba mea? Pentru că

nu puteți asculta cunțul meu.

44. Voi din tatăl vostru diavolul sunteți și poftele tatălui vostru vorbi să făceți. Aceia ucigător de omeni a fost din început și n'a stat în adevăr în el. Când

nu este adevăr în el, cind spune minciuna, dintr'ale sale o spune, pentru că minciină este și tatăl ei.

45. Iar pe mine nu mă credeti, pentru că spune adevarul.

46. Cine din voi mă vădă dește de păcat? Iar dacă spune adevarul, pentru ce nu mă credeti?

47. Cel ce este dela Dumnezeu ascultați cuvintele lui Dumnezeu. De aceea nu ascultați voi, pentru că sunteți delă Dumnezeu.

48. Răspuns-a Iudeii și i-au zis: Oare nu zicori noi bine și că ești Samarinean și că draci?

49. Răspuns-a Iisus: Eu drac n'au, ci cinstesc pe Tatăl meu și voi mă ne-cinstiți pe mine.

50. Iar eu nu cau slava mea. Este cine s'ao caute și să judece.

51. Amin, amin, grăiesc vouă: De va păzi cineva

Tatăl meu și voi mă ve-dea moarte în veci.

52. Deci i-ai zis ludeii:

Acum am cunoșcut că ai drac. Avraam a murit, asemenea și prorocii și tu zici: De va păzi cineva

cuvântul meu, nu va gusta cenieci lui, zicând: Rabbi, sunării în veci.

53. Oare esti tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Si prorocii au murit?

Cine te crezi că ești?

54. Răspuns-a Iisus: De

mă slăvesc eu însumi, să-

lucrez lucrurile celui ce m'a

trimis până este ziua, căci

vine noaptea, când nimenei

nu poate lucra.

55. Și nu-l sătăcusești,

iar eu îl sătăc și de aș zice

ca nu-l sătăc, aș fi un min-

cinos, asemenea vrouă, că il

sătăc și cunțul lui îl pă-

zeze.

56. Avraam, părintele

vostru, a fost bueuros să

vală zina mea și a va-

zut-o și s'a buearat.

57. Deci au zis Iudeii către el: Iucă n'ă cincizeci de ani și n'ă văzut pe

Avraam?

58. Zis-a lor Iisus: A-

min, amin grăiesc vouă: Eu

sunt mai înainte de a se

fi născut Avraam.

59. Decei au luat pietre,

cu să arunce în el, iar Ii-

su s'a ferit și a ieșit din

templu, mergând prin mij-

locul lor și s'a dus.

Vindecarea orbului din naștere.

9 1. Si treceând Iisus, a

văzut un om orb din

naștere.

2. Si l-au întrebat u-

cenieci lui, zicând: Rabbi, cine a păcatuit? Acesta sau părintii lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iisus: Nici acesta n'ă păcatuit, nici părintii lui, căci ca să se

scrute prin el luerurile lui Dumnezeu.

4. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce m'a trimis până este ziua, căci vine noaptea, când nimenei

nu poate lucra.

5. Când sunt în lume, lumină sunt lumii.

6. Acestea zicând, a scu-

pat jos și a făcut înă din

scupit și a uns cu tina

ochii orbului.

7. Si i-a zis: Du-te de te spăla în seăldătoarea Siloanului, care se sălcă

ste: Trimis. Deci s'a dus

și s'a spălat și a venit

zicând,

8. Jar vecinii și cei ce

il văzuseră mai înainte că

era orb, ziceau: Au nu este

acesta cel ce spăla și cerco?

9. Unii ziceau: Acesta

este, iar alii ziceau: Se-

mână eu el, iar el zicea:

Eu sunt.

10. Deci ii ziceau: Cum

ti s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a

zis: Un om, că se nume-

ște Iisus, a făcut înă și

mi-a uns ochii și mi-a zis:

Du-te la seăldătoarea Silo-

anului și te spăla, și du-

cându-mă și spălându-mă,

am văzut.

12. Si i-au zis: Unde este acela? Zisa el: Nu stiu.

13. Dus-au la farisel pe cel ce fusese oracelind orb.

14. Si era sămbăta când a făcut Iisus tina și l-a deschis ochii.

15. Decei iarăși l-au întrebat și fariselii, cum a văzut, însă el le-a zis: Tine a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd.

16. Deci ziceau unii din farisei: Acest om nu este de delă Dumnezeu, că nu păzește sămbăta. Alții ziceau:

Cum poste un om păcătos să facă minuni ca acestea? Si era desbinzare între ei.

17. Zis-ai orbului iarăși: Tu ce zici despre el, că t-i deschis ochii? Iar el a zis: Promis este.

18. Decei i-au crezut În-dei despre el că a fost orb și a văzut, până ce n-ai chemat pe părinții celui ce văzuse.

19. Si i-au întrebat, zicând: Aceasta este fiul vostru, care ziceți că s-a născut orb? Cum dar vede acun?

20. Răspuns-ai lor părinții lui și i-au zis: Suntem și că este fiul nostru și că orb s'a născut.

21. Iar cum vede acum, nu stim, sau cine i-a deschis ochii nu stim. Pe el întrebăți-l, să spună el despre sine, căci este în vîrstă.

22. Acestea au zis părintii lui, că se temeau de Iudei, pentru că se sfătuise rădei, că de îl va

mărturisii cineva că este sinagogă.

23. De aceea au zis părintii lui, că este în vîrstă, și i-au întrebat-i.

24. Decei au chemat și oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Da-slăvă lui Dumnezeu. Noi suntem că omul acesta este păcătos,

25. Iar neela a răspuns și a zis: De este păcătos nu stiu, unde suntem, că eu am fost orb și acum văd.

26. Si i-au zis iarăși: Ce t-i face? Cum t-i deschis ochii?

27. Răspuns-a lor: V-am spus acum și n'ati auzit? Ce voi să auzizi iarăși? Nu cunosc și voi voi să vă faceți uenicii ai lui?

28. Decei l-au ucărât și au zis: Tu esti uenici al uenicii ai lui Moise.

29. Noi suntem că cu Moise a vorbit Dumnezeu, iar pe acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: În aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este și el mi-a deschis ochii.

31. Si știm că pe păcălosi Dumnezeu nu-i ascultă, ci, dacă este cineva în-

stitor de Dumnezeu și face voia lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a avut să fi deschis cineva că este orb din na-

ștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-ai și i-au zis lui: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi! Si lău dat afară.

35. Au zis-i Iisus că lău dat afară și afăndu-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el și a zis: Iisus, iar acela n'au în-

tele ce erau cele ce le vorbeau.

37. Si i-a zis Iisus: Lăi și văzut și cel ce vorbește în tine neela este.

38. Iar el a zis: Cred, Domine, și i s'a închinat.

39. Si a zis Iisus: Spre judecată am venit în lumea uenitoare, că cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să fie orbi.

40. Si au auzit acestea unii din farisei, care erau cu el și i-au zis: Au doară și noi suntem orbi!

41. Zise lor Iisus: De ati fi orbi, n'ati avea păcat, iar acum zieti: Vădem, De aceea păcatul rămâne asupra voastră.

Păstorul cel bun, Iisus în trebat de este el Mesia.

42. Iar nămitul și care nu este păstor, care nu

este săpăt al oilor, vede

10 1. Amin, amin, gră

iese vouă: Cel ce nu luptă venind și lasă cile

și fuge și luptă le rănit Iudei, și i-ai zis: Păne sănătatea și respectarea.

13. Năințul fuge, că De ești tu Hristos, spunea fară de sfială.

14. Eu sunt păstorul cel bun și cunoșc pe ale mele și ale mele mă cunoște.

15. Precum nu cunoaște Tatăl și enumește po Tatăl și sufletul îmi pătuoi.

16. Am și alte oi, care nu sunt din staușul acesta. Și pe acelea trebuie să le adue și vor auzi glasul meu și va fi o turmă și un păstor.

17. Peatru aceasta mă iubește Tatăl, că îmi pun sufletul ca iarăși să-l iau.

18. Nimic nu-l ia dela mine, ci însumi îi pun. Putere am să-l pun și puteră iarăși să-l iau. Avență poruncă am lăut-o dela Tatăl meu.

19. Deci iarăși s'a făcut priere între Iudei pentru cuvintele acesta.

20. Și ziceau mulți din ei: Are draci și este nebun. Pentru ce îl susține?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt de înăudit. Poate care dracul să deschidă ochii orbilor?

22. Și se prăznuiau atunci înmoirea templului din Ierusalim și era iarnă.

23. Și umbra Iisus prin templu, prin pridvorul lui Solomon.

24. Deci ban impresu-

rat Iudei, și i-ai zis: Păne sănătatea și respectarea.

25. Răspuns-a lor Iisus:

V'am spus și nu credeti.

Lucrurile pe care le fac în numele Tatălui meu, acelea mărturisesc despre mine,

26. Dar voi nu credeti, că precum v'am spus, nu sunteți din oile mele.

27. Oile mele ascultă glasul meu și eu le cunoșc și ele vin după mine.

28. Și le dău viață veșnică și nu vor pieri în veac și nimici nu le va răpi din mâna mea.

29. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toti și nimici nu pot să le răpească din mâna Tatălului meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudei iarăși au luat pietre, ca să-l conoare.

32. Răspuns-a lor Iisus:

Multe lucruri bune v'am arătat dela Tatăl meu.

Pentru care din aceste lucruri voiai să mă ucideți cu pietre?

33. Răspuns-ai lui Iudei, zicând: Pentru lucru bun nu te uideam cu pietre, ci pentru hulă, căci tu om fiind, te faci Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus:

Au nu este scris în legea voastră: Eu am zis: Dumnezei sunteți?

35. Dacă pe acela i-am numit dumnezei, către care a fost curântul lui Dumnezeu și Scriptura nu poate fi desfrințată,

36. Apoi de col pe care Tatăl îl-a sfîrșit și l-a trimis în lume, zicetă: Hulă grăiesc, pentru că am zis: Fiul lui Dumnezeu sună?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu mă credeti.

38. Iar de le fac, atunci dacă nu mă credeti pe mine, credeti lucrurile mele, ca să cunoașteți și să credeti, că Tatăl este în mină și eu în el.

39. Deci căutau iarăși să-l prinădă, dar a scăpat din mâna lor.

40. Și a mers iarăși din colo de Iordan, în locul unde a botezat întâi Ioan, și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la el și ziceau: Ioan n'a făcut nimic minune, iar toate către a zis Ioan despre aceasta adevărată au fost

42. Și mulți au crezut a-

Invierea lui Lazar. Mai multă preoților și farisei umeltesc moartea lui Iisus. *Sfântul lui Cosafa*.

11. 1. Și era bolnav un oarecare Lazar din Betania, din satul Mariei și al Martei, soră ei,

2. Iar Maria era acela-

care a venit pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele ei parul capului ei, al cărei frate Lazar era bolnav.

3. Deci a trimis surorile către el, zicând: Doamne, iată acela pe care l iubești, este bolnav,

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se proslăvească Fiul lui Dumnezeu prin ea.

5. Și iubea Iisus pe Maria și pe sora ei și pe Lazar.

6. Deci după ce a auzit că este bolnav, atunci a rămas încă două zile în locul în care era.

7. Apoi după aceea a zis ucenicilor: Să mergem iarăși în Iudea.

8. Zis-ai lui ucenicii: Învățătorule, acum te căutau Iudeoii să te ucidă cu pieptre și iarăși merge acolo?

9. Răspuns-a Iisus: Oare nu douăsprezece ceasuri sunt în zî? De umbă cineva ziuu nu se impiedează, pentru că vede lumină lumii acesteia,

10. Iar de umbă cineva noaptea, se impiedează, pentru că lumina nu este în el.

11. Acestea a zis și după aceea le-a spus: Lazar, prietenul nostru, a adormit, dar merg să-l despiț.

12. Deci i-ai zis ucenicilor: Doamne, de a adormit, se va înșăntați.

13. Acensta zicea Iisus despre moarte lui, iar ei socoteau că de adormirea somnului zice.

14. Deci atunci le-a zis Iisus lămurit: Lazar a murit.

15. Si mă bucur pentru voi că n-ai fost acolo, ca să credeti. Dar să mergeți la el.

16. Deci a zis Toma, care se numea Geană, celorlalți împreună ucenici: Să mergem și noi, ca să murim cu el!

17. Deci venind Iisus, l-a aflat de patru zile în morănt.

18. Si era Betania aproape de Ierusalim, cu la cincisprezece stădii.

19. Si mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le măngâie de moarte fratele lor.

20. Deci Marta, cum a auzit că vine Iisus, a ieșit în întâmpinarea lui, iar Maria sedea în casă.

21. Si a zis Iisus: Doamne, de năfiost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Dar și acum stiu, că oricădei vei cere de la Dumnezeu, îi va da Dumnezeu.

23. Zis-a ei Iisus: Frațele tău va invia.

24. Zis-a lui Marta: Stiu că va invia la inviere, în ziua cea de apoi.

25. Zis-a ei Iisus: Eu sunt invierea și viața. Cel

ce crede în mine chiar de la muri, va trăi.

26. Si oricine este viu și crede în mine, nu va muri în veac. Crezi acensta?

27. Zis-a lui: Da, Doamne, Eu am crezut că tu ești Hristosul. Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume.

28. Si acesei zicând, s'a dus și a chemat pe Maria, soră sa, în tamă, zicând: Învățătorul a venit și te chiamă.

29. Acensta cum a auzit, s'a scăzut în grabă și a mers la el.

30. Si Iisus încă nu vinea în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Maria,

31. Iar Iudeii care erau cu ea în casă și o măngăiau, văzând pe Maria, că dograv s'a scăzut și a ieșit, au mers după ea, zicând: Merge la moartă, ca să plângă acolo.

32. Deci Maria venind unde era Iisus și văzându-l, a căzut la picioarele lui, zicându-i: Domine, de aici fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dăcă a văzut-o plângând și, pe Iudei care veniseră împreună cu ea plângând, a susținut cu duhul și a turburat în sine.

34. Si a zis: Unde l-ați pus? Zis-au lui: Doamne, vino și vezi.

35. Si a lăcrimat Iisus. Iată cum îl iubeai!

36. Decei ziceau Iudeii: Iar unii din ei au zis: Au nu puten acesta, cără a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să moră?

37. Iar unii din ei au zis: Au nu puten acesta, cără a deschis ochii orbului, să facă ca și acesta să moră?

38. Qezi Iisus, iarăși susținând în sine, a mers moartă. Si era peste rîi și piatră era pe ea.

39. Zis-a Iisus: Ridicati piatra. Zis-a lui Marta, soră mortului: Doamne, miroase, că este de patru zile.

40. Zis-a ei Iisus: Nu ti-am spus că de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Si au ridicat piatra unde era mortal zicând, iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, mulțumescu-ti, că m'ai ascultat.

42. Si eu știam că purură și ascultă, dar pentru multimea care sătă imprejur am zis, ca să crede că în mihi triumfă.

43. Si acesei zicând, a strigat cu glas mare: La răsărit să meargă.

44. Si a ieșit mortal, legătate fiindu-i mâinile și picioarele cu fețe și fata infăsurată cu malărime. Zis-a lor Iisus: Deslegăți-l și rămas cu ucenicii săi.

45. Decei din Iudei care veniseră la Maria și

au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut în el.

46. Iar unii din ei au mers la farisei și le-au spus că ce a făcut Iisus.

47. Decei au adunat mai mari preotilor și fariseii sinodriul și ziceau: Ce să facem? Pentru că omul acesta multe minuni face.

48. De voil vom lăsa, astătoți vor crede în el și vor veni Români și ne vor lua și locul și neamul.

49. Iar anul dintr-Iisii, Oana, mare preot fiind în anul acela, le-a zis: Nu știi nimic?

50. Nici nu gănditi că mai de folos n'e este să moară un om pentru popor

51. Iar acensta nu dela sine a zis-o, ci mare preot intr-un pe fiu lui Dumnezeu cei risipiti.

52. Si nu numai pentru popor, ci și ca să adune într-un pe fiu lui Dumnezeu.

53. Decei din ziua aceea s-au sfătuit săl omone.

54. De aceea Iisus nu mai umbla pe fată între Iudei, ci s'a dus de acolo într'un jinaut aproape de Ierusalim, într-o cetate ce se chiamă Efrem, și acolo a rămas cu ucenicii săi.

55. Si era aproape Pastele Iudeilor și s'anu suț mulți în Ierusalim din

until acela nici înainte de Paste, că să se curățească.
56. Deci căutau Iudeii pe Iisus și ziceau între ei, stând în templu: Ce vi se pare? Oare nu o să vină la sărbătoarea?

57. Să dădueră mai-marii preoților și farisei porunci, că de va ști cineva unde este, să dea de veste ca să-l prindă.

Maria urge pe Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Elijii doresc să vadă pe Iisus. Glasul din cer.

12. Deci Iisus, mai înainte de Paste cu sase zile, a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care l-a invitat din morți.
2. Să iau săcăt acolo cinci și Marta slujea, iar Lazăr era unul din ei ce sădeau împreună cu el la mese.

3. Deci Maria, înăud o litură cu mir de nard curat, de mult pret, a uns picioarele lui Iisus și le-a sters cu pârul capului ei, iar casa să-a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscaritol, care avea să-l vândă:

5. Pentru ce nu s'a vândut acest mir pe trei sute de dinari și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta a zis-o, nu înainte, că acestea erau pen-

tru ei scrise și că aceia i-au făcut acestea.

17. Deci da mărturie multimea care era cu el, când a strigat pe Lazăr din moartă și l-a scuiat din moarte.

18. De aceea l-a și întampinat atâtă multime,

că auzise că el a făcut multe acesea.

19. Deci au zis farisei

unii către alții: Vedeti, că

nu suntem noi folosiți!

Iată că suntem și pe Lazăr, pe care îl învinse din morții.

20. Să-i au săfătu mai-marii preoților ca și pe Lazăr să-l omore.

21. Căci din pîrcina lui mulți din Iudei mergeau și credau în Iisus.

22. Iar a doua zi multime

nuare, care venise la sărbătoare, auzind că vine Iisus în Ierusalim.

23. A luat stălpările de

finischi și a ieșit în întâmpinarea lui și striga: O

samo! Binecuvântat este regele lui Israel, cel ce

vine în numele Domnului!

24. Să găsind Iisus un

asin, a sezut pe el, precum este scris.

15. „Nu te teme, fiica

Sionului. Înă, regele tău

vino la tine, sezând pe

mânzul asinieș.

16. Acestea nu le-au în-

teles ucenicii lui la început,

că după ce s'a proslăvit

Iisus, atunci și-au adus a-

șamantă de pe

înainte, că acestea erau pen-

să-mi urmeze, și unde sunt eu, acolo va fi și cel ce-mi slujește. De-mi slujește cineva, il va cinsti Tatăl meu din cer.

27. Acum sufletul meu s'a turburat și ce voi să zică? Părinte, izbăveste-mă de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește-ți numele. Deci a venit glas din cer zicând: «Să l-am proslăvit și să răsărit il voiu proslăvir».

29. Iar multimea care să și auzea, zicea: A tu-

nat. Alții ziceau: Un in-

ger î-a vorbit.

30. Răspunsă lor Iisus și a zis: Nu pentru mine s'ă facă glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia. Acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

32. Să cu, când mă voi înăbușe de pe pământ, veiu trage pe toti în mine,

33. Iar aceasta zicea, în-

semnând cu ce moarte avea să moară.

34. Răspunsă lui mul-

timea: Noi am auzit din legă, că Hristos rămâne în veac și cum zici tu, că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci le-a zis Iisus:

Ină, pățină vreme Lumina este cu voi. Umbrajă căt

aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul și cine umbă în întuneric, nu știe unde merge.

36. Cătăvei Lumina, credeti în Lumina, ca fi ai lumini să fiți. Acestea a grățit Iisus, și mergând s'a ascuns de ei.

37. Si atâta de minuni făcând însinute lor, tot nu credeau în el.

38. Ca să se împlinescă cuvântul lui Isaiia proorocul, care a zis: «Doamna, cine a crezut celor auziți de noi? Si brațul Domnului cui s'a descooperit?».

39. De aceea nu puteau să credă, că iarișii a zis Isaiia:

40. «Au orbit ochii lor și înima lor s'a imprietit, că să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu înima, să nu se întoarcă, să-i vindecă».

41. Acestea a zis Isaiia, făcând a văzut slava lui, și a vorbit de el,

42. Dar și din căpetenii mulți au crezut în el, însă din pricina fariseilor nu-l înțeleseră, ca să nu fie dată afară din sinagogă,

43. Căci au iubit slava oamenilor mult mai decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în Cel ce m'a trimis pe mine

45. Si cel ce mă vede pe

mine, vede pe Cel ce m'a trimis pe mine.

46. Eu lumină am venit în lume, ca originea crede în mine, să nu rămână în întuneric.

47. Si de va anzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu nu-l judec, că n'am venit să judec lumeni, ci ca să mantuiesc lumeni.

48. Pe cel ce se leaptădă de mine și nu primește cuvintele mele, este cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cet de apoi.

49. Că eu nu am vorbit dela mine, ci Tatăl, care m'a trimis, acela m'a poruncit, că să zie și ce să vorbesc.

50. Si știu că porunca lui este viață veșnică. Deci eu vorbesc precum m'a spus Tatăl. Așa vorbesc.

Cea din urmă cină. Spălarea picioarelor. Iisus deschide ușile ușelor pentru vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește lepădarea lui Petru.

15. 1. Tar mai înainte de sărbătoarea Pastelui, stând Iisus că i-a venit ceasul ca să se mută din lumea aceasta la Tatăl, a arătat că iubind pe ai săi, care erau în lume, până în sfarsit i-a iubit.

2. Si făcându-se cină,

sfînd diavolul pușește acum în inimă lui Iuda al lui Simon Iscariotul, gândul ca să-l vândă.

3. Stând Iisus că tot ce în dat Tatăl în inimă și en de la Dumnezeu merge,

4. S'a secolat dele cîină, și și-a pus vesmîntele și cu să-măntuiesc lumeni.

5. După aceea a turnat apă în ligbien și a înepuit să spele picioarele u-

cenicilor și să le steargă cu ștergarul cu care era

încins.

6. Deci a venit la Simon Petru și acela i-a zis: Domne, au tu vrei să-mi spăli picioarele?

7. Răspunsa Iisus și i-a zis: Ceen se fac eu, tu să știi acum, iar după acestea voi priepe.

8. Zis-a Petru lui: Învene nu-mi vei spăla picioarele. Răspunsa Iisus lui: De nu te spăl, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, spălă-mi nu numai picioarele, ei și măinile și capul.

10. Zis-a Iisus lui: Cel ce s'a scăldat n'are trebuință decât picioarele să i se spele, căci este curat tot și voi sunteți curați, dar nu toti.

11. Că știa pe cel ce a-

a zis: Nu toti sunteți curați.

12. Deci după ce le-a spălat picioarele și și-a lăsat vesmîntele, sezând iarăși pe un tabure, sezând în față Iisus.

13. Voi mă numiți în-

vătător și Domn, și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci dacă eu, Dom-

nul și Invătătorul, v'am spălat picioarele, și voi sunteți datorii să spălați pi-

cioarele unui altuia.

15. Caci plădă v'am dat,

ca, precum v'am făcut eu,

și voi să faceți.

16. Amin, amin grăiese-

vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici soții mai mare decât cel care lă trimis.

17. Când știi acestea,

fericiti sunteți de le vezi și face.

18. Nu de voi toti zic, căci știu pe cei ce i-am alese, căci en să se împlinescă Scriptura: «Cel ce măștinează pâine cu mine, a ridicat călcâiul asupra mea».

19. Vă spun aceasta a-

cum mai înainte de a se

săvârși, ca atunci când se

va săvârși, să credeți că eu suntem.

20. Amin, amin grăiese-

vouă: Cel ce primește pe

cel ce voiu trimite eu, pe

mine, mișcă primeste, iar cel

ce mișcă primește pe mine,

mișcă pe mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a turburat cu duhul și a mărturisit și a zis: Amin, amin grăiese vrou, că unul din voi nu va vinde.

22. Deci se uitau ucenicii, unul la altul, neprincipăd de cine vorbește.

23. Și ora culeat la sănul lui Iisus undin ucenicii lui, pe care îl iubea Iisus.

24. Deci a făcut semnacestuiu Simon Petru și i-a zis: Spune: Cine este cel de care vorbește?

25. Și căzind acela pe pieptul lui Iisus, i-a zis: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu întîngand pâinea, i-o voi da. Și întîngand pâinea, a luat și a dat lui Iuda al lui Si mon Iscaritol.

27. Și după pâine atunci a intrat în el Satana. Deci i-a zis Iisus: Ceea ce ai să faci, să mai do grăbă.

28. Și nimenei din cei ce sedea la masa n'au știut pentru ce i-a zis necasta, că unii socoteau, de vreme ce Iuda avea punghă, că îl zice Iisus: Cumpără cele ce ne trebuie pentru sărbătoare sau să dea ceva săracilor.

29. Deci după ce a luat pâinea, a ieșit îndată și era noapte când a ieșit.

30. Zisa-a Iisus: Acum s'a proslăvit Fiul Omului

și Dumnezeu s'a proslăvit în el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu în el și Dumnezeu îl va proslăvi pe el în similitudină il va proslăvi.

33. Filior, înăi puțin sunt eu voi. Ma veți căuta și precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu potuți veni, și zis și vrouăcum.

34. Poruncă nouă vă dău: Să vă iubiti unul pe altul. Precrem v'am iubit cu pe voi, așa să vă iubiti și voi unul pe altul.

35. După aceasta vor cunoaște toți că sunteți necinii mei, dacă veți avea dragoste intre voi.

36. Zisa-Simion Petru lui: Doamne unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, tu nu poți veni acum după mine, dar mai pe urmă vei veni,

37. Zisa-Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni acum? Sufletul imi voiu pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul îtri vei pune pentru mine! Amm, amin grăiose tie: Nu va căntă coosul pâna ce nu te vei lepăda de mine de trei ori.

Iisus merge la Tatâl. Făgăduința Mângăietorului. Paceea cea odevirată.

14. 1. Să nu se turbore inima voastră. Cre-

deți in Dumnezeu, și în mine credeti.

2. În casa Tatâlui meu multe locasuri sunt, iar de năr fi, v'as fi spus. Ma duc să vă gătesc loc.

3. Și de mă voi duce și vă voi găti loc, iar să voi veni și vă voi lăsa în mine, ca unde sunt cu mă fiți și voi.

4. Și unde merg eu știi, și calu o stii.

5. Zisa-Toma lui: Doamne, nu știm unde merg și cum putem să știm calea?

6. Zisa-Iisus lui: Eu sunt calea, adevarul și viața. Nimeni nu vine la Tatâl, decât prin mine.

7. De mătăfi cunoscute mine și pe Tatâl meu lăsi și cunoștești și lăsi vizut.

8. Zisa-Filip lui: Doamne, pentru ce nu pot veni acum? Sufletul imi voiu pune pentru tine.

9. Zisa-Iisus lui: Atâta vreme ca voi sună și nu m'ai cunoscut, Filip! Cel ce m'a văzut pe mine, a văzut pe Tatâl. Și cunziți tu: Arăta-ne pe Tatâl?

10. Nu crezi că eu sunt în Tatâl și Tatâl este în mine! Cuvintele pe care vi le spun, nu le spun de mine, iar Tatâl care locuiește în mine, acela face lucrurile lui.

11. Credeti-mă că eu sunt în Tatâl și Tatâl este în mine, iar de nu, credeti-mă pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăiesc vrou, cel ce crede în mine, va face și el lucrurile pe care le face eu și mai mari decât acestea va face, că eu mă duc la Tatâl meu.

13. Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face ca să se proslăvesc Tatâl și Fiul.

14. De veți cere ceea ce în numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiti, păzii poruncile mele.

16. Și eu voi ruga pe Tatâl și alt Mângăietor vă da, ca să rămână eu voi în veci.

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede nici nu-l cunoaște, iar voi îl cunoașteți, căci eu voi este și în voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa orfani, căci voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumenul nu mă vă mai vede, încă voi nu veți vedea, căci eu trăiesc și voi veți trăi.

20. În acea zi veți cunoaște, că eu sunt în Tatâl meu și voi în mine și eu în voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubeste și cel ce mă iubeste pe mine, va fi iubit de Tatâl meu

și îi voiu iubi și eu și mă
voiu arăta lui.
22. Zis-a Iuda lui, nu Ia-
cariotul: Doamne, ce s'ă
întâmpat, că vrei să te
arăti nou și nu lumiș?

23. Răspuns-a Iisus și i-a
zis: De mă iubește cineva,
va păzi cuvântul meu și
Tatăl meu îl va iubi și vom
veni el și locuș la el vom
face.

24. Cel ce nu mă iubește,
nu păzește cuvântul mele
și cuvântul pe care îl au-
zii nu este al meu, ci al
Tatălui, care m'a trimis.
25. Acestea vi le-am spus,
fiind cu voi.

26. Iar Mângâietorul,
Duhul Sfânt, pe care-l va
trimite Tatâl în numele
meu, acela va învăța
toate și vă va aduce aminte
toate cîte v'am spus.

27. Pace vă las, pacera
mea vă dau. Nu precum dă
lumea vă dau eu. Să nu se
turbure inima voastră, nici
să nu se spăimânte.

28. Atîi anuzit că v'am
zis: Mi duc și voi veni
la voi. De m'aj îubi, v'ati
fi bucurit, că v'am zis;
Mi duc la Tatâl, pentru că
Tatăl meu este mai mare
decât mine.

29. Să acum v'am spus
aceasta mai înainte de a se
face, pentru ca atunci când
se va face, să credeti.

30. Nu voi mai vorbi
multe cu voi, căci vine stă-

pânitorul lumii acesteia și
în mine n'are nimic,

31. Dar ca să cunoască
lumea că iubesc pe Tatâl
și precum mi-e poruncit
Tatăl, aşa fac. Seulăți-vă
să mergem de aci.

*Vîta cea adevărată. Cea
mai mare iubire. Prietenii
aleș. Ura și vina lumii.
Mândrătorul.*

15. 1. Eu sunt viața cea
adevărată și Tatâl
meu este lucrătorul.

2. Orice cordă din mine,
care nu aduce roadă, o taie
și pe cea care aduce roa-
dă o urăște, ea înci
multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți cu-
rați pentru cuvântul pe
care vi l-am spus.

4. Rămâneti în mine și
eu în voi. Precum coarda
nu poate aduce roadă de
sine, de nu va rămâne în
vîta, aşa și voi, de nu
veți rămâne în mine.

5. Eu sunt viața, voi con-
dorele. Cel cu rămâne în mine
și eu în el, acesta aduce
roadă multă, pentru că fără
de mine nu potuți face nici-
mă.

6. De nu rămâne cineva
în mine să se seocă afară ca
o cordă și se usucă și o
adună și în foc o aruncă
și arde.

7. De veți rămâne în
mine și cuvintele mele de
vor rămâne în voi, corcăți

orice veți vrea și vi se va
rămâne, ca orice veți cere
din.

8. Prin aceasta s'a pro-
mulgat Tatâl meu, că să
aducă roadă multă și să
vă facă nemici mei.

9. Irecum m'a iubit pe
mine Tatâl și eu v'au
iubit te voi. Rămânci în
dragoste mea.

10. De veți păzi porun-
cile mele, veți rămâne în
dragoste mea, precum am
platit eu poruncile Tatâlui
meu și rămân în dragos-
tă mea.

11. Acestea vi le-am spus,
en bucuria mea să rămână
în voi și bucuria voastră
năștie de profunda suflarelul
prieteniei săi, nimeni nu
să fie dephna.

12. Aceasta este pomoteca
mea, că să vă iubiti unul
pe altul, precum v'au lu-
bit eu.

13. Mai mare dragoste
decât aceasta, că cineva
să-si pună sufletul pentru
prietenii săi, nimeni nu
are.

14. Voi prietenii mei sun-
teți, de veți face cîte vă
poruncesc.

15. De acum nu vă mai
zic slugi, că sluga nu stie
ce face stăpânul său, că
v'am numit prietenii, pen-
tru toate cîte am anuzit
de Tatâl meu, v'am a-
făut.

16. Nu voi m'ati ales
pe mine, că eu v'am ales
pe voi și v'am rănduit să
mărgări și roadă să adu-
ceți și roada voastră va

rămâne, ca orice veți cere
din.

17. Acestea vă poruncesc,
ca să vă iubiti unul pe al-
uil.

18. De vă urăște pe voi
lumea și că pe mine mai
înainte de voi m'a urit.

19. De atîi fi din lume,
lumea ar iubi ce este al-
sau, dar pentru că nu sun-
teți din lume, ei eu v'au
alea din lume, pentru că
aceasta vă urăște lumea.

20. Aduceți-vă aminte de
cuvântul pe care vi l-am
spus: Nu este sluga mai
mare decât stăpânul său.
De m'au prigonit pe mine
și pe voi vă vor prigoni. De
pe al vostru il vor păzi.

21. Dar toate acestea le
vor face vădu din pricina
numelui meu, pentru că ei
nu cunosc pe cel că m'a
trimis.

22. De n'as fi venit și
nu le-ăs fi spus, păcat n'ar
avea, iar acum n'au in-
drepătire pentru păcatul
lor.

23. Cel ce mă urăște pe
mine, urăște și pe Tatâl
meu.

24. De n'as fi făcut în-
tre ei lucru pe care ni-
meni altul nu le-a făcut,
păcat n'ar avea, iar acum
să m'au văzut și m'au urit
și pe mine și pe Tatâl
meu.

25. Dar s'a făcut că să

se înplinășește cuvântul spus acestea, întristarea scris în legături lor: că fără vă umplut inima, priință mă uriază.

26. Iar când va veni Mângăietorul, pe care îl voi trimite voință dela Tatăl, Duhul adêvărului, care de la Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Înca și voi mărturisii, că dela început suntem cu mine.

Prinorile viitoare. Mângăietorul. Intristarea schimbată în bucurie. Rugăciunile fluente în numele lui Hristos. Fuga uceniciilor.

16. 1. Acestea vă le-am spus, că să nu vă smintiți.

2. Vă vor scoate din sinagogi și va veni vremea, ca oricine vă va ucidă, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Si acestea vă vor face, pentru că n'au cunoștință nici Tatăl, nici pe mine,

4. Dar acestea vă le-am spus, că dacă va veni vremea, să vă aduceti aminte de ele, că vă le-am spus. Si nu v'iam spus acestea dela început, pentru că erau vă voi.

5. Iar acum mă dñe la cel ce m'a trimis și nimenei din voi nu mă întrebă: Unde te duci?

6. Dar pentru că v'iam

spus acestea, întristarea să mă vezi vede și că la

7. Că adêvărăt vă spun: Mai de folos vă este să mă dñe, că de nu mă voi duce eu. Mângăietorul nu va veni la voi, iar de mă voință, îl voi trimite la voi.

8. Si venind acela, va rădi lumea de păcat și de dreptate și de judecăță:

9. De pînăt, pentru că nu cred în mine,

10. De dreptate, pentru că la Tatăl meu mă dñe și nu mă vezi mai vede

11. Si de judecăță, pentru că stăpânitor lumii acestora a fost judecăț.

12. Înch multe am a vă spus, dar nu le puteti purăta acum;

13. Iar când va veni acela, Duhul adêvărului, vă va călăuzi la tot adêvărul, căci nu va vorbi dela sine, ci căteva auza, va vorbi și cele vițonare vă va vesti.

14. Acela mă vă slivă, pentru că din al meu va lăsi și vă va vesti.

15. Totuță căte are Tatăl ale mele sunt. De aceea am zis, că din al meu va lăsi și vă va vesti.

16. Putin și nu mă vezi mai vede și iarăși puțin și mă vezi vede, că la Tatăl mă dñe.

17. Deci an zis unui din ucenicii lui între sine: Ce va să zică aceasta ce ne spune: Puțin și nu mă vezi

mai vede și iarăși puțin sul când nu vă voi mai vorbi în pînde, ci pe față vă vorbă de Tatăl.

18. Deod zicean: Ce este în numele meu și nu vă zice că voi rugă pe Tatăl pentru voi,

19. Înțeles a fisus că vom să-l întrebă și le-a zis: Despre aceasta vă întrebăti între voi, că an zis: Puțin și nu mă vezi mai vede și iarăși puțin și nu vă vede?

20. Anum, amîn grăiese voință, că voi vă plâng și vă vezi tânguri, iar lumeni mei va bucuria. Vă vezi întristă, dar întristarea voastră în bucurie se va schimba.

21. Femeia când naște, întristare are, căci i-a suos cel ceasul ei, iar după ce naște copilul, nu și mai are doar aminte de durere, pentru că lumeni mei s'a născut un om în lume.

22. Deci și voi întristăre aveți acum, dar iarăși vă voi vede, dar iarăși lumeni inițial voastră și lumeni voastră nimic nu o va lăsa delă voi.

23. Si în acel zi nu mă vezi întreba nimic. Amîn, amîn, grăiese voință: Orice vezi căre dela Tatăl în numele meu vă va da.

24. Până acum n'ăști cerut nimic în numele meu.

Cere și vezi lăsa, ca bucuria voastră să fie depină.

25. Acestea vă le-am spus în pînde, dar va veni cea-

26. Că însuși Tatăl vă îmbește, pentru că și voi m'ăzib și atî crezut că dela Dumnezeu am ieșit.

27. În acea zi vezi cere-

28. Într-o lume. Acum și am venit în lume. Acum naști lumeni și mă dñe la Tatăl.

29. Zis-ai lui ucenicii:

30. Acum stiu că stii

toate și noți trebuie să

te întrebă cineva. De aceea

credeam că nela Dumnezeu

ai ieșit.

31. Răspuns-a lor Iisus:

Aveam credere!

32. Iată vînu ceasul și a-

33. Iată vînu ceasul și a-

34. Iată vînu ceasul și a-

35. Iată vînu ceasul și a-

36. Iată vînu ceasul și a-

37. Iată vînu ceasul și a-

38. Iată vînu ceasul și a-

39. Iată vînu ceasul și a-

40. Iată vînu ceasul și a-

41. Iată vînu ceasul și a-

42. Iată vînu ceasul și a-

43. Iată vînu ceasul și a-

44. Iată vînu ceasul și a-

45. Iată vînu ceasul și a-

46. Iată vînu ceasul și a-

47. Iată vînu ceasul și a-

48. Iată vînu ceasul și a-

49. Iată vînu ceasul și a-

50. Iată vînu ceasul și a-

51. Iată vînu ceasul și a-

52. Iată vînu ceasul și a-

53. Iată vînu ceasul și a-

54. Iată vînu ceasul și a-

55. Iată vînu ceasul și a-

56. Iată vînu ceasul și a-

57. Iată vînu ceasul și a-

58. Iată vînu ceasul și a-

59. Iată vînu ceasul și a-

60. Iată vînu ceasul și a-

61. Iată vînu ceasul și a-

62. Iată vînu ceasul și a-

63. Iată vînu ceasul și a-

64. Iată vînu ceasul și a-

65. Iată vînu ceasul și a-

66. Iată vînu ceasul și a-

67. Iată vînu ceasul și a-

68. Iată vînu ceasul și a-

69. Iată vînu ceasul și a-

70. Iată vînu ceasul și a-

71. Iată vînu ceasul și a-

72. Iată vînu ceasul și a-

73. Iată vînu ceasul și a-

74. Iată vînu ceasul și a-

75. Iată vînu ceasul și a-

76. Iată vînu ceasul și a-

77. Iată vînu ceasul și a-

78. Iată vînu ceasul și a-

79. Iată vînu ceasul și a-

80. Iată vînu ceasul și a-

81. Iată vînu ceasul și a-

82. Iată vînu ceasul și a-

83. Iată vînu ceasul și a-

84. Iată vînu ceasul și a-

85. Iată vînu ceasul și a-

86. Iată vînu ceasul și a-

87. Iată vînu ceasul și a-

88. Iată vînu ceasul și a-

89. Iată vînu ceasul și a-

90. Iată vînu ceasul și a-

91. Iată vînu ceasul și a-

92. Iată vînu ceasul și a-

93. Iată vînu ceasul și a-

94. Iată vînu ceasul și a-

95. Iată vînu ceasul și a-

96. Iată vînu ceasul și a-

97. Iată vînu ceasul și a-

98. Iată vînu ceasul și a-

99. Iată vînu ceasul și a-

100. Iată vînu ceasul și a-

101. Iată vînu ceasul și a-

102. Iată vînu ceasul și a-

103. Iată vînu ceasul și a-

104. Iată vînu ceasul și a-

105. Iată vînu ceasul și a-

106. Iată vînu ceasul și a-

107. Iată vînu ceasul și a-

108. Iată vînu ceasul și a-

109. Iată vînu ceasul și a-

110. Iată vînu ceasul și a-

111. Iată vînu ceasul și a-

112. Iată vînu ceasul și a-

113. Iată vînu ceasul și a-

114. Iată vînu ceasul și a-

115. Iată vînu ceasul și a-

116. Iată vînu ceasul și a-

117. Iată vînu ceasul și a-

118. Iată vînu ceasul și a-

119. Iată vînu ceasul și a-

120. Iată vînu ceasul și a-

121. Iată vînu ceasul și a-

122. Iată vînu ceasul și a-

123. Iată vînu ceasul și a-

124. Iată vînu ceasul și a-

125. Iată vînu ceasul și a-

126. Iată vînu ceasul și a-

127. Iată vînu ceasul și a-

128. Iată vînu ceasul și a-

129. Iată vînu ceasul și a-

130. Iată vînu ceasul și a-

131. Iată vînu ceasul și a-

132. Iată vînu ceasul și a-

133. Iată vînu ceasul și a-

134. Iată vînu ceasul și a-

135. Iată vînu ceasul și a-

136. Iată vînu ceasul și a-

137. Iată vînu ceasul și a-

138. Iată vînu ceasul și a-

139. Iată vînu ceasul și a-

140. Iată vînu ceasul și a-

141. Iată vînu ceasul și a-

142. Iată vînu ceasul și a-

143. Iată vînu ceasul și a-

144. Iată vînu ceasul și a-

145. Iată vînu ceasul și a-

146. Iată vînu ceasul și a-

147. Iată vînu ceasul și a-

148. Iată vînu ceasul și a-

149. Iată vînu ceasul și a-

150. Iată vînu ceasul și a-

151. Iată vînu ceasul și a-

152. Iată vînu ceasul și a-

153. Iată vînu ceasul și a-

154. Iată vînu ceasul și a-

155. Iată vînu ceasul și a-

156. Iată vînu ceasul și a-

157. Iată vînu ceasul și a-

158. Iată vînu ceasul și a-

159. Iată vînu ceasul și a-

160. Iată vînu ceasul și a-

161. Iată vînu ceasul și a-

162. Iată vînu ceasul și a-

163. Iată vînu ceasul și a-

164. Iată vînu ceasul și a-

165. Iată vînu ceasul și a-

166. Iată vînu ceasul și a-

167. Iată vînu ceasul și a-

168. Iată vînu ceasul și a-

169. Iată vînu ceasul și a-

170. Iată vînu ceasul și a-

171. Iată vînu ceasul și a-

172. Iată vînu ceasul și a-

173. Iată vînu ceasul și a-

174. Iată vînu ceasul și a-

175. Iată vînu ceasul și a-

176. Iată vînu ceasul și a-

177. Iată vînu ceasul și a-

178. Iată vînu ceasul și a-

179. Iată vînu ceasul și a-

180. Iată vînu ceasul și a-

181. Iată vînu ceasul și a-

182. Iată vînu ceasul și a-

183. Iată vînu ceasul și a-

184. Iată vînu ceasul și a-

185. Iată vînu ceasul și a-

186. Iată vînu ceasul și a-

187. Iată vînu ceasul și a-

188. Iată vînu ceasul și a-

189. Iată vînu ceasul și a-

190. Iată vînu ceasul și a-

191. Iată vînu ceasul și a-

192. Iată vînu ceasul și a-

193. Iată vînu ceasul și a-

194. Iată vînu ceasul și a-

195. Iată vînu ceasul și a-

196. Iată vînu

rinte, a sosit ceasul. Proslăveste pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvescă.

2. Preicum i-nă dat stăpînire peste tot trupul, ca să dea vîntă veșnică la tot ce i-nă dat.

3. Să acasă este vîntă veșnică; să te cunoască pe tine cnejd Dumnezeu adêvărât și pe cel pe care-l ai trimis, pe Iisus Hristos.

4. Duh te-am proslăvit pe tine pe bămant, horel pe care mi l-nă dat să-l fac luncă săvârșit.

5. Să acum proslăvescă, Părinte, la tine însuți, cu slava pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi lumea.

6. Arătăt-am numele tău oamenilor pe care mi i-nă dat din lume. Ai tăi crâu și mie mi i-nă dat și cuvantul tău.

7. Acum au cunoscut că toate căte mi-nă dat, deoarece sunt.

8. Pentru cuvintele ce mi-nă dat, le-am dat lor și ei le-au primit și au cunoscut eu adêvărât că de la tine am ieșit și au crezut că tu mi-nă trimis.

9. Eu pentru această mă rog, nu pentru lume mă rog, ci pentru cei pe care mi i-nă dat, că ai tăi sunt.

10. Să ale mele tote ale tale sunt și ale tale ale mele și m'au proslăvit în ei

11. Să eu nu mai sunt în lume, îor ei sunt în lume și eu în lume vin. Părinte sfinte, păzește-i în numele tău pe cei care mi i-nă dat, ca să fie una, ca și noi.

12. Când eram eu în lume, eu îl păzeau în numele tău. Pe care mi i-nă dat i-am păzit și nimenei din ei n'a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlină Scrisoarea.

13. Iar acum vin la tine și aceasta rostesc în lume, ca să fie bucuria mea deplină în ei.

14. Eu le-am dat cuvântul tău, să lumea i-a urit, pentru că nu sunt din lume, preicum nu sunt din lume.

15. Nu mă rog, să-i iezi din lume, ci ea să-i păzești de cel viilean.

16. Eu nu sunt din lume, preicum nici eu nu sunt din lume.

17. Sfîntește-i în adevarul tău, căci cuvantul tău este adêvărul.

18. Preicum m-nă trimis pe mine în lume și eu i-am trimis pe ei în lume.

19. Să pentru ei mă sfîntește pe mine însumi, ca și ei să fie sfîntiți în adêvăr.

20. Să nu nimai pentru această mă rog, ci să pentru cei care vor crede în mine, prin cuvantul lor,

21. Ca toți să fie una, preicum tu, Părinte, în mine și eu în tine, așa și a-

căstă în noi să fie una, ca să creodă lumea că tu m-nă trimis.

22. Să eu slava pe care mi-nă dat-o, am dat-o lor, ca să fie una, preicum noi suntem.

23. Eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșită într-ună și să cunoască lumea că tu m-nă trimis și i-nă iubit, preicum m-nă iubesc.

24. Părinte, voiese ca unde sunt eu să fie împreună cu mine și acela pe care mi i-nă dat, ca să vadă slava mea, pe care mi-nă dat-o, pentru că m-nă iubit și mai întemeie rea lumii.

25. Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut și acelaia cu cunoșcut, că tu m-nă trimis.

26. Să le-am arătat numele tău și-l voi arăta, ca dragostea cu care mi-nă iubit să fie în ei și eu în ei.

27. Prințerul lui Iisus și duceră lui la Ana și la Catorfa. Lepidăra lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Barabă.

18. 1. Aceasta zicând Iisus sus, a ieșit împreună cu ucenicii săi dincolo dă părău Cedrilor, unde era în grădină, în care au intrat el și ucenicii săi.

2. Să stia locul și Iuda, cel ce-l vănduse, pentru că de multe ori se aduna a-

colo Iisus cu ucenicii săi.

3. Decei Iuda, luând oare și slujitorii dela mă-mărie preotilor și dela farisei, a venit nevoie cu felinare și cu facili și cu armă.

4. Iar Iisus, știind toate cele se erau să vină asupra sa, ieșind, le-a zis: Pe cine să căută?

5. Răspunsă Iisus și a zis: V-am spus că eu sunt. Decei de mă căută? Pe mine, lăsată pe această să se ducă?

6. Decei după ce le-a zis: Eu sunt, să-știu întors înă-

poi și au căzut la pământ.

7. Să înărâși i-nă întrebă: Pe cine căută? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

8. Răspunsă Iisus și a zis: V-am spus că eu sunt. Decei de mă căută? Pe mine, lăsată pe această să se ducă?

9. Pentru ca să se împlinășă cuvantul spus de el: Din care mi i-nă dat n-am pierdut nicinumul.

10. Iar Simon Petru a-vând săbie, a secol-o și a lovit pe sluga marelui preot și i-a thiat urechea dreaptă.

11. Să a zis Iisus lui Pe-

tru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul pe care mi l-a dat Tatăl, care nu-l voi-bea!

12. Deci oastea și căpătarea cea peste o mie și suțitorii Iudeilor au prins pe Iisus și l-au legat.
 13. Si l-au dus întâi la Ana, căci era soțul lui Caiafa, care era mare proet și a murit acolo.
 14. Si Caiafa ora cel ce să înțeleagă pe Iudei, că mai de tolos este să moră un om pentru popor.
 15. Si mergea după Iisus Simon Petru și călărașii săcui, iar neunicii acestia era cunoscut marcului preot și a intrat în curtea marelui preot.
 16. Iar Petru a stăruit la ușă afară. Deci a ieșit călărașii uenii, care erau cunoscut marcului preot și a zis portăriței și a băgat înmormântul pe Petru.
 17. Si a zis lui Petru slujnicul portăriță: Nu cumva și tu ești din nechiudere omului acestuia? Si el a zis: Nu sunt.
 18. Si stau slugile și slujitorii care răcăsuși fără, că era frig și se încălzeau, și sta cu ei și Petru încăzindu-se.
 19. Deci marelul preot a întrebat pe Iisus de nechiudere omului acestuia? Iisus pe față nu vorbit în mijloc. Totdeauna așa învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți

Iudeii și în ascuns n-am vorbit nimic.

21. Ce mă întrebă? Înțeabă pe căi ce nu auște ce le-am vorbit. Iată această stiu ce am vorbit.

22. Si acestea zicând, următoare, a dat o palină lui Iisus, zicând: Așa răspunzi marelui preot?

23. Răspuns-a Iisus lui: De am vorbit rău, dovedește că este rău, iar de am vorbit bine, de ce mă bată?

24. Deci Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele proet.

25. Si Simon Petru sta și se încălzea. Deci i-a zis: Oare și tu ești din nechiudere? Iar el s'a le-

pădat și a zis: Nu sunt.

26. Zisa-l lui omu din slugile marelui preot, rușă a ceea ce-i bătase Petru u-

rechea: Dacă nu te-am văzut eu în gradină, ca el?

27. Si iarăși s'a le-

dat Petru și îndată a că-

tă cocosul.

28. Deci au adus pe Iisus dela Caiafa în pretoriu și era dimineață și ei n'au intrat în pretoriu, ca să nu se spărce, ei să po-

tă mâna Pastele.

29. Ieșit-a deci Pilat la ei și a zis: Ce învinuire aduceți acestuui om?

30. Răspuns-au și i-au zis: De n'ar fi fost aceasta fațator de rele, nu l-am dat pe.

zicând, iarăși a ieșit la Iudei și le-a zis: Eu nu-i găsesc nicio vină.

39. Dar aveți un obiceiu, ca de Paște să vă slobozzeze un osândit. Voți de zi să vă slobozesc pe impăratul Iudeilor?

40. Strigăt-nu iarăși toti, zicând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era sălbătar.

Potinete Domnului. Mama lui îngă cruce. Iosif cere dela Pilat trupul lui Iisus să îngroapă.

31. Zisa lor Pilat: Lu-

ăți voi și dumă legea voastră judecătelui. Si au zis lui Iudei: Nouă nu ne este ingăduiat să omorim pe nimeni.

32. Ca să se implementească cuvântul lui Iisus, pe care la zis, însemnând că ce morțe avea să moară.

33. Si a intrat Pilat înăsări în pretoriu și a che-

nat pe Iisus și i-a zis: Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: De la trei zici tu acesta, sau altii și-ai spus-o de spre mine?

35. Răspuns-a Pilat: Au domnia Iudei sunt eu! Neamul tău și mai-mari preo-

tilor dări dat mie. Ce ai spus?

36. Răspuns-a Iisus: Împăratul meu nu este din lumea aceasta. De ar fi fost din lumea aceasta împăratul mea, slugitorii mei să ar-

fi luptat, ca să nu fină dat Iudeilor. Acum dar împă-

rătia mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Dar împărat esti? Ră-

pus-a Iisus: Tu însuți zici,

ca sunt împărat. Eu pentru

nechidere m'ar nășteri și

spore aceasta num venit în

lume, ca să mărturisesc

pentru adevăr. Originea e-

ste din adevăr ascultă gla-

mu meu.

38. Zisa Pilat lui: Ce este adevărul? Si acasta

3. Si ziceau: Bucură-te, împăratul Iudeilor! Si ii dău pahve.

4. Si a ieșit Pilat iarăși și le-a zis: Iată vă aduc, ca să cunoscă că nu-i găsește nicio vină.

5. Deci a ieșit Iisus afă-

ra, purtând cumuna de spini și haina rosie. Si le-a zis

Pilat: Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut

mai-marii preoților și slu-

jitorii, au strigat, zicând:

Răstigneste-l, răstigneste-l.

Zisa lor Pilat: Luati-l voi și-l răstigniți, căci eu nu-i

găsește vină.

7. Răspuns-au lui Iudei:

Noi avem lege și după legea noastră trebuie să moară, pentru că s-a făcut pe stoc. Fie al lui Dumnezeu.

8. Deci când a auzit Pilat acest evânt, mai mult s-a temut.

9. Să intrat întrăși în pretoriu și a zis lui Iisus: De unde ești? Iar Iisus nu i-a dat răspuns.

10. Deci zis-a Pilat lui: Mie nu-mi răspunzi? Nu știi care că putere am să te răstignesc și putere am să te sfloboesc?

11. Răspuns-a Iisus: N'ai avea nicio putere a supra mea, de nu ti-ar fi fost dat de sus. De aceea, cel ce m'a dat îl tie mai mare păcat are.

12. De atunci căuta Pilat să-l sfloboească, dar Iudei strigau, zicând: De-l vei sfloboi pe acesta, nu știi prieten Cezarului. Oricare se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.

13. Deci Pilat, anzind evârțant acesta, a scos afară pe Iisus, și a sezut pe scaunul de judecătuță în locul ce se chiamă Pardon. Originale se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.

14. Si era vinerea Paștelui și ca la al saselea ceas și a zis Iudeilor: Iata împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: Ia-l, iei, răstigneste! Zis-a lor Pilat: Pe împăratul vostru

să-l răstignesc! Răspuns-au mai-marii preotilor: N'aveam împărat decât pe Cezarul.

16. Deci atunci l-a dat lor, ca să-l răstignească, și au lăsat pe Iisus și l-au dus să-l răstignească.

17. Să duceană și crucea, au legat la locul ce se chiamă al Căpătăni, care se zice crucificare Golgota.

18. Unde l-au răstignit și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta și în mijloc pe Iisus.

19. Si a serie Pilat și titlu și l-a pus pe cruce. Si era seria: «Iisus Nazareanul, Împăratul Iudeilor».

20. Si acest titlu mulți din Iudei l-au cunoscut, pentru că era aproape de cotate locul unde a fost răstignit Iisus și era seria evreiește, elinestă și latinește.

21. Deci au zis lui Pilat mai-marii preotilor iudei: Nu serie: «Împăratul Iudeilor», ci cum că el a zis: Sunt împărat al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ce am săriu an seris.

23. Iar ostiajii, după ce au răstignit pe Iisus, i-au lăsat hainele și au făcut patru părți, fiecăruia ostiaj este o parte și cămașa, iar cămașa nu era cusută, ci tessută de sus peste tot.

24. Si au zis între ei: Să n'oi sfâșiem, că să aruncăm ostiajii pentru că, și

cui să fie, ca să se împlinescă Scriptura ce zice: «împăratul hainele mele intre ei și pentru cămașa mea nu aruncat sortii». Deci ostiajii acestea au făcut.

25. Si stat lângă crucea lui Iisus mama lui și soția mamei lui, Maria, a lui Cleopă, și Maria Magdalena.

26. Deodată Iisus văzând pe mama sa și pe uceniciul pe care-l iubea, stând alături, n'zis mamei sale: Femeile, întă fiul tău!

27. Apoi a zis uceniciului: Iată mama ta! Si din acel ceas a lăsat-o ucenicii în sine.

28. După aceea stând Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinescă Scriptura, a zis: Mi-e sete.

29. Si era acolo un vas plin cu oțet, iar ostiajii umplând un burcăt cu oțet și punându-i într-o tristă de isop, i-l au dus la gură.

30. Deci dacă a lăsat oțetul, a zis: Săvârșită-să, și plecându-și capul și-a dat duhul.

31. Deci Iudeii, pentru că era vinieri, ca să nu rămână pe cruce trupurile sămbăta, căci era muerte zina simbetică aceliei, au rugat pe Pilat să le sfrozească și să le răstignească.

32. Deci an venit ostiajii și celui dințău i-au sfrobosit

fluierele, asemenea și celui-lalt, care era răstignit împreună cu el.

33. În venind la Iisus, deoarece au văzut că atunci murise, nu i-au sfrobit fluierele.

34. Ci unul din ostiajii i-a impins coasta cu sulța și a leșit sânge și apă.

35. Si cel ce a văzut a mărturisit și mărtirea lui adesea spune, că și voi să credeti.

36. Căci s'au făcut acestea ca să se împlinescă scriptura: «Niciun om nu se va sfrobi din el».

37. Si întrăși altă scriptură zice: «Vede-a vor pe care l-au impus».

38. Iar după acestea, Iosif din Arimateia, fiind ucenic al lui Iisus, dat într-o casă de frica Iudeilor,

39. Si a venit și Nicodim, cel ce venise mai multe noapte la Iisus, aducând ca și o sută de litre de amestecătură de smirnă și de alox.

40. Si au lăsat trupul lui Iisus și l-au înălțat în gurguiuri cu miresme, cum este obiceiul de îngropare la Iudei.

41. Si era grădină în locul unde fusese răstignit și în grădină morărea nou,

3. Zis-a lor Simon Petru: Mă duc să pesneșc. Zis-ai lui: Mergeți și noi în prenumă cu tine. Și a ieșit și s'au suțit îndată în corabie și în acen noapte n'au prins nimic.

4. Iar făcându-se dimineață, a stătut Iisus la târmuri, dar nu știau ucenicii că este Iisus.

5. Decei le-a zis Iisus: Pillor, aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. Și au aruncat și nu mai puteau să o tragă de multămătasea pestilor.

7. Decei a zis ucenicul acela, pe care-l iubea Iisus, lui Petru: Domnul este Ier Simon Petru auxind că Domnul este, și-a înclinat surtout, că era gol, și s'a aruncat în mare,

8. Iar ceilalți ucenici au venit en corăbieara, căci nu erau departe de uscat, ei și la doară sute de coti, trăgând mreaja cu pestii.

9. Decei dacă au ieșit la uscat, au văzut pâine și jhărate aprinse și pesti puș deasupra.

10. Zis-a lor Iisus: Adugetă din pesti pe care-i atât prin acum.

11. S'a suțit Simon Petru și a tras mreaja la uscat plină de pesti mari și sute cincizeci și trei și atâtă fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: veți niți de prânzii. Și uceniciul din ucenici nu îndrănea să-l întrebe: Cine ești?

Stătind că Domnul este.

13. Si s'a apropiat Iisus și l-a lunt pâine și le-a dat și peste ucenicilor.

14. Cu această acum a treia oră s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'invăță din morți.

15. Decei dacă au prânzit, a zis lui Simon Petru: Simone al lui Iona, mi învesti mai mult decât această? Zis-a el: Da, Doamne, tu și că te iubesc. Zis-a lui: Paste mihăilesei mei.

16. Zis-a lui Iarăș și dona oră: Simone al lui Iona, mi învesti? Zis-a el: Da, Doamne, tu și că te iubesc. Zis-a lui: Păstrește oile mele.

17. Zis-a lui a treia oră: Simone al lui Iona, mi învesti? Și s'a mărturisit Petru, că i-a zis a treia oră: Mă învesti? Și a zis:

Doamne, tu și toate, tu stii că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paste oile mele.

18. Amin, amiu grăiese tie: Când erai mai tânăr, te închinai singur și umbrai unde vreai, iar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile și altul te va închină și te va duce unde tu nu voiești.

19. Si aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va slivi pe Dum-

nezen. Și spunând acestea, nu zis: Urmează-nă.

20. Iar întocându-se Petru, a văzut mergând după el un ucenicul pe care il înțea Iisus, care se și enlăzea în cină pe pieptul lui și zise: Domnule, cine este cel ce va să te vândă?

21. Pe acela, văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22. Zis-a Iisus lui: Doară vrești să rămână această pâna voință venită, ce ai sănătatea și a seris acestea și noi suntem că mărturia lui este adevarată.

23. Sunt încă și alte multe căte a făcut Iisus, care de s-ar fi seris căte una, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar începe a căriile ce s'ar fi scris. Am-

min.

FAPTELE APOSTOLILOR

Arătarea lui Hristos apostolilor după inviere și învățările date lor. Înălțarea lui Hristos la cer. Alegerea lui Matia în locul vânzătorului Iuda.

1. Cuvântul cel dintâi l-am făcut, o Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța.

2. Până în ziua în care s'a înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales,

3. Cărora s'a și înfățișat viu, după patima sa, în multe semne adevărate, arătându-lu-se timp de patruzeci de zile și grănd despre împărăția lui Dumnezeu.

4. Si cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se despartă de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatâlui, pe care atât auzit-o dela mine.

5. Căci Ioan a boțezat cu apă, iar voi vă veți boțea cu Duhul Sfânt nu mult după aceste zile.

6. Iar ei admându-se, l-au întrebat, zicând: Doamne, oare în acest an vrei să așezi împărăția lui Israël?

7. Iar el a zis către ei: Nu este al vostru a și anii

sai vremile, pe care Tatâl le-a pus în a sa stăpânire.

8. Ci veți lua putere, veind Duhul Sfânt peste voi, și veți fi mie mărturii în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Si acestea zicând, privind ei, s'a înălțat și norila luat dela ochii lor.

10. Si căutând ei la cer când mergea el, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veselinte albe,

11. Care au și zis: Bărbați galileieni, ce stați căutând spre cer? Acest Iisus, care s'a înălțat dela voi la cer, asa va veni precum l-ați văzut mergând la cer.

12. Atunci s'au întors apostolii la Ierusalim dela muntele ce se chiama al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, având cale de sămbăta.

13. Si daeă au intrat, s'an suit în camera de sus, unde locuiau: Petru, Iacob, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu și Matei, Iacob a lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda al lui Iacob.

14. Aceștia toti erau așteptând eu un enget în rugăciune și în cerere, eu femeile și cu Maria, mama

lui Iisus, și cu frații lui.

15. Si în zilele acelea, ridicându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis (și era mulțime de nume împreună ea la o sută și douăzeci):

16. Bărbați frați, se cădea să se împlinească Scriptura aceasta, pe care a prezis-o Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, care s'a făcut povătitor celor ce au prins pe Iisus,

17. Căci era înnumărat împreună cu noi și luase sortul slujirii acesteia.

18. Deci acesta a căstigat loc din plata nedreptății și căzând a plesnit dela mijloc și i s'a vîrsat toate măruntaiele.

19. Si s'a făcut aceasta cunoscută la toți ei ce locuiau în Ierusalim, încât s'a chemat locul acela în limba lor Acheldama, adică «Loc al sângelui».

20. Pentru că scrier este în cartea Psalmilor: «Facă se curtea lui pustie și să nu fie cine să locuiască în ea și slujba lui să o ia altul».

21. Deci se cuvine, ca din acești bărbați, care se adunau cu noi în tot timpul, cât a petrecut între noi Domnul Iisus,

22. Începând dela botezul lui Ioan până în ziua în care s'a înălțat dela noi, să fie eu noi mărturie învierii lui unul din aceștia.

23. Si au pus pe doi, pe Iosif ce se chiama Varasava, care s'a numit Iusta și pe Matia

24. Si rugându-se, au zis: Tu, Doamne, care eunosti înimile tuturor, arată din acești doi unul, pe care l-ai ales,

25. Să ia sortul slujirii și apostoliei acesteia, din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Si au tras la sorti și a căzut sortul pe Matia și s'a înnumărat cu cei unsprezece apostoli.

Pogorirea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

2. 1. Si dacă s'a împlinit ziua praznicului a Cincizeci de zile, erau toți apostolii adunați împreună la un loc

2. Si s'a făcut fără de veste, din cer, sunet ca de suflare de viitor ce vine repede și a umplut toată casa unde se deoseau

3. Si li s'au arătat limbi împărțite ca de foie și au sezut pe fiecare din ei

4. Si s'au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Si erau în Ierusalim locuitori Iudei, bărbați cernici, din tot neamul ce este sub cer

6. Si făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea și s'a turburat, căci n'au zea pe fiecare grăind în limba sa.

7. Si se spăimântau tetii și se mirau, zicând unul către altul: Au nu sunt a-ceștia ce grăiese toți Galileieni!

8. Si cum noi anuzim fiecare limbă noastră, în care ne-am născut?

9. Partii și Mezi și Elamiti și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudea și în Capadoccia, în Pont și în Asia,

10. În Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cele de lângă Cirene și cei veniți dela Roma, Iudei și prozeliti,

11. Cretani și Arabi, și auzind grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Si se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Ce să fie aceasta?

13. Iar alții batjocorind, ziceau că sunt plini de moarte.

14. Si stând Petru cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a zis: Bărbați Iudei și toți cei ce locuiesc în Ierusalim, aceasta să va fie stiută și ascultați cuvintele mele,

15. Pentru că aceștia au sunt băți, cum vi se pa-

re voină, căci este al treilea ceas din zi,

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin prorocul Ioil:

17. «Si va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turnă-voină din Duhul meu pentru tot trupul și vor prooroci filii voștri și fiicele voastre și tinerii voștri vedeni vor vedea și bătrâni voștri vise vor vi-sa.

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicile mele în zilele acelea voi turna din Duhul meu și vor proroci

19. Si voi da minuni în cer sus și semne pe pământ jos, sânge și foc și fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce întru întuneric și luna în sânge, mai înainte de a veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Si tot cel ce va chema numele Domnului se va mărtuii.

22. Bărbați israeliteni, ascultați cuvintele acestea: Pe Iisus Nazareanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi cu puteri și cu minuni și cu semne, pe care le-a făcut prin el Dumnezeu în mijlocul vostru, prenumi și voi știți,

23. Pe acesta, fiind dat după sfatul cel rânduit și dună cea dinainte-știință a lui Dumnezeu, luân-

du-l și prin mâinile celor trupul lui n'a văzut străciune ..

32. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem mărturii.

33. Înălțându-se deci cu dreapta lui Dumnezeu și luând dela Tatăl făgăduința Sfântului Duh, l-a re-vărsat pe acesta, cum ve-deți și auziti voi acum.

34. Pentru că David este, ca să nu mă clătesc.

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea. Încă și trupul meu se va odihni întru nădejde,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei dă-pe cel envios al tău să vadă stricăciune.

28. Cunoșteți ai făcut-mie căile vieții. Umplea-nă-vei de veselie cu față-tă».

29. Bărbați frați, cade-se și grăi cu îndrăsuire către Petru și către ceilalți apostoli: Ce să facem, bărbați frați?

30. Iar Petru a zis către ei: Pocăiți-vă și să se bozeze fiecare din voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți lăsa darul Sfântului Duh,

31. Mai înainte văzând, a grăit despre invierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici

mai multe mărturisea și fiindemna, zicând: Măntuitorii vă de acest neam sucit.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au botecat și s'au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete.

42. Si erau asteptând în învățătura apostolilor și în tovărăsie și în frângere pămânie și în rugăciuni.

43. Si s'a făcut peste tot sufletul frică și multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Si toți cei ce au crezut erau laolaltă și aveau toate deobște.

45. Si pământul și averile și le vindeau și le împărteau tuturor, după cum avea fiecare nevoie.

46. Si în toate zilele asteptând cu un cuget în templu și frângând prin case pâine, primeau hrana cu băcurie și cu bunătatea inimii.

47. Lăudând pe Dumnezeu și având har la tot poporul. Iar Domnul adăuga Bisericii pe cei ce se mantuiau în răcirea zilei.

Vindecarea ologului. Petru cuvințează mulțimii despre Hristos și pocăință.

5 1. Iar Petru și Ioan s'au suiat împreună la tempiu pentru rugăciunea din ceasul al noulea.

2. Si era adus un bărbat care era schiop din pântecele maicii sale și pe care îl puncea în toate zilele înaintea porții templei ce se cinea Frumoasă, ca să coară milostenie dela cei ce intrau în templu.

3. Care văzând pe Petru și pe Ioan vrând să intre în templu, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la el, au zis: Privește la noi.

5. Iar el căuta la ei cu luare aminte, asteptând să primească ceva dela ei,

6. Iar Petru a zis: Argint și aur nu am, iar ce am acacea îți dau: In numele lui Iisus Hristos Nazarecanul, scoală-te și umbă.

7. Si apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit tăpile și fluicrele.

8. Si sărind a stătut și umbă, și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

9. Si l-a văzut tot poporul umblând și lăudând pe Dumnezeu.

10. Si il cunoșteau, că acesta era cel ce sedea pentru milostenie la poarta cea Frumoasă a templei și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat.

11. Si înfiindu-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la ei tot poporul unuit, în pridvorul ce se chiamă al lui Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către popor: Bărbați Israileni, ce vă minunați de aceasta! Sau ce vă uitati la noi, ca și cum cu a noastră putere sau eucernicie l-am fi făcut pe acesta să umble?

13. Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeul părinților noștri, a preamarit pe fiul său Iisus, pe care voi lăti predat și văți lepădat de el în fața lui Pilat, care socotea să-l libereze,

14. Iar voi văți lepădat de el sfant și drept și ati cerut să vă se dăruiască bărbat ucigas.

15. Iar pe începătorul vietii lăti omorit, pe care Dumnezeu l-a inviat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Si întru credința numelui lui, pe acesta, pe care îl vedeti și îl știti, l-a întărit numele lui și credința în el i-a dat toată înțeormea aceasta înaintea voastră a tuturor.

17. Si acum, fraților sunteți că din neștiință ati făcut aceasta ca și mai marii vostru.

18. Ci Dumnezeu asa a împlinit cele ce mai înainte

te a vestit prin gura tuturor proorocilor lui, că va pătrini Hristos.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre,

20. Ca să vină delă fața Domnului vremi de usurare și să vă trimiți pe cel mai înainte propovăduitor vouă, pe Iisus Hristos,

21. Pe care cerul trebuie să-l primească până la anii stabilirii din nou a tuturor, de care a grăbit Dumnezeu prin gura tuturor sfintilor săi prooroci din veac.

22. Pentru că Moise a zis către părinți: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeul vostru dintre frații voștri, ca pe mine. Pe el să-l ascultiți întru tot ce, ori căte va zări către voi

23. Si tot sufletul, care nu va asculta pe proorocul acela, se va pierde din poroș.

24. Si toti proorocii dela Samuil și ceilalți, căti au grăbit mai înainte, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiili proorocilor și ai legămantului, ne care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții voștri, grăbind către Avraam: «Întru urmăriți tăi se vor binecuvânta toate neamurile pământului».

26. Vouă întări, înviind pe Fiul său, pe Iisus, vi l-a trimis Dumnezeu, bine-

cuvântându-vă, ca să vă întoarceti fiecare de la răutățile voastre.

Prigonirea apostolilor de către Iudei. Mărturisirea lui Petru despre puterea și darul lui Hristos. Mulțumirea Bisericii pentru îndrăsneala și credința apostolilor. Unirea și dragostea în Biserică.

4. 1. Si șrăind ei către popor, venit au asupra lor preotii și mai-marele templulni și saduceii.

2. Părându-le rău pentru că învățau poporul și veneau în Iisus învierea morților.

3. Si au pus mâinile pe ei și i-au tînat sub pază până a doua zi, căci era seară,

4. Iar mulți din cei ce auziseră cuvântul au crezut și s'a făcut numărul bărbatilor ca la cinci mii.

5. Si a doua zi s'au adunat mai-marii și bătrâni și cărturarii în Ierusalim.

6. Si Ana marele preot și Caiafa și Ioan, Alexandru și cătăriau din neamul arhieresc.

7. Si punându-i pe ei în mijloc, i-au întrebat: Cu ce putere sau în al cui nume ati făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, fiind plin de Duhul Sfânt, a zis către ei: Mai-mari ai po-

porului și bătrâni ai lui Israel,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebăți pentru facerea de bine a unui om boian, intru cine acesta s'a măntuit,

10. Cunoscut să fie vouă tuturor și la tot poporul lui Israel, că în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe care voi l-ați răstignit, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, intru acela stă acesta sănătos înaintea voastră.

11. Acesta este piatra rea nesocotită de către voi ziditorii, care a ajuns în capul unghiului

12. Si nu este în nimeni altul măntuire, căci nici nume nu este altul sub cer dat între oameni, în care să ne măntuim.

13. Si văzând îndrăsnirea lui Petru și a lui Ioan și stînd că sunt oameni necărturari și simpli, se mirau și îi cunoșteau că fusese că cu Iisus.

14. Iar pe omul cel tămăduit văzându-l stând cu ei, nimic n'aveau de zis împotriva,

15. Ci poruncindu-le să iasă afară din sinedru, vorbeau între ei, zicând:

16. Ce să facem acester oameni? Căci este învederat tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim, că s'a făcut semn cunoscut prin ei și nu putem tăgădui,

17. Ci pentru ca aceasta să nu se răspandească mai mult în popor, cu înfricoșare să-i înfricoșăm, ca să nu mai grăiască în numele acestea niciunui om.

18. Si chemându-i, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai grăiască, nici să învețe, în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan răspunzând, au zis către ei: Judecați dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu,

20. Căci nu putem să nu grăim cele ce am văzut și am anțit.

21. Iar ei înfricoșându-i, i-au slobozit, nimic răsinind cum să-i podepească, din cauza poporului, că toți preaunăreau pe Dumnezeu pentru ceea ce s'a făcut;

22. Căci mai mult decât de patruzeci de ani era ormai cu care se făcuse semnul acesta al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slobozit, ei au venit la ai lor și le-au spus căte au zis către ei mai-marii preotii lor și bătrâni,

24. Iar ei auzind, toți dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu și au zis: Stăpâne, tu cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt în ele,

25. Care ai zis prin gura lui David, robul tău: «Pen-

tru ce s'au întărit neamurile și popoarele au cugat cele deșarte!»

26. Stătut-au de faptă împărații pământului și cei mari s'au adunat împreună asupra Domnului și asupra Ușului lui,

27. Căci s'au adunat cu adevărat, în cetea aceasta, asupra sfântului tău Fiul Iisus, pe care l-ați urat, Iordan și Pontian Pilat cu păgânii și cu popoarele lui Israel,

28. Ca să facă cele ce măna ta și sfatul tău mai înainte au rânduit să fie.

29. Si acum, Doamne, cauță împotriva amenintărilor lor și dă robilor tăi să grăiască cuvântul tău cu toată îndrăsneala,

30. Întinând măna ta spre tămăduire și făcând semne și minuni prin numele sfântului tău Fiul Iisus.

31. Si rugându-se ei, s'au cutremurat locul unde erau adunați și s'au umplut toți de Duhul Sfânt și grăjau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăsniere,

32. Iar înima și sufletul multimii celor ce au crezut erau una și niciunul un zicea că ceste ceea ce alături din averile lui, ei erau toate deobște.

33. Si cu mare putere mărturisean apóstolii despre învierea Domnului Ii-

sus, și mare har era peste ei toți.

34. Si nimeni nu era lipsit între ei, căci toți căti aveau țarini sau casc, vânzându-le, aduceau prețurile color vândute.

35. Si le punea la picioarele apostolilor și se da fiecărnia după cum avea cineva trebuință.

36. Iar Iosias cel numit de apostoli și Varnava (care se talea estește în măgăierii), levit, de fel din Cipru.

37. Având țarini, vânzând-o, a adus prețul și l-a pus la picioarele apostolilor.

Anania și Safira. Apostolii aruncăți în temniță și scăpați prin minune. Cu toată amenințările mai-mariilor preoților, ei nu închidează a propovedui. Gădăiel.

5. Iar un om anume Anania, împreună cu Safira, soția lui, și-a vândut țarina.

2. Si a ascuns din preț, știind și soția lui, și aducând o parte, a pus-o la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, pentru ce a umplut Satana înima ta, ca să mintă tu Duhului Sfânt și să ascunzi din prețul țarini?

4. Au nu-ți rămânea tine, dacă rămâneea, și vândută

nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai mintit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând și murit și s'a făcut frică mare peste toți cei ce au zis acestea.

6. Si seculându-se ei mai tineri, l-au luat și scoțându-l l-au îngropat.

7. Si după ce au trecut ca trei ceasuri, a intrat și soția lui, neștiind ce se întâmplase.

8. Si i-a zis Petru: Spune-mi de ati vândut cu atât țarina? Iar ea a zis: În adevăr, cu atât.

9. Iar Petru a zis către ea: Pentru ce v'ati vorbit între voi, ca să îspitiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor seocate și pe tine.

10. Si a căzut îndată la picioarele lui și a murit și, intrând tinerii, au aflat-o moartă și scoțând-o, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Si s'a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce au zis aceasta,

12. Iar prin mâinile apostolilor se faceau semne și minuni multe în popor și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon,

13. Iar din cei laiți-nimici nu cufează să se alipescă de ei, dar poporul îi laudă;

14. Si din ce în ce mai mult se adângau cei ce credeau în Domnul, multime de bărbati și de femei,

15. Încât și pe uliți seoteau pe cei bolnavi și îi punea pe paturi și pe targi, ea venind Petru măcar umbra lui să urberească pe vreunul din ei.

16. Si se aduna și multimea din extătile dimprejurii în Ierusalim, aducând pe cei bolnavi și pe cei chiniți de duhurile necurate, care se tămaduiau toți.

17. Si seculându-se mărele preot și toți cei ce erau cu el, coi din cinesul saducilor, s'au umplut de pismă.

18. Si au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în pauza deobște.

19. Iar ingerul Domnului noaptea a ieșit în ușile temniței și, scoțându-i, a zis:

20. Mergeți și stăndeți în templu poporului voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui om.

21. Si auzind aceasta, au intrat de dimineață în templu și învățau. Dar venind mărele preot și cei ce erau cu el, au adunat sinodul și pe toți bătrânilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă.

22. Iar slujitorii mergând, nu i-au găsit în temniță, și intorcându-se au spus,

23. Zicând: Temnița am găsit-o închisă cu toată închiderea și pe străjori stând înaintea ușilor, dar deschizând, n'am aflat înăuntru pe nimeni.

24. Si dacă auziră cuvintele acestea, preotul și mărele templului și mărele preot se mirau de ei, ce să fie aceasta,

25. Dar venind cineva le-a spus zicând: Iată, bărbății pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând poporul.

26. Atunci mergând mai marele templului cu slujitorii și toți cei ce erau cu el, coi din cinesul saducilor, s'au umplut de pismă.

27. Si aducându-i, i-au pus în sine și i-a întrabat mărele preot,

28. Zicând: Au nu cu poruncă v'am poruncit să nu învățăți în numele acesta? Si iată, ati umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui om.

29. Iar Petru și apostolii răspunzând, au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni.

30. Dumnezeul părinților noștri a inviat pe Iisus, pe

care voi lăti omorit, spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa stăpânitor și mantuitor, ca să dea pocăință lui Israel și iertare păcatelor,

32. Si noi nu suntem martori ai acestor curvințe, ca și Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce l-au ascultă.

33. Iar ei au zind, se măniau foarte și se sfatuană să-i omoare.

34. Si ridicându-se în sinodriu un fariseu nume Gamaliel, învățător de lege, cinstit la tot poporul, și poruncit să fie seosi afară puțin apostolii.

35. Si a zis către ei: Bărbați israeleni, luati aminte la voi, ce aveți să facăi cu oamenii aceștia.

36. Pentru că mai înainte de zilele acestea s-a sculat Teudas, zicând că el este cineva mare, lângă care s'a alipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care a fost omorit, și toți cățăi ascultați de el s'au risipit și au fost nimiciti.

37. După acesta s-a sculat Iuda Galileianul, în zilele numărătorii, și a atras popor mult după el și a cela a pierit și totă cățăi ascultați de el s'au risipit.

38. Si acum zice vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci de vă fi dela oameni hotărirea

aceasta sau lucrul acesta, se va nimici.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l nimiciti, ca nu cumva să vă faceți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Si l-au ascultat pe el și chemând pe apostoli, bătându-i, le-au poruncit să nu crăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit.

41. Deci ei se duseau dela față simedriului bucurându-se, că pentru numele lui s'au înrednicit a fi batjocorați;

42. Si toată ziua în templu și prin casă, nu închiriau a învăță și a binevesti pe Iisus Hristos.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconor Stefan.

6. 1. Si în zilele acolea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cărtire Eliniștii împotriva Evreilor, căci văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de toate zilele.

2. Si chemând cei doisprezece mulțimea uceniciilor, au zis: Nu este eu plăcoro nouă, ca lăsând căvântul lui Dumnezeu, să slujim mesclor.

3. Căutați drept aceea dintră voi, fraților, șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de în-

țelepciune, pe care să-i rănduiam la treaba aceasta,

4. Iar noi vom stăru în rugăciune și în slujirea rușințului.

5. Si a plăcut eușantul necestă înaintea a toată mulțimea și au ales pe Stefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, prozeliti antiohieni,

6. Pe care i-au pus înaintea apostolilor și rugându-se și au pus mâinile peste ei.

7. Si căvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulția numărul uceniciilor în Ierusalim foarte și multă mulțime de preoți se supuneau credinței.

8. Si Stefan fiind plin de credință și de putere făcea minuni și semne mari în popor.

9. Si s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertimilor și a Cireneilor și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și Asia, de se priceau cu Stefan,

10. Si nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului ei care grăia.

11. Atunci au scos pe niște bărbați ce ziceau: L-am auzit pe el grăind curvințe de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Si au întăritat poporul și pe bătrâni și pe căturiari, și năvălind l-au răpit și l-au adus la sine-dru.

13. Si au pus martori mininoși, care ziceau: Omul acesta nu însează a grăi curvințe de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii,

14. Pentru că l-am auzit zicând, că Iisus, acest Nazarinenas, va strica locul acesta și va schimba datele pe care ni le-a dat nouă Moise.

15. Si căutând spre el toți cei ce șdeau în sine-dru, au văzut fața lui că o față de inger.

Căvantarea lui Stefan înaintea sinodriului. Uciderea lui cu pietre.

7. 1. Si a zis marile proot:

2. Oare acestea așa sunt?

2. Iar el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Harran.

3. Si a zis către el: «Ești din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul ce-ji voi arăta».

4. Atunci ieșind din pământul Haldeilor, a locuit în Harran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a mu-

tat în pământul acesta, în care locuști voi

5. Si nu i-a dat moștenire în el niciun pas și a făraduit că îl va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el neavând el fiu.

6. Si a grăbit așa Dumnezeu, că «vor fi urmași lui străini în pământ străin și vor robi și vor chinui patru sute de ani

7. Si neamul la care vor sluji îl vor iudeea eu», a zis Dumnezeu: «Si după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta».

8. Si i-a dat lui legămantul tăierii-imprejur și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat imprejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacob și Iacob pe ceci doi-sprezece patriarhi.

9. Si patriarhii pismuind pe Iosif, l-au vândut în Egipt, și era Dumnezeu cu el

10. Si l-a scos din toate necazurile lui și i-a dat har și fațeleciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, și l-a pus pe el mai mare peste Egipt și peste toată casa lui.

11. Si a venit foamea peste tot pământul Egiptului și al lui Harran și necaz mare și nu găseau demânare părintii noștri.

12. Si auzind Iacob că sunt bucate în Egipt, a trimis pe părintii noștri întâi,

13. Si în al doilea rând s'a făcut cunoscut Iosif fraților săi și s'a făcut lui Faraon vădit neamul lui Iosif.

14. Si trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacob și toată rudenia lui, cu suflete săptezeci și cinci.

15. Si s'a coborit Iacob în Egipt și a murit el și părintii noștri.

16. Si au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul, pe care l-a cumpărat Avraam cu pret de argint dela fiul lui Emor al lui Sihem.

17. Iar cum se apropiava vremea făgăduinței, pentru care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a cunscurt poporul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt rege, care nu-l știa pe Iosif.

19. Acela, nedreptățind neamul nostru, a sălit pe părintii nostri să lepede prinții lor, ca să nu trăiască.

20. În care vreme s'a născut Moise și ora plăcut lui Dumnezeu; el a fost hrăniti trei luni în casa tatălui său.

21. Si fiind lepădat, l-a luat fate lui Faraon și și l-a crescut ca fiu.

22. Si s'a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptului și era puternic în cunvente și în fapte;

23. Iar când i se împlinu patruzeci de ani, i-a venit în minte să creeze pe frații săi, fiili lui Iacob.

24. Si văzând pe unul pătimind strămbătate, l-a îpărât și a făcut răzbunare celui asuprit, ueigând pe Egipitean.

25. Si socotea că principele lui că Dumnezeu îl dă prin mâna lui mantuire, iar ei nu au înțeles.

26. Si a doua zi s'a arătat lor, sfăindu-se ei, și i-a indemnăt spre pace, zîndând: «Bărbati, frați sunteți voi, pentru ce faceti strămbătate unul altuia?»

27. Iar cel ce facea strămbătate aproapea, l-a îmbrăneit, zîndând: «Cine te-a pus po tine domn și judecător peste noi?»

28. Oare voi este să mă omori, eu nu ai omorit cri pe Egipitean?»

29. Si a fugit Moise pentru cuvântul acesta și s'a dus ca un străin în pământul lui Midian, unde a născut doi fiți.

30. Si după ce s'a împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia munților Sinai îngerul Domnului în para foecului rugului,

31. Iar Moise văzând, s'a minunat de vedenie și a proprijindu-se să ia anințe, a fost glasul Domnului către el:

32. «Eu sunt Dumnezeul părintilor tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Si cutremurându-se Moise, nu cufează să privească.

33. Si a zis lui Domnul: «Desleagă înăltămintea picioarelor tale, pentru că locul pe care stai, pământ sfânt este.

34. Văzând am văzut chinuarea poporului meu celui din Egipt și suspinul lor am auzit și m'au pogorât să-i scot. Si acum vine să te trimit în Egipt».

35. Pe acest Moise, de care s'au lepădat, zîndând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător?», pe acesta Dumnezeu l-a trimis domn și izbăvitor prin mâna îngerului, care i s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pe ei făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Rosie și în pustie, ani patruzece.

37. Acosta este Moise cel ce a zis fiilor lui Israel: «Prooroc va ridică voință Domnului Dumnezeul vostru dintre frații voștri ca pe mine, pe el să-1 ascultați».

38. Acosta este cel ce a fost la adunarea în pustie, en îngerul care-i grăia în munțele Sinai și cu părintii noștri, care a primit cuvinte vii ca să ni le dea nouă,

39. De care n'au vrut să asculte părinții noștri, ei l'au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt,

40. Zicând lui Aaron: «Păne dumnezei, care vor merge înaintea noastră, pe trucă lui Moise acesta, care ne-a scos din pământul Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat».

41. Si au făcut vițel în zilele acclor și au adus jertfă idolului și se veselaau de lucrurile măinilor lor.

42. Si s'a întors Dumnezeu și i-a dat pe ci să slujească oastei ercului, precum este scris în cartea Proorocilor: «Au jungieri și jertfe mi-ai adus patruzece de ani în pustie, casa lui Israîl!»

43. Si ati luat cortul lui Moloh și steaua Dumnezeului vostru, Remfan, chipurile pe care le-ați făcut ca să vă închinăti lor, și vă veți muta dineolo de Babilon».

44. Cortul mărturiei era cu părinții noștri în pustie, precum a rânduit cel ce grădește lui Moise să-l facă după asemănarea pe care a văzut-o,

45. Pe care priindu-l părinții noștri, l'au și adus eu Iosua, la Iisarea în stăpânire a neamurilor, pe care le-a alungat Dumnezeu din fața părinților no-

stri, până în zilele lui David,

46. Care aflat har îngîntea lui Dumnezeu și a cerut să aflu locaș Dumnezeului lui Iacob,

47. Iar Solomon i-a zidit în casă.

48. Dar cel prea înalt nu loeuște în locașuri făcute de mâini, precum zice proorocul:

49. «Cerul este mie scăun și pământul reazim picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? zice Domnul, sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?»

51. Voi cei tari în cerbice și metăiați imprejur la înimă și la urechi, pururea stată împotriva Duhului Sfânt, precum părinții voștri, aşa și voi.

52. Pe care din prooroci n'au alungat părinții voștri? Si au omorit pe cei ce mai înainte vestea despre venirea celui drept, căruia voi acum v'ati făcut vânzători și ucișăși,

53. Care ati primit legea întru rânduichile ingerilor și nu ati păzit-o.

54. Iar ci auzind acestea crăpau de ciudă și scrâsneau din dinti împotriva lui.

55. Iar Stefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut mărièrea lui

Dumnezeu și pe Iisus stând de-a-dreapta lui Dumnezeu.

56. Si a zis: Iată, văd corurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a-dreapta lui Dumnezeu.

37. Iar ci strigând eu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit toți într-un gând asupra lui

58. Si seotându-afără din cetate, îl ucideau cu pietre și martori și au puștaiile lângă picioarele unui Tânăr ce se chema Saul.

59. Si ucideau cu pietre pe Stefan, care se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primeste duhul meu.

60. Si îngoinând, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Si acestea zicând, a adormit.

Saul prigonește Biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul, Petru și Ioan în Samaria. Începutul și moniei. Famenul etiopian.

8 1. Si Saul se învoise la uciderea lui. Si s'a făcut în ziua aceea prigoană mare asupra Bisericii din Ierusalim, și toti s'au rișipit prin ținuturile Judeii și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Si au îngropat pe Stefan bărbați cucernici și au făcut plângere mare pentru el.

3. Si Saul pustia Biscrica, mergând prin case și tărind bărbați și femei, îndată temnița.

4. Deci eei imprășiați, treceau binevestind cuvântul.

5. Iar Filip coborîndu-se într-o cetate a Samariei, le propoveduia pe Hristos.

6. Si poporul lua amintire cu un cuget la cele grăsite de Filip, auzind și văzând semnale pe care le făcea,

7. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșeau, și mulți slabănoși și schiopi și au vindecat.

8. Si s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat nume Simon, era mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând că ar fi el cineva mare,

10. La care luan aminte toti, dela mic până la mare, zicând: Acosta este puterea lui Dumnezeu cca mare.

11. Si luan aminte la el, pentru că de multă vreme îl amăgise cu vrăjile.

12. Iar când a crezut lui Filip, care propoveduia cele despre împăratia lui Dumnezeu și despre mirurile lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Iar Simon a crezut și el, și botezându-se era mereu cu Filip și văzând puterile cele mari

și semnale ce se făceau, tura nedreptății te văd că era nimic.
14. Iar apostolii ei din Ierusalim, auzind că a primit Samaria evanghelul lui Dumnezeu, au trimis către ei pe Petru și pe Ioan,

15. Care, coborându-se s'au rugat pentru ei, ea să primească Duh Sfânt,

16. Căci încă nu se păgorise peste niciunul dintre ei, ei numai botezăți erau în numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile peste ei și luau Duh Sfânt.

18. Si văzând Simon că prin punerea mâinilor apóstolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus bani,

19. Zicând: Dați-mi și mie această putere, ca cel pe care voi pune mâinile să în Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: Arhivatul tău să fie cu tine spre pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Nu este pentru tine parte nici sort în evanghelul acesta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Po căște-te deci de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, dorărăți se va ierta cugetul inimii tale;

23. Căci intru amărăciunea fierii și intru legă-

ști.

24. Si răspunzând Simon, a zis: Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic din cele ce ați zis să nu vină asupra mea.

25. Deci ei mărturisind și grăind evanghelul Domnului, s'au intors la Ierusalim și au binevestit în multe satc ale Samarinenilor

26. Si îngerul Domnului a grait către Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre mișăzii, pe calea ce se coboară dela Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.

27. Si seculându-se a mers și iată un bărbat etiopian, famen, dregător al Candacei, regina Etiopiei, care era peste vîstorie și care venise să se închine la Ierusalim.

28. Si era întorcându-se, și sezând în căruța sa, cîtea pe proorocul Isaiia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și te alipeste de căruța aceasta.

30. Si alergând Filip, l-a auzit citind pe proorocul Isaiia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum voi putca, de nu mă va călăuzi cineva? Si a rugat pe Filip să se suie și să vadă cu el.

32. Iar locul Scripturii, pe care îl citea, era acesta: «Ca o oaie spre junghiere

s'a adus și ca un miel fără tezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iope.

33. Intru smerenia lui judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică de pe Pământ viața lui».

34. Si răspunzând famenul lui Filip, a zis: Rogu-te, pentru cine zice proorocul acestea? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Si deschizându-si Filip șura și începând din scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.

36. Si mergând ei pe calc, au venit la o apă și a zis famenul: Iată apă, te mă opreste să fiu botezat!

37. Iar Filip i-a zis: De crezi din toată inimăta, eu putință este. Si el răspunzând, a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Si a poruncit să stea căruța și s'au coborit amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat.

39. Iar când au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip și nu l-a mai văzut pe el famenul și mergea în calca sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit la Cezarea.

Chemarea lui Pavel și boala lui sârba. Minunile lui Petru în Lida și Iope.

9 1. Iar Saul, încă suflând cu amenințare și cu ucidere împotriva ucenicilor Domnului, a mers la mașele preot.

2. Si a cerut de la scriitori către sinagogile din Damasc pentru că, de ar afla pe vreunii, care să fie din calea aceasta, și bărbătii și femei, să-i aducă la Ierusalim legăti.

3. Si mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a străjuit peste el lumină din cor.

4. Si căzând la pământ, a auzit glas zicându-i: Saul, Saul, de ce mă priogenești?

5. Si el a zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul i-a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești. (Cu greci este tîie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor).

6. Si tremurând și spământat fiind, a zis: Doamne, ce voiești să fac? Si Domnul a zis către el: Scoală-te și intră în cetate și tîi se va spune ce trebuie să faci.

7. Iar bărbătii, care mergeau pe cale cu el, stau încrucișându-și, auzind glasul și po nimenei văzând.

8. Si s'a sculat Saul de la pământ și deschizân-

du-și ochii nu vedea pe nimeni; și luându-l de mână, l-au dus în Damasc.

9. Si a fost trei zile nevăzând și nici n'a mâncat, nici n'a băut.

10. Si era un uenie în Damasc, nume Anania, și a zis către el Domnul în vedenie: Anania! Iar el a zis: Iată-mă, Doamne!

11. Iar Domnul a zis către el: Seulându-te, mergi pe uliță ce se chiamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe un Tarsean anume Saul, că iată se roagă.

12. Si a văzut în vedenie pe un bărbat anume Anania, intrând și punând mâna pe el, ca să vadă iarăși;

13. Si a răspuns Anania: Doamne, auzit-am de la mulți despre bărbatul acesta, căte rele a făcut sfintilor tăi în Ierusalim,

14. Încă și aici are putere dela mai-marii preotilor, ca să lege pe toți cei care chiamă numele tău.

15. Si a zis către el Domnul: Mergi, că vas ales îmi este acesta, ca să poarte numele meu înaintea nemurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel;

16. Că eu îi voi arăta căte trebuie să patimească el pentru numele meu.

17. Si a mers Anania și a intrat în casă și punându-și mâinile peste el, a zis: Săule frate, Domnul

Iisus, care ti s'a arătat pe calea pe care veneai, m'a trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Si îndată au căzut de pe ochii lui ca niste solzi, și a văzut iarăși și sculându-se s'a botezat

19. Si luând mâncare, s'a întărit. Si a fost Saul cu uenicii care erau în Damasc căteva zile

20. Si îndată a propovestit în sinagogi pe Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Si se mirau toți cei ce-l auzeau și ziceau: Au nu este acesta cel care a prigonit la Ierusalim pe cei ce chemau numele acesta, și aiici pentru acela a venit, ca să-i duce legăti la mai-marii preotitori?

22. Iar Saul mai vătose se întărea și turbura pe Iudei ce locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Si dacă s'au implinit zile multe, s'au sfătuin Iudeii să-l omoare

24. Si s'a făcut cunoșcut lui Saul viațeșugul lor. Si păzeau porțile ziua și noaptea, ca să-l omoare

25. Si luându-l uenicii noaptea, l-au lăsat peste zid într'un coș.

26. Si mergând Saul la Ierusalim, încearcă să se alipească do uenicii și toți se temeau de el, necrezând că este uenie.

fapte bune și de milostiviiile ce făcea.

37. Si în zilele acelea, îmbolnăvindu-se ea, a murit și sculând-o, au pus-o în camera de sus.

38. Si aproape fiind Lida do Iope, uenicii auzind că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la el, rugându-l să nu pregețe a veni până la ei.

39. Si sculându-se Petru, a mers cu ei, pe care, dacă a venit, l-au dus în camera de sus și au stat înaintea lui toatoare văduvele plângând și arătând cămașile și hainele căre făcea, fiind cu ele, Căprioara.

40. Si scoțând Petru pe toti așa, îngenunchind, s'a rugat și intorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală! Iar ca să-a deschis ochii și văzând pe Petru, a sezut.

41. Si dându-i mâna, a ridicat-o și chemând pe sfintii și pe văduve, le-a dat-o vie.

42. Si s'a auzit aceasta priu toată Iope și mulți au crezut în Domnul.

43. Si a rămas el zile de stule în Iope la un oarecare Simon, eurelar.

Botezul lui Corneliu. Vedenia lui Petru pentru chemarea păgânilor la credință.

10. Iar în Cezareia era un bărbat anume Cor-

neliu, sutas din cohorta ce se chama Italica,

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui și făcând milostenii multe poporului și rugându-se lui Dumnezeu totdeauna.

3. Acesta a văzut în vedenie lămurit, ca la al noălce ceas din zi, pe îngerul lui Dumnezeu intrând către el și zicându-i: Corneliu!

4. Si cătându spre el și înfrișându-se, a zis: Ce este, Doamne? Si i-a zis: Răuțiunile tale și milosteniile tale s'au suiat spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Si acum trimite la Iope bărbați și chiamă pe Simon, care se numește Petru,

6. Aceasta găzduiește la corecare Simon curelar, a cărui casă este largă mare. Acesta îți va spune ce trebuie să faci.

7. Si dacă s'a dus îngerul, care grăia cu Corneliu, chemând pe două din slugile sale și pe un os tas cucernic din ei ce li slujeau.

8. Si povestindu-le toate, i-a trimis la Iope.

9. Iar a doua zi, mergând ei pe cale și apropiindu-se de cetate, s'a suiat Petru pe acoperis, ca să se roage în ceasul săsescă

10. Si flămândind, voia

să guste și grătind aceia, căzut-a peste el uimire.

11. Si a văzut cerul deschis și coborindu-se peste el un vas, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legată și lăsându-se pe pământ.

12. În care erau toate cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și cele ce se tăărăsc și pasările cerului.

13. Si a fost glas către el: Seulându-te, Petre, junghie și mânâncă,

14. Iar Petru a zis: Niciodată, Doamne, că niciodată n'am mânăcat nimic spuscat sau necurat.

15. Si glasul iarăși a doua oară grăia către el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu spusea.

16. Si aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Si dacă și-a venit Petru în sine, se mira, că ar putea să fie vedenia pe care o văzuse, și iată bărbații trimisi de Corneliu întrebând de casa lui Simon, au stat înaintea porții.

18. Si strigând, întrebând de găzduiește aici Simon, care se numește Petru.

19. Iar Petru gândindu-se la vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, trei bărbați te caută.

20. Si seulându-te, cooberă-te și mergi împreună

cu ei, de nimic îndoindu-te, pentru că eu i-am trimis.

21. Si coborindu-se Petru către bărbații trimisi dela Corneliu către el, a zis: Iată, eu sunt cel pe care-l căutai. Care este priina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Corneliu sutasul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, a luat înștiințare dela înger sfânt să te cheame pe tine la casa lui și să audă cuvinte dela tine.

23. Decei el cheamăndu-i înăuntru, i-a ospătat. Iar a doua zi, ridicându-se, a plecat cu ei și au mers cu el și cătiva frați din cei dela Iope.

24. Si în cealaltă zi au intrat în Cezarea. Iar Corneliu era astupându-i, chemându și împreună rude-nile sale și prietenii ei mai de aproape.

25. Si când a fost să între Petru, l-a întâmpinat Corneliu și căzând la picioarele lui, i s'a inchinat.

26. Iar Petru l-a ridicat, zicând: Scăla-te. Si eu însumi om sunt.

27. Si vorbind cu el, a intrat și a găsit pe mulți care so admăneră.

28. Si a zis către ei: Voi știi că nu se cuvine bărbațului Iudeu să se ali-pească sau să se apropie

de cel de alt neam; mie însă Dumnezeu mi-a arătat că pe niciun om să nu-l numești spuscat sau necurat.

29. De aceea am și venit fără împotrivire, fiind chemat. Deci vă întreb, pentru ce pricină m'ati chemați?

30. Si Corneliu a zis: Asum patru zile eram postind până la ceasul acesta și rugându-mă în casa mea în al nouălea ceas, și iată un bărbat a stat înaintea mea în haină strălucită.

31. Si a zis: Corneliu, ti s'u auzit rugăciunea, și milosteniile tale s'au pomenuit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite dar în Iope și chiamă pe Simon, ce se numește Petru. Acesta găzduiește în casa lui Simon curelarul, largă mare, care dacă va veni, își va vorbi.

33. Decei numai deocamdată am trimis la tine și tu bine ai făcut că ai venit. Asum deci noi toți stăm înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate căte sunt poruncite tie dela Dumnezeu.

34. Si deschizând Petru gura, a zis: Cu adevărat cunoșc că Dumnezeu nu este părintitor,

35. Ci în tot neamul, cel ce se teme de el și face dreptate, este primit la el.

36. Cuvântul pe care l-a trimis Dumnezeu fiilor lui

Israel, binevestind pace prin Iisus Hristos, acesta este Domn al tuturor.

37. Voi șiți cuvântul care a fost prim toată Iudeia, începând din Galileia, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan,

38. Pe Iisus cel din Nazaret, cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere, care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asuprăti de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el

39. Si noi suntem martori tuturor celor ce a făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim, — pe care l-au omorât, spânzurându-l pe lenin.

40. Pe acesta Dumnezeu l-a inviat a treia zi și l-a dat să se facă arătat,

41. Nu la tot poporul, ci nouă martorilor celor mai înainte rânduiți de Dumnezeu, care am mâncaț și am băut împreună cu el, după ce a inviat din morți.

42. Si ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că el este cel rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

43. De acesta mărturisesc toți proorocii, că tot cel ce crede în el va lua iertarea păcatelor prin numele lui.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut

Duhul Sfânt peste toți cei ce auzeau cuvântul

45. Si s-au mirat credincioșii din tăierea-imprejur, căci veniseră cu Petru, că și peste pagâni s'a vărsat darul Duhului Sfânt,

46. Căci îl auzeau grăind în limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cinea să opreasă apa, ca să nu se boteze aceștia, care au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Si le-a poruncit să se boteze în numele Domnului. Atunci l-au rugat să preteacă la ei câteva zile.

Petru dă seamă înaintea apostolilor despre botezul lui Corneliu. Varnava trimis la Antiochia. Proorocul lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutorare la Ierusalim.

11 1. Si au auzit apostoli și frații care erau în Iudeia, că și pagâni au primit cuvântul lui Dumnezeu

2. Si când s'a suiat Petru la Ierusalim, se priiceau cu el cei din tăierea-imprejur,

3. Zicând că: Ai intrat la bărbați notăiați împrejur și ai mâncaț eu ei.

4. Si începând Petru le-a povestit pe rând, zicând:

5. Eu eram în cetatea

Iope rugându-nă și am văzut întru uimirea mintii vedere: coborindu-se un vas cu o masă mare de pânză, cu patru colțuri, lăsându-se din cer și a venit până la mine,

6. In care căutând, luam scama și au văzut cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și celor ce se tărasc și pasările cerești

7. Si am auzit glas zîndu-mi: Sculându-te, Petre, junghie și mânâncă!

8. Si am zis: Nicidcum Doamne, că nimic spuscat sau necurat n'au intrat în gura mea.

9. Si mi-a răspuns glasul a doua oară din cer, zicând: Cele ce Dumnezeu a curățit tu nu spuse.

10. Si aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'a ridicat toate la cer.

11. Si întă veniră îndată trei oameni la casa în care erau, trimiși dela Cezarea la mine

12. Si mi-a zis Duhul să merg împreună cu ei, de nimic îndoindu-mă. Si au venit împreună cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului

13. Si ne-a povestit cum a văzut pe inger în casa lui stând și zicându-i: Trimite la Iope bărbați și chiamă pe Simon, care se numește Petru,

14. Care va grăi către

tine cuvinte, fitru care te vei măntui tu și toată casa ta.

15. Si când am inceput eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și pe mine.

16. Si mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cununia zis: Ioan a botezat eu apă, iar voi vă veti boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă le-a dat Dumnezeu darul, întocmai ca și nouă, crezând în Domnul Iisus Hristos, eu ce putere aveam ca să opresc pe Dumnezeu?

18. Si auzind acestea, au incetat și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Si pagânilor așa dar le-a dat Dumnezeu poeantă spre viață.

19. Deci cei ce s'au răsipit din cauza turburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru și la Antiochia, nimănui grăind cuvântul, decât numai Iudeilor.

20. Si erau unii dintre ei bărbați Ciprieni și Cireneni, care intrând în Antiochia grăiau către Elini, binevestind pe Domnul Iisus.

21. Si era mâna Domnului cu ei și mult număr crezând, s'au intors la Domnul.

22. Si s'a auzit cuvântul despre ei în urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Varnava, ca să

meargă până la Antiochia.
23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat și îndemnă pe toți ca în voia inimii să petreacă în Domnul,

24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință și s'a adăugat Domnului popor mult.

25. Si a mers Varnava la Tars să caute pe Saul

26. Si aflându-l, l-a adus la Antiochia. Si a fost un an deplin de s'a adunat ei în Biserică și au învățat popor mult. Si s'a numit întâi în Antiochia uenii creștini.

27. Iar în zilele acleașa s'a coborât dela Ierusalim prooroci la Antiochia

28. Si seculându-se unul dintre ei, anume Agav, a răta prim Duhul că foame mare va fi în toată lumea, care a și făst în zilele lui Claudiu Cezarul.

29. Iar uenii au hotărât să trimită fiecare din ei, după putere, spre ajutare fraților ce locuiau în Iudeia,

30. Ceea ce au și făcut, trimițând bătrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

Irod ucide pe Iacob și prinde pe Petru. Scăparea lui din închisoare prin minune. Pedeapsa străjucilor. Moartea în grozitoare a lui Irod.

12. 1. Si în vremea aceea pus-a Irod regele mărilor, ca să facă rău unora din ei din Biserică

2. Si a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan

3. Si văzând că este plăcut Iudeilor, a adăugat a prinde și pe Petru (și în zilele Azimilor),

4. Pe care și prințându-l l-a băgat în temniță, dându-l la patru căpeteni cu cete patru ostăi, ea să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paște.

5. Deci Petru era ținut în temniță și rugăciunea soțieasă neîncetat de Biserică la Dumnezeu pentru el.

6. Si când voia să-l scoată pe el Irod, în noaptea aceea era Petru domniu între doi ostăi, legat cu două lanțuri și păzitorii înaintea ușii păzeau temniță

7. Si iată ingerul Domnului a venit și lumină a strălucit în casă și lovind în coaste pe Petru, l-a deschis, zicând: Scoală-te în grabă! Si au căzut lanțurile dela mâinile lui.

8. Si a zis ingerul către el: Încinge-te și incalță-te cu încălțăintele tale. Si a făcut așa. Si a zis lui: Imbracă-te în haina ta și vine după mine

9. Si ieșind mergea după el și nu știa că este adevarat ceea ce se facea prin

FAPTELE, 12.

231

inger, ci i se părea că vezi fraților. Si ieșind, s'a denie vede.

10. Si trecând de strajă, ea dințai și de a doua, au venit la poarta de fier ecu de soldați, care ce să se ducea în cetate, care li s'a deschis singură, și ieșind fi făcut Petru.

11. Iar Irod cobându-l și negăsindu-l, cercetând pe străjori, a poruncit să-i omore. Si el coborând din Iudeia la Cezarea, a rămas acolo.

20. Si era Irod mânieș pe cei din Tir și pe Sidoneni și toti dimpreună veniseră la el și îndupându-se Vlast, care era cămărasul regelui, cereau pace, pentru că țara lor se hrănea din pământ regesc.

21. Iar într-o zi rându-înă, imbrăcându-se Irod în haină regescă și sezând la tribunal, grăia către ei,

22. Iar poporul striga: Glas dumnezeiesc și nu omenesc!

23. Si îndată l-a lovit pe ingerul Domnului, pentru că n'a dat lui Dumnezeu slava și fiind mâncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Si Varnava și Saul s'au întors dela Ierusalim la Antiochia, după ce au împlinit slujba, luând împreună cu ei și pe Ioan, cel ce se chama Marcu,

Trimiterea lui Varnava și a lui Pavel la propovедire. În Cipru ceartă pe Elima vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la neamuri.

13. 1. Si erau unii în Biserică din Antiochia prooroci și învățători: Varnava și Simon ce se chemau Niger și Lucius Cireneanul și Manain, care era crescute împreună cu tetrahrul Irod și Saul.

2. Si slujind ei Domnului și postind, a zis Duhul Sfânt: Osebiti-mi pe Varnava și pe Saul la luerul la care i-am chemat.

3. Atunci postind și răgându-se și punându-și mâinile pe ei, i-au lăsat să plece.

4. Deci aceștia fiind trimisi de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia și de acolo au mers cu corabie în Cipru.

5. Si venind în Salamina, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor și aveau și pe Ioan slujitor.

6. Si străbătând insula până la Pafos, au aflat pe un oarecare vrăjitor, prooroc mincinos Iudeu, al cărui nume era Varius,

7. Care era împreună cu proconsulul Sergiu Pavel, bărbat înțelept. Acesta cheamând pe Varnava și pe

Saul, cerea să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (căci așa se întâlnește numele lui) sta impotriva, căutând să intoarcă pe proconsul delia credință.

9. Iar Saul cel ce se numește și Pavel, umplându-se de Duh Sfânt și căutând la el,

10. A zis: O, plinule de toată violență și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmas a toată dreptatea, nu vei încreda de a strâmba căile Domnului cele drepte!

11. Si acum iată, măna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevizând soarele până la o vreme. Si îndată a căzut peste el căță și întuneric și umbărăt în prejur, căuta călăuze.

12. Atunci văzând proconsul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Si plecând cu corabia dela Pafos, cei împreună cu Pavel au venit la Perga Pamfiliei, iar Ioan despărțindu-se de ei, s'a întors la Ierusalim.

14. Iar ei trecând din Perga, au venit la Antiochia Pisidiei și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au sezut.

15. Si după citirea legii și a proorocilor, au trimis mai multe zile celor ce s'au suiat împreună cu el din Galileia la Ierusalim, care sunt lui mărturii către popor.

16. Si sculându-se Pavel și făcându-le semn cu mâna, a zis: Bărbați Israileni și cei temâtori de Dumnezeu, ascultați:

17. Dumnezeul poporului acestuia, al lui Israel, ales pe părintii nostri și pe popor l-a înălțat când era străin în pământul Egiptului și cu brăț înalt i-a scos din el.

18. Si ca la o vreme de patruzeci de ani a răbat obiceiurile lor în pustie.

19. Si pîrîzând șapte năcamuri în pământul lui Hanan, le-a dat moștenire pământul lor.

20. Si după acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani le-a dat judecători, până la Samuil proorocul.

21. Si după aceea au crescut rege și le-a dat Dumnezeu pe Saul, fectorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, anii patruzeci.

22. Si înălțurîndu-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, pentru care a și zis, mărturisindu-l: «Aflat-am pe David al lui Iesu, bărbat după iniția mea, care va face toate voile mele».

23. Din urmășii acestuia, a ridicat Dumnezeu mărturitor lui Israel după făgăduință, pe Iisus.

24. Mai înainte de venirea lui propoveduind Ioan

botezul pocăinței la tot poporul lui Israel,

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan calea, zicea: Cine mă socotiti a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine cel căruia nu sunt vrednic să-i desleg încălțămintele picioarelor.

26. Bărbați frați, fiili neamului lui Avraam și cei care sunt între voi temâtori de Dumnezeu, văd și a trimis cuvântul măntuirii acesteia,

27. Pentru că eci ce locuiesc în Ierusalim și mai marii lor necunoscându-l pe acesta, au înținut, judecându-l, glasurile proorocilor, care se citește în toate sămbetele.

28. Si neaflând nicio viață de moarte, au cerut dela Pilat să-l omoare.

29. Si dacă au săvârșit toate cele ce erau serise despre el, coborîndu-l de pe lemn, l-au pus în mormânt,

30. Iar Dumnezeu l-a inviat din mormânt,

31. Care să arătat mai multe zile celor ce s'au suiat împreună cu el din Galileia la Ierusalim, care sunt lui mărturii către popor.

32. Si noi vă binevestim făgăduința cea făcută către părinți,

33. Că pe aceea Dumnezeu a împlinit-o pentru noi fiili acelora, înviind pe

Iisus, precum și în psalmul al doilea este scris: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut».

34. Iar cum că-l-a înviat din morți, neavând să se mai întoarcă spre stricăină, așa a zis: «Vouă vașă harurile lui David, cele incredințatoare».

35. Drept aceea și în alt loc zice: «Nu vei da pe cel sfânt al tău să vadă stricăină».

36. Pentru că David slujind în timpul său voii lui Dumnezeu, a adormit și s-a adăugat la părintii săi și a văzut stricăină,

37. Iar cel pe care Dumnezeu l-a inviat, n'a văzut stricăină.

38. Deci cunoștești să vă fie, bărbați frați, că prin acesta vi se vestește încrarea păcatelor.

39. Si de toate cele de care n'ati putut să vă îndreptăți în legea lui Moise, în acesta se îndreaptă tot cel ce crede.

40. Luai dar seama, că să nu vina asupra voastră ceea ce s'a zis prin prooroci:

41. «Vedeti, cei disprețitori, și vă mirați și vă îndepărtați, că eu fațe un lucru în zilele voastre, lucrul căreia nu veți crede, de vă va povesti cineva».

42. Si ieșind ei din sinagogă Iudeilor, i-au rugat păgânii ca sămbăta viitoare

să li se grăiască cuvintele acestea.

43. Si împărtindu-se sinagogă, mulți din Iudei și din prozelitii temători de Dumnezeu au mers după Pavel și după Varnava, care grăindu-le, îi îndemnau să rămână în harul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sămbătă, mai toată cetățea să a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Si văzând Iudeii multimile, s'au umplut de pismă și stau împotriva celor grăite de Pavel, împotrindu-se și hulind,

46. Iar Pavel și Varnava îndrășnind, au zis: Vouă intăi era nevoie a se grăi cuvântul lui Dumnezeu, dar de vreme ce îl lepădați și vă judecați pe voi nevredniți de viața veșnică, iată ne întoarcem la păgâni,

47. Cinei așa ne-a poruncit nouă Domnul: «Pusăteam pe tine spre lumină naumurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului».

48. Si auzind păgânii, se bucurau și primeau cuvântul Domnului și au crezut că ei erau rânduți spre viață veșnică.

49. Si se răspândea cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au întăritat pe femeile temătoare de Dumnezeu și pe cele de

cîinste și pe cei de frunte ai cetății și au ridicat pri-goană asupra lui Pavel și a lui Varnava și i-au seos din hotarele lor,

51. Iar ei securărându-și prafoul picioarelor asupra lor, au venit la Iconia

52. Si ucenicii se umplau de bucurie și de Duhul Sfânt.

Pavel în Iconia și Licănia. Înducarea unui schiop în Listra. Insuflarea multimii pentru Pavel și Varnava. Furia Iudeilor. Întoarcerea la Antiochia.

14: 1: Si la Iconia, au intrat ei împreună în sinagogă Iudeilor și așa au grăit, încât au crescut din Iudei și din Elini multime multă,

2. Iar Iudeii care nu credau au ridicat și au răzvrătit sufletele păgânilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit, cu îndrăsneala grăind întru Domnul, care da mărturie pentru cuvântul harului său și care da să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4. Si s'a împărțit multimea cetății. Si unii erau eu Iudei, iar alții eu apostoli.

5. Si dacă s'a făcut pornirea păgânilor și Iudeilor împreună cu mai marii lor, ca să-i ocărască

si să-i ucidă pe ei cu pie-

tre, 6. Înteleghând, au fugit în cetățile Licaciei, la Listra și la Derbe și în ținutul dimprejur

7. Si acolo erau bineveni-

stind. 8. Si sedea în Listra un bărbat neputincios la picioare, fiind schiop din pântecele maiicăi sale și care nu umblase niciodată.

9. Acsta asculta pe Pavel când grăia, care căuta sănd la el și văzând că are credință spre a se tămaudui,

10. A zis cu glas mare: Scoală-te drept pe picioarele tale! Si a sărit și umbria,

11. Iar multimile văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, zicând licăonește: Dumnezei, asemănându-se oamenilor, s'au coborât la noi.

12. Si numea pe Varnava Zeus, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Zeus, celui ce era înaintea cetății lor, aducând tauri și cuauni înaintea porților, voia să le aducă jertfa impreună cu multimile.

14. Si auzind apostolii Varnava și Pavel, rupându-și hainele au sărit în multime, strigând

15. Si zicând: Bărbați, pentru ce faceți acestea? Si noi suntem oameni ase-

menea pătimitorii ca și voi, care vă binevestim să vă întoarceți dela acestea deșerte spre Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt în ele,

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate neamurile să umble în căile lor,

17. Desi nu s'a lăsat pe sine nemărturisit, făcându-vă bine, dându-vă din cer ploi și timpuri roditoare, umplând de hrana și de veselie inimile voaștre.

18. Si acestea zicând, abia au potolit mulțimile, ca să nu le jefuească.

19. Si au venit dela Antiochia și Ieonia Iudei și înduplecând mulțimile și lovind pe Pavel cu pietre, l-au tras afară din cetate, socotind că a murit,

20. Dar înconjurându-1 ucenicii, sculându-se întrat în cetate și a doua zi a ieșit împreună cu Varnava la Derbe

21. Si binevestind etății acleia, și învățând pe mulți, s'au intors la Listra și la Ieonia și la Antiochia,

22. Întărind sufletele uceniciilor și indemnându-i să rămână în credință și zicând că prin multe neazăuri trebuie să intră în împărtăția lui Dumnezeu.

23. Si hirotonindu-le preoți la fiecare Biserică, rugându-se cu posturi, i-au

incredințat Domnului în care au crezut.

24. Si trecând prin Pisidia, au venit în Pamfilia

25. Si grăind cuvântul la Perga, s'au coborât la Atalia

26. Si de acolo au mers cu corabia la Antiochia, de unde fusese rău credințării harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au îndeplinit,

27. Si venind și adunând Biserica, au vestit căte a făcut Dumnezeu cu ei și cum că a deschis păgânilor ușa credinței.

28. Si au petrecut acolo vreme nu puțină, împreună cu ucenicii.

Apostolii hotărăsc să nu se taie împrejur creștinii dintr-neamuri și ce anume să păzească. Pavel și Varnava călătoresc din nou la păgâni. Neînțelegerea pentru Ioan Marcu.

15. 1. Si coborindu-se unii din Iudeia, învățau pe frați: De nu vă veți căuta împrejur după obiceiul lui Moise, nu veți putea să vă mantuiți.

2. Deci făcându-se împotrivire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava față de aceia, au rănduit să se sue Pavel și Varnava și alții oarecare dintre ei la apostoli și la bătrâni în Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.

3. Deci trimisi fiind ei de Biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, povestind despre întoarcerea păgânilor și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Si dacă au venit la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de apostoli și de bătrâni și au vestit căte a făcut Dumnezeu cu ei.

5. Dar s'au sculat unii din cei din erezul fariseilor care crezuseră, zicând că trebuie să-i taiă împrejur și să le poruncească a păzi legea lui Moise.

6. Si s'au adunat apostoli și bătrâni să vadă despre cuvântul acesta

7. Si multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, a zis către ei: Bărbati frați, voi știți că din zilele de mai înainte Dumnezeu a ales între noi, ca prin gura mea să audă păgânii cuvântul Evangeliei și să creadă

8. Si Dumnezeu cunoșteatorul de inimi, le-a mărturisit, dându-le Duhul Sfânt, ca și nouă

9. Si nimic n'a osebit între noi și între ei, curând înimile lor cu credință.

10. Acum dar, de ce îspătiți pe Dumnezeu, punând peste cerbicea uceniciilor jug pe care nici părinții noștri, nici noi n'am putut să-l purtăm?

11. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos erdem că ne vom mărturi în același chip ca și aceia.

12. Si a tăcut toată multimea și asculta pe Varnava și pe Pavel, care povestea căte sunne și minuni a făcut Dumnezeu la neamuri prin ei.

13. Jar dacă an tăcut ei, a răsunat Iacob, zicând: Bărbati frați, ascultați-mă pe mine:

14. Simon a spus cum întâi Dumnezeu a socotit să ia dintre neamuri un popor în numele său.

15. Si eu aceasta se potrivește cuvintele proorocilor, după cum este scriis:

16. «După aceasta mă voi întoarce și voi ridica iarăși cortul cel căzut al lui David, și cele ruinate ale lui le voi ridica din nou și voi îndrepta pe el.

17. Ca să caute ceilalți oameni pe Domnul și toate neamurile peste care să achemă numele meu, zice Domnul, cel ce face acestea toate».

18. Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute din veac toate lucrurile sale,

19. De aceea cu socotește să nu supărăm pe aceia dintre păgâni, care se întore la Dumnezeu,

20. Ci să le scriem să soferescă de păgăriile idolilor și de desfrâu

și de sugrimate și de sânge,

21. Pentru că Moise are din timpuri de domult, în toate cetățile, de coi care îl propovăduesc, fiind cunoscut în sinagogi în fiecare sămbătă.

22. Atunci au hotărât apostolii și bătrâni împreună cu toată adunarea, ca, legând bărbați dintre ei, să-i trimitem la Antiochia împreună cu Pavel și cu Varnava, pe Iuda, care se chiamă Varsava, și pe Sila, bărbați cu vază între frați.

23. Scriind prin mâinile lor acestora: Apostolii și bătrâni și frații, fratilor din Antiochia și din Siria și din Cilicia, celor ce sunt dintre păgâni, salutare.

24. Deoarece am auzit că venind unii dintre noi v'au turburat cu cvințe, slăbind sufletele voastre, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți legea, căroia noi nu le-am poruncit.

25. Am găsit de cvință, adunati într'un gând, calegând bărbați, să-i trimitem către voi împreună cu iubiti noștri Varnava și Pavel,

26. Oameni, care și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pe Iuda și pe Sila, care

și ei vor vesti cu cuvântul același.

28. Pentru că s'a părut Sfântului Duh și nouă, că să nu se pună peste voi nicio greutate mai mult, afară de acestea ce sunt de trebuință:

29. Să vă feriți de cele jertfite idolilor și de sânge și de sugrimate și de desfrâu, de care păzindu-vă, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci ei fiind lăsați să meargă, au venit la Antiochia și adunând mulțimea, au dat serisoarea.

31. Si citind-o, s'au bucurat pentru măngâiere.

32. Si Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, au măngăiat mult pe frați prin cuvânt și i-au întărit.

33. Si petrecând acolo cătăva vremne, au fost lăsați să meargă cu pace către frații către apostoli,

34. Iar Sila s'a hotărât să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava rămaseră în Antiochia, invățând și binevestind împreună și cu alții mulți cuvântul Domnului.

36. Si după căteva zile a zis Pavel către Varnava: Intorcându-ne, să cerem cuțitul pe frații noștri prin toate cetățile, în care am vestit cuvântul Domnului, cum se află.

37. Si Varnava voia să

ia împreună pe Ioan, cel duitate de apostoli și de bătrâni din Ierusalim.

38. Dar Pavel zicea, că pe cel ce s'a despărțit de ei din Pamfilia și n'a mers cu ei la lucru să nu-l ia împreună.

6. Si trecând prin Frigia și prin ținutul Galatiei,

fiind oprit de Sfântul Duh și grăbi cuvântul în Asia,

7. Venind spre Misia, inceteau să meargă spre Bitinia și nu i-a lăsat Duhul.

8. Si trecând prin Alisia, s'au coborit la Troa

9. Si venind s'a arătat noaptea lui Pavel: un bărbat Macedonean era stând, rugându-l pe el și zicând: Trecând în Macedonia, iujăneze,

10. Iar dacă a văzut vedenie, îndată am căutat să ieşim în Macedonia, socotind că ne chiamă Domnul să le binevestim.

11. Pornind deci dela Troa, am mers drept la Samotraci și a doua zi la Neapoli.

12. Si de acolo la Filipi, care este cetatea cea dințai a părții acesteia a Macedoniei și colonie. Si am fost în această cetate petrecând căteva zile.

13. Si în ziua sămbatoi am ieșit afară din cetate lângă râu, unde socoteam că este un loc de rugăciune, și se zicea, grăiam femeilor ce se adunaseră.

14. Si asculta o femeie

Pavel în Macedonia. Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

16 1. Si a sosit la Derbe și la Listra și lată, era acolo un ucenic, nume Timotei, fiul unei femei Iudeie credincioase, iar tatăl lui Elin,

2. Care avea bune mărturii dela frații ce erau în Listra și în Iconia.

3. Acesta a voit Pavel să meargă cu el și lăsându-l, l-a tăiat împrejur pentru Iudeii ce erau în locurile acleia, pentru că știu toti pe tatăl lui că era Elin.

4. Si cum trecea prin cetățile, le da învățătură să păzească hotărîrile rân-

temătoare de Dumnezeu din cetatea Tiatirei, anume Lidia, care vinea porfiră și căreia Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele grăite de Pavel.

15. Si dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat, zicând: De înăi sotit a fi credinciosă Domnului, intrând în casa mea, rămânești. Si ne-a silit pe noi,

16. Si a fost când mergeam la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică având duh pitonesc, care aducea căstig mult stăpânilor ei, ghicind.

17. Aceasta mergând după Pavel și după noi, striga, zicând: Acești oameni sunt robii lui Dumnezeu celui de sus, care vă văstese calcă măntuirii.

18. Si a făcut acestea timp de multe zile. Iar Pavel supărându-se, a zis duhului: Iți porunceste, în numele lui Iisus Hristos, să ieși din ea. Si a ieșit în acel ceas.

19. Si văzând stăpânii ei că s'a dus nădejdea căstigului lor, prințând pe Pavel și pe Sila, i-au dus în piatră la cei mai mari.

20. Si ducându-i la pretori, au zis: Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind

21. Si văstese obiceiuri pe care nu ni se cade să le primim, nici să le facem, Romani fiind noi.

22. Si s'a ridicat mulțimea asupra lor și pretorii rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu toiege

23. Si dându-le multe lovitură, i-au pus în temniță, urcându-l temnicerului să-i păzească bine,

24. Care primind asemenea poruncă, i-a pus la fundul temniței și le-a băgat picioarele în butue.

25. Iar la miezul noptii, rugându-se Pavel și Sila, lăudau pe Dumnezeu și îl auzeau pe ei cei închiși,

26. Si fără de veste s'a făcut extremum mare, în căt s'au clătit temelile temniței și numai decât s'au deschis toate ușile și legăturile tuturor s'au deslegat

27. Si deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, voia să se omoare, socotind că au scăpat cei închiși,

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nici rău să nu îți faci, căci toti suntem aici.

29. Si cerând lumină, a sărit înăuntru și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Si scoțându-i afară, a zis: Domnilor, co trebue să fac, ea să mă măntuesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos

și te vei măntui tu și casa ta.

32. Si i-au grăbit lui curțantul Domnului și tuturor celor din casa lui

33. Si luându-i în acel ceas al noptii, i-a spălat de răni și s'a botezat el și toti ai lui fiindă

34. Si ducându-i în casa sa, le-a pus masă și s'a bucurat cu toată casa sa, crezând în Dumnezeu.

35. Si făcându-se ziua, au trimis pretorii pe purtătorii de toiege, zicând: Lasă liberi pe oamenii acestia.

36. Si a spus temnicerul curintele acestea către Pavel, că au trimis pretorii ca să fiți lăsați liberi. Aceun deci ieșiri și mergeți în pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: După ce ne-au bătut înaintea poporului fără judecată, cetățenii Români fiind noi, ne-au pus la închisore și acum ne scot pe aceun? Nu aşa, ci să vină ei să ne scoată.

38. Si purtătorii de toiege au vestit pretorilor curintele acestea și s'au temut, auzind că sunt Români

39. Si venind s'au rugat de ei și scoțându-i fi poftean să iasă din cetate,

40. Iar ei ieșind din închisore, au intrat în casa Lidiei și văzând pe frați, i-au măngăiat și au plecat.

Turburarea din Tesalonic din pricina propoveduirii lui Pavel. El trece la Veria și apoi la Atena. Cuvîntarea lui Pavel înaintea Areopagului.

17 1. Si treeând prin Amfipoli și Apolonia, au venit la Tesalonie, unde era sinagoga Iudeilor

2. Si, după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei sămbete a vorbit cu ei din Scripturi,

3. Deschizându-le și arătând că trebuia să pătmăsească Hristos și să învieze din morți și că acestea, pe care eu îl văstesc vouă, este Hristos Iisus.

4. Si unii din ei au crezut și s'au alăturat lui Pavel și lui Sila și multime mare din Elinii temători de Dumnezeu și din femeile de frunte nu puține,

5. Iar Iudei cei necredințioși, umplându-se de pismă și luând cu ei niște oameni răi din cei de rând și facând gloata, au întărât cetatea și năvălind asupra casei lui Iason, căutan să-i scoată la popor;

6. Si negăsindu-i pe ei, tărau pe Iason și pe unii din frați la mai-marii cetății, strigând, că cei ce au turburat toată lumea, au venit și aici,

7. Pe care i-a primit Iason, și aceștia toti lucrează împotriva rânduielilor Ce-

zarului, zicând că este alt împărat Iisus.

8. Si au turburat mulți-nea și pe mai-marii cetății, care auzcau acesta.

9. Si luând garanție de la Iason și dela ceilalți, le-au dat drumul.

10. Si frații au trimis îndată noaptea la Vereia pe Pavel și pe Sila, care mergând au intrat în sinagogă Iudeilor.

11. Si aceștia erau mai buni la suflet decât cei din Tesalonice și au primit cu-vântul eu toată osardia, în toate zilele cucerind Scripturile, de suat acestea așa.

12. Au crezut deci mulți din ei și din femeile Elinilor cele de cinste și din bărbați nu puțini.

13. Si dacăi au înțeles Iudei din Tesalonice, că și în Vereia s'a vestit de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo, turburând multimile.

14. Si atunci îndată frații au trimis pe Pavel să meargă spre mare și au rămas Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei care însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atene și luând poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină căt mai curând la el, să iau dus.

16. Iar în Atena așteptându-i Pavel, se îndărjea cu duhul, văzând cetea plină de idoli.

17. Sta deci de vorbă în sinagogă cu Iudeii și cu temâtorii de Dumnezeu, și în piață în toate zilele cu eci ce se întâmplau.

18. Iar unii din filosofii epicurei și stoici vorbeau cu el și unii ziceau: Oare ce voiește să grăjiască acest semănător de cuivinet și alții: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, căci le binovestea pe Iisus și invierea lui.

19. Si prințându-l, l-au dus la Areopag, zicând: Oare putem să cunoaștem ce este acastă invățătură nouă, grăita de tine?

20. Pentru că tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Voiu deci să știm ce ar putea fi acestea,

21. Căci Atenienii topi și străinii aflați acoio nu și petrecneau timpul decât spunând sau ascultând ceea nouă.

22. Si stând Pavel în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbați Atenieni, în toate vă văd că sunteți foarte evlaviosi,

23. Pentru că treceând și privind locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: «Necunoscutului Dumnezeu». Pe cel pe care deci voi necunoscându-l îl cinstiți, pe acesta vii vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și toate cele ce

sunt în ea, acesta fiind Domnul corului și al părintului, nu locuște în temple făcute de mâini,

25. Nici nu se slujește de mâini omenești, ca și cum ar avea trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor viață și suflare și toate

26. Si a făcut dintr-un sânge tot neamul omenește, ca să locuiască peste toată fața pământului, asezând vremurile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuinței lor.

27. Ca să caute pe Dumnul, doar l-ar simți și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi,

28. Cinei în el viom și ne mișcăm și suntem, prenumi și unii din poeții vorbiți au zis: că al lui neam și suntem.

29. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să socotim că Dumnezeu este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anii neștiinței acesteia, treceându-i cu vădere Dumnezeu, acum paruncește tuturor oamenilor pretutindeni să se pocăiască.

31. Pentru că a pus zi, în care va să judece lumea întră dreptate prin bărbatul pe care l-a rânduit de mai înainte, dând încre-

dințare tuturor prin invierea lui din morți.

32. Dar auzind de invierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: Te vom mai asculta și altădată despre aceasta.

33. Si așa a ieșit Pavel din mijlocul lor,

34. Iar unii bărbați, alipindu-se de el, au crezut, între care era și Dionisie Areopagitul și o femeie anume Damaris și alții împreună cu ei.

Pavel în Corint. Acvila și Priscila. Cuvântarea lui Pavel. Crispus mai-marele sinagogii vine la credință cu trată casa sa. Vederea lui Pavel. Proconsulul Gallio. Apollos, bărbat bun-cândător și credincios.

18. Iar după acestea, 18 ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint

2. Si găsind pe un Iudeu anume Acvila, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, și pe Priscila, femeie lui—pentru că poruncise Claudiu să iasă toti Iudeii din Roma — a venit la ei

3. Si pentru că era de același meșteșug cu ei, a rămas lângă ei și lucra, căci erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Si vorbea în sinagogă în toate sămbetele și înduploca și Iudei și Elini,

5. Iar când s'au coborit din Macedonia Sila și Timotei, Pavel era prins cu totul de curvant, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Si stănd ei împotriva și julinind, securându și hainele, a zis către ei: Sângele vostru asupra capului vostru. Curat sunt eu. De acum mă voi duce la păgâni.

7. Si mutându-se de acolo, a venit la casa unuia, anume Iustus, temător de Dumnezeu, a cărui casă era alături de sinagogă.

8. Iar Crispus, mai-marele sinagogii, a erezut în Domnul împreună cu toată casa sa, și multi dintre Corinteni auzind credere și se botezau.

9. Si a zis Domnul în vedenie, noaptea, lui Pavel: Nu te teme, ci grăiește și nu tăcea,

10. Pentru că eu sunt eu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți facă râu, pentru că în ceteata aceasta am popor mult.

11. Si a sezut acolo un an și sase luni, învățând întra ei curvantul lui Dumnezeu.

12. Si fiind proconsul în Ahaia, Gallie, s'au ridicat toți Iudei într'un gând împotriva lui Pavel și l-au dus la tribunal.

13. Zicând că aceasta în-deamnă pe oameni să cin-

stească pe Dumnezeu împotriva legii.

14. Si vrând Pavel să deschidă gura, a zis Galilio către Iudei: De ar fi vreo nedreptate sau vreo faptă rea, o Iudeilor, v'as fi suferit după cuviință.

15. Dar de vreme ce este vorba despre învățătură și despre nume și despre legăea voastră, veți vedea voi însivă, pentru că eu nu vreau să fiu judecător pentru acestea.

16. Si i-a gonit dela tribunal.

17. Si apucând toti Elini pe Sosten, mai-marele sinagogii, il băteau înaintea tribunalului. Si Gallio nu avea nicio grija de acestea,

18. Iar Pavel, mai rămând încă zile multe, despărțindu-se de frați, a mers pe apă în Siria, și împreună cu el Priscila și Acilia, care și-a tuns capul în Chenhrea, pentru că făcuse făgăduință.

19. Si a sosit la Efes și pe acela i-a lăsat acolo, iar el intrând în sinagogă, sta de vorbă cu Iudei

20. Si rugându-l ca să rămâne la ei mai multă vreme, n'a vrut,

21. Ci s'a despărțit de ei, zicând: Trebuie neapărat ca praznicul ce vine să-l fac în Ierusalim și mă voi întoarce iarăși la voi, de va voi Dumnezeu. Si a plecat dela Efes

22. Si coborindu-se la Cazarea, s'a suit (la Ierusalim) și s'a închinat Bisericii, coborindu-se apoi la Antiochia.

23. Si stănd acolo cătiva vremi, s'a dus, treând la rând, prin tunul Galatici și prin Frigia, înăbind pe toți ucenicii,

24. Iar un Iudeu, anume Apollos, Alexandrin de neam, bărbat mestăcănești, și prin poporul să creză în cel ce vine după el, a devenit în Hristos Iisus.

25. Acesta era învățat în calea Domnului și fierbând cu duhul, grăia și învăța adevărat cele despre Domnul, cunoșcând numai botezul lui Ioan.

26. Deci a început a grăi cu îndrăneală în sinagogă, și auzindu-l Acilia și Priscila, l-au luat și i-au arătat mai cu amintirea calea lui Dumnezeu.

27. Si vrând el să treacă în Ahaia, l-au îndemnat frații și au scris uceniciilor să-l primească; mergând el acolo, a ajutat cu harul mult celor ce crezuseră,

28. Pentru că înfrunta pe Iudei cu tărie înaintea poporului, arătându-le din Scripturi că Iisus este Hristos.

Pavel propovedește în Efes, botează și săvârgește vindecări. Dimitrie Argintarul ridică poporul împotriva lui.

19. 1. Si când era Apollos în Corint, Pavel, treând prin părțile de sus, a venit la Efes și găsind pe unii ucenici,

2. A zis către ei: Luatati Duh Sfânt după ce ati crezut! Iar ei au zis către el: Încă nu am auzit de este Duh Sfânt.

3. Si a zis către ei: Dar în ce v'ati botezat? Iar ei au zis: În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan, a botezat botezul pocăinței, zicând poporului să crezi în cel ce vine după el, a-decă în Hristos Iisus.

5. Si auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Si punându-și Pavel mâinile peste ei, a venit Duhul Sfânt peste ei și grăiau în limbi și prooreau.

7. Si erau de toți ca la doișprezece bărbați.

8. Si el întrând în sinagogă, cu îndrăneală a grădit timp de trei luni, vorbind cu ei și adevărind cele despre împărația lui Dumnezeu.

9. Iar pentru că unii se impietroau și nu ascultau, grăind de rău calea Domnului înaintea mulțimii, Pavel, depărându-se dela ei, a oscbit pe ucenici, delăzind în toate zilele în școală unuia Tiramus.

10. Si aceasta s'a făcut timp de doi ani, încât toți

cei ce locuiau în Asia au auzit euărțul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Si minuni nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel.

12. Încât și peste cei ce erau bolnavi se aduceau de pe tropul lui stergare sau sănătate și se departau de la ei boala și duhurile rele ieșean din ei.

13. Si au încercat unii din Iudei ce umblau din loc în loc săcând demoni, să chemă peste cei ce aveau duhuri rele numele Domnului Iisus, zicând: Jurăm vă pe voi cu Iisus, pe care îl propovăduiește Pavel.

14. Si erau șapte fețiori ai lui Scheva, Iudeul mare-preot, care făceau aceasta.

15. Si răspunzând duhul cel rău a zis: Pe Iisus îl cunoște și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?

16. Si sărind asupra lor omul în care era duhul cel rău și biruințu-i, s'a întărit asupra lor, încât au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Si aceasta s'a făcut cunoscută la toti Iudeii și Elinii ce locuiau în Efes și a căzut frică peste toti aceia și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Si mulți din eei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și spuneau faptele lor,

19. Iar mulți din cei ce făcuseră vrăjile, aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor și au socotit prețurile lor și au aflat cinci-zeci de mii de arginti.

20. Aşa erătca și se întărea cu putere euărțul Domnului.

21. Si dacă s'a săvârșit acestea, a hotărît Pavel cu duhul, ca trecând prin Macedonia și prin A-haja, să meargă la Ierusalim, zicând că după ce voru fi acolo, trebuie să văd și Roma.

22. Si trimițând în Macedonia pe doi din cei ce-i slăjeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas călăvă varășii lui Pavel.

23. Si s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentru că un argintar anume Dimitrie, făcând temple de argint ale Dianaei, da mașterilor lucru nu puțin.

25. Pe care adunându-si pe cei ce erau luerători de unele ca acestea, a zis: Bărbatilor, știi că din acest lucru este căstigul nostru.

26. Si vedeti și anuziti, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta a abătut, îndupăcând-o, mare multime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini

27. Si nu numai această meserie a moastră este în primejdie doar a fi disprețuită, ci și templul zeiței celei mari, Diana, de a fi socotit de nimic, ba încă de a fi doborât și măreția ei, pe care toată Asia și lumea o cinstesc.

28. Si anzind și umplându-se de mânie, strigau, zicând: Mare este Diana Efesenilor!

29. Si s'a umplut toată cetatea de turburare și s'a pornit toți într-un gând la teatru, răpind împreună și pe Gaius și pe Aristarh, Macedonenii, tovarășii lui Pavel,

30. Iar Pavel vrând să intre în popor, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Încă și unii din mai-marii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la el, îl rugau să nu se ducă la teatru.

32. Deci alții strigață altceva, pentru că era adunarea turburată și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din multime au scos pe Alexandru, punându-l înainte Iudeii. Iar Alexandru, făcând semn cu mâna, voia să răspundă poporului,

34. Dar cunoscând ei că este Iudeu, un singur glas ieșea dela toți, care că vreau două ceasuri strigau: Mare este Diana Efesenilor!

35. Iar secretarul potologorodul, a zis: Bărbăti Efeseni, cinc este omul acela, care nu știe că Diana, de a fi cintatăoare de grija a templului Dianei celei mari și a chipului ei?

36. Deci fiind mai presus de îndoială acestea, trebuie să vă astănuipărați și să nu faceți nimic necuviințios,

37. Oaci ați adus pe bărbătii acestia, care nu sunt nici fură de cele sfinte, nici nu hulesc pe zeita voastră,

38. Iar de aii Dimitrie și cei impreună cu el mașteri evând către cineva, suau judecători și proconsuli, părscă-se unul pe altul,

39. Iar dacă urmăriți altceva, se va deslega în adunarea cea legiuță,

40. Pentru că suntem în primedjdie de a fi învinuiri de răscoală pe ziua de astăzi, fiindcă nicio prietenă nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Si zicând aceasta, a imprăștiat adunarca.

Călătoria lui Pavel prin Macedonia și Grecia în Asia. El invige pe Lutih în Troad. Dă sfaturi păstorilor la Milet preotilor din Efes.

20. Iar după ce a înzestrat turburarea, cheamă Pavel pe ucenici și

luându-si rămas bun, a
fieșit să meargă în Macedonia.

2. Si trecând prin părțile acelea și măngâindu-
cu cuvinte multe, a venit în Grecia.

3. Si rămânând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vi-
clegur asupra lui din partea Iudeilor, vrând el să se
seue în Siria, s'a gândit să se întoarcă prin Ma-
cedonia.

4. Si mergean împreună cu el până în Asia Sosipatra din Vereia și din Tesaloniceni Aristarch și Se-
cundas, și Gaius din Derbe și Timotei, iar din Asia Tihic și Trofim.

5. Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat pe noi în Troa,

6. Iar noi, după zilele Azimilor, am mers pe apă dela Filipi și în cinci zile am venit la ei la Troa, unde am rămas șapte zile.

7. Iar în ziua întâia a săptămânii, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei vrând să plece a doua zi și a lungit euvântul până la miezul nopții.

8. Si erau făclii multe în camera do sus, unde erau adunați.

9. Si sezând un Tânăr, nume Eutih, la o fereastră, cuprins fiind de somn greu, pe când Pavel vorbea tot mai mult, doborât de

somn, a căzut jos dela catul al treilea și l-a luat mort,

10. Iar Pavel coborin-
du-se, a căzut peste el și
îmbrățișându-l, a zis: Nu
vă turburați, că sufletul
lui este în el.

11. Si suindu-se și frâu-
gând pâine și măngâind și
vorbind cu ei mult până la
ziuă, așa a iesit,

12. Iar pe băsăt l-au adus viu și s'a măngâiat
nu puțin.

13. Iar noi venind la
corabie, am mers la Ason,
vrând să luăm de acolo pe
Pavel, pentru că așa era
rânduit, voind el să mea-
gă pe uscat, pe jos.

14. Si dacă s'a întâlnit
cu noi la Ason, luându-l cu
noi am venit la Mitilene

15. Si de acolo plutind
cu corabia, a doua zi am
sosit în fața insulei Hios și
în cearalătă zi am ajuns
în Samos și rămânând în
Troghilion, a doua zi am
venit la Milet,

16. Căci Pavel a găsit
de cuviință să treacă de
Efes, ca să nu i se întâmpile
să întârzieze în Asia, pentru că se grăbea de ar
puțea să fie la Ierusalim
în ziua praznicului a Cincizecii de zile.

17. Si trimițând din Milet la Efes, a chemat pe
presbiterii Bisericii.

18. Si dacă au venit la
el, le-a zis: Voi știți din
ziua cea dintâi, în care am

intrat în Asia, cum am fost

cu voi în toată vremea,

19. Slujind Domnului cu
toată smerenje și cu multe
laerimi și încercări, care
mi s'au întâmplat prin vi-
clegurile Iudeilor,

20. Cum nimic n'am fă-
cut din cel de folos fără
să vă vestesc și să vă în-
văț înaintea poporului și
prin case,

21. Mărturisind și Iudeilor și Elinilor po căinta
față de Dumnezeu și cre-
dintă în Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Si acum, iată, eu le-
gat fiind cu dubul, merg
la Ierusalim, neștiind cele
ce mi se vor întâmpla a-
colo,

23. Decât numai că Du-
hul Sfânt mărturisește prin
cetății zicând, că mă a-
șteaptă legături și necazuri,

24. Dar nimic nu iau în
seamă, nici nu socotesc de
preț viața mea, decât
numai că să-mi săvârșeșe
cadea cu bucurie și slujba
pe care am luat-o dela
Domnul Iisus, de a mă
mărturisi Evanghelia harului
lui Dumnezeu.

25. Si acum, iată, eu stiu
că nu vom mai vedea fața
mea voi toti, pe la care am
trecent propovedniind împă-
răția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea vă mă-
turisesc în ziua de astăzi,
că eu sunt curat de sângele
ințepor,

27. Căci nu m'am sfidit
să vă vescesc toată voia lui
Dumnezeu.

28. Drept aceea, luati
aminte la voi și la toată
turma, în care Duhul Sfânt
v'a pus episcopi, ca să pă-
storiti Biserica lui Dumnezeu,
pe care a căstigat-o
cu sângele său,

29. Căci eu știu aceasta,
că după plecarea mea vor
intra între voi lupi răi, care
nu vor crăta turma.

30. Si dintre voi înșivă
se vor ridica bărbați, gră-
ind lucruri sucite, ca să tra-
gă pe ucenici după ei.

31. Pentru aceea priveli-
ști, aducându-vă aminte,
că trei ani n'am înce-
tat, învățând cu lacrimi
noaptea și ziua pe fiecare
din voi.

32. Si acum, fraților, vă
incredințez, lui Dumnezeu
și euvântului harului lui,
care poate să vă zidească
și să vă dea moștenirea în-
tre toți cei sfințiti.

33. Argintul sau aurul
sau haina nimănui n'am
poftit.

34. Voi înșivă știi, că
mâinile acestea au slujit
trebuințelor mele și celor
ce sunt cu mine.

35. Toate vi le-am ară-
tat, că așa ostendindu-vă se-
cade să ajutați celor slabii,
aducându-vă aminte de cu-
vântul Domnului Iisus, că
el a zis: Mai fericit este a
da decât a lua.

36. Si acestea zicând, plecându-și genunchii, s'a rugat împreună cu ei toti.

37. Si au plâns mult cu toții și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau,

38. Cuprinzându-i jale mai ales pentru curvântul pe care l-a zis, că nu vor mai vedea fața lui. Si îl petreceră până la corabie.

Călătoria lui Pavel la Cezarea Palestinei. Agav îi prevăzeste că are să suferă în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacob. Îndici se ridică asupra lui în Ierusalim. El e scăpat de căpitaniul oastei.

21. 1. Si a fost după ce am plecat noi, despartindu-ne de ei, mergând drept, am venit la Cos și a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.

2. Si găsind o corabie care mergea spre Fenicia, sunându-ne în ea, am plecat.

3. Si zăind Cipru și lăsându-l la stânga, mergând spre Siria și ne-am coborit la Tîr, pentru că acolo avea corabia de desătăiat povara.

4. Si am rămas acolo săpte zile, găsind ucenici, care ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Si când am împlinit zilele, plecând mergeam, pe-

trecându-ne toți, împreună cu femei și cu copii, până afară din cetate, și plecând genunchii pe târm, am făcut rugăciune.

6. Si luând rămas bununii dela altii, am intrat în corabie, iar aceia s-au intors la ale lor.

7. Jar noi săvârsind eclea pe apă, dela Tîr am venit la Ptolemaida și înbrătișând pe frați, am rămas la ei o zi,

8. Jar a doua zi plecând noi, coi ce eram cu Pavel, am venit la Cezarea și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

9. Si acesta avea patru fiice fecioare, proorocițe.

10. Si rămânând noi acolo multe zile, s'a cohorerit din Iudeea un prooroc nume Agav

11. Si venind către noi și luând brâul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Aceasta zice Duhul Sfânt: Pe bărbațul al căruia este brâul acesta, aşa îl vor lega în Ierusalim Judeii și îl vor da în mâinile pagânilor.

12. Si dacă am auzit aceasta, îl rugam noi și locnicii să nu se sue la Ierusalim.

13. Si a răspuns Pavel: Ce faceti de plângători și îmi întristati inima? Căci eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor în

Ierusalim pentru numele Domnului Iisus.

14. Si înainteplecându-se el, am înecat, zicând: Făcă-se voia Domnului!

15. Jar după zilele acestea pregătindu-ne, ne surărăm la Ierusalim

16. Si au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Cezarea, ducându-ne la un oarecare Mnason din Cipru, vechiu ucenic, la care am fost găzduiți,

17. Si sosind la Ierusalim, ne-au primit frații cu bucurie,

18. Jar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi la Iacob și au venit toți bătrâni.

19. Si după ce i-a salutat, le-a spus pe rând căte una ecce ce a făcut Dumnezeu la pagâni prin slujierea lui,

20. Si ei auzind, slăveau pe Domnul și i-au zis: Vezi, frate, căte mii de Iudei sunt care au crozut și toți sunt răvnitori pentru lege

21. Si au înțeles despre tine, că înveți despărțire de Moise pe toți Iudeii care sunt printre pagâni, zicând să nu-și taie împrejur pe fiul lor, nici să nu umble după datini.

22. Ce este deci? Fără indoială trebuie să se adune mulțime, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă aceasta ce

îți spunem: Sună la noi partru bărbați, care au asupra lor făgăduință,

24. Pe aceștia luându-i, curățoste-te împreună cu ei și cheltuește pentru ei, ca să-și radă capul și vor cunoaște toți, că nimic nu este din ecce ce au auzit despre tine, ci umbri și tu păzind legea,

25. Jar pentru pagâni care au crezut, noi le-am scris, socotind să nu păzească nimic de acest fel, decât numai să se ferească de ce este jertlit idoliștilor și de sânge și de surgrumate și de desfrâu.

26. Atunci Pavel luând pe bărbații aceia, curățindu-se cu ei a doua zi, a intrat în templu vestind plinirea zilelor curățirii, până ce să adus jertfă pentru ficcare din ei.

27. Si când era să se împlincășă săpte zile, Iudeii din Asia, văzându-l în templu, au întărâtă totată mulțimea și au pus mâinile pe el,

28. Strigând: Bărbați Israileteni, ajutați! Acesta este omul care învață pe toți pretutindeni împotriva poporului și a legii și a locului acestuia, înca și Elini a adus în templu și a spus că acest loc sfânt,

29. Căci văzuseră împreună cu el în cetate pe Trofim Efeseanul, pe care so-

coteau că l-a adus Pavel în tempiu.

30. Si s-a pornit toată cetatea și a alergat poporul și prințând pe Pavel, îl trăgeau afară din templu și indată s-au închis porile.

31. Si căutând să-l omoare, a ajuns veste la căpitanul cohortei, că s-a turburat tot Ierusalimul.

32. Acela, indată luând ostasi și sutasi, a alergat asupra lor, iar ei văzând pe căpitan și pe ostasi, au încrezut de a bate pe Pavel.

33. Si apropiindu-se căpitanului, l-a apucat și a poruncit să-l lego cu două lanțuri și întreba cine este și ce a făcut.

34. Si alții alțevea strigau în multime și neputând să înțeleagă adevărul din cauza sgomotului, a poruncit să-l ducă în tabără.

35. Si când a ajuns la trepte, a trebuit, de silueta multimii, să fie purtat de ostasi.

36. Căci mergea după el multime de popor, strigând: Omoară-l!

37. Si vrând să-l ducă în tabără, Pavel a zis căpitanului: Imi este îngăduit să vorbesc ceva cu tine! Iar el a zis: Stii grecește?

38. Oare nu ești tu Egipteanul, care te-ai răsculat zilele trecute și ai scos în

pustie pe cei patru mii de bătrâni și cări?

39. Si a zis Pavel: Eu sunt Iudeu din Tarsul Cilicici, cetățean al unei cetăți care nu este nămsenită, și te rog să-mi voie să grăiesc către popor.

40. Si dându-i voie, Pavel, stând pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. Si făcându-se tăcere mare, a grăit în limba evreiască, zicând:

Apărarea lui Pavel. Cheamarea și trimiterea lui la propovăduire. Ca cetățean roman cere să nu fie batut.

22 1. Bătrâni frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.

2. Si auzind ei că le vorbește în limba evreiască, au făcut mai multă liniste și le-a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Cilicici și crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gaminiel, am învățat cu amanuntul legea părintească, răvnitor fiind lui Dumnezeu, precum sunteți voi așazi,

4. Care am primit a ecasă învățătură până la moarte, legând și dând la închisoare bătrâni și femei,

5. Precum mărturiseste pentru mine și marele preot

și tot sfatul bătrânilor, dela care luând și scrisori către frați, mergeam la Damasc, ca să-i aduc legați la Ierusalim și pe cei ce erau acolo, spre a fi depuși.

6. Si a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, la amiază, fără de veste a strălucit din cer împrejurul meu lumină multă.

7. Si am căzut la pământ și am auzit glas zicându-mi: Saulo, Saulo, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Si a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe care tu îl prigonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut lumină și s-au înfricosat, iar glasul celui ce-mi grăia nu l-au auzit.

10. Si am zis: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul a zis către mine: Sculăndu-te, mergi în Damasc și acolo și se va vorbi despre toate cele ce și s-au rânduit să faci.

11. Si fiindcă nu vedea de strălucirea luminii aceleia, am venit la Damasc, fiind dus de mâna de cei ce erau împreună cu mine,

12. Iar un oarecare Anatolia, bărbat bine-credincios după lege, mărturisit de toți Iudeii care locuiesc în Damasc,

13. Venind la mine și stând înainte, mi-a zis: Saulo, frate, vezi iată și. În ceasul acela am privit la el,

14. Iar el a zis: Dumnezeul părintilor noștri te-a ales pe tine, ca să cunoști voia lui și să vezi pe cel drept și să auzi glas din gura lui.

15. Că vei fi lui mărturie la toți oamenii pentru cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Si acum, ce zăbovesti? Sculăndu-te, botează-te și spăla-ți păcatele, chemând numele Domnului.

17. Si mi s'a întâmplat, când m'am intors la Ierusalim și mă rugam în templu, că am căzut în urmire.

18. Si l-am văzut pe el zicându-mi: Grăbește-te și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta despre mine.

19. Si am zis: Doamne, ei stiu că eu puneam la închisoare și băteam în sinagogi pe cei ce credeau în tine,

20. Si când se vărsa sângele lui Stefan, mucenicul tău, eram de făță și eu și încreviuțam uciderea lui, păzind hainele celor care îl omorau.

21. Si a zis către mine: Mergi, că eu te voi trimite la neamuri departe.

22. Si l-au ascultat până la cuvântul acesta și au ri-

dicat glasul, zicând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta, că nu se cade să trăiască!

23. Si strigând ei, aruncând hainele și asărind praf în aer,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă în tabără, zicând să-l cerceteze cu bătăie, ea să stie pentru care pricină strigau așa împotriva lui.

25. Si când l-au întins pentru a-l bate eu biciu de urele, a zis Pavel către sutașul ce sta de față: Oare vă este îngăduit să bateți un cetățean Roman și neosândit?

26. Si auzind sutașul, mergând a spus căpitanului, zicând: Vezi ce ai să faci, căci omul acesta este Roman.

27. Si venind căpitanul, i-a zis: Spune-mi, dacă ești Roman? Iar el a zis: da.

28. Si a răspuns căpitanul: Eu eu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta, iar Pavel a zis: Iar eu sunt și născut.

29. Deci s'au depărtat îndată dela el cei ce voiau să-l bată și căpitanul să înfricoșă după ce a înțeles că este Roman și penetrucă il legase.

30. Si a doua zi, vînd să cunoască adevarul, pentru ce este părît de Iudei, l-a deslegat din legături și a poruncit să vină marii preoți și tot sine-

drial lor și, aducând pe Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

Pavel vorbind adunării este pălmuit. Răspunsul său către marele preot. Provocă cănețelegeră în adunare. Viilezugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pe față. Trimiterea lui la Cesarea.

23. 1. Si privind Pavel spre sinodul, a zis: Bărbați frați, eu eu toată buna-știință am vietuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar marele preot Anania a poruncit celor ce stau lângă el să-l bata peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către ei: Să te bată Dumnezeu, perete vîruit. Chiar tu sezi judecându-mă după lege, și poruncești să mă bată împotriva legii?

4. Iar cei ce stau lângă el au zis: Bat jocorești pe murele preot al lui Dumnezeu!

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este mare preot, căci scris este: «Pe mai-marele poporului tău să nu-l grăiești de rău».

6. Deci stând Pavel că o parte orau saducei, iar alta farisei, a strigat în adunare: Bărbați frați, eu sunt fariseu, fecior de fariseu. Pentru nădejdea și invierea morților sunt eu judecat.

FAPTELE, 23.

255

7. Si aceasta grăind el, s'a făcut neînțelegere între farisei și între saducei și s'a desbinat mulțimea.

8. Căci saduceii zic că nu este invieră, nici inger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. Si s'a făcut strigăt mare și seculându-se cărturari din partea fariseilor, se certau zicând: Nici un rău nu aflăm în omul acesta, iar de-i-a grăit lui duh sau inger, să nu ne împotrivesc lui Dumnezeu.

10. Si mare neînțelegere fiind, temându-se căpitanul să nu sfâșie ei pe Pavel, a poruncit ostasilor să se coboare și să-l ia din mijlocul lor și să-l duce în tabără.

11. Iar în noaptea următoare, apărânduți Domnul, a zis: Îndrăsnoște, Pavel, căci precum ai mărturisit cele despre mine la Ierusalim, asa trebuie să mărturisesti și la Roma.

12. Iar când s'a făcut ziua, admându-se unii lui de căi, s'au jurat, zicând că nici nu vor mâncă, nici nu vor bea, până ce nu vor omori pe Pavel.

13. Si cei ce făcuseră jurământul acesta erau mai mulți de patruzeci,

14. Care mergând la mai marii preoților și la bătrâni, au zis: Ne-am legat că juriăm, să nu gustăm

nimic până nu vom omori pe Pavel,

15. Acum deci voi vesti căpitanului împreună cu sănădriul, ca mâine să-l coboare la voi, ca și cum a vrca să cerceată mai cu amănuntul cele privitoare la el, iar noi, înainte de a se apropiu el, să temem gata să-l omorim.

16. Si auzind feciorul surorii lui Pavel cursa, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel,

17. Si chemând Pavel pe unul din sutași, a zis: Pe Tânărul acesta du-l la căpitan, pentru că are să-i spună ceea.

18. Deci luându-l acela, l-a dus la căpitan și a zis: Chemându-mă Pavel cel legat, să rugat pentru acest Tânăr să-l adue la tine, că are să-ti spună cova.

19. Iar căpitanul luându-de mâna și dându-se de o parte, l-a întrebat: Ce ai să-mi spui?

20. Si el a zis: Iudicii său vorbit să te roage, ca mâine să cobori pe Pavel la sănădriu, ca și cum ar vrea să aflo cova mai cu amănuntul despre el.

21. Deci să nu-i ascultă, pentru că il păndesc mai mulți de patruzeci de bărbați, care s'au jurat să nu mânance și să nu bea, până nu-l vor omori, și acum ei sunt gata, așteptând făgăduința dela tine.

22. Deci căpitanul a dat drumul Tânărului, poruncindu-i: Nimănui să nu spui, că ai arătat aceasta către mino.

23. Și chemând doi susăi, a zis: Gătiți dela al treilea ceas din noapte două sute de ostași, ca să meargă la Cezareia, și călăreti saptezeci și sulișăi două sute.

24. Și amivale de călărie să aduceti, ca punând pe Pavel să-l ducă teafăr la Felix procuratorul.

25. Scriind epistolă cu cuprinsul acesta:

26. Claudius Lisias, prenăputernicul procurator Felix, închinăcunel

27. Pe acest bărbat, fiind prinț de Iudei și având să fie omorit de ei, mergând cu cu oaste l-am scos, înțelegând că este Roman

28. Și voind să cunoască pricina pentru care îl părăsc, l-am coborit la sindriul lor.

29. Pe care l-am aflat parît pentru pricinile legii lor, dar neavând nicio vină vrednică de moarte sau de temniță,

30. Și vestindu-mi-se că va să fie cursă asupra acestui bărbat din partea Iudeilor, din acest ceas l-am trimis la tine, poruncind și părisilor să-ți spună cele ce an asupra lui. Fii sănătos!

31. Deci ostași, luând

pe Pavel dură cum li se poruncise, l-au adus noaptea la Antipatrada.

32. Iar a doua zi s'au intors în tabără, lăsând pe călăreți să mcargă cu el,

33. Care intrând în Cezareia și dând proconsulului serisoarea, au pus și pe Pavel înaintea lui.

34. Și citind proconsulul și întrebând din ce ținut este și înțelegând că este din Cilicia,

35. A zis: Te voi asculta când vor veni și părisii tăi. Și a poruncit să fie păzit în pretoriul lui Irod.

Pavel înaintea lui Felix și răspunsul lui la învinuirile Iudeilor.

24. 1. Iar după cinci zile, s'a coborât marele preot Anania cu bâtrâni și cu un oarecare retor, Tertul, și s'au infățișat procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Și fiind chemat el, a început a-l pări Tertul, zicând: Multă pace dobandind prin tine și bune întocmiri, care se fac la neamul acesta prin purtarea ta de grija.

3. Mărturisim cu totă mulțumirea, puternice Felix, în totă vremea și în tot locul.

4. Dar ca să nu te ostenește mai mult, te rog să

ne asculti pe scurt cu blănă dețea ta.

5. Căci am aflat pe omul acesta că o ciună și porând răzvrătire la toti iudeii care sunt în toată lumea, fiind mai mare poste cresul Nazarinenilor,

6. Care a încercat să surseze și templul și pe care l-am prins și am voit să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venind Lisias căpitanul, l-a luat cu multă silnicie din mâinile noastre,

8. Poruncind părisilor lui să vină la tine. Vei putea să cunoști dela el, cercetând tu însuți, toate cele de care și învinovățim noi.

9. Se alăturau totodată și Iudeii, zicând că acestea sunt așa sunt.

10. Iar Pavel, făcându-i procuratorul semn să grăiască, a răspuns: Stiuind că ești de mulți ani judecător neamului acestuia, vorbește mai bucuros pentru apărarea mea,

11. Că tu poți să, că nu sunt mai mult de douăsprezece zile, de când n'âmuit să mă închin în Ierusalim;

12. Si nici în templu nu m'au găsit vorbind cu cineva sau făcând turburare în multime, nici în sinagogi, nici în ecate, "

13. Nici nu pot să dovedesc că de căre mă

învinuesc ei acum.

14. Și-ți mărturisesc aceasta, că după învățătura pe care ei o numesc crește, săa slujese Dumnezelui părintesc, crescând toate cele serise în lege și în prooroci,

15. Având nădejde în Dumnezeu, pe care și acștia o așteaptă, că va să fie învierea morților, și a dreptilor și a nedreptilor;

16. Și într-o astăzi înănuioiesc și eu, că să am totdeauna cuget fără vină înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

17. Și după mulți ani, am venit să fac milostovenia la neamul meu și principele,

18. Când m'au aflat cărătit în templu, nu cu glorie, nici cu galăcioavă, nici

Iudei din Asia,

19. Care trebuian să vină

de fată înaintea ta și să

mă părăsească, de nu ceva

asupra mea;

20. Sau spună această înșisă, că nedreptate au găsit la mine, cănd am stat înaintea sindriului,

21. Decât numai pentru acest singur covânt, pe care l-am strigat stând într-ei, că pentru învierea morților sunt eu judecat de voi astăzi,

22. Și auzind Felix acestea, i-a amânat, fiindcă stia destul de bine celo pri-

vitoare la învățătura aceasta și a zis; Când Lisias

căpitanal se va coborî, voi hotărî cele ale voastre.

23. Si a poruncit sunsului să fie păzit Pavel și să aibă ușurare și să nu oprească pe nimene din ai lui de a-i slui și să veni la el.

24. Iar după câteva zile, venind Felix cu Drusila, femeia sa, care era Evreică, a chemat pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos.

25. Si vorbind el despre dreptate și despre înfrâname și despre judecata ce va să fie, înfricoșându-se Felix, a răspuns: Ateni mergi și când vei găsi vreme, te voi mai chema.

26. Încă și nădăjduind că i se vor da bani de către Pavel, că să-l deslodge, de aceea și mai des chemându-l, vorbea cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, a urmat lui Felix Porcius Festus și vrând Felix să facă pleac Judeilor, a lăsat pe Pavel legat.

Pavel se apără înaintea lui Festus și cere să fie trimis la judecata Cezarului. Festus îl aduce la Agripa și Berenice, care doreau să-l asculte.

25 1. Deci întrând Festus în tinut, s'a suiat după trei zile dela Cezarea la Ierusalim

2. Si i s'au înfătișat marel preot și cei mai de frunte ai Judeilor împotriva lui Pavel și il rugau,

3. Cerând că o favoare asupra lui, ca să-l trimîtă la Ierusalim, urzind planul să-l neîndă pe drum.

4. Festus a răspuns că Pavel este ținut sub pază la Cezarea și că el însuși are să plece în curând.

5. Deci cei țari între voi, zise, coborindu-se împreună cu mine, să-l învinuiașă, dacă au ceva asupra acestui bărbat.

6. Si rămânând la ei nu mai multe de opt sau zece zile, s'a coborât la Cezarea și a dova zi șezând la judecătă, a poruncit să fie adus Pavel.

7. Si venind el, au stat împrejurul lui Judeii, care veniseră din Ierusalim, aducând asupra lui Pavel multe și grele învinuiri, pe care nu puteau să le doveasă.

8. Apărându-se el, a zis: Nici împotriva legii Judeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului n'am gresit ceva.

9. Iar Festus, vrând să facă plăcere Judeilor, răsunzând, a zis lui Pavel: Voiești să te sui la Ierusalim și să fiu judecat pentru acestea acolo, înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: Stan la judecata Cezarului, unde trebuie să fiu judecat, tu

deilor nu le-am făcut nicio nedreptate, după cum și tu mi ai bine ști;

11. Pentru că de am făcut nedreptate și am să-vărgit ceva vrednic de moarte, nu mă feresc de moarte; dar dacă nu este nimic din cele de care mă învinuiesc aceștia, nimeni nu poate să mă dăruiască lor. Cei să fiu judecat de Cezarul.

12. Atunci Festus, vorbind eu sfetnicii, a răspuns: De Cezarul vrei să fiu judecat, la Cezarul vei merge.

13. Si după ce au trecut cîteva zile, regele Agripa și Berenice s'au coborât la Cezarea, ca să salute pe Festus.

14. Si rămânând acolo zile multe, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zîcând: Este lăsat legat de Felix un bărbat,

15. Pentru care, fiind eu la Ierusalim, s'au înfătișat înaintea mea mai mari preoți și bătrâni Judei, cerând judecătă împotriva lui;

16. Către care am răspuns, că nu este obiceiu la Romani să dea pe vreun om la pierzare, mai înainte de a avea de față cel părît pe părîșii lui și de a-și lăsa loc de apărare pentru vina sa.

17. Adunându-se deci ei aici și nefăcând eu nicio a-

mânare, șezând la judecătă a două zi, am poruncit să fie adus bărbatul,

18. Împotriva căruia stănd părîșii lui, nu aduceau nicio vină dintr-o calea ce bănuiam eu,

19. Ci aveau asupra lui numai niște întrebări pentru credința lor și pentru un Iisus oarecare mort, de care zicea Pavel că este viu.

20. Si nedumerindu-mă cu privire la întrebarea aceasta, am zis de voiești să meargă la Ierusalim și să fie judecat pentru acestea acolo;

21. Dar cerând Pavel ca să fie ținut la judecata împăratului, am poruncit să fie păzit până îl voi trimite la Cezarul.

22. Iar Agripa a zis către Festus: Aș vrea să aud și eu pe acel om. Iar el a zis: Mâine îl vei auzi.

23. Deci a două zi, venind Agripa și Berenice cu mare alău și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitani și cu bărbății cei mai de frunte ai cetății și poruncind Festus, a fost adus Pavel.

24. Si a zis Festus: Rege Agripa și toti bărbății ce suntă împreună cu noi, vedete pe acesta, pentru care toată mulțimea Judeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Iar eu, înțelegând că năfăcut nimic vrednic de moarte și cerând el singur să fie judecat de împărat, am hotărît să-l trimiț;

26. Pentru care nu am de serii ceva sigur Stăpânului. De aceea l-am adus la voi și mai ales înaintea ta, rege Agripa, ca făcându-se cercetare, să am ce să scriu,

27. Pentru că mi se pare nepotrivit să-l trimiți legat și să nu arăt învinuiriile ce i se aduc.

Cuvântarea lui Pavel despre credința sa după lege și chemarea la Evanghelie. Agripa soroste că n'are nicio vină.

26. Iar Agripa a zis către Pavel: Ti se îngădăie să vorbești însuți despre mine. Atunci Pavel întinzând mâna, s'a apărat așa:

2. Mă socotese fericit, o rege Agripa, având să mă spăr astăzi învințea ta de toate de căte sunt învinuit de Iudei,

3. Mai ales că tu ești cunoscător al tuturor obiceiurilor și neînțelegerilor Iudeilor; pentru aceea te rog să mă ascultă și înăudiuță.

4. Viețuirea moa cea din tinerețe, pe care din început am dus-o în neamul

meu la Ierusalim, o ștință toti Iudeii,

5. Cunoscându-mă dinainte, de vor vrea să mărturisească, că am trăit ca fariseu, după seeta cea mai credincioasă a legii noastre.

6. Si acum stau la judecată pentru nădejdea răgăduinței făcute de Dumnezeu către părintii nostri,

7. La care nădăjduse să ajungă cele douăsprijecete seminții ale noastre, slujind neințelut ziua și noaptea. Pentru această nădejde sunt părint, rege Agripa, de Iudei.

8. Se socotește la voi că lucru de necrezut, că Dumnezeu inviaza pe morți?

9. Eu unul am socotit în mine, că față de numele lui Iisus Nazarineanul trebuie să fac multe împotrívă,

10. Ceea ce am și făcut la Ierusalim, și pe mulți din sfinți cu i-am pus la închisoare, luând putere dela mai-marii preoților, și când erau omorâți, întăream și eu cu glasul meu,

11. Si în toate sinagoga pedepsindu-i de multe ori, și îndemnăm să hulească, și mult infuriindu-mă pe ei, și prigoneam până și în cetățile din afară;

12. Iutre care mergând și la Damasc, eu putere și cu poruncă dela mai-marii preoților,

13. La amiază am văzut

din cer, pe cale, o rege, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Si noi toți căzând la pământ, am auzit glas zicând către mine și grăind în limba evreiasca: Sadie, Saul, de ce mă prigonești? Cu greci și este să lovești eu priorul împotriva bolodurilor.

15. Iar eu am zis: Cine ești, Doamnel! Iar el a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești;

16. Dar scoală-te și stai pe picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat tăie, că să te aleg slugă și martor și a celor ce ai văzut și a celor întru care mă voiu vătăta tăie,

17. Alegându-te din popor și din neamurile la care acum te trimiți,

18. Să le deschizi ochii, ca să se întoarcă dela intunerică la lumină și dela puterea Satanei la Dumnezeu, ca să ia iertare de păcate și sort între cei sfinți prin credință în mine.

19. Pentru aceea, rege Agripa, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerști,

20. Ci celor din Damasc întâi și din Ierusalim și din toată țara Iudeii și păgânilor am vestit să se pocăiască și să se în-

toareă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de po căință.

21. Pentru acestea principându-mă Iudeii în templu, incereau să mă omoare.

22. Dobândind deci ajutor dela Dumnezeu, stau până în ziua aceasta nădrăsind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și prooroci și Moise au proorocit că au să fie:

23. Că va pătimi Hristos, că înviind cel dintâi din morți va vesti lumină poporului și păgânilor.

24. Si cu acestea apărându-se el, a zis Festus cu mare glas: Ești nebun, Pa vele. Cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: Nu sunt nebun, puternice Festus, ci grăiesc cuvintele adeverului și alc înțelepciunii,

26. Căci știe despre acestea regele, către care și în drăsmind grăiesc, că nu socotește a fi ceva din acestea neștiut de el, pentru că acestea nu s'a făcut în u-

gher.

27. Crezi, rege Agripa, în prooroci! Știa că crezi.

28. Iar Agripa a zis către Pavel: Cu puțin vrei să mă îndupleci să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: Mă rugă lui Dumnezeu ca fie cu puțin, fie cu mult, nu numai tu, ci toți cei ce mă

aud astăzi, să se facă aşa cum sunt și eu, afară de legăturile acestea.

30. Si acestea zicând el, s'au scutat regale și procuratorul și Berenice și cei ce sedea impreună cu ei.

31. Si depărtându-se vorbeau între ei, zicând: Nimic vrednic de moarte sau de legături nu face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Festus: Putea fi liberat omul acesta, de nărîfi cerasut să fie judecat de Cezarul.

Pavel călătoreste cu multe primejdii la Roma. Indemnări pentru nădejdea mânăturii. Stricarea corăbiiei.

27 1. Iar după ce s'a hotărât să mergem în Italia, au dat pe Pavel și pe alți cățiva legați uuii sutaș anume Iuliu din cohorta Augustă.

2. Si intrând într-o corabie dela Adramit, am plecat, având să mergem pe lângă coastele Asiei, fiind cu noi Aristarch, Macedoneanul din Tessalonice.

3. Si a doua zi am venit la Sidon. Si arătându-se Iuliu omenos față de Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii ca să primească ajutoare.

4. Si plecând de aeoio, am plutit pe lângă Cipru,

pentru că vânturile erau împotriva.

5. Si trecând marea Cilicie și a Pamfiliei, am venit la Mira Liciei.

6. Si acolo găsim sutăsul o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a dus în ea.

7. Si multe zile răsînd cu incetinălă și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne vântul, am trecut pe sub Crete, pe lângă Salmons.

8. Si de abia trecând, am venit la un loc ce se cheme Limanuri bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Si trecând multă vreme și fiind plutirea cu primejdie, pentru că și postul trecuse, și sătătua Pavel.

10. Zicându-le: Bărbătilor, văd că plutirea va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru povară și corabie, ci și pentru sufletele noastre.

11. Iar sutăsul asculta mai mult pe cărmaiciu și pe căpitanal corăbiiei, decât cele ce grăia Pavel.

12. Si nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se duca de acolo și de ar putea să ajungă să ieerneze în Fimica, limanul Cretei, așezat spre miazați și apus și spre miazaopte și apus.

13. Si suflând ușor vânt de miazați și părându-lă se

că vor izbândi în gândul lor, ridicând ancora, mergeau mai pe lângă Creta.

14. Iar nu după multă vreme s'a pornit asupra ei un vânt vîfatos, ce se chiamă Euroclidon.

15. Si fiind smucită corabie și neputând merge împotriva vântului, eram dusi în voia lui.

16. Si trecând de o insulă ce se chiamă Claudi, abia am putut prinde luntrea.

17. Pe care trăgând-o în corabie, au înaintat corabie pe dedesubt cu mijloace de anărare, și temându-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pânzele în jos și erau duși așa.

18. Si fiind noi foarte primejduiți de furtuna, a doua zi au lepădat din corabie.

19. Si a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat unelele corăbiie.

20. Si neărătându-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, și amenințând furtună mare, ni se lăuase orice nădejde de scăpare.

21. Si pentru că nu mă caseră de mult, stănd Pavel în mijlocul lor, a zis atunci: Se cădea o bărbătitor, ca ascultându-mă pe mine, să nu fi plecat din Crete și să fi fost scutit de necazul și de paguba aceasta.

22. Si acum vă îndemn să aveți voie bună; că nu va fi plărie a niciunui suflare dintre voi, ci numai a corăbiei;

23. Căci mi-a stat înainte în această noapte în general lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia îi slujesc.

24. Zicând: Nu te teme, Pavel, trebuie să te înfățișezi înaintea Cezarului, și îată, Dumnezeu îi-a dărunit pe toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. De aceea aveți curaj, bărbatilor, căci mă încredință Dumnezeu, că va fi aşa precum mi s'a spus.

26. Si avem să cădem pe vreo insulă.

27. Si dacă s'a împlinit a patrusprezecea noapte, fiind purtată cu corabia în marea Adriatică, pe la miezul nopții li se părea corăbierilor că se apropiă de un pământ.

28. Si lăsând măsura în jos, au găsit douăzeci de stânjeni și trecând puțin de acolo și măsurând iarăși, au găsit cincisprezece stânjeni.

29. Si temându-se că nu cumva să dea peste locuri stâncioase, lăsând patru ancore dela cărma corăbiiei, doreau să se facă ziua;

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie și coborând luntrea în mare, sub evantă că ar vrea să lase

ancorele dela partea dinainte.

31. A zis Pavel sutașului și ostasilor: De nu vor rămânea acestia în corabie, voi nu veți putea scăpa.

32. Atunci au tăiat ostasii funile lunefre și au lăsat-o să cadă.

33. Iar până să se facă ziua, Pavel îl rugă pe toti să mânânce bucate, zicând: Patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ajă mâncaț, așteptând și nimic gustând.

34. De aceea vă rog să mâncați, că aceasta este spre scăparea voastră, că niciunul din voi nu va cădea păr din cap.

35. Si zicând acestea și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, a încercat să mânânce.

36. Si fiind toti voioși, au luat și ei de au mânăcat.

37. Si eram în corabie de toti suflete două sute săptămâni și sase.

38. Si săturându-se de bucate, au usurat corabia, aruncând grăul în mare.

39. Si dacă s'a făcut ziua, nu cunoșteau pâmântul, dar vedea de deoarece sănătatea avea sărmauri, la care se sfătuiau să seodată corabia, de ar fi eu putință.

40. Si desfăcând ancorele, le-au lăsat în mare și slăbind totodată funile

cârmelor și ridicând pânza cea mică, după vântulețul care sufla, țineau spre târziu.

41. Si căzând pe o limbă de pământ, au întepenit corabia, și parte dinainte, înfigându-se, sta neclintită, iar parte dinapoi o rupea puterea valurilor.

42. Iar ostasii au făcut sfat să omoare pe cei legați, ea să nu înnoate cineva și să scape,

43. Dar sutașul vrând să ferescă pe Pavel, a oprit sfatul lor și a poruncit ca sărind mai întâi cei ce vor putea să înnoate, să iasă la uscat,

44. Iar ceilalți, unii pe scânduri, alții pe altecă din corabie. Si aşa s'a făcut că au scăpat toți la uscat.

Pavel ieșe în insula Malta, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează Iudeilor.

28 1. Si după ce au scăpat, au cunoscut astăzi că insula se chiamă Malta.

2. Iar barbarii ne-au arătat multă bunătate, căci făcând foc, ne-au primit pe toți, din cauza ploii și a frigului ce era.

3. Si strângând Pavel găteje multă și punându-le în foc, ieșind o viperă do că-

dură, s'a prins de mâna lui.

4. Si dacă au văzut barbarii atârnând viperă de mâna lui, ziceau unul către altul: Cu adevărat ucișa este omul acesta, pe care, după ce a scăpat din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând viața în foc, n'a pătimit nici un râu,

6. Iar ei așteptau să se umfle sau să cadă deodată mort și așteptând ei mult și văzând că nu i se făcuse niciun râu, înțocându-se în ziceau că este Dumnezeu.

7. Si imprejurul locului accluiau satele mai-marelui insulei, anume Publius, care, primindu-ne, ne-a ospătat trei zile cu omenie.

8. Si s'a întâmplat că zacea, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, tatăl lui Publius, la care intrând Pavel și răgându-se, punându-și mâinile pe el, l-a vindecat.

9. Si după ce s'a făcut aceasta, au venit și ceilalți bohnavi din insulă și s-au vindecat,

10. Care ne-au și cinstit cu multă cinstire și când am plecat, ne-au dat cele ce ne erau de trebuință.

11. Si după trei luni, am pornit cu o corabilă din Alexandria, ce iernase

în insulă, care era cu semnul Dioseurilor.

12. Si sosind la Siracusa, am rămas acolo trei zile

13. Si de acolo, făcând înconjur, am venit la Regium și peste o zi, suflând vânt de miazză, a doua zi am venit la Puteoli,

14. Unde găsind frați, ne-au rugat să rămânem la ei șapte zile și aşa am venit la Roma.

15. Si de acolo auzind frații cele despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră până la forul lui Apius și la Trei Taverne, pe care văzându-i Pavel și mulțumind lui Dumnezeu, a prins euraj.

16. Iar dacă am venit la Roma, sutașul a dat pe cei legați mai-marelui taberei, iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostasul care îl păzea.

17. Si după trei zile, a chemat Pavel pe mai-marii Iudeilor și adunându-se, a zis către ei: Bărbați frați, nefăcând eu nimic împotriva poporului sau datinilor părintești, fiind legat la Ierusalim, am fost dat în mâinile Romanilor,

18. Care judecându-mă, voiau să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nicio vină de moarte,

19. Dar vorbind Iudeii împotriva mea, am fost sălit să cer a fi judecat de

Cezarul, nu că aș avea de adus vreo învinuire neamului meu.

20. Deci pentru această pricină v-am chemat ca să vă văd și să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israel sunt eu legat cu acest lanț.

21. Iar ei au zis către el: Noi nici scrisori nu am primit pentru tine din Iudeea, nici nu a venit cineva din frați să ne spună sau să grăiască ceva rău despre tine;

22. Dar cerem să auzim dela tine cele ce gândești, că de eresul acesta stăm noi că pretutindeni i se stă împotriva.

23. Și rândindu-i zi, au venit la el la gazdă mai mulți, cărora le da mărturie vorbind despre împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le cele despre Iisus din Iegea lui Moise și din proaci, de dimineață până seara.

24. Și unii credeau cele spuse, iar alții nu credeau.

25. Și neunindu-se ei unul cu altul, s-au dus, zicând Pavel un cuvânt: Bi-

ne a grăit Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părintii noștri,

26. Zicând: «Mergi la poporul acesta și zи: Ca auzul veți auzi și nu veți înțelege, și privind veți privi și nu veți vedea,

27. Căci s'a îngăsat iniția poporului acestuia și cu urechile greu au auzit și ochii și au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să-l vindece».

28. Dropt aceea, cunoșcut să vă fie, că măntuirea lui Dumnezeu s'a trimis pagânilor și ei vor asculta.

29. Și acesta zicând el, au ieșit Iudeii, având multă neîntelgere între ei.

30. Și a petrecut Pavel doi ani deplin cu cheltuiala sa și prima sa pe toți care veneau la el,

31. Propovînduind împărăția lui Dumnezeu și învățând cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăsneala, fără nicio pierdere.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Invițătura Evangheliei de spre cel ce vietuiesc afară de harul lui Dumnezeu și în har. Nădejdea și viața duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păresc legea firii.

1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat apostol, ierduit spre Evanghelia lui Dumnezeu,

2. Pe care mai înainte a făgăduit-o prin prooroci și în sfintele Scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânța lui David, după trup,

4. Care a fost hotărât Fiului lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfințeniei, din invierea din morții a lui Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat harul și apostolia, spre ascunzarea credinței la toate neamurile, pentru numele lui,

6. Între care suntem și noi chemați ai lui Iisus Hristos;

7. Tuturor celor din Roma, iubitilor lui Dumnezeu, celor chemați sfânti, har și pace voastră dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

8. Mulțumesc întâi Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toți, că se vestește credința voastră în toată lumea.

9. Căci martor fmi este Dumnezeu, căruia îi slujesc cu duhul meu întru Evanghelia Fiului lui, că neincretat fac pomenire de voi,

10. Rugându-mă totdeauna în rugăciunile mele, ca să am cândva, cu voia lui Dumnezeu, bun prilej să vin la voi.

11. Căci doresc să vă văd, ca să vă dau ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră.

12. Si aceasta, ca să mă măngâiu împreună cu voi prin credința noastră laolaltă, a voastră și a mea.

13. Si nu vreau să nu stii voi, fraților, că de multe ori m'aman gândit să vin la voi, ca să am și între voi ceva roadă, ca și între celealte neamuri, dar am fost împiedecat până acum.

14. Dator sunt și Elinilor și barbarilor, înteleptilor și neînteleptilor,

15. Astfel că, după mine, sunt gata să vă binevestesc și voi, celor din Roma,

16. Căci nu mă rușinez

de Evanghelia lui Hristos, pentru că puterea lui Dumnezeu este spre măntuire tot celi ce crede: Iudeul mai întâi și apoi Elinului.

17. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descopere în ea din credință, precum este scris: «Iar dreptul din credință va fi viu».

18. Pentru că se descorere mână lui Dumnezeu din cer peste toată păgănătatea și nedreptatea oamenilor, care tin adevărul sub nedreptate.

19. Pentru că ce este cunoscut al lui Dumnezeu este învederat într ei, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui se văd dela zidirea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnică lui putere și dumnezeire, aşa că ei nu mai au eu-vant de apărare,

21. De vreme ce cunoștești pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au mărit sau l-au multumit, ci au rătăcit în cugetele lor și s'a intumeat inima lor ceea ce năîntelegerătoare.

22. Zicând că sunt înțeljenți, au încobunit

23. Si au schimbat înărirea lui Dumnezeu cel năstrăcios, în asemănarea chipului omului celui străcios și al pasărilor și al celor cu patru picioare și al tăritoarelor.

24. Pentru aceea i-a săsat Dumnezeu în poftele inimilor lor într-o necurătie, ca să se necinstească trupurile lor între ei,

25. Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și au cinstit fântura și i-au slujit ei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, amint.

26. Pentru aceea i-a săsat pe ei Dumnezeu în patimile de ocară, căci și femeile lor și-au schimbat rânduiala fireasă cu ceea ce este împotriva fiziei;

27. Asemenea și bărbații, lăsând rânduiala cea după fire, a părții femeiesti, s'au aprins în poftă lor unul către altul, săvârșind rușinea bărbații cu bărbații și lăudă în ei răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor.

28. Si vorcum ei n'au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, aşa i-a săsat și Dumnezeu pe ei cu mintea neîncercată, ca să facă cele ce nu se cade.

29. Fiind plini de toată nedreptatea, de desfrâu, de violență, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de ucidere, de ceară, de înșelăciune, de nărvuri rele;

30. Bărfitori, grăitorii de rău, uritori de Dumnezeu, ocăritori, semeti, trufași, născocitori de rele, neascultători de părinti, neacordători de sănătate,

31. Năîntelegerători, călcă-

tori de cuvânt, fără drăguște, neîmpăcați, nemîlostivi;

32. Care cunoștești dreptatea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sunt vrednicie de moarte, nu sună că fac ei aceasta, ci încă le și încuviințează celor care le fac.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu păstrează legea.

2. 1. Pentru aceea ești fără cuvânt de răspuns, omule, tu cel ce judeci, căci, în ceea ce judeci pe altul, te osăndestii pe tine însuți, pentru că același lăuduri fac și tu, cel care judeci.

2. Si știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr față de cei ce fac unele ca acestea.

3. Si oare socotești tu, omule, cel care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, și faci tu însuți același lăuduri, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuști bogăția bunătății lui și îngăduință și îndelungă-răbdarea, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Dar după împietrirea ta și nepoartăta inimă, îți aduni tie mână în ziua mânăiei și a descoperirii

dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

6. Care va da fiecareiua după faptele lui:

7. Celor ce prin răbdarea lăudului bun caută slavă și cinstire și nestricăciune, vieata veșnică;

8. Iar celor împotrivitori, care nu se supun adevarului, dar se supun nedreptății, mână și urgie;

9. Necaz și strămătoreare peste tot sufletul omului făcător de rău, al Iudeului mai întâi și apoi al Elinului;

10. Dar slavă și cinstire și pace oricui face binele; Iudeului mai întâi și apoi Elinului,

11. Pentru că nu este părtinire la Dumnezeu.

12. Căci, căi au greșit fără lege, vor și pieri fără lege, și căi au greșit în lege, prin lege se vor judeca.

13. Pentru că nu avizatorii legii sunt drepti la Dumnezeu, și făcătorii legii se vor îndreptați.

14. Căci, când păgănii, care n'au lege, din fire fac ale legii, acostia neavând lege, își sunt ei singuri lege,

15. Care arată faptă legii serioză în inimile lor, împreună mărturisindu-le cugetul lor, și gândurile lor părindu-se între sine, sau si apărându-se,

16. În ziua când Dumnezeu va judeca, prin Iisus

Hristos, cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea.

17. Iată, tu te numești Iudeu și te reazimi pe lege și te lauzi cu Dumnezeu!

18. Si cunoști voia lui și alegi cel de folos, fiind învățat din lege.

19. Si ești încredințat că ești povățitor orbilor, lumină celor din întuneric.

20. Indreptător celor fără-de-mîntă, învățător pruncilor, având în lege dreptarul sătmărei și al adovațului.

21. Deci tu cel care înveți pe altul, nu te înveți și pe tine! Tu cel care provodești să nu fure, furi?

22. Tu cel care zici să nu preacurveasă, preacurvești! Tu cel care urăști idoli, furi cele sfinte!

23. Tu cel care te lazuzi în legea, necinstești pe Dumnezeu prin călătarea legii.

24. «Căci numele lui Dumnezeu din cauza voastră este hulit între nemiri», precum este scris.

25. Pentru că tăierea-imprejur folosește, dacă faci legea; dar dacă ești călător de lege, tăierea ta împrejur s'a făcut netăiere-imprejur.

26. Deci dacă cel cu ne-tăierea-imprejur va păzi o-rândurile legii, au nu se va socoti netăierea lui împrejur ca tăierea-imprejur?

27. Si te va judeca ne-tăierea-imprejur cea din fire, care împlineste legea, po tine, care, prin slovă și prin tăierea-imprejur, ești călător de lege.

28. Căci nu cel arătat pe din afară este Iudeu, nici coa arătată pe din afară în trup este tăiere-imprejur.

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu, și tăierea-imprejur este rea a inimii în duh, iar nu în slovă, a cărui laudă nu este dela cameni, ci dela Dumnezeu.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. În deșert în desert cu legea și cu tăierea-imprejur, căci măntuirea este prin har.

3. 1. Ce are deci mai mult Iudeul? Sau care este folosul tăierii-imprejur?

2. Mult, în tot chipul; întâi, pentru că lor li s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă n'au crezut unii? Au doară nocredință lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie, ei Dumnezeu fie socotit adevarat, iar tot omul minceinos, precum este scris: «Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca tu».

5. Iar dacă nedreptatea

noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu, care aduce mânia! — Ca un om grăiesc —

6. Să nu fie, că atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Căci dacă adevărul lui Dumnezeu a prisosit în minciuna mea spre mărturirea lui, pentru ce mai sunt judecat și eu ca un păcătos?

8. Si de ce nu facem cele reale, ca să vină cele bune, precum suntem lăluți și precum zic unii că grăim noi? — a căror osândă este dreaptă.

9. Dar ce! Trecem noi înaintea lor? Nicidcum, pentru că mai înainte am învinit și pe Iudei și pe Elini, că toți sunt subt păcat,

10. Precum este scris: «Nu este drept niciunul.

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună netrebni și s'au facut. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă este gâtul lor, cu limbile lor violente, venin' de aspiră sub buzele lor,

14. A căror gură este plină de blestem și de amărițiu.

15. Grabnice sunt piicioarele lor să verse sânge, 16. Pustiire și nenorocire în căile lor

17. Si calea păcii n'au cunoșcut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Dar știm că cele ce spune legea, spune celor ce sunt în lege, ca să se astupe orice gură și să fie invitată înaintea lui Dumnezeu toată lumea.

20. Pentru că din faptele legii nu se va îndreptați niciun trup înaintea lui, căci prin lege este cunoașterea păcatului.

21. Dar acum dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat în afară de lege, fiind mărturisită de lege și de prooroci,

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toți și pe toți ei ce cred, căci nu este deosebire.

23. Pentru toți au păcatuit și sunt lipsiți de mărturia lui Dumnezeu,

24. Indreptăindu-se îndărătuindu-l lui prim răscumpărarea în Hristos Iisus,

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. Intru îngăduință lui

Dumnezeu, spre urătarea îndreptății lui în vremoa de acum, ca să fie el drept și îndreptățind pe cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lăudă? Să înlătură! Prin care lege? A faptelor? Nu, ei prin legea credinței.

28. Socotim deci că prin credință se va îndreptați omul, fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Nu și al păgânilor? Da, este și al păgânilor;

30. Fiindcă omul este Dumnezeu, care va îndreptați tâierea-imprejur din credință și netâierea-imprejur prin credință.

31. Stricăm deci legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea.

Avraam chip și pildă de îndreptățirea prin credință.

4. 1. Deci ce vom zice că a dobândit după trupăriile noastre Avraam?

2. Căci dacă Avraam s'a îndreptățit din fapte, ar lăudă, dar nu fajă de Dumnezeu,

3. Scriptura ce zice că «Să a crezut Avraam în Dumnezeu și i s'a socotit spre îndreptățire».

4. Celui care face fapte plăte nu i se socotește după dar, ci după datorie,

5. Iar celui care nu face fapte, dar crede în cel ce

îndreptățește pe cel necredincios, i se socotește credința lui spre îndreptățire,

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește îndreptățirea fără fapte:

7. «Fericiti cei cărora li s'au iertat fără-de-legile și ale căror păcate s'au acoperit.

8. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul».

9. Deci fericirea aceasta este numai pentru tâierea-imprejur, sau și pentru netâierea-imprejur? Căci zicem că s'a socotit lui Avraam credința spre îndreptățire.

10. Dar cum i s'a socotit? Fiind tăiat împrejur sau netăiat împrejur? Nu tăiat împrejur, ci netăiat împrejur.

11. Și a luat semnul tăieri-imprejur ca păcete a îndreptățirii credinței din netâierea-imprejur, ca să fie el părintele tuturor celor ce cred prin netâierea-imprejur, pentru a li se socoti și lor spre îndreptățire,

12. Și părinte al tăierii-imprejur nu numai celor ce sunt din tâierea-imprejur, ei și celor ce umbă pe urmele credinței din netâierea-imprejur a părintelui nostru Avraam.

13. Căci nu prin lege s'a dat lui Avraam sau seminței lui făgăduința de a fi el moștenitor lumii, ei prin îndreptățirea credinței;

14. Pentru că de sunt moștenitori celor din lege, s'a zădărnicit credința și s'a stricat făgăduința,

15. Căci legea aduce mănie; pentru că unde nu este lege, acolo nu este nici călare de lege.

16. De neutru aceea (moștenirea) este din credință ca să fie după har, pentru a fi sigură făgăduința la toată seminția, nu numai la cea după lege, ei și la cea din credința lui Avraam, care este părinte al nostru și tuturor,

17. Precum este scris, că «tată al multor neamuri te-am pus», înaintea lui Dumnezeu, căruia a crezut, celui ce inviază morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi;

18. Care mai presus de nădejde a crezut cu nădejde, că va fi părinte al multor neamuri, după cum i s'a zis: «Așa vor fi urmășii tăi».

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său amortit, fiind mai de o sută de ani, nici la amortirea pântecelui Sărei,

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ei s'a

întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu

21. Și fiind încerdințat că ceea ce i-a făgăduit, poate să și facă;

22. Pentru aceea i s'a și socotit spre îndreptățire.

23. Și nu s'a scris numai pentru el, că i s'a socotit spre îndreptățire,

24. Ci și pentru noi, cărora ni se va socoti, celor ce credem în cel ce a înviat din morți pe Iisus Hristos Domnul nostru,

25. Care s'a dat pentru greșalele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

Roadele îndreptățirii prin credință. Adam și Hristos.

5. 1. Fiind deci îndreptățit din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos,

2. Prin care am avut și apropiere prin credință la harul acesta în care stăm, și ne lăudăm cu nădejdea nădejdei lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în necazuri, știind că necazul aduce răbdare,

4. Iar răbdarea încearcă, iar fucerearea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează, pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Iisus Hristos cel dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă fiind noi neputinciosi, a murit la timp pentru cei necrodingiosi.

7. Căci abia de va muri cineva pentru un drept, dar pentru cel bun poate îndrăgoste cineva să moară.

8. Dumnezeu arată drăgușteasă față de noi prin aceea că, încă fiind noi păcăloși, Hristos a murit pentru noi.

9. Cu mult mai vârtoș deci acum, fiind îndreptățiti prin sângele lui, ne vom mândri prin el de mânie;

10. Căci dacă, vrăjmași fiind, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu mult mai vârtoș, împăcați fiind, ne vom mândri într-o viață bună.

11. Să nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.

12. Pentru aceea, aşa cum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, aşa moartea a treceut la toți oamenii, prin cel în care toți au păcatuit;

13. Căci până la lege păcatul era în lume, dar păcat nu se socotește, când nu este lege.

14. Ci a împărățit moartea dela Adam până la Moise și peste cei ce n'au

păcatuit după asemănarea greșalei lui Adam, care era chip al celui viitor.

15. Dar cu harul nu este cum este cu greșala; căci de au murit cei mulți prin greșala unuia, cu mult mai vârtoș harul lui Dumnezeu și darul prin harul unuia om, Iisus Hristos, s'a împutnit pentru mulți.

16. Să darul nu este ca prinț' unul, care a păcatuit, căci judecata dintr'unul este spre osândire, iar harul din multe greșeli spre îndreptare.

17. Căci dacă pentru greșala unuia, moartea a împărățit prinț' unul, cu mult mai vârtoș cei ce au luat prisosinta harului și a darului îndreptățirii vor împărăti în viață prin cel unul Iisus Hristos.

18. Decei dar, precum prin greșala unuia a venit osândă pentru toti oamenii, aşa și prin îndreptarea unuia a venit îndreptățirea vieții pentru toti oamenii,

19. Căci precum pentru neascultarea unui om s'au făcut păcăloși cei mulți, aşa și prin ascultarea unuia se vor face drepti cei mulți.

20. Însă legea s'a alăturat și ea, ca să se înmulțească păcatul. Să unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul,

21. Pentru că, precum a împărățit păcatul spre

moarte, aşa și harul să împărățească prin dreptate spre viață veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Lucrarea faptelor bune ce se civine să urmeze credinței. Îndemnare la viața duhovnicească.

6. 1. Ce vom zice deci? Rămânea-vom în păcat, ca să se înmulțească harul?

2. Să nu fie. Cei care am murit păcatului, cum vom mai trăi în el?

3. Au nu știți, că ori câtne-am botezat în Iisus Hristos, în moartea lui ne-am botezat!

4. Ne-am îngropat prin botez împreună cu el în moarte, pentru că aşa cum Hristos s'a sculat din morți prin mărtirea Tatălui, aşa să umbliam și noi într-o innoirea vieții.

5. Căci dacă ne-am făcut împreună odrăslăți cu asemănarea morții lui, atunci vom fi părtași și invierii lui.

6. Știind acesta, că omul nostru cel vechi s'a răstignit împreună cu el, ca să se nimicăscă trupul păcatului, pentru a nu mai sluiji noi păcatului,

7. Pentru că col care a murit este desvinovățit de păcat.

8. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, cre-

dem că vom și viațui împreună cu el,

9. Știind că Hristos înviat din morți nu mai moare, că moartea nu-l mai stăpânește.

10. Căci ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce viațește, viațește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă a fi morți păcatului, viațuind însă lui Dumnezeu în Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu împărățească deci păcatul în trupul vostru cel muritor, că să-l ascultați pe el în poftele lui,

13. Niciodată nu vă faceți măduile voastre arme de nedreptate păcatului, ci să vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu ca din morți și să măduile voastre arme de dreptate lui Dumnezeu.

14. Căci păcatul nu vă stăpânește pe voi, peotrucă nu sunteți subiect lege, ci subiect har.

15. Ce deci? Să păcătuim, peotrucă nu suntem subiect lege, ci subiect har. Să nu fie.

16. Nu știți că celui ce vă dată spre ascultare robi, sunteți robi acelui pe care îl ascultați: sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre îndreptățire?

17. Mulțumim însă lui Dumnezeu, că ati fost

robi ai păcatului, dar atî
ascultat din inimă după
chipul învățăturii în care
v'ati format.

18. Si izbăindu-vă de
păcat, v'ati făcut robi în-
dreptătirii.

19. Omenește grăiesc,
petru slăbiciunea trupului
vostru, că precum v'ati fă-
cut mădularele voastre roa-
be necurăției și fără-de-legii
spre fără-de-lege, așa să
vă faceți acum mădularele
voastre roabe îndreptătiri
spre sfințire.

20. Căci când erati robi
ai păcatului, erati slobozi
cât priveste îndreptătirea.

21. Ce roadă atî avut
deci unui în cele de
care acum vă rușinăti? Căci
sfârșitul acclora este moar-
tea.

22. Iar acum izbăindu-
vă de păcat și făcându-vă
robi lui Dumnezeu, aveți
roada voastră spre sfințire,
iar sfârșitul viața vo-
snică,

23. Pentru plata pă-
catului este moartea, iar
hărul lui Dumnezeu este
viața veșnică în Iisus Hri-
stos, Domnul nostru.

*Osânda păcatului subt lege.
Slăbiciunea firii omului,
impiedecându-l să impli-
nească legea, aduce moarte.*

7. Au nu știți, frați-
lor, — căci celor ce
cunosc legea grăiesc — că

legea stăpânește pe om, a-
tât timp cât trăiește!

2. Căci femeia cu băr-
bat este legată prin lege
de bărbat cât trăiește el;
iar dacă bărbatul i-a mu-
rit, este deslegată de le-
gea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu-i
bărbatul, se chiamă prea-
curvă de va fi cu alt bă-
rbat; iar de fi va muri bă-
batul, sloboză este după
lege, nefiind preacurvă,
dacă ia alt bărbat.

4. Așa că, frații mei, și
voi atî fost omorîti pentru
lege prin trupul lui Hri-
stos, spre a fi ai altuia, al
celui ce a inviat din morti,
ca să aducem roadă lui
Dumnezeu,

5. Căci când eram în
trup, patimile păcateelor
cele prin lege luerau în
mădularele noastre, ca să
aducă roada morții;

6. Iar acum ne-am desfă-
cut de lege, murind celei în
care eram ținută, ca să slu-
sim intru înnoirea duhului, iar
nu intru vechimea slo-
vei.

7. Ce vom zice deci? Au
doară legea este păcat? Să
nu fie. Dar n'au cunoscut
păcatul decât prin lege,
căci nici pofta nu aș fi
știut-o, de n'ar fi zis le-
gea: «Să nu poftești».

8. Dar păcatul, luând pri-
cină prin poruncă, a lucrat
în mine toată pofta; căci
fără lege păcatul era mort.

9. Si eu trăiam oarecând
fără lege, dar, venind po-
runca, păcatul a inviat.

10. Iar eu am murit și
mi s'a aflat a fi spre moar-
te porunca cea dată spre
vieată;

11. Căci păcatul, luând
principiu prin poruncă, m'a
amăgit și prin ea m'a o-
morit.

12. Așa că legea este
sfântă și porunca sfântă
și dreaptă și bună.

13. Deci ceea ce era bun
mi s'a făcut mie moarte! Să
nu fie. Ci păcatul, ca
să se arate păcat, mi-a
adus moarte prin ceea
ce era bun, ca să se facă
peste măsură păcătos pă-
catul prin poruncă.

14. Căci știm că legea este
duhovnică, dar eu sunt
trupesc, vândut sub păcat.

15. Pentru că cea ce fac
nu știu, căci nu săvârșesc
cea ce voiesc, ci ceea ce
nu răsc, aceea fac.

16. Iar de fac ceea ce nu
voiesc, recunoșc că legea
este bună.

17. Dar acum nu eu fac
aceasta, ci păcatul care lo-
cuite în mine.

18. Pentru că știu că nu
locuiesc în mine, adeca în
trupul meu, ce este bun;
căci a voi se află în mine,
dar a face binele nu aflu;

19. Căci nu fac binele
pe care-l voiesc, ci răul pe
care nu-l voiesc, pe acela il
săvârșesc.

20. Iar de fac ceea ce nu
voiesc eu, iată, nu eu fac
aceasta, ci păcatul care lo-
cuite în mine.

21. Găsește deci în mine,
care voiesc să fac binele,
legea că răul este legat
de mine.

22. Căci după omul cel
dinăuntru, mă bucur de le-
gea lui Dumnezeu,

23. Dar văd altă lege în
mădularele mele, luptându-
se împotriva legii min-
tii mele și dându-mă rob
legii păcatului, care lege
este în mădularele mele.

24. Om nenoroicit ce sunt!
Cine mă va izbăvi de tru-
pul mortii asestrial?

25. Mulțumesc lui Dum-
nezeu prin Iisus Bristos,
Domnul nostru. Deci dar
eu însură slujesc cu mintea
mea legii lui Dumnezeu, iar
eu trupul legii păcatului.

*Schimbarea patimilor prin
vizuirea după duh. Mân-
găierea celor ce suferă prin
arătarea slaviei sfintilor.
Dragostea către Hristos.*

8 1. Drept aceea, nicio
osânda nu este acum
pentru cei ce sunt în Hri-
stos Iisus, care nu umblă
după trup, ci după duh;

2. Căci legea duhului
vieții în Hristos Iisus m'a
izbăvit de legea păcatului
și a morții;

3. Pentru că ceea ce
era cu neputință legii, fiind

slabă prin trup — Dumnezeu, trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, a osândit păcatul în trup.

4. Pentru că îndreptarea legii să se împlinăsească în noi, care nu umbărăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce sunt după trup găndesc cele ale trupului, iar cei ce sunt după duh, cele ale duhului:

6. Pentru că gândul trupului este moarte, în gândul duhului viață și pace.

7. Pentru că gândul trupului este vrăjășie lui Dumnezeu, căci nu se spune legii lui Dumnezeu, căci nu poarte;

8. Si cei ce sunt în trup nu pot să placă lui Dumnezeu;

9. Dar voi nu sunteți în trup, ci în duh, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar dacă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, iar duhul este viață pentru îndreptărire.

11. Iar dacă Duhul celui ce a inviat pe Iisus din morți locuiește în voi, cei ce a inviat pe Hristos din morți va face vîi și trupurile voastre cele muritoare locuind în voi Duhul lui.

12. Drept aceea, fraților datorii suntem nu trupului,

ca să vietuim după trup; 13. Căci dacă vietuim după trup, veți mori, iar de veți mori cu Duhul faptele trupului, veți trăi.

14. Căci, căci sunt mănași de Duhul lui Dumnezeu, sunt fii ai lui Dumnezeu;

15. Pentru că n'ati luat iarăși duhul robiel spre temere, ci ati luat Duhul înfierii, futru care strigă: Avva, Părinte.

16. Însuși acest Duh mărturisește împreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu;

17. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori; moștenitori adecă ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, dacă pătimim împreună cu el, că să ne și preamărim împreună cu el.

18. Căci socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi,

19. Pentru că nădejdea sea dormică a făpturii așteaptă descooperirea fililor lui Dumnezeu.

20. Căci făptura s'a susținut de către cel ce a susținut-o,

21. Spre nădejdea, că și făptura însăși se va slobozi din robia stricăciunii, spre slobozia măririi fililor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că testă-

făptura împreună susțină mat, i-a și îndreptățit, iar pe care i-a și îndreptățit, pe aceștia i-a și slăvit.

23. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi insine susținăm în noi, așteptând înierea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejde ne-am măntuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, căci ceea ce vede cineva pentru ce ar nădădui?

25. Iar dacă nădăjdinuim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare.

26. Deasemenea și Duhul vine în ajutor slăbiciunilor noastre, pentru că nu știm că anumă să ne rugăm, și însuși Duhul se roagă pentru noi cu susținută negrătie;

27. Iar cel care cercetează înimile știe că este curgetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinti.

28. Și știm că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate le ajută spre bine, celor care suau chemați după voința lui;

29. Că pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a și hotărît să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâinăscut între mulți frați,

30. Iar pe care i-a hotărît mai înainte, i-a și chemat, și pe care i-a che-

mat, i-a și îndreptățit, iar pe care i-a și îndreptățit, pe aceștia i-a și slăvit.

31. Ce vom zice deci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. El, care nu a crutat pe Fiul său, ci i-a dat pentru noi toți, cum să nu ne și dăruiască toate împreună cu el?

33. Cine va aduce pârga împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptățește.

34. Cine este cel ce o-sândește? Hristos cel ce a murit și mai ales a și înviat, care și este de-a-dreapta lui Dumnezeu, care se și roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strămutarea, sau goana, sau foameata, sau golătatea, sau sabia?

36. Precum este seris, că «pentru tine suntem omorii toată ziua. Socotii am fost ca niște oi de juncghiere».

37. Dar în acestea toate biruim cu prisosință pentru cel ce ne-a iubit pe noi,

38. Căci sunt încredințat, că nici moartea, nici viață, nici înjurii, nici căpetenii, nici puterile, nici cele de acum nici celă viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu va putea să ne

despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iisus Christos, Domnul nostru.

Ierail cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor. Israilel cel adevarat.

9 1. Spun adevarul în Iisus Christos, un mint, martor făndu-mi și cugetal meu în Duhul Sfânt,

2. Că mare îmi este întristarea și neîncetată durere iniții;

3. Căci aș fi dorit să fiu eu insuși anume dela Iisus pentru frații mei, cei de un neam cu mine după trup,

4. Care sunt Israeleni, ale căroru sunt înfiera și slava și legămintele și dreapte legii și slujba dumnei noastre și făgăduințele,

5. Ai căroru sunt părinți și dintre care este Hristos după trup, care este peste toate, Dumnezeu binocuvântat în veci, aman.

6. Nu că ar fi căzut cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți din Israel sunt și Israel.

7. Nici pentru că sunt urmării lui Avraam, sunt toți fii, ci, «întru Isaac, a zis, se vor chema și urmări»;

8. Adeacă: Nu cei care sunt fii ai trupului sunt fii ai lui Dumnezeu, ci fii făgăduinței se socotesc ca urmări.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: «(La anul) pe vremea aceasta voi veni și Sara va avea fiu».

10. Si nu numai ea, ci și Rebeca având copii dela anul, dela Isaac părintele nostru;

11. Căci nefiind încă născuți fiini și nefăcând ei ceea ce bine sau râu, pentru că să rămână rânduiala lui Dumnezeu cea după alegore nu din fapte, ci dela cel ce chiamă,

12. I s'a zis ei că «cel mai mare va sluji celui mai mic»;

13. Precum este scris: «Pe Iacob am iubit, iar pe Isav l-am urât».

14. Ce vom zice deci? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Căci lui Moise îi zice: «Voiu milui pe cine miluește, și mă voiindu de cine mă îndur».

16. Deci dar nu este nici dela cel ce voiește, nici dela cel ce aleargă, ci dela Dumnezeu care milnestă;

17. Căci zice lui Faraon Scriptura, că «spre înșăși aceasta te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul».

18. Deci dar pe cine voiește miluește, și pe cine voiește împietrește.

19. Imi vei zice deci: De ce mai dojenestă? Căci voi

lui cine i-a stat împotriva?

20. Dar, omule, tu cine ești, care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce a făcut-o: Pentruce m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere o-lorul peste lut, ca din aceași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Ce poți zice, dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și descopte puterea, a suferit într-o indelungă-răbdare vasele ale mâniei, gătite spre pierire?

23. Si și-a arătat boala măririi sale spre vasele ale mielei, pe care le-a pregrătit spre mărire?

24. Adeacă pe noi, pe care ne-a și chemat nu numai din Iudei, ci și din trei păgâni,

25. Precum și la Osie zice: «Chemă-voiu pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu și pe cea nejubita, jubită.

26. Si va fi în loryl unde s'a zis lor: Nu voi sunați poporul meu, acolo se vor cădea fii ai lui Dumnezeu celui viu».

27. Iar Isai strigă pentru Israel: «De va fi numărul fiilor lui Israel ca nisipul mării, rămășița se va măntui,

28. Pentru că săvârșind deplin și iute cuvântul în-

tru dreptate, il va săvârși iute Domnul pe pământ».

29. Si precum a zis mai înainte Isaia: «De nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savoat urmași, ne-am fi făcut ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora».

30. Ce vom zice deci? Că păgâni, care nu umbrai după îndreptățire, au dobandit îndreptățirea, însă îndreptățirea care este din credință;

31. Iar Israel, urmărid legea îndreptățirii, n'a ajuns la legea îndreptățirii.

32. Pentru că Pentru că o urmărea nu din credință, ei ca din faptele legii, căci s'au potențiat de piatra potinirii,

33. Precum este scris: «Iată, pun în Sion piatră de potinire și piatră de sminteaală, și tot cel ce va crede în el nu se va rușina».

Iudei cauță îndreptățirea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Deosebitarea între îndreptățirea din lege și cea din credință, care este deobște și Iudeului și păgânului.

10 1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israel este spre mântuire.

2. Căci le mărturisesc

că au dragostenă lui Dumnezeu, dar nu cu pricepere,

3. Pentru că necunoscând îndreptățirea lui Dumnezeu și căutând să-și intemeieze îndreptățirea lor, nu s-au supus îndreptățirii lui Dumnezeu;

4. Căci sfârșitul legii este Hristos, spre îndreptățirea tot celui ce crede.

5. Că Moise scrie despre îndreptățirea din lege, că «omul care va face acestea, viu va fi prin ele»;

6. Iar îndreptățirea din credință, asă zice: «Să nu zici în inima ta: cine se va suia la cer!» ca adecă să coboare pe Hristos,

7. «Sau cine se va cobori în adânc!» ca adecă să ridice pe Hristos din morți.

8. Dar ce zice? «Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta, adecă: cuvântul credinței pe care-l propovestiu.

9. Că de voi mărturisi cu gura ta pe Domnul Iisus și voi crede în inima ta, că Dumnezeu l-a învățat din morți, te vei mărtui;

10. Căci cu inima se crede spre îndreptățire, iar cu gura se mărturisește spre măntuire.

11. Pentru că zice Scriptura: «Tot cel ce crede în el nu se va rușina».

12. Căci nu este deosebire între Iudeu și Elin, pentru că același este Dumul tuturor, care îmbogă-

țește pe toți cei ce-l chinu-

13. «Căci oricine va cunoaște numele Domnului, se va mărtui.

14. Dar cum vor chema pe cel în care n'au crezut? Si cum vor crede în cel despre care n'au auzit? Si cum vor auzi fără propovедitor?

15. Si cum vor propovedui, de nu se vor trimite! Precum este scris: «Căt sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale color ce binevestesc cele bune!».

16. Dar nu toți au ascultat de Evanghelie, căci Isaya zice: «Doamne, cine a crezut celor auzite de la noi?»

17. Deci credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Dar zic eu: Au doară n'au auzit! Dimpotrivă, «în tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii curvinete lor».

19. Dar mai zic: Au doară Israel n'a înțeles! Moise zice cel dintâi: «Eu voinătă râvna voastră spre cel ce nu este un neam, vă voi mărturiști pe un neam neînțelegător»;

20. Iar Isaya îndrăsnește și zice: «Am fost aflat de cel ce nu mă eantă, n'au făcut arătat celor ce nu întrebă de mine».

21. Iar către Israel zice:

ce: «Toată ziua am întins mâinile moile către un popor nescutător și împotriva grăitorilor».

Alegerea unei părți din Iudei spre măntuire prin credința în Hristos. Lăsarea altrei părți în orbirea ei, lăsând pe pagânii. Îndemnarea acestora spre a nu se semeni, căci la urmă și Iudeii se vor mărtui.

11. 1. Zic deci: Au doară a lepădat Dumnezeu pe poporul său! Să nu fie. Căci și eu sunt Israelit din urmasii lui Avraam, din seminția lui Veniamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul său, pe care l-a cunoscut mai înainte. Au nu știți ce zice Scriptura de Ilie, cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând:

3. «Doamne, pe proorocii tăi i-au omorât și altăre tale le-au dărâmat și eu am rămas singur și ei caută sufletul meu!»

4. Dar ce îi zice dumnezeișcul răspuns? «Păstru-mi-am săpte mii de bărbăti, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Balal».

5. Așa dar este și în vremea de acum o rămasită după alegerea harului;

6. Si dacă este după har, nu mai este din fapte, altfel harul n'ar mai fi har,

iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu ar mai fi faptă.

7. Ce deci? Ceea ce căuta Israel, aceea n'a dobândit, iar cei aleși au dobândit și ceilalți s'au împictrăit.

8. Precum este scris: «Datu-le-a lor Dumnezeu duh de amortire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, până în ziua de astăzi».

9. Si David zice: «Facă-se masa lor cursă și lat și sminteală și răspătire lor;

10. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor incovoie-o pentru totdeauna».

11. Zic eu deci: Au doară să au potență, ca să cădă! Să nu fie, ci primă potențarea lor să a facut măntuire pagânilor, ca să ajute râvna lor.

12. Si dacă potențarea lor este bogăție lumii și micsorarea lor bogăție pagânilor, cu cât mai mult plinirea lor!

13. Căci vă zic vouă, păgânilor: Intru că sunt eu apostol al pagânilor, slăvesc slujba mea,

14. Poate voi face rănitori pe cei din neamul meu și voi mărtui pe unii din ei.

15. Căci dacă lepădarea lor este împăcare lumii, ce va fi primirea lor, de căt viață din morți?

16. Că de este pârga (de făină) sfântă, este și frământatura, și de este rădechina sfântă, sunt și ramurile;

17. Și de s-au rupt uncle din ramuri, iar tu, măslin sălbatic fiind, te-ai alțoi pe el și te-ai făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

18. Nu te mândri față de ramuri, iar dacă te mândrești, nu porți tu rădăcina, ei rădăcina pe tine.

19. Dar vei zice: S-au rupt ramurile, ca să fiu alțoi eu.

20. Bino, pentru necredință s-au rupt, iar tu prin credință stai. Nu te îngrămfa, ci teme-te,

21. Căci dacă Dumnezeu n'a crățut ramurile firești, nu te va crățu nici pe tine.

22. Vezi dar bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprimea cu cei ce au căzut, iar cu tine bunătate, dacă vei rămânea în bunătate, iar de nu, și tu vei fi tăiat.

23. Dar și aceia, dacă nu vor rămânea în necredință, se vor alțoi, căci Dumnezeu poate să-i alțoiasă iarăși.

24. Pentru că tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic și ai fost alțot în măslin bun împotriva firii, cu cât mai vârtoas aceștia, care sunt după

fire, vor fi alțoi în măslinul lor?

25. Pentru că nu vreau să nu știi voi, fratilor, taina aceasta, ca să nu vă socotiți singuri înțelepti: că împietrirea s'a făcut în parte lui Israîl, până ce va intra tot numărul păgânilor,

26. Si aşa tot Israîlul se va mândri, precum este serial: «Veni-va din Sion izbăvitorul și va întoarce ulegeriile dela facov;

27. Si acesta le este legămant dela mine, când voi ridica păcatele lor».

28. Cât privește Evanghelia, ei sunt vrăjini din prieina voastră, dar după alegere, ei sunt iubiti, pentru părintii lor,

29. Pentru că Dumnezeu nu și ia înapoia harurile și chemarea.

30. Căci aşa cum nici voi n'ati ascultat oarecând de Dumnezeu, iar acum ati fost miluiti prin neascultarea acestora.

31. Aşa nici aceştia n'au ascultat acum, pentru că prin mila voastră să fie și ei miluiti;

32. Căci Dumnezeu a închis pe toti în neascultare, ca pe toți să-și miluiască.

33. O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al stînței lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecările lui și de negăsit urma căilor lui!

34. «Căci cine a cunoșcut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?»

35. Sau cine i-a dat lui mai înainte, ca să ia înăpoli?»

36. Căci din el și prin el și intru el sunt toate. Lui fie mărirea în veci, am.

Sfătuire pentru fapta bună față de Dumnezeu și de oameni.

12. 1. Vă îndemn deci, fratilor, pentru îndurăriile lui Dumnezeu, să infățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră duhovinească

2. Si să nu vă potriviți cu acest veac, ci schimbați-vă la față prin funcioarea mintii voastre, ca să cunoașteți care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită;

3. Căci prin harul ce mi s'a dat zic fiecaruia din voi, să nu cogete despre sine mai mult decât se cade să cogete, ci să cogete spre a fi înțelept, după măsura credinței împărtijă de Dumnezeu fiecaruia.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare,

5. Tot astfel cei mulți suntem un trup și Hristos,

și fiecare suntem mădulare unul altuia.

6. Si având daruri difamate după harul dat nouă, fie proorocie, după măsura credinței,

7. Fie slujire pentru a sluji, fie învățătură pentru cel ce învăță,

8. Fie mângâiere pentru cel ce mângâie, bunătate pentru cel ce dă, răvnă pentru cel întâi-stătător,voie bună pentru cel ce mănuște.

9. Dragostea să fie nefăținica. Urîți răul, alipiți-vă de bine,

10. Iubiți-vă cu dragoste frătească unii pe alții, înănd înainte unul altuia cu cinstirea,

11. Nepregetând cu râna, arzând cu dulul, slujind Domnului,

12. Bucurându-vă în nădejde, răbdând în necaz, stăruind în rugăciune,

13. Fiind partași la nevoie sfintilor, căutând iubirea de străini,

14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonește, binecuvântați și nu blestemăți.

15. Bucurăți-vă cu cei ce se bucură și plângăți cu cei ce plâng.

16. Aveți aceleasi gânduri unii pentru alții, nu vă gândiți la cele înalte, ei lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotați înțelepti voi însivă.

17. Nu răspătiți nimă-

nui rău pentru rău. Purtați grija de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu puțină, cătă ţine de voi, fiți în pace cu toti oamenii.

19. Nu vă răzbunăți singuri, iubitorilor, ei lăsați loc mării (lui Dumnezeu), căci scris este: «A mea este răzbunarea; eu voi răsplăti, zice Domnul».

20. Dacă deci flămând este vrăjmașul tău, dă-i paine; dacă insețează, dă-i să bea, căci făcând aceasta, gramădești cărbuni de foc pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ei biruește răul cu binele.

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune.

13 1. Tot sufletul să se supună stăpânirilor mai înalte, căci nu este stăpânire decât dela Dumnezeu, și stăpânirile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. Așa că cel ce se impotrivescă stăpânirii, se impotrivescă rânduicii lui Dumnezeu, iar cei care se impotrivesc își vor lăua o-sândă.

3. Căci dregătorii nu sunt frică pentru faptele bune, ci pentru cele răile. Vrei să nu-ți fie teamă de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă dela ea;

4. Căci își este slujitoare a lui Dumnezeu spre bine. Iar de faci răul, teme-te, că nu în zadar poartă sabia, pentru că este slujitoare a lui Dumnezeu, răzbunătoare spre mănic pe cel ce face răul.

5. Do accea trebuie să vă supuneți, nu numai pentru mănicie, ci și pentru eugetul vostru.

6. Căci pentru aceasta plătiți și dări, pentru că ei sunt slujitori ai lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se nume cu aceasta.

7. Dați deci tuturor cele datorite: Celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu frica, frica; celui cu cîstea, cîstea.

8. Nu fiți datori nimănui cu nimic, decât cu iubirea unuia față de altul, căci cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

9. Pentru că (poruncile): «Să nu pricurveni, să nu uiezi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu poftești» și oricare altă poruncă, se cuprind în acest cuvânt, adeca: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți».

10. Dragostea nu face rău aproapelui. Dragostea este deci plinarea legii.

11. Și aceasta, cunoscând vremea, că este chiar cearșul ea să ne sculâm din somn, căci acum mantuirea este mai aproape de noi de-

căd când am primit credința, să fie deplin încredințat în eugetul său.

12. Noaptea este înaintată, iar ziua s'a apropiat. Să lepădăm deci lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13. Să umblăm cuviincios, ca ziua, nu în ospete și în betii, nu în desfrânră și în fapte de răsine, nu în ceartă și în pismă.

14. Ci îmbrăcati-vă în Domnul Iisus Hristos, și grija de trup să nu o prefaceți în poftă.

Despre cei slabă în credință. Să nu ne judecăm unul pe altul. Despre pace. Să nu smintim pe frați.

14 1. Pe cel slab în credință primiți-l, fără să-i judecați gândurile,

2. Că unul crede că va măncă de toate, iar cel slab măncă legume.

3. Cel ce măncă să nu defaimă pe cel ce nu măncă, și cel ce nu măncă să nu osândească pe cel ce măncă, pentru că Dumnezeu l-a primit la sine.

4. Tu cine ești care judeci slugă străină? Pentru stăpânul său să te bine său cade. Și te sătă, căci Dumnezeu poate să o facă să stea.

5. Unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare

să fie deplin încredințat în eugetul său.

6. Cel ce ține ziua, Domnului o ține, și cel ce nu ține ziua, Domnului nu o ține. Și cel ce măncă, pentru Domnul măncă, și cel ce nu măncă, pentru Domnul nu măncă, și mulțumește lui Dumnezeu,

7. Căci niște dintre noi nu trăiesc pentru sine și niște nu moare pentru sine.

8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim; deci și dacă trăim și dacă murim, ai Domnului suntem.

9. Căci și Hristos spre aceasta a murit și a inviat și a trăit, ca să domnească și peste cei morți și peste cei vii.

10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sun tu, de ce defaimă pe fratele tău? Căci toti ne vom înfățișa înaintea judecății lui Hristos,

11. Pentru că scriș este: «Viu sunt eu, zice Domnul, că mie mi se va pleca tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu».

12. Deci dar fiecare din noi va da seama de sine înaintea lui Dumnezeu.

13. Să nu ne mai judecăm dar unul pe altul, ei

aceasta mai ales chibzuită, să nu puneti fratei pie-decă sau smințeală.

14. Stiu și sunt incredințat în Domnul Iisus, că nimic nu este spuseat prinsine, decât numai pentru cel ce i se pare a fi ceva spuseat, pentru acela este spuseat;

15. Dar dacă fratele tău se mănește din pricina măncării, atunci nu mai umbli potrivit dragostei. Nu pierde cu mâncarea ta pe acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu fie deci defăimat bunul vostru,

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt;

18. Căci cel ce slujește lui Hristos într-o astfel de bine-plăcut lui Dumnezeu și încercat pentru oameni.

19. Deci dar să urmăram cele ale păcii și cele spre zidirea unuia de către altul,

20. Nu strică lucrul lui Dumnezeu pentru mâncare. Toate sunt curate, dar este rău pentru omul care măncă spre smințeală.

21. Bine este să nu măncăm carne, nici să bei vin, nici să faci ceva deoarece fratele tău se potinește sau se smintește sau slăbește,

22. Ai tu credință? Înține însuți să o ai înaintea lui Dumnezeu. Fericit cel ce nu se osândește pe sine în ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoiese cu gândul cănd măncă, se osândește, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este din credință, este păcat.

Urmarea blândeței lui Hristos. Pavel arată slujiba Evangheliei plină de el. În deamna să se dea ajutorare la săraci.

15. 1. Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputințioși și nu nouă însino să placem,

2. Ci fiecare din noi să caute să placă aproape lui pentru zidire;

3. Căci și Hristos nu ieșești și-a plăcut, ci precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăse pe tine au căzut asupra mea»;

4. Căci căte s'au scris mai înainte, spre invățătură noastră s'au scris, că prin răbdare și măngâierea Scripturilor să avem nădejde.

5. Iar Dumnezeul răbdări și al măngâierii să vă dea voință să găndiți la fel unui pentru altui în Hristos Iisus,

6. Pentru că toți într-un gând să măriți cu o gută

pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. De aceea primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v'a primit pe voi, spre mărirca lui Dumnezeu.

8. Și eu zic că Iisus Hristos s'a făcut slujitor al tăierii-imprejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părintilor,

9. Iar neamurile să mărească pe Dumnezeu pontrui mă, precum este scris: «Pentru aceasta te voi lăuda între neamuri, Doamne, și voi canta numele tău».

10. Și iarăși zice: «Vesciți-vă, neamuri, eu poporul lui».

11. Și iarăși: «Lăudati pe Domnul toate neamurile, lăudați-l pe el toate popoarele».

12. Și iarăși Isaia zice: «Din radăcina lui Iose va odăsi un vîrstă, care se va ridica să domnească peste neamuri și neamurile vor nădăjdui întru el».

13. Iar Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucurie și pacea în credință, spre a prisori voi în nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și sunt incredințat eu însuși despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștință, putând să

vă sfătuți și unii pe alții.

15. Dar v'am scris, fraților, în parte cu ceva mai multă îndrăsneală, ca și cum v'as mai aduce amintire, pentru harul dat mie de Dumnezeu.

16. Ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la pagani, îndeplinind slujba sfântă a Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca prin osul paganilor să fie bine primit, fiind sfîntit de Duhul Sfânt.

17. Drept aceea am lăudat într-o Hristos Iisus în cele către Dumnezeu,

18. Căci nu voi entenza să vorbesc ceva din cele ce n'a lărat Hristos prin mine spre aducerea la ascultare a neamurilor, cu cuiuțul și cu fapta,

19. Cu puterea somnelor și a miranilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, aşa încât dela Ierusalim și împrejur până în Iliric, am propovăduit pretutindeni Evanghelia lui Hristos,

20. Răvnind astfel să binevestesc nu unde fusese binevestit Hristos, ca să nu zidesc pe terenul străină:

21. Ci precum este scris: «Cei cărora nu li s'a vestit despre el îl vor vedea și cei care n'au auzit vor înțelege».

22. De aceea am și fost împiedecat de multe ori de a veni la voi,

23. Dar acum ne mai a-

vând loc în aceste laturi și
având de mulți ani dorință
să vin spre voi.

24. Când voi merge în
Spania, voi veni la voi,
căci am nădejde că în tre-
cere să vă văd și să fiu
petrecut de voi acolo, după
ce întâi mă voi bucura de
voi măcar în parte.

25. Acum însă merg la
Ierusalim, slujind sfintilor,

26. Căci au binevoit Ma-
cedonia și Ahaia să adune
ceva ajutor pentru săracii
din trei sfintii dela Ierusa-
lim.

27. Au binevoit și le sunt
și datori, căci dacă păgă-
nii s-au împărtășit din cele
duhovnicești ale lor, datori
sunt și ei să le slujească
în cele trupești.

28. Săvârșind deci acca-
sta și inereditându-le roa-
da aceasta, voi trece pe
la voi în Spania,

29. Să știu că venind la
voi, voi veni cu bolșugul
bincuvântării Evangeliei
lui Hristos.

30. Dar vă rog, fraților,
pentru Domnul nostru Iisus
Hristos și pentru dragostea
Duhului, ca împreună cu
mine să vă nevoiți în rugă-
ciuni către Dumnezeu pen-
tru mine,

31. Ca să scap de cei ne-
asultători din Iudeia și
să fie aluzarea mea în Ie-
rusalim bine primită de
sfinti,

32. Ca să vin la voi cu

bucurie prin voia lui Dum-
nezeu și să-mi găsească li-
niste impreună cu voi.

33. Iar Dumnezeul pă-
cii să fie cu voi cu toți.
Amin.

*Recomandarea Febei, dia-
coniță a Bisericii din Chen-
hrea. Inchindiciunea lui
Pavel către toți.*

16 1. Si vă îmfătișez
pe Febe, sora noastră,
care este diaconiță a Bise-
ricii din Chenhrea,

2. Ca să o primiți în
Domnul, după vrednicia
sfintilor și să-i fiți de a-
jutor la tot lucrul, în care
ar avea nevoie de voi,
căci și ea a fost de ajutor
multora și mie însuși.

3. Imbrățișați pe Prisci-
la și pe Acvila, tovarășii
mei de lucru în Hristos Ii-
sus,

4. Care și-au pus capul
pentru sufletul meu, cărora
nu numai eu singur le mul-
tumesc, ci și toate Biseri-
cile dintră păgânii,

5. Si Biserica din casa
lor, Imbrățișați pe Epenet,
iubitul meu, care este pâr-
ga Ahaei în Hristos.

6. Imbrățișați pe Mari-
am, care s-a ostenit mult
pentru noi.

7. Imbrățișați pe Andro-
nic și pe Iunia cei din nea-
mul meu și tovarășii mei
de robie, care sunt vestiți
între apostoli și care în-

intea mea au fost în Hri-
stos.

8. Imbrățișați pe Ami-
lie, iubitul meu în Dom-
nul.

9. Imbrățișați pe Urban,
cel împreună cu noi lucră-
tor în Hristos și pe Stahis,
iubitul meu.

10. Imbrățișați pe Apel-
les cel ales în Hristos. Im-
brățișați pe cei din casa
lui Aristobul.

11. Imbrățișați pe Iro-
dion cel din neamul meu.
Imbrățișați pe cei din casa
lui Narcis, care sunt în
Domnul.

12. Imbrățișați pe Tri-
fena și Trifosa, care s-au
ostenit în Domnul. Imbră-
țișați pe iubita Persida,
care s-a ostenit mult în
Domnul.

13. Imbrățișați pe Ruf,
cel ales în Domnul și pe
mama lui și a mea.

14. Imbrățișați pe Asin-
erit, pe Flegon, pe Erma,
pe Patrova, pe Ermis și pe
frații ce sunt împreună cu
ei.

15. Imbrățișați pe Filo-
log și pe Iulia, pe Nireu și
pe sora lui și pe Olimpan
și pe toți sfintii cei îm-
preună cu ei.

16. Imbrățișați-vă unul
pe altul cu sărufare sfântă.
Vă îmbrățișează Bisericile
lui Hristos.

17. Si vă rog, fraților, să
vă păziți de cei ce fac des-
binări și sminteli împotri-

va învățăturii pe care ati
învățat-o și feriți-vă de
ei,

18. Căci unii ca aceștia
nu slujesc Domnului no-
stru Iisus Hristos, ci pân-
țecelui lor; și prin vorbe
bune și plăcute însăși ini-
mile celor simpli,

19. Căci ascultarea voa-
stră este cunoscătă de toți.
Mă bucur deci de voi și vo-
iesc să fiți înțelepti spre
bine și nevinovați la râu,

20. Iar Dumnezeul păcii
va sdobi pe Satana sub
picioarele voastre în eu-
rând. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos cu voi.

21. Vă imbrățișează Ti-
motei, tovarășul meu de
lucru și Luciu și Iason și
Sosipatru, cei din neamul
meu.

22. Vă îmbrățișez în
Domnul și eu Tertiu, care
am seris epistola.

23. Vă îmbrățișează Ga-
ius, gazda mea și a toată
Bisericii. Vă îmbrățișează
Erast, vîstiernicul cetății
și fratele Cuartus.

24. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos să fie cu
voi cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să
vă întărească după Evan-
ghelia mea și după propo-
veduirea lui Iisus Hristos,
potrivit descoperirii tainei
celor ascunse din timpuri
veșnice,

26. Iar acum arătate și
prin Scripturile proorocilor,

după porunca vesnicului Dumnezeu fiind cunoștență Dumnezeu prin Iisus Hristos ascultarea credinței la stom, fie mărire în veci. Aminte neamurile,

EPISTOLA INTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mulțumește lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Mustă desbinăriile dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea luncasă, punând înainte crucea Domnului ca adevărată înțelepciune.

1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfintiți în Hristos Iisus, celor numiți sfinti, împreună cu toți cei ce chiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc totdeauna pentru voi Dumnezeului meu, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Iisus Hristos,

5. Că în toate v'ati îmbogățit prin el, să tot

cuvântul și în toată cunoștință,

6. Așa cum mărturia lui Hristos s'a adeverit la voi,

7. Încă nu sunteți lipsiți de niciun har, astăzi descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,

8. Care vă va și întări până la sfârșit, spre a fi nevinovăți în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credinței este Dumnezeu, prin care ati fost chemați la împărtășirea cu Fiul său, Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, că toti să vorbiți la fel și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți strâns uniți într'un gând și într'o părere;

11. Căci mi s'a făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin cel ai Hloei, că sunt între voi certuri

12. Si spun aceasta, că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu al lui Apollos, iar eu al

lui Chifa, iar eu al lui Hristos.

13. Oare s'a împărtit Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? Nu v'ati botezat în numele lui Pavel?

14. Multumesc lui Dumnezeu că n'am botezat poziționul din voi, decât pe Crispus și pe Gaius,

15. Că să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana, iar mai mult nu știu să fi botezat pe altcineva,

17. Pentru că Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu eu înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă zadarnică crucea lui Hristos.

18. Căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei pieritori, iar pentru noi cei ce ne măntuim este puterea lui Dumnezeu,

19. Pentru că seris este: «Pierde-vă înțelepciunea înțeleptilor și știința celor sătatori o vom lepta».

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul yeacului acestuia? Au n'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acestora?

21. Căci de vreme ce intru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n'a cunoscut prin înțelepciune pe Dum-

nezeu, a binevoit Dumnezeu să măntuiască pe cei ce cred prin nebunia propovедuirii,

22. Pentru că și Iudeii semn cer și Elini înțelepciunea caută,

23. Iar noi propoveduim pe Hristos cel răstignit, pentru Iudei smintea, iar pentru Elini nebunie,

24. Iar pentru cei chemați, și Iudei și Elini, pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că nebunie lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slabiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii,

26. Căci vedeti chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepti după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun naem,

27. Ci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cei înțelepti, și cele slabе ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari,

28. Si cele de neam de jos și nebăgăte în seamă ale lumii le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Că să nu se laude niciun om înaintea lui,

30. Din el sunteți voi în Hristos Iisus, care pentru noi s'a făcut înțelepciunea dela Dumnezeu și îndreptă-

ture și sfântire și răscumpărare,

31. Pentru ca, precum este scris: «Cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

Propoeduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciunea lumii, ci în înțelepciunea de a după Dumnezeu.

2. 1. Si când am venit la voi, fraților, nu cu înăltarea cuvântului sau a înțelepciunii, am venit să vă vestesc mărturisirea lui Dumnezeu,

2. Căci n'am socotit că știau ceva între voi, decât numai pe Iisus Hristos și pe acesta răstignit.

3. Si eu nu slabiciune și eu frică și eu extremitate mare am fost la voi

4. Si cuvântul meu și propoeduirea mea nu stau în cuvinte de îndupicare ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii,

5. Pentru ca să nu stea credința voastră în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

6. Si înțelepciunea o grăim la cei desăvârșiți, însă înțelepciunea nu a veacuită această, nici a stăpânitorilor veacului acestuia, care sunt pieritori,

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întrată, pe cea ascunsă, pe

care a rânduit-o Dumnezeu mai întâi de veci spre slava noastră,

8. Pe care nimeni din stăpânitorii veacului acestuia nu a cunoscut-o, căci de ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul măririi,

9. Ci precum este scris: «Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici înima omului nu s'a suiat, pe acestea le-a găsit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el»,

10. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său, că Duhul toate le cerecetează, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine dintre oameni știe coloale omului, decât duhul omului care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le știe, decât Duhul lui Dumnezeu;

12. Iar noi n'ami luat duhul lumii, ci Duhul cel din Dumnezeu, ca să știm cele ce sunt dăruite nouă dea Dumnezeu,

13. Pe care le și grăim, nu în cuvinte de învățătură ale înțelepciunii omenești, ci în cele de învățătură ale Duhului Sfânt, asemănând cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

14. Iar omul firește nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci sunt

poate înțelege, pentru că ele nu judecă duhovnicestă;

15. Dar cel duhovnicestă judecă pe toate, iar el nu este judecat de nimeni,

16. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului, că să-l învețe pe el?» Noi însă avem gândul lui Hristos.

Apostolul a propoeduit Corintenilor potrivit înțelegerii lor. Hristos este temelia credinței. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecății. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

3. 1. Si eu, fraților, n'am putut să vă grăiesc vouă ca unor oameni duhovnicești, ci ca unora trupești, ca unor prunci în Hristos.

2. Cu lăptie v'au hrănit, iar nu cu bucate, căci încă nu puteați. Dar nici măcar acum nu puteați,

3. Pentru că sunteți încă trupești. Căci, când sunt între voi piamă și ceartă și desbințiri, au nu sunteți trupești și nu după om umbătat!

4. Căci, când zice cineva: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apollos, au nu sunteți trupești!

5. Cine este deci Pavel și cine este Apollos, decât slujitorii prin care ati crezut, slujind fiecare după cum î-a dat Domnul?

6. Eu am sădăt, Apollos

a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească;

7. Așa că nici cel ce sădește nu este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

8. Col ce sădește și cel ce udă, una sunt și fiecare își va lua plata după osteneala sa.

9. Căci noi suntem impreună luerători cu Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

10. După harul lui Dumnezeu cel dat mie, ca un înțelegător moștenitor am pus temelie, iar altul zidește. Însă fiecare să ia seama cum zidește,

11. Căci nimeni nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pe acerșă temelie aur, argint, pietre scumpe, lenjerie, truscie,

13. Luerul fiecăruia se va face cunoscut, căci ziua (Domnului) îl va vădi, pentru că se va descoperi cu foc și luerul fiecăruia îl va lămuri focul așa cum este.

14. Si de va rămânea luerul cuiiva, pe care l-a zidit, plată va lăsa;

15. Iar dacă luerul cuiiva va arde, se va pagubi, iar el se va mărtuii, însă ca prin foc,

16. Au nu știți că sun-

tei templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiesc în voi?

17. De va strica cineva templul lui Dumnezeu, il va strica pe acela Dumnezeu, căci sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.

18. Nimeni să nu se amâgească. Do i se pare cuiva între voi că este înțept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțept.

19. Căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, căci scrie este: «El prinde pe cei înțelepți în violența lor»;

20. Si iarăși: «Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt deșarte».

21. Așa că nimeni să nu se laude cu oameni, căci toate sunt ale voastre;

22. Ori Pavel, ori Apollos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori cele de acum, ori cele viitoare, toate sunt ale voastre,

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

Vrednicia apostolească. Ne-socotința desbinărilor. Smerenia și răbdarea apostolilor. Lauda lui Timotei.

4. 1. Așa să ne socotească pe noi fiecare om, ca pe niște slugi ale lui Hristos împreună cu voi,

și iconomii ai tainelor lui Dumnezeu;

2. Iar ceea ce se cauță mai mult la iconomii, este că fiecare să fie găsit credincios.

3. Pentru mine însă este pies puțin ca să fiu judecat de voi sau de judecată omenească; ei nici eu însuși nu mă judec,

4. Căci nu mă stiu vinovat eu nimic, dar nu cu aceasta m'am îndreptat; însă cel ce mă judecă este Domnul.

5. Așa că să nu judecați ceva înainte de timp, până ce va veni Domnul, care va și lumenia cele ascunse ale întunericului și va arăta gândurile inimilor și atunci lăuda va fi fiecărui dela Dumnezeu.

6. Si acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apollos pentru voi, că să învățați prin noi să nu gândiți mai mult decât este scrie, spre a nu vă răndri unul cu altul împotriva celuilalt.

7. Căci cine te deosebește de alții? Si ce at, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-am primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-am primit?

8. Iată sunteți sătui, iată văți îmbogățit, fără de noi ati domnit; și de ati fi domnit măcar, pentru ca și noi să domnim împreună cu voi,

9. Căci mi se pare că Dumnezeu ne-a arătat pe noi, pe apostoli, că mai de pe urmă, ca pe niște rănduții spre moarte, pentru că ne-am făcut priveliște lumii și fingerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înțelegi întru Hristos; noi slabii, iar voi tari, voi slăbiti, iar noi de necinste.

11. Până în ceasul de acum și flămândim și înseamnă și suntem goi și suntem pălmuiți și suntem pribeți.

12. Si ne ostenim lărând cu mâinile noastre. Ocărți fiind, binecuvântăm; prigoniți fiind, răbdăm;

13. Huliti fiind, mânghaiem. Am ajuns ca gunoul lumii, lepădătura tuturor, până acum.

14. Nu ca să vă rusinez să scriu acestea, ci vă povătuiesc ca pe niște fii ai mei iubiti,

15. Căci de ati avea zeci mii de daseali în Hristos, nu aveți totuși mulți părinți; pentru că eu v'au născut prin Evanghelie în Hristos Iisus.

16. Vă îndemn deci să-mi fiți următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiu al meu înbit și credincios în Domnul, care vă va aduce aminte

cările mele cele în liristos, așa cum învățăt prețutindeni, în origine Biserică.

18. Unii s-au semătit, că și cum n'ăș mai veni la voi;

19. Dar voi veni la voi curând, do va voi Domnul, și voi canoaște nu cuvântul celor ce s'au semătit, ci puterea lor.

20. Căci împăratia lui Dumnezeu nu stă în cuvant, ci în putere.

21. Ce voiți! Să vin la voi cu totag, sau cu drăgoste și cu duhul blănădeței?

Mustrări împotriva celor desfrânați.

5. 1. In deobște se audă că la voi este desfrâna re, și așa desfrâna re, cum nici la pagini nu se pomenește, că sa ai bă cineva pe femeia tatălui său.

2. Si voi văți semătit, în loc mai de grabă să fi plâns, ca să fie scos din mijlocul vostru cel eo a făcut astă fascata.

3. Eu dar, nefiind la voi cu trupul, dar cu duhul fiind de față acolo, intă am judecat că și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut astă fascata:

4. In numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pe unul ca acela Satanei spre pielea trupului, ca duhul să se mantuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura?

7. Curățăți deci aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătura nouă, precum și sunteți fără aluat. Căci Fațele noastră Hristos s'a jertfit voru noi;

8. De aceea să prănuim nu cu aluatul cel vechiu, nici cu aluatul răutății și al vielesugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului.

9. V' am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrânații,

10. Si nu am zis întrutoțul despre desfrânații lumii acesteia, sau lacomii, sau răpitorii, sau slujitorii idolilor; căci altfel ar trebui să ieșeți din lumea aceasta;

11. Dar acum v' am scris să nu vă amestecați, dacă vreunul, numindu-se frate, va fi desfrânat, sau lacom, sau slujitor idolilor, sau cărător, sau betiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să nu mâncați.

12. Căci ce am eu, ca să judeci și pe cei din afară? Nu îi judecați voi pe cei din afară?

13. Iar pe cei din afară

ni va judeca Dumnezeu. Seoareți afară dintre voi pe cel rău.

A nu se judeca înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânații.

6. Indrăsnește cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti și nu înaintea celor sfinti?

2. Au nu știți că sfintii vor judeca lumea? Si dacă lumea să va judeca prin voi, sunteți nevrednici de judecăți mai mici?

3. Au nu știți că vom judeca pe îngerii? Cu cât mai mult cele lumești?

4. De aveți deci judecăți lumești, puneti să vă judece pe cei nebăgați în seamă de Biserică?

5. Spre rusine voastră vorbose. Așa de nu este între voi înțelegătorii niciunul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci se judecă frate cu frate, și aceasta înaintea necredincioșilor?

7. Este deci oricum o lipsă a voastră, că aveți judecăți între voi. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdăți mai bine paguba?

8. Ci voi însără faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Sau nu știți că nedreptii nu vor moșteni împără-

tia lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: Nici desfrânații, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, nici malahienii, nici sodomiții,

10. Nici furii, nici lacomii, nici betivi, nici bacătoritori, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Si așa ati fost unii, dar v'ati spălat, dar v'ati sfînti, dar v'ati îndreptăți în numele Domnului Iisus și în Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar eu nu mă voi lăsa stăpânit de ceva.

13. Bucatele sunt pentru pântece și pântecele pentru bucate, dar Dumnezeu le va strica și pe el și pe ele. Iar trupul nu este pentru desfrâmare, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.

14. Iar Dumnezeu și pe Domnul-l-a inviat și pe noi ne va invia cu puterea sa.

15. Nu știți că trupurile voastre sunt mădularale lui Hristos? Luând deci mădularalele lui Hristos, le voi face mădularale unei desfrâname? Să nu fie.

16. Sau nu știți că cel ce se alipeste de desfrânață este un trup cu ea? «Căci vor fi, zice, amândoi un trup».

17. Iar cel ce se alipeste de Domnul, un duh este cu el.

18. Fugiti de desfrânație. Orice alt păcat ar face omul este afară de trup, iar cel ce face desfrânație, păcătuiește în trupul său.

19. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt ce este în voi, pe care îl aveți dela Dumnezeu, și că nu sunteți ai vostrii?

20. Căci sunteți cumpărați cu pret; preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în dubul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Despre căsătorie, neinsurare și văduvie.

7. 1. Cât despre cele ce mi-ai seris, bine este pentru om să nu se atingă de femeie;

2. Dar din cauza desfrânații, să-și aibă fiecare femeia să, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul să arate femeii bunăvoița datorită, asemenea și femeia bărbatului.

4. Temeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia.

5. Să nu vă lipsiți unul de altul, decât din bună-intenție pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu po-

stul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă îspitească Satana pentru neinfrâmarea voastră.

6. Si aceasta o spun ca înghădintă, iar nu ca poruncă.

7. Căci volesc ca toții oamenii să fie ca și mine. Dar fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt fel.

8. Zic celor căsătoriți și văduvelor: Bine este pentru ei de vor rămânea ca și mine.

9. Dar dacă nu se vor putea înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat.

11. Iar de se va despărții, să nu se mărîte, sau să se implice cu bărbatul său; și bărbatul să nu lase femeia.

12. Iar celorlalți le zic eu, nu Domnul: De are vreun frate femeie necredinciosă și ea va voi să stea cu el, să nu o lase.

13. Si femeia, de are bărbat necredincios și acela va voi să stea cu ea, să nu-l lase.

14. Pentru că bărbatul necredincios se sfîntește prin femeie, și femeia necredincioasă se sfîntește

prin bărbat; fiindcă altfel copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfânti.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. În unele ca acestea nu sunt robii fratele sau sora; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace.

16. Pentru că ce știi, femeie, dacă îți vei putea mântui bărbatul? Sau ce știi, bărbație, dacă îți vei putea mântui femeia?

17. Numai că, așa cum a împărtit Dumnezeu fierberea și așa cum l-a chemat Domnul pe fiecare, așa să umble. Si așa hotărâse în toate Bisericile.

18. De a fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur, să nu aseundă că este. Dacă a fost chemat fiind netăiat împrejur, să nu se taie împrejur,

19. Taierea împrejur nimic nu este și netaierea împrejur nimic nu este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. În starea în care a fost chemat, în aceea să rămână fiecare.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te îngrijii; ci folosește-te mai mult, chiar dacă ai putea să devii liber.

22. Căci cel ce este chemat rob în Domnul, este liberat al Domnului; asemenea și cel ce este chemat

liber, este rob al lui Hristos.

23. Sunteți cumpărăți eu preț; nu vă faceți robi oamenilor.

24. În starea în care a fost chemat fiecare, fraților, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă a Domnului, dar dău sfat, ca unul care a fost miluit de Domnul ca să fie vrednic de crezare.

26. Socotesc deci că acest lucru este bun pentru nevoie de acum, că adeca este bine omului să fie așa.

27. Te-ai legat cu femeie? Nu căuta deslegare. Te-ai deslegat de femeie? Nu căuta femeie.

28. Iar dacă te-ai înșurat, n'ai greșit; și dacă fecioara să măritat, n'a greșit. Vor avea însă nevoie în trup unii ca aceștia; eu însă vă crăț.

29. Si aceasta zic, fraților: Că vremea este scurtă de acum, așa că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar avea.

30. Si cei ce plâng, ca și cum n'ar plâng, și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura, și cei ce cumpără, ca și cum n'ar sărăpi.

31. Si cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi deplin; căci chipul lumii acesteia trece.

32. Si vreau ca voi să fiți fără grijă. Cel neinsurat se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului;

33. Iar cel înșurat se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Se deosebesc deasemenea femeia și fecioara: Cea nemăritată se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se îngrijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Si aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cursă, ci spre bunăcuvîntă și alipire stăruitoare de Domnul.

36. Iar dacă de socotești cineva, că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă îi treac tinerețele, și că trebuie să facă așa, facă ce voiește, nu greșește; măritește.

37. Iar cel care să neclintit în inima sa și nu este nevoie, ci are stăpânire peste voia sa și a hotărîrii în inima sa aceasta, ca să-și țină fecioara, bine face.

38. Așa că cel ce își mărită fecioara bine face, iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia este legată de lege cătă vreme trăiește bărbatul ei; iar dacă va

muri bărbatul ei, este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul.

40. Dar mai fericită este de va rămânea astă, după părere mea; că nici se pare că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Poveste pentru mâncarea jertfelor idolești.

8. 1. Cât despre cele jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Însă cunoștința semetește, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva, n'a cunoscut încă nimic cum se cade să cunoască.

3. Dar de iubeste cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de el.

4. Iar despre mâncarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic în lume, și că nu este alt Dumnezeu decât unul singur.

5. Căci desii sunt unii numiți dumnezei, fie în cerință pe pământ, — precum sunt dumnezei mulți și domni mulți, —

6. Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

7. Dar nu toți au cunoștință; iar unii, cu cugetul la idol, mânăca până acum ca jertfă adusă ido-

tilor, și cugetul lor fiind slab se pângăreste.

8. Dar nu mâncarea ne va pună înaintea lui Dumnezeu; căci nici de vom mânca nu ne prisoșește, nici de nu vom mânca nu ne lipsește.

9. Dar vedeti că nu cumva această libertate a voastră să fie potințire pentru cei slabii.

10. Căci do te va vedea cineva pe tine, cel ce și cunoștință, șezând în capătul idolilor, oare cugetul lui, slab fiind, nu se va întări întru a mânca de cele jertfite idolilor?

11. Să va pieri pentru cunoștință ta fratele tău, pentru care Hristos a murit.

12. Să așă păcătuind împotriva fraților și lovind cugetul lor cel slab, păcătuji față de Hristos.

13. De aceea, dacă mâncarea face sminteală fratelui meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

Libertatea dată apostolilor dela Dumnezeu și înfrângerea lor de voie. Viețea noastră se asemănă cu întrecerea la alergări.

9. 1. Oare nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? Oare nu am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Oare nu sunteți voi lucru meu în Domnul?

2. Dacă pentru altii nu sunt avostol, sunt îmăcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mole în Domnul.

3. Apărarea mea față de cei ce mă judecă aceasta este.

4. Oare n'avem putere să mânăiem și să bem?

5. Oare n'avem putere să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ecilații apostoli, ca frații Domnului și ca Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varnava n'avem dreptul de a nu lucra?

7. Cine slujește vrocădată în oaste cu leafa sa! Sau cine sădește vie și nu mânăca din roada ei? Sau cine paste turmă și nu mânăca din laptele ei?

8. Au doară după obiceiul omenesc grăiesc acestea? Oare nu și legea zice acestea?

9. Căci în legea lui Moise este scris: «Să nu legi gura boului care treieră». Au doară de boi se îngrijeste Dumnezeu?

10. Sau în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s'a scris, că cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră cu nădejde trebuie să aibă parte de nădejdea sa.

11. Dacă noi am semănăt la voi cele duhovnicești, este oare mare lucru de vom

secera noi cele trupești ale voastre?

12. Dacă altii au parte de putere asupra voastră, care nu cu atât mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de puterea aceasta; ci toate le indurăm, ca să nu aducem vreo piedecă Evangeliei lui Hristos.

13. Oare nu știi că cei ce săvârșesc cele sfinte mânăca dela templu? Si cei care slujesc altarului au parte dela altari?

14. Așa a poruncit și Domnul celor ce propovește Evangelie, ca din Evangelie să trăiască.

15. Dar eu nu m'am folosit de nimic din acestea, și n'am scris acoste, ca să se facă și eu mine așa; căci nici bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicescă cineva lauda.

16. Căci de binevestesc, nu fini este mie lauda, pentru că stă asupra mea nevoie, și vai mie, de nu voi binevesti!

17. Căci de fac aceasta de voie, voi avea plătă; dar dacă o fac fără voie, fini este doar încredințată o înărcinare.

18. Care este deci plăta mea? Ca, binevestind, să pun fără plată Evangelie lui Hristos, fără să mă folosesc de dreptul ce am din Evangelie.

19. Căci desii sunt liber

față de toți, m'am făcut tuturor rob, ca să dobândeșc pe cei mai mulți.

20. Si m'am făcut pentru Iudei ca un Iudeu, ca să dobândeșc pe Iudei; pentru cei de sub lege ca un supus legii, desă nu sunt sub lege, ca să dobândeșc pe cei de sub lege;

21. Pentru cel fără lege ca unul fără lege, desă nu sunt fără lege pentru Dumnezeu, ci în lege pentru Hristos, ca să dobândeșc pe cei fără lege;

22. M'am făcut pentru cei neputinciosi ca un neputincios, ca să dobândeșc pe cei neputinciosi; tuturor toate m'am făcut, ca măcar pe unii să-i mantuiesc.

23. Si această o fac pentru Evangholie, ca să fiu părtaş ei.

24. Oare nu știi că cei ce alcargă în stadiu toți alcargă, dar unul singur ia premiu? Asă să alergați, ca să-l luati.

25. Si oricine se luptă se înfrânează dela toate: ei ca să ia cunună stricăcioasă, iar noi nestricăcioasă.

26. Eu deci aşa alerg, nu ca la întâmplare; aşa lovese, nu ea și cum aş bate văzduhul;

27. Că îmi chinuesc trupul și il supun robiei, ca nu cumva propoveduind altora, eu însuși să mă fac netrebuie.

Sfaturi pentru ferirea de imbiuibări și desfrândări; dă ca pildă pe Iudeii ieșiti din Egipt.

10. 1. Si nu vreau să nu știi voi, fraților, că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare;

2. Si toți s-au botezat prin Moise în nor și în mare

3. Si toți au mâncat același mâncare duhovnicească,

4. Si toți au băut aceeași băutură duhovnicească; pentru că beau din piatra duhovnicească ce avea să vină, iar piatra era Hristos.

5. Dar cu cei mai mulți dintre ei nu a binevoit Dumnezeu, căci au căzut în pustie.

6. Si acestea s-au făcut pildă pentru noi, ca să nu fim poftitor de rele, aşa cum au poftit aceia.

7. Nici slujitorii ai idoliilor să nu vă faceți, ca unii dintre ei, precum este scrierile: «Sezut-a poporul să mănânce și să bea, și s'au senlat să joace».

8. Nici desfrânați să nu fim, cum au fost unii dintre ei și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mil.

9. Nici să nu ispiti pe Domnul, cum l-au ispiti

și unii dintre ei și au pierit de serpi.

10. Nici să nu cărtiți, cum au cărtit și unii dintre ei, și au pierit prin pierzătorul.

11. Si toate acestea li s'au întâmplat lor ca pilde și s'au scris spre povătuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacuriilor.

12. Așa că cel ce i se pare că stă să ia aminte ca să nu cadă.

13. Ispita po voi nu vă cuprins, decât omeneasca, dar credincios este Dumnezeu, care nu vă va lăsa ispiti peste puterile voastre, ci odată cu ispita va aduce și scăparea din ea, ca să poată răbdă.

14. De aceea, iubiți mei, fugiți de slujirea idoliilor.

15. Ca unor înțelepți vorbești, judecați voi ceea ce spun.

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este oare împărtășirea cu săngelul lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este oare împărtășirea cu trupul lui Hristos?

17. Că o pâine, un trup suntem eoi mulți; căci toți ne împărtăşim dintr-o pâine.

18. Vedeți pe Israël cel după trup; oare nu sunt

părtași la jertfelnice ei ce mânâncă jertfele?

19. Deci ce zic? Că idolul este ceva? Sau că ceea ce se jertfeste idolului este ceva?

20. Ci zic că cele ce jertfesc păgânii jertfesc demonilor și nu lui Dumnezeu; și nu voiesc să vă faceți părtași demonilor.

21. Nu puteți să beti paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să fiți părtași la masa Domnului și la masa demonilor.

22. Oare vrem să întărim mânia lui Dumnezeu? Oare suntem noi mai tari decât el?

23. Toate îmi sunt îngădiate, dar nu toate folosesc; toate îmi sunt îngădiate, dar nu toate zidesc.

24. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare ale altuia.

25. Mâneți tot ce se vinde la măcelărie, fără să întrebăti nimic pentru cugetul vostru.

26. Căci «al Domnului este pământul și plinirea lui».

27. Si de vă poftește cineva din cei necredinciosi și voi să mergeți, mâneți din tot ce vă se pune înainte, fără să întrebăti nimic pentru cugetul vostru.

28. Iar de vă va spune cineva: Aceasta este din jertfa idolilor, — să nu

mâncăți, pentru cel care v'a spus și pentru cugetul vostru, căci «al Domnului este pământul și plinarea lui»;

29. Iar cuget, zic, nu al tău, ci al celuilalt; că pentru ce libertatea mea să fie judecată de alt cuget?

30. Dacă eu sunt părăsitarului, de ce să fiu defăimat pentru un lucru, pentru care eu aduc mulțumire!

31. Deci ori de mâncăți, ori de beți, ori altceva de faceti, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceti.

32. Nu fiți potențiere nici Iudeilor, nici Ellinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,

33. După cum și eu plac tuturor întru toate, necăntând folosul meu, ei pe al ceteror mulți, ca să se mânătasească.

Cum trebuie să se roage și să proorocească bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele deobște.

Sf. Euharisticie.

11 1. Fiți următori mie, precum și eu sunt lui Hristos.

2. Vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de toate ale mele și tineți predăniile precum vi le-am dat.

3. Să voiesc să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii

este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Orice bărbat care se roagă sau proorocește, având ceva pe cap, își rușinează capul.

5. Iar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul neacoperit, își rușinează capul, căci tot ușa este ca și cum ar fi rasă;

6. Căci dacă femeia nu se acopere, să se și tundă;

iar dacă este lucru de răsine pentru femeie ca să se tundă sau să se radă, acopere-se.

7. Căci bărbatul nu este dator să-si acopere capul, fiind chipul și slava lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Pentru că bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este datoare să aibă semn de putere asupra capului ei, pentru îngerii.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, nu Domnul.

12. Căci precum este femeia din bărbat, aşa și bărbatul este prin femeie și toate dela Dumnezeu.

13. Judecați în voi înșivă: Este oare cu cuvînță ca femeia să se roage lui Dumnezeu descorește?

14. Oare nu vă învață și firea însăși, că pentru bărbat este necinste dacă își lasă părul,

15. Iar pentru femeie este cinste dacă își lasă părul? Pentru că părul este dat ca acoperământ.

16. Iar de se pare cuiva că poate avea (în aceasta) curânt de ceartă, noi nu avem obiceiu ca acela, nici Bisericele lui Dumnezeu.

17. În ceea ce acum vă poruncesc, nu vă laud, că vă adunăți nu spre mai bine, ci spre mai rău,

18. Pentru că intâi aud, că atunci când vă strângeti la adunare, se fac între voi desobișiri, și în parte cred,

19. Căci trebuie să fie și eresuri între voi, ca să se învedereze între voi cei incercăți.

20. Când deci vă adunăți împreună, nu se noate mânăcina Domnului.

21. Căci fiecare fișă mai înainte la masă cina să, și unul este fălmând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveti căse ca să mânăcă și să beți! Sună defâlmati Biserica lui Dumnezeu și rusinați pe cei lipsiți! Ce să vă spun? Să vă laud! În aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am predat și vouă, că Domnul Iisus, în noaptea în care a

fost vândut, a lăsat pâine,

24. Să mulțumind a frânt și a zis: Luati, mânăcăți; acesta este trupul meu, care se frângă pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea mea.

25. Asemenea și paharul după cina, zicând: Acest pahar este legea cea nouă intru sângele meu; aceasta să faceți, de căte ori vorți bea, spre pomenirea mea.

26. Căci de căte ori vorți mânca pâinea aceasta și vorți bea paharul acesta, rești moartea Domnului râna cănd va veni.

27. Assă că oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat fută de trupul și de sângele Domnului.

28. Să se cerăteteze însă omul pe sine, și assă să mânance din pâine și să bea din pahar.

29. Căci cel ce mânăcă și bea cu nevrednicie, își mânăcă și își bea osândă, nescocind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

31. Căci de ne-am fi judecat noi singuri, nu am mai fi judecați.

32. Dar fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiti,

ca să nu fîm osândiți cu lumea.

33. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați-vă unul pe altul.

34. Iar de-i este foame cuiva, să mânance seacă, ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celealte le voi rândui când voi veni.

Darurile duhovnicești și economia lor.

12 1. Cât privește darurile duhovnicești, fraților, nu vreau să nu aveți cunoștință.

2. Că știi, când erați păgani, cum vă duceaiți la idoli, cei fără glas, ca și cum erați mănați.

3. De aceea vă fac eu noșecut, că nimeni grăind în Duhul lui Dumnezeu nu zice: Anatema fie Iisus! — și nimeni nu poate să zice: Domnul Iisus, — de căt în Duhul Sfânt.

4. Si sunt daruri deosebite, dar același Duh.

5. Si slujiri deosebite sunt, dar același Domn.

6. Si lucrări deosebite sunt, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în tot.

7. Si fiecare se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Căci unuia se dă prin Duh cuvântul înțelepciun-

nii, iar altuia cuvântul cunoștinței după același Duh;

9. Si unuia credința întru același Duh, iar altuia darurile tămăduirilor întru același Duh;

10. Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie, altuia deosebitoare duhurilor, iar altuia feluri de limbi, iar altuia tălmăcirea limbilor;

11. Si toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărtind în deosebi fiecarei precum voiește.

12. Căci după cum trupul unuia este și are mădulară multe și toate mădularale unui trup, deși sunt multe, sunt un trup, așa și Hristos.

13. Pentru că într'un Duh ne-am botezat noi toți, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat.

14. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. De-ar zice piciorul: Pentru că nu sunt mâna nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Si de-ar zice urechea: Pentru că nu sunt ochiu nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Dacă ar fi ochiu tot trupul, unde ar fi auzul? Si dacă ar fi tot auz, unde ar fi miroslul?

18. Dar Dumnezeu a pus

mădularale în trup, pe fiecare din ele cum a voit.

19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20. Dar acum sunt multe mădularale, însă un singur trup.

21. Si nu poate ochiul să zică mâinii: N' am trebuință de tine; sau iarăși capul picioarelor: N' am trebuință de voi;

22. Ci cu mult mai vătos mădularale trupului socotite a fi mai slabe sunt mai trebuințioase

23. Si pe cele care nise par că sunt mai de necinste în trup, pe acelă se imbrăcăm cu mai multă cinstă; și cele necuințioase ale noastre au mai multă cunoștință,

24. Iar cele cunoștințioase ale noastre n'au trebuință de ea; dar Dumnezeu a întocmit amestecat trupul, dând mai multă cinstă celui căruia îl lipsește,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ei să se îngrijească mădularele la fel unul de altul.

26. Si fie de patimeste un mădular, patimese toate mădularale împreună cu el; fie de se cinstesc un mădular, se bucură toate mădularale împreună cu el.

27. Voi sunteți trupul lui Hristos și mădularale în parte.

28. Si pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserici: înțai apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători, după aceea minuni, apoi darurile tămăduirilor, ajutorările, cărmuirile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți prooroci? Au doară toți învățători? Au doară toți fac minuni?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți grăiesc în limbi? Au doară toți tălmăcesc?

31. Ci să răvnăi darurile cele mai bune. Si vă arăt o cale cu mult mai înaltă.

Dragostea și bunurile ei.

13 1. De aș grăi în limbile omenesti și îngeresti, iar dragoste nu am, m' am făcut aramă sunătoare și chimval răsmător.

2. Si de aș avea darul proorociei și de aș ști toate tainele și aș avea toate cunoștințele și de aș avea toată credința, încât să mut și muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Si de aș împărti toată avuția mea și de aș da trupul meu să-l ardă, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

4. Dragostea indelung

rabdă, este bună, dragostea nu pismuște, dragostea nu se îngâmăfă, nu se semetește,

5. Nu se poartă cu necuviință, nu cauță ale sale, nu se întârâtă, nu gândește răul,

6. Nu se bucură de nedreptate, dar se bucură de nădejde;

7. Toate le îndură, toate le crede, toate le nădăjduește, toate le rabdă.

8. Dragostea nu cade niciodată; fie proorociile, se vor desfășura; fie limbile, vor înceta; cunoștința se va sfârși.

9. Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorcim.

10. Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desfășura.

11. Când eram prunc, grăiam că un prunc, gândeam că un prunc, cungem că un prunc; dar când am ajuns bărbat, am lepădat cele ale pruncului.

12. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci față către față; acum cunoște în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum am fost cunoscut.

13. Si acum rămân aceste trei: credința, nădejdea, dragostea; iar mai multe dintre acestea este dragosten.

Intrebuițarea darului limbilor și a proorociei. Femeia să tacă în biserică.

14. 1. Urmăriți dragoste; răvniti însă dărurile duhovnicești, mai ales ca să proorociți.

2. Pentru că cel ce grăiese în limbă, nu grăiese oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, dar cu duhul grăiese taine.

3. Iar cel ce proorocește grăiese oamenilor spre zidire și îndemnare și măngâiere.

4. Cel ce grăiese în limbă, so zidește pe sine singur, iar cel ce proorocește, zidește Biserica.

5. Voiesc că voi toti să grăiți în limbi, dar mai mult voiesc să proorociți; căci mai mare este cel ce proorocește decât cel ce grăiese în limbi, afară numai dacă va tălmăcii, că Biserica să primească întărire.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, cu ce vă voi folosi, dacă nu vă voi grăi sau în descoperire sau în cunoștință sau în proorocie sau în învățătură?

7. După cum cele neînsuflețite ce dau sunet, fie fluiere, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite cum se va cunoaște ce este

din fluier sau este din chitară?

8. Căci și trăbita de sunet nu vine să lămurit, ci vine să pregăti de răzbini?

9. Așa și voi, dacă prin limbă nu veți da cuvânt usor de lămurit, cum se va ști ceea ce veți grăi? Căci veți grăi în vîzduh.

10. Sunt atât de multe în lume felurile glasurilor, și nici unul din ele nu este fără sunet.

11. Deci de nu voi ști însemnarea glasului, voi fi barbar pentru cei ce vorbește, și cel ce vorbește va fi barbar pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți răvnitori de dăruri duhovnicești, să căutați ca să prisoriți spre ziua Bisericii.

13. De aceea cel ce vorbește în limbi să se roage că să și tălmăcească.

14. Căci dacă mă rog eu în limba, se roagă duhul meu, dar mintea mea rămâne fără roadă.

15. Ce este deci de făcut? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cănta cu duhul, dar voi cănta și cu mintea.

16. Pentru că de vîză cu duhul, cum va zice «amîn» după mulțumirea ta cel ce stă în locul celor de rând, de vreme ce nu știe ce zici!

17. Căci tu mulțumești bine, dar celalt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeului meu, că grăiesc în limbi mai mult decât voi toti.

19. Dar în Biserică voiesc să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți copii cu mintea, ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege este scris că «în alte limbi și cu alte buze voi grăi acestui popor, și nici așa nu vor asculta de mine», zice Domnul.

22. Așa că limbile sunt semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși, iar proorocia slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Dacă deci s-ar aduna împreună toată Biserica și toti ar grăi în limbi și ar intra și de cei neînvățați sau necredincioși, care n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar prooroci toti și ar intra vreun necredincios sau neștiitor, el este dovedit de toti, este judecat de toti,

25. Si astfel cele ascunse ale inimii lui se învederează, și astfel căzând cu față la pământ se va fi-

china lui Dumnezeu, zicând că în adevăr Dumnezeu este cu voi.

26. Ce este deci de făcut, fraților? Când vă adunați, fiecare din voi are psalm, are învățătură, are limbă, are descooperire, are tălmăcire: toate spre zidire să se facă.

27. De grăiesește cineva în limbă, căte doi sau cel mult căte trei și pe rând să grăiescă, și unul să tălmăcescă;

28. Iar de nu vu fi tălmăcitor, să tacă în Biserică și să și grăiescă numai lui și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocii să grăiescă doi sau trei, și ceilalți să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva altuia care șade, să tacă cel dintâi.

31. Căci puteți să proorceti toți căte unul, pentru ca toți să învețe și toți să se măngâie,

32. Si duhurile proorocilor să supun proorocilor.

33. Căci Dumnezeu nu este al neorânduielii, ci al păcii.

34. Ca în toate Bisericiile sfintilor, femeile voastre să tacă în adunare; pentru că nu li s'a dat voie să grăiescă, ci să fie supuse, precum zice și legea.

35. Iar de voiese să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbatii lor; căci

este rusine ca femeile să grăiescă în adunare.

36. Oare dela voi a ieșit evanghul lui Dumnezeu, sau a ajuns numai la voi?

37. De i se pare cuiva că este prooroc sau că are dar duhovnicesc, să înțeleagă că cele ce vă seriu sunt porunci ale Domnului.

38. Iar dacă cineva nu știe, să nu stie.

39. Așa că, fraților, răvniti a proorcei și nu opriți să se grăiescă în limbă.

40. Toate cu cuiuță și după rânduială să se facă.

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea credeobște.

15 1. Si vă fac cunoștă, fraților, Evanghelia pe care v'am binevestit-o, pe care ati și priu-mi-o, în care și stată,

2. Prin care vă și măntuiați, dacă o țineți cum v'am binevestit-o, afară numai dacă nu ati crezut în zadar.

3. Căci v'am dat înainte de toate ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,

4. Si că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi;

5. Si că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doispre-

6. După aceea s'a arătat la mai mult de cinci sute de frați deodată, dintr-caror ei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au și murit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacob, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar mai pe urmă de către tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi s'a arătat și mie.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numească apostol, pentru că am prizonit Biserica lui Dumnezeu.

10. Dar cu harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt și harul lui care este în mine nu a fost în zadar, ci nu am ostenit năi mult decât ei toți, dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este eu minc.

11. Deci ori eu, ori aceia, aşa propoveduim și aşa ati crezut.

12. Iar dacă se propove-dește că Hristos a înviat din morți, cum zice unii dintr-voi că nu este învierea morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos nu a înviat.

14. Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este atunci propoveduirea noastră, zadarnică însă și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și

mărtori minciinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu-l-a înviat, dacă nici morții nu înviază.

16. Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos nu a înviat;

17. Iar dacă Hristos nu a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre;

18. Si atunci și ei ce au adormit în Hristos au pierdit.

19. Si do nădăjduim în Hristos numai în viață a-ceaasta, suntem mai de plăns decât toți oamenii.

20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, să facă începătură celor adormiți.

21. Căci deoarece moartea a venit prin om, prin om și învierea morților;

22. Căci precum toți mor în Adam, aşa toți vor fi făcuți vii în Hristos.

23. Si fiecare în ceata sa, începătura Hristos, după aceea cei ai lui Hristos, la venirea lui,

24. Apoi sfârșitul, când va preda lui Dumnezeu și Tatălui împărația, când va desfînta orice domnie și orice stăpânire și putere.

25. Căci trebuie ca el să împărațească, până ce va pună pe toti vrăjmașii sub picioarele sale.

26. Vrăjmașul cel din urmă, care se nimicoște, este moartea.

27. «Căci toate le-a sună sub picioarele lui». Iar când zice «că toate sună supuse lui», este învederat că afară de cel ce i-a supus lui toate.

28. Iar când vor fi supuse lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu totul în toate.

29. Fiindcă ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă morții nu inviază nicidcum! De ce se mai botează pentru cei morți?

30. Pentru ce și noi ne primejduijm în tot eeuasul?

31. În toate zilele moro spun pe lancheta voastră, pe care o am în Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. De m'am luptat cu om cu fiarele la Efes, ca folos am! Dacă morții nu inviază, «să măncăm și să bem, căci mâine vom mori».

33. Nu vă înșelați; vorbele reale strică obiceiurile bune.

34. Treziti-vă cum se vine și nu păcatuți, căci unii nu au cunoștința de Dumnezeu; spre rușinare v'o spun.

35. Dar va zice cineva: Cum inviază morții? Si cu ce trup vin?

36. Neban ce ești! Ceea-

ce semeni tu nu capătă vieată, dacă nu moare.

37. Și ceea ce semeni nu este trupul care va fi, ci numai grăuntele gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precumvoiește, și-i dă fiecărei semințe un trup al ei.

39. Nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul trupul vitelor și altul al păstilor și altul al pasărilor.

40. Sunt și trupuri creștini și trupuri pământeni; dar alta este slava celor creștini și alta a celor pământeni.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor: căci se deosebesc stea de stea în strălucire.

42. Așa și invierea morților: Se seamănă întru stricăciune, inviază întru nestricăciune;

43. Se seamănă întru nestrie. Inviază întru slăvă; se seamănă întru slăbiune, inviază întru putere;

44. Se seamănă trup fizic, inviază trup duhovnicesc. Este trup fizic, este și trup duhovnicesc.

45. Așa s'a scris: «Fă-

cutu-s'a omul cel dintâi, Adam, suflet viu; iar Adam

cel de pe urmă duh de viață și făcător».

46. Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel fizic, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământeni; și cum este cel cerește, așa sunt și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui cerește.

50. Accasta zic, fraților: Carne și sânge nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

51. Iată vă spun taină: Nu toti vom mori, dar toți ne vom schimba,

52. Deodată, într-o clipă de ochi, la trămbița cea de apoi; căci va trămbița și morții vor invia nestricăciungi, și noi ne vom schimba;

53. Căci trebuie ca acest (corp) stricăcius să se îmbrace în nestricăciune și acest (corp) muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Iar când acest (corp) stricăcius se va îmbrăca în nestricăciune, și acest (corp) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul ce s'a scris:

«Inghițu-s'a moartea în biruință».

55. Unde îți este, moarte, boldul? Unde îți este, iadule, biruința?!

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubiți mei frați, fiți tari, neclintiți, sporind totdeauna în luceル Domnului, știind că osteneala voastră nu este deșartă în Domnul.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și salutări.

16. 1. Cât despre adunarea de ajutorare pentru săraci, precum am purtat Bisericile Galatiei, aşa să faceți și voi.

2. În ziua intâia a săptămânii, fiecare din voi să și pună deosebită, strângând ce se va înlesni, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voi veni.

3. Iar când voi veni, pe cei pe care îi veți socoti, pe aceia îi voi trimite cu scriitori să ducă darul vostru la Ierusalim,

4. Și de se va cuneni să merg și eu, vor merge cu mine.

5. Voiu veni la voi când

voiu trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec;

6. La voi mă voi opri poate, sau voi și ierna, ca să mă petreceti voi acolo unde mă voi duce.

7. Căci nu vreau acum să vă vad în treacăt; ei nădăjduesc să rămân la voi cătăva vreme, dacă va îngădui Domnul.

8. Voi rămâne însă în Efes până la praznicul Cincizemii.

9. Căci mi s'a deschis ușă mare pentru lueru și sunt mulți protivnici.

10. Iar de va veni Timotei, veДЕti să fie fără tecăma la voi, căci lucrează ca și mine luerul Domnului.

11. Să nu-l disprețuască deci cinova, ei să-l petrecă în pace, ca să vină la mine, căci îl aştept cu frății.

12. Cât despre frațele Apollos, l-am rugat mult să vină la voi cu frații; totuși nu-i era voia să vină acum, dar va veni când va avea prilej.

13. Priveliști, stată în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să se facă.

15. Și vă mai rog, fraților, — sătii casa lui Stefană, că este pârga Ahaiei și că s'au rânduit slujirile sfintilor —

16. Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia, și oricui lucrează împreună și se ostenește.

17. Mă bucur de venirea lui Stefană și a lui Fortunat și a lui Ahaie, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră.

18. Căci au liniștit duhul meu și pe al vostru; și eu nușteți deci bine pe unii ca aceștia.

19. Vă îmbrățișează Bisericele Asiei. Vă îmbrățișează mult în Domnul Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor.

20. Vă îmbrățișează frații toți. Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

21. Imbrățișare și cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubește pe Domnul nostru Iisus Hristos, să fie anatemă! Maranata.

23. Iarul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi toți în Hristos Iisus. Amen.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel biruește cu ajutorul lui Dumnezeu toate suferințele. Hotărîrea lui de a vedea pe Corinteni. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt întărite în Hristos.

se lucrează întru răbdarea acclorași patimi, pe care și noi le pătimim; ori de ne măngâiem, este pentru măngâierea și mantuirea voastră.

7. Și nădejdea noastră pentru voi este adeverită, știind că, precum sunteți părăși patimilor noastre, așa și măngâieri.

8. Căci nu vom să nu știți voi, fraților de necazul ce nu s'a făcut în Asia, că am fost îngreuiati peste măsură și poste puțină, încât n'aveam nădejde nici de viață;

9. Ci ne-am socotit noi însme osândiți la moarte, că să nu ne încredem în noi, ei în Dumnezeu, cel care înviază morții,

10. Care ne-a izbăvit și ne izbăvește dela o moarte ca aceasta și în care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi,

11. Ajutând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca pentru darul făcut nouă prin mulți să se mulțumească pentru noi de mulți.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru, că am petrecut în lume și mai ales față de voi în nevinovăție

4. Cel ce ne măngâie în tot necazul nostru, ca să putem măngâia și noi pe cei ce sunt în tot necazul, prin măngâierea cu care suntem măngâiați noi însine de Dumnezeu.

5. Că precum prisosește patimile lui Hristos față de noi, așa prisosește prin Hristos și măngâierea noastră

6. Și ori de patimim necaz, este pentru măngâierea și mantuirea voastră, ce

și în curăție dumnezeiască, nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu.

13. Căci nu vă seriem altfel decât ecce ce citiți sau și cunoașteți bine și am nădejde că și până la sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ajă și cunoscut în parte, că suntem lauda voastră, după cum și voi a noastră, în ziua Domnului Iisus.

15. Si cu această încredințare voi să vin la voi mai înainte, ca să aveți îndoit har,

16. Si să trece pe la voi în Macedonia și din Macedonia să vin iarăși la voi și voi să mă petrecreți în Iudeea.

17. Deci aceasta voind, am întrebuităt oare ușurătate? Sau cele ce hotărăsc le hotărăsc trupește, ca să fie la mine da și nu?

18. Credincios este Dumnezeu, că n'a fost cuvântul nostru către voi da și nu.

19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovăduiț voru prin noi, prin mine și prin Silvan și prin Timotei, n'a fost da și nu, ci da a fost în el;

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu în el sunt da și în el se rostește amin, spre mărire lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cel ce ne întă-

rește pe noi împreună cu voi în Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu,

22. Care ne-a și pecetuit pe noi și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

23. Iar eu crom martor pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru a vă cruxa n'au venit până acum la Corint.

24. Nu doar că avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună ierartri ai bucuriei voastre; căci stații tari în credință.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Îertarea celui desfrânat. Ostenește și roadele propoveduirii sale.

2 1. Si am socotit în mine

2. aceasta, să nu mai vin la voi iarăși eu întristare,

2. Căci dacă cu vă în-

tristezi pe voi, cine mă in-

selește pe mine, decât cel

intristat de mine?

3. Si v'am scris aceasta, pentru că venind să nu am întristare dela ecce care

trebuie să mă bucre, fiind

încredințat despre voi toti,

ca bucuria mea este a voa-

stră a tuturor,

4. Căci din multă supă-

rare și cu strângere de

inimă v'am scris eu multe

lacrimi, nu că să vă în-

tristezi, ci că să cunoașteți

dragostea pe care cu prisosință o am făță de voi

5. Iar de m'a întristat cinera, nu numai pe mine m'a întristat, ci în parte — ca să nu spun mai mult — pe voi pe toti.

6. Destul este pentru unul ca el pedeapsa aceasta dela ei mai mulți;

7. Așa că dimpotrivă mai degrabă să-l iertăți și să-l măngăiați, ca nu cumva să fie doborât de mai multă întristare unul ca acela.

8. Pentru aceea, vă rog să arătați pe față dragoste către el.

9. Căci pentru aceasta v'am și scris, ca să vă în-

cercă dacă sunteți ascultă-

tori în toate.

10. Iar cui iertăți ceva, și eu îi iert, căci și eu de am iertat cuiva, am iertat pentru voi, în față lui Hristos,

11. Ca să nu ne răsăm covârșiti de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

12. Si venind eu la Troa-

pentru Evanghelia lui Hri-

stos și usă fiindu-mi de-

senișă în Domul,

13. N'am avut odihnă cu

duhul meu, negăsind pe

Tit, fratele meu, că lăsându-i pe ei am plecat în Ma-

cedonia.

14. Dar multumită fie lui Dumnezeu, ecclui ce ne face parurea biruitorii în Hristos și arată prin noi mireasma

cunoștinței sale în tot locul.

15. Că suntem bună mi-

reasă a lui Hristos pen-

tru Dumnezeu, între cei ce

se mantuiesc și între cei ce

pier:

16. Unora adesea mireasă a morții spre moarte,

iar altora mireasă a viații snre viață. Si cine este destoinic pentru acestea?

17. Căci nu suntem ca

cei mulți, care prefac eu-

văntul lui Dumnezeu, ei

grămă ca din curăție, ca

dela Dumnezeu în Hristos.

Pavel vorbește despre sine Corintenilor. Literă și du-

hul. Vîful lui Moise este

ridicat în Hristos.

3 1. Au doară începem să răsăi să spunem cine suntem! Sau nu cumva avem nevoie ca unii de scriitori de laudă către voi să delă voi!

2. Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în ini-

mile noastre, cunoscută și

citată de toti oamenii,

3. Arătându-vă că sunteți scrisoare a lui Hristos șiuiață de noi, scrisă nu cu

cerneală, ci cu Duhul lui

Dumnezeu celui viu, nu pe

table de piatră, ci pe ta-

blele de carne ale înimii.

4. Si avem o astfel de

inerție față de Dumne-

zeu prin Hristos;

5. Nu că suntem vred-

nici să cugetăm în noi în sine ceea de la noi, că vrednicia noastră este de la Dumnezeu,

6. Care ne-a și înrednit pe noi a fi slujitorii Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului, căci litera omcară, iar duhul face viață.

7. Iar dacă slujirea morții cea întipărită cu litere pe pietre, s'a făcut cu slavă, încă nu puteau fiilii lui Israel să caute la fața lui Moise din pricina slavoi căci trecătoare a feței lui,

8. Cum să nu fie cu mai multă slavă slujirea duhului?

9. Căci dacă a fost slavă slujirea osândirii, cu mult mai vârtoș prisosește în slavă slujirea îndrepățirii.

10. Si nici măcar nu este slăvit ceea ce era slăvit în acastă privință, față de slava cea covârșitoare.

11. Căci dacă ceea ce a fost trecător a fost cu slavă, cu mult mai vârtoș ceea ce este netrecător va fi într-o slavă.

12. Având deci o astfel de nădejde, avem multă în-drăzniere,

13. Si nu ca Moise, care și-a punea val pe față, ca să nu privească fiili lui Israel la sfârșitul a ceea ce era trecător.

14. Dar mintile lor s'au învărtosat, căci până a-

stăzi rămâne același val la citirea Vechiului Testament, neridicându-se, penetrând el se desfășură prin Hristos,

15. Ci până astăzi, când se citește Moise, stă val pe inima lor;

16. Iar când se vor întoarce la Domnul, se va ridica valul.

17. Dar Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.

18. Iar noi toti, privind că în oglindă cu față descupită mărarea Domnului, ne prefaçem în același chip din slavă în slavă, ca dela Duhul Domnului.

Sfinții cunosc mărarea lui Dumnezeu și nădejdea în ea îi întăreste să birue toate suferințele.

4. 1. Pentru aceea, având 4 slujirea aceasta, după cum am fost miluiți, nu pierdem curajul.

2. Ci ne-am leșnat de faptele de rușine cele ascunse, umblând nu în viileșug, nici prefăcând evântul lui Dumnezeu, căci răcându-ne cunoștu prin arătarea adevărului față de orice cuget de om, înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, pentru cei pieritori este acoperită,

4. In care Dumnezeul a cestui veac a orbit mintile celor necredincioși, ca să nu le lumineze lumina Evangeliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propoveduim, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar pe noi slujitorii voști pentru Iisus.

6. Că Dumnezeu, care a zis: «Să strălucescă din întunerică lumina», acela a strălucit în inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe față lui Iisus Hristos.

7. Si avem comoră a ceasta în vase de lut, pentru ca puterea covârșitoare să fie a lui Dumnezeu, iar nu dela noi,

8. In toate pătimind necaz, dar nefiind striviti, lipsiti fiind, dar nu desnădăjduind,

9. Prigoniti fiind, dar nu părăsiți, doborâți, dar nu pierduti,

10. Purtând totdeauna în trup omorîrea Domnului Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci pururea noi cei vîi suntem nați spre moarte pentru Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor;

12. Așa că moartea lu-

crează în noi, iar viața în voi.

13. Dar având același duh al credinței, precum este scrierile: «Crezut-am, pentru aceea am grăbit», — și noi credem, pentru aceea și grăbim,

14. Știind că cel ce a invitat pe Domnul Iisus, ne va invia și pe noi prin Iisus și ne va înfațișa în prenumă cu voi.

15. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să prisocescă prin mai mulți mulțumiirea, spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu pierdem curajul, ci chiar dacă omul nostru cel din afară se strică, cel dinăuntru însă se înnoește din zi în zi;

17. Căci necazul nostru de acum, trecător și usor, ne aduce slavă vesnică mai presus de măsură.

18. Neprivind noi la cel ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt vesnice.

Mângâierea credincioșilor în tot felul de necazuri. Puterea Evangeliei.

5. 1. Căci știm, că de se va strica această locuință a noastră pământeană de cort, avem zidirea dela Dumnezeu, casă nefăcută de mâna, vesnică, în ceruri.

2. Căci de aceea și sună spini, dorind să ne înbrățăm cu locuința noastră cea din cer,

3. Numai do vom fi fost găsiți înbrățați, nu goi.

4. Căci fiind în acest cort, sună spini îngreunăți, pentru că nu vom să ne desbrățăm, ci să ne mai înbrățăm pe deasupra, pentru ca aceea ce este muritor să fie îngrijit de viață.

5. Iar cel ce ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a și dat aruna Duhului.

6. Avem deci totdeauna încredere și stim că, atât cât petrecem în trup, suntem departe de Domnul,

7. Căci prin credință umbărăm, iar nu prin vedere.

8. Avem încredere și vom mai bucuros să plecăm din trup și să petrecem cu Domnul.

9. De aceea ne și nevoim că, ori petrecând aici, ori depărându-no, să fini bineplăcîntă lui;

10. Căci noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea judecății lui Hristos, ca să îi fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori râu.

11. Cunoșcând deci frica de Domnul, căutăm să fiind plecăm pe oameni, dar lui Dumnezeu și suntem învăderăți și nădăjduim că suntem învederăți și în cîtele voastre.

12. Căci nu vă spunem iarăși cine suntem, ci vă dăm vouă prință de laudă pentru noi, ca să aveți către ei ce se laudă în față și nu în inimă.

13. Căci ori de ne-am ieșit din fire, este pentru Dumnezeu; ori de suntem cu mintea întreagă, suntem pentru voi.

14. Căci dragostea lui Hristos ne ține pe noi, socotind noi aceasta, că dacă a murit unul pentru toți, au murit deci toți;

15. Și pentru toți a murit, pentru că ei ce viază nu mai viezo lor, ei cehui ce a murit și a înviat pentru ei;

16. Așa că noi do acum nu mai cunoaștem pe nimic după trup, iar de aici și cunoștem după trup pe Hristos, de acum însă nu mai cunoaștem astfel.

17. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată tente s'au făcut noi.

18. Toate sunt dela Dumnezeu, care ne-a împăcat cu sine prin Iisus Hristos și ne-a încredințat slujirea împăcării.

19. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumeni cu sine însuși, nescotindu-le lor greșelele și punând în noi cuvântul împăcării.

20. Ne înfățișăm deci în local lui Hristos, ca și

cum Dumnezeu s'ar rugă prin noi; rugănu-vă pentru Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu;

21. Căci pe cel ce n'a cunoscut păcat, el-l-a făcut pentru noi păcat, pentru că noi să ne facem îndreptății ai lui Dumnezeu întru el.

Indemn la buna înțrebunțare a harului dumnezeiesc. Ferire de amestecul cu necredință.

6. 1. Iar noi lucrând împreună cu el, vă și rugăm, ca nu în desert să primiți harul lui Dumnezeu;

2. Căci zice: «La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua înăntuirii și-am ajutat»; iată acum «vremea bine potrivită», iată acum «ziua înăntuirii»;

3. Nădând întru nimic nicio smintală, pentru că slujirea noastră să nu fie defaimată,

4. Că în toate înfățișările ca și slujitorii ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necezuri, în nevoi, în strămtorări,

5. În bătălii, în temnițe, în turburări, în ostenele, în privegheri, în posturi,

6. În curătie, în cunoștință, în îndelungă răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățănică,

7. În cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a-dreapta și cele de-a-stânga,

8. Prin slavă și prin neînțeles, prin grăuire de râu și prin grăuire de bine, ca niște înșelători și totuși adevărăți,

9. Ca niște necunoscuți, desigur cunoscuți, ca cei ce murim și iată suntem vii, ca niște pedepsiți și neomorîți,

10. Ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne, ca niște săraci, dar îmboțâțind pe mulți, ca unii care nu au nimic și toate le stăpânesc,

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a largit.

12. În noi nu vă este strămtat, dar voi sunteți strămtați în inimile voastre;

13. Pentru a ne răsplăti la fel — ca unor fii grăiese — fiți și voi largi.

14. Nu vă înjugați că eu cunoștință la alt jug, căci ce parte are dreptatea cu fară-de-logea? Sau că împărtășire are lumina că înțunericul?

15. Sau ce învoie are Hristos cu Veliar? Sau ce parte are credința cu cel necredințios?

16. Sau ce înțelegere este între tempul lui Dumnezeu

zeu și idoli? Căci voi sunteți templul lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: «Voi locui în ei și voi umbra între ei și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie poroș».

17. De aceea «ieșeți din mijlocul lor» și «vă osebiti, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți, și eu vă voi primi pe voi».

18. Si «voiu fi voulă Tată și voi veți fi mie fii și fiice, zice Domnul atotpiitorul».

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

7. 1. Având deci aceste făgăduințe, iubitilor, să ne curățim de toată intinareea trupului și a duhului, desăvârsind sfîrștenia în frica lui Dumnezeu.

2. Faceti-ne loc în inimile voastre; pe nimeni n'am nedreptățit, pe nimeni n'am vătămat, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osândirea voastră o zic; căci v'am spus dimântă, că sunteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim.

4. Mare îmi este curajul față de voi, mare îmi este lauda pentru voi; m'am umplut de măngăiere, sunt covârșit de bucurie pentru tot necazul nostru.

5. Căci venind noi în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă, ci în toate am fost necăjiți: din afară lupte, dinăuntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, care măngăie pe cei sinerți, ne-a măngâiat cu venirea lui Tit,

7. Si nu numai eu venirea lui, ci și cu măngăierea cu care a fost măngâiat la voi, vestindu-ne dorința voastră, plânsul vostru, râvna voastră pentru mine, încât mai mult m'am bucurat,

8. Că chiar de v'am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deși îmi părea rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie și numai pentru un timp, v'a întristat.

9. Acum mă bucur, nu pentru că v'ati întristat, ci pentru că v'ati întristat spre pocăință; căci v'ati întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de noi.

10. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire fără părere de rău, iar întristarea lumii aduce moarte.

11. Căci iată, însă aceasta, că v'ati întristat după Dumnezeu, cătă sârguință v'a adus, ba încă și dezvoltare și măhnire și frică și dorință și râvnă și îspășire. V'ati arătat întru

totul a fi curați în acest lucru.

12. Deci, deși v'am seris, aceasta n'a fost pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce a fost nedreptățit, ei ca să se învedereze sârguința voastră pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am măngâiat. Dar pe lângă măngăieră noastră, ne-am bucurat mai vârtos de bucuria lui Tit, că duhul lui s'a înăștă din partea voastră a tuturor.

14. Că de m'am lăudat cu ceva înaintea lui pentru voi, n'am fost dat de rușine, ci precum toate viile am grăbit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s'a făcut adevăr,

15. Si inima lui este și mai mult la voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ai primit cu frică și cu cuturem. Mă bucur că întru totul am încredere în voi.

Indemn să se dea milostenie creștinilor din Ierusalim și laudă celor care o adună.

8. 1. Si vă fac cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu cel dat în Bisericile Macedoniai,

2. Că în multă lor încercare de necaz, prisosul bucuriei lor și săracia lor

ceadă adâncă a sporit spre bogăția dărmicielor lor cu-

rate,

3. Pentru că, mărturisesc eu însuși, au dat de bunăvoie după puterea lor și peste putere,

4. Cu multă rugămintă cerându-ne harul de a lăua și ei parte la ajutorarea sfîntilor;

5. Si nu doar cum am nădăjduit, ci s-au dat pe ei însăși întâi Domnului și apoi nouă prin voia lui Dumnezeu,

6. Încă am rugat pe Tit ca, așa cum a început dinainte, să și desăvârșească la voi darul acela-

sta.

7. Si precum prisositi

într-o toate, cu credința și

cu cuvântul și cu cunoștința

și cu toată sârguința și

cu dragostea voastră față

de noi, așa să prisositi și

în darul acesta.

8. Nu eu poruncă o spun,

ci încercând și curăția dra-

goștei voastre, prin sârgu-

niță altora.

9. Căci cunoașteți harul

Domnului nostru Iisus Hri-

stos, că a săracit pentru

voi, bogat fiind, ea să vă

îmbogățești voi cu săracia

lui.

10. Si vă dau doar sfat

într-o aceasta; că aceasta

vă este de folos vouă, căre

încă de anul trecut ati în-

ceput nu numai să faceți,

ci și să voiți.

11. Duceți dar acum fapta până la sfârșit, pentru ca, aşa cum v'a fost osârdia de a voi, aşa să fie și ea de a indeplini din ce aveți.

12. Pentru că dacă este osârdie, este bine primată după cât are cineva, iar nu după cât nu are.

13. Nu doar ca să fie alătura ușurare, iar voau ne-ează.

14. Ci ca să fie potrivire: Prisosința voastră să împlinească acum lipsa altora, pentru ca și prisosința lor să împlinească lipsa voastră, spre a fi potrivire.

15. Precum este scris: «Celui cu mult nu i-a primit și celui cu puțin nu i-a lipsit».

16. Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, care a dat aceeași răvnă pentru voi în inimă lui Tit,

17. Că a primit rugămintea și fiind mai sărgitor, a venit la voi de bunăvoie.

18. Si am trimis împreună cu el și pe fratele, a cărui laudă intru Evanghelie este prin toate Bisericile.

19. Si nu numai atât, ci și fost ales de Biserici ca tovarăș al nostru de călătărie la darul acesta, slujit de noi spre slava Domnului însuși și spre osârdia voastră.

20. Ferindu-ne de acea-

sta, de a ne defăima cineva în acest belșug de daruri slujit de noi,

21. Furtând grija de ce este bine nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Si le-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru, pe care l-am încredut în multe ori că fiind sărgitor, iar acum eu mult mai sărgitor pentru multă încredere în voi.

23. Fie (că e vorba) pentru Tit, este tovarășul meu și împreună lucrător la voi; și pentru frații noștri, sunt trimisi ai Bisericilor, slavă a lui Hristos.

24. Arătați deci către ei față de Biserici dovada urăgostei voastre și a iudelei noastre pentru voi.

Indemn să dea milostenia mai curând și cu cuvîntă.

9 1. Despre ajutorarea sfintilor îmi este de prisos să vă scriu,

2. Pentru că și tu bunăvoiea voastră, cu care mă laud pentru voi către Macedoneni, că Ahaia s'a pregătit din anul trecut; și răvna voastră a îndemnat pe cei mai mulți.

3. Si am trimis pe frații, ca să nu se arate zadărnică lauda moastră pentru voi în această privință, pentru

ca, precum am zis, să fiți pregătiți;

4. Ca nu cumva, de vorveni împreună cu mine Macedoneni și vă vor găsi nepregătiți, să fiți răsuinați noi, ca să nu zicem voi, în această laudă încrezătoare.

5. Am socotit deci că este nevoie să îndemnăm pe frații, ca să vină la voi înainte și să progrătească binefacerea voastră cea dinainte făgăduință, ca să fie gata, așa ca o binefăcere, iar nu ca o faptă de sgârcenie.

6. Accasta zic: Cel ce seamănă cu scumpătate, cu scumpătate va și se cere; iar cel ce seamănă din belșug, din belșug va și se cere.

7. Fiecare să dea cum socotește cu inimă, nu cu mânhire sau de silă, căci Dumnezeu iubeste ne cel care dă de bunăvoie.

8. Si Dumnezeni poate face să prisosească la voi tot harul, pentru ca, având pururea toată îndestularea întru toate, să prisosiți spre tot lucrul bun,

9. Precum este scris: «Împărtită, dată săracilor; dreptatea lui rămâne în venină».

10. Iar cel ce dă sămână semănătorului și pâine spre hrana, să dea și să împlinească sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre.

11. Îmbogățindu-vă întru totul spre toată dărmicia care aduce prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

12. Căci servirea acestei ajutorări nu numai împlinește lipsurile sfintilor, ci prisoseste prin multe mulțumiri lui Dumnezeu,

13. Slăvind ei pe Dumnezeu, prin adeverirea acestei ajutorări, pentru supunerea mărturisirii voastre Evangeliei lui Hristos și pentru dărmicia împărtășirii către ei și către toti,

14. Si eu rugăciunea lor pentru voi, dorindu-vă pentru harul lui Dumnezeu cel covârșitor la voi;

15. Iar lui Dumnezeu fă adusă mulțumire pentru darul lui cel nespus.

Pavel atrage luarea ominte să se ferească de apostolice minciuni, care îl clevețeau.

10 1. Eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândețea și îngăduința lui Hristos, eu, care de față sunt smert între voi, iar de departe îndrăsnesc față de voi.

2. Si mă rog ca să nu îndrăsnesc, când voi fi de față, cu încrederea cu care mă gândesc să îndrăsnesc împotriva unora, care ne socotesc că umblăm după trup.

3. Căci deși umblăm în

trup, nu ne luptăm trupește,

4 Pentru că armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice la Dumnezeu ca să dărâme înțăriturile,

5 Surpănd noi gândurile și toată înăltimarea ce se ridică împotriva cuncasterii lui Dumnezeu și robind tot gândul spre ascultarea lui Hristos,

6. Și fiind gata să pedepsim toată neascultarea, când se va împlini asculta-rea voastră.

7. Voi vă uități la cele din față. De este cineva încrezut în sine că este al lui Hristos, să gândească iarăși dela sine aceasta, că precum este el al lui Hristos, aşa suntem și noi ai lui Hristos.

8. Pentru că de mă voi și lăuda ceea mai mult cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea și nu spre dărâmarea voastră, nu mă voi rușina,

9. Ca să nu par că v'as speria prin scrisori.

10. Că scrisorile lui, zic ei, sunt aspre și tari, dar înăltarea trupului este slabă și cuvântul lui este disprețuit.

11. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama, că aşa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când lipsim, aşa suntem și cu fapta, când suntem de față.

12. Căci nu îndrăsnim să ne înnumărăm sau să ne asemănăm cu unii, care se laudă singuri; dar aceia, măsurându-se și asemănându-se ei singuri cu sine, nu au pricere.

13. Noi însă nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi.

14. Căci nu ne intindem ca și cum n'am fi ajuns la voi; pentru că și până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu lăudându-ne fără măsură cu ostenelele altora; dar având nădejde, cu creșterea credinței voastre, că ne vom mări între voi cu prisosință, după dreptarul nostru,

16. Și că vom propovedui Evanghelia și în părțile de dincolo de voi, ca nu să ne lăudăm după dreptar străin, în cele de-a-gata.

17. «Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este dovedit bun, ci cel pe care îl laudă Domnul.

Împotriva apostolilor mincinoși. Povestirea ostenelei lor sale.

11 1. O, de mi-ati înghidui putină neînțeleptie! Dar îmi și îngăduiți,

2. Căci vă răvnesc cu

râvna lui Dumnezeu, pen-trucă v'am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez fecioară curată înaintea lui Hristos.

3. Dar mă tem că nu cumva, precum ţărpele a amăgit pe Iisus cu viclesugul său, să să se abată și gândurile voastre de cărăția cea în Hristos.

4. Căci de ar propovedui cel ce vine un alt Iisus, pe care nu l-am propoveduit noi, sau de ați lua alt Duh, pe care nu l-ați luat, sau altă Evanghelie, pe care n'ați primit-o, l-ați îngădui bine.

5. Socotesc că nu sunt eu nimic mai prejos decât (cel ce se cred) mai mult decât apostoli.

6. Și chiar dacă sunt neiscusit în cuvânt, nu sunt și cu știință, ei ne-am făcut cunoscut la voi în teate.

7. Au doară am făcut păcat, smerindu-mă pe mine că să vă înăltăți voi, că v'am binevestit în dar Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte Biserici am prădat, luând de cheitulă, spre a vă sluji vonă. Și de față fiind la voi și în lipsă, nimănui n'am făcut supărare,

9. Căci lipsa mea au împlinit-o frații veniți din Macedonia și în toate m'am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povara.

10. Este în mine adevă-

ral lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngrădită în părțile Ahaiei.

11. Pentru că Pentru că nu vă iubesc! Dumnezeu stie!

12. Iar ceea ce fac voi mai face, ca să taiu pricina celor ce poftesc pricina, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă,

13. Căci unii că aceia sunt apostoli mincinoși, lăzători vicieni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu este de mirat; căci însuși Satana se preface în inger de lumină.

15. Nu este deci mare lucru, dacă și slujitorii lui se preface în slujitori ai dreptății, ai căror sfârșit va fi după fapticele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sunt fără minte; iar de nu, primi-mă măcar ca pe un fără-de-minte, pentru că să mă laud și eu puțin.

17. Ceca ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ci ca intru neînțeleptie, în această laudă încrezătoare.

18. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Căci îngăduiți bucuros pe cei neînțelepti, fiind voi îmțelepti;

20. Pentru că de vă robeste cineva, de vă mă-nâncă cineva, de vă ia cineva al vostru, de se semete-

ște cineva, de vă băte cineva peste obraz, voi îngăduiți.

21. Spre necinstea mea o zic, că și cum noi am fi fost slabii. Dar în ceea ce poate să îndrâsnească cineva — intru noințelepticie zic — îndrâsnesc și eu.

22. Evrei sunt ei! Si eu. Israeleni sunt! Si eu. Urmași ai lui Avraam sunt! Si eu.

23. Slujitori ai lui Hristos sunt ei! — că un neințeleptic grăiese, sunt mai presus eu: În ostenele mai mult, în bătăi peste măsură, în temniță mai mult, la moarte adeseori;

24. Dela Iudei de cinci ori am primit câte patruzei fără una;

25. De trei ori am fost bătut cu toiege, odată am fost bătut cu pietre, de trei ori s'a sfârșinat corbului cu mine, o noapte și o zi am petrecut în largul mării;

26. În călătorii adeseori, în primejdii de răuri, în primejdii de tâlhari, în primejdii dela neamul meu, în primejdii dela pagânii, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații eci minciuni;

27. În osteneală și în trudă, în privigheri de multe ori, în foame și în sete,

în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Pe lângă cele dinăuntru, ceea ce mă impresionează în toate zilele, este grija de toate Bisericile.

29. Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se sminteste, și eu să nu ard?

30. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lauda cu slăbiciunile mele.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. În Damasc mai multe poporului al regelui Areia păzea cetatea Damascului, vrând să mă prinďă.

33. Si am fost lăsat în jos peste zid, într'un ecou, printre o fereastră și am scăpat din mâinile lui.

Urmarea povestiri osteneală a lui Pavel.

12 1. Dar nu-mi este de folos că să mă laud, căci voi veni la vedeniile și descoperirile dela Domnul.

2. Cunosc un om în Hristos care acum patrusprezece ani, — fie în trup, nu știu, fie în afara de trup, nu știu, Dumnezeu știe, — a fost răpit într-un căciu până la al treilea cer.

3. Și-l știu pe acest om — fie în trup, nu știu, fie

în afara de trup, nu știu, Dumnezeu știe —

4. Că a fost răpit în raiu și a auzit cunținte nespuse, pe care nu se cade omului să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voi lauda, iar pentru raiu însuși nu mă voi lauda, decât numai întru slăbiciunile mele.

6. Căci dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi fără minte, pentru că grăi adevărul; dar las, că să nu cugeto cinera despre mine mai mult decât mă vede sau ando dela mine.

7. Si ca să nu mă măndresc cu multimea descoacerilor, mi s'înălță un ghimpe în trup, inger al Satanel, să mă bată peste obraz, ca să nu mă măndresc.

8. Pentru acesta am rugat de trei ori pe Domnul, ca să-l depărteze dela mine;

9. Si mi-a zis: Destul îți este harul meu, căci puterea mea în slăbiciune se desăvârșoște; deci cu mare plăcere mă voi lauda, mai mult întru slăbiciunile mele, ca să sălăsluiască în mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea mă bucur în slăbiciuni, în defâimări, în nevoi, în prigoziri, în strâmtorări pentru Hristos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare.

11. M'am făcut fără

mine Iaudându-mă: Voi m'ati silit! Căci se cădea să vorbiți voi de bine despre mine, pentru că nu sunt cu nimic mai prejos decât cei (ce se cred) mai mult decât apostoli, deși eu nu sunt nimic.

12. Dovezile mele de apostol s'au arătat la voi prin toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Căci en ce sunteți voi mai prejos de celelalte Biserici, decât doar că nu v'âm fost povară! Dăruiti-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și an vă voi fi povară, pentru că nu cauți ale voastre, ci pe voi; căci nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15. Iar eu cu mare plăcere voi cheltui și mă voi cheltui și pe mine pentru sufletele voastre, deși iuhindu-vă mai mult, eu sunt înbit mai puțin.

16. Dar fie (se va zice), eu nu v'âm fost povară, dar fiind viclean v'âm prins cu înselăciune.

17. Nu cumva am tras folos dela voi prin vreunul din cei ce v'âm trimis?

18. Am rugat (să vină) pe Tit și am trimis împreună cu el pe fratele. Nu cumva a tras Tit folos dela voi? Au nu cu același duh

am umblat! Au nu pe aceeași urme?

19. De mult vi se pare că ne apărăm față de voi. Înaintea lui Dumnezeu, în Hristos grăim. Să acestea toate, iubii mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem că nu cumva, venind, să vă găsește cu voi, și eu să fiu găsit de voi nu cum voi; nu cumva să fie certuri, pisme, mânni, atâțări, clevetări, soptiri, semetii, neorânduieți;

21. Nu cumva venind înăuntru să mă umilească Dumnezeul meu față de voi și să plâng pe mulți, care au păcălit înainte și nu s'au pocăit de necurăția și de desfrâu și de necumpătarea ce au făcut.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că vine a treia oară la ei.

13. 1. A treia oară cu aceasta vin la voi. «În gura a două și a trei mărturii va sta tot euvântul».

2. Am spus și spun dinainte iarăși, ea atunci când am fost de față a doua oară, și acum, nefiind de față, scriu celor ce au păcălit înainte și coloralți tuturor, că de voi veni iarăși nu voi cruxă,

3. De vreme ce căutăți să incereai pe Hristos cel ce grăiește în mine, care nu este slab față de voi,

că puternic la voi.

4. Căci deși a fost răstignit din slăbiecine, este totuși viu din puterea lui Dumnezeu. Să noi suntem slabii întru el, dar vom fi vii împreună cu el din puterea lui Dumnezeu față de voi.

5. Cercetați-vă pe voi însăvă, de sunteți în credință; încercați-vă pe voi însăvă. Sau nu vă cunoașteți voi singuri bine, că Iisus Hristos este întru voi? A fară numai dacă sunteți netrebniți;

6. Dar nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebniți.

7. Să mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu ca să ne arătăm noi vrednici, ci ca să faceți voi binele, iar noi să fim ca niște netrebniți,

8. Căci nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Căci ne bucurăm când noi suntem slabii, iar voi sunteți tari; aceasta ne și rugăm: desăvârșirea vorstră.

10. Pentru aceea scriu acesta nefiind de față la voi, pentru că atunci, când voi fi de față, să nu întrebuițez asprum, după puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre dărâmare.

11. Încolo, frăților, bucurăți-vă, desăvârșiți-vă, mân-

găiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiti în pace, și Dumnezeul dragostei și al pacii va fi cu voi.

12. Imbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

13. Vă imbrățișaază pe voi toți sfintii.

14. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și imparătărea Sfătuilui Duh, fie cu voi cu toți. Amen.

EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

*Nestatornicia Galatenilor
în credință și vrednicia de
apostol a lui Pavel.*

căt numai sunt unii care vă turbură și voiesc să schimbe Evanghelia lui Hristos.

8. Dar chiar dacă noi sau înger din cor văr binevesti altceva, decât ceea ce vă am binevestit noi, anatemă și fie!

9. Precum vă am spus înainte, așa vă spun iarăși și acum: Dacă vă binevestește cineva altceva decât ceea ce ați primit, anatemă să fie!

10. Căci acum cauți să înduplec oameni sau pe Dumnezeu! Sau cauți să plăci oamenilor! Dacă aş mai plăcea oamenilor, n'ăș fi rob al lui Hristos.

11. Dar vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia binevestită de mine nu este după om,

12. Pentru că nici eu nu am primit-o dela om, nici n'ăș fost învățat de altul, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

7. Care nu este altă, de-

13. Căci ați auzit despre pertarea mea de altădată în credința iudaică, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam,

14. Si spoream în credința iudaică mai mult decât mulți din cei do varsta mea în neamul meu, fiind foarte răvnitor pentru datinile mele părintești.

15. Dar când a binevoit Dumnezeu, care m'a ales din pântecelă mai multe și m'a chemat prin harul său,

16. Să descopere pe Iisul sănătatea mea, ca să-l binevestesc la neamuri, de îndată nu am mai primit sfat dela trup și dela sânge,

17. Nici nu m'am suiat în Ierusalim către apostoli cei dinainte de mine, ci m'am dus în Arabia și m'am întors iarăși la Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m'am suiat la Ierusalim și văd pe Petru și am rămas sănătatea mea cincisprezece zile,

19. Iar pe altul din apolloi n'au văzut, decât numai pe Iacob, fratele Domnului.

20. Cele ce vă scriu, iată, sună înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După aceea am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.

22. Si eram neconoscut la față Bisericilor Iudeii celor în Hristos,

23. Ci cumai auzisera, că cel ce ne prigonea pe noi oarecând, acum binevestește credința pe care altădată o stărpea.

24. Si slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

Pavel aduce pe apostoli ca mărturie pentru credința sa. Certarea lui Petru. Mărturia este din credință, nu din lege.

2. 1. Apoi, după patrusprezece ani, m'am suiat înăuntru la Ierusalim cu Varnava, luând împreună cu noi și pe Tit.

2. M'am suiat însă după descoacerire; și le-am spus despre Evanghelia pe care o propovăduesc la pagani, în deosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3. Dar nici mică Tit care era cu mine, Elin îndînd, n'a fost silit să se taie împrejur.

4. Din cauza fraților mininoși, ce veniseră furioși, îndu-se că să îscodenească libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Iisus, spre a ne robi legii;

5. Căroru nici mică un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru că adevarul Evangheliei să rămnă la voi neclintit,

6. Iar cei ce să socotesc și mai de seamă — ori cine ar fi fost cândva, nu mă privește; Dumnezeu nu cauta la față omului, — cei socotiti însă a fi mai de seamă mie nu mi-au adaugat nimic,

7. Ci dimpotrivă, văzând că mi s'a incredințat mă Evanghelia netăierii-imprejur, precum lui Petru cea că tăierii-imprejur,

8. — Căci cel ce a lucrat prin Petru la apostolia tăierii-imprejur, a lucrat și prin mină la pagani,

9. Si cunoșcând harul dat mie, Iacob și Chifa și Ioan, care se socotesc a fi stâlpă, mi-au dat mie și lui Varnava dreapta spre unire cu ei, pentru că noi să fim la pagani, iar ei la tăieră-imprejur,

10. Numai să ne aducem aminte de căi săraci, ceea ce tocmai m'am și sit să fac.

11. Iar când a venit Petru la Antiochia, i-am stat împotriva pe față, pentru că era vrednic de înfruntare.

12. Căci înainte de a veni unii dela Iacob, măneam cu pagani; iar când au venit ei, se forca și se deosebea, temându-se de cei din tăieră-imprejur.

13. Si împreună cu el său fațăriște și ceilalți Iudei, făcăt și Varnava a fost atras în fățurnicia lor,

14. Dar când am văzut că ei nu umblă drept după adevarul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, trăiesci ca pagânii și nu ca Iudeii, pentru ce sălesi păgânii să ţină ca Iudeii?

15. Noi suntem din fire Iudei, iar nu păcătoși între pagani,

16. Știind că nu se îndrepătește omul din faptele legii, ei numai prin credință în Iisus Hristos; și noi suntem ercuți în Iisus Hristos ca să ne îndrepătim din credința lui Hristos, iar nu din faptele legii; pentru că nu se va îndrepăta din faptele legii niciun trup.

17. Iar dacă și noi, căutând să ne îndrepătam într-o Hristos, ne-am aflat păcătoși, au doară este Iisus Hristos salvator al păcatului! Să nu fie!

18. Cări dacă zidesc iarăși cele ce am stricat, mă arăt pe mine însuși călcător de cuvânt,

19. Pentru că eu prin lege am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. M'am răstignit împreună cu Hristos; iar de acum nu mai trăiesc cu ei, ci trăiesc în mină Hristos; iar de trăiesc acum în trup, trăiesc prin credință. Întrui lui Dumnezeu, care m'a

iubit și s'a dat pe sine pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă îndreptăiere este prin lege, Hristos a murit atunci în zadar.

Urmare. Avraam pildă de îndreptăiere prin credință. Legea nu îndreptăște, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

3. 1. O, Galateni fură-de-minte, cine vă ademe-nit ca să nu vă plecați ade-vărului, pe voi, în ochii cărora Iisus Hristos vi s'a zugrăvit răstignit?

2. Numai aceasta voiesc să aflu dela voi: Din fap-tele legii ați primit Du-hul, sau din ascultarea cre-dinței?

3. Aşa fără-de-minte sun-te! După ce ați început cu Duhul, acum sfârșiți eu trupul?

4. Ați pătimit atâtea în zadar! — dacă în adevăr a fost în zadar.

5. Deci cel ce vă dă Du-hul și săvârșește minuni la voi, face aceasta din fap-tele legii, sau din asculta-tarea credinței?

6. Precum și «Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui spre îndrep-tăire».

7. Să știi deci, că cei

ce sunt din credință, aceia sunt fii ai lui Avraam.

8. Și prevăzând Scrip-tura, că din credință îndreptăște Dumnezeu pe păgani, a binevestit dinainte lui Avraam, zicând: «Se vor binecuvânta întru-tine toate neamurile».

9. Așa că cei ce sunt din credință se binecuvîntăză impreună cu credinciosul Avraam.

10. Pentru căi sunt din faptele legii sunt subt blestem, căci este scris: «Blestemat este oricine nu va rămânce întru toate cele serise în carteia Legii, ca să le facă».

11. Iar cum că nimeni nu se îndreptăște înaintea lui Dumnezeu prin lege, este învederat, pentru că dreptul din credință va fi viu.

12. Iar legea nu este din credință, ci «omul care va face acestea va fi viu prin ele».

13. Hristos ne-a răsun-părat din blestemul legii, făcându-se pentru noi ble-stem, pentru că este scris: «Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn».

14. Pentru că la păgani binecuvântarea lui Avraam să ajungă prin Hristos Iisus, ca să luăm făgăduința Duhului prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiese; că și testamentul întărit al unui om nimeni

nu-l atrică sau îi mai adau-gă ceva.

16. Lui Avraam însă și urmașului lui i s'a rostit făgăduințele. Nu zice: «și urmașilor» ca de mulți; ci ca de unul: «și urmașului lui», care este Hristos.

17. Aceasta zic dar: Un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Hristos nu-l desfințează legea, care s'a dat după patru sute treizeci de ani, așa încât să strice făgăduința.

18. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din făgăduință; dar lui Avraam Dumnezeu i-a dăruit prin credință.

19. Ce este deci legea? Ea s'a adângat în urmă, pentru căcările de porunci, până când să vină urmașul, căruia i s'a dat făgăduința, și a fost orânduită prin îngeri, în mâna unui mij-loctor.

20. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s'ar fi dat lege, care să poată da viață îndrep-tării ar fi în adevăr din lege;

22. Dar Scriptura a în-chis toate sub păcat, pen-tru că făgăduința să se dea din credință în Iisus Hristos celor ce cred.

23. Iar înainte de venirea

credinței, eram păziți subt lege, fiind inclusi pentru credința care avea să se descopere;

24. Așa că legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptă-țim din credință;

25. Iar dacă a venit cre-dință, nu mai suntem subt călăuză.

26. Pentru că toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credință în Hristos Iisus;

27. Căci, căci în Hristos v'ati botecat, în Hristos v'ati îmbrăcat.

28. Nu mai este Judeu-nici Elin, nu mai este rob-nici slăbos, nu mai este parte bărbătească nici fe-meiască, pentru că voi toți unul sunteți în Hristos Iisus.

29. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, sunteți deci urmași ai lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Pavel devedește că îndrep-tărirea omului este din credință.

4. 1. Zic însă: Cătă vreme moștenitorul este prună, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân pe toate,

2. Ci este sub epiteti și ingrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram porunci, eram robiti sub sti-hile lumii;

4. Iar când a venit plinarea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul său cel nașut din femeie, născut sub lege,

5. Ca să răscumpore pe cei de sub lege, ca să primim infiera.

6. Iar peintrucă sunteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte;

7. Așa că nu mai ești rob, ci fiu; iar de esti fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Dar atunci, neuncând pe Dumnezeu, slujeți celor ce din fire nu sunt dumnezei;

9. Acum însă, după ce ati cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ati fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceti iarăși la stihile cele slabă și săracă, cărora voiți să le sluijiți din nou ca inițiate?

10. Tineți zile și lumi și timpuri și ani de sărbătoare.

11. Mă tem pentru voi, că nu cumva să mă fi oșteșit la voi în zadar.

12. Fraților, rogu-vă, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi. Nu mi-ai făcut niciun rău;

13. Dar știi că din cauza unei slabiciuni a trupului v'am binevestit întâi,

14. Si voi nu ati dispusuit încercarea ce era în trupul meu, nici nu v'ati scăbit de ea, ci m'ati permis ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este doci acum fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de era cu putință, v'ati fi seosi ochii și mi i-ați fi dat.

16. Aiu ajuns oare vrăjmașul vostru, spunându-vă adevărul?

17. Aceia vă răvnesc, dar nu cu gând bun, ci vor să vă despartă, ca să le fiți răvnitorii lor.

18. Este însu bine a avea răvnă pentru lucru col bun, totdeauna, și nu numai când eu sunt do față la voi.

19. Copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii, pămă ce Hristos vă luă chip în voi!

20. Aș vrea să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul, că sunt nedumerit de voi.

21. Spuneti-mi: Voi, care vrei să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Peintrucă scriș este, că Avraam a avut doi făciori, unul din roabă, iar altul din cea slabă;

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, iar cel din cea slabă prin făgăduință.

24. Ceea ce are altă în-

semnare; căci acestea sunt cele două testamente: Unul din muntele Sinai, care înște spărobie și care este Agat;

25. Căci Agat este muntele Sirai în Arabia, care se potrivește cu Ierusalimul de acum și este rob cu copiii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slabod și este mai că a noastră a tuturor;

27. Căci scriș este: «Veseleste-te cea stearpă, care nu naști; glăsuște și strigă cea care n'ai durerile nașterii, că mai mulți sunt fișii colei părisite decât ai celor cu bărbat».

28. Iar noi, fraților, suntem după Isaac fii ai făgăduinței;

29. Dar precum atunci cel ce se născuse după trup alunga pe cel ce se născuse după duh, așa și acum.

30. Dar ce zice Scriptura? «Alungă pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni cu fiul celei slabode».

31. Aș deci, fraților, nu suntem fii ai roabei, ei ai celor slabode.

Cei chemați la credință sunt scutiți de faptele legii prin patimile lui Hristos. Libertatea cea după Dum.

5. 1. Stați deci tari în sloboznenia cu care ne-a dă-

ruit Hristos și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei.

2. Întă, eu Pavel vă spun: Că de vă veți să vă imprijur, Hristos nu vă va folosi nimic.

3. Si mărturisesc iarăși oricărui om ce se taie împrejur, că este dator să împlinescă toată legea.

4. Cei ce voiți să vă îndreptăti prin lege, v'ati îndepărta de Hristos, ati căzu din har,

5. Căci noi așteptăm în Duh nădejdica îndreptării din credință;

6. Peintrucă în Hristos Iisus nici tăierea-împrejur nu poate cova, nici netăiere-împrejur, ci credința care încreiază prin dragoste.

7. Voi alergați bine. Cine v'ă opri de a vă supune adevărului?

8. Induplecarea aceasta nu este dela cel care vă chiamă.

9. Puțin aluat dospește totă frământătură.

10. Eu am încredere în voi într-oare Domnul, că nici altceva nu veți cugea; iar cel ce vă turbură va purta osânda, oricine ar fi.

11. Dacă eu, fraților, propovedușește încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt prigoniți? A înecat deci smîntecala crucii,

12. O, de s-ar săia de tot cei ce vă răzvrătesc!

13. Căci voi ati fost che-

mați la slobozenie, fraților; numai să nu folosiți slobozenia voastră ca prilej de a slui trupului, ci să sluijiți unul altuia prin dragoste.

14. Căci toată legea se cuprinde într'un cuvânt, adeea: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți».

15. Iar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mâncăți, veДЕi să nu vă năruiciți unul pe altul.

16. Vă zic însă: Cu Duhul să umblați și să nu săvăriți pofta trupului.

17. Căci trupul pofteste împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului, și ele se împotrivesc unul altuia, ca să nu faceti cele ce ati voi.

18. Dacă însă sunteți mânată de Duh, nu sunteți suht lege.

19. Iar faptele trupului sunt cunoscute, care sunt acestea: preacurvie, desfrâu, necurătie, necumpătare,

20. Slujire idolilor, fermeatorii, vrajbe, certuri, zavistii, mânuii, gâlcevi, desbinări, eresuri,

21. Pisme, ucideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum v'am și spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Iar roada Duhului este dragoste, bucurie, pa-

ce, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, cumpătare;

23. Împotriva acestora nu este lege.

24. Iar cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. Dacă trăim cu Duhul, eu Duhul să și umblăm.

26. Să nu căutăm mărire desărată, întărătându-ne unii pe alții, pismindu-ne unii pe alții.

Să îndreptăm cu blândețe pe aproapele. Sfătuire de a se feri de iudeanți și a duce viața nouă, după Duh.

6. 1. Fraților, chiar de va cădea un om în vrecoare sălă, voi cei duhovnicesti îndreptați pe unul ca acela cu duhul blândeței, luană seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în spitală.

2. Purtați sarcinile unul altuia și săa împliniți legea lui Hristos.

3. Căci de se socotește cineva că este ceva, nimic fiind, se îngăla singur.

4. Iar fapta sa să și-o cerecete fiecare, și atunci va avea laudă față de sine numai, iar nu față de altul.

5. Căci fiecare își va purta sarcina sa.

6. Cel care învață cuvân-

tul dela altul să facă parte celui ce-l învață de toate bunurile.

7. Nu vă amăgiti, Dumnezeu nu se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, a-

ceea va și socera.

8. Cel ce seamănă în trupul său, din trup va secura stricăciune, iar cel ce seamănă în Duh, din Duh va socera viață vesnică.

9. Să nu ne descurajăm făcând binele, căci vom secura la timpul său, dacă nu ne vom lenevi.

10. Deci dar, atât cât avem timp, să facem bine către toți, dar mai ales către ei de credință noastră.

11. Vedeți cu ce fel de litere v'am scris cu mâna mea.

12. Căci vor să placă după trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prigoniți pentru ercea lui Hristos;

13. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păresc legea, ei voiesc să vă tăiați împrejur voi, ca să se laude ei în trupul vostru.

14. Mie însă să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este pentru mine răstignită și eu pentru lume;

15. Căci în Hristos Iisus nici tăierea-împrejur nu poate ceva, nici netăierea-împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Si căci vor urma dreptarul acesta, pace peste ei și milă, și peste Israelul lui Dumnezeu.

17. De acum nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu rânilor Domnului Iisus.

18. Harnul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru, fraților. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Alegerea din veoi a creștinilor spre măntuire. Răgăciunea pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia

lui Dumnezeu, sfintilor ce sunt în Efes și credincioșilor în Hristos Iisus:

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat fie Dum-

nezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat pe noi cu toată binecuvântarea duhovnicească în cer întru Hristos,

4. Precum ne-a și ales pe noi întru el înainte de întemeierea lumii, ca să ne fiști și fără prihană înaintea lui,

5. Dinainte rânduindu-ne spre înfiere lui în dragoste prin Iisus Hristos, după bunăvoiea voii sale,

6. Spre lauda măririi hărului său, cu care ne-a dăruit pe noi într-o cale iubit,

7. Într-o care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea greșalelor, după bogăția hărului lui,

8. Pe care l-a făcut să prisoasească față de noi într-o toată înțelepciunea și precepere;

9. Făcându-ne cunoscută taina voii sale, după bunăvoiea sa, pe care dinainte a rânduit-o într-o el,

10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate să le reunescă în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, într-o el,

11. Într-o care și moștenire am primit, fiind dinainte rânduși, după planul celui ce toate le lucrază după hotărîrea voii sale,

12. Ca să fim noi spre lauda măririi lui, cei care dinainte am nădăjduit în Hristos;

13. Într-o care și voi, având învântul adevărului, Evanghelia măntuirii voastre, și într-o care crezând, ați fost peccatiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței,

14. Si care este arvina moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor căstigăti de el, spre lauda măririi lui,

15. Drept aceea și eu, având credința vonstră în Domnul Iisus și drngostea cea către toți sfinti,

16. Nu fiocetez să mulțumește pentru voi, făcând poameniro de voi în rugăciunile mele,

17. Pentru ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl măririi, să vă dea duhul înțelepciunii și al descoperirii, în cunoașterea lui,

18. Ochi îluminati al iniții voastre, ca să știi care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția măririi moștenirii lui între sfinti,

19. Si căt de covârșitoare este mărimea puterii lui față de noi, cei care credem, după lucrarea puterii tăriei lui,

20. Pe care a săvârșit-o în Hristos, înviindu-l din morți, și l-a pus să șadă de-a-drcapta sa în cer,

21. Mai presus de toată domnia și stăpânirea și puterea și dregețoria și decât tot numele ce se numește,

covârșitoare a harului său într-o bunătate spre noi în Hristos Iisus.

8. Căci sunteți măntuiti din han prin credință, și acasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul,

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Căci suntem făptură a lui, zidită într-o Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit dinainte, ca să umblăm în ele.

11. Pentru aceea aduceti-vă aminte, că oarecând voi, păgânii cu trupul, nuniti netâiere-imprejur de către cei numiți tăiere-imprejur făcută de mâna în trup,

12. Erați în vremea aceea fără Hristos, înstrăniți de cetățenia lui Israel și străini de așezările făgăduinței, neavând nădejde și fiind fără Dumnezeu în lume;

13. Iar acum, într-o Hristos Iisus, voi, care oarecând erați departe, văți apropiat prin sângele lui Iisus.

14. Pentru că este parțea noastră, cel care a făcut din amândouă una și a dărâmat peretele cel din mijloc al despărțirii,

15. Vrajba, stricând în trupul său legă orânduirilor din porunci, pentru ca într-o sine să-i zidească pe

cei doi într'un om nou, fără când pace,

16. Să-i fiapace pe amândoi cu Dumnezeu într'un trup prin cruce, omorind vrajba prin ea.

17. Să venind vă vestit pace vănuă celor de departe și celor de aproape,

18. Că prin el avem și unii și alții apropierea de Tatăl într'un Duh.

19. Deci dar nu mai suntem străini și venetici, ei împreună cătăneni cu sfintii și sunteți din casa lui Dumnezeu,

20. Fiind zidiți pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiu lui fiind înșuși Iisus Hristos,

21. Întrucare fiind bine întocmită, toată zidirea crește pentru a fi locaș sfânt în Domnul,

22. Întrucare și voi sunteți împreună zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

Înțelepciunea dumnezeiască dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

3 1. Pentru aceasta, eu Pavel, cel pus în lanturi al lui Iisus Hristos pentru voi păgânii,

2. Dacă în adevăr ați au zit de iconomia harului lui Dumnezeu, dată mie pentru voi,

3. Că prin descoperire mi-a făcut cunoștuță taină, precum scriselui înainte pe securi,

4. Din care citind, puteți să înțelegeți preepera mea în taină lui Hristos;

5. Care nu s'a făcut cunoștuță fiilor oamenilor din arte venaturi, cum s'a descooperit acum sfintilor lui apostoli și proorocilor în Duh;

6. Că păgânii sunt împreună moștenitori și un trup împreună și împreună părtăși ai făgăduinței lui, întru Hristos prin Evanghelie,

7. Al cărei slujitor m'am făcut după darul harului lui Dumnezeu, dat mie după lucrarea puterii lui:

8. Mie, celui mai mic decât toți sfintii, mi s'a dat harul acesta de a binevesti într-o neamură bogăția lui Hristos cea nepătrunsă,

9. Să i-a lumina pe toți care este iconomia tainei celei ascunse din veci în Dumnezeu, cel care a zidit toate prin Iisus Hristos,

10. Ca să se facă acum cunoștuță prin Biserică domnilor și puterilor din cer înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri;

11. După hotărîrea cea din veci, pe care a îndeplinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Întrucare avem în-

drăsnire și apropiere cu încredere prin credință în el.

13. De aceea vă rog să nu pierdeți curajul în necazurile mele pentru voi, care sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Din care se trage tot numele părintesc în ceea ce pământ,

16. Ca să vă dea după bogăția măririi sale a vă întări cu putere prin Duhul lui în omul cel dinăuntru.

17. Sore a locui Hristos prin credință în iminile voastre,

18. Fiind înrădăcinat și întemeiat în dragoste, ca să puteți înțelege împreună cu toți sfintii, care este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea ei,

19. Să să cunoașteți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să fiți plini de toată plinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate să facă toate mai eu prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce lucrează în noi,

21. Același fie mărire în Biserică întru Hristos Iisus, în toate neamurile veacului veacurilor. Amin.

Sfaturi pentru unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obștesc. Întreaga înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

4 1. Drept accea vă rog eu, cel pus în lanturi întru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care sunteți chemați,

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu înțelepciunea, îngăduindu-vă unii pe alții cu dragoste,

3. Silindu-vă să păstrati unitatea Duhului în legătura văcăi.

4. Un trup și un Duh, precum ati și fost chemați într-o nădejde a chemării voastre.

5. Un Domn, o credință, un botez;

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toti și prin toți și întru noi toți;

7. Iar fiecărlia din noi să a dat harul după măsură darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: «Să intindă la înălțime, robă și arobă și a dat daruri oamenilor».

9. Iar că «să a suț», ce este decât numai că «să a și pogorât înălțime la părțile cele mai de jos ale pământului»

10. Cel ce să a coborât este acela care să a și suț

mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Si el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evanghelisti, iar pe alții păstorii și învățători,

12. Spre desăvârsirea sfintilor, pentru Iucrul slujirii, pentru zidirea trupului lui Hristos,

13. Până ce vom ajunge toti la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vîrstei deplinătății lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim pruncii, aruncați de valuri și rurări de tot vîntul învățăturii, în amăgirea oamenilor, într-o vîcileșu, spre unicătirea înșelăciunii;

15. Ci înțând adevărul în dragoste, să creștem în toate înțele, eare este capul Hristos,

16. Din care tot trupul bine aleătuit și bine încheiat prin fiecare legătură de sprijin, după luerarea săvârșită pe măsura fiecăruia mădular, crește spre zidirea sa înșisui în dragoste.

17. Aceasta spun deci și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblați cum umbila păgânii ceilalți în desertăciunea mintilor lor,

18. Intunecati la minte, fiind înstrăinăti de viața lui Dumnezeu din cauza ne-

cunoștinței din ei, pentru împrietirea inimii lor;

19. Care în neșintire fiind, s-au dedat necumpătarii spre săvârsirea cu lăcomie a toată necurăția.

20. Dar voi nu aşa ati învățat pe Hristos,

21. Dacă în adevăr I-ați ascultat și v-ați învățat întru el, precum este adevărul în Iisus,

22. Ca să lepădați față de viațuirea dinainte pe omul cel vechiin, care se strică după poftele înșelăciunii,

23. Si să vă înnoiti iarăși cu dumul mintii voastre,

24. Si să vă îmbrăcati în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu întru dreptate și iată sfințenia aderării lui.

25. De aceea, lepădând minciuna, grăbiți fiecare adevărul cu aproapele săn, întrucăt suntem unul altuia mădular.

26. «Măriți-vă și nu păcătuți»; scărele să nu apună pesto mânia voastră,

27. Nici nu dați loc diavolului.

28. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai de grabă să se ostenească luerând hincle în mâinile sale, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.

29. Niciun curvant rău să nu iasă din gura voastră, ci numai ce este bun spre zidire după trebnină,

EFESENII, 4, 5.

ca să dea har celor ce-l aud.

30. Si să nu întristați Dumul cel Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați fost petrecuți pentru ziua răscumpărării.

31. Toată amărăciunea și aprinderea și mânia și strigarea și defâimarea să so lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

32. Si fiți unul către altul buni, milosi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vonă în Hristos.

Indemnuri la viața cea vrednică de sfințenie creștină, la mustrearea răului cu pilda, nu cu vorba; la a se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

5. 1. Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște copii iubiti,

2. Si umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și s-a dat po sine pentru noi pri-nos și jertfa lui Dumnezeu întru miroș cu bună mi-reasmă.

3. Desfrânu și orice ne-curăție sau lăcomie nici să nu se pomenească între voi, așa cum se cuvine sfintilor;

4. Nici vorbe de rușine și vorbe proaste sau glume, care nu se cuvin, ci mai de grabă mulțumire,

5. Căci această să o știți,

că niciun desfrânăt sau necurat sau lacom, care este un slujitor de idoli, nu are moștenire în impăriția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte desarte; căci pentru acesta vine mânia lui Dumnezeu pesto fiți neascultări.

7. Deci să nu vă faceți părăși cu ei.

8. Căci carecând erați intunecate, dar acum sunteți lumină întru Domnul.

9. Ca fiți ai luminii să umblați — căci roada Dunului este în toată bunătatea și dreptatea și adovăru.

10. Încercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Si să nu fiți părăși la faptele cele fără de readă ale intunecului, ci mai de grabă să le munărați;

12. Căci cele făcute de ei în ascuns este rușine a le și spune.

13. Toate ecce mustrate se învederează de către lumină; căci tot ce este învederat este lumină.

14. De aceea zic: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Vedeți deci cum să umblați bine, nu ca niște neînțelepti, ci ca ei înțelepti,

16. Răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele.

17. De aceea nu fiți neprincipuți, ei înțelegeti cărora este voia Domnului.

18. Si nu vă îmbătați de vin, în care este desfrâna-re, ci să vă umpleți de Duhul.

19. Vorbind între voi în psalme și în cântări de laudă și duhovnicești, lăudând și cântând în inima, voastră Domnului.

20. Mulțumind totdeauna pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui,

21. Supunându-vă unui altuia în frica lui Dumnezeu.

22. Femeile supuneți-vă bărbatilor voștri, ca Dom-nului,

23. Pentru că bărbatul este capul femeii, precum și Hristos este capul Bisericii și el este măntui-tor al trupului;

24. Dar precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbatilor lor în total.

25. Bărbati, iubiți-vă fe-meile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și s'a dat pe sine pentru ea,

26. Ca să o sfîntească, curățind-o cu baia apă prin cuvânt,

27. Ca să și-o înfățișeze Biserică slăvită, neavând pată nici săbăcitură, sau

alteva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană.

28. Așa sunt datori bărbatii să-și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cei ce își iubește femeia, pe sine se iubește.

29. Căci nimenei nu s-a urit vreodată trupul, ci îl hrănește și-l încălzește, precum și Hristos Biserica,

30. Pentru că suntem mă-dulare ale trupului, din carnea lui și din oasle lui.

31. «Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi anân-doi un trup».

32. Taina aceasta mare este, iar eu zic în Hristos și în Biserică.

33. Dar și voi, fiecare, așa să-și iubească femeia sa ca pe sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

Sfaturi către fiz, părinți, slugi, stăpâni. Armele cre-stințului în lupta cu vrăj-mașii duhovnicești.

6. Copiii ascultați pe părinții voștri în Dom-nul, căci aceasta este cu dreptate.

2. «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», care este porunca cea dintâi cu fă-găduință;

3. «Ca să-ji fie tie bine și să trăiești ani mulți pe pământ».

4. Si părinții nu întă-
rătați pe copiii voștri spre
mânie, ci creșteți-i în
învățătură și în certarea
Domnului.

5. Slugile ascultați pe
stăpâni voștri cei după
trup cu frică și cu entu-
mar, întru curăția inimii
voastre, ca și pe Hristos,

6. Slujindu-le nu numai
înaintea ochilor, ca aceia
care vor să plăcă oamenilor,
ci ca slugi ale lui Hris-
tos, făcând voia lui Dum-
nezeu din suflet,

7. Slujindu-le cu bună-
voiință ca Domnului, iar nu
ca oamenilor,

8. Știind că orice bine
va face fiecare, aceea va
lăna dela Domnul, fie robul,
fie cel liber.

9. Si stăpâni aceleasi să
faceți față de ei, înțeind
eu amenințarea, știind că
Stăpânum și al lor și al vo-
stru este în ceruri și că la
el nu este părțuire.

10. În sfârșit, frații mei,
întăriți-vă în Domnul și în
puterea tării lui.

11. Imbrăcați-vă cu toa-
tă armătura lui Dumnezeu,
ca să puteți sta împotriva
uneltilor diavolului,

12. Pentru că nu avem de
luptat împotriva trupului și
a săngelui, ci împotriva
omnilor, împotriva puterii-
lor, împotriva stăpânitorilor
intunericului acestui
veac, împotriva duhurilor
răutăți din văzduhuri.

13. Pentru aceea, luați
toată armătura lui Dum-
nezeu, ca să vă puteți im-
potriți în ziua cea rea și
să stați tari, săvârșind toa-
te.

14. Stați deci tari, în cin-
gându-vă mijloacul cu ade-
vărul și îmbrăcându-vă cu
platosa dreptății,

15. Si încălțându-vă pi-
cioarele întru gătirea E-
vangheliei păcii,

16. Luând peste toate
pavăza credinței, cu care
veți putea stinge săgoțile
vieleanului cele aprinse,

17. Si coiful măntuirii
luați și sabia Duhului, care
este cuvântul lui Dumne-
zeu,

18. Prin toată rugăciu-
nea și cererea, rugându-vă
în toată vremea întru Du-
hul și la această prive-
ghind eu toată răbdarea
și rugăciunea pentru toți
sfinții

19. Si pentru mine, ca
să mi se dea cuvântul la
deschiderea gurii mele, să
fac cunoșcută cu curaj tai-
na Evangheliei,

20. Pentru care fac so-
lie în lanturi, ca să vor-
besc în ea fără sfială, pre-
cum trebuie să vorbesc.

21. Iar ca să știi și voi
ce mai fac, toate ale mele
vi le va arăta Tihic, iubi-
tel frate și slujitor credin-
cios în Domnul,

22. Pe care l-am trimis

la voi toemai pentru aceasta, ca să știți cele despre noi și să măngâie înimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dum-

nezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Harul fie cu toți cei care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos cu dragoste nestricăcioasă. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Multumire pentru fapta bună a Filipenilor și îndemn ca să fie desăvârșită. Povestirea luptelor și a oșardiei sale.

1. Pavel și Timotei, robi ai lui Iisus Hristos, tuturor sfintilor în Hristos Iisus ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconi;

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Multumesc Dumnezeului meu în toată pomerenie ce fac de voi,

4. Rugându-mă totdeauna că bucurio în toată rugăciunea mea pentru voi toți,

5. Pentru că luat parte la Evanghelie din ziua dintâi până acum.

6. Înerdințat fiind de aceasta, că cel ce a început la voi lucru cel bun îl va duce la capăt până în ziua lui Iisus Hristos,

7. Precum imi este drept să, cuget accușata pentru voi toți, pentru că vă am în inimă și în lanțurile mele și în apărarea și în adereberea Evangheliei, voi toți fiind părtași harului împreună cu mine.

8. Căci martor imi este Dumnezeu, că vă doresc pe toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și acestea mă rog, că dragostea voastră să prisoască din ce în ce mai mult în cunoștință și în toată înțelegeră,

10. Ca să cercați cele ce se deosebesc, pentru a fi curați și fără potichire în ziua lui Hristos,

11. Plini de roade ale dreptății, cele prin Iisus Hristos, spre mărire și laudă lui Dumnezeu.

12. Și voiesc să știți, fraților, că cele întâmplate cu mine s'au întors mai degrabă spre sporirea Evangheliei,

FILIPENI, 1.

13. Încât lanțurile mele s'au învederat în tot preitorul și la ceilalți toți, că sunt pentru Hristos,

14. Si cei mai mulți din frații în Domnul, încredințati prin lanțurile mele, îndrăsnește și mai mult să grăbescă fără teamă cîntul.

15. Unii, este drept, propovedește pe Hristos pentru pismă și pentru ceară, dar alții cu bunăvoiță;

16. Unii vestesc pe Hristos pentru evanghela de vrăjă, nu cu gând curat, societă că vor aduce necez lanțurilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că sunt puși spre apărarea Evangheliei,

18. Dar ce este (aceasta)? Nimic decât că Hristos se propovedește în tot chionul, fie prin fătărie, fie prin adevar, și de aceasta mă bucur și mă voi mai bucura încă.

19. Căci știm că aceasta va duce la măntuirea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul Duhului lui Iisus Hristos,

20. După astoartarea și nădejdea mea, că întru nimic nu voi fi rușinat, că în toată îndrăsneala, că totdeuna, aşa și acum, va fi mărit Hristos în trupul meu, fie prin viață fie prin moarte,

21. Căci pentru mine

viața este Hristos și moarte un căstig.

22. Dar dacă a viotui în trup este de folos pentru lucru meu, nu știu ce voi alege.

23. Sunt însă strâns de amândouă, având dorință de a mă desface și a fi împreună cu Hristos, căci este eu mult mai bine,

24. Dar este mai de trebuință pentru voi ca să rămân în trup.

25. Si fiind încredințat de aceasta, știm că voi rămâne și voi petrece împreună cu voi toți spre promisiunea voastră și spre bucuria credinței;

26. Pentru ca lauda voastră să prisosească în Hristos Iisus prin mine, la voirea mea din nou către voi.

27. Numai să vă purtați în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind cu și răzându-vă, fie nefiind de față, să and despre voi că stată într'un duh, nevoindu-vă împreună într'un suflet pentru credința Evangheliei.

28. Neînfricosându-yă întru nimic de cei protivnici, ceea ce pentru ei este arătare a pierzării, iar pentru voi a măntuirii, și aceasta delă Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dat pentru Hristos nu numai

să credeti în el, ci să și pătimi pentru el.

30. Dacănd aceeași luptă, pe care ati văzut-o la mine și o auzit acum de mine.

Sfaturi pentru viață în urire și umilință, având pildă smerenia și mărire lui Hristos. Laudă lui Tatăl meu și lui Epafrodit.

2. Deci de este vreunănd în Domnul Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământeni și al celor dedesupră.

2. Impliniti bucuria mea, ca să cugetați la fel, având aceeași dragoste, un suflare fiind, una engetând.

3. Nici făcând eu cearță sau cu mărire desărtă, ci cu smerenie socotind unul pe altul a fi mai de cinstă decât el însuși.

4. Nu căutați fiercare ale sale, ci și fiercare pe ale altora.

5. Cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus.

6. Care, fiind în chip de Dumnezeu, n'a socotit o răpire a fi el întoemai cu Dumnezeu,

7. Ci s'a golit pe sine, luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor,

8. Si aflându-se la infățișare ca un om, s'a smisit făcându-se ascultător

până la moarte, și încă moarte de cruce.

9. De aceea și Dumnezeu l-a prea-inălțat și i-a dărnit lui nume mai presus de orice nume,

10. Pentru că în numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământeni și al celor dedesupră.

11. Să să mărturisească toată limba, că Iisus Hristos este Domn, spre mărire lui Dumnezeu Tatăl.

12. Astfel dar, iubitii moi, precum ati ascultat totdeauna, nu numai când erau de față, ci cu mult mai vârtoș acum când sunt departe, luerati cu frică și cu extremitate la măntuirea voastră.

13. Căci Dumnezeu este cel care increază în voi și a voi și a lucra pentru a binevoi.

14. Toate să le faceti fără cărtini și fără sovăiri,

15. Ca să fiți fără prihană și curați, fii al lui Dumnezeu nepărată, în mijlocul unui neam strămb și suet, între care strălucești ca niște luminători în lume,

16. Tinând cuvântul vieții, spre luda mea în ziua lui Hristos, că nu am alertat în zadar, nici m'am ostenit în zadar.

17. Dar chiar de mi-aș vărsa sângele pentru jertfa și pentru slujba credinței

ci și po mine, ca să nu am întristare peste întristare.

28. L-am trimis deci mai degrabă, pentru că văzându-l iarăși să vă bucurăți împreună cu mine.

19. Nădăjduesc în Domnul Iisus să vă trimitem crând pe Timotei, ca să mă incurajeze și eu cunoșcând cele ale voastre;

20. Căci nu am pe nimic de aceeași simțire cu mine, care să vă poarte eu adorărat grija;

21. Pentru că toti cactă cele ale lor, nu cele ale lui Iisus Hristos.

22. Iar căt este el de încercat sătii, căci a slujit împreună cu mine pentru Evanghelie, ca un fiu cu tatăl său.

23. Pe el deci nădăjduesc să-l trimitem îndată, după ce voi vedea cum ies cele ale mele.

24. Sunt însă încredințat în Domnul, că și eu voi veni în curând.

25. Am socotit de trebuință să trimitem voi pe Epafrodit, fratele și împreună cu mine lucrătorul și ostasul, trimisul vostru și slujitor al nevoilor mele,

26. Pentru că vă doria mult pe toti și era neliniștit, fiindcă ati auzit că a fost bolnav;

27. Si a fost în adevară bolnav aproape de moarte; dar Dumnezeu l-a mulțuit, și nu numai pe el,

4. Deși eu aş putea să mă bizui și pe trup. De

socotește vreun altul că se

poate bizui pe trup, eu cu atât mai mult:

5. Fiind tăiat împrejur și optă zi, din neamul lui Israel, din semințiu lui Vaniamin, Evreu din Evrei, după lege fariseu,

6. După râvnă prigoniind Biserica, după dreptatea cea din lege făcându-mă fără prihană.

7. Dar cele ce-mi erau căstig, pe acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. În adevară le și socoteșe pe toate a fi pagubă, față de pretul cel mare al cunoștinței lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am lăsat păgubit de toate și le socotese a fi gunoai, pentru a dobândii pe Hristos,

9. Si a mă aflat întru el, având nu îndreptătirea mea cea din lege, ci pe cea prin credința în Hristos, îndreptătirea cea dela Dumnezeu pe temeiul credinței,

10. Ca să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și să iau parte la patimile lui, asemănându-mă cu moartea lui;

11. Ca doar să pot ajunge la învierea morților.

12. Nu că am și luat răsplata sau și sunt desăvârșit; dar urmăreșe ca doar voia prinde aceea pentru care și eu am fost prinși de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi prins, ei numai una fac; uitând cele dinapoi și tinzând la cele dinainte,

14. Alerg la întâi, spre răsplata elemarăi celei de sus a lui Dumnezeu în Hristos Iisus.

15. Căți dar suntem desăvârșiți, aceasta să gândim; și de gândiți ceva în alt chip, Dumnezeu vă va descoperi și aceasta.

16. Dar acolo unde am ajuns, să urmăm după aceași dreptar, să gândim la fel.

17. Fiți împreună următori mic, fraților, și uitați-vă la cei ce umblă așa cum ne aveți pildă pe noi.

18. Pentru că mulți, despre care v' am vorbit adesea, iar acum vă vorbește și plângând, umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos,

19. Al căror sfârșit este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecolle și a căror slavă este în rușinea lor, care cugetă cele pământești.

20. Căci cetatea noastră este în ceruri, de unde aşteptăm și mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru cel smirnit, ca să-l facă după chipul trupului măririi Iisus, după lucrarea puterii lui de a-și și supune toată.

Indemnuri la statonacie și la vesetie duhovnicesci. Pavel malfumește pentru ajutorul trimis.

4. Deci, frații mei iubiti și doriti, bucuria și cununa mea, așa să stăti în Domnul, iubitorilor.

2. Rog pe Evodia și pe Sintili rog, să cugete la fel în Domnul.

3. Încă te rog și pe tine, tovarăș credincios, ajută-le lor, care împreună cu mine s'au nevoie întru Evanghelia, cum și eu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucea ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

4. Bucurăți-vă totdeauna în Domnul, și iarăși zic: bucurăți-vă!

5. Îngăduința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. De nimic să nu vă îngrijorați, ci cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire întru toate.

7. Si pacea lui Dumnezeu, care depășește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre în Hristos Iisus.

8. În sfârșit, fraților, căte sunt adevarăte, căte sunt cinstite, căte sunt drepte, căte sunt curate, căte sunt iubite, căte sunt cu nume bun, orice virtu-

te și orice laudă, acestea să le gândiți;

9. Cele ce ați și învățat și ati primit și ați auzit și ati văzut la mine, acestea să le faceți, și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

10. Si m' am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grija pentru mine, precum e și aveați, dar v' a lipsit priejur.

11. Nu doar că vorbește ca fiind în lipsă, căci eu m' am deprins să mă îndestulez cu cele ce am.

12. Știu și că mă smerește, știu să am și de prisos; întru totul și întru toate m' am învățat și să mă satur și să flămânzesc, și să am de prisos și să fiu lipsit.

13. Teatate le pot în Hristos, cel care mă întărește.

14. Ati făcut însă bine că ati împărtășit împreună cu mine necazul.

15. Si știi și voi, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserică nu s' a făcut părăsă cu mine la dat și la luat, decât numai voi și unii,

16. Că și în Tesalonică ati trimis pentru trebuința mea și odată și de două ori.

17. Nu că doar cauț dațul, dar cauț rodul care să prisosească în societatea voastră.

18. Am primit toate și am de prisos; m'au îndestulat primind dela Epa- frotit cele trimise de voi, miroș cu bună mireasmă, jertfă primită, bine-plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeul meu va împlini toată trebuința voastră după bogăția sa intru mărire prin Hristos Iisus.

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

*Laudă pentru credința Co-
loșenilor și rugăciune pen-
tru întărire lor în ea. Pa-
vel se bucură de rodul
ostenelilor sale.*

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratrele,

2. Frăților în Hristos sfinti și credincioși din Colose: Har vonă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, totdeauna rugându-ne pentru voi.

4. Au zind de credință voastră în Hristos și de

dragostea ce aveți față de toți sfintii,

5. Pentru nădejdea cea gătită vonă în ceruri, de care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului Evangeliei,

6. Care a ajuns la voi, ca și în toată lumea, și aduce roadă și crește ca și la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr,

7. După cum ați și în- vățat dela Epafras, iubitul împreună cu noi rob, care este credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

8. și care ne-a arătat dragostea voastră în Duhul.

9. Pentru aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru fie mărirea în vecii vecilor. Amen.

21. Îmbrățișați în Hristos Iisus pe toți sfintii. Vă îmbrățișați frații, care sunt împreună cu noile.

22. Vă îmbrățișați toți sfintii, mai ales cei din casa Cezarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi cu toți. Amen.

COLOSENI, 1.

Pentru voi și să ceferă ca să vă umpleți de cunoașterea voii lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10. Pentru a umbla în chip vrednic de Domnul spre toată plăcerea, făcând roădă în tot lucrul bun și sprijind în cunoașterea lui Dumnezeu,

11. Întăridu-vă cu toată puterea după tăria măririi lui, spre toată îngăduirea și îndelungă-răbdare.

12. Mulțumind cu bucurie lui Dumnezeu și Tatălui, care ne-a învățnit să avem parte la moștenirea sfintilor întru lumenă.

13. Care ne-a izbăvit de stăpânirea întunericului și ne-a strămutat în împărtăția Fiului dragostei lui,

14. Intru care avom răscumpărarea, iertarea păcatelor;

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întărit-născut înainte de toată făptura de sub cer,

al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

24. Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc lipsurile necazurilor lui Hristos în carnea mea pentru trupul lui, care este Biserica,

25. Al cărei slujitor am devenit eu, după iconomia lui Dumnezeu cca dată mie pentru voi, ca să plinesc cuvântul lui Dumnezeu,

18. Si el este capul trupului, al Bisericii; care este început, întărit-născut din morți, ca să fie el cel dintâi întru toate,

19. Că în el a binevoit să locuiască toată plinirea,

20. Si să împace cu sine prin el toate, făcând pace prin sângele crucei lui, prin el, fie cu cele de pe pământ, fie cu cele din ceruri,

21. Si pe voi, care erati oarecând înstrăinăți și vrăjămași cu mintea în lumerile cele reale, acum v'a ființat.

22. În trupul cărnii lui prin moarte, ca să vă înfățișeze sfinti și fără prihană și nevinovați înaintea sa,

23. Dacă în adevăr ră-

mâneți intemeiați în cre-

dință și întăriți și nemis-

ciuti dela nădejdea Evan-

gheliei pe care ați auzit-o,

care să propoveadă la

toată făptura de sub cer,

al cărei slujitor am devo-

nit eu, Pavel.

26. Taina cea ascunsă din veci și din neamuri; iar acum s'a arătat sfintitor lui;

27. Cărora Dumnezeu a voit să le arate care este bogăția măririi tainei acestei între neamuri, care este Iisus între voi, nădejdea măririi;

28. Pe care noi îl propovăduim, înstrănd pe tot omul și învățând pe tot omul în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe tot omul desăvârsit în Iisus Iisus;

29. Pentru aceea mă și osteneșe luptându-mă după lucrarea lui, ce se lucrează în mine cu putere.

Crestinii să nu se plece în telepciunii omenești celei amăgitoare. Viața în urmă cu Dumnezeu îmbrățișată duhovnicește și legea în pătrecerea cea după Hristos.

2. Căci voieșe să știi ce luptă duc pentru voi și pentru cei din Laodiceia și pentru căți n'au văzut fața mea în trup,

2. Ca să se măngâie ini-mile lor, uniți fiind în dragoste și spre toată bogăția inereditării înțelegerii, spre cunoașterea tainoi lui Dumnezeu și Tatălui și a lui Hristos,

3. În care sunt ascunse toate vîsturiile înțelepciunii și ale cunoștinței.

4. Si aceasta o zic, pen-

tru ca să nu vă amăgească cineva cu cuvinte ademe-nitoare.

5. Căci deși eu trupul sunt departe, cu duhul însă sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând bu-na voastră rânduială și tăria credinței voastre în Hristos.

6. Deci, precum ati primit pe Hristos Iisus Dom-nul, aşa să umblați în el,

7. Înrădăcinăți și zidiți fiind în el și întărîți în credință, precum ati fost învățați, prisosind în ea cu multănire.

8. Vedeti să nu vă fure cineva cu filosofia și cu amăgirica deșertă, după predanía oamenilor, după stihile lumii și nu după Hristos.

9. Căci în el locuște tru-pește toată deplinătatea Dumnezeirii

10. Si sunteți deplini în-tru el, care este cap a toa-tăi domnia și stăpânirea;

11. Întru care sunteți și tăiați împrejur, cu tăiere-împrejur nefăcută de mă-nă, prin desbrăcarea de trupul păcatelor cănnii, în-tru tăierea-împrejur a lui Hristos.

12. Fiind îngropăți prin botez împreună cu el, întru care ati și fost inviați împreună prin credință în pu-terea lui Dumnezeu, care l-a inviat pe el din morți.

13. Si pe voi, care erați

morți în gresale și în ne-tăierea-împrejur a trupului vostru, v'a facut să trăiti împreună cu el, iertându-vă toate greșalele,

14. Stergând zapisul ce era asupra noastră, care ne era protivnic cu rânduie-lile lui, și l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce;

15. Desbrăcând domniile și stăpânile, le-a dat cu hotărire pe față, biruind prin ea asupra lor.

16. Deci nimeni să nu vă judece pentru mâncare sau băutură, sau cu privire la sărbătoare sau la lumă-nouă sau la sămbete,

17. Care sunt umbră a celor viitoare; iar trupul, al lui Hristos,

18. Nimeni să nu vă smulgă biruința, voință a-reastă prin smerenie și prin slujirea îngerilor, intrând în lucruri pe care nu le-a văzut, îngăinându-se în de-sert de mintea trupului său

19. Si nefinând de cap, din care tot trupul, între-tinut și întocmit prin în-cheieturi și legături, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deacă deci ati murit împreună cu Hristos pen-tru stihile lumii, pentru ce vi se poruncește, ca și cum ati fi viețuind în lume:

21. Nu lua, nici nu gusta, nici nu atinge!

22. Lucruri care se strică toate prin întrebunțare,—

după poruncile și învăță-turile oamenilor.

23. Care au în adevăr în-fățisare de înțelepciune în-tr'o închinare după voia lor și în smerenie și în necru-tarcă trupului, nu în vre-o cinste față de îndestularea cănnii.

Sfaturi pentru viață crești-nească, mai ales în căsă-toare.

3. 1. Deci dar, dacă ati fost inviați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos șezând de-a-dreapta lui Dumnezeu;

2. Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ,

3. Căci ati murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu el întru mărire.

5. Omorîți deci mădu-la-rele voastre cele de pe pământ: desfrâul, necurățin, patima, pofta cea rea și lacrimia, care este slujire idelilor,

6. Pentru care vine mă-nia lui Dumnezeu peste fiili neascultării,

7. Intre care și voi ati umblat oarecând, când viețuiați în ele.

8. Dar acum lepădați-le și voi pe toate: mânia, iu-timea, răntatea, hula, vor-

bele de rușine din gura voastră;

9. Nu vă mintiți unul pe altul, — deshrăcându-vă de omul cel vechi dimpreună cu faptele lui

10. Și îmbrăcându-vă în el nou, care se înnoește spre a ajunge la cunoaștere, după chipul celui ce l-a făcut,

11. Unde nu este Elin și Iudeu, tăiere-imprejur și netăiere-imprejur, barbar, Scit, rob, liber, ci toate și intru toți Hristos.

12. Îmbrăcati-vă deci ca niște aleși să-lui Dumnezeu, sfinti și iubiti, cu milostivirea îndurărilor, cu bunătate, cu smucere, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare,

13. Ingăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia, de are cineva pără impotrivă cuiva; precum și Hristos v'a ierat vouă, așa și voi.

14. Iar peste toate acestea (îmbrăcati-vă) în drăgoste, care este legătura de-săvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu, la care ați și fost chemați într-un singur trup, să domnească în inimile voastre, și fiți mulțumiitori.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască într-voi din belsug, învățându-vă și munându-vă între voi în toa-

tă înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări de laudă și duhovnicesti, cântând întru har Domnului în inimă vonstră.

17. Și tot ce ați face cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus, multumind prin el lui Dumnezeu și Tatălui.

18. Femeile supuineti-vă bărbătilor voștri, cum se cuvine în Domnul.

19. Bărbății iubiti-vă femeile și nu vă amârăti asupra lor.

20. Copiii ascultați pe părintii voștri în toate, căci aceasta este bine-plăcut Domnului.

21. Părintii nu întărați pe copiii voștri, ca să nu desnădajduiască.

22. Singure ascultați în toate pe stăpânii voștri cei după trup, slujindu-le nu numai înaintea ochilor, că aceia care vor să place oamenilor, că în curația inimii, temându-vă de Dumnezeu.

23. Și tot ce ați face, din suflet să faceți, ca pentru Domnul, iar nu ca pentru oameni,

24. Știind că dela Domnul veți lua răsplata moștenirii; căci Domnului Hristos slujiti.

25. Iar cel ce face ne dreptate, va lua nedreptatea ce a făcut, și nu este părtinire.

Sfaturi pentru unigea cu aproapele, pentru dreptate și rugăciune.

4. 1. Stăpânii să dati slujilor ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpân în ceruri.

2. Stăruți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire,

3. Rugându-vă totodată și pentru noi, că Dumnezeu și ne deschidă ușa cuvântului, spre a grăta înăbușitor, pentru care și sunt pus în lanțuri,

4. Ca să o arăt așa cum trebuie să grăiesc.

5. Umblăți cu înțelegință față de cei din afară, răscumpărând vronea.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, că să știți cum trebuie să răspundeti fiecărui.

7. Cele ale mele vi lo va face pe toate cunoscute Tipică, iubul fratelor și credinciosul slujitor și împreună cu mine rob în Domnul,

8. Pe care l-am trimis la voi tocmai pentru acasă, că să afle cele despre voi și să măngâie inimile voastre,

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul fratre, care este dintre voi. El vă vor face cunoscute toate cele de aici,

10. Vă îmbrățișază Aristarh, cel închis împreună cu mine, și Marcu, nepo-

tul lui Varnava, pentru care ați luat poruncă — doar veni la voi, primiți-l —

11. Și Iisus cel numit Iustus, care sunt din tăriea-imprejur, acestia singuri împreună cu mine lucrători pentru împărtășia lui Dumnezeu, care mi-au fost măngâiere.

12. Vă îmbrățișază Efapras, cel dintre voi, rob al lui Hristos, totdeauna nevoindu-se pentru voi în rugăciuni, că să stați desăvârșiți și împlinind totă viața lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc deosebit de că are multă răvnă pentru voi și pentru ei din Laodiceia și din Ierapole.

14. Vă îmbrățișază Luca, doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Îmbrățișați pe frații din Laodiceia și pe Nifan și Biserica din casa lui.

16. Și după ce se va citi epistola aceasta la voi, faceți că să se citească și în Biserica Laodiceionilor, și pe cea din Laodiceia să o citiți și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Ia seama la slujirea pe care ai primit-o în Domnul, că să o împlinești.

18. Salutarea cu mâna mea, și lui Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amen.

EPISTOLA ÎNTÂIA CATRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă nevoițele a-
postolești ale Tesalonicenii
lor.

1. Pavel și Silvan și
Timotei, Bisericii Tesalo-
nicenilor în Dumnezeu
Tatăl și în Domnul Iisus
Hristos: Har vouă și pace
dela Dumnezeu, Tatăl no-
stru, și dela Domnul Iisus
Hristos.

2. Mulțumim lui Dumne-
zeu totdeauna pentru voi
toti, făcând pomenire de
voi în rugăciunile noastre,

3. Neîncetat aducându-
ne amintea înaintea lui Dum-
nezeu, Tatăl nostru, de lu-
erul credinței voastre și de
osteneala dragostei și de
stăruinta nădejdii voastre
în Domnul nostru Iisus Hri-
stos;

4. Știind, frați iubiți de
Dumnezeu, alegerea voa-
stră,

5. Că Evanghelia noa-
stră n'a fost la voi numai
în evânt, ci și eu putere
și cu Duh Sfânt și cu ade-
verire multă, așa cum știi
ce fel am fost la voi pentru
voi.

6. Si voi v'ati făcut ur-
mători nouă și Domnului,
primind evântul întru se-
căz mult, eu bucuria Du-
hului Sfânt,

7. Încât v'ati făcut pil-

dă tuturor celor ce cred
din Macedonia și din Ahaia.

8. Căci dela voi a răsu-
nat evântul Domnului, nu
numai în Macedonia și în
Ahaia, ei și în tot locul a
ieșit credința voastră în
Dumnezeu, încât nu este
nevoie să mai grăim noi
ceva.

9. Căci chiar ei pove-
stesc ce fel de primire am
avut la voi, și cum v'ati
întors dela idoli la Dum-
nezeu, ca să sluijți Dumne-
zeului celui viu și adevă-
rat.

10. Si să așteptați pe
Fiul lui din ceruri, pe care
l-a inviat din morți, pe
Iisus, care ne izbăvăște
de mânia ce va să vină.

Pavel dorește pe Tesaloni-
ceni, se bucură de ei și in-
grijește ca să fie desă-
vărșiți.

2. 1. Căci știi voi însăvă,
fraților, că venirea noa-
stră la voi n'a fost za-
dărnică,

2. Căci întâi pătimind și
fiind ocărăti la Filipi, pre-
cum știi, am îndrăsnit în-
tru Dumnezeul nostru să
grăim către voi Evanghe-
lia lui Dumnezeu, cu multă
nevoiță.

3. Pentru căndemul no-

I TESALONICENI, 2.

363

stru nu este din însă-
cine, nici din necurăție,
nici cu vieleguri.

4. Că precum am fost so-
rotiți vrednicie de Dumne-
zeu, spre a ni se încredință
Evanghelia, așa grăim; nu
da să plăcem oamenilor, ci
lui Dumnezeu, care încear-
ă înimile noastre.

5. Căci niciodată nu
nu am arătat eu evânt de
îngusire, precum știi, nici
cu urlej de lăcomie —
Dumnezeu este martor —

6. Nici cântând slavă
dela oameni, nici dela voi,
nici dela alții, desă puteam
să fim cu creștini, ca a-
postoli ai lui Hristos;

7. Că am fost blâzni și
măloșul vostru, ca o doică
cesi îngrijește copiii săi.

8. Astfel înhindu-vă, cu
plăcere vom să vă dăm nu-
numai Evanghelia lui Dum-
nezeu, ci tuă și suflarele
noastre, pontrucă ne-af-
fost înbiti.

9. Căci vă aduceti amint-
te, fratilor, de osteneala și
de truda noastră, întrucă
v'am propovăduință Evangh-
elia lui Dumnezeu lucrând
ziua și noaptea, ca să nu
fim povară cuiva dintre
voi.

10. Voi și Dumnezeu sun-
teți martori, cu cătă sfin-
țenie și căt de drept și fără
prihană am fost față de
voi, care ati crezut,

11. Precum știi cum pe
fiecare din voi, ca un pă-

rinte pe copiii săi, v'am
rugat și v'am mărgărit

12. Si v'am îndorona stă-
ruitor ea să umblăți în chin
vrednicie de Dumnezeu, care
v'a chemat în împărăția
sa și la mărirea sa.

13. Pentru aceea și noi
mulțumim lui Dumnezeu na-
meat, că primind voi evâ-
ntul lui Dumnezeu auzit
lola noi. Iată lăsat nu ca
nu un evânt al oamenilor,
ci — cum este cu adevărat —
ca pe evântul lui Dumne-
zeu, care și încreză în voi,
cei ce credeti.

14. Căci voi, fratilor,
v'ati făcut următori Bisoc-
ricilor lui Dumnezeu ce
sunt în Judeea, între Hri-
stos Iisus: că la fel ati pă-
timit și voi dela cei de na-
neam en voi, ca și acele
de la Inde.

15. Care și pe Domnul
Iisus l-au omorât și ne
procurat lor, și pe noi
ne-au prigoni, și lui Dumne-
zeu nu sunt plăcuți și
tuturor oamenilor le sunt
profivnici.

16. Împiedicându-ne de
a grăbi păgânilor ca să se
mărtuiască, spre a și im-
bolini ei păcatele totdeauna;
dar a ajuns la sfârșit mă-
nia asupra lor.

17. Tar noi, fratilor, fi-
ind despărțiti de voi pen-
tru o vreme, eu chipul, nu
cu inima, ne-am sărguit cu
atât mai mult cu mare dor
să vedem față voastră.

18. De aceea am voit să venim la voi, adecă eu, Pavel, și odată și de două ori, dar ne-a impiedeacă Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră sau bucuria sau cununa landei noastre, dacă nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, la venirea lui?

20. Pentru că voi sunteți elava și bucuria noastră.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicanilor.

3 1. De aceea, ne mai putând răbdă, am găsit de bine să rămânem la Atene singuri,

2. Să am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și ajutătorul nostru la Evangeliea lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credință voastră;

3. Ca niciunul să nu se clătine în acestă necazuri; căci voi însivă săti, că spре aceasta suntem puși.

4. Pentru că și când am fost la voi, v' am spus dinainte că vom avea necazuri, precum și fost să săti.

5. Pentru aceea și eu, ne mai putând răbdă, am trimis că să cunoce credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit cel ce sprij-

tește, și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și dându-ne veste bună despre credință și dragostea voastră, și că aveți bună amintire despre noi, dorind totdeauna să ne vedeți voi pe noi, precum și noi pe voi.

7. Pentru aceea, fraților, ne-am mărgăiat în voi de tot necazul și nevoia noastră, prin credința voastră;

8. Că acum trăim, dacă voi stați tari în Domnul.

9. Căci ce multumire vom putea să dăm lui Dumnezeu pontru voi, pentru totă bucuria, cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru,

10. Noaptea și ziua rugându-no peste măsură, că să vedem fata voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre?

11. Dar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi,

12. Iar pe voi Domnul să vă facă să creșteți și să prisoriți în dragoste unul către altul și către totii, precum și noi către voi.

13. Ca să întărească inițiile voastre fără prihană în sfîntenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

la venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfintii lui.

Sfaturi pentru înfrâncare, dreptate, milostenie, munca. Măngâiere celor întristați pentru eci adormiți cu eredită în invierea morților.

4 1. În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnă în Domnul Iisus, ca așa cum ați primit dela noi în ce chip trebuie să umbli și să plăceați lui Dumnezeu, așa să prisoriți tot mai mult.

2. Pentru că și ce potruni v' am dat prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfîntirea voastră; să vă feriți de destăriare,

4. Să știe fiecare din voi a-si stăpâni vasul său în sfîntenie și ciuste,

5. Nu în patima poftei ca pagâni, care nu cunoepe Dumnezeu;

6. Să nu calce și să nu se lăcemească în acest lucru asupra fratelui său, pe cărui domn este răzbunător pentru toate acestea, precum și înainte v' am spus și v' am mărturisit eu către.

7. Căci Dumnezeu nu nea chemat la necurăție, cila sfîntenie;

8. Drept aceea, cine ne scoatește aceasta, nu neso-

cotește om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat Duhul său cel Sfânt.

9. Despre iubirea de frați nu aveți nevoie ca să vă scriu, căci voi însivă sunteți învătați de Dumnezeu să vă iubiți unul pe altul.

10. Pentru că și faceți aceasta față de toți frații care sunt în Macedonia întrăgă; dar vă rugăm, fraților, să prisoriți mai mult,

11. Să vă răvniti a trăi în liniște și a face fiecare cele ale sale și a lucra cu mâinile voastre, precum v' am poruncit,

12. Ca să umbli și bunăcuvintă față de cei din afară și să nu aveți trebuință de nimic.

13. Să nu vom să nu stii voi, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ea și ceilalți, care nu au nădejde.

14. Pentru că do credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu va aduce prin Iisus pe cei adormiți împreună cu el.

15. Căci aceasta vă grăim cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu vom lăua înainte celor adormiți,

16. Că însuși Domnul, la semnul dat, la glasul arhanghelului și la trambila lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți

I TESALONICENI, 4, 5.

intru Hristos vor invia în-

17. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămași, vom fi răpiți în nori împreună cu ei, întră întâmpinarea Domnului în văzduh, și aşa vom fi pururea cu Domnul.

18. Dacă aceea măngăiați-vă unii pe alții cu cu-

A doua venire a lui Hri-
stos. Cuvîntioasă pregătire
pentru ea.

5 1. Iar despre ani și de-

spre vremi, fraților, nu aveți trebuință să vă scri-

em.

2. Pentru că voi înșivă-

știți bine, că ziua Domnu-

ului vine ca un fur noap-

ten.

3. Căci, când vor zice:

pace și liniște, — atunci

fără vestă va veni peste ei

picieira, ca și durerea celei

ce ară în pântece, și nu vor

scăpa.

4. Voi însă, fraților, nu

sunteți în întuneric, ca să

vă apuce ziua aceea ca un

fur.

5. Voi toti sunteți fii ai

luminii și fii ai zilei; nu

suntem ai nopții, nici ai

întunericului.

6. Deci dar să nu dormim, ca și ceilalți, ci să pri-

veghem și să fim treji.

7. Căci cei ce dorm, noap-

tea dorm; și cei ce se im-

bătă, noaptea se îmbată.

8. Iar noi fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcându-ne cu plăsoa credinței și a dragostei și cu coful na-dejdii de măntuire.

9. Că Dumnezeu nu ne-a rănduit spre mânie, ci spre dobândirea măntuirii prin Domnul nostru Iisus Hri-

stos,

10. Care a murit pentru noi, pentru că ori de vom privilegia, ori de vom coru-mi, să viațuim împreună cu el.

11. De aceea îndemnă-ți unul pe altul și zidă-ți unul pe altul, precum și faceti.

12. Să vă rugăm, fraților, să cinstiți pe cei ce se cătenează între voi și care sunt mai mari ai vostru întru Domnul și vă povătose.

13. Să să aveți față de ei covârșitoare dragoste, pentru luerul lor. Trăiți în pace între voi.

14. Să vă rugăm, frații-

lor, mustați pe cei cără rănduiali, măngâiați pe cei slabii de inger, apriniți pe cei nepotinciosi, și indelung-răbdători față de toți.

15. Vedeli să nu răspu-tească cineva cuiva să pună pentru rău, ci urmăriți totdeuna binele și inițiată de alții și față de tăi.

16. Bucurăți-vă totdeu-na.

17. Rugăti-vă neîncet,

18. Mulțumiți pentru

I TESALONICENI, 5. II TESALONICENI, 1. 367

toate, căci aceasta este vo-ia lui Dumnezeu întru Hri-

stos Iisus pentru voi.

19. Duhul să nu-l stin-

geți,

20. Proorociile să nu le

daspriuți.

21. Toate să le încercați,

înțeți ce este bun.

22. Feriți-vă de tot fe-

lu de rău.

23. Iar Dumnezeul păcii

înșuși să vă sfîntească în-

triți, și tot duhul vostru

și sufletul și trupul să se

păreasă fără prihană la

venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Vrednic de credință este cel care vă chiama, care va și face această.

25. Fraților, rugăti-vă

pentru noi.

26. Imbrățișați pe toti

frații cu sărutare sfântă.

27. Vă jur întru Domnul

ca să se citească epistola

aceasta tuturor săinților

frăți.

28. Harul Domnului no-

stru Iisus Hristos fie cu

voi. Amin.

EPISTOLA A DOUA
CATRE TESALONICENI A SFÂNTULUI
APOSTOL PAVEL

Mulțumire pentru credința
Tesalonicenilor și rugăciu-
ne pentru desăvârșirea lor.

1. Pavel și Silvan și Ti-

moie, Bisericii Tesalo-

nienilor în Dumnezeu, Ta-

ti nostru, și în Domnul Ii-

sus Hristos:

2. Har vouă și pace de-

lui Dumnezeu, Tatăl nostru,

să dele Domnul Iisus Hri-

tos.

3. Fraților, datori sun-

ți să mulțumim totdeau-

lui Dumnezeu pentru

ce, cum se cuvine, că

nu crește credința voa-

ră și se înmulțește dra-

gosteia fiecărui dintre voi

toti, a umia față de altul,

4. Încât noi însine ne

lăudăm cu voi în Bisericile

lui Dumnezeu pentru răb-

darea și credința voastră

în toate prigonirile voa-

stre și necazurile ce îndu-

riți,

5. Ca dovedă a dreptei

judecăți a lui Dumnezeu,

ca să vă învrednicăți de

impăratia lui Dumnezeu,

pentru care și suferiți,

6. De vreme ce este drept

la Dumnezeu să răsplăte-

se că celor ce vă necăjesc pe

voi cu necaz,

7. Si văd că celor necăjiti

cu usurare împreună cu noi, la arătarea Domnului Iisus din cer cu fingerii puterii sale

8. In văpiae de foc, aducând răzbunare asupra celor ce nu cunosc pe Dumnezeu și a celor ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Care vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică dela fața Domnului și dela slava puterii lui,

10. Când va veni să fie preamărit întru sfintii săi, și să se arate minunat întru toți credinciosii, în ziua aceea, pentru că s'a crezut mărturia noastră către voi;

11. De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă învrednicească de chemare și să desăvârsească toată bunăvoiinta bunății și lucrul credinței, cu putere,

12. Ca să se preamărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțumire pentru chemarea la credință a Tesalonicanilor.

2 1. Si vă rugăm, fraților, cu privire la venirea

Domnului nostru Iisus Hristos și la adunarea noastră cu el,

2. Să nu vă eliniți de grabă cu mintea, nici să vă spăimântați nici de dul, nici de curvăt, nici de serioare trimisă ca dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amâgașa nimeni în niciun chip; să va veni întâi loptăză de credință și se va săta omul păcatului, ful pierzării,

4. Protivnicul, și carese înaltă mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau este de închinat, să fie sătăsadă el în biserica lui Dumnezeu ca în Dumnezeu, arătându-se pe sine că ar fi Dumnezeu.

5. Nu vă aduceți aminte că vă spuneam acestea că pe când eram la voi?

6. Si acum știți că il opreste, pentru a se ajuta la vremea sa.

7. Căci taina fără-delegii lucrescă; (trebuie) nmai ca acela care o oprește acum să fie luat din mijloc.

8. Si atunci se va arăta cel fără-de-lege, pe că Domnul îl va nimici cu dum Gurii sale și îl va piede cu arătarea venirii sale.

9. A cărui venire este după lucrarea Satanei, c totă puterea și cu semințe și minuni mincinoase,

10. Si cu toată amâgirea nedreptății la cei ce pier, pentru aceea că n'au primit iubirea adevarului ei să se mantuiască.

11. Si de aceea le va trimite Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creădă minciunii,

12. Pentru a fi osândiți toți cei care n'au crezut adevarului, ci le-a plăcut nedreptatea.

13. Iar noi datori suntem să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, că Dumnezeu v'a ales din început spre mantuire întru sfintirea Duhului și întru credința adevarului,

14. La care v'a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobândirea măririi Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Deci dar, fraților, stați bine și tineți predările pe care le-ați învățat fie prin curvăt fie prin scrisoarea noastră.

16. Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat măngâiere veșnică și nădejde bună prin har,

17. Să măngâie înimile voastre și să vă întărească în tot curvantul și lucrul bun.

Indemn la rugăciune, la muncă și la ferire de teneși și de iscoditori.

3 1. In sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, spre a se răspândi grabnic și a se slăvi curvantul Domnului, ca și la voi,

2. Si spre a ne izbăvi de oamenii cei răi și violenți; căci nu toți au credință.

3. Vrednic de credință este însă Domnul, care vă va întări pe voi și vă va păzi de cel viețean.

4. Pentru voi suntem încredințați în Domnul, că celo ce vă poruncim le și faceți și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze înimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos.

6. Vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriti de tot fratele ce umblă fără rânduială și nu după predarea pe care au primit-o dela noi.

7. Căci știți voi înșivă cum trebuie să ne urmăți; că noi n'am umblat fără rânduială între voi,

8. Nici n'am înâncat dela cineva păine de dar, ci luerând cu osteneală și trudă noaptea și ziua, ca să nu fim povară culva dintre voi;

9. Nu doar că nu aveam dreptul, ci ca să ne dăm

11 Căci cine dintre oameni știe cele ale omului? decât duhul omului care este în el? Tot aşa nu nimeni nu cunoaște cele ale lui Dumnezeu decât Duhul lui Dumnezeu. *Prov. 20. 27; 27. 19. Ier. 17. 9. **Rom. 11. 33, 34.

12 Și noi am primit, nu duhul lumii ci Duhul care este dela Dumnezeu ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu,

* Rom. 8. 15.

13 pe cari le și vorbim, nu în cuvinte învățate dela înțelepciune omenească ci învățate dela Duhul, unind cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

* 2 Pet. 1. 16. Cap. 1. 17. Vers. 4.

14 Dar omul sufletesc nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu: căci ele sunt o nebunie pentru el și nu poate să le cunoască, fiindcă se judecă duhovnicește.

* Mat. 16. 23. **Cap. 1. 18, 23. † Rom. 8. 5 - 7. Iuda 19.

15 Iar cel duhovnicesc * judecă toate, dar el însuș nu este judecat de nimeni.

* Prov. 28. 5. 1 Tis. 5. 21. 1 Ioan 4. 1.

16 Căci * cine a cunoscut gândul Domnului ca să-l învețe? Dar noi avem gândul lui Hristos.

* Iov 15. 8. Isa. 40. 13. Ier. 23. 18. Rom. 11. 34. ** Ioan 15. 15.

Desbinările din Corint.

3 Și eu, fraților, n'am putut să vă vorbesc ca u-nora duhovnicești * ci ca u-nora firești, ** ca unor pruneci în Hristos.

* Cap. 2. 15. **Cap. 2. 14. † Eyr. 5. 13.

2 Văm hrănit cu lapte, nu cu bucate; căci nu le puteați *sufri* încă. Căci nici acum nu puteați încă.

* Eyr. 5. 12, 13. 1 Pet. 2. 2. **Ioan 16. 12.

3 Căci tot firești sunteți. Căci când între voi este gelozie și ceartă și desbinări, nu sunteți oare firești și umblați după felul omului?

* Cap. 1. 11; 11. 18.

Gal. 5. 20, 21. Iac. 3. 16.

4 Căci când unul zice: Eu * sănăt al lui Pavel. Iar altul: Eu sănăt al lui Apolo! nu sunteți voi oameni?

* Cap. 1. 12.

5 Deci ce este Apolo? Și ce este Pavel? Slujitorii prin cari ați crezut, și după cum ** a dat fiecăruia Domnul. *Cap. 4. 1. 2 Cor. 3. 3. **Rom. 12. 3, 6. 1 Pet. 4. 11.

6 Eu * am sădit, Apolo ** a udat, dar † Dumnezeu a făcut să crească.

* Fapt. 18. 4, 8, 11. Cap. 4. 15; 9. 1; 13. 1. 2 Cor. 10. 14, 15. ** Fapt. 18. 24, 27; 19. 1. † Cap. 1. 30; 15. 10. 2 Cor. 3. 5.

7 Astfel nici * celce sădește este ceva, nici celce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

* 2 Cor. 12. 11. Gal. 6. 3.

8 Celce sădește și celce uña tot una sunt; dar * fiecare își va lăua răsplata potrivit muncii sale.

* Ia. 62. 12. Rom. 2. 6. Cap. 4. 5. Gal. 6. 1, 5. Apoc. 2. 23; 22. 12.

9 Căci * suntem împreună lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți pământul aralat lui Dumnezeu, zidirea ** lui Dumnezeu.

* Pet. 15. 4. 2 Cor. 6. 1. ** Efes. 2. 20. Gal. 2. 7. Eyr. 3. 3, 4. 1 Pet. 2. 5.

Incerarea focului.

10 După * harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un meșter zidar înțelept eu am pus temelia ** și altul zidește deasupra. Dar fiecare † să ia seamă cum zidește deasupra.

* Rom. 1. 5; 12. 3. ** Rom. 15. 20. Vers. 6. Cap. 4. 15. Apoc. 21. 14. † 1 Pet. 4. 11.

11 Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea * pusă, care ** este Iisus Hristos. * Isa. 28. 16. Mat. 16. 18. 2 Cor. 11. 4. Gal. 1. 7. ** Efes. 2. 20.

12 Iar dacă cineva zidește deasupra pe temelie aur, argint, pietre de preț, lemn, fân, trestie,

13 lucrul fiecăruia * se va arăta: pentru că ziua îl va face cunoscut, căci se descoperă ** în foc † și focul însuș va încercă ce fel este lucrul fiecăruia.

* Cap. 4. 5. ** 1 Pet. 1. 7; 4. 12. † Luc. 2. 33.

14 Dacă lucrul cuiva, pe

care-l va zidi deasupra, va rămânea, va * lăua o răsplătită;

* Chap. 4. 5.

15 Iar dacă lucrul cuiva va fi ars de tot, el va fi păgubit, dar el însuș va fi mântuit, însă așa * ca prin foc.

* Iuda 23.

Templul lui Dumnezeu.

16 Nu * știi că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

* Cap. 6. 19. 2 Cor. 6. 16. Efes. 2. 21, 22. Eyr. 3. 6. 1 Pet. 2. 5.

17 Dacă strică cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt și așa sunteți voi.

18 Nimeni * să nu se amâgească pe sine însuș; dacă i se pare cuiva că este înțelept între voi în veacul acesta, să se facă nebun ca să fie înțelept.

* Prov. 3. 7. Isa. 5. 21.

19 Căci * înțelepciunea lumii aceleia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: Cele ** prind cu mâna pe înțelepți în violența lor.

* Cap. 1. 20; 2. 6. ** Iov 5. 13.

20 Și iarăș: Domnul * cunoaște gândurile înțelepților că sunt dezertere.

* Ps. 94. 11.

21 De aceea nimeni * să

2. Pentru împărați și pentru toți cei care sunt în dregătorii, ca să petrecem viață pașnică și liniștită, în toată cuvioșia și bunăcuvîntă.

3. Căci acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, măntuitorul nostru.

4. Care voiește ca toți oamenii să se mantuiască și să vină la cunoașterea adevărului,

5. Pentru că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Iisus Hristos,

6. Care s'a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți, mărturia (adusă) la vremea sa,

7. Pentru care am fost pus eu propoveditor și apostol, — adevărul spun în Hristos, nu mint — învățător al neamurilor în credință și în adevăr.

8. Voiește deci ca bărbații să se roage în tot locul ridicându-și mâini curate, fără mâini și fără șovâire.

9. Asomenea și femeile, în îmbrăcămintă cuviințoasă, să se impodobească cu sfială și cu cumințenie, nu cu impletituri de păr sau cu aur sau cu margăritare sau cu veșminte scumpe,

10. Ci eu fapte bune, cum se cuvine femeilor care fac mărturisire de evlavie.

11. Femeia să ia învăță-

tură în tăcere, cu toată ascultarea.

12. Iar ca să învețe pe alții nu-i îngădui femeiei, nici să fie stăpână peste bărbat, ci să stea în liniste.

13. Pentru că a fost făcut întâi Adam, apoi Eva;

14. Și Adam n'a fost amăgit, dar femeia, fiind amăgită, a căzut în călcare de poruncă;

15. Dar se va mantui prin naștere de copii, dacă ele vor rămânea cu înțelepciune în credință și în drăgoste și în sfîntenie.

Insușirile slujitorilor bisericești. Taina dumnezeiești intrupări.

3 1. Vrednic de credință este cuvântul: de poftă cineva episcopie, bun lucru dorește.

2. Trebuie dar ca episcopul să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei, treaz, cuminț, cuviințios, iubitor de străini, deșteori să învețe pe alții,

3. Nebețiv, nedepriins să bată, neagonsitor de căstig urit, ei îngăduitor, pașnic, neiubititor de argint,

4. Chivernisindu-și bine casa, având copii ascultători cu toată bunăcuvîntă;

5. Iar de nu știe cineva casa sa să și-o chiverniscească, cum va purta grija de Biserica lui Dumnezeu?

6. Să nu fie botezat de

curând, pentru ca nu cunva, îngâmfându-se, să cadă în aceeași osândă ca diavolul.

7. Și trebuie să ai că și mărturie bună dela cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolului.

8. Diaconii să fie deasemenea cuviințosi, nu vorbind în două feluri, nu dedăți la vin mult, neagonsitori de căstig urit,

9. Tinând taina credinței în cuget curat.

10. Și acestia să fie înțai încrezători, după aceea să se diaconască, dacă sunt fără prihană.

11. Femeile deasemenea să fie cuviințoase, neclevetitoare, cumpătătoare, credințioase într-o toată.

12. Diaconi să fie bărbăti și unei singure femei, chivernisindu-și bine copiii și casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, își dobândesc rang bun și mult evraj în credința cea în Hristos Iisus.

14. Acestea ti le scriu — nădăjduind că voi veni la tine căt de curând —

15. Ca să știi, de voi intârzi, cum trebuie să te porti în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și temelie a adevărului.

16. Și eu adevărul mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptățit în

Duh, a fost văzut de îngeri, a fost propoveduit la neamuri, a fost ercuzit în lume, s'a înălțat întră mărire.

Despre învățături mincinăsoase în privința căsătoriei și a măncărilor. Indemn la evlavie și la a se face pildă credințioilor.

4 1. Iar Duhul grăieste și lămurit, că în vremile cele de apoi vor cădea unii dela credință, luând amintirea duhuri înselătoare și la învățături de demoni,

2. De mincinăși fățurnici, infierăți în însuși cugetul lor,

3. Care opresc dela căsătorie și îndepărtează dela măncări, pe care Dumnezeu le-a făcut spre împărtășire cu multumire pentru cei care sunt credințioși și cunosc adevărul.

4. Pentru că toată făptura lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de îpăsat, dacă se ia cu multumire,

5. Căci se sfîntește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. De vei învăța acestea pe frați, vei fi bun slujitor al lui Iisus Hristos, hrănit cu cuvințele credinței și ale bunei învățături, căreia ai urmat.

7. Iar de basmele cele lumești și băbești ferește-

te și deprinde-te cu credință aderărată.

8. Pentru că deprinderea trupeiască este spre puțin folositoare, iar credința aderărată este spre toate folositoare, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Vrednie de credință și de toată primirea este eu-vântul (acesta).

10. Căci spre aceasta ne și ostenuim și suntem o cărți, că am nădăjduit în Dumnezeul cel viu, care este măntuitorul al tuturor oamenilor și mai ales al celor credinciosi.

11. Poruncește acestea și învăță-le.

12. Nimeni să nu disprețuiască tinerețele tale, ei fiind pildă credinciosilor cu eu-vântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curinția.

13. Până voi veni, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură.

14. Nu nesocoti harul ce este în tine, care îți s-a dat prin prooracie, cu punerea mâinilor preotilor.

15. Acestea eugenți-le, de acestea să te îți, pentru ca propășirea ta să fie învederată tuturor.

16. Ja seama la tine însuți și la învățătură, stăruie în acestea, pentru că — fiind accasta — te vei mantuie și pe tine și pe cei care te ascultă.

Cum să se poarte cunvingătoare cu fiercare; văduvele, cinstirea preotilor. Despre vrăsta și povățuirea lor; hirotonie. Picantele se vadesc.

5. 1. Pe cel bătrân să nu-l înfrunței, ci îndeamnă-l ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe frați.

2. Pe celă bătrâne ca pe mamă, pe cele mai tinere ca pe surori, în toată curăția.

3. Cinsteste pe văduvele care sunt cu aderărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, să învețe ci întâi să-și respecte casa lor și să dea răspătăi părintilor; căci acest lucru este bun și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu aderărat văduvă și rămasă singură, și-a pus nădejdea în Dumnezeu și stăruie în cereri și în rugăciuni noapteni și ziua;

6. Dar cea care trăiește în desfăștare a murit de viață.

7. Poruncește și acestea, ca ele să fie fără prihană;

8. Iar dacă cineva nu poartă grija de ai săi și mai ales de cei ai enei, s'a lepădat de credință și este mai rău decât nu necredincios.

9. Văduva să nu fie înscrisă pe listă având mai puțin de șasezeci de ani.

femeie a unui singur bărbat,

10. Având mărturie de fapte bune: dacă a crescut copii, dacă a primit străini, dacă a spălat picioarele sfintilor, dacă a ajutat pe cei strămtorați, dacă a fost următoare la tot luceal bun.

11. Iar văduvele mai tinere nu le primi; căci, când poftesc împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

12. Având osândă, pentru că au călcat credința cea dintâi;

13. Totodată fiind și lenjeșe, învăță să umble din casă în casă; și nu numai lenjeșe, ci și guralive și îscorditoare, vorbind ce nu se cuvine.

14. Vreau deci ca cele mai tinere să se mărite, să nasă copii, să chivernisească în casă, ca să nu dea nicio pricină potrivnicului spre ocară;

15. Căci unele s-au și abătut după Satana.

16. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are văduve, să le ajute și să nu se împovăreze Biserica, pentru ca ea să ajute pe cele cu aderărat văduve.

17. Preotii care cărmuiesc bine să se învrednicească de îndoială cinsti, mai ales cei care se osteneșe cu eu-vântul și cu învățătura.

18. Căci zice Scriptura:

legi gura; și: «Vrednie este lucrătorul de plata sa».

19. Împotriva preotului nu primi pără, decât numai cu doi sau trei martori.

20. Pe cei care păcătuiesc înaintea tuturor, pentru ca și ceilalți să aibă teamă.

21. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a ingerilor celor aleși, ca să păzești acestea, fără a lua dinainte hotărire, nimic făcând cu partinire.

22. Să nu-ți pui pe nimenei mâinile în grabă, nici să nu te faci părță în păcatele altora. Păstrează-te curat.

23. De acum nu bea numai apă, ci folosește-te de puțin vin pentru stomacul tău și pentru deseile tale suferințe.

24. Păcatele unor oameni sunt învederate, mergând înaintea lor la judecată; ale altora însă vin în urma lor.

25. Deasemenea și faptele bune sunt învederate, și cele ce sunt altfel nu se pot ascunde.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Invățături pentru păzirea credinței până la sfârșit și povățuirea bogăților la smoroanie și milostenie.

6. 1. Căti sunt robi subt jug, să-i socotească

pe stăpâni lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele lui Dumnezeu și învățătura.

2. Iar cei care au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt frați; ci mai vârtos să le slujească, fiindcă ei ce primăse facere lor de bine sunt credincioși și iubiți. Aceasta învață și îndeamnă.

3. Iar do învață cineva altă învățătură și nu urmăză cuvintelor celor sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și învățăturii celei după adevărata credință.

4. Acela s'a îngâmfat neștiind nimic, ci fiind bolnav de disputo și de certuri de cuvinte, din care ies pismă, sfudă, hule, bănueli violene,

5. Indeletniciri deșarte de oameni stricăti la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc evlavia un mijloc de căstig. Depărtează-te de unii ca aceștia.

6. Evlavia cu îndestulare de sine este însă mare căstig.

7. Căci noi n'am adus nimic pe lume și este învederat că nici să scoateam ceva nu putem.

8. Având însă hrană și îmbrăcăminte, vom fi îndestulați cu acestea.

9. Iar cei ce vor să se îmbogătească, cad în ispită

și în cursă și în multe pofte nesocotite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare.

10. Pentru că iubirea de argint este rădăcina tuturor retelelor, po căre, poftind-o unii, au rătăcit dela credință și s'au străpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, omul lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evită, credința, iubirea, răbdarea, blândețea.

12. Luptă-te lupta era bună a credinței, prinve viață vesnică, la care ai și fost chemat și (pentru că) ai mărturisit mărturisirea era bună înaintea mulților martori.

13. Iți poruncește înaintea lui Dumnezeu, care dă viață la toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit mărturisirea era bună înaintea lui Pontiu Pilat,

14. Să păzești porunca neîntinată și fără prihană până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care la vremea sa o va arăta fericul și singurul stăpân, Impăratul împăraților și Domnul domnilor,

16. Care singur are nemurire și locuște întru lumenă neapropiată; pe care nu l-a văzut nimeni dintr-oameni, nici nu poate

să-l vadă; a căruia este cinstea și puterea vesnică. Am.

17. Celor bogăți în veacul de acum poruncește-le să nu se semetească, nici să nu mădăjduiască în ne-statutornică bogăției, ci în Dumnezeul celu viu, care ne dă din bălsug toate spre folosință,

18. Să facă bine, să se imbogătească în fapte bune, să fie dănci, cu inimă largă,

19. Agonisindu-si temelie bună în (veacul) viitor, ca să dobândească viață vesnică

20. O, Timotee, păzește eea ce și s'a încredințat, depărtându-te de deșărtele vorbe lumesti și de împotrívile științei minciunăse,

21. Pe care mărturisind-o unii, au rătăcit dela credință. Harul fie cu tine. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prizoniri, dându-se pildă pe sine.

1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții celei în Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitul lui: Har, milă, pacă dobra Dumnezeu Tatăl și dola Hristos Iisus, Domnul nostru,

3. Multumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujose din strămoși cu euget curat, că neîncetă te pomenește în rugăciunile mele noaptea și ziua,

4. Aducându-mi aminte de lacrimile tale și dorind să te văd, ca să mă umplu de bucurie;

5. Amintindu-mi de credința ta cea nefătarnică, ce s'a sălășuit întâi în bunica ta Loïda și în maica ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine sălășuese.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte, să aprini iarăși harul lui Dumnezeu, care este în tine prin puterea mâinilor mele;

7. Pentru că Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii.

8. Nu te rușina deci de

mărturia Domnului nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru el, ci pătimesești împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea lui Dumnezeu,

9. Care ne-a măntuit și re-a chemat cu cheunare sfântă, nu după faptele noastre, ci după hotărîrea sa însuși și după harul cel dat nouă în Hristos Iisus înainte de anii vecilor

10. Si învederat acum prin arătarea Mărturiei lui nostru Iisus Hristos, care a stricat moartea și a adus la lumină viața și nestricăciunea prin Evanghelie,

11. Căreia l-am fost pus eu propovăduitor și apostol și învățător al neamurilor;

12. Pentru care pricina pătinioase și acestea, dar nu mă rușiniez; căci știu în cine am crezut și sunt încredințat că el poate să păzească ceea ce mi-a încredințat până în ziua aceea.

13. Să ai pildă cuvintele sănătoase, pe care le-ai auzit dela mine, în credință și în dragoste eca intru Hristos Iisus.

14. Păzește bunul încredințat, prin Duhul Sfânt, care locuște în noi.

15. Stii aceasta, că s-ai îndepărtat dela mine toti cei din Asia, între care sunt Fighel și Ermoghen.

16. Deoarece milă ca-

sei lui Omisifor, că de multe ori m'a însuflețit și nu s'a rușinat de lanțul meu,

17. Ci venind la Roma, cu multă osârdie m'a căutat și m'a găsit.

18. Deoarece Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea. Si căt mi-a slujit în Efes, și îl tu mai bine.

Indemn către Timotei că să-și poarte dregătoria, cu credință. Mândrișire în pătimiș. Ferire de anumite răutăți.

2. Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul cel în Hristos Iisus,

2. Si cele ce ai auzit dela mine cu mulți martori, acestea incredințează-le la oamenii credințiosi, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Tu deci îndură cele reale ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni, ostaș fiind, nu se anestecă în treburile vietii, pentru a fi pe plac celui care a admnat oastea;

5. Si chiar de se va lupta cineva, nu se incununează, dacă nu se va lupta după regulă.

6. Plugarul, care se ostenește, se cade să se împărtășească el întâi din roade.

7. Înțelege cele ce îți vorbesc; să-ți dea Domnul înțelegere în toate.

8. Adu-ți ominte de Domnul Iisus Hristos, inviat din morți, din urmășii lui David, după Evanghelia mea,

9. Pentru care pătimesești până la legături, ca un făcător de rele; dar cuvântul lui Dumnezeu nu se loagă.

10. De aceea toate le răbd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească înfrântuirea ceea în Hristos Iisus cu mărire vesnică.

11. Vrednic de credință este cuvântul: căci de am murit împreună cu el, vom și viețui împreună cu el.

12. Dacă răbdăm, vom și împărați împreună; dacă ne lepădăm de el, se va lepăda și el de noi;

13. Dacă ne călcăm credința, el rămâne credință, căci nu se poate tăgădui po sine.

14. Acestea adu-le aminte, îndemnând stăruitorii înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte fără niciun folos, spre ruinarea celor ce aud.

15. Silește-te să te arăți înaintea lui Dumnezeu încercat, lucrător care nu are de ce să se rușineze, învățând drept cuvântul adevărului.

16. Iar de despartele vorbe lumesti ferește-te, căci (cei ce le grăiesc) vor ajunge tot mai mult la neglijire.

17. Si cuvântul lor va roade ca o gangrenă. Dințe acestia sunt înmeneu și Filet,

18. Care au rătăcit dela adevăr, zicând că invierea s'a și petrecut, și răstoarnă credința unora.

19. Înșă temelia cea taroare a lui Dumnezeu stă bine, având pecetea aceasta: «Cunoștește Domnul pe cei ce sunt ai săi»; și: «Să se îndepărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele Domnului».

20. Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ, și unele sunt spre cinstire, iar altele spre necinste.

21. Deci, de se curățe cineva de acestea, va fi vas de cinstire, sfântit și de bună trebuință stăpânumui, potrivit pentru tot lumenul bun.

22. Fugi de poftele tineretelor și urmează dreptatea, credința, iubirea, pacea cu cei care chiamă pe Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările neșocotite și fără noimă ferește-te, știind că nasc cercuri,

24. Si un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie plăcut cu totii, învățător, îngăduitor,

25. Certând cu blândețe pe cei care stau împotriva, ca doar le va da Dumne-

zeu pocăință spre cunoaștere adevărului,

26. Si vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind de el, pentru a-i face voia.

Răutarea oamenilor în vremea de apoi. Îndemn la statonnicie și la credință. Sf. Scriptură și folosul ei.

3. 1. Si aceasta să știi, că în zilele de apoi vor veni timouri grele;

2. Pentru că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, mărci, trufasi, hulitori, neascultători de părinti, nemulțumitori, necurioși;

3. Lipsiti de dragoste, nefindupăcați, clevețitorii, reufrânați, eruzi, neiubiitori de bine,

4. Văzători, necuvânciosi, îngămfați, iubitori mai mult de desfătări decât de Dumnezeu,

5. Având înfațărea crădinței adevărata, dar tăgăduind puterea ei. Ferește-te și de această,

6. Caci dintre această sunt cei ce se vâră prin case și robesc femeiusti împovărate de păcate, prinse de felurite poftă,

7. Care învăță totdeauna și nu pot ajunge niciodată la cunoașterea adevărului.

8. După cum Iamis și Iamvris s-au împotravit lui Moise, aşa și această se

împotrivesc adevărului, oameni cu mintea stricată, neîncercăți în credință.

9. Dar nu vor merge mai departe, pentru că nebunia lor va fi vădită tuturor, aşa cum a fost și a celorla.

10. Tu însă ai urmat învățăturii mele, purtării, năzuinței, credinței, înelungării-răbdării, dragostei, stăruinței,

11. Prigonirilor, suferințelor ce mi s'au adus în Antiohia și Iconia, în Listra. Ce prigoniuri am răbdat! — și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Si toți cei care voiesc să vietuisesc cu cucerinie în Hristos Iisus, vor fi priogeniți,

13. Iar oamenii violenți și amăgori vor merge tot spre mai rău, rătăciind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine ai învățat,

15. Si că din pruncie cunoști sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința eea în Hristos Iisus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustătare, spre îndrepătare, spre înțeleptirea întru dreptate,

17. Pentru ca omul lui

Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru tot lucru bun.

Pavel îndeamnă și se împotrivi celor ce scornesc învățături străine și vestează sfârșitul său apropiat.

4. 1. Eu te îndemn deci sărăitorul înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece vii și morți, pe arătarea lui și pe împărăția lui:

2. Propovedește cuvântul, sărăie cu timp și fără timp, mustătă, ceartă, îndemnă cu toată îndelungă-răbdare și învățătură.

3. Căci va fi un timp, când nu vor suferi învățătura cea sănătoasă, ei gădindu-și auzuți, își vor îngrămadî învățători după poftele lor

4. Si își vor întoarce auzul delă adevăr și se vor abate spre basme.

5. Tu însă fi treaz la toate, îndură răul, fă luceru de evanghist, îndeplineste desăvârsită slujirea ta.

6. Căci iată, eu îmi vărs săngele ca jertfă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit comuna dreptăți, pe care mi-o va da Domnul, judecătorul cel drept, în ziua

aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor care vor fi iubit arătarea lui.

9. Silește-te să vii la mine curând,

10. Pentru că Dimas m'a părăsit, iubind veacul de acum, și s'a dus la Tesalonici, Crescens în Galatia, Tit în Dalmatia;

11. Luca singur este cu mine. La pe Marcu și adu-l eu tine, pentru că îmi este de folos în slujire.

12. Pe Tihic l-am trimis la Efes.

13. Când vii, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troia la Carp, și cărtile, mai ales pe cele de piele.

14. Alexandru arămarul mi-a făcut multe reale. Să-i răsplătească Domnul după poftele lui.

15. Ferestete și tu de el, pentru că s'a împotriva foarte mult cuvintelor noastre.

16. La întâia mea apărare nimenei n'a fost eu mine, ci toți m'au părăsit. Să nu li se pună în socoteală!

17. Dar Domnul mi-a stat în ajutor și m'a întărit, pentru că prin mine propoveduirea să se adeverească deplin și să o audă toate neamurile; și am fost izbăvit din gura leului.

18. Si mă va izbăvi Domnul de tot lucru rău și mă va măntui în împărăția

sa cea cerească. Lui fie mărireia în vecii vecilor. Amin.

19. Îmbrățișază pe Prisca și pe Acvila și casa lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

21. Silește-te să vîi înaintea iernii. Te îmbrățișăză Euvul și Pudens și Lino și Claudia și toti frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Despre învățători vredni. Impotriva celor ce apără faptele legii și curățirile trupești. Despre fapta buna duhovnicească.

1. Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, potrivit credinței aleșilor lui Dumnezeu și cunoașterii adevăratei lui după adevărată credință.

2. Intru nădejdea vieții veșnice, pe care a făgăduit-o nemincinosul Dumnezeu înainte de amii vecilor

3. Și și-a făcut cunoscut la timpul său cuvântul prin propoveduirea care mi s-a încredințat mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu,

4. Lui Tit, fiu adevărat în credința cea deobște: Har, milă, pace dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să aduci rânduială în cele ce mai lipsesc și să pui preoți în fiecare oraș, precum și-am poruncit:

6. Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure femei, având copii credincioși, nu sub învinuirea de desfrâncare sau neascultători.

7. Căci episcopul trebuie să fie fără prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nemânios, neîngâmat, nebetic, nebătăuș, neagonisitor de căstig urit,

8. Ci iubitor de străini, iubitor de bine, cuninte, drept, euvios, înfrânat,

9. Tinându-se de cuvântul cel adevărat al învățăturii, ca să fie în stare și să îndomne în învățătură sănătoasă și să mustre pe cei protivnici.

10. Pentru că mulți sunt

nestupriști, grăitorii fi deșert și amâgitori, maiales căi din talere-imprefjur,

11. Cărora trebuie să li se închidă gura, ca unora care răzvrătesc case întregi, învățând pentru căști urit cele ce nu se cade.

12. Zis-ă unul dintre ei, prooroc de-a lor: «Credințai sunt pururea minciuniș, fiare rele, pântece lăneșe».

13. Mărturia aceasta este adevărată. Pentru cără pricină mustăci cu aspirine, ca să se înșănătoșească în credință.

14. Și să nu ia aminte la basmele jidovești și la poruncile unor oameni, care se abat dela adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinăi și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'au întinat și mintea și cugotul.

16. El mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele și tăgădușele, fiind uricioși și nestupriști și netrebniți pentru orice lucru bun.

Sfaturi potrivite cu vîrstă sfecăruia. Despre slugi.

2. 1. Dar tu grăiește cele convenite învățăturii sănătoase:

2. Bătrânilii să fie troi, euvincioși, cuninti, sănă-

toși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Bătrâncile deasemenea să fie la înfățișare de o sfântă cuviință, neclivetitoare, nededate în mult vin, învățătoare de bine,

4. Ca să înțelepească pe cele tinere să-și iubească bărbati și copiii;

5. Să fie cuninti, curate, casnice, bune, supuse bărbatilor lor, ca să nu fie defaimat cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pe cei mai tineri deasemenea îndeamnă-i să fie cuninti,

7. Arătându-te pe tine în tante ca pildă de fapte bune, în învățătură neșchimbare, cuviință,

8. Cuvânt sănătos, fără vină, pentru ca cel protivnic să se rușineze, neavând de zis nimic râu de noi.

9. Slugile să se supună stăpânilor lor, să fie bineplăcate în toate, să nu le răspundă împotriva,

10. Să nu dosească ceva, ci să arate toată credința bună, ca să împodobescă întru toate învățătură lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

11. Pentru că harul mânător al lui Dumnezeu s'a arătat tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne că, lepădând fără-de-legea și poftele lumești, să viețuim în veacul de acum cu cumin-

țenie și cu dreptate și cu cucericie,

13. Așteptând fericta nădejde și arătare a măririi marelui Dumnezeu și Măntuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne răscumpere din toată fără-de-lege și să-și curățească lui popor ales, răvnitor de fapte bune.

15. Acostea grăiește-le și îndeamnă și mustăcă cu totă tăria. Nimeni să nu te disprenuască.

Supunere către stăpânitorii.

Ferirea de eretici.

3 1. Adu-le aminte să se supună domnilor și stăpânirilor, să le asculte, să fie gata la tot lucrul bun,

2. Să nu dofaimă pe ni-meni, să fie pașnic, ingăduitor, arătând toată blândețea față de toți oamenii,

3. Căci și noi eram cândva fără minte, neascultători, rătăcitori, slujind potefelor și desfățările de tot felul, trăind în răutatoare și în pismă, urîji fiind și urindu-ne unii pe alții.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, Măntuitorul nostru,

5. Nu din fapte făcute de noi întru îndreptărire, ci după mila lui ne-a mantuit,

prin baia nașterii din nou și prin înnoirea Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat peste noi din balsug prin Iisus Hristos, Măntuitorul nostru,

7. Pentru ca îndreptățindu-ne prin harul lui, să devinim după nădejde moștenitorii ai vietii vesnice.

8. Vrednic de crezare este cuvântul, — și voiese să adverești acestea, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să poarte grija să fie în frunte la fapte bune. Acestea sunt cele bune și do folos oamenilor,

9. Iar de întrebările nebunesti și de însărări de neamuri și de certuri și de sfâdirile pentru lege ferește-te, căci sunt nefolosi-toare și deosebite.

10. De omul eretic, după întâia și a doua povătuire, fereste-te.

11. Știind că s'a abătut unul ca acesta, și păcănește, fiind de sine osândit.

12. Când voi trimite latine pe Artemas sau pe Tihic, să lește-te să vîi la mine în Nicopole, căci acolo m'am hotărît să iornez.

13. Pe Zină, cunoșătorul de legi și pe Apolos trimite-i la drum cu îngrijire, ca nimic să nu le lipsească.

14. Să se învețe și ai noștri să fie în frunte la

fapte bune, când trebuie să ei care sunt cu mine. Îmceră, ca să nu fie fără brățăză pe cei ce ne iu-

roadă. 15. Te imbrățișază toti cu voi toti. Amen.

EPISTOLA CĂTRE FILIMON A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mijlociște către Filimon pentru sluga sa Oni-
sim, care fugise și se făcu-
se creștin.

1. Pavel, pus în lanțuri al lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitul și ajutătorul nostru,

2. Și înaltei surori Apfia și lui Arhip, tovarășul nostru de luptă, și Bisericii din casa ta:

3. Iar vouă și pace doală Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Multumesc Dumnezeu-lui meu și to pomenesc totdeauna în rugăciunile mele,

5. Au zind de dragoste și do credință pe care o ai către Domnul Iisus și către toți sfintii,

6. Ca părășia ta la credință să se facă luerătoare prin cunoasterea a tot binele ce se face în noi pentru Hristos Iisus,

7. Căci avem multă bucurie și mângâiere pentru dragoste ta, fiindcă înima

sfintilor s'a ușurat prin tine, frate.

8. De aceea, deși am mult curaj ca să-ți poruncești în Hristos ceea ce se cucine,

9. Pentru dragoste însă mai degrabă te rog. Așa cum sunt eu, bătrânuș Pavel, iar acum și pus în lanțuri al lui Iisus Hristos,

10. Te rog pentru copilul meu Onișim, pe care l-am născut în lanțurile mele,

11. Care și era altădată nefolositor, iar acum folositor și tie și mie,

12. Pe care îl trimitem înapoi, iar tu primește-l pe el, adecă înima mea.

13. Pe caro voiam să-l tin la mine, ca să-mi slujească în locul tău în lanțurile mele pentru Evangelie,

14. Dar n' am voit să fac nimic fără voia ta, pentru ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bunăvoie.

15. Căci poate de aceea s'a despărțit pentru o

vremec, ca să-l ai înapoi veșnic,

16. De acum nu ca pe un rob, ci mai presus de rob, frate iubit, mai ales mie, dar cu căt mai mult tie și după trup și în Domnul.

17. Deci, de mă ai părășit cu tine, primește-i pe el ca pe mine.

18. Iar dacă te-a păgubit eu ceva sau îți este dator, pun aceasta în socoteala mea.

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, eu voi plăti, ca să nu îți spui că și tu îmi ești dator mie cu tine însuți.

20. Așa, frate, fie ca să duhul vostru. Amin.

am dela tine acest folos în Domnul; înțește inima mea întru Domnul.

21. Incredințat de ascențarea ta, și-am scris, știind că vei face mai mult decât spun.

22. Totodată pregătește-mi și loc de găzduit, căci am nădejde că vă voi fi dăruit prin rugăciunile voastre.

23. Te îmbrățișază Epafros col închis împreună cu mine în Hristos Iisus.

24. Marcu, Aristarch, Dimas, Luca, tovarășii mei de luceu.

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu

«Eu voi fi lui Tată și el îmi va fi mie fiu!»

6. Si când aduce iarăși în lume pe colțău-născut, zice: «Să se închine lui toti îngerii lui Dumnezeu».

7. Si do îngeri zic: «Cel ce face pe îngeri săi vânturi și slugile sale pară de foc».

8. Iar către Fiul: «Tronul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiaig al dreptății este toiaigul împărației tale.

9. Iubit-ai dreptata și ai urit fără-de-legea; pentru aceea te-a ums pe tine Dumnezeu, Dumnezel tău, cu undelemleni bucurie mai mult decât pe partașii tăi.

10. Si: «Intru început tu, Doamne, ai întemeiat pământul, și cerurile sunt lueruri ale mâinilor tale.

11. Ele vor pieri, iar tu rămâi, și toate ca o haină so vor învechi.

12. Si ca pe un veșmânt le vei strânge și se vor schimba, iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși».

13. Si căruia dintre îngeri a zis vreodata: «Sozi de-a-dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi asternut picioarelor tale»?

14. Au nu sunt toți duhuri slujitoare, trimise spre servire pentru cei ce au să moștenească mântuirea!

Precum s'au pedepsi îngerii pentru neascultare, aşa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătorul măntuirii noastre.

2. Pentru aceea trebuie ca noi să ascultăm cu atât mai mult de cele auzite, ca nu cumva să treacem po alături.

3. Căci dacă s'a adeverit cuvântul grăbit prin îngeri și orice călcare de poruncă și neascultare a luat dreaptă răspătiere,

4. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de măntuire, care, începând să fie vestită prin Domnul, s'a adeverit între noi de către cei ce l-au auzit,

5. Imprevă mărturisind și Dumnezeu cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu împărtiri ale Dubului Sfânt după voia lui?

6. Ci a mărturisit cineva zicând undeva: «Ce este omul, că il pomenești, sau Fiul Omului, că il cercezezi?

7. L-ai pus eu puțin mai prejos de îngeri, l-ai înconjurat cu slavă și cu cinste și l-ai pus peste lucrurile mâinilor tale.

EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Hristos este Fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri și de toată săptura.

1. În multe rânduri și în multe chipuri grăind Dumnezeu odinioară părinților noștri prin prooroci,

2. În zilele acestea, din urmă ne-a grăbit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moștenitor al tuturor, prin care a făcut și veacurile;

3. Care fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui,

și ținând toate cu evanțul puterii salo, făcând prin sine însuși curățirea păcatelor noastre, a seuz de-a-dreapta măririi întrucetate finală,

4. Făcându-se cu atât mai bun decât îngeri, cu căt a moștenit nume mai deosebit decât ei.

5. Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodata: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut»? Si iarăși;

8. Toate le-a supus subt picioarele lui». Dar în aceea că «a supus» lui «toate», n'a lăsat nimic nesupus lui. Acum însă nu vedem încă supuse lui toate.

9. Iar pe cel «pus cu puțin mai prejos de îngeri», pe Iisus, îl vedem înconjurat cu slavă și cu cinste, pentru ca prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru fiecare.

10. Căci i se cădca lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, care a adus pe mulți fii la slavă, să desăvârșească prin patimă pe începutorul măntuirii lor.

11. Căci cel ce sfînteste și cei ce se sfîntesc dintr-unul sunt toți, pentru care pînă în urmă să-i numească pe ei frați,

12. Zicând: «Vestii-vou numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi lăuda».

13. Si iarăși: «Eu voi fi încrezător în el». Si iarăși: «Iată eu și prinții pe care mi i-a dat Dumnezeu».

14. Deoarece prinții s'au facut părăși trupului și săngelui, s'a împărtășit deasemenea și el din acestea, ca prin moarte să surpe pe cel ce arc stăpânirea morții, adeca pe diavolul,

15. Si să izbăvescă pe aceia, care, de frica morții,

erau supuși robiei pentru totă viață,

16. Căci nu de îngeri se îngrijeste, ci de urmași lui Avraamu se îngrijeste.

17. Pentru aceea trebuia să se asemenea întru toate fraților săi, ca să fie arhie-reu milostiv și credincios în cele către Dumnezeu, spre a curăți păcatele poporului,

18. Căci fiind el însuși îspitit în ceea ce a păti-mit, poate și color îspititi să le ajute.

Trebue a fi ascultători lui Hristos, care este mai presus de Moise.

3. 1. De aceea, frați sfinți, părăși ai chemării ceresti, luați aminte la trimi-sul și arhie-reul mărturi-sirii noastre, la Iisus Hristos,

2. Care este credincios colui ce l-a pus, cum a fost și Moise în toată casa lui.

3. Pentru că acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, întrucât mai multă e înstă decât casa are cel ce a zidit-o;

4. Căci orice casă se zidește de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

5. Si Moise adeca a fost credincios în toată casa lui, ca o slugă, spre mărturia celor ce aveau să fie grăsite;

6. Iar Hristos este ca un fiu peste casa lui, a cărui casă suntem noi, dacă vom ţine temeinic până la sfârșit încrederea și laudă nădejdii.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfânt: «Astăzi, de veți auzi glasul lui»

8. Nu învărtosăți inimi-lo voastră, ca la răzvrătire, în ziua îspitirii în pustie,

9. Unde m'au îspitit părinții voștri; m'au încercat și au văzut lucrurile mele patruzece de azi.

10. De aceea m'am mă-niat pe neamul acesta și am zis: Pădurca se rătăcesc cu inima și n'au cunoșcut calele mici.

11. Încăt am jurat în mânia mea, să nu intre în odihnă mea.

12. Vedeți, fraților, să nu fie cuniva în vreunul din voi înină vicleană a neerediticei, depărându-se dela Dumnezeul cel viu,

13. Ci îndemnați-vă în toate zilele, până ce se zice «astăzi», ca să nu se învărtoseze cineva dintre voi cu amâgirea păcatului.

14. Pentru că ne-am făcut părăși ai lui Hristos, dacă vom ţine temeinic până la sfârșit începutul încrederei noastre.

15. Zicându-ni-se: «A-stăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învărtosăți ini-mile, ca la răzvrătire».

16. Căci cine—sauzind—

a făcut răzvrătire? Au nu toti cei care au ieșit din Egipt cu Moise?

17. Si pe cine «s'a mă-niat patruzeci de ani» Au nu pe cei care au păcă-tuit și ale căror «oase au căzut în pustie»?

18. Si cui «s'a jurat să nu intre în odihnă lui», decât celor ce n'au cre-zut?

19. Si vedem că n'au pu-tut să intre, pentru necre-dința lor.

Indemn ca să ne silim să dobândim odihnă lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeiesc. Folosul dar-u-l prețese dela Hristos.

4. 1. Să ne temem deci, ca nu cuniva, fiindu-ne lăsată făgăduința de a intra în odihna lui, să pară că a rămas în urmă cineva din-tră voi.

2. Pentru că și nouă ni-

s'a binevestit ca și acela-

ria, dar lor nu le-a folosit cuvântul auzit, nicioind u-nit cu credința la cei care l-au auzit;

3. «Căci în odihnă în-trăm» noi, cei care am cre-zut, precum a zis: «Încăt am jurat întru mânia mea,

să nu intre în odihnă mea»;

— deși lucrurile erau să-

vârsite dela intemeierea lu-

mii;

4. Căci a zis undeva de-

spre ziua a șaptea astfel:

«Să s'a odihnit Dumnezeu în ziua a saptea de toate luerurile sale».

5. Si în acest loc iarăști: «Să nu intre în odihna mea».

6. Deoarece deci a rămas ca unii să intre în ea, și cei cărora li s'a binevestit înainte n'au intrat, pentru neascultarea lor,

7. Rânduște iarăști o zi «astăzi», zicând în David, după atât timp, precum s'a zis: «Astăzi, de veți auzi glasul lui, nu învățoșați nimile voastre»;

8. Pentru că Iosua le-ar fi adus acolora odihnă, n'ar fi vorbit despre altă zi după acestea.

9. Aşa dar s'a lăsat o-

dihna de sărbătoare popo-

rului lui Dumnezeu;

10. Căci cel care «a in-

trat în odihna lui, s'a

odihnit și el de luerurile

sale», precum și Dumnezeu

de ale sale însuși.

11. Să ne simili deci să

intrăm în acea odihnă, ca

nu cumva să cada cineva

prin aceeași pildă a nea-

scutării.

12. Căci cuvântul lui

Dumnezeu este viu și lu-

erător și mai ascuțit decât

orice sabie cu două tăișuri

și pătrunde până la a des-

părți suflet și duh, încheie-

turi și măduvă, și este ju-

decător al simțirilor și ai

cugetelor inimii,

13. Si nicio făptură nu

este ascunsă înaintea lui, ei toate sunt goale și descooperite înaintea ochilor lui, căruia avem să-i dăm seamă.

14. Având deci arhiereu mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ţinem cu tărie mărturisirea,

15. Pentru că nu avem un arhiereu care să nu poată suferi cu noi în slăbiciunile noastre, ci îspitit într-o toată după asemănarea noastră, dar fără păcat.

16. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul haruhui, ca să luăm milă și să aflăm har spre ajutor la timp.

Hristos este arhiereu venit, preot după rânduiala lui Melchisedec. Certarea celor ce au trebuință de învățătură începătoare.

5. Orice arhiereu, fiind luat dintr-oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate,

2. Putând să fie îngăduitor cu cei neștiatori și rătăciți, deoarece și el este cuprins de slăbiciune

3. Si pentru aceasta dator este să aducă și pentru sine jertfă pentru păcate, ca și pentru popor.

4. Si nimeni nu-și ia singur cinstea pentru sine,

ci chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Aşa și Hristos nu s'a mărit el însuși a fi arhieriu, ci cel ce a grăbit către el: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut»;

6. Precum și în alt loc zice: «Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec»;

7. Aducând el în zilele trupului său cereri și rugăciuni cu strigăt tare și cu lacrimi către cel ce poate să-l mantuiască din moarte și fiind auzit prin evlavie sa,

8. Desei era Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a pătimit,

9. Si devenind desăvărsit, să a facut pricina de mantuire vesnică pentru toti cei ce-l asculta.

10. Fiind numit de Dumnezeu arhieru «după rânduiala lui Melchisedec».

11. Despre aceasta avem mult de vorbit și este greu de tăcut, deoarece văți făcut griei la auz.

12. Căci deși trebuind — după timp — să fiți voi învățători, aveți iarăși nevoie să vă învețe cineva stihile incepătului curinților lui Dumnezeu și atunci ajuns să aveți nevoie de lapto, și nu de hrana tare;

13. Căci oricine se hrănește cu lapte este neprincipiat în cuvântul îndreptățirii, pentru că este prunc.

14. Iar hrana tare este a celor desăvărsiți, care au simțurile învățate prin o bisinuintă să deosebească binele și răul.

Indemn să nu se lepide de credință, ci să fie statornic în ea, dând ca pildă credința lui Avraam și ierămantul.

6. 1. De aceea, lăsând cu-vântul de inceput despre Hristos, să venim la ceea ce este desăvărsit, — fără să punem iarăși temeiul pocăinței de fapte moarte și al credinței în Dumnezeu,

2. Ai învățăturii despre hotezuri și al punerii mănilor și al învierii morților și al judecății veșnice.

3. Si aceasta vom face, de va îngădui Dumnezeu;

4. Căci este cu neputință pentru cei ce s'au lămat odată și au gustat din darul cereșc și s'au făcut pătași ai Duhului Sfânt

5. Si au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului ce va să vină

6. Si au căzut, — și în noi iarăși spre pocăință, ca unii ce răstignesc pentru ei a doua oară pe Fiul lui Dumnezeu și-l fac de batocină.

7. Căci pământul, care se adapă din ploaia ce vine

adesea peste el și rodește iarbă folosită de celor pe- tru care se și lucrează, pri- meste binecuvântarea dela Dumnezeu,

8. Dar dacă face spini și ciulini, este netrebnic și a- proape de blestem, și sfăr- șitul lui este arderea.

9. Dar despre voi, iubi- tilor, avem incredintare de lucruri mai bune și care tin de măntuire, deși grăim așa,

10. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să vite luerul vostru și osteneala dragostei, pe care ati ară- tat-o pentru numele lui, voi care ati slujit sfintilor și lo mai sluiți.

11. Dorim ca fiecare din voi să arate aceeași săr- giu- intă spre adeverirea nă- dejdii până la sfârșit.

12. Ca să nu vă leneviți, ei să fiți următorii celor co- moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelungă- răbdare.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jure, s'a jurat pe sine însuși,

14. Zicând: «Cu adevă- rat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulții».

15. Să așa având el înde- lungă răbdare, a dobândit făgăduința,

16. Căci oamenii se ju-

ră pe cel mai mare și ju- rământul este pentru ei spre întărire, sfârșit al ori- cărei neînțelegeri.

17. Pentru aceea, Dum- nezeu vrând să arate și mai mult moștenitorilor fă- găduinței neschimbarea ho- tărârii sale, a pus la mijloc jurământul,

18. Pentru ca prin două lucruri de neschimbăt, în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să a- vem măngâiere tare cei ce am căutat scăpare la ti- nereea nădejdii puse înainte,

19. Pe care o avem ca- do o ancoră a sufletului si- gură și tare și care intră «în cele dinăuntru ale ca- tapetosmei»;

20. Unde a intrat, ca în- te-mergător pentru noi, Iisus, devenind «arhie- reu în veac, după rânduiala lui Melchisedec».

Melchisedec chip al lui Hri- stos. Preoția lui Aaron a inceput, iar a lui Hristos rămâne în veci.

7. 1. Căci acest Melchise- dec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu celui preaînalt, care a întâmpinat pe Avraam ce se în- torcea dela înfrângerea re- gilor și l-a binecuvântat,

2. Căruia Avraam i-a împărtit și zeciuială din toate, întâi tâlcindu-se rege

al dreptății, iar apoi și rege al Salemlui, adică rege al păcii,

3. Fără tată, fără mamă, fără sprijin de neam, mea- vând unei început al zilelor, nici sfârșit al vietii, ci asemănăt fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

4. Vedeti dar căt de mare este aceasta, căruia Avraam patriarhul i-a dat și zeciuială din cele mai bune prăzi.

5. Si aceia dintre fiii lui Levi, care primesc preo- ția, au poruncă să ia ze- ciuială după legea dela po- por, adică dela frații lor, deși au ieșit din coapsa lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se înnumără în sirul neamului lor, a luat zeciuială dela A- vraam și a binecuvântat pe cel ce avea făgăduințela.

7. Fără nicio îndoială însă, se binecuvîntează cel mai mic de către cel mai mare;

8. Si alii iau zeciuilei oa- meni muritori, iar acolo unul care e mărturisit că este viu.

9. Si ca să zic așa, a dat prin Avraam zeciuială și Levi, cel ce l-a zeciuială,

10. Căci el era încă în coapsa tatălui său, când l-a întâmpinat pe acesta Melchi- sedec.

11. Deci, dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția

Leviților, — căci poporul sub ea a primit legea — ce nevoie mai era să se ri- dice alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se numească după rânduiala lui Aaron?

12. Dar, schimbându-se preoția, se face — de ne-voie — și schimbarea legii,

13. Pentru că cel despre care se zic acestea, face parte din altă seminție, din care nimeni n'a slujit altuarului.

14. Căci este învederat că Domnul nostru a răsărit din Iuda, seminție că- reia Moise nu i-a vorbit nimic despre preoție.

15. Este încă și mai în- vederată aceasta, dacă du- pă ascensiunea lui Melchi- sedec se ridică preot altul,

16. Care n'a devenit preot după legea poruncii trupesti, ci după puterea vieții ne pieritoare;

17. Căci se mărturiseste: «Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec».

18. Se face deci schimbarea poruncii dinainte, pentru neputință și ne-lososul ei;

19. Pentru că legea n'a desăvârșit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nă- dejdi, prin care ne apro- piem de Dumnezeu.

20. Si intru căt aceasta nu s'a făcut fără jură- mant,

21. — Pentru că aceia su-

devenit preot fără jurământ, iar el cu jurământ, prin cel ce a zis către el: «Juratu-să Domnul și nu-i va părca rău. Tu ești preot în veac după rândunica lui Melchizedec», —

22. Iisus s'a făcut cheazar al unui testament cu atât mai bun.

23. Si aceia s'au făcut preoți mai mulți, pentru că erau impiedecați de moarte ca să rămână,

24. Iar acesta are preoție netrecătoare, pentru că rămâne în veac;

25. De aceea și poate să mantuiască totdeauna pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, fiind totdeauna viu, ca să mijlocească pentru ei.

26. Căci arhiereu ca acesta ne trebuia: cuvios, fără răutate, fără pată, osebit de cei plătăosi și fiind mai înalt decât cerurile,

27. Care nu are nevoie în fiecare zi să aducă jertfe ca arhiereii: întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, — căci a făcut aceasta odată pentru totdeauna, aducându-se pe sine (jertfă).

28. Căci legea punc arhiei oameni care au slăbiciuni; dar cuvântul jurământului celui de după incetarea legii a pus un Flu desăvârșit în veac.

Noul Testament întrece pe cel vechiu în curățe și sfîrșenie.

8. 1. Iar lucru de căpetenie în cele spuse este că avem un astfel de arhiereu, care a sezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,

2. Slujitor al (Sfintei) Sfintelor și al cortului echui adeverat, pe care l-a înspăt Domnul, și nu omul,

3. Pentru că orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe, de aceea trebuia să alibă și el ceea de adus.

4. Căci de ar fi pe pământ, nu ar fi preot, fiind (aici) preot care aduce darurile după lege,

5. Care slujește închipuirii și umbrei celor creștini, precum a fost înștiințat de sus Moise, când avea de făcut cortul, căci zice: «Vezi să faci toate după chipul ce și s'a arătat pe munto».

6. Dar acum a dobândit o slujire cu atât mai deosebită, cu cât este mijlocitor al unui testament mai bun, care a fost aşezat prin lege pe mai bune făgăduințe.

7. Căci de ar fi fost cel dintâi fără prihană, nu s-ar fi căutat loc pentru cel de al doilea,

8. Pentru că, mustăndu-i, le zice: «Iată vin zile, zice

Domnul, și voi înceheia cu casa lui Israël și cu casa lui Iuda un nou testament,

9. Nu după testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână, ca să-i scot din pământ Egiptul; că n'au rămas la testamentul meu, și eu l-am părăsit, zice Domnul.

10. Că acesta este testamentul, pe care-l voi face cu casa lui Israël după zilele acelăi, zice Domnul: Voi da legile mele în engelul lor și le voi inscrie în inimile lor și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

11. Si nu vor mai învăța fiecare pe cetățeanul său și fiecare pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul, — pentru că toti mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare ai lor;

12. Că voi fi milostiv cu nedreptățile lor, și păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voi mai pomeni.

13. Zicând «nou», a învechit pe cel dintâi; iar ca se învechește și îmbătrânește, este aproape de pierdere.

Cortul mărturiei și jertfele levitilor au fost chip al preoției lui Hristos.

9. 1. Avea în adevăr și (testamentul) cel dintâi

orânduirii de slujbă și un altar pământesc.

2. Căci s'a făcut un cort: întâi cel în care era sfesnicul și masa și punerea înainte a păinilor, care se numea Sfânta;

3. Iar după a dona catapecasmă, cortul ce se numea Sfânta Sfintelor,

4. Având un altar de aur al tămâierii, chivotul legii îmbrăcat peste tot cu aur, în care era năstrăpa de aur având mana, și toagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii,

5. Iar deasupra lui heruvimii slavei, umbrind acoperământul împăcării, — lucruri despre care nu este de vorbit acum cu amânatul.

6. Si acestea fiind astfel întocmite, în cortul dintâi intrau totdeauna preoții care făceau slujbele,

7. Iar în cel de al doilea singur arhierul, odată pe an, nu fără sânge, pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale poporului,

8. Învederând Duhul Sfânt aceasta, că încă nu era arătată calea spre Sfânta (Sfintelor), căt timp încă sta cortul dintâi,

9. Care era o pildă pentru vremea de acum, în care se aduc daruri și jertfe, ce nu pot să facă desăvârșit cu cugetul pe cel care slujește,

10. Fiind — pe lângă mâncăriri și băuturi și multe feluri de spălări — orânduri pușe pentru trup, până la vremea îndreptării.

11. Hristos însă, venind arhiecu al bunurilor viitoare, prin cortul mai mare și mai desăvârșit, nu de mâna făcut, adecă nu al acestoi făpturi,

12. Nici cu sânge de taci de viață, ci cu sângele său, a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta (Sfințelor) după ce a aflat răscumpărarea vesnică.

13. Căci dacă sângele de tauri și de taci și cenușa de juncice, cu care se stropesc cei intimati, și sfîntele spre curătirea trupului,

14. Cu cât mai mult sânge lui Hristos, care prin Duh vesnic s'a adus pe sine lui Dumnezeu (jertfa) fără prihană, va curăta eugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiti Dumnezelui celui viu!

15. Si pentru acesta este mijlocitor al unui testament nou, pentru că, făcându-se moarte spre răscumpărarea greșalelor de sub testamentul dintâi, să ia cei chemați făgăduința moștenirii vesnice.

16. Pentru că acolo unde este testament, trebuie să fie arătată moartea celui ce face testamentul;

17. Căci testamentul este

temeinic dela cei morți, decarece nu are încă putere căt timp trăiește cel ce face testamentul.

18. De aceea nici cel dintâi nu s'a închisit fără sânge,

19. Căci, după ce au fost spuse de către Moise poporului întreg toate porunciile după lege, luând sângele viteilor și al tapilor, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit cartea însăși și tot poporul.

20. Zicând: «Acesta este sângele testamentului, pe care Dumnezeu l-a orânduit pentru voi».

21. A stropit deasemenea cu sânge și cortul și toate vasele de slujbă.

22. Si aproape toate se curățesc cu sânge după lege, și fără vârsare de sânge nu este iertare.

23. Trebuia deci ca închiniările celor din ceruri să se curățească prin acestea, iar cele creștini însăși prin jertfe mai bune decât acestea,

24. Pentru că Hristos nu a intrat în Sfânta (Sfințelor) făcută de mâini, închiniuirea a celei adevărate, ei în însuși cerul, ca să se înfățișeze acum lui Dumnezeu pentru noi.

25. Si nu ca să se aducă pe sine (jertfa) de mai multe ori, așa cum intră arhiecul în Sfânta (Sfin-

tii) în fiecare an, cu sânge străin,

26. Decorece, altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori dela intemeierea lumii; ci s'a arătat acum odată la sfârșitul veacurilor, spre a desființa păcatul prin jertfa sa.

27. Si precum este rănduit oamenilor să moară odată, iar după aceea este judecata,

28. Așa și Hristos, aducându-se (jertfa) odată, ca să ridice păcatele multora, a doua oară se va arăta fără de păcat celor care îasteaptă spre măntuire.

Jertfa Nouului Testament sterge toate păcatele și covârșește fără seamă pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăța. În demn la fapte bune de frica judecății ce va să fie. Începutul aduce sfârșitul bun.

10. 1. Pentru că legea, având umbra bunurilor viitoare, nu însuși chipul luerurilor, nu poate niciodată să facă desăvârtit pe cei ce se apropie, prin aceleasi jertfe, pe care le aduc neîncetat în fiecare an;

2. Fiindcă, altfel, n'ar fi încetat care să se mai aducă, întră căt cei ce slujeau — fiind odată cură-

tii → n'ar mai fi avut cunoștința păcatelor lor?

3. Dar prin ele se face în fiecare an amintirea păcatelor;

4. Căci este cu neputință ca sănge de tauri și de capi să ridice păcatele.

5. De aceea, întrând în lume, zice: «Jertfa și prinos n'ai voit, dar mi-am întocmit un trup;

6. Arderi de tot și jertfe pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: Iată vin. În sfîrșitul scrierii este despre mine, ca să fac voia ta, Dumnezeule.

8. Zicând mai sus: «Jertfa și prinos și arderi de tot și (jertfa) pentru păcat n'ai voit, nici nu îți au plăcut jertfe», care se aduc după lege,

9. A zis atunci: «Iată vin ca să fac voia ta, Dumnezeule». Desființează dar pe ea dintâi, ca să pună pe cea de a doua.

10. Intră această voință suntem sfintiți prin aducerea (ca jertfa) a trupului lui Iisus Hristos odată pentru totdeauna.

11. Si fiecare preot stă întrate zilele slujind și aducând de mai multe ori a celea jertfe, care niciodată nu pot să înălțure păcatele;

12. El însă, aducând o singură jertfa pentru păcate, a șezut pentru tot-

deauna de-a-dreapta lui Dumnezeu,

13. Asteptând apoi până ce vrăjimășii lui vor fi puși asternut picioarelor lui.

14. Pentru că, prin aducerea unei singure jertfe, el a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce se sfîntesc.

15. Ne mărturiseste aceasta și Duhul Sfânt, căci după ce a zis înainte:

16. «Acesta este testamentul, pe care-l voi face» cu ei «după zilele acelea, zice Domnul: Voi da legile mele în inimile lor, și le voi înscrie în cugetele lor.

17. Si păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voi mai pomeni».

18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este aducere de jertfă pentru păcat.

19. Având deci fraților, încredere ca să intrăm în Sfânta (Sfintelor) prin sângele lui Iisus,

20. Pe o cale nouă și vie, pe care ne-a înnoit-o prin catapeteasmă, adeca prin trupul său,

21. Si având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu inimă curată în deplinătatea credinței, curățindu-ne prin străpîrile inimile de cugă râu și spălându-ne trupul cu apă curată,

23. Să ținem neclintită mărturisirea nădejdii, pentru că cel care a făgăduit este vrednic de credință.

24. Si să luăm aminte unul la altul spre îndemnare la dragoste și la fapte bune,

25. Nepărăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiu, ci îndemnându-ne, și cu atât mai mult, cu cât vedeli apropiindu-se ziua aceea.

26. Căci dacă păcătuim de bunăvoie, după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jorfă pentru păcate,

27. Ci o asteptare înfricoșată a judecății și înținea focului, care va să miste pe cei protivniți.

28. De căcăi cinova legea lui Moise, moare fără milă, prin mărturia a doi sau trei;

29. De o pedeapsă cu cât mai grea socotită că va fi vrednic cel care a călcătat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit ceva de rând săngelul testamentalui, prin care s'a sfîntit, și a batjocorit Duhul harului?

30. Căci știm pe cel ce a zis: «A mă căză în răzbunarea; eu voi răsplăti», zice Domnul. Si iarăși: «Domnul va judeca pe poporul său».

31. Înfricoșat lucru este

a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Aduceti-vă însă aminte de zilele dinainte, în care, după ce ati fost lumi-năti, și îndurat multă luptă de suferință,

33. Fe de o parte, fiind dată în privilegiu cu defămări și cu necezuri, iar pe de alta facându-vă părăsiți cu cei care s-au purtat la fel.

34. Pentru că ati și patim impreună cu cei închiși și ati primit cu bacurie răpirea averii voastre, stând că aveți în ceruri avuție mai bună și netrecătoare.

35. Nu lepădați deci încredere voastră, care are răsplătită.

36. Căci aveți trebuință de răbdare, pentru că, răcând voia lui Dumnezeu, să luati ce vi s'a făgăduit,

37. «Căci înca puțin, foarte puțin, cel ce va să vină va veni, și nu va înțarzia;

38. Iar dreptul din credință va trăi și de se va da înapoi, sufletul meu nu va binevoi întru el».

39. Dar noi nu suntem din cei ce dau înapoi spre pieire, ci din cei care cred spre dobândirea sufletului.

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

11. Iar credința este încreștinarea despre

cele nădăjduite, dovedirea luerurilor nevăzute.

2. Căci întru aceasta au primit mărturie cei de demult.

3. Prin credință înțelegem că s-au întocmit veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s-au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain și prin ea a fost mărturisit că este drept, dând mărturie Dumnezeu de darurile lui, și prin ea grăiese el încă, deși a murit.

5. Prin credință a fost strămutat Enoch, ca să nu vadă moarte și «nu a fost găsit, pentru că 1-a mutat pe el Dumnezeu», căci înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bineplăcut lui Dumnezeu;

6. Dar fără credință nu este cu putință a bineplăccut, pentru că cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creză că el este și că răsplătește celor ce-l căută.

7. Prin credință fiind înștiințat de sus Noe despre eccl ce nu se vedea înca, a făcut cu evlavie ecclastică spre măntuirea caselor sale; prin ea a osândit lumea și s'a făcut moștenitor al îndreptățirii celei după credință.

8. Prin credință fiind

chemat Avraam, a ascultat ca să iasă în locul pe care avea să-l în spire moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a stat el în pământul făgăduinței ca într-un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacob, cei dimpreună moștenitori ai acoleiași făgăduințe,

10. Pentru că aștepta ecatea care are temelii, al cărei mester și ziditor este Dumnezeu.

11. Prin credință și Sara însăși a primit putere să zămissească și a născut peste timpul cuvenit al vârstei, dcoarece a socotit vrednic de credință pe cel care a făgăduit.

12. De aceea s-au și născut dintr-unul singur — și acela ca și mort — «ca stolile cerului» cu mulțimea «și ca nișipul cel fără număr dela marginea mării».

13. În credință au murit toți aceștia, fără a fi primit cele făgăduite, dar văzându-le și imbrățișându-le de departe și marturisind că sunt «străini și călători pe pământ».

14. Căci ei ce grăiesc unele ca acestea arată că și căută patrie.

15. Si dacă s-ar fi gândit la aceea din care au ieșit, ar fi avut vreme să se întoarcă;

16. Dar acum doresc una mai bună, adică pe cea cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei să se numească Dumnezeul lor, pontrucă le-a gătit ecate.

17. Prin credință a adus Avraam (jertfă) pe Isaac, când a fost încercat, și cel care luanse făgăduințele aducea jertfă pe cel unul născut,

18. El, către care s'a zis: «Că în Isaac și sova sa chemă și urmaș»,

19. Socotind că Dumnezeu poate să-l învicide și din morți; drept care l-a și luat înapoi ca intru pără (de inviere).

20. Prin credință a binecuvântat Isaac pe Iacob și pe Esau cu privire la cele viitoare.

21. Prin credință Iacob, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiili lui Iosif și «s'a închinat (rezemându-se) pe vârful tăiagului său».

22. Prin credință Iosif, când s'a sfârșit, a promis despre ieșirea fiilor lui Israël (din Egipt) și a dat poruncă cu privire la oasele sale.

23. Prin credință Moise, când s'a născut, a fost ascuns trei luni de părintii săi, căci l-au văzut prunc frumos, și nu s'au temut de porunca regelui.

24. Prin credință Moise,

când s'a făcut mare, n'a primit să fie numit fiu al fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătimească împreună cu poporul lui Dumnezeu, de căci să alba desfășarea cea trecătoare a păcatului,

26. Socotind mai mare bogătie batjocorirea lui Hristos decât vîstările Egiptului, căci avea în vedere răsplătirea.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de mânia regelui, căci a stâruit ea și cum ar fi văzut pe cel nevăzut.

28. Prin credință a făcut Paștele și stropirea cu sânge, pentru că cel ce nimicea pe eci întâi-născut, să nu se atingă de ei.

29. Prin credință au trecut ea pe uscat marea Rosie, a cărei încercare făcând-o și Egiptenii, s'au înnecat.

30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, fiind înconjurate săpte zile.

31. Prin credință Raav desfrânată n'a pierit împreună cu cei necredincioși, primind îsoadele cu pace.

32. Si ce să mai zic încă? Pentru că nu-mi va ajunge timpul ca să povestesc despre Ghedeon, despre Barac și despre Samson și despre Leftac, despre David și despre Samuil și despre prooroci,

33. Care prin credință au biruit împăratii, au ră-

putre de dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat guri de lei,

34. Au stins puterea foecului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s'au întărit în slabiciune, s'au făcut puternici în războiu, au întors tabere străine în fugă,

35. Au luat femeile pe morții lor inviați, iar alii au fost trași pe roată, neprimind slobozirea, pentru a avea parte de o inviere mai bună;

36. Iar alii au suferit batjocuri și biciuri, bătaie și lovitură și temniță.

37. Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu ferestraul, au fost chinuți, au murit uciși cu sabia, au primit în piei de oaie și în piei de capră, fiind lipsiți, strămtorâți, indurând rele,

38. Ei, de care lumea nu era vrednică, rătăcind în pustii și în munci și în peșteri și în crăpăturile pădurii.

39. Si aceștia toti, mărturisiți fiind prin credință, n'au primit celă făgăduite,

40. Dumnezeu având în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei fără noi la desăvârsire.

Indemn la răbdare și la cuvioșie.

12 1. De aceea deci și noi, fiind înconjurați de un așa nor de martori,

lețădând orice povară și păcatul ce ușor ne împreșoară, să alergăm cu răbdare în lupta ce ne stă înainte,

2. Privind la Iisus, căpetenia și desăvârșitorul credinței, care, în locul bucuriei ce sta înainte, a răbdat crucea, disprețuind ocara, și a scosut de-a-dreapta tronul lui Dumnezeu.

3. Luati dar seama la cel ce a răbdat dela cei păcătoși o astă împotrivire față de sine, ca să nu vă lasați osteneți, slabind în sufletele voastre.

4. Încă nu v'ati împotravit până la sânge, lețându-vă contra păcatului.

5. Si ati uitat indemnul care vă vorbește ca unor fii: «Fiul meu, nu nesocoti certarea Domnului, nici nu te descuraja, când esti mustrat de el;»

6. Căci pe cine iubeste Domnul fi cearță, și binecînște pe tot fiul pe care-l primește.

7. Dacă suferiți certarea, Dumnezeu se poartă cu voi ca fată de fiu; căci care este fiul, pe care nu-l cearță tatăl?

8. Iar de rămâneți fără certare, de care toți s'au făcut părăsi, atunci sunteți fii nelegitimi și nu fii (adevărați).

9. Apoi, dacă am avut pe părinții nostri trupăști, care să ne certe, și i-am respec-

tat, nu ne vom supune căre cu mult mai mult Tatălui duhurilor, ca să trăim!

10. Căci aceia ne certau pentru puține zile, după cum socoteau ei, dar acesta (ne cearță) spre folos, ca să ne împărtăşim din sfîntenie lui.

11. Orice certare pare în adevară, pentru timpul de față, a fi nu spre bucurie, ci spre mânhire, dar pe urmă aduce celor încercări cu ea roadă pașnică a dreptății.

12. De aceea «îndreptați mâinile cele obosite și găneșchiile cei slăbiti».

13. Si «faceți cărări drepte pentru picioarele» voastră, ca să nu se abată ceea ce este schiop, ci mai dograbă să se vindece.

14. Căutați pacea cu totii și sfîntenia, fără care nimic nu va vedea pe Domnul.

15. Luând seama ca să nu se lipsească cineva de harul lui Dumnezeu, «ca nu cuvâră odrăslind vreo rădăcină a amârăciunii să vă turbure» și prin aceasta să se molipsească mulți;

16. Ca să nu fie cineva desfrânat sau întinat ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a dat dreptul său de fiu-născut;

17. Căci știi că și după aceea, vrând să moștenească binecuvântarea, a fost înălțat — căci n'aflat

loc pentru o schimbare de hotărire, — deși o cerea (binecuvântarea) cu lacrimi.

18. Pentru că nu v'ati apropiat de un munte ce se putea pipăi și de focul ce ardea și de nor întunecos și de întuneric și de fur tună,

19. Si de sunet de trăbită și de glas de cuvinte, la care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge vreun curvânt;

20. Căci nu puteau suferi ceea ce li se poruncează: «Chiar fiără de sărătinge de munte, se va ucide cu pietre».

21. Si — astă de înfricoșată era arătarea, — că Moise a zis: Sunt însărcinat și mă cutremur,

22. Ci v'ati apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de ingeri,

23. De adunarea sărbătoarească și de Biserica celor întâi-născuți, care sunt făsceri în ceruri, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiti

24. Si de Iisus, mijlocitorul unui nou testament, și de un sânge al stropirii, care grăiese mai bine decât cel al lui Abel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăiese. Căci dacă n'au scăpat (de pedeapsă) aceia, lepădă-

du-se de cel ce le da știre de sus pe pământ, cu mult mai vâratos (nu vom scăpa) noi, întorcându-ne delă cel (ce vorbește) din cer.

26. Al cărui glas a cucerit atunci pământul, iar acum a făgăduit, zînd: «Înă odată voi cătina nu numai pământul, ci și cerul».

27. Zicând «încă odată», arată schimbarea celor ce sunt elătinat, ca și unor lucruri făcute, ca să rămână cele ce nu sunt elătinate.

28. De aceea, primind împărătie neclintită, să aducem mulțumire, prin care să slujim lui Dumnezeu într-o bună plăcere, cu respect și cu cuceranie,

29. Căci și «Dumnezeul nostru este foc mistitor».

Indemn la vieață creștinească și la credință curată.

15 1. Iubirea de frați să rămână,

2. Iubirea de străini să nu o uitati, căci prin ea unii, fără să stie, au primit ospăti pe ingeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei puși în lanțuri, ca și cum ati fi legați și voi imprenă cu ei, de căi care îndură rolo, ca unii ce sunteți și voi în trup.

4. Cinsti să fie nunta intru toate și patul neîntinat, iar pe desfrânați și

pe preacurvari fi va ju-deca Dumnezeu.

5. Purtarea să vă fie fără iubire de argint, îndestulându-vă cu cele ce avoți; căci el însuși a zis: «Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi»;

6. Așa că avem curaj să zicem: «Domnul îmi este ajutor și nu mă voi teme. Ce mi va face mie omul?»

7. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v'au grăbit vouă cuvântul lui Dumnezeu, la al căror sfârșit al purtării privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos este același ieri și astăzi și în veci.

9. Nu vă lăsați ademe-nți de învățături felurite și străine; căci este bine ca inimă să se întăreasă prin har, nu prin mâncare, din care n'au avut folos cei ce au umblat cu ele.

10. Avem un altar, dela care n'au drept să mânânce cei care slujesc cortu-lui,

11. Pentru că trupurile animalelor, al căror sânge este adus pentru păcate prin arhieerei în Sfanta (Sfințitor), se ard afară din tabără.

12. De acolo și Iisus, că să sfîntească poporul prin sângele său, a patimit afară din poartă.

13. Să ieșim deci la el,

afară din tabără, purtând ocară lui,

14. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe cea care va să fie.

15. Prin el aşa dar să aducem lui Dumnezeu totdeauna jertfă de laudă, adică roada buzelor care mărturisesc numele lui.

16. Să nu uități sa cerea de bine și dărmicia, pentru că în jertfe ca acesta găsește plăcere Dumnezeu.

17. Ascultați de mai-marii voștri și supușeți-vă, căci ei priveghetează pentru sufletele voastre, că unii care vor da seama de ele, — ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu vă este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci suntem încerîntați că avem bun euget, voință să ne purtăm bine într-o toată.

19. Să mai mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu dat înapoi mai curând.

20. Iar Dumnezeul păcii, care a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, păstorul cel mare al oilor, prin sângele unui testament veșnic,

21. Să vă desăvârșească în tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, lucrând ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia

fie slava în vecii vecilor. Amin.

22. Vă rog, fraților, îngăduiți acest cuvânt de în-demnare, căci v'am scris pe seurt.

23. Să știți că i s'a dat drumul fratelui Timotei, Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

Folosul ispitelor. Avuțile sunt trecătoare. Ispitele spre reie nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva măniei. Învățături despre adevărată slujire de Dumnezeu.

tul și nu înfruntează, și i se va da;

6. Dar să ceară cu credință, nicidcum îndoinduse, pentru că cel ce se îndoiese este asemenea valului mării care se aruncă și se învăluie de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoindinic, nestatornic este în toate căile sale,

9. Iar fratele smerit să se laude cu înăltimea sa

10. Să eel bogat cu smerenia sa, căci va trece ca floarea iorbiil.

11. Căci a răsărit soarele cu arșiță și a uscat iarbă și floarea ei a căzut și frumusețea feței a pierit; așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci fiind încercat, va lăsa cununa vieții,

pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-l iubesc pe el.

13. Nimeni, fiind ispitit, să nu zică: De la Dumnezeu sunt ispitit; căci Dumnezeu nu este ispitit de reie și el pe nimeni nu îspitește.

14. Ci fiecare se îspitește fiind tras și amăgit de pofta sa.

15. După aceea, pofta zâmbindu, naște păcat, iar păcatul săvârșindu-se, naște micărețe.

16. Nu vă înșelați, frații mei iubiți.

17. Orice dare bună și orice dar desăvârșit de sus este, coborîndu-se de la Părintele Luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. După voia sa ne-a născut prin cuvântul adevarului, ca să fim începătorii făpturilor lui.

19. Drept aceea, iubiți mei frați, să fie tot omul grabnic la ascultat și zăbavnic la grădit, zăbavnic la mânie.

20. Căci mânia omului nu lăzrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurițiuinea și prisosința răutății, primii eu blândețe cuvântul sădăt în voi, care poste să mănuiască sufletele voastre.

22. Si fiți împlinitorii cuvântului, iar nu numai

ascultătorii lui, amăginindu-vă pe voi înșivă.

23. Pentru că de este cineva ascultător al cuvântului și nu împlinitor, acesta este ascențea omului care privește în oglindă fața firii sale;

24. Căci s'a privit pe sine și s'a dus și îndată a uitat ce fel era;

25. Iar cel ce privește în

legea desăvârșită a slobozneniei și rămâne în ea, nu ca ascultător, uituc făcându-se, ci împlinitor al luerului, acesta fericit va fi în fapta sa.

26. De se pare cuiva în-

tre voi că este cucerire și nu își înfrânează limba, ci își însălcă inimă, acestuia zadarnică îi este bunacredintă.

27. Cucericia curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui a-aceasta este: A cerceta pe cei sărmani și pe văduve în nevoie lor și a se păzi pe sine neînținat de lume.

Să nu disprețuim pe săraci, săbirea aproapelui este împlinirea legii. Milostenia. Credința să fie unită cu faptele. Avraam și Iacob.

21. Frații mei, nu en căutaro la față să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos, Domnul slavei,

nu fii desfrânat, a zis și: Să nu ucizi. Si de nu esti desfrânat, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.

12. Așa să grăbi și așa să faceți, ca unii ce aveți să fiți judecați prin legea slobozneniei.

13. Căci judecata este fără de milă pentru cel ce nu face milă și mila bineștează la judecata.

14. Ce folos este, frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Au poate credința să-l mantuiască?

15. Căci de vor fi fratle sau sora goi și lipsiți de hrana de toate zilele,

16. Si le va zice cineva din voi: Mergeti cu pace, încălziti-vă și vă săturați, și nu le-ar da ecce de trebuință trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, este incartă în ea însăși.

18. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu osta unul; bine faci, dar și dracii cred și se cutremură.

20. Voiești dar să înțelegi, om desert, că credința fără de fapte este moartă?

21. Avraam, părintele nostru, au nu din fapte să

îndreptat, suind pe Isaac fiul său pe jertfelnici! 22. Vezi că credința lăra împreună cu faptele lui și din fapte s'a desăvârșit credința!

23. și s'a înplinit Scriptura care zice: «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i's socotit lui spre îndreptătire» și «prieten lui Dumnezeu» s'a chemat.

24. Vedeți că din fapte este îndreptătit omul și nu numai din credință.

25. Asemenea și păcătoasa Rahav, au nu din fapte s'a îndreptătit, primind pe vestitori și pe altă cale scăndu-i?

26. Căci precum trupul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este.

Infrânarca limbii. Adevărată înțelepciune.

3 1. Nu vă faceti mulți învățători, frații mei, știind că noi, învățători, mai mare osândă vom lua,

2. Pentru că toti gresesc mult. Dacă nu gresescete cineva în ceea ce, acă este bărbat desăvârșit, în stare să înfrâneze și tot trupul.

3. Dacă dar noi punem zăbale în gura sailor, ca să năsupunem, ducem după noi trupul lor întreg.

4. Iată și corăbiile, oricât sunt de mari și împușcate de vânturi iute, sunt

duse de o cărmă foarte mică încotro hotărâște viața cărmaciu lui.

5. Așa și limba, mică mădular este, dar cu mari lucuri se răstește! Iată patin floc cătă materie aprindel.

6. Foc este și limba, lume a fără-de-legii! Limba își are locul între mădurile noastre, dar sporică tot trupul și aprinde roata vieții, aprinsă fiind și ea de flacările ghecenei,

7. Pentru că orice fire de fiare și de pasări, de târificare și de vietă din mare se domolește și s'a domosit de foca omenească,

8. Dar limba nimeni dintre oameni n'o poate domoli! Ea este rău neînfrânat, plină de venin aducător de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie acestea așa.

11. Oare izvorul din aceeași vână lasă să curgă și apa dulce și cea amară?

12. Poate smochinul, fraților, să facă măslinie, sau viața de vie să facă smochine? Tot așa, izvorul sărat nu poate da spă dulce.

13. Cine este, între voi, înțelept și priceput? Să-și arate, din buna-i purtare,

faptelele lui, în blănățea înțelepciunii;

14. Iar dacă aveți răvnire amară și zavistie în iniția voastră, nu vă lăudăți, nici nu mintiți împotriva adversului.

15. Înțelepciunea aceasta nu vine, de sus, ci este pământească, trupească, drăcescă.

16. Pentru că unde este pismă și zavistie, acolo este neorânduială și orice lueră rău,

17. Iar înțelepciunea de sus înțai este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, supusă, plină de milă și de roade bune, neîndoioanelnică și nefătarnică.

18. Si roada dreptății se secomănește în pace de cei ce lucrează pacea.

Să fugim de plăcerile deșarte. Împotriva bârfitorilor și a celor îngâmfăți.

4 1. De unde sunt războiele și de unde luptele dintre voi? Nu care de nici: din poftele voastre care se luptă în mădularele voastre?

2. Poftiți și nu aveți co poftiți; uideți și pismuiți și nu puteti dobandi ce doriti; vă luptați și vă răzbuiți și nu aveți ce răvniti, pentru că nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, rentruă cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre,

4. Desfrânați! Nu știți că prietenia lumii este dușmanie față de Dumnezeu! Deci, cine va voi să tie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu,

5. Sau vi se pare că în desert grăiese Scriptura: «Duhul, care sălișnește în noi, ne pofteste spre zavistie»?

6. Nu, ei mai mare dar dă. Pentru aceea zice: «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har».

7. Supuști-vă, deci, lui Dumnezeu, împotrivă-vă diabolului și el va fugi dela voi.

8. Apropiați-vă de Dumnezeu și se va aprobia și el de voi. Curățați-vă mâinile, păcătosilor, și sfintiți-vă înimile, îndoienicilor.

9. Pătrundetă-vă de durere și întristări-vă și vă jeți. Răsuș vostru să se întoarcă în plâns și bucuria voastră în intristare.

10. Smeriti-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.

11. Nu vă grăbiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe frațele său, ori judecă pe frațele său, grăiește de rău legă și judecă legă; iar dacă judeci legă, nu ești împlinitor al legii, ci judecător.

12. Unul este legiuitorul și judecătorul: Cel ce pog-

te să măntuiască și să piardă, iar tu cine esti, care judeci pe aproapele?

13. Ei bine, acum, cei care ziceti: Astăzi sau mâine vom merge în cetea cutare și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom căstiga,

14. Voi care nu știți ce se va întâmpla mâine, căci ce este viața voastră? Abur sunteți, care se arată o elipsă și după aceea pieră.

15. În loc să ziceti: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau accea;

16. Dar acum vă lăaudă în trufia voastră. Orice laudă de acest fel este ren-

17. Deci, cine știe să facă bine și nu face, patcat are.

Sfaturi către cei avuți. Răbdarea nedreptății. Să nu jurăm. Ingrăjirea de bolnavi.

5. 1. Ei bine, acum, bogători, plângeti și vă tănguiți de necazurile, ce vor să vină asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre le-au mânecat molile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi mărturie împotriva voastră și va mănea trupurile voastre, ca focul. Ați strâns comori în zilele de apoi!

4. Iată, plata lucrătorilor

care au secerat ţarinelor voastre, pe care voi ati oprit-o, strigă, și strigătele secerătorilor au intrat în urechiile Domnului Savaoț.

5. Văți desfășat pe pământ și văți desmerdat, hrăniti ati înimile voastre în ziua înțunghiorii.

6. Osândit ati, omorâtati ne cel drept, el nu vi se împotrivescă.

7. Deci, făti îndelung răbdători, fratilor, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada venită a pământului, îndelung răbdând, până ce orimește ploaia timpurie și târzie.

8. Răbdati, dar, și voi îndelung și întăriți-vă înimile, căci venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu vă plângeti, fratilor, undă împotriva altuia, că să nu făti judecati; iată, judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Iată, fratilor, ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare pe proorocii, care au grăbit în nucile Domnului.

11. Iată, fericim pe cei ce au răbdat: de răbdarea lui Iov ati auzit și sfârșitul lui dela Domnul ati văzut, căci mult milostiv este Domnul și iadurător.

12. Iar înainte de toate, fratii mei, să nu vă jurăți nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice altu-

rământ, ci să vă fie voină ce este aşa, aşa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în osândă.

13. Suferă cineva dintr-o voi? Să se roage. Esto cineva cu inimă bună? Să cante psalmi.

14. Este cineva bolnav între voi? Să chemem pe preotii Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu undelemn în numele Domnului.

15. Să rugăciunea credinței va măntui pe cel bolnav și-l va ridica Domnul și de va fi făcut păcate i se vor ierta.

16. Mărturisiti-vă unul altuia păcatele și să rugați unul pentru altul, ca să

vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

17. Ilie era om asemenea nouă în slăbiciuni și cu rugăciunea să a rugat să nu plouă și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Si iarăși să a rugat și celul a dat pioale și pământul a cdăslit roada sa.

19. Frații mei, de se va rătăci cineva din voi de la adevar și-l va întoarce cineva,

20. Să știe că, cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va măntui sufletul de moarte și va acoperi mulțime de păcate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Hristos este măntuirea și nădejdea noastră. Credința măntuitoare a fost vestită de prooroci. Îndemnuri la viață sfântă.

1. Petru, apostol al lui Iisus Hristos, celor ce trăiesc risipiti printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadoccia, în Asia și în Bitinia.

2. Aleși după prestația lui Dumnezeu-Tatăl întru

sfintenia Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Iisus Hristos: harvouă și pacea să se înmulțească!

3. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele, după mare mila sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie,

4. Spre moștenire nestricăcioasă și neîntinată

și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi,

5. Cei păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre măntuire, gata să se dea pe față în vremură de apoi,

6. În care vă bucurați, cu toate că trebuie acum să fiți întristăți câtva timp de multe feluri de ispite,

7. Pentru ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul pieritor — dar lămurit prin foc — să vă fie spre laudă, mărire și cinstă, la arătarea lui Iisus Hristos,

8. Pe care nevăzându-l, îl iubiți, în care credeți și vă bucurați cu bucurie neagră și prea mărită, fără să-l vedeti acum,

9. Dobândind prețul credinței voastre, adică măntuirea sufletelor.

10. Măntuirea despre care au căutat și au cercetat proorocii, care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi,

11. Cercetând în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Hristos, lucrând în ei, când le mărturisea de mai 'naînțe' despre patimile lui Hristos și despre măririle cele de după ele.

12. Cărora s'a descoporit, că nu pentru ei, ci pentru voi slujeau acestea, care acum vi s'au vestit — prin cei ce, intru Du-

hui Sfânt trimis din cer, v'au propovedit Evanghelia — spre care și îngerii doresc să privească.

13. Fentru aceea, încin-gând coapsele cugetului vostru, fiți treji și nădăjduiți desăvârșit în harul ce vi se va aduce, la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca fiți ascultători, nu vă potriți poftelor de mai 'naînțe', din timpul neștiinței voastre,

15. Ci, după Sfântul cărere v'a chemat, fiți și voi să fiți în toată purtarea voastră,

16. Căci scris este: «Fiți sfinti, pentru că eu sunt sfânt».

17. Si dacă chemați Tată pe cel ce judecă cu nepărtinire pe fiecare după lumenii său, petreceți în frică zilele vremnicinicii voastre,

18. Știind că nu eu lumeri stricăcioase, cu argint sau cu aur, atîi fost răscumpărați din viața voastră deșertă, pe care o aveți de la parinti,

19. Ci eu seumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit,

20. Care a fost cunoscut mai 'naînțe' de intemeierea lunii, dar a fost arătat, în anii cei mai de apoi, peatră voi,

21. Cei ce ați crezut în Dumnezeu, care l-a inviat din morți și i-a dat mărire,

încât credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

22. Curătindu-vă sufletele prin ascultarea de adevăr spre nefățănică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul, din inimă, cu totă stâriniță,

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu cel viu, care rămâne în veac,

24. Pentru că orice trup este ca iarbă și toată mărirea ei cu floarea ierbii: când se usucă iarbă, cade și floarea,

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac și acesta este cuvântul, ce vi s'a binevestit.

Hristos este piatra din capul unghiu lui, iar noi pietre vii. Supunerea către stăpâniri. Datorile slujitor. Pilda lui Hristos.

2. Deci, îcpădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățănicile și pisnele și toate clevetirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți, să doriti laptele duhovnicește și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre măntuire,

3. De vreme ce ați gușat și ați văzut că bun este Domnul.

4. Apropiați-vă de el,

piatra cea vie, de oameni cu adevărat neluată în seamă, dar aleasă și de preț la Dumnezeu.

5. Si voi însivă, ca niște pietre vii, fățeji-vă voi însivă pe voi casă duhovnicescă, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, bine plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos,

6. Pentru că scris este în Scriptură: «Iată, pun în Sion piatră cap de unghiu, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina».

7. Deci, pentru voi care credeți, piatra e de mare preț, iar pentru cei ce nu cred, este piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie cap de unghiu.

8. Si piatră de potinire și stâncă de smântana, de care se potinse, pentru că n'au dat ascultare cuvântului, spre care au și fost puși,

9. Dar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărtăscă, neam sfânt, popor agonisit (de Dumnezeu), ca să vestiți în lume bunătățile ecclii ce v'a chemat din întuneric la lumina sa cea minunată,

10. Voi care odinioară nu erați popor, iar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, voi care odinioară n'aveați parte de milă, iar acum sunteți miluți,

11. Iubitilor, vă rog, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele trupesti, care se războiesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă cu cinste între păgâni, ca — de unde acum vă bârfese ca pe niște făcători de rele — privind mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu, în ziua cercetării.

13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricarei stăpâniri onoștii, fie împăratului, fiindcă este final stăpânitor.

14. Fie dregătorilor, ca unor trimiși de el, spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine,

15. Ca așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, bine făcând, să încobiști gura celor fără cunoștință și fără minte.

16. Trăiți ca oameni slabici, dar nu ca și cum ați avea slobozirea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17. Dati tuturor cinste, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți pe împărat.

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor buni și blâzni, ci și celor sucii,

19. Caci este lucru plăcut lui Dumnezeu, ca să suferă cineva întristări, pe

nedrept, cu gândul la el;

20. Caci, ce lăudă este, dacă, pentru greșală, primiți bătaie! Iar dacă, pentru binele făcut, pătimiți și răbdăți, aceasta este plăcut lui Dumnezeu;

21. Caci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a pătinit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să paște pe urmele lui,

22. «Carele păcat n'a făcut, nici nu s'a aflat vi-

lesug în gura lui»,

23. Si care, ocărât fiind, nu răspundeau cu ocară, pătimind, nu amenința, ci lăsa în seamă Celul ce judecă cu dreptate.

24. El a purtat păcateloa noastră în trupul său, pe lenin, pentru ca noi, murind păcatelor, să vițuim dreptății, cu a cărui rană v'ati vindecat,

25. Întruca erați ca niște oi rătăcite, dar acum v'ati intors la păstorul și veghetorul sufletelor voastre.

Sfaturi către soți. Îndemnuri spre dragoste și blândețe. Suferința Domnului și coborarea lui în iad. Puterea botezului.

1. Ascendența și voi, femeilor, supuneți-vă bărbatilor voștri, pentru ca chiar dacă unii nu se pleacă cuvântului, să fie căstigați prin purtarea femeilor lor, fără propoveduire,

2. Văzând de aproape viața voastră curată și plină de sfială,

3. Podoaba voastră să nu fie cea din afară — ca înpletirea părului, ca punerea podoabelor de aur și ca îmbrăcarea hainelor scumpe —

4. Ci omul cel tainic al inimii în nestrieșcoasa podobă a dubului bland și linistit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Caci așa se împodobescu odinioară și sfintele femei, care nădăduiau în Dumnezeu, supunându-se bărbatilor lor,

6. Precum Sara asculta de Avraam și-l numea domnul său, — ale cărei fizice sunteti, dacă faceti bine și nu vă temeti de nimic.

7. Voi, bărbatilor, do asemenea, trăiti înțelepțește cu femeile voastre, fiind făpturi mai slabe, și dați-le cinste, ca unor împreună moștenitoare cu voi ale vieții harice, așa încât rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

8. În sfârșit, fiți toti într'un gând, împreună-pătimitori, iubitori de frații, îndurăți, smeriți,

9. Nerașplătiind răul cu rău sau ocara cu ocară, ei dimpotrivă binecuvântând, cuci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Caci, «cine voiește să iubească viața și să vadă zile bune, să-și opreasca limba dela râu și buzelile dela grăirea de vicleșug,

11. Să se ferească de râu și să facă bine, să caute pacea și să o urmeze.»

12. Caci «ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.»

13. Si cine vă va face vouă râu, dacă sunteți răviniți ai binelui?

14. Dar de veti și pătimi pentru dreptatoare, foriciți veți fi. «Iar de urgia lor să nu vă temeti, nici să nu vă turburați,

15. Ci pe Domnul — pe Hristos — «să-l sfintiți în inimile voastre» și să fiți totdeauna gata de răspuns oricui vă cere socoteală do nădejdea voastră, însă cu blandete și cu frică,

16. Având cuget curat, ca, în ceea ce sunteți eleviți ca niște făcători de rele, să rămâna de rușine cei ce grăiesc do rău purtarea voastră cea bună întru Hristos,

17. Caci mai bine este — dacă așa este voia lui Dumnezeu — să pătimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele,

18. Că și Hristos a suferit odată moarte pentru păcate, el cel drept pentru

cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, omorit fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul,

19. Cu care s'a coborât și a propovăduis și duhurile finute în închisoare,

20. Care fusese să neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea ocrisia în care puțincă suflete, anume opt, s'au măntuit prin apă,

21. A cărei închipuire, botezul, să mănuște și pe voi acum, nu ca stergere a necurăției trupului, ci ca rugămintă către Dumnezeu pentru (un) cuget bun, prin învierea lui Iisus Hristos,

22. Care, suindu-se la cer, este de-a-dreapta lui Dumnezeu, și i se supună ingerii și stăpânilo și puterile.

Indemnuri către o nouă viață. Mândrișteri în prigoane.

4. 1. Așa dar, fiindcă Hristos a patimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta, că cine a suferit cu trupul, încetează de a mai păcatui,

2. Ca să nu mai trăiască — vremea ce mai are de trăit în trup — după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Dacă este că în tre-

murile trecute ati făcut voia păgânilor, umbărând în desfrâñări, în poftă, în beții, în îmbuibăre de mâncare și de băutură și în neieritate slujiri idolești.

4. De aceea se miră păgânii că nu mai alergăți cu ei în aceeași revârsare a desfrâñului și vă hulese,

5. El care își vor da seamă înaintea Cehui ce este gata să judece viii și mor-

6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să viațuașcă după Dumnezeu, cu duhul.

7. Iar sfârșitul tuturor s'a apropiat; fiți dar înțelepti și priveghiați în rugăciuni,

8. Iar mai presus de toate, să aveți dragoste fierbințe unii către alții, pentru că «dragostea acoperă multime de păcate».

9. Fiți primitorii de oaspetii unii față de alții, fără cărtire.

10. Cu darul pe care l-a primit fiecare, slujiti altora, ca niște iconomi ai harului cel de multe foluri al lui Dumnezeu.

11. De vorbește cineva, să spună cuvinte ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru că tatru toate să se mărescă

Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia și este mărire și stăpânirea în vecii veclor. Amen.

12. Iubitilor, nu vă mirați de focul aprins între voi, săre corecăre, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,

13. Ci, întră căt sunteți părăsi la suferințele lui Hristos, bucurăti-vă, pentru că și la descooperirea măririi lui să vă bucurăți, veselindu-vă.

14. De sunteți ocărăti pentru numele lui Hristos, fericiți sunțot, căci duhul măririi și al lui Dumnezeu odihnește peste voi; după aceea se hulește, iar după voi se proslăvește.

15. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca fur, sau ca făcător de rele, sau ca răvnitor de lucruri străine,

16. Iar de sufere ca creștin, să nu se rușinize, ci să preamăreasă pe Dumnezeu, pentru numele acesta.

17. Căci este vremea ca să înceapă judecata dela casa lui Dumnezeu. Să dacă începe întâi dela noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

18. Să «dacă dreptul abia se măntuiește, ce se va face necredinciosul și păcătosul?»

19. Încât și cei ce sufără

după voia lui Dumnezeu, să și înțelegătoare lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, prin facerea de bine.

Datoriiile preotilor și ale credinciosilor. Indemnuri la umilință și la priveghere. Urări de bine și închinăciuni.

5. 1. Pe preotii voștri sunteți îi rog — ca unul ce sunt împreună preot și martor al patimilor lui Hristos și părăș al măririi ce va să se descope-re:

2. Păstorii turma lui Dumnezeu, care vi să încredințați, veghind asupra ei, nu cu silnicie, ci de bunăvoie, după Dumnezeu, nu pentru căștig urit, ci din dragoste.

3. Nu ca stăpâni ai păstorilor, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Să când se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lăsa cununa măririi cea nevesteșită.

5. Asemenea și voi, cei mai tineri, supuneți-vă preotilor și toti, unii față de alții, îmbrăcați-vă în smerecnie, pentru că «Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har».

6. Smeriți-vă deci sub măna cea tare a lui Dum-

nezen, ca să vă înalte la timpul evenit.

7. Lăsat-i lui toată grijă voastră, căci el are grija de voi.

8. Pînă treji, priveghiați, căci protivnicul vostru, diavolul, răenind ca un leu, umblă, căutând pe cine să înghețe.

9. Căruia stată-i împotri vă, tari în credință, știind că același suferințe indu ră fratii voștri în lume.

10. Iar Dumnezeul a tot harul, carele v'a chemat la mărire sa cea veșnică, în Hristos Iisus, el, însuși, vă va duce la desăvârșire, vă va întărî, vă va impunătini, vă va întemeia,

după ce veți suferi puțină vreme.

11. Lui fie mărire și puterea în vecii vecilor. Amint.

12. V' am scris aceste puține lucruri, prin Silvan, pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemn și să vă mărturisesc că adevărul har al lui Dumnezeu este acesta, în care stată.

13. Vă îmbrățișeză Biserica cea aleasă din Babilon și Mareu fiul meu.

14. Îmbrățișăți-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace voră tuturor, celor în Hristos Iisus. Amint.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Scara virtuților oreștine. Petru, cel ce a văzut schim barea la față, își vestește sfârșitul. Cuvântul prooro cesc.

1. Simon Petru, slujitor și apostol al lui Iisus Hristos, cel ce — prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos — au dobândit o credință de același preț eu și noastră:

2. Har voră și pacă să

se înmulțească, în cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele spuse viață și bună cucerinie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat prin a sa mărire și virtute,

4. Prin care el ne-a hărăzit foarte mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă facă părăsi dumnezeieștii firi și să scă-

pati de stricăciunea poftei din lume.

5. Pentru aceasta, punând toată sărvința, adăugăți la credința voastră virtutea, iar la virtutea cunoștință,

6. La cunoștință înfrâna rea, la înfrâñare răbdarea, la răbdare evlavia,

7. La evlavie iubirea frățească, iar la iubirea frățească dragostea.

8. Căci dacă aveți acestea și sporesc în voi, ele nu vă vor lăsa nici trăndavi, nici sterpi în cunoștință Domnului nostru Iisus Hristos și venirea lui, ci fiind însine văzători ai măririi acelui,

9. Căci cine nu are acestea este orb, nevăzând departe și a uitat de curătirea păcatelor lui de de mult.

10. Pentru aceea, fraților, săliți-vă cu atât mai vîrtoș să faceți temeinica chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată,

11. Că așa vi se va da cu bogătie intrarea în veșnică împărătie a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Drept aceea, voi avea grija pururea ca să vă aduc aminte de acestea, mică că le știi și sunteți întărîși în adevărul de față.

13. Socotesc că este drept, cătă vreme sunt în acest

cort, să vă ţin treji prin aducerea aminte,

14. Știind că de grabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a urătat și Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voiu sil, că să puteți și în orice timp, după placerea mea, să vă aduceți aminte de acestea,

16. Pentru că nu luându-ne după basme meșteșugite, v' am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea lui, ci fiind însine văzători ai măririi acelui,

17. Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl cinstire și mărire, când, din înălțimea slaviei, glas ca acesta a venit către el: «Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit».

18. Si acest glas noi l-am auzit, venind din cer, când eram eu el în muntele cel sfânt,

19. Si avem astfel întărit cuvântul proorocesc, la care bine faceți dacă luati aminte, că la o fălcie ce luminează în loc întunecos, până când se va lumina de ziua și luceafărul va răsări în inimile voastre.

20. Aceasta mai nainte știind, că orice proorocire a Scripturii nu se tălnește după socotința fiecăruia,

21. Pentru că niciodată proorocia nu s'a făcut din voia omului, ci oamenii cei

sfinti ai lui Dumnezeu au grădit, mănați fiind de Dumul Sfânt.

Venirea învățătorilor minciuni. Pedeapsa ce așteaptă pe desfrânați, și pe amăgitori. Păcatul celor ce se leaptă de credință.

2 1. Dar au fost în popor și proorcei minciunosi, după cum și intre voi vor fi învățători minciunosi, care vor stricura erezii pierzătoare și tagăduind pe stăpânul care l-a răscumpărat, își vor aduce grabnică picire.

2. Si mulți vor urma rătăcările lor, prin care va fi hulita calea adevărului.

3. Si pentru lăcomie, cu vînătoare vor precepeți ei cu voi. Dar osândă lor, de mult pregătită, nu zăboveste și pierderea lor nu doarme.

4. Căci, dacă Dumnezeu n'a eruat pe îngrii care au păcatuit, ei cu lanțurile întunericului, în tartar le-gându-i, îl tîne spre judecată.

5. Si n'a eruat lumea veche, când a adus potopul peste cei fără credință, ci a păstrat numai pe Noe, al optulea propovăduitor al dreptății,

6. Si cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la distrugere, le-a prefăcut în cenușă, dințul-le ca o pildă nelegiuților din viitor,

7. Iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrânată a celor nelegiuți, l-a izbăvit.

8. Căci dreptul acesta locuind între ei, chinuia suflul său drept prin ce vedea și auzea, zî cu zi, din faptele lor fără-de-legă.

9. Ceea ce însemnează că stio Dumnezeu să scape din ispite pe cei credințosi, iar pe cei nedrepti să-i păstreze, ca să fie depăsiți în ziua judecății.

10. Si mai vîrtoș pe cei ce umblă după trup, în poftă spurcate și dispriuiesc domnia cerească. În drăsneti, îngămati, ei nu se sfiosc să hulească mărière din cer,

11. Pe când îngerii, deși sunt mai mari în țarie și în putere, nu aduc înaintea Domnului judecăță definitoare împotriva lor.

12. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, făcute din fire pentru vânzare și nimicire, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri în striacina lor.

13. Si vor lua astfel plăcere nedreptății, socotind plăcere desfășarea din fiecare zi; ei sunt pete și ocară, făcându-și plăcere să ospătaze cu voi la petrecerile lor.

14. Având ochii plini de desfrâname și nesătiosi de păcat, amăgind sufletele nestatornice, având înima

deprinsă cu lăcomia, fiind ai blosistemului.

15. Fărăsind calea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății,

16. Dar a primit mustăra pentru călărea lui de lege, căci dobitocele fără grau, grăind cu glas omeneș, a opriit nebunia proorcui.

17. Aceștia sunt izvoare fără apă și neguri purtate de furtună, carora li se păstrează întunericul nepătruns în veac,

18. Căci rostind cuvinte trufăse și deșarte, momesc, în porțele trupului cu desfrâni, pe cei care deabia au scăpat do cei ce viațuesc în rătăcire,

19. Le făgăduiesc sloboznie, și însisi fiind robi stricăciunii, căci de ce este cineva biruit, de aceea este stăpânit.

20. Căci dacă au scăpat de întinaciunile lumii, prin cunoștința Domnului și Măntuitorului nostru Iisus Hristos, și iarăși se încurcă în acestea și sunt biruți, li s'au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

21. Că mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă dată lor.

22. Cu ei s'a întâmplat adevărul zicătoarei: Câinele se intouce la vărsătura sa, și: Porcul scăldat vine la noroiul mociriei.

Arderea lumii și înnoirea ei. Venirea pe neașteptată a lui Hristos. Cerurile cele noi. Creștarea înțelegerii unor locuri din epistolele apostolului Pavel.

3 1. Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v' o scriu. În amândouă caut să trezesc în amintirea voastră dreapta voastră judecăță,

2. Ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai vînante grăite de sfintii proorcei și de porunca Domnului și Măntuitorului dată prin apostolii voștri.

3. Aceasta știind mai întâi, că în zilele de apoi, vor veni cu batjocură batjocoritorii, care vor umbla după porțele lor

4. Si vor zice: Unde este făgăduința venirii lui! Căci, de când au adormit părinții, toate rămân așa ca dela începutul făpturii,

5. Pentru că ei vor uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pământul s'a încheiat din apă și prin apă, la cuvântul Domnului.

6. Prin care lumea de atunci a pierit înnechată de apă.

7. Iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pleirii oamenilor necredincioși.

8. Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubiți lor, că o zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

9. Domnul nu întârziăzi cu făgăduința sa, precum socotesc unii că e întârzire, ci îndelung răbdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toți să vină la pocăință.

10. Iar ziua Domnului va veni ca un fur. Atunci cerurile vor pieri cu vuiețută, stihile, arzând, se vor desface și pământul și lumele de pe el vor arde cu totul.

11. Deci, dacă toate acestea se vor desfășura, cînd de mult se vine vor să umblă în viață sfântă și în cucernicie,

12. Așteptând și grăbind venirea zilei Domnului, încăcerurile, luând foc, se vor nimici, iar stihile, aprise, se vor topî.

13. Dar noi așteptăm, po-

trivit făgăduințelor lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuște dreptatea,

14. Pentru aceea, iubiți lor, așteptând acestea, săruiți-vă să fiți aflați de el fără vină, fără prihană, în pace.

15. Și îndelunga-răbdare a Domnului nostru drept măntuire socotind-o, precum vă a scris și iubitul nostru frate Pavel, după înlepiciunea dată lui,

16. Cum vorbește despre acestea în toate epistolele sale, în care sunt unele lumeri anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstârnăesc, ca și pe celelalte Scripturi, pre-a lor pierzare.

17. Deci, voi iubiți lor, știind acestea de mai înainte, paiziți-vă, ea nu cumă lașându-vă dușii de rătăcirea celor fără-de-lege, să cădeți din întârirea voastră,

18. Ci creșteli întru harul și cunoștința Domnului nostru și Măntuitorului Iisus Hristos. Lui fie mărirea și acum și în ziua veacului. Amen.

INTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Mărturie despre cuvântul vieții. Dumnezeu este lumină și ai său umbrelă în lume. Sângele lui Hristos ne curățează de păcat.

mul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul lui, ne curățează de orice păcat.

8. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi în sine și adevărul nu este în noi.

9. Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept, că să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate.

10. Dacă zicem că n-am păciuit, îl facem minciinos și cuvântul lui nu este în noi.

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și împărtășea noastră. Poruncă să ne iubim unii pe alții. Îubirea lumii. Antihristii sunt mulți. Minicios este cine tagăduște că Iisus este Mesia. Ungerea adevarată.

2. Copiii moi, acestea vă le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcatul cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

3. Si aceasta este vesteala pe care am auzit-o dela el și pe care vă vestim, că Dumnezeu este lumină și niciun întuneric nu este în el.

6. Dacă zicem că avem împărtășire cu el și umbrelă în întuneric, mintim și nu lucrăm adevărul;

7. Iar dacă umbrelă în lumină, cum el este în lumină, avem împărtășire u-

2. El este jertfa de împărtășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Si prim aceasta stim

că l-am cunoșterit, dacă păzim poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoșterit, dar poruncile lui nu le păzește, mincinos este și în el nu este adevarul,

5. Iar cine păzește curântul lui, în acela, cu adevărul, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. După aceasta cunoaștem că suntem în el.

6. Cine zice că rămâne în el, dator este, precum a umblat acela și el așa să umble.

7. Iubitorilor, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care o aveți dela înreput. Porunca cea veche este curântul pe care l-ai auzit.

8. Totuși, poruncă nouă vă scriu, ceea ce este adevarat în el și în voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevarată începe să răsare.

9. Cine zice că este în lumină și pe fratele său il urăste, acela este în întuneric până acum.

10. Cine iubește pe frațele său, rămâne în lumină și sminteală nu este în el,

11. Iar cel ce urăste pe frațele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu stie încotro se duce, pentru că întunericul l-a orbit.

12. Vă scriu vouă, copillor, căci iertate v'au fost păcatele, pentru nămale lui.

13. Vă scriu vouă, părintilor, pentru că ati cunoșteri pe cel ce este dela început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ati biruit pe cel vieclean. V'am scris, copillor, pentru că ati cunoșteri pe Tatăl.

14. V'am scris, părintilor, fiindcă ati cunoșteri pe cel ce este dela început. V'am scris, tinerilor, căci sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ati biruit pe cel vieclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în el.

16. Căci tot ce este în lume, adică: pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu este dela Tatăl, ci sunt din lume,

17. Iar lumea se trece și pofta ei, dar cel ce face viața lui Dumnezeu rămâne în veac.

18. Copiii mei, este ceasul de pe urmă și, precum ati auzit că vine Antihrist, iar acum mulți Antihristi s-au arătat — de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă.

19. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre noi, căci de-ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi, ci ca să se arate că nu sunt toți dintre noi, de aceea au ieșit.

20. Iar voi aveți ungere

dela Cel sfânt și știi toate.

21. V'am scris, nu pentru că nu știi adevarul, ci pentru că știi și știi că nicio minciună nu vine din adevar.

22. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tagăduște că Iisus este Hristos? Aceasta este Antihrist, care tagăduște pe Tatăl și pe Fiul.

23. Oricine tagăduște pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturiseste pe Fiul are și pe Tatăl.

24. Cacea ce ati auzit dela faceput, în voi să rămână. De vă rămâne în voi ceea ce ati auzit dela început, vă rămâne și voi în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgăduința pe care el ne-a făgăduit-o: Vieata veșnică.

26. Aceasta v'au scris despre cei ce vă amângesc.

27. Cât despre voi, ungera, pe care ati luat-o dela el, rămâne în voi și n'aveti trebuință să vă învețe cineva, ci precum ungera lui vă învăță despre toate și adevaratul este și nu este minciună, rămâneți în el, așa cum v'a învățat.

28. Deci acum, copiii mei, rămâneți în el, ca să avem îndrăsneala când se va arăta și să nu ne rușinăm de el, la venirea lui.

29. Dacă știi că este drept, cunoașteți că oricine

face dreptate este născut din el.

Fiii lui Dumnezeu sunt sericii prin nădejdea lor în Tatăl, sunt curați de păcat, iubitori de frajii, dar uriași de lume. Iubirea către aproapele și către Dumnezeu. Dumnezeu este mai mare decât inima noastră.

3 1. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să no numim fiu ai lui Dumnezeu și suntem.

Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu-l-a cunoșteri nici pe el.

2. Iubitorilor, acum suntem fiu ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s'a arătat până acum. Dar știm, că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea cum este.

3. Și oricine și-a pus în el nădejdea aceasta, se curoaște pe sine, așa cum acela curat este.

4. Oricine făptușește păcatul, săvârșește și nelegiuirea, căci păcatul este nelegiuire.

5. Și știi că el s'a arătat, ca să ridice păcatele și păcat în el nu este.

6. Oricine rămâne în el nu păcatuște; oricine păcatuște nu-l-a văzut, nici nu-l-a cunoșterit.

7. Copiii mei, nimeni să nu vă amângescă. Cel ce

face dreptatea este drept, precum acela drept este.

8. Cine săvârșeste păcatul este dela diavolului, pentru că dela începutul diavolului păcătuește. Pentru acesta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lăsările diavolului.

9. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta se vădesc fișii lui Dumnezeu și fișii diavolului. Oricine nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, asemenea și cel ce nu iubeste pe frațele său.

11. Pentru că aceasta este veste pe care atîi auzit-o dela început, ca să ne iubim unul pe altul,

12. Nu precum Cain, care era dela cel vicean și a ucis pe fratele său. Si pentru care priești la ucis! Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratei său erau drepte.

13. Nu vă mirați, frațiilor, dacă lumea vă urăște.

14. Noi stim că ne-am mutat din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubeste pe frațele său rămâne în moarte.

15. Oricine urăște pe frațele său este omoritor de

oameni și știi că orice omoritor de oameni nu are vieată veșnică, dănuitoare în el.

16. Prin aceasta am cunoștință iubirea, că el și-a pus sufletul său pentru noi și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frații,

17. Iar cine are bogăția lumii și se uită la fratele său, care este în nevoie și își inchide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Copiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu timba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom da încredințare inimilor noastre înaintea lui,

20. Căci, dacă ne osândește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și stie toate.

21. Iubitorilor, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăsnire către Dumnezeu

22. Si orice cerem, primim dela el, pentru că păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.

23. Si aceasta este porunca lui, ca să credem în numele lui Iisus Hristos, Fiului său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

24. Cel ce păzește porun-

ele lui rămâne în el și el în acela și din aceasta cunoaștem că rămâne în noi, din duhul pe care ni-l-a dat.

Să ne ferim de duhurile amăgitoare. Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea noastră către frați,

4. 1. Iubitilor, nu dați crezare oricărui duh, ci încercăți duhurile, de sunătă Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci minciinoși au ieșit în lume.

2. Prin aceasta cunoașteți duhul lui Dumnezeu: Orice duh care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu

3. Si orice duh care nu mărturisește pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, despre care atîi auzit că vine și a-eum chiar este în lume.

4. Voi, fiilor, sunteți din Dumnezeu și i-ati biruit, căci mai mare este cel ce e în voi decât cel ce este în lume.

5. Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă,

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi, cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

7. Iubitilor, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este dela Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeste n-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.

9. In aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul său cel unic-născut i-a trimis Dumnezeu în lume; ca prin el vieata să avem.

10. In aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă el ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul său ca îspășire pentru păcatele noastre.

11. Iubitilor, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, si noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nimeni nu i-a privit vreodată, dar de ne-iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea lui în noi este desăvârsită.

13. Din aceasta cunoaștem că rămâinem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

14. Si noi am văzut și mărturism, că Tatăl a trimis pe Fiul, Măntuitor al lumii.

15. Cine va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

16. Si noi am cunoscut și am crezut iubirea po-

care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.

17. Pentru aceasta e desăvârșită între noi iubirea, ca să avem înășnire în ziua judecății, fiindcă așa cum este acela, așa suntem și noi în lumea aceasta.

18. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că în frică e suferință, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

19. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă el ne-a iubit cel dintai.

20. Dacă zice cineva: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, minciună este, pentru că cel ce nu iubeste pe fratele său, pe care l vede, nu poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede.

21. Să această poruncă avem de la el: Cine iubeste pe Dumnezeu, iubeste și pe fratele său.

Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu. Trei mărturisesc despre Hristos și acești trei una sunt. Puterea rugăciunii. Păcatul ușor al fratelui.

5 1. Oricine crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu și

oricine iubeste pe cel care a născut, iubeste și pe cel ce s'a născut din el.

2. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiul lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile lui.

3. Căci dragostea do Dumnezeu aceasta este: să păzim poruncile lui și poruncile lui nu sunt grele.

4. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu iubeste lumea și aceasta este bineîntă care a biruit lumea: credința noastră.

5. Cine este cel ce iubeste lumea, dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Aceasta este cel care a venit prin apă și prin sânge: Iisus Hristos; nu lumai prin apă, ci prin apă și prin sânge; și Duhul este cel ce mărturiseste, căci Duhul este adevarul.

7. Căci trei sunt care mărturisesc:

8. Duhul și apa și sângele și acești trei la fel mărturisesc.

9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cine nu dă credere lui Dumnezeu, l-a făcut minciună, pentru că

nă crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul său,

11. Iar mărturia e aceasta, că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este în Fiul său.

12. Cine are pe Fiul are viață, cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viață.

13. Acestea v' am scris vouă, care credeți, în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică.

14. Să această este încredere că avem către el, că, dacă cerem ceva după vorință lui, el ne ascultă.

15. Să dacă stim că ne ascultă ceea ce îi cerem, să stim că dobândind cererile pe care le-am cerut dola el.

16. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind — păcat nu de moarte — să se roage și Dumnezeu îi va

da viață, ca celor ce nu păcătușe de moarte. Este și păcat de moarte; nu zic să se roage pentru acela.

17. Orice nedreptate este păcat; este și păcat care nu e de moarte.

18. Stim că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuște, căci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește și cel vieclean nu se atinge de el.

19. Stim că suntem din Dumnezeu și lumea întreagă este sub stăpânirea celui vieclean.

20. Stim iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat prietenie, ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevarat și noi suntem în cel adevarat, în Fiul său Iisus Hristos. Acesta este adevaratul Dumnezeu și viața de veci.

21. Copii, păziți-vă de idoli.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Iubirea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Trebuie să fugim de amăgitorii.

1. Bătrânel, către alcașa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc în adevar și nu numai eu, ci

și toti cei care au cunoscut adevarul,

2. Pentru adevarul ce rămâne în noi și va fi cu noi în veac:

3. Har, milă, pace fie cu voi, dela Dumnezeu Tatăl și dela Iisus Hristos,

Fiul Tatâlui, în adevăr și în dragoste.

4. M' am bucurat foarte, că am găsit (pe unii) din tre copii tăi umblând întru adevăr, după cum am primit poruncă de la Tatâl.

5. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum îl-ăs serie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile lui și aceasta este porunca: Să umblăți în acție, precum ati anuzit din început,

7. Pentru că multi amâgnitori au ieșit în lume căre nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup; Acesta este amâgnitorul și Antihristul.

8. Luate seama de voi

înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ati lucrat, ci să primiți plată deplină.

9. Oricine apucă înainte să nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura lui acela are și po Tatâl și pe Fiul.

10. Dacă vine cineva la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!

11. Căci cel ce-i zice: Bun venit! se face părțaș la faptele lui reale.

12. Multe au să vă scriu, dar n'au voit să le scriu pe hârtie și eu cerneală, ci nădăjduesc să vin la voi și să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Te îmbrățișează fiili surorii tale celei alese.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Gaiu cel primitor de oaspeti e vrednic de laudă. Diotref și Dimitrie.

1. Bătrânul către Gaiu cel iubit, pe care eu îl iubesc întru adevăr:

2. Iubitule, mă rog să sporești în toate și să mergi bine cu sănătatea, cum mergi bine cu sufletul.

3. M' am bucurat foarte când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umblă tu întru adevăr.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să und că fiili mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ceea ce faci pentru

frati și anume pentru cei străini,

6. Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre Dragostea ta și pe care bine vei face să-i ajuti în călătoria lor, cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu,

7. Căci pentru numele (lui Hristos) au plecat, neînțind nimic de la pagânii.

8. Noi, deci, datori suntem să primim pe unii ca aceștia, ca să ne facem împreună-lucrători pentru adevăr.

9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintâi între ei, nu ne primește.

10. Pentru aceea, când voi veni, și voi pomeni de faptele pe care le face, defăimându-ne cu vorbe urrite și nemulțumit fiind cu acestea, nici ei nu pri-

meste pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu-i lasă și-i dă afară din Biserică.

11. Iubitule, nu urma rău, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este. Cel ce face rău nu văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de toti și de însuși adevărul: Mărturisim și noi și stă că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam să-ți scriu, dar nu voiesc să-ți scriu cu cerneală și eu condeiu.

14. Ci nădăjduesc să te văd în curând și atunci vom grăbi gură către gură.

15. Fieci iei! Prietenii te îmbrățișează. Spune iubiciunile prietenilor, fiecare pe nume.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

Indemn către cititorii săi lupte pentru credința dată sfintilor. Pilde de pedeapsă a celor răi: Iudei, ingeri, Sodona și Gomora. Arhanghelul Mihail și Satan. Cuvintele lui Enoch și ale apostolilor.

1. Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate

al lui Iacob, celor chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatâl și păstrați pentru Iisus Hristos:

2. Milă vonă și pace și iubirea să se înmulțească!

3. Iubitilor, punând totată râvna să vă scriu despre mantuirea noastră deobște, m' am văzut silit să vă scriu, îndemnându-vă să

luptăți pentru credința dată sfintilor, odată pentru totdeauna,

4. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni, de demult hotărîti spre această osândă, nelegiință care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrânare și tăgăduesc pe singurul Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voiesc, dar, să vă aduc aminte — celor ce atât șiut odată toate acestea — că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n'au crezut,

6. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ei au parăsit locașul lor, și păstrează sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari,

7. Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor — care, în același chip ca acestea, s'au dat la desfrânare și au umblat după trup străin — stau înainte ca pildă, suferind pe deapsa focului veșnic.

8. Asemenea deci și aceștia visând, pângăroșe trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle.

9. Dar Mihail Arhanghelul, când se impotrivea diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n'a îndrăsnit să aducă ju-decată de ocară, ci a zis:

«Certe-te pe tine Domnul!»

10. Aceștia, însă, defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce — ca dobitocele necuvântătoare — știn din fire, intr'accesea își găsesc pieirea.

11. Vai lor că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s'au dat cu totul la rătăcirea lui Balaam și au pierit ca răzvrătirea lui Core.

12. Aceștia sunt petele de necurăție dela mesele voastre obștești, ospătând fără sfială împreună cu voi, ghiftruindu-se pe ei înăși, nori fără de apă, purtați de vânturi, pomi tomatici, fără rod, de două ori uscați, desrădăcinăți,

13. Valuri furioase ale mării, care își spumegă rușinea, stele rătăcitoare, căroră întunericul întunericului îi se păstrează în veșnicie.

14. Dar și Enoch, al săptămânii dela Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinti ai lui,

15. Ca să facă judecata împotriva tuturor și să pună pe toți nelegiinții le toate faptele nelegiinților, în care au făcut fără-de-lege și de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoși nelegiință, le-au rostit împotriva lui.

16. Aceștia sunt cărtito-

rui, nemulțumiții cu starcea lor, umbărând după poftele lor, iar gura lor rostește vorbe trufașe, și, pentru căstig, dau mare cinste unor fete.

17. Voi, însă, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele spuse de mai 'nainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,

18. Că vă spuneau: În vremea de apoi vor fi batjocoritori, umbărând potrivit cu poftele lor nelegiințe.

19. Aceștia sunt cei ce fac desbinări, oameni fieri, care nu au Duhul,

20. Dar voi, iubiților, ziditi-vă pe voi însivă, în credința voastră prea sfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt.

21. Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață de veci.

22. Si pe unii, șovători, mustrați-i,

23. Pe alții — smulgându-i din foc — măntuiați-i, de alții, însă, fie-vă milă cu frica, urând și cănașa mânjătă de carnea lor,

24. Iar Celui ce poate să vă păzească de orice cădere și să vă pună înaintea măririi lui neprihăniți, cu bucurie mare,

25. Singurului Dumnezeu, Măntuitorul nostru, Iisus Hristos, Domnul nostru — slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai 'nainte de toți vecil și acum și întru toți vecii. Amen.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Ioan trimite urări de bine la sapte Biserici. Cerească arătare din Patmos. El vede pe Fiul Omului între sapte sfințe și având în mâna dreaptă sapte stele.

1. Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să atrage robilor săi cele ce trebuie să se petreacă în eu-rând, iar el, prin trimiterea îngerului său, a de-

stăinuit-o robului său Ioan,

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos, și căte a văzut,

3. Fericit este cel ce căștește și cei ce ascultă cuvântul acestei proorocii și păstrează cele serise într'însa, căci vremea este aproape,

4. Ioan, celor sapte Biserici, care sunt în Asia:

Mar voulă și pace dela Cel ce este și Cel ce era și Cel ce vine și dela cele șapte duhuri, care sunt înaintea tronului lui.

5. Si dela Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel ființă-născut din morți și Domnul împăraților pământului. Celui care ne iubește și ne-a desigurat de păcatele noastre, prin sângele său.

6. Si ne-a făcut împărătie — preoți lui Dumnezeu și Tatălui său — lui fie înălțarea și puterea în veceii vecilor. Amin!

7. Iată, el vine cu norii și orice ochiu îl va vedea și-l vor vedea și cei ce-l au împins și se vor jeli, din pricina lui, toate semintile pământului. Așa, amin!

8. Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțitorul.

9. Eu Ioan, fratele vostru și împreună cu voi părtaş la străinătoria și la împărăția și la răbdarea în Iisus, fost-am în insula ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus.

10. Fost-am în duh, în zi de dumineacă, și am auzit, în urma mea, glas mare ca de trâmbiță.

11. Zicând: Ceea ce vezi serie în carte și trimite celor șapte Biserici: la Efes

și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardă și la Filadelfia și la Laodiceia.

12. Si m'Am intors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine și intorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur:

13. Si în mijlocul sfeșnicelor era cineașa asemenea cu Fiul Omului, imbrăcat în vestiment lung până la picioare și încins pe la piept, cu brâu de aur.

14. Capul lui și părul crău albe ca lâna albă și ca zăpadă și ochii lui ca para focului.

15. Picioarele îi erau asemenea aramei arse în cupitor, iar glasul lui ca vuiet de ape multe,

16. În mâna dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, iar fața lui ca soarele, când strălucește în puterea sa,

17. Si când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort și el a pus mâna dreaptă peste mine, grăind: Nu te temel! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă.

18. Si cel viu, și am fost mort și, iată, sunt viu, în veceii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

19. Serio, deci, cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după acestea,

20. Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în dreapta mea și a celor șapte sfeșnice de aur: Cele șapte stele sunt ingerii celor sapte Biserici, iar sfeșnicele — cele șapte — sunt șapte Biserici.

Porunca de a scrie îngrerii, adică episcopilor Bisericielor din: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Poruncile Domnului, lipsurile Bisericielor.

21. Serie îngrerului Bisericii din Efes: Aceasta zice cel care ține cele șapte stele în dreapta sa, cel care umbă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi și ai cereat pe cei ce se zie pe sine apostoli și nu sunt și-i ai aflat mincinoși.

3. Si ai răbdare și ai suferit pentru numele meu și n'ai oboseală,

4. Dar am împotriva ta că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăște și fă faptele dintâi, iar de nu, vin la tine curând și voi mișca sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te vei pocăi,

6. Ai însă aceasta, că

urăști fantele Nicolaitilor, pe care le urăse și eu.

7. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericiilor: Colui ce va birui și voi da să mănuște din numul vietii, care este în raiul lui Dumnezeu.

8. Iar îngrerului Bisericii din Smirna scrie-i: Aceasta zice cel dintâi și cel de ne urmă, carele nu murit și a înviat:

9. Știu necazul tău și săracia, tu însă esti bogat, și hula din partea celor ce se zie pe sine Iudei și nu sunt, ci sinagogă a Satanei.

10. Nu te teme de cele ce ai să pătimesti. Iată, diavolul va să arunce dintră voi în temniță, ca să vă ispitiți, și veți avea neenț zece zile. Fi credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.

11. Cine are urechi, să audă ceea ce zice Bisericiilor Duhul. Cel ce biruese nu va fi vătamat de a doua moarte.

12. Iar îngrerului Bisericii din Pergam scrie-i: Aceasta zice cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri:

13. Știu unde sălășuesti, acolo unde este tronul Sătaniei și că tii numele meu și n'ai tăgăduit credința mea, în zilele lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis la voi, unde Satana locuște,

14. Dar am împotriva ta ceva, că ai acolo pe unii care țin învățătura lui Balaam, cel ce învăță pe Balac să pună smințeală înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce carne jertfătă idolilor și să se dea desfrâncare ei.

15. Astfel ai și tu do cei ce țin de asemenea învățătura Nicolaiților.

16. Pocește-te deci, iar de nu, vin la tine curând și voi face cu ei războiu, cu sabia gurii moile.

17. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericiilor: Biruitorului și voi face din mana cea ascunsă și-i voi da o pietrică albă și pe pietrică seris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul.

18. Iar îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai căruia ochi sunt ca para folclui și picioarele asemenea aramei strălucitoare:

19. Știu faptele tale și dragostea și credința și slujirea și răbdarea ta și că faptele tale de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi,

20. Dar am împotriva ta că lasi pe femeia Izabela, care se zice pe sine prorocită, de învăță și amăgește pe robii mei, ca să

făcă desfrâncări și să mănânce cele jertfite idolilor
21. Si i-am dat timp să se pochiască și nu voiește să se pochiască de desfrâncare ei.

22. Iată, pe ea o arunc holnavă în pat și pe cei ce desfrânează cu ca în mare strămtorare, dacă nu se vor pochi de faptele ei.

23. Si pe fiii ei cu moarte și voi ucide și vor eu noasta toate Bisericiile că sunt cel ce cercetez răunichii și înimile și voi da vouă, fiecăruia, după faptele voastre,

24. Iar vouă și celorlalți din Tiatira—căți nu au învățătura aceasta, ca unii care nu au cunoșterea adâncurilor Satanei, după cum spun ei, vă zic: Nu pu peste voi altă greutate,

25. Dar ceea ce aveți, tineti până voi veni,

26. Si ceilor ce biruiește și ceilor ce păzește până la sfârșit faptele mele și voi da stăpânire peste neamuri

27. Si le va păstori cu toiac de fier și ca vasele de pământ le va sfărâma, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Si-i voi da steaua de dimineață.

29. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericiilor.

Eristola către Biserica din Sardă și cea către Biserica din Filadelfia. Numele nou-lui Ierusalim. Epistolă către Biserica din Laodiceia.

stea zice Cel sfânt, Cel adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu va închide și închide și nimeni nu deschide:

8. Știu faptele tale. Întă, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, pentru că desii ai putere mică, ai păzit învântul meu și n'ai tăcădui numele meu.

9. Tată, îți dau din sinagoga Satanei, din cei care se zic pe sine că sunt îndeai și nu sunt, ci mint; iată și voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și vor cunoaste că te-am iubit.

10. Pentru că ai păzit eu-vântul răbdării mele și eu-voi păzi pe tine de cearșul îspitei ce va să vină peste toată lumea, ca să încerce pe cei ce locuesc pe pământ.

11. Vin curând. Tine ea și, ca nimeni să nu ia cununa ta.

12. Pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului meu și afară nu va mai ieși și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele ecclatii Dumnezeului meu — al nouului Ierusalim, care se coboară din cer, dela Dumnezeul meu — și numele meu cel nou.

13. Cine are urechi, să

3. 1. Iar îngerului Bisericii din Sardă scrie-i: Acestea zice cel ce are cele sute dñhuri ale lui Dumnezeu și cele sante stele: Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești și ești mort.

2. Priveghiază și întărește cele ce erau și moșră, căci n'au găsit faptele tale depline înaintea Dumnezei lui meu.

3. Deci, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit, și păstrează și te pochește, iar de nu vei priveghia, voi veni ca un fur și nu vei ști în care casă voi veni asupra ta,

4. Dar ai căteva nume în Sardă, care nu și-au mânjat hainele, ci vor umbra cu mine în vesminte albe, căci vrednicii sunt.

5. Cel ce biruiește va fi astfel îmbrăcat în vesminte albe și nicidcum nu voi șterge numele lui din carnea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericiilor.

7. Iar îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: Ace-

audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

14. Iar îngerului Bisericii din Laodiceia scrie-i: Aceasta zice Cel ce este amîn, martorul credincios și adêvărât, Incoputul zidirii lui Dumnezeu:

15. Stiu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Astfel, fiindcă ești căldicel — nici fierbinte, nici rece — an să te vârs din gura mea,

17. Fiindcă zici: Sunt bogat și m'am îmbogățit și de nimic nu am nevoie — și nu știi că ești cel ticălos și vrednic de plâns și sărac și orb și gol!

18. Te sfătușesc să cumperi dela mine aur și mururit în foc, ca să te îmbogățești, și veșminte albe, ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rusinea goliciunii tale, și alifie de ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

19. Eu pe căi ii iubesc și mustru și ii pedepsești; sărguește dar și te pocăsește.

20. Iată, stau la ușă și bat; de vă auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intră la el și voi cina cu el și el cu mine.

21. Celui ce birueste ii voi da să șadă cu mine în tronul meu, precum și eu am biruit și am șezut

cu Tatăl meu, în tronul lui.
22. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

Priveliștea cercască. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci și patru de bătrâni și cu patru Heruvimi.

4. 1. După acestea, m'am uitat și iată o ușă era deschisă în cer și glasul cel dintâi, glasul ca de trâmbită, pe care l-am auzit vorbind cu mine, mi-a zis: Sue-te aici și îți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestoa.

2. Indată am fost în duh și iată un tron era în cer și pe tron sedea cineva.

3. Si cel ce sedea semănă la vedere cu piatra de jasp și de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un cercubeu, asemenea la vedere cu smaragdul.

4. Si douăzeci și patru de scaune înconjurau tronul și pe scaune douăzeci și patru de bătrâni, șezând îmbrăânti în haine albe și purtând pe capetele lor cununi de aur.

5. Si din tron ieșeau fulgere și glasuri și tunete; și săpte flăclă de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele săpte duhuri ale lui Dumnezeu,

6. Si înaintea tronului era o mare de sticlă, asemenea cristalului, iar în mijlocul tronului și împrejurul tronului patru ființe, pline de ochi dinainte și dinapoi.

7. Si ființa dintâi era asemenea leului și a doua ființă asemenea vitelului și a treia ființă avea față ca de om, iar a patra ființă era asemenea unui vultur ce sboară.

8. Si cele patru ființe, având fiocare din ele căte șase aripi, sunt pline de ochi, de jur împrejur și pe dinăuntru, și odihnă nu au, ziua și noaptea zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotciumul, cel ce era și cel ce este și cel ce vine,

9. Iar când cele patru ființe dădeau mărire, cîntă și mulțumire celui ce săde pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Atunci cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce săde pe scaun și se închinău Celui ce este viu în vecii vecilor și rămână în vecii vecilor.

11. Vrednic ești, Domne și Dumnezeul nostru, să primești mărire și cînstea și puterea, căci tu ai zidit toate lucrurile și prin voia ta ele erau și s-au făcut.

Cartea cu săpte peceti este dată Mielului, care este înăunrat cu cântări cerești.

5. 1. Am văzut apoi, în mâna dreaptă a Celui ce sedea pe tron, o carte serisă, înăuntru și pe dinăuntru, pe care scria și să desfăce peccetile ei!

2. Si am văzut un inger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfăce peccetile ei?

3. Si nimenei în cer, nici pe pămînt, nici sub pămînt nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

4. Si plângeam cu amar că nimenei n'a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

5. Si unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plâng. Iată a biruit leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și cele săpte pecceti ale ei.

6. Atunci am văzut, la mijloc, între tron și cele patru ființe și bătrâni, stând un Miel, ca înjunghiat, având săpte coarde și săpte ochi, care sunt cele săpte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pămîntul,

7. Si a venit și a luat carte, din dreapta Celui ce sedea pe tron.

8. Si când a luat carte, cele patru ființe și cei

douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alătă și cupe de aur, pline cu fămătoare, care sunt rugăciunile sfintilor,

9. Si cîntau o cântare nouă, zicînd: Vrednic este să iei cartea și să deschizi pecetele ei, cîci și ai fost înjunghiat și ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele tău, camenii din toată seminția și limba și poporul și neamul.

10. Si i-ai făcut Dumnezeului nostru împărătie și preotii și vor împărăti pe pămînt.

11. Si am văzut și am auzit ca glas de îngeri mulți, de jur împrejurul tronului și al ființelor și al bătrânilor și era numărul lor zeci de mii de zeci de nuii și mii de mii.

12. Zicînd cu glas mare: Vrednic este Mielul cel înjunghiat să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstica și mărirești binecuvântarea.

13. Si toată făptura în cer și pe pămînt și sub pămînt și în mare și toate căte sunt într'însele, le-am auzit, zicînd: Celui ce șade pe tron și Mielului, fie binecuvântarea și cinstea și mărirești stăpânirea, în vecii vecilor!

14. Si cele patru ființe ziceau: Amin! Iar bătrâni căzură și se închinără,

Desfacerea celor dintâi gase pecepi. Cea dintâi vesteste biruința lui Hristos, celeilalte patru vesteseră omoruri și nenorociri, iar a șasea judecata.

6. Si am văzut când a deschis Mielul cea dintâi din cele șapte pecete și am auzit una din cele patru ființe zicînd cu glas ca de tunet: Vino și vezi.

7. Si m'am uitat și iată un cal alb și cel caro călărea pe el avea un are și i s'a dat cunună și a pornit ca un biruitor și ca să băruiască.

8. Si cînd a deschis peceata a două, am auzit, pe a doua ființă zicînd: Vino și vezi.

9. Si a ieșit alt cal, roșu ca focul și celui ce călărea pe el i s'a dat să în pacea de pe pămînt, ca osmenii să se înjunghie unul pe altul. Si o sabie mare i s'a dat.

10. Si cînd a deschis peceata a treia, am auzit pe a treia ființă zicînd: Vino și vezi. Si m'am uitat și iată un cal negru și cel care călărea pe el avea un cătar în mâna lui

11. Si am auzit, în mijlocul celor patru ființe, ca un glas caro zicea: Măsură de grâu un dinar și trei măsuri de orz un dinar. Dar de undelemnă și de vin să nu te atingi.

7. Si cînd a deschis peceata a patra, am auzit glasul ființei a patra, zicînd: Vino și vezi!

8. Si m'am uitat și iată un cal vânător și numele celui ce călărea pe el era moartea. Si iadul se ținea după el și li s'a dat putere peste a patra parte a pămîntului, ca să ucidă cu sabie și cu foamețe și cu moarte și cu fiarele de pe pămînt.

9. Si cînd a deschis peceata a cincia, am văzut, sub jertfelnic, sufletele celor înjunghiați pentru evangeliul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au dat-o.

10. Si au strigat cu glas mare, zicînd: Până cînd. Stăpâne sfinte și adevarătoare, nu judeci și nu răzbuni săngele nostru fată de cei ce lovnesc pe pămînt!

11. Si fiecărui dintre ei i s'a dat căte un vesmînt alb și li s'a spus să stea în tihă înă putină vreme până cînd vor împlini numărul și cei împreună slujitori cu ei și frății lor, cei ce aveau să fie omorâți ca și ei.

12. Si m'am uitat cînd a deschis peceata a șasea și soarele s'a înnegrit ca un sac de păr și luna înțreagă s'a făcut ca săngele

13. Si stelele cerului că-

zură pe pămînt, precum smochinul leopădă smochinile sale verzi, cînd este sfinduit de vijelie,

14. Iar cerul s'a desfăcut ca o hărție făcută sul și toti munții și toate insulele s'au urnit din locurile lor.

15. Atunci împărații pămîntului și mai-marii și cibitanii și bogății și cei puternici și toti robi și toti clobozii s'au ascuns în pesteri și în stâncile munților.

16. Strigând muntilor și stâncelor: Cădeți peste noi și ne ascundetă de fața Celui ce șade pe tron și de mână Mielului,

17. Căci a venit ziua cea mare a mâniei lor și cine poate să stea?

Peceteuirea a o sută și patruzeci și patru de mii din seminția lui Israel. Mulți me, în vesmînte albe, laudă pe Dumnezeu și pe Miel.

7. 1. După aceasta am văzut patru îngeri, stând la cele patru unghii ale pămîntului și ținând cele patru vânturi ale lui, ca să nu susțe vînt pe pămînt, nici peste mare, nici peste vremuri copac,

2. Si am văzut alt înger, care se ridică dela răsăritul soarelui și avea peceata viului Dumnezeu și a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri, că-

ra li s'a dat să vătămă pământul și marea,

3. Zicând: Nu vătămati pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetui pe frunte pe robii Dumnezeului nostru.

4. Si am auzit numărul celor pecetuiți: O sută patruzece și patru de mii de pecetuiți din toate semințile fiilor lui Israel:

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii de pecetuiți, din seminția lui Ruben douăsprezece mii, din seminția lui Gad, douăsprezece mii,

6. Din seminția lui Așer douăsprezece mii, din seminția lui Nefatim, douăsprezece mii, din seminția lui Manase, douăsprezece mii,

7. Din seminția lui Simeon, douăsprezece mii, din seminția lui Levi, douăsprezece mii, din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,

8. Din seminția lui Zavulon, douăsprezece mii, din seminția lui Iosif, douăsprezece mii, din seminția lui Veniamin, douăsprezece mii de pecetuiți.

9. După acestca, m'am uitat și iată multime mare, pe care nimeni nu putea să-l numere, din tot neamul și semințile și popoarele și limibile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcată în ves-

minte albe și având în mâna ramuri de finic.

10. Si striga cu glas mare, zicând: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe tron și a Mielului,

11. Si toți îngerii stăteau înprejurul tronului și al bâtrânilor și al celor patru ființe și au căzut, înaintea tronului, pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

12. Zicând: Amin! Binecuvântarea și mărireaza și înțeleperunem și mulțumirea și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru, în vechi vecilor. Amin!

13. Si unul din bâtrâni a deschis gura și mi-a zis: Această îmbrăcată în vesminte albe, cine sunt și de unde au venit?

14. Si i-am zis: Doamne, tu stii. El mi-a răspuns: Acestea sunt cei ce vin din strâmtorarea ea mare și și-au spălat vesmintele și le-au făcut albe în sângele Mielului,

15. Pentru aceea, sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îl sluișez ziua și noaptea, în templul lui, și col ce șade pe tron îi va adăposti în cortul său.

16. Nu vor mai flămândi, nici nu vor mai înseta, nici nu-i va mai dogori soarele și nicio arsătură.

17. Căci Mielul, care este la mijlocul tronului, îi va

păste și-i vor duce la izvoarele apelor vietii și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

A saptea pecete. Sapte îngeri cu șapte trâmbițe. Cele dintâi patru trâmbițe.

8. 1. Si când Mielul a desfăcut pecetea a șaptea, s'a făcut tăiere în cer, ca la o jumătate de ceas

2. Si am văzut peeci șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu și li s'au dat șapte trâmbițe.

3. Si a venit alt înger și a stat la altar, având cădeala multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfintilor, pe jertfelnicul de aur dinaintea tronului.

4. Si funul tămâii s'a suiat, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfintilor.

5. Apoi îngerul a luat cădeala și a umplut-o din focul jertfelnicului și a aruncat pe pământ și s'au pornat tunete și glasuri și fulgere și cutremure.

6. Iar cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Si a trâmbițat cel dintâi și s'a pornit grindină și foc amestecat cu sânge și au căzut pe pământ și a ars din pământ a treia

parte și din copaci a ars a treia parte și toată iarbă verde a ars.

8. Si a trâmbițat al doilea înger și ca un munte mare arzând în foc s'a prăbusit în mare și a treia parte din mare s'a prefăcut în sânge

9. Si a murit a treia parte din făpturile cu viață în ele, care sunt în mare, și a treia parte din corabii s'au sfârâmat.

10. Si a trâmbițat al treilea înger și a căzut din cer o stea uriașă, arzând ca o făchie, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

11. Si numele stelci se chiamă Absintos și a treia parte din ape s'a făcut ca pelinul și mulți din omenei au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare.

12. Si a trâmbițat al patrulea înger, și a treia parte din soare a fost lovita și a treia parte din luna și a treia parte din stele, ca să fie întunecată a treia parte a lor, și să-și piardă din lumină a treia parte ziua, și noaptea tot așa.

13. Si am văzut și am auzit un vultur, care sbură în malul cerului, și strigă cu glas mare: Vai, vai, vai celor ce locuiesc pe pământ, din pricina celorlațe sunote ale trâmbiței celor trei îngeri, care sunt gata să trâmbițeze!

Trămbița a cincia și a zecea. Cei patru ingeri de la Eufrat.

9 1. Si a trămbițat al cincilea inger și au văzut o stea căzătă din cer pe pământ și i s'a dat cheia făntăunii adâncului

2. Si a deschis făntâna adâncului și fum s'a ridicat din făntână, ca fumul unui cupor mare și soarele și văzduhul s'au întunecat de fumul făntâni.

3. Si din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s'a dat putere precum au putere scorpilor pământului.

4. Si li s'a poruncit să nu vătâme iarba pământului și nicio verdeajă și niciun copac, decât numai pe oamenii care nu au pe cetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Si li s'a dat, nu ca să-i omoare, ci ca să fie chinujiți cinci luni; și chinul lor este la fel cu chinul de scorpie, când a înțepat pe om.

6. Si în zilele acelea vor căuta oamenii moartea și nu o vor afla și vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

7. Iar infâșarea lăcustelor era asemenea unor eci pregătiți de războiu și pe capete aveau cununi ca de sur și fețele lor erau ca fețele omenestri.

8. Si aveau păr ca ferne-

ile și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Aveau, apoi, platoșe ca platoșele de fier, iar vujetul aripilor lor era la fel cu vujetul de care, ce aleargă la luptă cu mulți cată.

10. Si au cozi asemenea scorpilelor și ace, și puterea lor e în cozi, ca să vătâne pe oameni cinci luni.

11. Si au ca împărat al lor pe ingerul adâncului, al cărui nume în evreoste este Abadon, iar în elinește are numele Apolion.

12. Înțâiul «vai» a trecut, îata vine încă un «vai» și încă unul, după acestea.

13. Si a trămbițat ul săsele inger, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfeinicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând ingerului al saselea, cel ce avea trămbiță: Desleagă pe cei patru ingeri care sunt legați la râul cel mare, Eufratul.

15. Si fură deslegați cei patru ingeri, care erau gătiți spre censul și ziua și luna și anul acela, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Si numărul oștilor era de douăzeci de mii de ori ceteze mii de călăreti, căci am auzit numărul lor.

17. Si aşa au văzut, în vedenie, caii și pe cei ce se deosebesc pe ei având plato-

se ca de foc și de iacint și de pucioasă și capetele calilor semănau cu capetele leilor și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

18. De acolo trei plăgi: de focul și de fumul și de pucioasa, care ieșea din gurile lor, a fost ucișă a treia parte din oameni,

19. Pentru că puterea calilor este în gura și în cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea serpilor, având capete, și cu acestea vătămă.

20. Si ceilalți oameni, care nu au murit de plăgile acestea, nici nu s'au po căit de faptele mâinilor lor, ea să nu se mai închine demonilor și idolilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21. Si nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de ferme cătorile lor, nici de desfrânera lor, nici de furtușagurile lor.

Ingerul cu carte deschisă. Poruncă lui Ioan să îngheță această carte.

10 1. Si am văzut alt inger puternic, coborîndu-se din cer, învăluit de nor și pe capul lui eurcubel și fața lui ca soarele și picioarele lui erau ca stalpi de foc

2. Si în mână avea o carte mică, deschisă. Si a

pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ

3. Si a strigat cu glas puternic, precum rage leul, și când a strigat, cele sapte tunete au slobozit glasurile lor.

4. Si după ce au vorbit cele sapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit un glas care zicea din cer: Peceste ce au spus cele sapte tunete și nu le scrie.

5. Si ingerul pe care l-am văzut stănd pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă la cer

6. Si s'a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și cele din cer și pământul și cele de pe pământ și marea și cele din mare, că timp nu va mai fi,

7. Ci, în zilele când va grăbi al saptelea inger, — când va fi să trămbițeze, atunci se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi, proorocilor.

8. Si glasul din cer, pe care-l auzisem, iarăși a vorbit cu mine, zicând: Mergi de la carte deschisă din mână ingerului, care stă pe mare și pe pământ.

9. Si m'am dus la inger și i-am zis să-mi dea carte deschisă și mi-a zis: Ia-o și mănușă-o și va amâra pantecele tău, dar în gară va fi dulce ca mierea.

10. Atunci am luat carnea din mâna îngerului și am mâncaș-o și era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncaș-o să amarit pântecele meu.

11. Si mi-au grăbit: Trebuie să proorcești iarăși la popoare și la neamuri și la lumi și la mulți impărați.

Măsurarea templului. Doi martori uciși de fieră întrăză și se înaintă la cer. Trâmbița a săptea. Cântarea. Tempul lui Dumnezeu în cer.

11. Apoi mi s'a dat o trestie, asemenea unui toag, zicând: Scouă-te și măsură templul lui Dumnezeu și jertficiu-l și pe cel ce se închide în el,

2. Iar curtea din afară a templului, las-o și n'o măsura, pentru că a fost dată păgânitor, care vor călca în picioare cetatea sfântă patriei și două de luni.

3. Si voiu da putere celor doi martori ai mei și vor prooroci, imbrăcați în sac, o mie două sute și șasezeci de zile.

4. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfârșnici, care stau înaintea Domnului pământului.

5. Si dacă voi este cineva să-i vatâme, foc ieșe din gura lor și miste pe vrăjmașii lor; deci dacă ar

voi cineva să-i vatâme, aşa și se cade să fie ucis.

6. Aceștia au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu plouă în zilele proorociei lor și putere au peste ape să le schimbe în sânge și să bată pământul cu orice fel de reie, oridecător vor vol.

7. Si când vor isprăvi mărturia lor, fiara care sose din adânc, va face razboiu cu ei și-i va birui și-i va omori.

8. Si trupurile lor vor zacea pe prefele cetății celei mari, care se chiamă duhovnicestă Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și omul lor.

9. Si din popoare, din semință, din lumeni și din neamuri vor priva la trupurile lor trei zile și jumătate și nu vor îngrăui să fie puse în mormânt.

10. Si locuitorii de pe pământ se vor bucura de moartea lor și se vor veseli și-i vor trimite daruri unul altuia, pentru că acești doi prooroci au chinuit pe locuitorii de pe pământ,

11. Insă după cele trei zile și jumătate, duh de viață deia Dumnezeu a intrat în ei și au statut pe picioarele lor și frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei.

12. Si din cer au auzit glas puternic, zicându-le: Sufiți-vă alici! Si s'a suiat

la cer, în nori, și au privit la ei dusmanii lor.

13. Si în ecasul acela s'a făcut cutremur mare și a zecă parte din cetate s'a prăbușit și au pierit în cutremur săpte mii de oameni, iar ecclaliți s'au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea «vai» a treceut, al treilea «vai» iată, vine de grabă.

15. Si a trâmbită al săptalea inger și s'a făcut, în cer, glasuri puternice, zicând: Impărăția lumii a ajuns a Domnului nostru și a Hristosului său și va impărați în vecii veșilor.

16. Si cei douăzeci și patru de bătrâni, care sed înaintea lui Dumnezeu, pe tronurile lor, au căzut cu fetele la pământ și s'au închinat lui Dumnezeu,

17. Grăind: Mulțumim tăie, Doamne Dumnezeule, Atotțitorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii, că ai luat puterea ta cea mare și impărațesti.

18. Si păgâni s'a înărtăstat, dar a venit mânia ta și vremea celor morți, ca să fie judecati și să risipătești pe robii tăi: pe prooroci și pe sfinti și pe cei ce se tem de numele tău, pe cei mici și pe cei mari, și să pierzi pe cei ce strică pământul.

19. Si s'a deschis tem-

plul lui Dumnezeu, cel din cer, și s'a văzut în templul său chivotul legămantului său și au fost fulgere și vjete și tunete și cutremur și grindină mare.

Femeia care naște și balaurul. Balaurul, biruit de Mihail, urmăreste pe femeie și pe cei din sămandă ei.

12. 1. Si s'a arătat în cer un semn mare: O femeie învesmântată cu soarele, și luna era sub pieptorele ei și pe cap dură cunună din douăspreezele stele.

2. Si era însărcinată și striga, chinindu-se și munindu-se să nasă.

3. Si alt semn s'a arătat în cer: Iată un balaur mare, roșu ca focul, având săpte capete și zece coarne și pe capete săpte cununi impărațesti.

4. Si coada lui tăra a treia parte din stelele cerului și le-a arunțat pe pământ. Si balaurul stătu înaintea femeii, care era să nasă, pentru că să înghită copilul, când îl va naște.

5. Si a născut un prunc, care va să răstoreasă toate neamurile cu toag de fier și a fost răpit pruncul la Dumnezeu și la tronul lui.

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde are loc gătit de Dumnezeu, ca acolo să

o hrănească o mie două femeie care născuse pruncul,

7. Si s'a făcut războiu în cer: Mihail și îngerii lui au pornit războiu cu balaurul și se războia și balaurul și îngerii lui,

8. Dar aceștia n'au izbutit, nici nu s'a mai găsit pentru ei loc în cer.

9. Si a fost aruncat balaurul cel mare, sărpele cel de demult, care se chiamă diavol și Satana, cel ce amâgește toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui aruncați au fost cu el.

10. Si am auzit glas mare, în cer, zicând: Acum s'a făcut măntuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului săn, căci aruncat a fost părisul frăților noștri, cel ce și pârăinătorea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

11. Si ci l-au biruit pentru sângele Mielului și pentru evântul mărturiei lor și nu și-au iubit viața lor până la moarte.

12. Pentru aceea veseli-vă ceruri și cei ce locuiați în ele. Vai vouă însă, pământul și mare, fiindcă diavolul a coborât la voi, având mânie mare, căci știa că puțin timp are.

13. Si când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe

femeia care născuse pruncul,

14. Dar s'a dat femeii cele două aripi ale marelui vultur, ca să scoare în puștie la locul ei, unde e hrăniță o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpei,

15. Si sărpele a aruncat din gura lui, după femeie, ană ca un râu, ca s'o ia râul,

16. Dar pământul a venit în ajutor femeii, căci vământul și-a deschis gura și-a înghitit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17. Si balaurul s'a a-prins de mânie asupra femeii și a pornit să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și în mărturia lui Iisus,

18. Si a stat pe nisipul mării.

Fiera, care se ridică din mare, hulește pe Dumnezeu și face războiu sfintilor. O altă fiară — proorocul mincinos — se ridică din pământ. Numele celei dintâi: Sase sute sasezeci și sase.

19. Si am văzut ridicându-se din mare o fiară care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece steme și pe capetele ei nume de hulă.

2. Si fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor. Si balaurul dădu fiarei puterea lui și tronul lui și stăpânire mare,

3. Si unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s'a minunat (mergând) după fiară.

4. Si s'a închinat balaurului, că a dat fiarei stăpânirea, apoi s'a închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?

5. Si i s'a dat gura să grăiască semetii și hule și s'a dat putere să luceze timp de patruzeci și două luni.

6. Si și-a deschis gura sa spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulească lumenile lui și cortul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Si i s'a dat să facă războiu cu sfintii și să-i briuiască și i s'a dat stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Si i se vor închiina ci toti cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în carteza vieții Mielului celui înjunghiat.

9. De are cineva urechi, să audă.

10. Cine duce în robie,

de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis de subie. Aici este răbdarea și credința sfintilor,

11. Am văzut apoi altă fiară, ridicându-se din pământ, și avea două coarne ca ale mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Si stăpânirea celei dintâi fiare o are totă în fața ei. Si face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Si face seimeni mari, că și locuiește să se pogore din cer pe pământ, înaintea oamenilor

14. Si amâgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semințe ce i s'a dat să facă înaintea fiarei, zicând ecclor ce locuiesc pe pământ să facă chip fiarei, care are rana de sabie și trăiește.

15. Si s'a dat ei să insufle duh chipului fiarei, încât chipul fiarei să și grăiască și să facă să fie omorîti căci nu se vor închiina chipului fiarei,

16. Si face ca toți, ecclor și cei mari și cei bogati și cei săraci și cei slăbozi și robii, să și pună somn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. Încât nimenei să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce are semnul, a-

lică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricopere, să socotească numărul fiarei, căci este număr de om. Si numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

Mielul și cei răscumpărăți sălășuesc în Sion. Trei ingeri vestitori. Evanghelie veșnică. Paharul mâniei lui Dumnezeu. Fericiti cei morți în Domnul. Îngeri secerători și culegători de viață.

14. 1. Si m'am uitat și întă Mielul stătea pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mi, având numele lui și numele Tatălui lui, seris pe frunțile lor,

2. Si am auzit sunet din cer, ca vnuț de ape multe și ca bubuițul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca al celor care eantă din alătura

3. Si cântau cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru ființe și înaintea bâtrânilor și nimenei nu putea să învețe cântarea deoacă eci o sută patruzeci și patru de mi, care fuseseră răscumpărăți de pe pământ.

4. Acesteia sunt care nu s'au întinat cu fomei, căci sunt feciorelnicei. Acesteia sunt care merg după Miel

oriunde se va duce. Aceștia au fost răscumpărăți dintre oameni pârgă lui Dumnezeu și Mielului

5. Si în gura lor nu s'aflat minciună, fiindcă sunt fără prihană.

6. Si am văzut alt inger, care sibura în fațul cerului, având să binevestească Evanghelie veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul.

7. Zicând cu glas puternic: Temeti-vă de Dumnezeu și dați-i slavă, că a venit ceasul judecății lui și închinăti-vă celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Si alt inger a venit după cel dintâi, zicând: Acăzuț, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul furiei desfrâñării ei.

9. Si alt inger, al treilea, a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. Va bea și el din vițul aprinderii lui Dumnezeu, turnat, neamestecat, în paharul mâniei sale și se va chinui în foc și în puioasă, înaintea sfintilor îngerilor și înaintea Mielului

11. Si flumul chinului lor se suie în vecii vecilor și n'au odihă nici ziua nici noaptea, căci ce se închină

fiarei și chipului ei și oriente primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfintilor, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Si am auzit un glas din cer, zicând: Serie: Fericiti cei morți, căci ce de acum mor întru Domnul! Da, grăiese Duhul, odihnească-se de ostenelelor lor, căci faptele lor vin eu ei.

14. Si am privit și iată un nor alb, și cel ce sedea pe nor era ascența Fiului Omului, având pe cap cunună de aur și în mână seceră ascuțită.

15. Si alt inger a ieșit din templu și a strigat cu glas mare celui ce sedea pe nor: Trimit seocra ta și seceră, că a venit ceasul de secerat, că s'a copt secerișul pământului.

16. Atunci cel ce sedea pe nor a aruncat pe pământ seocra lui și pământul fusese cerat.

17. Si alt inger a ieșit din templul crește, având și el un cosor ascuțit.

18. Si înca un inger a ieșit din altar, având puterea asupra focului și a strigat cu glas mare celui care avea cosorul ascuțit și a grăit: Trimit cosorul tău ascuțit și culege ciorchini viori pământului, căci strugurii ei s'au copt.

19. Si ingerul aruncă pe

pământ cosorul lui și el lese via pământului și struguri și aruncă în teascul cel mare al înșinici lui Dumnezeu

20. Si teascul fu călat afară din etato și a ieșit sânge din tease până la frânele cailor și în depărtare de o mie șase sute de stadii.

Cântarea biruitorilor fiarei. Șapte ingeri cu șapte cupe ale mâniei.

15. 1. Am văzut apoi, în cer, alt semn, mare și minunat: Șapte ingeri având șapte plăgi, cele de pe urmă, căci cu ele s'a sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Am văzut ca o mare de sticlă, amestecată cu foc, și pe biruitorii fiarei și chipul fiarei și al numărului numelui ei, stând lângă marea de căstări și având alătura lui Dumnezeu.

3. Si cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeu, Atotăitorule! Drepte și adovărate sunt căile tale, Impărate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu singur esti sfânt și toate neamurile

vor veni și se vor închinde
înaintea ta, pentru că ju-
decările tale s'au făcut cu-
noșteute.

5. Și după aceasta, m'am-
uită și s'a deschis tem-
plul cortului mărturiei din
cor.

6. Si au ieșit din templu
cei șapte ingeri cu cele
șapte plăgi, îmbrăcați în
vesmânt de în curat stră-
lucit și încinsă pe la piept
cu cingători de aur.

7. Si una din cele patru
fințe dădu celor șapte ingeri
șapte cupo de aur,
pline de mânia lui Dumnezeu
celui ce este viu în vecii
veilor.

8. Si s'a umplut tem-
plul de fum, din slava lui
Dumnezeu și din puterea
lui și nimeni nu putea să
intre în templu, până ce
se vor sfârși cele șapte
plăgi ale celor șapte ingeri.

*Vărsarea celor șapte cupo-
ale mâniei și cele șapte
plăgi ce vin asupra pământ-
ului.*

16. 1. Si am auzit glas
mare din templu, zicând
celor șapte ingeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ
cele șapte cupo ale
mâniei lui Dumnezeu.

2. Si s'a dus cel dintâi
și a vărsat cupa lui pe pământ
și o rană rea și dure-
roasă se făcu pe oamenii

care aveau semnul fiarei
și care se închinău chipului
fiarei.

3. Si al doilea a vărsat
cupa lui în mare și ea s'a
prefăcut în sânge ca de
mort, și orice suflare de
vieată a murit, din cele ce
sunt în mare,

4. Iar al treilea a vărsat
cupa lui în râuri și în
izvoarele apelor și s'au pre-
făcut în sânge.

5. Si am auzit pe ingerul
apelor, zicând: Drept ești
tu, cel ce ești și cel ce erai,
cel sfânt, că ai judecat a-
cesteia.

6. Fiindcă au vărsat săn-
gele sfintilor și al prooro-
cilor, tot sânge le-a dat
să bea. Vrednicie sunt!

7. Si am auzit altarul
grindă: Așa Doamne, Dum-
nezeule, Atotțitorule, ade-
vărato și drepte sunt jude-
cările tale.

8. Si al patrulea a vărsat
cupa lui în soare și i-
se dădu să se dogorească pe
oameni cu focul.

9. Si oamenii fură dogo-
riți de mare arșiță și hu-
liră numele lui Dumnezeu,
care are putere peste plă-
gile acesteia și nu se po-
cără, ca să-i dea slavă.

10. Si al cincilea a vărsat
cupa lui pe tronul fiarei
și în împărăția ei s'a
făcut întuneric și oamenii
iși mușeau limbile de du-
rero.

11. Si au bulit pe Dum-
nezeul ecclui din pricina
durerilor și a răniilor lor,
dar de faptele lor nu s'au
pocheit.

12. Si al șaselea a vărsat
cupa lui în râu cel mare
Eufrat, și apele lui secără,
ca să fie gătită calea îm-
păratilor dela răsunital soa-
relui.

13. Si am văzut (iesind)
din gura balașului și din
gura fiarei și din gura pro-
orocului minciinos trei du-
huri necurate ca niște broa-
ște,

14. Căci sunt duhuri de
demoni, făcătoare de semne
și care se duc la împărății
lumii întregi, să-i adune la
războul zilei celei mari a
lui Dumnezeu, Atotțitorul.

15. Iată vin ca un fur.
Fericit este cel ce prive-
ghiază și păstrează ves-
minte sale, ca să nu umbre-
gă gol și să se vază rușinea
lui!

16. Si îl strânse la locul
ce se chiamă evrește Har-
maghedon.

17. Si al saptelea a vărsat
cupa lui în văzduh și
glas mare a ieșit din tem-
plul ecclui dela tron, stricând: S'a făcut!

18. Si au fost fulgere și
viiete și tunete și s'a fă-
cut cutremur mare, așa cum
n'a fost de când este omul
pe pământ un cutremur
atât de puternic.

19. Si cetatea cea mare

s'a rupt în trei părți și
cetățile păgânilor s'au pră-
bușit și Babilonul cel mare
fu pomenit înaintea lui
Dumnezeu, ca să-i den pa-
harul vinului aprinderii mă-
nicii lui.

20. Si toate insulele
pieră și munți nu se mai
aflără.

21. Si grindină mare, cu
bobul căt talantul, se pră-
văli din cer peste oamenii,
și oamenii blestemau pe
Dumnezeu din pricina plă-
gii cu grindină, căci ora-
maro foarte plaga aceasta.

*Desfrâñata oea mare, nu-
mită Babilonul, umbă beată
de sânge pe o fiară cu
șapte capete și cu zece
coarne.*

17. 1. Si a venit unul din
cei șapte ingeri, care
aveau cele șapte cupo, și a
grăbit către mine, zicând:
Vino să-ți arăt judecata
desfrâñatei celei mari, ca-
re sălășnește pe apă multă.

2. Si eu care au desfrâ-
nat împărății pământului
și ei ce locuiesc pe pământ
s'au îmbătat de vinul des-
frâñarii ei.

3. Si m'a dus eu duhul
in pestie și am văzut o fe-
meie sezând pe o fiară ro-
șie, plină de nume de hulă,
având șapte capete și zece
coarne.

4. Si femeia era îmbrăcată în purpură și în stofă stacojite și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, având în mâna pahar de aur, plin de urieunile și de neurăile desfrâncării ei.

5. Si pe fruntea ei seris nume tainic «Babilonul cel mare, mama desfrâncărilor și a urieunilor pământului».

6. Si am văzut pe femeie, beată de săngel sfinților și de săngel mucenilor lui Iisus. Si văzând-o, n'am mirat cu mirare mare.

7. Si mi-a zis îngerul: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a fiarei care o poartă și care are ecleșește capete și ecleze coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era și nu este și va să se scie din adânc și să meargă spre pieire și se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela intemeierea lumii, în carteau vieții, văzând pe fiară că era și nu este și se va arăta.

9. Aici trebuie minte care are înțelepciune. Celește capete sunt șapte munci, pe care șade femeia, și sunt și șapte împărați.

10. Cinei au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni va rămâne puțină vreme.

11. Si fiara care era și

nu este — este al optulea, și este din cei șapte și merge spre picire.

12. Si ecle zece coarne po care le-a văzut sunt zece împărați, care încă n'au luat împărația, dar care vor lua stăpânire de împărați, un ceas, cu fiara.

13. Aceștia au un singur cuget și puterea și stăpânirea lor o dau fiarei.

14. Ei vor porni războu împotriva Michilui, și Mihil îi va birui, pentru că este Domnul domnilor și Împăratul împăraților și vor birui și ei împreună cu el chomați și aleși și credincioși.

15. Si mi-a zis: Apelo po care le-a văzut și deasupra cărora șade desfrâncata sunt popoare și gloate și neamuri și limbi.

16. Si cele zece coarne, pe care le-a văzut, și fiara vor ura pe desfrâncată și o vor face pustie și goală și carneea ei o vor măne și pe ea o vor arde cu foc.

17. Pentru că Dumnezeu a pus în inimile lor să facă gândul lui și să se întâlnescă într'un gând și să dea fiarei împărația lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu;

18. Iar femeia po care ai văzut-o este ceteata cea mare, care are împărație peste împărații pământului.

Vesta căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate. Cei care se jecă și cei care se bucură de căderei ei. Urgiu rostită de înger.

18. 1. După acestea, am văzut alt îngor, coborindu-se din cer, având putere mare, și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Si a strigat eu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare! și a ajuns locas demonilor, închisoare a tot duluh necurat și colivie tuturor pasărilor spuseate și urite,

3. Pentru că din vinul fulriei desfrâncării ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au făcut desfrâncare și neguțătorii lumii din multimea desfășărilor ei s'au îmboğătit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Iositi din ea, poporul meu, ca să nu vă împărtășii din păcatele ei și să nu luati din plăgile ei,

5. Că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nedreptățile ei.

6. Dări-i înapoi, prectun v'a dat și ea, și după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoită măsurăți-i; în paharul în care v'a turnat, turnați-i de două ori.

7. Pe căt s'a mărit pe

sine și s'a desfătat, pe atâtă duți-i chin și plângere, fiindcă zice în inimă ei: Sed ca împăratensu, și văduvă nu sunt și jude nu voi vedea.

8. Pentru aceea într'o singură zi vor veni plăgile peste ea: moarte și trăguire și foame și în foc va arde de tot, căci puternic este Domnul Dumnezeu, cel ce o judecă!

9. Si împărații pământului, care s'au desfrânat și s'au desinierdat cu ea, vor plângă și se vor tângui pentru ea, când vor vedea fumul arderii ei,

10. Stănd departe, de frica chinurilor ei și zicând: Vai tăie, Babilonule! cetatea cea mare, cetatea cea tare, că într'un ceas ti-a venit judecata!

11. Si neguțătorii pământului plâng și se boescă asupra ei, căci nimenei nu mai cumpără marfa lor,

12. Marfă de aur și de argint, pietre prețioase și mărgăritare, vison și porfiră, mătase și stofă stacojie, tot felul de lemn bine miroitor și tot felul de lumeruri de fildeș, de lemn de mare preț și marfă de aramă și de fier și de marmoră.

13. Si se certăsoară și bal-sam și mirodenii și mir și tămâie și viu și undolema și făină bună și grâu și vite și oi și eci și căruțe și tru-

puri și suflete de oameni.
14. Si roadele pe care le poftea sufletul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și strălucite au pierit dela tine și niciodată nu le vor mai găsi.

15. Neguțătorii de aceste lumeri, care s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tângindu-se.

16. Si zicând: Vai! Vai! Cetatea cea mare, cea înverșinată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și impodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într'un ceas s'a puștiit atată bogătie!

17. Si orice cărmeciu și oricine pluteste spre acel loc și corăbierii și toți cății lucrează pe mare stătcau departe.

18. Si strigau, uitându-se la fumul arderii ei, zicând: Care (cetate) era asemenea cu cetatea cea mare?

19. Si-si punea jărâna pe cap și strigau plângând și tângindu-se și zicând: Vai! Vai! cetatea cea mare, în care s'au îmbogățit, din comorile ei, toți cei ce într'un ceas s'a puștiit!

20. Vesel este-to de ea, cerule, și voi sfinti și apostoli și prooroci, pentru Dumnezeu a judecat-o și v'a dat dreptatea voastră!

21. Si un inger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Cu astfel de repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare și nu se va mai afla.

22. Si glas de chitaristi, si de cântăreti și de flautiști și de trâmbițași nu se va mai auzi de acum în tine și niciun meșter de orice fel de mestesug nu se va mai afla în tine și huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Si lumină de lampă nu se va mai arăta niciodată în tine și glas de mire și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentru neguțătorii tăi erau stăpânoitori lumii și pentru toate neamurile s'au rătăcit cu ferme cătoria ta.

24. Si s'a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinti și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ.

Cântarea de biruință. Preghîirea nunții Mielului. Hristos cu ai săi biruiește fiara și pe închinătorii ei.

Ospățul pasărilor.

19. 1. După acestea, am auzit în cer ea un glas puternic de gloată multă, zicând: Alilua! Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

tele cuvinte ale lui Dumnezeu.

10. Si am căzut înaintea piecioarelor lui, ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: Vezi, să nu (faci acesta). Eu sunt împreună-shujitor cu tine și cu frații tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu încină-te, căci mărturia lui Iisus este duhul proorociei.

11. Si am văzut cerul deschis și iată un cal alb și cel ce sedea pe el se numește Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și se războiește,

12. Iar ochii lui ca para focului și pe capul lui cununii multe și are nume seris, pe care nimeni nu-l stie decât numai el.

13. Si este îmbrăcat în vesmânt stropit cu sânge și numele lui se chiama: Cuvântul lui Dumnezeu!

14. Si ostile din cer veneau după el călare pe cai albi, purtând vesiminte de vison alb curat.

15. Iar din gura lui ieșea sabie ascuțită, ca să lovească po păgâni eu ea. Si el îi va pastori cu toțig de fier și va călea teascul vinului aprinderii maniei lui Dumnezeu atotțitorul.

16. Si pe haina și pe coapsa lui are nume scris: «Imperatul împăraților și Domnul domnilor». 17. Si am văzut un inger stând în soare și a

strigat cu glas puternic, grăind tuturor pasărilor care săboară în înălțul cerului: Veniți și adunați-vă la ospătul cel mare al lui Dumnezeu,

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de comandanți și trupurile celor puternici și trupuri de cai și trupurile celor ce sădeau pe ei și trupurile tuturor, slobozi și robi și ale celor mici și ale celor mari.

19. Si am văzut fiara și pe împărații pământului și ostile lor adunate, ca să facă războiu cu cel ce săde pe cel și cu oastea lui.

20. Si fiara a fost prinsă și cu ea proorocul minincinos, cel ce facea înaintea ei somnale cu care amăgise pe cei ce au purtat seminul fiarei și pe cei ce s-au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncati de vii în ieruzelul de foc unde arde pucioasă,

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia celui ce sedea pe cel, ceea ce are ieșe din gura lui, și toate pasările s-au săturat din trupurile lor.

Balaourul este legat. Sfinții se scotă la împăratia de o mie de ani. Gog și Magog. Diavolul este prăbușit. Judecata de apoi.

20. 1. Apoi am văzut un inger cohorendu-se din

cer, având cheia adâncului și lant mare în mâna lui.

2. Si a prins pe balaour și pe sarpele cel vechiu, care este diavolul și Satana și l-a legat pe o mie de ani.

3. Si l-a aruncat în adânc și l-a închis și a peccatuit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele pără se vor sfârși cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat câtăva vremi.

4. Si am văzut tronuri și celor ce sădeau pe ele și s'a dat să facă judecata. Si am văzut sufletele celor tăiați cu secarea pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s'au închinat fiarei, nici chipul ei și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mâna lor. Si au inviat și au împărătit cu Hristos o mie de ani,

5. Iar ceilalți morți nu inviază până nu se vor sfârși cei o mie de ani. Aceasta este întâia inviere.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de întâia inviere. Peste acștia moarte de a dona nu are putere, ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărați cu el o mie de ani.

7. Si când să vor sfârși cei o mie de ani, Satana va fi deslegat din închisoarea lui

8. Si va ieși să amăgescă neamurile, care sunt în cele patru unghii ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la războiu, iar numărul lor este ca nisipul mării.

9. Si s'au suiat pe fața pământului și au inconjurat tabăra sfintilor și cetatea cea înbită, dar să spresce pietre de temelie. Lumina dumnezeiască înloc de soare.

Cerul cel nou. Pământul cel nou. Noul Ierusalim. Douăspăzece porți și două spresce pietre de temelie. Lumina dumnezeiască înloc de soare.

21. 1. Si am văzut un cer nou și un pământ nou. Căci cerul dintâi și pământul dintâi a treacut, iar marea nu mai este.

2. Si am văzut cetatea cea sfântă, nouul Ierusalim, coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei.

3. Si am auzit, din tron, un glas puternic, zicând: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și el va sălașui cu ei și ei vor fi poporul lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei.

4. Si va sterge orice lacrimă din ochi lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici dureare nu vor mai fi, căci cele dintâi au treacut.

5. Si cel ce sădea pe tron grăbi: Iată, pe toatele faze noi. Apoi zise: Serie, fiindcă aceste cuvinte sunt credințioase și aderărate.

6. Si iar îmi zise: Să

te de a doua: ieruzelul vel de foc.

15. Si cine nu a fost aflat seris în cartea vieții, a fost aruncat în ieruzelul de foc.

făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui ce însează fi voiu da să bea în dar din izvorul apel vieții.

7. Cel ce va birui va mosteni acestea și eu fi voiu fi Dumnezeu și el îmi va fi mie fiu,

8. Iar partea fricosilor și necredincioșilor și spăcatilor și ucigasilor și desfrânaților și formecătorilor și închinătorilor la idoli și a tot soiul de mincinoși este în iezerul ce arde cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.

9. Apoi a venit unul din cei șapte ingeri, care aveau cele șapte cupe pline cu ecle din urmă șapte plăgi și a grăbit către mine, zicând: Vino, să-ți arăt pe femeia miraculoasă Mielului.

10. Și m'a dus cu duhul pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, coborindu-se din cer, dela Dumnezeu,

11. Având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preț, cu piatra de jasp cristalin.

12. Și avea zid mare și înalt și douăsprezece porți, iar pe porți douăsprezece ingeri și nume serise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale fililor lui Israel.

13. Spre răsărit trei porți

și spre miazănoapte trei porți și spre miazăzi trei porți și spre apus trei porți.

14. Și zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie și pe ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri și lungimea ei este cât și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestie: douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt deopotrivă.

17. Și a măsurat și zidul ei: o sută patruzeci și patru de eotă, măsură omenescă, ce este cea a îngherului.

18. Și zidul ei este de jasp, iar cetatea este de aur curat, asemenea sticlei curate.

19. Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de calcedoniu, a patra de smaragd,

20. A cincia de sardonix, a șasea de sardiu, a șaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iacint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Și cele douăsprezece porți sunt douăsprezece mărgăritare. Fiecare din porți este dintr-un mărgăritar, iar piata cetății de aur curat și străvezută ca sticla.

22. Și templu n-am văzut în ea, pentru că templul ci este Domnul Dumnezeu, atotuitorul, și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a lumenat-o și făclia ei este Mielul.

24. Și neamurile vor umbra în lumină ei, iar împăratii pământului vor aduce la ea mărirea lor;

25. Și porțile cetății nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

26. Și vor aduce în ea mărirea și cîinstea neamurilor.

27. Și în cetate nu va intra nimic păngărit, nici cel ce face uricune și minciuni, ci numai cei scriși în carteia vieții Mielului.

Râul și pomul vieții. Fericește circa veșnică. Ioan este martorul credincios. Flăgăduința și judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

22 1. Și mi-a arătat râul apel vieții, linșpede cum e eleștarul și care

izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul pietii, și de o parte și de alta a râului, crește pomul vieții, rodind de douăsprezece ori, dând rodul său în fiecare lună, și frunzele pomului spre tămaduirea neamurilor.

3. Niciun bălestrem nu va mai fi și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea și slujitorii lui și vor sluji.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui va fi pe frunzele lor.

5. Și neapte nu va mai fi și nu au trebuință de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumeni și vor împărați în vecii vecilor.

6. Și îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt credințioase și adevărate și Domnul — Dumnezeul duhurilor proorocilor — a trimis pe îngerul său, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să se întâmple în curând.

7. Și iată vin curând. Fericește cel ce păzește cuvintele proorociei acestor cărți!

8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am auzit și am văzut acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea piciorelor îngerului care mi-a arătat acestea,

9. Dar el mi-a zis: Vezi

să nu (faci aceasta)! Căci sunt împreună și înțitor cu tine și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu închină-te.

10. Apoi mi-a zis: Să ne petecluști cuvintele proorociei acestei cărți, căci vremea este aproape.

11. Cel nedrept să ne-dreptăreasă încă, cel spărat să se spurce încă, cel drept să facă încă dreptate, cel sfânt să se sfînteașcă încă.

12. Iată, vin curând și plata mea este cu mine, ca să dau fiercărui, după cum este fapta sa.

13. Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul.

14. Fericiti cei ce spală vesmintele lor, ea să aibă stăpânire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate!

15. Afară cainii și vrăjitorii și desfrânații și negașii și înclinațiorii la idoli și toți cei ce iubesc și lăurează mineiună.

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisescă acestea în fața Bisericilor. Eu sănătă rădăcina și sănătanța lui David, steaua strălucitoare de dinineață.

17. Si Duhul și mireasa zice: Vino. Si cel ce aude să zică: Vino. Si cel înșestat să vină și cel ce voiește, să ia în dar apa vieții.

18. Eu mărturisescori cui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De vă mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimită asupra lui plăgile ce sunt scrise în carteacăstă.

19. Si de vă scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și dela cele scrise în carteacăstă.

20. Cel ce mărturiseste acestea zice: Da, vin curând.

Amin. Vino, Doamne lăsuse!

21. Hilarul Domnului Iisus Hristos, eu voi cu toții Amin.

CUPRINSUL NOULUI TESTAMENT

| | Pag. |
|---|------|
| Evanghelia dela Matei | 3 |
| Evanghelia dela Marcu | 61 |
| Evanghelia dela Luca | 97 |
| Evanghelia dela Ioan | 159 |
| Faptele Apostolilor | 206 |
| Epistola către Romani | 267 |
| I Epistola către Corineni | 292 |
| II Epistola către Corineni | 317 |
| Epistola către Galateni | 333 |
| Epistola către Efeseni | 341 |
| Epistola către Filipeni | 350 |
| Epistola către Coloseni | 356 |
| I Epistola către Tesalonicaneni | 362 |
| II Epistola către Tesalonicaneni | 367 |
| I Epistola către Timotei | 370 |
| II Epistola către Timotei | 377 |
| Epistola către Tit | 382 |
| Epistola către Filimon | 385 |
| Epistola către Erci | 386 |
| Epistola sfântului apostol Iacob | 405 |
| I Epistola a sfântului apostol Petru | 411 |
| II Epistola a sfântului apostol Petru | 418 |
| I Epistola a sfântului apostol Ioan | 423 |
| II Epistola a sfântului apostol Ioan | 429 |
| III Epistola a sfântului apostol Ioan | 430 |
| Epistola sfântului apostol Iuda | 431 |
| Apocalipsul sfântului apostol Ioan | 433 |